

"Biz hiç, sefihlerin (akilsiz ve ahmak kisilerin) iman ettikleri gibi iman eder miyiz!" derler. Biliniz ki, sefihler ancak kendileridir, fakat bunu bilmezler (veya bilmezlikten gelirler).

2:14 (Bu münafıklar) müminlerle karsilastiklari vakit "(Biz de) iman ettik" derler. (Kendilerini saptiran) seytanlari ile basbasa kaldiklarinda ise: Biz sizinle beraberiz, biz onlarla (müminlerle) sadece alay ediyoruz, derler.

2:15 Gerçekte, Allah onlarla istihza (alay) eder de azginliklarinda onlara fırsat verir, bu yüzden onlar bir müddet basibos dolasirlar.

2:16 Iste onlar, hidayete karsilik dalaleti satin alanlardir. Ancak onların bu ticareti kazançli olmamis ve kendileri de dogru yola girememislerdir.

2:17 Onların (münafıkların) durumu, (karanlık gecede) bir ates yakan kimse misalidir. O ates yanıp da etrafını aydinlattigi anda Allah, hemen onların aydinligini giderir ve onları karanliklar içinde birakir; (artik hiçbir şeyi) görmezler.

2:18 Onlar sagirlar, dilsizler ve körlerdir. Bu sebeple onlar geri dönemezler.

2:19 Yahut (onların durumu), gökten saganak halinde bosanan, içinde yogun karanliklar, gürültü ve yildirimlar bulunan yagmur(a tutulmuş kimselerin durumu) gibidir. O münafıklar yildirimlardan gelecek ölüm korkusuyla parmaklarını kulaklarına tikarlar. Halbuki Allah, kafirleri çepeçevre kusatmistir.

2:20 (O esnada) simsek sanki gözlerini çıkaracakmiş gibi çakar, onlar için etrafı aydinlatinca orada birazcik yürürler, karanlık üzerlerine çökünce de oldukları yerde kalirlar. Allah dileseydi elbette onların kulaklarını sagir, gözlerini kör ederdi. Allah süphesiz her şeye kadirdir.

2:21 Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk ediniz. Umulur ki, böylece korunmuş (Allah'ın azabından kendinizi kurtarmış) olursunuz.

2:22 O Rab ki, yeri sizin için bir dösek, göğü de (kubbemsi) bir tavan yaptı. Gökten su indirerek onunla, size besin olsun diye (yerden) çeşitli ürünler çıkardı. Artık bunu bile bile Allah'a sirk kosmayın.

2:23 Eger kulumuza indirdiklerimizden herhangi bir süpheye düşüyorsanız, haydi onun benzeri bir süre getirin, eger iddianızda doğru iseniz Allah'tan gayri şahitlerinizi (yardımcılarınızı) da çağirin.

2:24 Bunu yapamazsanız -ki elbette yapamayacaksınız- yakiti, insan ve tas olan cehennem atesinden sakinin. Çünkü o ates kafirler için hazirlanmistir.

2:25 İman edip iyi davranışlarda bulunanlara, içinden ırmaklar akan cennetler oldugunu müjdele! O cennetlerdeki bir meyveden kendilerine rizik olarak yedirildikçe: Bundan önce dünyada bize verilenlerdendir bu, derler. Bu riziklar onlara (bazı yönlerden dünyadakine) benzer olarak verilmistir. Onlar için cennette tertemiz esler de vardır. Ve onlar orada ebedi kalicilardir.

2:26 Süphesiz Allah (hakki açıklamak için) sivrisinek ve onun da

ötesinde bir varligi misal getirmekten çekinmez. İman etmişlere gelince, onlar böyle misallerin Rablerinden gelen hak ve gerçek olduğunu bilirler. Kafir olanlara gelince: Allah böyle misal vermekle ne murat eder? derler. Allah onunla birçok kimseyi saptirir, birçoklarını da doğru yola yöneltir. Verdiği misallerle Allah ancak fasikları saptirir (çünkü bunlar birer imtihtandır).

2:27 Onlar öyle (fasiklar) ki, kesin söz verdikten sonra sözlerinden dönerler. Allah'ın ziyaret edilip hal ve hatirinin sorulmasını istediği kimseleri ziyaretten vazgeçerler ve yeryüzünde fitne ve fesat çıkarırlar. İşte onlar gerçekten zarara uğrayanlardır.

2:28 Ey kafirler! Siz ölü iken sizi diriltten (dünyaya getirip hayat veren) Allah'i nasıl inkar ediyorsunuz? Sonra sizi öldürecek, tekrar sizi diriltecek ve sonunda O'na döndürüleceksiniz.

2:29 O, yerde ne varsa hepsini sizin için yarattı. Sonra (kendine has bir şekilde) semaya yöneldi, onu yedi kat olarak yaratıp düzenledi (tanzim etti). O, her şeyi hakkıyla bilendir.

2:30 Hatırla ki Rabbin meleklerle: Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım, dedi. Onlar: Bizler hamdinle seni tesbih ve seni takdis edip dururken, yeryüzünde fesat çıkaracak, orada kan dökecek insani mi halife kiliyorsun? dediler. Allah da onlara: Sizin bilemeyeceğinizi herhalde ben bilirim, dedi.

2:31 Allah Adem'e bütün isimleri, öğretti. Sonra onları önce meleklerle arzedip: Eger siz sözünüzde sadık iseniz, sunların isimlerini bana bildirin, dedi.

2:32 Melekler: Ya Rab! Seni noksan sıfatlardan tenzih ederiz, senin bize öğrettiklerinden başka bizim bilgimiz yoktur. Süphesiz alim ve hakim olan ancak sensin, dediler.

2:33 (Bunun üzerine:) Ey Âdem! Eşyanın isimlerini meleklerle anlat, dedi. Adem onların isimlerini onlara anlatınca: Ben size, muhakkak semavat ve arzda görülmeyenleri (oralardaki sırları) bilirim. Bundan da öte, gizli ve açık yapmakta olduklarınızı da bilirim, dememiş miydim? dedi.

2:34 Hani biz meleklerle (ve cinlere): Âdem'e secde edin, demistik. İblis hariç hepsi secde ettiler. O yüz çevirdi ve büyüklük tasladı, böylece kafirlerden oldu.

2:35 Biz: Ey Âdem! Sen ve esin (Havva) beraber cennete yerlesin; orada kolaylıkla istediğiniz zaman her yerde cennet nimetlerinden yeyin; sadece su ağaca yaklaşmayın. Eger bu ağaçtan yerseniz her ikiniz de kendine kötülük eden zalimlerden olursunuz, dedik.

2:36 Seytan onların ayaklarını kaydırıp haddi tecavüz ettirdi ve içinde buldukları (cennetten) onları çıkardı. Bunun üzerine: Bir kısmınız diğerine düşman olarak ininiz, sizin için yeryüzünde barınak ve belli bir zamana dek yaşamak vardır, dedik.

2:37 Bu durum devam ederken Âdem, Rabbinden bir takım ilhamlar aldı ve derhal tevbe etti. Çünkü Allah tevbeleri kabul eden ve merhameti bol olandır.

2:38 Dedik ki: Hepiniz cennetten inin! Eger benden size bir hidayet gelir de her kim hidayetime tabi olursa onlar için herhangi bir korku yoktur ve onlar

üzüntü çekmezler.

2:39 İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar cehennemliktir, onlar orada ebedî kalırlar.

2:40 Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetlerimi hatırlayın, bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki, ben de size vadettiklerimi vereyim. Yalnızca benden korkun.

2:41 Elinizdekini (Tevrat'ın aslını) tasdik edici olarak indirdiğime (Kur'an'a) iman edin. Sakin onu inkâr edenlerin ilki olmayın! Âyetlerimi az bir karşılık ile satmayın, yalnız benden (benim azabımdan) korkun.

2:42 Bilerek hakkı batıl ile karıştırmayın, hakkı gizlemeyin.

2:43 Namazı tam kılın, zekatı hakkıyla verin, rüku edenlerle beraber rüku edin.

2:44 (Ey bilginler!) Sizler Kitab'î (Tevrat'î) okuduğunuz (gerçekleri bildiğiniz) halde, insanlara iyiliği emredip kendinizi unutuyor musunuz? Aklınızı kullanmıyor musunuz?

2:45 Sabir ve namaz ile Allah'tan yardım isteyin. Şüphesiz o (sabir ve namaz), Allah'a saygıdan kalbi ürperenler dışında herkese zor ve ağır gelen bir görevdir.

2:46 Onlar, kesinlikle Rablerine kavuşacaklarını ve O'na döneceklerini düşünen ve bunu kabullenen kimselerdir.

2:47 Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve sizi (bir zamanlar) cümle âleme üstün kıldığımı hatırlayın.

2:48 Öyle bir günden korkun ki, o günde hiç kimse baskası için herhangi bir ödemedede bulunamaz; hiç kimseden (Allah izin vermedikçe) sefaat kabul olunmaz, fidye alınmaz; onlara asla yardım da yapılmaz.

2:49 Hatırlayın ki, sizi, Firavun taraftarlarından kurtardık. Çünkü onlar size azabın en kötüsünü reva görüyorlar, yeni doğan erkek çocuklarınızı kesiyorlar, (fenalık için) kızlarınızı hayatta bırakıyorlardı. Aslında o size reva görülenlerde Rabbinizden büyük bir imtihan vardı.

2:50 Bir zamanlar biz sizin için denizi yarıdık, sizi kurtardık, Firavun'un taraftarlarını da, siz bakıp dururken denizde boğduk.

2:51 Musa'ya kırk gece (vahy etmek üzere) söz vermistik. Sonra haksızlık ederek buzağıyı (tanrı) edindiniz.

2:52 O davranışlarınızdan sonra (akıllanıp) şükredersiniz diye sizi affettik.

2:53 Doğru yolu bulasınız diye Musa'ya Kitab'î ve hak ile batılı ayıran hükümleri verdik.

2:54 Musa kavmine demisti ki: Ey kavmim! Şüphesiz siz, buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize kötülük ettiniz. Onun için Yaradanınıza tevbe edin de nefislerinizi (kötü duygularınızı) öldürün. Öyle yapmanız Yaraticinizin katında sizin için daha iyidir. Böylece Allah tevbenizi kabul etmiş olur. Çünkü acıyıp tevbeleri kabul eden ancak O'dur.

2:55 Bir zamanlar: Ey Musa! Biz Allah'î açıkça görmedikçe asla sana inanmayız, demistiniz de bakıp durur olduğunuz halde hemen sizi yıldırım çarpmisti.

2:56 Sonra ölümünüzün ardından sizi dirilttik ki şükredesiniz.

2:57 Ve sizi bulutla gölgeledik, size kudret helvasi ve bildircin gönderdik ve "Verdigimiz güzel nimetlerden yeyiniz" (dedik). Hakikatta onlar bize degil sadece kendilerine kötülük ediyorlardı.

2:58 (Israilogullarina:) Bu kasabaya girin, orada bulunanlardan dilediginiz sekilde bol bol yeyin, kapisindan egilerek girin, (girerken) "Hitta!" (Ya Rabbi bizi affet) deyin ki, sizin hatalarinizi bagislayalim; zira biz, iyi davrananlara (karsiligini) fazlasiyla verecegiz, demistik.

2:59 Fakat zalimler, kendilerine söylenenleri baska sözlerle degistirdiler. Bunun üzerine biz, yapmakta olduklari kötülükler sebebiyle zalimlerin üzerine gökten aci bir azap indirdik.

2:60 Musa (çölde) kavmi için su istemisti de biz ona: Degneginle tasa vur! demistik. Derhal (tastan) oniki kaynak fiskirdi. Her bölük, içecegi kaynagi bildi. (Onlara:) Allah'in rizkindan yeyin, için, sakın yeryüzünde bozgunculuk etmeyin, dedik.

2:61 Hani siz (verilen nimetlere karsilik): Ey Musa! Bir tek yemekle yetinemeyiz; bizim için Rabbine dua et de yerin bitirdigi seylerden; sebzesinden, hiyarindan, sarimsagindan, mercimeginden, soganindan bize çikarsin, dediniz. Musa ise: Daha iyiyi daha kötü ile degistirmek mi istiyorsunuz? O halde sehre inin. Zira istedikleriniz sizin için orada var, dedi. Iste (bu hadiseden sonra) üzerlerine asagilik ve yoksulluk damgasi vuruldu. Allah'in gazabina ugradilar. Bu musibetler (onlarin basina), Allah'in ayetlerini inkara devam etmeleri, haksiz olarak peygamberleri öldürmeleri sebebiyle geldi. Bunlarin hepsi, sadece isyanlari ve taskinliklari sebebiyledir.

2:62 Süphesiz iman edenler; yani yahudilerden, hiristiyanlardan ve sabiilerden Allah'a ve ahiret gününe hakkiyla inanip salih amel isleyenler için Rableri katinda mükafatlar vardir. Onlar için herhangi bir korku yoktur. Onlar üzüntü çekmeyeceklerdir.

2:63 Sizden saglam bir söz almis, Tur daginin altinda, size verdigimizi kuvvetle tutun, onda bulunanlari daima hatirlayin, umulur ki, korunursunuz (demistik de);

2:64 Ondan sonra sözünüzden dönmüstünüz. Eger sizin üzerinizde Allah'in ihsani ve rahmeti olmasaydi, muhakkak zarara ugrayanlardan olurdunuz.

2:65 İçinizden cumartesi günü azginlik edip de, bu yüzden kendilerine: Asagilik maymunlar olun! dediklerimizi elbette bilmektesiniz.

2:66 Biz bunu (maymunlasmis insanlari), hadiseyi bizzat görenlere ve sonradan gelenlere bir ibret dersi, müttakiler için de bir öğüt vesilesi kildik.

2:67 Musa, kavmine: Allah bir sigir kesmenizi emrediyor, demisti de: Bizimle alay mi ediyorsun? demislerdi. O da: Cahillerden olmaktan Allah'a siginirim, demisti.

2:68 "Bizim adimiza Rabbine dua et, bize onun ne oldugunu açıklasin" dediler. Musa: Allah diyor ki: "O, ne yasli ne de körpe; ikisi arasinda bir inek." Size emredileni hemen yapin, dedi.

2:69 Bu defa: Bizim için Rabbine dua et, bize onun rengini açıklasin, dediler. "O diyor ki: Sari renkli, parlak tüylü, bakanlarin içini açan

bir inektir" dedi.

2:70 "(Ey Musa!) Bizim için, Rabbine dua et de onun nasıl bir sigir olduğunu bize açıklasın, nasıl bir inek keseceğimizi anlayamadık. Biz, inşaallah emredilene yapma yolunu buluruz" dediler.

2:71 (Musa) dedi ki: Allah söyle buyuruyor: O, henüz boyunduruk altına alınmayan, yer sürmeyen, ekin sulamayan, serbest dolasan (salma), renginde hiç alacağı bulunmayan bir inektir. "İste şimdi gerçeği anlattın" dediler ve bunun üzerine (onu bulup) kestiler, ama az kalsın kesmeyeceklerdi.

2:72 Hani siz bir adam öldürmüştünüz de onun hakkında birbirinizle atışmıştınız. Halbuki Allah gizlemekte olduğunuzu ortaya çıkaracaktır.

2:73 "Haydi, şimdi (öldürülen) adama, (kesilen inegin) bir parçasıyla vurun" dedik. Böylece Allah ölüleri diriltir ve düşünesiniz diye size ayetlerini (Peygamberine verdiği mucizelerini) gösterir.

2:74 (Ne var ki) bunlardan sonra yine kalpleriniz katılastı. Artık kalpleriniz tas gibi yahut daha da katıdır. Çünkü taslardan öylesi var ki, içinden ırmaklar kaynar. Öylesi de var ki, çatlar da ondan su fiskirir. Taslardan bir kısmı da Allah korkusuyla yukardan aşağı yuvarlanır. Allah yapmakta olduklarınızdan gafil değildir.

2:75 Şimdi (ey müminler!) onların size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Oysa ki onlardan bir zümre, Allah'ın kelamını isitirler de iyice anladıktan sonra, bile bile onu tahrif ederlerdi.

2:76 (Münafıklar) inananlarla karşılaştıklarında "İman ettik" derler. Birbirleriyle basbasa kaldıkları vakit ise: Allah'ın size açtıklarını (Tevrat'taki bilgileri), Rabbiniz katında sizin aleyhinize hüccet getirmeleri için mi onlara anlatıyorsunuz; bunları düşünemiyor musunuz? derler.

2:77 Onlar bilmezler mi ki, gizlediklerini de açıkça yaptıklarını da Allah bilmektedir.

2:78 İçlerinde bir takım ümmiler vardır ki, Kitab'ı (Tevrat'ı) bilmezler. Bütün bildikleri kulaktan dolma şeylerdir. Onlar sadece zan ve tahminde bulunuyorlar.

2:79 Elleriyle (bir) Kitap yazıp sonra onu az bir bedel karşılığında satmak için "Bu Allah katındandır" diyenlere yazıklar olsun! Elleriyle yazdıklarından ötürü vay haline onların! Ve kazandıklarından ötürü vay haline onların!

2:80 İsrailogulları: Sayılı birkaç gün müstesna, bize ates dokunmayacaktır, dediler. De ki (onlara): Siz Allah katından bir söz mü aldınız -ki Allah sözünden caymaz-, yoksa Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?

2:81 Hayır! Kim bir kötülük eder de kötülüğü kendisini çepeçevre kusarsa iste o kimseler cehennemliktirler. Onlar orada devamlı kalırlar.

2:82 İman edip yararlı iş yapanlara gelince onlar da cennetliktirler. Onlar orada devamlı kalırlar.

2:83 Vaktiyle biz, İsrailogullarından: Yalnızca Allah'a kulluk edeceksiniz, ana-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara iyilik edeceksiniz diye söz almış ve "İnsanlara güzel söz söyleyin, namazı kilin, zekatı verin" diye de emretmiştik. Sonunda azınız müstesna, yüz çevirerek dönüp

gittiniz.

2:84 (Ey Israilogullari!) Birbirinizin kanini dökmeceginize, birbirinizi yurtlarinizdan çikarmayacaginiza dair sizden söz almistik. Her seyi görerek sonunda bunlari kabul etmistiniz.

2:85 Bu misaki kabul eden sizler, (verdiginiz sözün tersine) birbirinizi öldürüyor, aranızdan bir zümreyi yurtlarından çikariyor, kötülük ve düşmanlikta onlara karsi birlesiyorsunuz. Onlari yurtlarından çikarmak size haram oldugu halde (hem çikariyor hemde) size esirler olarak geldiklerinde fidye verip onlari kurtariyorsunuz. Yoksa siz Kitab'in bir kismina inanip bir kismini inkar mi ediyorsunuz? Sizden öyle davrananlarin cezasi dünya hayatinda ancak rüsvaylik; kiyamet gününde ise en siddetli azaba itilmektir. Allah sizin yapmakta olduklarinizdan asla gafil degildir.

2:86 Iste onlar, ahirete karsilik dünya hayatini satin alan kimselerdir. Bu yüzden ne azaplari hafifletilecek ne de kendilerine yardım edilecektir.

2:87 Andolsun biz Musa'ya Kitab'i verdik. Ondan sonra ardarda peygamberler gönderdik. Meryem oğlu Isa'ya da mucizeler verdik. Ve onu, Ruhul-Kudüs (Cebrail) ile destekledik. (Ne var ki) gönlünüzün arzulamadigi seyleri söyleyen bir elçi geldikçe ona karsi büyüklük tasladiniz. (Size gelen) peygamberlerden bir kismini yalanladiniz, bir kismini da öldürdünüz.

2:88 (Yahudiler peygamberlerle alay ederek) "Kalplerimiz perdelidir" dediler. Hayir; küfür ve isyanlari sebebiyle Allah onlara lanet etmistir. O yüzden çok az inanirlar.

2:89 Daha önce kafirlere karsi zafer isterlerken kendilerine Allah katından ellerindeki (Tevrat'i) dogrulayan bir kitap gelip de (Tevrat'tan) bilip öğrendikleri gerçekler karsilarina dikilince onu inkar ettiler. Iste Allah'in laneti böyle inkarcilaradir.

2:90 Allah'in kullarından diledigine peygamberlik ihsan etmesini kiskandiklari için Allah'in indirdigini (Kur'an'i) inkar ederek kendilerini harcamalari ne kötü bir seydir! Böylece onlar, gazap üstüne gazaba ugradilar. Ayrica kafirler için alçaltici bir azap vardır.

2:91 Kendilerine: Allah'in indirdigine iman edin, denilince: Biz sadece bize indirilene (Tevrat'a) inaniriz, derler ve ondan baskasini inkar ederler. Halbuki o Kur'an kendi ellerinde bulunan Tevrat'i dogrulayici olarak gelmis hak kitaptir. (Ey Muhammed!) Onlara: Sayet siz gerçekten inaniyor idiyoseniz daha önce Allah'in peygamberlerini neden öldürüyordunuz? deyiver.

2:92 Andolsun Musa size apaçik mucizeler getirmisti. Sonra onun ardindan, zalimler olarak buzagiyi (tanri) edindiniz.

2:93 Hatirlayin ki, Tur daginin altinda sizden söz almış: Size verdiklerimizi kuvvetlice tutun, söylenenleri anlayin, demistik. Onlar: Isittik ve isyan ettik, dediler. Inkarlari sebebiyle kalplerine buzagi sevgisi dolduruldu. De ki: Eger inaniyorsaniz, imaniniz size ne kötü seyler emrediyor!

2:94 (Ey Muhammed, onlara:) Sayet (iddia ettiginiz gibi) ahiret yurdu Allah

katında diğer insanlara değil de yalnızca size aitse ve bu iddianızda doğru iseniz haydi ölümü temenni edin (bakalım), de.

2:95 Onlar, kendi elleriyle önceden yaptıkları işler (günah ve isyanları) sebebiyle hiç bir zaman ölümü temenni etmeyeceklerdir. Allah zalimleri iyi bilir.

2:96 Yemin olsun ki, sen onları yaşamaya karşı insanların en düşkününü olarak bulursun. Putperestlerden her biri de arzular ki, bin sene yasasin. Oysa yasatılması hiç kimseyi azaptan uzaklastırmaz. Allah onların yapmakta olduklarını eksiksiz görür.

2:97 De ki: Cebrail'e kim düşman ise sunu iyi bilsin ki Allah'ın izniyle Kur'an'ı senin kalbine bir hidayet rehberi, önce gelen kitapları doğrulayıcı ve müminler için de müjdeci olarak o indirmiştir.

2:98 Kim, Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrail'e ve Mikail'e düşman olursa bilsin ki Allah da inkarcı kafirlerin düşmanıdır.

2:99 Andolsun ki sana apaçık ayetler indirdik. (Ey Muhammed!) Onları ancak fasıklar inkar eder.

2:100 Ne zaman onlar bir antlaşma yapılsa, yine kendilerinden bir grup onu bozmadı mı? Zaten onların çoğu iman etmez.

2:101 Allah tarafından kendilerine, yanlarında bulunani tasdik edici bir elçi gelince ehl-i kitaptan bir grup, sanki Allah'ın kitabını bilmiyormuş gibi onu arkalarına atıp terkettiler.

2:102 Süleyman'ın hükümrânlığı hakkında onlar, şeytanların uydurup söylediklerine tabi oldular. Halbuki Süleyman büyü yapıp kafir olmadı. Lakin şeytanlar kafir oldular. Çünkü insanlara sihri ve Babil'de Harut ile Marut isimli iki meleğe indirilene öğretiyorlardı. Halbuki o iki melek, herkese: Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış inanıp da kafir olmayasınız, demeden hiç kimseye (sihir ilmini) öğretmezlerdi. Onlar, o iki meleğden, kari ile koca arasını açacak şeyleri öğreniyorlardı. Oysa büyücüler, Allah'ın izni olmadan hiç kimseye zarar veremezler. Onlar, kendilerine fayda vereni değil de zarar vereni öğrenirler. Sihri satın alanların (ona inanıp para verenlerin) ahiretten nasibi olmadığını çok iyi bilmektedirler. Karşılığında kendilerini sattıkları şey ne kötüdür! Keske bunu anlasalardı!

2:103 Eğer iman edip kendilerini kötülükten korusalardı, şüphesiz, Allah tarafından verilecek sevap daha hayırlı olacaktı. Keske bunları anlasalardı!

2:104 Ey iman edenler! "Raina" demeyin, "unzurna" deyin. (Söylenenleri) dinleyin. Kafirler için elem verici bir azap vardır.

2:105 (Ey müminler!) Ehl-i Kitaptan kafirler ve putperestler de Rabbinizden size bir hayır indirilmesini istemezler. Halbuki Allah rahmetini dilediğine verir. Allah büyük lütuf sahibidir.

2:106 Biz, bir ayetin hükmünü yürürlükten kaldırır veya onu unutturursak (ertelersek) mutlaka daha iyisini veya benzerini getiririz. Bilmez misin ki Allah her şeye kadirdir.

2:107 (Yine) bilmez misin, göklerin ve yerin mülkiyet ve hükümrânlığı yalnızca Allah'ındır? Sizin için Allah'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

2:108 Yoksa siz de (ey müslümanlar), daha önce Musa'ya sorulduğu gibi peygamberinize sorular sormak mi istiyorsunuz? Kim imani küfre degirse, süphesiz dosdogru yoldan sapmis olur.

2:109 Ehl-i kitaptan çogu, hakikat kendilerine apaçik belli olduktan sonra, sirf içlerindeki kiskançlıktan ötürü, sizi imaninizdan vazgeçirip küfre döndürmek istediler. Yine de siz, Allah onlar hakkındaki emrini getirinceye kadar affedip bagislayin. Süphesiz Allah her seye kadirdir.

2:110 Namazi kilin, zekati verin, önceden kendiniz için yaptiginiz her iyiligi Allah'in katinda bulacaksınız. Süphesiz Allah, yapmakta olduklarinizi noksansiz görür.

2:111 (Ehl-i kitap:) Yahudiler yahut hiristiyenlar hariç hiç kimse cennete giremeyecek, dediler. Bu onların kuruntusudur. Sen de onlara: Eger sahiden dogru söylüyorsanız delilinizi getirin, de.

2:112 Bilakis, kim muhsin olarak yüzünü Allah'a döndürürse (Allah'a hakkiyla kulluk ederse) onun ecri Rabbi katindadir. Öyleleri için ne bir korku vardır, ne de üzüntü çekerler.

2:113 Hepsi de kitabi (Tevrat ve Incil'i) okumakta olduklari halde Yahudiler: Hiristiyenlar dogru yolda degillerdir, dediler. Hiristiyenlar da: Yahudiler dogru yolda degillerdir, dediler. Kitabi bilmeyenler de birbirleri hakkında tipki onların söylediklerini söylediler. Allah, ihtilafa düstükleri hususlarda kiyamet günü onlar hakkında hükmünü verecektir.

2:114 Allah'in mecidlerinde O'nun adinin anilmesine engel olan ve onların harap olmasına çalisandan daha zalim kim vardır! Aslında bunların oralara ancak korkarak girmeleri gerekir. (Baska türlü girmeye haklari yoktur.) Bunlar için dünyada rezillik, ahirette de büyük azap vardır.

2:115 Dogu da Allah'indir bati da. Nereye dönerseniz Allah'in yüzü (zati) oradadir. Süphesiz Allah'(in rahmeti ve nimeti) genistir, O her seyi bilendir.

2:116 "Allah çocuk edindi" dediler. Hasa! O, bundan münezzehdir. Göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur, hepsi O'na boyun egmistir.

2:117 (O), göklerin ve yerin essiz yaratıcisidir. Bir seyi dilediginde ona sadece "Ol!" der, o da hemen oluverir.

2:118 Bilmeyenler dediler ki: Allah bizimle konusmalı ya da bize bir ayet (mucize) gelmeli değil miydi? Onlardan öncekiler de iste tipki onların dediklerini demislerdi. Kalpleri (akillari) nasıl da birbirine benzedi? Gerçekleri iyice bilmek isteyenlere ayetleri apaçik gösterdik.

2:119 Dogrusu biz seni Hak (Kur'an) ile müjdeleyici ve uyarici olarak gönderdik. Sen cehenmemliklerden sorumlu degilsin.

2:120 Dinlerine uymadıkça yahudiler de hiristiyenlar da asla senden razı olmayacaklardır. De ki: Dogru yol, ancak Allah'in yoludur. Sana gelen ilimden sonra onların arzularına uyacak olursan, andolsun ki, Allah'tan sana ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

2:121 Kendilerine kitap verdigimiz kimseler (den bazisi) onu, hakkini gözeterek okurlar. Çünkü onlar, ona iman ederler. Onu inkar edenlere gelince, iste gerçekten zarara ugrayanlar onlardır.

- 2:122 Ey Israilogullari! Size verdigim nimetimi ve sizi (bir zamanlar) cümle aleme üstün kilmis oldugumu hatirlayin.
- 2:123 Ve bir günden sakinin ki, o günde hiç kimse baskasi namina bir sey ödeyemez, kimseden fidye kabul edilmez, hiç kimseye sefaat fayda vermez. Onlar hiçbir yardım da görmezler.
- 2:124 Bir zamanlar Rabbi Ibrahim'i bir takım kelimelerle sinamis, onlari tam olarak yerine getirince: Ben seni insanlara önder yapacagim, demisti. "Soyumdan da (önderler yap, ya Rabbi!)" dedi. Allah: Ahdim zalimlere ermez (onlar için söz vermem) buyurdu.
- 2:125 Biz, Beyt'i (Kabe'yi) insanlara toplanma mahalli ve güvenli bir yer kildik. Siz de Ibrahim'in makamından bir namaz yeri edinin (orada namaz kilin). Ibrahim ve Ismail'e: Tavaf edenler, ibadete kapananlar, rüku ve secde edenler için Evim'i temiz tutun, diye emretmistik.
- 2:126 Ibrahim de demisti ki: Ey Rabbim! Burayi emin bir sehir yap, halkından Allah'a ve ahiret gününe inananlari çeşitli meyvelerle besle. Allah buyurdu ki: Kim inkar ederse onu az bir süre faydalandirir, sonra onu cehennem azabina sürüklerim. Ne kötü varilacak yerdir orasi!
- 2:127 Bir zamanlar Ibrahim, Ismail ile beraber Beytullah'in temellerini yükseltiyor (söyle diyorlardı:) Ey Rabbimiz! Bizden bunu kabul buyur; süphesiz sen isitensin, bilensin.
- 2:128 Ey Rabbimiz! Bizi sana boyun egenlerden kil, neslimizden de sana itaat eden bir ümmet çıkar, bize ibadet usullerimizi göster, tevbemizi kabul et; zira, tevbeleri çokça kabul eden, çok merhametli olan ancak sensin.
- 2:129 Ey Rabbimiz! Onlara, içlerinden senin ayetlerini kendilerine okuyacak, onlara kitap ve hikmeti öğretecek, onlari temizleyecek bir peygamber gönder. Çünkü üstün gelen, her şeyi yerli yerince yapan yalnız sensin.
- 2:130 Ibrahim'in dininden kendini bilmezlerden baska kim yüz çevirir? Andolsun ki, biz onu dünyada (elçi) seçtik, süphesiz o ahirette de iyilerdendir.
- 2:131 Çünkü Rabbi ona: Müslüman ol, demis, o da: Alemlerin Rabbine boyun egdim, demisti.
- 2:132 Bunu Ibrahim de kendi ogullarina vasiyet etti, Yakub da: Ogullarim! Allah sizin için bu dini (Islam'i) seçti. O halde sadece müslümanlar olarak ölünüz (dedi).
- 2:133 Yoksa Ya'kub'a ölüm geldiği zaman siz orada mi idiniz? O zaman (Ya'kub) ogullarina: Benden sonra kime kulluk edeceksiniz? demisti. Onlar: Senin ve atalarin Ibrahim, Ismail ve Ishak'in ilahi olan tek Allah'a kulluk edecegiz; biz ancak O'na teslim olmusuzdur, dediler.
- 2:134 Onlar bir ümmetti, gelip geçti. Onlarin kazandiklari kendilerinin, sizin kazandiklariniz sizindir. Siz onlarin yaptiklarindan sorguya çekilmezsiniz.
- 2:135 (Yahudiler ve hiristiyanlar müslümanlara:) Yahudi ya da hiristiyan olun ki, dogru yolu bulasiniz, dediler. De ki: Hayir! Biz, hanif olan Ibrahim'in dinine uyariz. O, müsriklerden degildi.
- 2:136 "Biz, Allah'a ve bize indirilene; Ibrahim, Ismail, Ishak, Ya'kub ve esbata indirilene, Musa ve Isa'ya verilenlerle Rableri tarafından diger peygamberlere verilenlere, onlardan hiçbiri arasında fark gözetmeksizin

inandik ve biz sadece Allah'a teslim olduk" deyin.

2:137 Eger onlar da sizin inandiginiz gibi inanirlarsa dogru yolu bulmus olurlar; dönerlerse mutlaka anlasmazlik içine düsmüs olurlar.

Onlara karsi Allah sana yeter. O isitendir, bilendir.

2:138 Allah'in (verdiği) rengiyle boyandik. Allah'tan daha güzel rengi kim verebilir? Biz ancak O'na kulluk ederiz (deyin).

2:139 De ki: Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz oldugu halde, O'nun hakkında bizimle tartismaya mi girisiyorsunuz? Bizim yaptiklarimiz bize, sizin yaptiklariniz da size aittir. Biz O'na gönülden baglananlariz.

2:140 Yoksa siz, Ibrahim, Ismail, Ishak, Ya'kub ve esbatin yahudi, yahut hiristiyani olduklarini mi söylüyorsunuz? De ki: Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mi? Allah tarafından kendisine (bildirilmis) bir sahitligi gizleyenden daha zalim kim olabilir? Allah yaptiklarinizdan gafil degildir.

2:141 Onlar bir ümmetti; gelip geçti. Onlarin kazandiklari kendilerine, sizin kazandiklariniz da size aittir. Siz onlarin yaptiklarindan sorguya çekilmezsiniz.

2:142 Insanlardan bir kisim beyinsizler: Yönelmekte olduklari kiblelerinden onlari çeviren nedir? diyecekler. De ki: Dogu da bati da Allah'indir. O diledigini dogru yola iletir.

2:143 Iste böylece sizin insanliga sahitler olmaniz, Resul'ün de size sahit olmasi için sizi mutedil bir millet kildik. Senin (arzulayip da su anda) yönelmedigin kibleyi (Kabe'yi) biz ancak Peygamber'e uyani, ökçeleri üzerinde geri dönenenden ayirdetmemiz için kible yaptik. Bu, Allah'in hidayet verdigi kimselerden baskasina elbette agir gelir. Allah sizin imaninizi asla zayi edecek degildir. Zira Allah insanlara karsi sefkati ve merhametlidir.

2:144 (Ey Muhammed!) Biz senin yüzünün göge dogru çevrilmekte oldugunu (yücelerden haber bekledigini) görüyoruz. Iste simdi, seni memnun olacagin bir kibleye döndürüyoruz. Artik yüzünü Mescid-i Haram tarafina çevir. (Ey müslümanlar!) Siz de nerede olursaniz olun, (namazda) yüzlerinizi o tarafa çevirin. Süphe yok ki, ehl-i kitap, onun Rablerinden gelen gerçek oldugunu çok iyi bilirler. Allah onlarin yapmakta olduklarindan habersiz degildir.

2:145 Yemin olsun ki (habibim!) sen ehl-i kitaba her türlü ayeti (mucizeyi) getirsen yine de onlar senin kiblene dönmezler. Sen de onlarin kiblesine dönecek degilsin. Onlar da birbirlerinin kiblesine dönmezler. Sana gelen ilimden sonra eger onlarin arzularina uyacak olursan, iste o zaman sen hakki çigneyenlerden olursun.

2:146 Kendilerine kitap verdiklerimiz onu (o kitaptaki peygamberi), öz ogullarini tanidiklari gibi tanirlar. Buna ragmen onlardan bir gurup bile bile gercegi gizler.

2:147 Gerçek olan, Rabbinden gelendir. O halde kuskulananlardan olma!

2:148 Herkesin yöneldigi bir kiblesi vardir. (Ey müminler!) Siz hayir islerinde yarisin. Nerede olursaniz olun sonunda Allah hepinizi bir araya getirir. Süphesiz Allah her seye kadirdir.

2:149 Nereden yola çıkarsan çık (namazda) yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Bu emir Rabbinden sana gelen gerçektir. (Biliniz ki) Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

2:150 (Evet Resulüm!) Nereden yola çıkarsan çık (namazda) yüzünü Mescid-i Haram'a doğru çevir. Nerede olursanız olunuz, yüzünüzü o yana çevirin ki, aralarından haksızlık edenler (kuru inatçılar) müstesna, insanların aleyhinizde (kullanabilecekleri) bir delili bulunmasın. Sakin onlardan korkmayın! Yalnız benden korkun. Böylece size olan nimetimi tamamlayayım da doğru yolu bulasınız.

2:151 Nitekim kendi içinizden size ayetlerimizi okuyan, sizi kötülüklerden arındıran, size Kitab'î ve hikmeti talim edip bilmediklerinizi size öğreten bir Resul gönderdik.

2:152 Öyle ise siz beni (ibadetle) anın ki ben de sizi anayım. Bana şükredin; sakın bana nankörlük etmeyin!

2:153 Ey iman edenler! Sabir ve namaz ile Allah'tan yardım isteyin. Çünkü Allah muhakkak sabredenlerle beraberdir.

2:154 Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin. Bilakis onlar diridirler, lakin siz anlayamazsınız.

2:155 Andolsun ki sizi biraz korku ve açlık; mallardan, canlılardan ve ürünlerden biraz azaltma (fakirlik) ile deneriz. (Ey Peygamber!) Sabredenleri müjdele!

2:156 O sabredenler, kendilerine bir bela geldiği zaman: Biz Allah'ın kullarıyız ve biz O'na döneceğiz, derler.

2:157 İşte Rablerinden bağışlamalar ve rahmet hep onlarıdır. Ve doğru yolu bulanlar da onlardır.

2:158 Süphe yok ki, Safa ile Merve Allah'ın koyduğu nisanlardandır. Her kim Beytullah'î ziyaret eder veya umre yaparsa onları tavaf etmesinde kendisine bir günah yoktur. Her kim gönüllü olarak bir iyilik yaparsa şüphesiz Allah kabul eder ve (yapılanı) hakkıyla bilir.

2:159 İndirdiğimiz açık delilleri ve kitapta insanlara apaçık gösterdiğimiz hidayet yolunu gizleyenlere hem Allah hem de bütün lanet ediciler lanet eder.

2:160 Ancak tevbe edip durumlarını düzeltenler ve gerçeği açıkça ortaya koyanlar baskadır. Zira ben onların tevbelerini kabul ederim. Ben tevbeyi çokça kabul eden ve çokça esirgeyemim.

2:161 (Ayetlerimizi) inkar etmiş ve kafir olarak ölmüslere gelince, işte Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların laneti onların üzerindedir.

2:162 Onlar ebediyen lanet içinde kalırlar. Artık ne azapları hafifletilir ne de onların yüzlerine bakılır.

2:163 İlahiniz bir tek Allah'tır. O'ndan başka ilah yoktur. O, rahmandır, rahimdir.

2:164 Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün birbiri pesinden gelmesinde, insanlara fayda veren şeylerle yüklü olarak denizde yüzüp giden gemilerde, Allah'ın gökten indirip de ölü haldeki toprağı canlandırdığı suda, yeryüzünde her çeşit canlıyı yaymasında, rüzgarları ve yer ile gök arasında emre hazır bekleyen bulutları yönlendirmesinde düşünen bir toplum için (Allah'ın

varligini ve birligini isbatlayan) birçok deliller vardır.

2:165 İnsanlardan bazıları Allah'tan baskasını Allah'a denk tanrılar edinir de onları Allah'i sever gibi severler. İman edenlerin Allah'a olan sevgileri ise (onlarınkinden) çok daha fazladır. Keske zalimler azabi gördükleri zaman (anlayacakları gibi) bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu önceden anlayabilselerdi.

2:166 İste o zaman (görecekler ki) kendilerine uyulup arkalarından gidilenler, uyanlardan hızla uzaklaşırlar ve (o anda her iki taraf da) azabi görmüş, nihayet aralarındaki bağlar kopup parçalanmıştır.

2:167 (Kötülere) uyanlar söyle derler: Ah, keske bir daha dünyaya geri gitmemiz mümkün olsaydı da, şimdi onların bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsaydık! Böylece Allah onlara, işlerini, pişmanlık ve üzüntü kaynağı olarak gösterir ve onlar artık atesten çıkamazlar.

2:168 Ey insanlar! Yeryüzünde bulunanların helal ve temiz olanlarından yeyin, şeytanın pesine düşmeyin; zira şeytan sizin açık bir düşmanınızdır.

2:169 O size ancak kötülüğü, çirkini ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder.

2:170 Onlara (müsrıklere): Allah'ın indirdiğine uyun, denildiği zaman onlar, "Hayir! Biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz yola uyarız" dediler. Ya ataları bir şey anlamamış, dogruyu da bulamamış idiysele?

2:171 (Hidayet çağrısına kulak vermeyen) kafirlerin durumu, sadece çobanın bağırıp çağırmasını isiten hayvanların durumuna benzer. Çünkü onlar sağır, dilsizler ve körlerdir. Bu sebeple düşünmezler.

2:172 Ey iman edenler! Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yeyin, eğer siz yalnız Allah'a kulluk ediyorsanız O'na şükredin.

2:173 Allah size ancak ölüyü (lesi), kani, domuz etini ve Allah'tan baskası adına kesileni haram kıldı. Her kim bunlardan yemeye mecbur kalırsa, baskasının hakkına saldırmadan ve haddi asmadan bir miktar yemesinde günah yoktur. Şüphe yok ki Allah çokça bağışlayan çokça esirgeyendir.

2:174 Allah'ın indirdiği kitaptan bir şeyi (ahir zaman Peygamberinin vasıflarını) gizleyip onu az bir paha ile değişenler yok mu, iste onların yeyip de karınlarına doldurdukları, atesten başka bir şey değildir. Kiyamet günü Allah ne kendileriyle konuşur ve ne de onları temize çıkarır. Orada onlar için can yakıcı bir azap vardır.

2:175 Onlar doğru yol karşılığında sapıklığı, mağfirete bedel olarak da azabi satın almış kimselerdir. Onlar atese karşı ne kadar dayanıklıdırlar!

2:176 O azabın sebebi, Allah'ın, kitabı hak olarak indirmiş olmasıdır. (Buna rağmen farklı yorum yapıp) kitapta ayrılığa düşenler, elbette derin bir anlaşmazlığın içine düşmüşlerdir.

2:177 İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. Asil iyilik, o kimsenin yaptığıdır ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitaplara, peygamberlere inanır. (Allah'ın rızasını gözeterek) yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere ve kölelere sevdiği maldan harcar, namaz kılar, zekat verir. Antlaşma yaptığı zaman

sözlerini yerine getirir. Sikinti, hastalık ve savaş zamanlarında sabreder. İste doğru olanlar, bu vasıfları taşıyanlardır. Müttakiler ancak onlardır!

2:178 Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas farz kilindi. Hüre hür, köleye köle, kadına kadın (öldürülür). Ancak her kimin cezası, kardesi (öldürülenin velisi) tarafından bir miktar bağislanırsa artık (taraflar) hakkaniyete uymalı ve (öldüren) ona (gereken diyeti) güzellikle ödemelidir. Bu söylenenler, Rabbinizden bir hafifletme ve rahmettir. Her kim bundan sonra haddi asarsa muhakkak onun için elem verici bir azap vardır.

2:179 Ey akıl sahipleri! Kisasta sizin için hayat vardır. Umulur ki suç işlemekten sakınırsınız.

2:180 Birinize ölüm geldiği zaman, eğer bir hayır bırakacaksa anaya, babaya, yakınlara uygun bir biçimde vasiyet etmek Allah'tan korkanlar üzerine bir borçtur.

2:181 Her kim bunu isittikten ve kabullendikten sonra vasiyeti degistirirse, günahi onu degistirenleredir. Süphesiz Allah (her şeyi) isitir ve (her şeyi) bilir.

2:182 Her kim, vasiyet edenin haksizliga yahut günaha meyletmesinden endise eder de (alakalilarin) aralarini bulursa kendisine günah yoktur. Süphesiz Allah çok bağislayan hem de esirgeyendir.

2:183 Ey iman edenler! Oruç sizden önce gelip geçmiş ümmetlere farz kilindiği gibi size de farz kilindi. Umulur ki korunursunuz.

2:184 Sayili günlerde olmak üzere (oruç size farz kilindi). Sizden her kim hasta yahut yolcu olursa (tutamadığı günler kadar) diger günlerde kaza eder. (İhtiyarlik veya sifa umudu kalmamis hastalık gibi devamlı mazereti olup da) oruç tutmaya güçleri yetmeyenlere bir fakir doyumu kadar fidye gerekir. Bununla beraber kim gönüllü olarak hayır yaparsa, bu kendisi için daha iyidir. Eger bilerseniz (güçlüğüne ragmen) oruç tutmanız sizin için daha hayirlidir.

2:185 Ramazan ayi, insanlara yol gösterici, dogrunun ve dogruyu egriden ayirmanin açık delilleri olarak Kur'an'in indirildiği aydir. Öyle ise sizden ramazan ayini idrak edenler onda oruç tutsun. Kim o anda hasta veya yolcu olursa (tutamadığı günler sayisinca) baska günlerde kaza etsin. Allah sizin için kolaylik ister, zorluk istemez. Bütün bunlar, sayiyi tamamlamaniz ve size doğru yolu göstermesine karsilik, Allah'i tazim etmeniz, sükretmeniz içindir.

2:186 Kullarim sana, beni sordugunda (söyle onlara): Ben çok yakinim. Bana dua ettigi vakit dua edenin dileğine karsilik veririm. O halde (kullarim da) benim davetime uysunlar ve bana inansinlar ki doğru yolu bulalar.

2:187 Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklasmak size helal kilindi. Onlar sizin için birer elbise, siz de onlar için birer elbisesiniz. Allah sizin kendinize kötülük ettiginizi bildi ve tevbenizi kabul edip sizi bağisladi. Artık (ramazan gecelerinde) onlara yaklasin ve Allah'in sizin için takdir ettiklerini isteyin. Sabahin beyaz ipligi (aydinligi), siyah ipliginden (karanligindan) ayirt edilinceye kadar yeyin, için,

sonra aksama kadar orucu tamamlayin. Mescitlerde ibadete çekilmiş olduğunuz zamanlarda kadınlarla birleşmeyin. Bunlar Allah'in koyduğu sınırlardır. Sakin bu sınırlara yaklaşmayın. İşte böylece Allah ayetlerini insanlara açıklar. Umulur ki korunurlar.

2:188 Mallarınızı aranızda haksız sebeplerle yemeyin. Kendiniz bilip dururken, insanların mallarından bir kısmını haram yollardan yemeniz için o malları hakimlere (idarecilere veya mahkeme hakimlerine) vermeyin.

2:189 Sana, hilal şeklinde yeni doğan ayları sorarlar. De ki: Onlar, insanlar ve özellikle hac için vakit ölçüleridir. İyi davranış, asla evlere arkalarından gelip girmeniz değildir. Lakin iyi davranış, korunan (ve ölçülü giden) kimsenin davranışidir. Evlere kapılarından girin, Allah'tan korkun, umulur ki kurtulmuş olursunuz.

2:190 Size karşı savaş açarlara, siz de Allah yolunda savaş açın. Sakin asiri gitmeyin, çünkü Allah asirleri sevmez.

2:191 Onları (size karşı savaşanları) yakaladığınız yerde öldürün.

Sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, adam öldürmekten daha kötüdür. Mescid-i Haram'da onlar sizinle savaşmadıkça, siz de onlarla savaşmayın. Eğer onlar size karşı savaş açarlarsa siz de onları öldürün. İşte kafirlerin cezası böyledir.

2:192 Eğer onlar (savastan) vazgeçerlerse, (sunu iyi bilin ki) Allah gafur ve rahimdir.

2:193 Fitne tamamen yok edilinceye ve din (kulluk) de yalnız Allah için oluncaya kadar onlarla savaşın. Sayet vazgeçerlerse zalimlerden baskısına düşmanlık ve saldırı yoktur.

2:194 Haram ay haram aya karşılıktır. Hürmetler (dokunulmazlıklar) karşılıklıdır. Kim size saldırırsa siz de ona misilleme olacak kadar saldırın. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah müttakilerle beraberdir.

2:195 Allah yolunda harcayın. Kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın. Her türlü hareketinizde dürüst davranın. Çünkü Allah dürüstleri sever.

2:196 Hacci ve umreyi Allah için tam yapın. Eğer (bunlardan) alikonursanız kolayınıza gelen kurbanı gönderin. Kurban, yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. Sizden her kim hasta olursa yahut basından bir rahatsızlığı varsa, oruç veya sadaka veya kurban olmak üzere fidyeye gerekir. (Hac yolculuğu için) emin olduğunuz vakit kim hac günlerine kadar umre ile faydalanmak isterse, kolayına gelen bir kurban kesmek gerekir. Kurban kesmeyen kimse hac günlerinde üç, memleketine döndüğü zaman yedi olmak üzere oruç tutar ki, hepsi tam on gündür. Bu söylenenler, ailesi Mescid-i Haram civarında oturmayanlar içindir. Allah'tan korkun. Biliniz ki Allah'in vereceği ceza ağırdır.

2:197 Hac, bilinen aylardadır. Kim o aylarda hacca niyet ederse (ihramını giyerse), hac esnasında kadına yaklaşmak, günah sayılan davranışlara yönelmek, kavga etmek yoktur. Ne hayır islerseniz Allah onu bilir. (Ey müminler! Ahiret için) azık edinin. Bilin ki azığın en hayırlısı takvadır. Ey akıl sahipleri! Benden (emirlerime muhalefetten) sakının.

2:198 (Hac mevsiminde ticaret yaparak) Rabbinizden gelecek bir lütfü (kazancı) aramanızda size herhangi bir günah yoktur. Arafat'tan ayrılıp

akin ettiginizde Mes'ar-i Haram'da Allah'i zikredin ve O'nu size gösterdigi sekilde anin. Süphesiz siz daha önce yanlis gidenlerden idiniz.

2:199 Sonra insanların (sel gibi) aktigi yerden siz de akin. Allah'tan magfired isteyin. Çünkü Allah affedici ve esirgeyicidir.

2:200 Hac ibadetlerinizi bitirince, babalarinizi andiginiz gibi, hatta ondan daha kuvvetli bir sekilde Allah'i anin. Insanlardan öyleleri var ki: Ey Rabbimiz! Bize dünyada ver, derler. Böyle kimselerin ahiretten hiç nasibi yoktur.

2:201 Onlardan bir kısmi da: Ey Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver. Bizi cehennem azabından koru! derler.

2:202 Iste onlar için, kazandiklarından büyük bir nasip vardır. (Süphesiz) Allah'in hesabi çok süratlidir.

2:203 Sayili günlerde (eyyam-i tesrikte telbiye ve tekbir getirerek) Allah'i anin. Kim iki gün içinde acele edip (Mina'dan Mekke'ye) dönmek isterse, ona günah yoktur. Bunlar günahattan sakinanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki hepimiz O'nun huzurunda toplanacaksınız.

2:204 Insanlardan öyleleri vardır ki, dünya hayati hakkında söyledikleri senin hosuna gider. Hatta böylesi kalbinde olana (samimi olduğuna) Allah'i şahit tutar. Halbuki o, hasimların en yamanidir.

2:205 O, dönüp gitti mi (yahut bir is basina geçti mi) yeryüzünde ortaligi fesada vermek, ekinleri tahrip edip nesilleri bozmak için çalışır. Allah bozgunculugu sevmez.

2:206 Böylesine "Allah'tan kork!" denilince benlik ve gurur kendisini günaha sevkeder. (Ceza ve azap olarak) ona cehennem yeter. O ne kötü yerdir!

2:207 Insanlardan öyleleri de var ki, Allah'in rizasini almak için kendini ve malini feda eder. Allah da kullarina sefkatlidir.

2:208 Ey iman edenler! Hep birden barisa girin. Sakin seytanın pesinden gitmeyin. Çünkü o, apaçık düşmaninizdir.

2:209 Size (Kur'an ve Sünnet gibi) apaçık deliller geldikten sonra, eger baristan saparsanız, sunu iyi bilin ki Allah azizdir, hakimdir.

2:210 Onlar, ille de buluttan gölgeler içinde Allah'in ve meleklerinin gelmesini mi beklerler Halbuki is bitirilmistir. (Allah nizami artık degismez.) Bütün isler yalnızca Allah'a döndürülür.

2:211 Israilogullarina sor ki kendilerine nice apaçık mucizeler verdik. Kim mucizeler kendisine geldikten sonra Allah'in nimetini (ayetlerini) degistirirse bilsin ki Allah'in azabi siddetlidir.

2:212 Kafir olanlar için dünya hayati cazip kilindi. (Bu yüzden) onlar, iman edenler ile alay ederler. Oysa ki, (iman edip) inkardan sakinanlar kiyamet gününde onların üstündedir. Allah diledigine hesapsiz rizik verir.

2:213 Insanlar bir tek ümmet idi. Sonra Allah, müjdeleyici ve uyarici olarak peygamberleri gönderdi. Insanlar arasında, anlasmazliga düstükleri hususlarda hüküm vermeleri için, onlarla beraber hak yolu gösteren kitapları da gönderdi. Ancak kendilerine kitap verilenler, apaçık deliller geldikten sonra, aralarındaki kiskançlıktan ötürü dinde anlasmazliga düstüler. Bunun üzerine Allah iman edenlere, üzerinde

ihtilafa düstükleri gerçeği izniyle gösterdi. Allah diledigini dogru yola iletir.

2:214 (Ey müminler!) Yoksa siz, sizden önce gelip geçenlerin basına gelenler size de gelmeden cennete gireceginizi mi sandiniz? Yoksulluk ve sikinti onlara öylesine dokunmus ve öyle sarsilmislardi ki, nihayet Peygamber ve beraberindeki müminler: Allah'in yardimi ne zaman! dediler. Bilesiniz ki Allah'in yardimi yakindir.

2:215 Sana (Allah yolunda) ne harcayacaklarini soruyorlar. De ki: Maldan harcadiginiz sey, ebeveyn, yakinlar, yetimler, fakirler ve yolcular için olmalidir. Süphesiz Allah yapacaginiz her hayri bilir.

2:216 Hosunuza gitmedigi halde savas size farz kilindi. Sizin için daha hayirli oldugu halde bir seyi sevmemeniz mümkündür. Sizin için daha kötü oldugu halde bir seyi sevmeniz de mümkündür. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

2:217 Sana haram ayi, yani onda savasmayi soruyorlar. De ki: O ayda savasmak büyük bir günahdir. (Insanlari) Allah yolundan çevirmek, Allah'i inkar etmek, Mes-cid-i Haram'in ziyaretine mani olmak ve halkini oradan çıkarmak ise Allah katinda daha büyük günahdir. Fitne de adam öldürmekten daha büyük bir günahdir. Onlar eger güçleri yeterse, sizi dininizden döndürünceye kadar size karsi savasa devam ederler. Sizden kim, dininden döner ve kafir olarak ölürse, onların yaptiklari isler dünyada da ahirette de bosa gider. Onlar cehennemliktirler ve orada devamlı kalirlar.

2:218 Iman edenler ve hicret edip Allah yolunda cihad edenler var ya, iste bunlar, Allah'in rahmetini umabilirler. Allah, gafur ve rahimdir.

2:219 Sana, sarap ve kumar hakkında soru sorarlar. De ki: Her ikisinde de büyük bir günah ve insanlar için bir takim faydalar vardir. Ancak her ikisinin de günahi faydasindan daha büyüktür. Yine sana iyilik yolunda ne harcayacaklarini sorarlar. "Ihtiyaç fazlasini" de. Allah size ayetleri böyle açıklar ki düşünesiniz.

2:220 Dünya ve ahiret hakkında (lehinize olan davranislari düşünün ve ona göre hareket edin). Sana yetimler hakkında soruyorlar. De ki: Onlari iyi yetistirmek (yüz üstü bırakılmaktan) daha hayirlidir. Eger onlarla birlikte yasarsanız, (unutmayın ki) onlar sizin kardeslerinizdir. Allah, isleri bozanla düzelteni bilir. Eger Allah dileseydi, sizi de zahmet ve mesakkate sokardi. Çünkü Allah güçlüdür, hakimdir.

2:221 Iman etmedikçe putperest kadinlarla evlenmeyin. Begenseniz bile, putperest bir kadından, imanli bir cariye kesinlikle daha iyidir. Iman etmedikçe putperest erkekleri de (kizlarinizla) evlendirmeyin. Begenseniz bile, putperest bir kisiden inanmis bir köle kesinlikle daha iyidir. Onlar (müsrikler) cehenneme çağirir. Allah ise, izni (ve yardimi) ile cennete ve magfirete çağirir. Allah, düşünüp anlasinlar diye ayetlerini insanlara açıklar.

2:222 Sana kadinlari ay halini sorarlar. De ki: O, bir rahatsızlıktir. Bu sebeple ay halinde olan kadinlardan uzak durun. Temizleninceye kadar onlara yaklasmayin. Temizlendikleri vakit, Allah'in size emrettiği yerden onlara yaklasin. Sunu iyi bilin ki, Allah tevbe edenleri de sever, temizlenenleri

de sever.

2:223 Kadınlarınız sizin için bir tarladır. Tarlanıza nasıl dilerseniz öyle varın. Kendiniz için önceden (uygun davranışlarla) hazırlık yapın. Allah'tan korkun, biliniz ki siz O'na kavusacaksınız. (Ya Muhammed!) müminleri müjdele!

2:224 Yeminlerinizden dolayı Allah'i (O'nun adını), iyilik etmenize, O'ndan sakinmanıza ve insanların arasını düzeltmenize engel kilmayın. Allah isitir ve bilir.

2:225 Allah sizi kasıtsız yeminlerinizden sorumlu tutmaz. Lakin kasıtlı yaptığınız yeminlerinizden dolayı sizi sorumlu tutar. Allah gafurdur, halimdir.

2:226 Kadınlarına yaklaşılmamaya yemin edenler dört ay beklerler. Eger (bu müddet içinde) kadınlarına dönerlerse, şüphesiz Allah çokça bağışlayan ve esirgeyendir.

2:227 Eger (müddeti içinde dönmeyip kadınlarını) bosamaya karar verirlerse (ayrılırlar). Biliniz ki, Allah isitir ve bilir.

2:228 Bosanmış kadınlar, kendi başlarına (evlenmeden) üç ay hali (hayız veya temizlik müddeti) beklerler. Eger onlar Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanmışlarsa, rahimlerinde Allah'ın yarattığını gizlemeleri kendilerine helal olmaz. Eger kocalar barışmak isterlerse, bu durumda bosadıkları kadınları geri almaya daha fazla hak sahibidirler. Erkeklerin kadınlar üzerindeki hakları gibi, kadınların da erkekler üzerinde belli hakları vardır. Ancak erkekler, kadınlara göre bir derece üstünlüğe sahiptirler. Allah azizdir, hakimdir.

2:229 Bosama iki defadır. Bundan sonrası ya iyilikle tutmak ya da güzellekle salıvermektir. Kadınlara verdiklerinizden (bosanma esnasında) bir şey almanız size helal olmaz. Ancak erkek ve kadın Allah'ın sınırlarında kalıp evlilik haklarını tam tatbik edememekten korkarlarsa bu durum müstesna. (Ey müminler!) Siz de kari ile kocanın, Allah'ın sınırlarını, hakkıyla muhafaza etmelerinden kuskuya düşerseniz, kadının (erkeğe) fidye vermesinde her iki taraf için de sakinca yoktur. Bu söylenenler Allah'ın koyduğu sınırlardır. Sakin onları asmayın. Kim Allah'ın sınırlarını asarsa iste onlar zalimlerdir.

2:230 Eger erkek kadını (üçüncü defa) bosarsa, ondan sonra kadın bir başka erkekle evlenmedikçe onu alması kendisine helal olmaz. Eger bu kişi de onu bosarsa, (her iki taraf da) Allah'ın sınırlarını muhafaza edeceklerine inandıkları takdirde, yeniden evlenmelerinde beis yoktur. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Allah bunları bilmek, öğrenmek isteyenler için açıklar.

2:231 Kadınları bosadığınız ve onlar da bekleme müddetlerini bitirdikleri vakit ya onları iyilikle tutun yahut iyilikle bırakın. Fakat haksızlık ederek ve zarar vermek için onları nikah altında tutmayın. Kim bunu yaparsa muhakkak kendine kötülük etmiş olur. Allah'ın ayetlerini eğlenceye almayın. Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini, (size verdiği hidayeti), size öğüt vermek üzere indirdiği Kitab'ı ve hikmeti hatırlayın. Allah'tan korkun. Bilesiniz ki Allah, her şeyi bilir.

2:232 Kadınları bosadığınız ve onlar da bekleme müddetlerini

bitirdikleri vakit, aralarında iyilikle anlastıkları takdirde, onların (eski) kocalarıyla evlenmelerine engel olmayın. İste bununla içinizden Allah'a ve ahiret gününe inanan kimselere öğüt verilmektedir. Bu öğüdü tutmanız kendiniz için en iyisi ve en temizidir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

2:233 Emzirmeyi tamamlamak isteyen (baba) için, anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların örfüne uygun olarak beslenmesi ve giyimi baba tarafına aittir. Bir insan ancak gücü yettiginden sorumlu tutulur. Hiçbir anne, çocuğu sebebiyle, hiçbir baba da çocuğu yüzünden zarara uğratılmamalıdır. Onun benzeri (nafaka temini) varis üzerine de gerekir. Eger ana ve baba birbiriyle görüşerek ve karşılıklı anlaşarak çocuğu memeden kesmek isterlerse, kendilerine günah yoktur. Çocuklarınızı (süt anne tutup) emzirtmek istediğiniz takdirde, süt anneye vermekte olduğunuzu iyilikle teslim etmeniz şartıyla, üzerinize günah yoktur. Allah'tan korkun. Bilin ki Allah, yapmakta olduklarınızı görür.

2:234 Sizden ölenlerin, geride bıraktıkları esleri, kendi başlarına (evlenmeden) dört ay on gün beklerler. Bekleme müddetlerini bitirdikleri vakit, kendileri hakkında yaptıkları mesru işlerde size bir günah yoktur. Allah yapmakta olduklarınızı bilir.

2:235 (İddet beklemekte olan) kadınlarla evlenme hususundaki düşüncelerinizi üstü kapalı biçimde anlatmanızda veya onu içinizde gizli tutmanızda size günah yoktur. Allah bilir ki siz onları anacaksınız. Lakin, mesru sözler söylemeniz müstesna, sakın onlara gizlice buluşma sözü vermeyin. Farz olan bekleme müddeti dolmadan, nikah kıymaya kalkışmayın. Bilin ki Allah, gönlünüzdekileri bilir. Bu sebeple Allah'tan sakının. Sunu iyi bilin ki Allah gafurdur, halimdir.

2:236 Nikahtan sonra henüz dokunmadan veya onlar için belli bir mehir tayin etmeden kadınları bosarsanız bunda size mehir zorunluğu yoktur. Bu durumda onlara müt'a (hediye cinsinden bir şeyler) verin. Zengin olan durumuna göre, fakir de durumuna göre vermelidir. Münasip bir müt'a vermek iyiler için bir borçtur.

2:237 Kendilerine mehir tayin ederek evlendiğiniz kadınları, temas etmeden bosarsanız, tayin ettiğiniz mehrin yarısı onların hakkıdır. Ancak kadınların vazgeçmesi veya nikah bağı elinde bulunanın (velinin) vazgeçmesi hali müstesna, affetmeniz (mehirden vaz geçmeniz), takvaya daha uygundur. Aranızda iyilik ve ihsani unutmayın. Süphesiz Allah yapmakta olduklarınızı hakkıyla görür.

2:238 Namazlara ve orta namaza devam edin. Allah'a saygı ve bağlılık içinde namaz kilin.

2:239 Eger (herhangi bir şeyden) korkarsanız (namazlarınızı) yürüyerek yahut binmiş olarak (kilin). Güvene kavuştüğünüz zaman, siz bilmezken Allah'ın size öğrettiği şekilde O'nu anın (namaz kilin).

2:240 Sizden ölüp de (dul) esler bırakan kimseler, zevcelerinin, evlerinden çıkarılmadan, bir yıla kadar bıraktıkları maldan faydalanmaları hususunda (sağlıklarında) vasiyet etsinler. Eger o kadınlar, (kendiliklerinden) çıkıp giderlerse, kendileri hakkındayaptıkları mesru şeylerden size bir günah yoktur. Allah azizdir, hakimdir.

2:241 Bosanmış kadınların, hakkaniyet ölçülerinde (kocalarından) menfaat sağlamak haklarıdır; bu, Allah korkusu taşıyanlar üzerine bir borçtur.

2:242 Allah size iste böylece ayetlerini açıklar ki düşünüp hakikati anlayasınız.

2:243 Binlerce oldukları halde, ölüm korkusundan dolayı yurtlarından çıkıp gidenleri görmedin mi? Allah onlara "Ölün!" dedi (öldüler). Sonra onları diriltti. Şüphesiz Allah insanlara karşı lütfkardır. Lakin insanların çoğu şükretmez.

2:244 Allah yolunda savaşın ve bilin ki Allah, her şeyi isitir ve bilir.

2:245 Verdiginin kat kat fazlasını kendisine ödemesi için Allah'a güzel bir borç (isteyene faizsiz ödünç) verecek yok mu? Darlık veren de bolluk veren de Allah'tır. Sadece O'na döndürüleceksiniz.

2:246 Musa'dan sonra, Beni İsrail'den ileri gelen kimseleri görmedin mi? Kendilerine gönderilmiş bir peygambere: "Bize bir hükümdar gönder ki (onun komutasında) Allah yolunda savaşalım" demislerdi. "Ya size savaş yazılır da savasmazsanız?" dedi. "Yurtlarımızdan çıkarılmış, çocuklarımızdan uzaklaştırılmış olduğumuz halde Allah yolunda neden savasmayalım?" dediler. Kendilerine savaş yazılınca, içlerinden pek azı hariç, geri dönüp kaçtılar. Allah zalimleri iyi bilir.

2:247 Peygamberleri onlara: Bilin ki Allah, Talut'u size hükümdar olarak gönderdi dedi. Bunun üzerine: Biz, hükümdarlığa daha layık olduğumuz halde, kendisine servet ve zenginlik yönünden geniş imkanlar verilmemirken o bize nasıl hükümdar olur? dediler. "Allah sizin üzerinize onu seçti, ilimde ve bedende ona üstünlük verdi. Allah mülkünü dilediğine verir. Allah her şeyi ihata eden ve her şeyi bilendir" dedi.

2:248 Peygamberleri onlara: Onun hükümdarlığının alameti, Tabut'un size gelmesidir. Meleklerin tasidığı o Tabut'un içinde Rabbinizden size bir ferahlık ve sükunet, Musa ve Harun hanedanlarının biraktıklarından bir kalıntı vardır. Eğer inanmış kimseler iseniz sizin için bunda şüphesiz bir alamet vardır, dedi.

2:249 Talut askerlerle beraber (cihad için) ayrılınca: Biliniz ki Allah sizi bir ırmakla imtihan edecek. Kim ondan içerse benden değildir. Eliyle bir avuç içen müstesna kim ondan içmezse bendendir, dedi. İçlerinden pek azı müstesna hepsi ırmaktan içtiler. Talut ve iman edenler beraberce ırmagi geçince: Bugün bizim Calut'a ve askerlerine karşı koyacak hiç gücümüz yoktur, dediler. Allah'ın huzuruna varacaklarına inananlar: Nice az sayıda bir birlik Allah'ın izniyle çok sayıda birliyi yenmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir, dediler.

2:250 Calut ve askerleriyle savaşa tutuştuklarında: Ey Rabbimiz! Üzerimize sabir yagdir. Bize cesaret ver ki tutunalım. Kafir kavme karşı bize yardım et, dediler.

2:251 Sonunda Allah'ın izniyle onları yendiler. Davud da Calut'u öldürdü. Allah ona (Davud'a) hükümdarlık ve hikmet verdi, dilediği ilimlerden ona öğretti. Eğer Allah'ın insanlardan bir kısmının kötülüğünü diğerleriyle savması olmasaydı elbette yeryüzü alt üst olurdu. Lakin Allah bütün insanlığa karşı lütf ve kerem sahibidir.

2:252 Iste bunlar Allah'in ayetleridir. Biz onlari sana dogru olarak anlatiyoruz. Süpbesiz sen, Allah tarafından gönderilmis peygamberlerdensin.

2:253 O peygamberlerin bir kismini digerlerinden üstün kildik. Allah onlardan bir kısmi ile konusmus, bazilarini da derece derece yükseltmistir. Meryem oglu Isa'ya açık mucizeler verdik ve onu Ruhul-Kudüs ile güçlendirdik. Allah dileseydi o peygamberlerden sonra gelen milletler, kendilerine açık deliller geldikten sonra birbirleriyle savasmazlardi. Fakat onlar ihtilafa düstüler de içlerinden kimi iman etti, kimi de inkar etti. Allah dileseydi onlar savasmazlardi; lakin Allah diledigini yapar.

2:254 Ey iman edenler! Kendisinde artik alis-veris, dostluk ve kayirma bulunmayan gün (kiyamet) gelmeden önce, size verdigimiz riziktan hayir yolunda harcayin. Gerçekleri inkar edenler elbette zalimlerdir.

2:255 Allah, O'ndan baska tanri yoktur; O, hayydir, kayyumdur. Kendisine ne uyku gelir ne de uyuklama. Göklerde ve yerdekilerin hepsi O'nundur. Izni olmadan O'nun katinda kim sefaat edebilir? O, kullarinin yaptiklarini ve yapacaklarini bilir. (O'na hiçbir sey gizli kalmaz.) O'nun bildirdiklerinin disinda insanlar O'nun ilminden hiçbir seyi tam olarak bilemezler. O'nun kürsüsü gökleri ve yeri içine alir, onlari koruyup gözetmek kendisine zor gelmez. O, yücedir, büyüktür.

2:256 Dinde zorlama yoktur. Artik dogrulukla egrilik birbirinden ayrilmistir. O halde kim tagutu reddedip Allah'a inanirsa, kopmayan saglam kulpa yapismistir. Allah isitir ve bilir.

2:257 Allah, inananların dostudur, onlari karanliklardan aydinliga çıkarir. Inkar edenlere gelince, onların dostlari da taguttur, onlari aydinliktan alip karanliga götürür. Iste bunlar cehennemliklerdir. Onlar orada devamlı kalirlar.

2:258 Allah kendisine mülk (hükümdarlık ve zenginlik) verdigi için simararak Rabbi hakkında Ibrahim ile tartismaya gireni (Nemrut'u) görmedin mi! Iste o zaman Ibrahim: Rabbim hayat veren ve öldürendir, demisti. O da: Hayat veren ve öldüren benim, demisti. Ibrahim: Allah güneşi dogudan getirmektedir; haydi sen de onu batidan getir, dedi. Bunun üzerine kafir apisip kaldı. Allah zalim kimseleri hidayete erdirmez.

2:259 Yahut görmedin mi o kimseyi ki, evlerinin duvarları çatıları üzerine çökmüs (alt üst olmuş) bir kasabaya ugradı; "Ölümünden sonra Allah bunlari nasıl diriltir acaba!" dedi. Bunun üzerine Allah onu öldürüp yüz sene biraktı; sonra tekrar diriltti. Ne kadar kaldın? dedi.

"Bir gün yahut daha az" dedi. Allah ona: Hayir, yüz sene kaldın. Yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamistir. Esegine de bak. Seni insanlara bir ibret kilalim diye (yüz sene ölü tuttuk, sonra tekrar dirilttik). Simdi sen kemiklere bak, onlari nasıl düzenliyor, sonra ona nasıl et giydiriyoruz, dedi. Durum kendisince anlasilince: Simdi iyice biliyorum ki, Allah her seye kadirdir, dedi.

2:260 Ibrahim Rabbine: Ey Rabbim! Ölüyü nasıl dirilttigini bana göster, demisti. Rabbi ona: Yoksa inanmadın mi? dedi. Ibrahim: Hayir! Inandım, fakat kalbimin mutmain olması için (görmek istedim), dedi. Bunun üzerine

Allah: Öyleyse dört tane kus yakala, onları yanına al, sonra (kesip parçala), her dağın başına onlardan bir parça koy. Sonra da onları kendine çağır; kosarak sana gelirler. Bil ki Allah azizdir, hakimdir, buyurdu.

2:261 Allah yolunda mallarını harcayanların örneği, yedi basak bitiren bir dane gibidir ki, her basakta yüz dane vardır. Allah dilediğine kat kat fazlasını verir. Allah'ın lütfü geniştir, O her şeyi bilir.

2:262 Mallarını Allah yolunda harcayıp da arkasından basa kakmayan, fakirlerin gönlünü kırmayan kimseler var ya, onların Allah katında has mükafatları vardır. Onlar için korku yoktur, üzüntü de çekmeyeceklerdir.

2:263 Güzel söz ve bağışlama, arkasından incitme gelen sadakadan daha iyidir. Allah zengindir, acelesi de yoktur.

2:264 Ey iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı halde malini gösteris için harcayan kimse gibi, basa kakmak ve incitmek suretiyle, yaptığınız hayırlarınızı bosa çıkarmayın. Böylesinin durumu, üzerinde biraz toprak bulunan düz kayaya benzer ki, saganak bir yağmur isabet etmiş de onu çıplak pürüzsüz kaya haline getirivermiştir. Bunlar kazandıklarından hiçbir şeye sahip olamazlar. Allah, kafirleri doğru yola iletmez.

2:265 Allah'ın rızasını kazanmak ve ruhlarındaki cömertliği kuvvetlendirmek için mallarını hayra sarfedenlerin durumu, bir tepede kurulmuş güzel bir bahçeye benzer ki, üzerine bol yağmur yağmış da iki kat ürün vermiştir. Bol yağmur yağmasa bile bir çisinti düşer (de yine ürün verir). Allah, yaptıklarınızı görmektedir.

2:266 Sizden biriniz arzu eder mi ki, hurma ve üzüm ağaçlarıyla dolu, arasından sular akan ve kendisi için orada her çeşit meyveden (bir miktar) bulunan bir bahçesi olsun da, bakıma muhtaç çocukları varken kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, bahçeye de içinde ateş bulunan bir kasırga isabet ederek yakıp kül etsin! (Elbette bunu kimse arzu etmez.) İşte düşünüp anlayasınız diye Allah size ayetleri açıklar.

2:267 Ey iman edenler! Kazandıklarınızın iyilerinden ve rizik olarak yerden size çıkardıklarımızdan hayra harcayın. Size verilse, gözünüzü yummadan alamayacağınız kötü mali, hayır diye vermeye kalkışmayın. Biliniz ki Allah zengindir, övgüye layıktır.

2:268 Seytan sizi fakirlikle korkutur ve size cimriligi telkin eder. Allah ise size katından bir mağfiret ve bir lütf vadeder. Allah her şeyi ihata eden ve her şeyi bilendir.

2:269 Allah hikmeti dilediğine verir. Kime hikmet verilirse, ona pek çok hayır verilmiş demektir. Ancak akıl sahipleri düşünüp ibret alırlar.

2:270 Yaptığınız her harcamayı ve adadığınız her adagi muhakkak Allah bilir. Zalimler için hiç yardımcı yoktur.

2:271 Eger sadakaları (zekat ve benzeri hayırları) açıktan verirseniz ne ala! Eger onu fakirlere gizlice verirseniz, iste bu sizin için daha hayırlıdır. Allah da bu sebeple sizin günahlarınızı örter. Allah, yapmakta olduklarınızı bilir.

2:272 (Ya Muhammed!) Onları doğru yola iletme sana ait değildir. Lakin

Allah diledigini dogru yola iletir. Hayir olarak harcadiklariniz kendi iyiliginiz içindir. Yapacaginiz hayirlari ancak Allah'in rizasini kazanmak için yapmalisiniz. Hayir olarak verdiginiz ne varsa; karsiligi size tam olarak verilir ve asla haksizliga ugratilmazsiniz.

2:273 (Yapacaginiz hayirlar,) kendilerini Allah yoluna adamis, bu sebeple yeryüzünde kazanç için dolasamayan fakirler için olsun. Bilmeyen kimseler, iffetlerinden dolayi onlari zengin zanneder. Sen onlari simalarından tanirsin. Çünkü onlar yüzüzlük ederek istemezler. Yaptiginiz her hayri muhakkak Allah bilir.

2:274 Mallarini gece ve gündüz, gizli ve açık hayra sarfedenler var ya, onların mükafatlari Allah katındadir. Onlara korku yoktur, üzüntü de çekmezler.

2:275 Faiz yiyenler (kafirlerinden), seytan arpmis kimselerin cinnet nöbetinden kalktiği gibi kalkarlar. Bu hal onların "Alim-satim tipki faiz gibidir" demeleri yüzündendir. Halbuki Allah, alim-satimi helal, faizi haram kilmistir. Bundan sonra kime Rabbinden bir öğüt gelir de faizden vazgeçerse, gemiste olan kendisininindir ve artik onun isi Allah'a kalmistir. Kim tekrar faize dönerse, iste onlar cehennemlidir, orada devamlı kalirlar.

2:276 Allah faizi tüketir (Faiz karisan malin bereketini giderir), sadakalari ise bereketlendirir. Allah küfürde ve günahıta ısrar eden hiç kimseyi sevmez.

2:277 İman edip iyi isler yapan, namaz kilan ve zekat verenler var ya, onların mükafatlari Rableri katındadir. Onlara korku yoktur, onlar üzüntü de çekmezler.

2:278 Ey iman edenler! Allah'tan korkun. Eğer gerçekten inaniyorsanız mevcut faiz alacaklarınızı terkedin.

2:279 Sayet (faiz hakkında söylenenleri) yapmazsanız, Allah ve Resulü tarafından (faizcilere karsi) açılan savastan haberiniz olsun. Eğer tevbe edip vazgeçerseniz, sermayeniz sizindir; ne haksizlik etmis ne de haksizliga ugramis olursunuz.

2:280 Eğer (borçlu) darlık içinde ise, eli genisleyinceye kadar ona mühlet vermek (gerekir). Eğer (gerçekleri) anlarsanız bunu sadakaya (veya zekata) saymak sizin için daha hayirlidir.

2:281 Allah'a döndürüleceğiniz, sonra da herkese hak ettiğinin eksiksiz verileceği ve kimsenin haksizliga ugratılmayacağı bir günden sakinin.

2:282 Ey iman edenler! Belirlenmis bir süre için birbirinize borlandığınız vakit onu yazın. Bir katip onu aranızda adaletle yazsın. Hiçbir katip Allah'in kendisine öğrettiği gibi yazmaktan geri durmasın; (her şeyi olduğu gibi) yazsın. Üzerinde hak olan kimse (borçlu) da yazdırsın, Rabbinden korksın ve borcunu asla eksik yazdırmassın. Sayet borçlu sefih veya akli zayıf veya kendisi söyleyip yazdıramayacak durumda ise, velisi adaletle yazdırsın. Erkeklerinizden iki de sahit bulundurun. Eğer iki erkek bulunamazsa rıza göstereceğiniz sahitlerden bir erkek ile -biri yanılırsa diğerinin ona hatırlatması için- iki kadın (olsun).

Çagirildiklari vakit sahitler gelmemezlik etmesin. Büyük veya küçük, vadesine kadar hiçbir seyi yazmaktan sakın üsenmeyin. Böyle yapmanız Allah nezdinde daha adaletli, şahadet için daha sağlam, şüpheye düsmemeniz için daha uygundur. Ancak aranızda yapıp bitirdiginiz pesin bir ticaret olursa, bu durum farklıdır. Bu durumda onu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. (Genellikle) alisveris yaptiginızda sahit tutun. Ne yazan, ne de sahit zarara ugratilsin. Eger bunu yaparsanız (zarar verirseniz) şüphesiz yok ki bu, sizin yoldan çıkmanız demektir. Allah'tan korkun. Allah size gerekli olanı öğretiyor. Allah her şeyi bilmektedir.

2:283 Yolculukta olur da, yazacak kimse bulamazsanız (borca karşılık) alınmış bir rehin de yeterlidir. Birbirinize bir emanet bırakırsanız, emanet bırakılan kimse emaneti sahibine versin ve (bu hususta) Rabbi olan Allah'tan korksun. Sahitliği bildiklerinizi gizlemeyin. Kim onu gizlerse, bilsin ki onun kalbi günahkardır. Allah yapmakta olduklarınızı bilir.

2:284 Göklerde ve yerdekilerin hepsi Allah'ındır. İçinizdekileri açığa vursanız da gizleseniz de Allah ondan dolayı sizi hesaba çekecektir, sonra diledigini affeder, diledigine de azap eder. Allah her şeye kadirdir.

2:285 Peygamber, Rabbi tarafından kendisine indirilene iman etti, müminler de (iman ettiler). Her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine iman ettiler. "Allah'ın peygamberlerinden hiçbirini arasında ayırım yapmayız. İstittik, itaat ettik. Ey Rabbimiz, affına sigindik! Dönüş sanadır" dediler.

2:286 Allah her şahsi, ancak gücünün yettigi ölçüde mükellef kılar. Herkesin kazandığı (hayır) kendine, yapacağı (şer) de kendinedir. Rabbimiz! Unutursak veya hataya düşersek bizi sorumlu tutma. Ey Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır bir yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği işler de yükleme! Bizi affet! Bizi bağışla.

Sura 3: Aal-i-Imran

3:1 Elif. Lam. Mim.

3:2 Hayy ve kayyum olan Allah'tan başka ilah yoktur.

3:3 (Resulüm!) O, sana Kitab'ı hak ve önceki kitapları tasdik edici olarak indirdi, Tevrat ile İncil'i ve Furkan'ı indirmisti.

3:4 Daha önce de, insanlara doğru yolu göstermek üzere Furkan'ı indirmistir. Bilinmeli ki, Allah'ın ayetlerini inkar edenler için siddetli bir azap vardır. Allah, suçlunun hakkından gelen mutlak güç sahibidir.

3:5 Şüphesiz ki ne yerde ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

3:6 Rahimlerde sizi dilediği gibi şekillendiren O'dur. O'ndan başka ilah yoktur. O mutlak güç ve hikmet sahibidir.

3:7 Sana Kitab'ı indiren O'dur. Onun (Kur'an'ın) bazı ayetleri muhkemdir ki, bunlar Kitab'ın esasıdır. Diğerleri de mütesabihdir. Kalplerinde egrilik olanlar, fitne çıkarmak ve onu tevil etmek için ondaki mütesabih ayetlerin pesine düşerler. Halbuki Onun tevilini ancak Allah bilir. İlimde yüksek payeye erisenler ise: Ona inandık; hepsi Rabbimiz tarafındandır, derler. (Bu inceliği) ancak akli selim sahipleri düşünüp anlar.

3:8 (Onlar söyle yakarirlar:) Rabbimiz! Bizi dogru yola ilettikten sonra kalplerimizi egriltme. Bize tarafından rahmet bagisla. Lutfu en bol olan sensin.

3:9 Rabbimiz! Gelmesinde süphe edilmeyen bir günde, insanlari mutlaka toplayacak olan sensin. Allah asla sözünden dönmez.

3:10 Bilinmelidir ki inkar edenlerin ne mallari ne de evlatlari Allah huzurunda kendilerine bir fayda saglayacaktır. Iste onlar cehennemin yakitidir.

3:11 (Onlari yolu) Firavun hanedaninin ve onlardan öncekilerin tuttuğu yola benzer. Onlar bizim ayetlerimizi yalanladilar, Allah da kendilerini günahlari yüzünden yakalayiverdi. Allah'in cezasi çok siddetlidir.

3:12 (Resulüm!) Inkar edenlere de ki: Yakinda maglup olacaksınız ve cehenneme sürüleceksiniz. Orasi kalinacak ne kötü bir yerdir!

3:13 (Bedir'de) karsi karsiya gelen su iki gurubun halinde sizin için büyük bir ibret vardir. Biri Allah yolunda çarpisan bir gurup, digeri ise bunlari apaçik kendilerinin iki misli gören kafir bir gurup. Allah diledigini yardimi ile destekler. Elbette bunda basiret sahipleri için büyük bir ibret vardir.

3:14 Nefsani arzulara, (özellikle) kadınlara, ogullara, yigin yigin biriktirilmis altin ve gümüse, salma atlara, sagmal hayvanlara ve ekinlere karsi düskünlük insanlara çekici kilindi. Bunlar, dünya hayatinin geçici menfaatleridir. Halbuki varilacak güzelyer, Allah'in katindadir.

3:15 (Resulüm!) De ki: Size bunlardan daha iyisini bildireyim mi? Takva sahipleri için Rableri yanında, içinden irmaklar akan, ebediyyen kalacaklari cennetler, tertemiz esler ve (hepsinin üstünde) Allah'in hosnutlugu vardir. Allah kullarini çok iyi görür.

3:16 (Bu nimetler) "Ey Rabbimiz! Iman ettik; bizim günahlarimizi bagisla, bizi ates azabından koru!" diyen;

3:17 Sabreden, dürüst olan, huzurda boyun büken, hayra harcayan ve seher vaktinde Allah'tan bagis dileyenler (içindir).

3:18 Allah, adaleti ayakta tutarak (delilleriyle) su hususu açıklamistir ki, kendisinden baska ilah yoktur. Melekler ve ilim sahipleri de (bunu ikrar etmislerdir. Evet) mutlak güç ve hikmet sahibi Allah'tan baska ilah yoktur.

3:19 Allah nezdinde hak din Islam'dir. Kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonradir ki, aralarındaki kiskançlik yüzünden ayriliga düstüler. Allah'in ayetlerini inkar edenler bilmelidirler ki Allah'in hesabi çok çabuktur.

3:20 Eger seninle tartismaya girerlerse de ki: "Bana uyanlarla birlikte ben kendimi Allah'a teslim ettim." Ehl-i kitaba ve ümmilere de: "Siz de Allah'a teslim oldunuz mu?" de. Eger teslim oldularsa dogru yolu buldular demektir. Yok eger yüz çevirdilerse sana düşen, yalnızca duyurmaktır. Allah kullarini çok iyi görmektedir.

3:21 Allah'in ayetlerini inkar edenler, haksiz yere peygamberlerin canlarına kiyanlar ve adaleti emreden insanlari öldürenler (yok mu), onlara aci bir azabi haber ver!

3:22 Iste bunlar dünyada da ahirette de çabalari bosa giden kimselerdir.

Onların hiçbir yardımcısı da yoktur.

3:23 (Resulüm!) Kendilerine Kitap'tan bir pay verilenleri (yahudileri) görmez misin ki, aralarında hükmetmesi için Allah'ın Kitab'ına çağırılıyorlar da, sonra içlerinden bir gurup cayararak geri dönüyor.

3:24 Onların bu tutumları: Bize ates, sadece sayılı günlerde dokunacaktır, demelerinin bir sonucudur. Onların vaktiyle uydurdukları şeyler de dinleri hakkında kendilerini yanıltmıştır.

3:25 Fakat, onları gelmesinde şüphe edilmeyen bir gün için topladığımız ve hiçbir haksızlığa uğramaksizin herkese kazandığı şeyler tastamam ödendiği zaman halleri nice olur?

3:26 (Resulüm!) De ki: Mülkün gerçek sahibi olan Allah'im! Sen mülkü dilediğine verirsin ve mülkü dilediğinden geri alırsın. Dilediğini yüceltir, dilediğini de alçaltırsın. Her türlü iyilik senin elindedir. Gerçekten sen her şeye kadırsın.

3:27 Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katarsın. Ölüden diri çıkarır, diriden de ölüyü çıkarırsın. Dilediğine de sayısız rizik verirsın.

3:28 Müminler, müminleri bırakıp da kafirleri dost edinmesin. Kim bunu yaparsa, artık onun Allah nezdinde hiçbir değeri yoktur. Ancak kafirlerden gelebilecek bir tehlikeden sakınmanız baskadır. Allah, kendisine karşı (gelmekten) sizi sakındırıyor. Dönüş yalnız Allah'adır.

3:29 De ki: İçinizdekileri gizleseniz de açığa vursanız da Allah onu bilir. Göklerde ve yerde olanları da bilir. Allah her şeye kadirdir.

3:30 Herkesin, iyilik olarak yaptıklarını da kötülük olarak yaptıklarını da karşısında hazır bulduğu günde (insan) isteyecek ki kötülükleri ile kendisi arasında uzun bir mesafe bulunsun. Allah, kendisine karşı (gelmekten) sizi sakındırıyor. Allah kullarına çok sefkatlidir.

3:31 (Resulüm!) De ki: Eğer Allah'i seviyorsanız bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

3:32 De ki: Allah'a ve Resulü'ne itaat edin. Eğer yüz çevirirlerse bilsinler ki Allah kafirleri sevmez.

3:33 Allah Âdem'i, Nuh'u, İbrahim ailesi ile İmran ailesini seçip alemlere üstün kıldı.

3:34 Bunlar birbirinden gelme bir nesillerdir. Allah isiten ve bilendir.

3:35 İmran'ın karısı şöyle demisti: "Rabbim! Karnimdakini azatlı bir kul olarak sana adadım. Adagımı kabul buyur. Şüphesiz (niyazımı) hakkıyla isiten ve (niyetimi) bilen sensin."

3:36 Onu doğurunca, Allah, ne doğurduğunu bilip dururken: Rabbim! Ben onu kız doğurdum. Oysa erkek, kız gibi değildir. Ona Meryem adını verdim. Kovulmuş seytana karşı onu ve soyunu senin korumani diliyorum, dedi.

3:37 Rabbi Meryem'e hüsnü kabul gösterdi; onu güzel bir bitki gibi yetistirdi. Zekeriyya yi da onun bakımı ile görevlendirdi. Zekeriyya, onun yanına, mabede her girişinde orada bir rizik bulur ve "Ey Meryem, bu sana nereden geliyor?" der; o da: Bu, Allah tarafındandır. Allah, dilediğine sayısız rizik verir, derdi.

3:38 Orada Zekeriyya, Rabbine dua etti: Rabbim! Bana tarafından hayırlı bir

nesil bagisla. Süphesiz sen duayi hakkiyla isitensin, dedi.

3:39 Zekeriyya mabedde durmus namaz kilarken melekler ona söyle nida ettiler: Allah sana, kendisi tarafından gelen bir Kelime'yi tasdik edici, efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamber olarak Yahya'yi müjdeler.

3:40 Zekeriyya: Rabbim! dedi, bana ihtiyarlik gelip çattigina, üstelik karim da kisir olduguna göre benim nasıl oglum olabilir? Allah söyle buyurdu: Iste böyledir; Allah diledigini yapar.

3:41 Zekeriyya: Rabbim! (Oglum olacagina dair) bana bir alamet göster, dedi. Allah buyurdu ki: Senin için alamet, insanlara, üç gün, isaretten baska söz söylememendir. Ayrica Rabbini çok an, sabah aksam tesbih et.

3:42 Hani melekler demislerdi: Ey Meryem! Allah seni seçti; seni tertemiz yaratti ve seni bütün dünya kadınlarına tercih etti.

3:43 Ey Meryem! Rabbine ibadet et; secdeye kapan, (O'nun huzurunda) egilenlerle beraber sen de egil.

3:44 (Resulüm!) Bunlar, bizim sana vahiy yoluyla bildirmekte oldugumuz gayb haberlerindedir. İçlerinden hangisi Meryem'i himayesine alacak diye kur'a çekmek üzere kalemlerini atarlarken sen onların yanında degildin; onlar (bu yüzden) çekisirken de yanlarında degildin.

3:45 Melekler demislerdi ki: Ey Meryem! Allah sana kendisinden bir Kelime'yi müjdeliyor. Adi Meryem oğlu Isa'dir. Mesih'tir; dünyada da, ahirette de itibarlı ve Allah'ın kendisine yakın kildiklarındandır.

3:46 salihlerden olarak besikte iken ve yetiskinlik halinde insanlara (peygamber sözleri ile) konusacak.

3:47 Meryem: Rabbim! dedi, bana bir erkek eli degmedigi halde nasıl çocugum olur? Allah söyle buyurdu: Iste böyledir, Allah diledigini yaratir. Bir ise hükmedince ona sadece "Ol!" der; o da oluverir.

3:48 (Melekler, Meryem'e hitaben Isa hakkında sözlerine devam ettiler:) Allah ona yazmayi, hikmeti, Tevrat'i, Incil'i öğretecek.

3:49 Israilogullarina bir elçi olacak (ve onlara söyle diyecek:) Size Rabbinizden bir mucize getirdim: Size çamurdan bir kus sureti yapar, ona üflerim ve Allah'ın izni ile o kus oluverir. Yine Allah'ın izni ile körü ve alacaliyi iyilestirir, ölüleri diriltirim. Ayrica evlerinizde ne yeyip ne biriktirdiginizi size haber veririm. Eger inanan kimseler iseniz, bunda sizin için bir ibret vardır.

3:50 Benden önce gelen Tevrat'i dogrulayici olarak ve size haram kilinan bazi seyleri de helal kilmam için gönderildim. Size Rabbinizden bir mucize getirdim. O halde Allah'tan korkun, bana da itaat edin.

3:51 Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyle ise O'na kulluk edin. Iste bu dogru yoldur.

3:52 Isa, onlardaki inkarciligi sezince: Allah yolunda bana yardimci olacaklar kimlerdir? dedi. Havariler: Biz, Allah yolunun yardimcilariyiz; Allah'a inandik, sahit ol ki bizler müslümanlariz, cevabini verdiler.

3:53 (Havariler:) Rabbimiz! Indirdigine inandik ve Peygamber'e uyduk. Simdi bizi (birligini ve peygamberlerini tasdik eden) sahitlerden yaz, dediler.

3:54 (Yahudiler) tuzak kurdular; Allah da onların tuzaklarını bozdu. Allah, tuzak kuranların hayirlisidir.

3:55 Allah buyurmustu ki: Ey Isa! Seni vefat ettirecegim, seni nezdime

yükselteceğim, seni inkar edenlerden arındıracağım ve sana uyanları kıyamete kadar kafirlerden üstün kılacağım. Sonra dönüşünüz bana olacak. İşte o zaman ayrılığa düştüğünüz şeyler hakkında aranızda ben hükmedeceğim.

3:56 İnkâr edenler var ya, onları dünya ve ahirette siddetli bir azaba çarptıracağım; onların hiç yardımcıları da olmayacak.

3:57 İman edip iyi davranışlarda bulunanlara gelince, Allah onların mükâfatlarını eksiksiz verecektir. Allah zalimleri sevmez.

3:58 (Resulüm!) Bu söylenenleri biz sana ayetlerden ve hikmet dolu Kur'an'dan okuyoruz.

3:59 Allah nezdinde İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Allah onu topraktan yarattı. Sonra ona "Ol!" dedi ve oluverdi.

3:60 Gerçek, Rabbinden gelendir. Öyle ise süphecilerden olma.

3:61 Sana bu ilim geldikten sonra seninle bu konuda çekisenlere de ki: Geliniz, sizler ve bizler de dahil olmak üzere, siz kendi çocuklarınızı biz de kendi çocuklarımızı, siz kendi kadınlarınızı, biz de kendi kadınlarımızı çağıralım, sonra da dua edelim de Allah'tan yalancılar üzerine lanet dileyelim.

3:62 Süphesiz bu (İsa hakkında söylenenler), doğru haberlerdir. Allah'tan başka ilah yoktur. Muhakkak ki Allah, evet O, mutlak güç ve hikmet sahibidir.

3:63 Eğer yine yüz çevirirlerse, süphesiz Allah, bozguncuları hakkiyla bilendir.

3:64 (Resulüm!) de ki: Ey ehl-i kitap! Sizinle bizim aramızda müsterek olan bir söze geliniz: Allah'tan baskasına tapmayalım. O'na hiçbir şeyi es tutmayalım ve Allah'i bırakıp da kimimiz kimimizi ilahlastırmayalım. Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, işte o zaman: Sahit olun ki biz müslümanlarız! deyiniz.

3:65 Ey ehl-i kitap! İbrahim hakkında niçin çekisirsiniz? Halbuki Tevrat ve İncil, kesinlikle ondan sonra indirildi. Siz hiç düşünmez misiniz?

3:66 İşte siz böyle kimselersiniz! Hadi hakkında bilgi sahibi olduğunuz konuda tartistiniz; fakat bilgi sahibi olmadığınız konuda niçin tartisiyorsunuz! Oysa ki Allah, her şeyi bilir, siz ise bilmezsiniz.

3:67 İbrahim, ne yahudi, ne de hristiyan idi; fakat o, Allah'i bir tanıyan dosdoğru bir müslüman idi; müşriklerden de değildi.

3:68 İnsanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar, su Peygamber (Muhammed) ve (ona) iman edenlerdir. Allah müminlerin dostudur.

3:69 Ehl-i kitaptan bir kısmı istediler ki, ne yapıp edip sizi saptırabilsinler. Oysa onlar sadece kendilerini saptırırlar da farkına bile varmazlar.

3:70 Ey ehl-i kitap! (Gerçeği) görüp bildiğiniz halde niçin Allah'ın ayetlerini inkâr edersiniz?

3:71 Ey ehl-i kitap! Neden doğruyu eğriye karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?

3:72 Ehl-i kitaptan bir grup şöyle dedi: "Müminlere indirilmiş olana sabahleyin (görünüşte) inanıp akşamleyin inkâr edin. Belki onlar (böylece dinlerinden) dönerler.

3:73 Sizin dininize uyanlardan baska hiçbir kimseye inanmayin. " (Resulüm!)
De ki: Dogru yol ancak Allah'in yoludur. Yine (onlar, kendi aralarinda söyle dediler:) "Size verilenin benzerinin baska herhangi bir kimseye verildigine, yahut Rabbinizin huzurunda onların size karsi deliller getireceklerine de (inanmayin)." De ki: Lütuf ve ihsan Allah'in elindedir. Onu diledigine verir. Allah'in rahmeti genistir ve O her seyi hakkiyla bilir.

3:74 Rahmetini diledigine ayirir. Allah üstün lütuf sahibidir.

3:75 Ehl-i kitaptan öylesi vardir ki, ona yüklerle mal emanet biraksan, onu sana noksansiz iade eder. Fakat onlardan öylesi de vardir ki, ona bir dinar emanet biraksan, tepesine dikilip durmazsan onu sana iade etmez. Bu da onların, "Ümmilere karsi yaptiklarimizdan dolayi bize vebal yoktur" demelerindedir. Allah adina bile bile yalan söylüyorlar.

3:76 Hayir! (Gerçek onların dedigi degil.) Her kim sözünü yerine getirir ve kötülükten sakinirsa, bilsin ki Allah sakinanlari sever.

3:77 Allah'a karsi verdikleri sözü ve yeminlerini az bir bedelle degistirenlere gelince, iste bunların ahirette bir payi yoktur. Kiyamet günü Allah onlarla konusmayacak, onlara bakmayacak ve onlari temize çıkarmayacaktır. Onlar için aci bir azap vardir.

3:78 Ehl-i kitaptan bir gurup, okuduklarini kitaptan sanasiniz diye kitabi okurken dillerini egip bukerler. Halbuki okuduklari Kitap'tan degildir. Söyledikleri Allah katindan olmadigi halde: Bu Allah katindandir, derler. Onlar bile bile Allah'a iftira ediyorlar.

3:79 Hiçbir insanin, Allah'in kendisine Kitap, hikmet ve peygamberlik vermesinden sonra (kalkip) insanlara: Allah'i birakip bana kul olun! demesi mümkün degildir. Bilakis (söyle demesi gerekir): Okutmakta ve öğretmekte oldugunuz Kitap uyarınca Rabbe halis kullar olunuz.

3:80 Ve size: Melekleri ve peygamberleri ilahlar edinin, diye de emretmez. Siz müslüman olduktan sonra hiç size kafirligi emreder mi?

3:81 Hani Allah, peygamberlerden: "Ben size Kitap ve hikmet verdikten sonra nezdinizdekileri tasdik eden bir peygamber geldiginde ona mutlaka inanip yardım edeceksiniz" diye söz almıs, "Kabul ettiniz ve bu ahdimi yüklediniz mi?" dediginde, "Kabul ettik" cevabini vermisler, bunun üzerine Allah: O halde sahit olun; ben de sizinle birlikte sahitlik edenlerdenim, buyurmustu.

3:82 Artık bundan sonra her kim dönerse iste onlar yoldan çıkmisların ta kendileridir.

3:83 Göklerde ve yerdekiler, ister istemez O'na teslim oldugu halde onlar (ehl-i kitap), Allah'in dininden baskasini mi ariyorlar? Halbuki O'na döndürüleceklerdir.

3:84 De ki: Biz, Allah a, bize indirilene, Ibrahim, Ismail, Ishak, Ya'kub ve Ya'kub ogullarina indirilenlere, Musa, Isa ve (diger) peygamberlere Rableri tarafından verilenlere iman ettik. Onlari birbirinden ayirdetmeyiz. Biz ancak O'na teslim oluruz.

3:85 Kim, Islam'dan baska bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyah edenlerden olacaktır.

3:86 İman etmelerinden, Resul'ün hak olduguna sehadet getirmelerinden ve

kendilerine apaçık deliller gelmesinden sonra inkarcılığa sapan bir kavme Allah nasıl hidayet nasip eder? Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

3:87 İşte onların cezası, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanlığın lanetine uğramalarıdır.

3:88 Bu lanete ebedi gömülüp gidecekler. Onların azapları hafifletilmez; yüzlerine de bakılmaz.

3:89 Ancak, bundan sonra tevbe edip yola gelenler başka. Çünkü Allah çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

3:90 İnanıktan sonra kafirliğe sapıp sonra inkarcılıkta daha da ileri gidenlerin tevbeleri asla kabul edilmeyecektir. Ve işte onlar, sapıkların ta kendisidirler.

3:91 Gerçekten, inkar edip kafir olarak ölenler var ya, onların hiçbirinden -fidye olarak dünya dolusu altın verecek olsa dahi- kabul edilmeyecektir. Onlar için acı bir azap vardır; hiç yardımcıları da yoktur.

3:92 Sevdiğiniz şeylerden (Allah yolunda) harcamadıkça "iyi" ye eremezsiniz. Her ne harcarsanız, Allah onu hakkıyla bilir.

3:93 Tevrat'ın indirilmesinden önce, İsrail'in (Ya'kub'un) kendisine haram kıldıkları dışında, yiyeceğin her türlü İsrailoğullarına helal idi. De ki: Eğer doğru sözlü iseniz o zaman Tevrat'i getirip onu okuyun.

3:94 Artık bundan sonra her kim Allah'a karşı yalan uydurursa, işte bunlar, zalimlerin ta kendisidirler.

3:95 De ki: Allah doğruyu söylemiştir. Öyle işe, hakka yönelmiş olarak İbrahim'in dinine uyunuz. O, müşriklerden değildi.

3:96 Süphesiz, alemlere bereket ve hidayet kaynağı olarak insanlar için kurulan ilk ev (mabet), Mekke'deki (Kabe)dir.

3:97 Orada apaçık nisaneler, (ayrıca) İbrahim'in makamı vardır. Oraya giren emniyette olur. Yoluna gücü yetenlerin o evi haccetmesi, Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkar ederse bilmelidir ki, Allah bütün alemlerden müstagnidir.

3:98 De ki: Ey ehl-i kitap! Allah yaptıklarınızı görüp dururken niçin Allah'ın ayetlerini inkar edersiniz?

3:99 DeDe ki: Ey ehl-i kitap! (Gerçeği) görüp bildiğiniz halde niçin Allah'ın yolunu eğri göstermeye yeltenerek müminleri Allah yolundan çevirmeye kalkışıyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

3:100 Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden bir guruba uyarmanızdan sonra sizi yeniden inkarcılığa sevkederler.

3:101 Size Allah'ın ayetleri okunurken, üstelik Allah Resulü de aranızda iken nasıl inkara saparsınız? Her kim Allah'a bağlanırsa kesinlikle doğru yola iletilmiştir.

3:102 Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yarasır şekilde korkun ve ancak müslümanlar olarak can verin.

3:103 Hep birlikte Allah'ın ipine (İslam'a) simsiki yapışın; parçalanmayın. Allah'ın size olan nimetini hatırlayın: Hani siz birbirinize düşman kimselerdiniz de O, gönüllerinizi birleştirmisti ve O'nun nimeti sayesinde kardeş kimseler oluştunuz. Yine siz bir ateş çukurunun tam kenarında iken oradan da sizi O kurtarmisti. İşte Allah

size ayetlerini böyle açıklar ki doğru yolu bulasınız.

3:104 Sizden, hayra çağırın, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun. İşte onlar kurtulmuşlardır.

3:105 Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte bunlar için büyük bir azap vardır.

3:106 Nice yüzlerin ağardığı, nice yüzlerin de karardığı gün (düşünün.) İmdi, yüzleri kararanlara: İnanmanızdan sonra kafir mi oldunuz? Öyle ise inkar etmiş olmanız yüzünden tadin azabi! (denilir).

3:107 Yüzleri ağaranlara gelince, onlar Allah'ın rahmeti içindedirler; orada ebedi kalacaklardır.

3:108 İşte bunlar, Allah'ın, sana hak olarak okudumuz ayetleridir. Allah hiçbir kimseye haksızlık etmek istemez.

3:109 Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İslam, dönüp dolasıp Allah'a varır.

3:110 Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder; kötülükten meneder ve Allah'a inanırsınız: Ehl-i kitap da inansaydı, elbet bu, kendileri için çok iyi olurdu. (Gerçi) içlerinde iman edenler var; (fakat) çoğu yoldan çıkmışlardır.

3:111 Onlar (ehl-i kitap) size, incitmekten başka bir zarar veremezler. Sizinle savaşa girecek olsalar, size arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez.

3:112 Onlar (yahudiler) nerede bulunurlarsa bulunsunlar, Allah'ın ahbine ve insanların (müminlerin) himayesine sığınmadıkça kendilerine zillet (damgası) vurulmuştur; Allah'ın hismine ugramışlar ve miskinliğe mahkum edilmişlerdir. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar ve haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı. Bu da, onların isyan etmiş ve haddi aşmış bulunmalarındandır.

3:113 Hepsi bir degildir; ehl-i kitap içinde istikamet sahibi bir topluluk vardır ki, gece saatlerinde secdeye kapanarak Allah'ın ayetlerini okurlar.

3:114 Onlar, Allah'a ve ahiret gününe inanırlar; iyiliği emreder, kötülükten menederler; hayırlı işlere kosusurlar. İşte bunlar iyi insanlardır.

3:115 Onların yaptıkları hiçbir hayır karşılıksız bırakılmayacaktır. Allah, takva sahiplerini çok iyi bilir.

3:116 İnkâr edenler var ya, onların malları da evlatları da Allah'a karşı kendilerine hiçbir fayda sağlamayacaktır. İşte onlar, cehennemliklerdir; onlar orada ebedi kalacaklardır.

3:117 Onların, bu dünya hayatında yapmakta oldukları harcamalarının durumu, kendilerine zulmetmiş olan bir kavmin ekinlerini vurup da mahveden kavurucu bir rüzgarın durumu gibidir. Onlara Allah zulmetmedi; fakat onlar kendilerine zulmediyorlar.

3:118 Ey iman edenler! Kendi dışındaki sirdas edinmeyin. Çünkü onlar size fenalık etmekten asla geri durmazlar, hep sıkıntıya düşmenizi isterler. Gerçekten, kin ve düşmanlıkları ağızlarından (dökülen sözlerinden) belli olmaktadır. Kalplerinde sakladıkları (düşmanlıkları) ise daha büyüktür. Eğer düşünüp anlıyorsanız, ayetlerimizi size açıklamış bulunuyoruz.

3:119 Iste siz öyle kimselersiniz ki, onlar sizi sevmedikleri halde siz onlari seversiniz. Siz, bütün kitaplara inanirsiniz; onlar ise, sizinle karsilastiklarinda "Inandik" derler; kendi baslarına kaldiklarinda da, size olan kinlerinden dolayi parmaklarının uçlarını isirirler. De ki: Kininizden (kahrolup) ölün! Süphesiz Allah kalplerin içindekini hakkiyla bilmektedir.

3:120 Size bir iyilik dokunsa, bu onlari tasalandirir; basiniza bir musibet gelse, buna da sevinirler. Eger sabreder ve korunursanız, onların hilesi size hiçbir zarar vermez. Süphesiz Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kusatmıştır.

3:121 Hani sen, sabah erkenden müminleri savas mevzilerine yerleştirmek için aileden ayrıldın...-Allah, hakkiyle isiten ve bilendir.

3:122 O zaman içinizden iki bölük bozulmaya yüz tutmuştu. Halbuki Allah onların yardımcısı idi. Müminler, yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.

3:123 Andolsun, sizler güçsüz olduğunuz halde Allah, Bedir'de de size yardım etmişti. Öyle ise, Allah'tan sakinin ki O'na sükretmiş olasınız.

3:124 O zaman sen, müminlere söyle diyordun: İndirilen üç bin melek Rabbinizin sizi takviye etmesi, sizin için yeterli değil midir?

3:125 Evet, siz sabir gösterir ve Allah'tan sakınırsanız, onlar (düşmanlarınız) hemen su anda üzerinize gelseler, Rabbiniz, nisanlı bes bin melek sizi takviye eder.

3:126 Allah, bunu size sırf bir müjde olsun ve kalpleriniz bu sayede rahatlasın diye yaptı. Zafer, yalnızca mutlak güç ve hikmet sahibi Allah katındandır.

3:127 Allah, kafirlerden bir kısmının kökünü kesin veya onlari perisan etsin, böylece bozulmuş bir halde dönüp gitsinler diye, size yardım eder).

3:128 Ki bu iste senin yapacağın bir şey yoktur yahut (müslüman olsunlar da) tevbelerini kabul etsin, ya da (ısrar ederlerse) onlara azap etsin diye (Allah Bedir'de size yardım etti). Çünkü onlar zalimdirler.

3:129 Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Diledigini bağışlar, diledigine azap eder. Allah, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.

3:130 Ey iman edenler! Kat kat arttırılmış olarak faiz yemeyin. Allah'tan sakinin ki kurtulsa eresiniz.

3:131 Kafirler için hazırlanmış bulunan atesten sakinin!

3:132 Allah'a ve Resul'üne itaat edin ki rahmete kavuşturulasınız.

3:133 Rabbinizin bağışına ve takva sahipleri için hazırlanmış olup genişliği gökler ve yer kadar olan cennete kosun!

3:134 O takva sahipleri ki, bollukta da darlıkta da Allah için harcarlar; öfkelerini yutarlar ve insanları affederler. Allah da güzel davranışta bulunanları sever.

3:135 Yine onlar ki, bir kötülük yaptıklarında, ya da kendilerine zulmettiklerinde Allah'i hatırlayıp günahlarından dolayı hemen tevbe-istigfar ederler. Zaten günahları Allah'tan başka kim bağışlayabilir ki! Bir de onlar, isledikleri kötülüklerde, bile bile ısrar etmezler.

3:136 Iste onların mükafati, Rableri tarafından bağışlanma ve

altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlerdir. Böyle amel edenlerin mükafati ne güzeldir!

3:137 Sizden önce nice (milletler hakkında) ilahi kanunlar gelip geçmiştir. Onun için, yeryüzünde gezin dolasın da (Allah'in ayetlerini) yalan sayanların akibeti ne olmuş, görün!

3:138 Bu (Kur'an), bütün insanlığa bir açıklamadır; takva sahipleri için de bir hidayet ve bir öğüttür.

3:139 Gevseklik göstermeyin, üzüntüye kapılmayın. Eger inanmissanız, üstün gelecek olan sizsiniz.

3:140 Eger siz (Uhud'da) bir aciya ugradınızsa, (Bedir'de de düşmanınız olan) o kavim de benzer bir aciya ugramıştır. O günleri biz insanlar arasında döndürür dururuz (zaferi bazen bir topluma bazen öteki topluma nasip ederiz.) Ta ki Allah, iman edenleri ortaya çıkarsın ve aranızdan sahitler edinsin. Allah zalimleri sevmez.

3:141 Bir de (böylece) Allah, iman edenleri günahlardan temize çıkarmak, kafirleri de helak etmek ister.

3:142 Yoksa Allah içinizden cihad edenleri belli etmeden, sabredenleri ortaya çıkarmadan cennete gireceğinizi mi sandınız?

3:143 Andolsun ki siz, ölümle yüzyüze gelmezden önce onu temenni ederdiniz. İşte şimdi onu karsınızda gördünüz.

3:144 Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür ya da öldürülürse, gerisin geriye (eski dininize) mi döneceksiniz? Kim (böyle) geri dönerse, Allah'a hiçbir şekilde zarar vermiş olmayacaktır. Allah, şükredenleri mükafatlandıracaktır.

3:145 Hiçbir kimse yok ki, ölümü Allah'in iznine bağlı olmasın. (Ölüm), belli bir süreye göre yazılmıştır. Her kim, dünya nimetini isterse, kendisine ondan veririz; kim de ahiret sevabını isterse, ona da bundan veririz. Biz şükredenleri mükafatlandıracağız.

3:146 Nice peygamberler vardı ki, beraberinde birçok Allah erleri bulunduğu halde savastılar da, bunlar, Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı gevseklik ve zaaf göstermediler, boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever.

3:147 Onların sözleri, sadece söyle demekten ibaretti: Ey Rabbimiz! Günahlarımızı ve isimizdeki taskinliğimizi bağışla; ayaklarımızı (yolunda) sabit kil; kafirler topluluğuna karşı bizi muzaffer kil!

3:148 Allah da onlara dünya nimetini ve (daha da önemlisi,) ahiret sevabının güzelliğini verdi. Allah, iyi davrananları sever.

3:149 Ey iman edenler! Eger kafirlere uyarsanız, gerisin geriye (eski dininize) döndürürler de, hüsrana uğrayanların durumuna düşersiniz.

3:150 Oysa sizin mevlanız Allah'tir ve O, yardımcılarının en hayirlisidir.

3:151 Allah'in, hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri O'na ortak kosmaları sebebiyle, kafirlerin kalplerine yakında korku salacağız. Gidecekleri yer de cehennemdir. Zalimlerin varacağı yer ne kötüdür!

3:152 Siz Allah'in izni ile düşmanlarınızı öldürürken, Allah, size olan vadini yerine getirmiştir. Nihayet, öyle bir an geldi ki, Allah

arzuladiginizi (galibiyeti) size gösterdikten sonra zaafa düştünüz; (Peygamberin verdiği) emir konusunda tartışmaya kalktınız ve asi oldunuz. Dünyayı isteyeniniz de vardı, ahireti isteyeniniz de vardı. Sonra Allah, denemek için sizi onlardan (onları mağlup etmekten) alıkoydu. Ve andolsun sizi bağışladı. Zaten Allah, müminlere karşı çok lütufkardır.

3:153 O zaman Peygamber arkanızdan sizi çağirdigi halde siz, durmadan (savaş alanından) uzaklaşıyor, hiç kimseye dönüp bakmıyordunuz. (Allah) size keder üstüne keder verdi ki, bundan dolayı gerek elinizden gidene, gerekse basınıza gelenlere üzülmeysiniz. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

3:154 Sonra o kederin arkasından Allah size bir güven indirdi ki, (bu güvenin yol açtığı) uyuklama hali bir kısmınızı kaplıyordu. Kendi canlarının kaygısına düsmüş bir gurup da, Allah'a karşı haksız yere cahiliye devrindekine benzer düşüncelere kapılıyorlar, "Bu isten bize ne!" diyorlardı. De ki: İsa (zafer, yardım, herşeyin karar ve buyruğu) tamamen Allah'a aittir. Onlar, sana açıklayamadıklarını içlerinde gizliyorlar. "Bu isten bize bir şey olsaydı, burada öldürülmezdik" diyorlar. Söyle de: Evlerinizde kalmış olsaydınız bile, öldürülmesi takdir edilmiş olanlar, öldürülüp düşecekleri yerlere kendiliklerinden çıkıp giderlerdi. Allah, içinizdekileri yoklamak ve kalplerinizdekileri temizlemek için (böyle yaptı). Allah içinizde ne varsa hepsini bilir.

3:155 (Uhud'da) iki ordu karşılaştığı gün, sizi bırakıp gidenleri, sırf işledikleri bazı hatalar yüzünden şeytan (yerlerinden) kaydırmısti. Yine de Allah onları affetti. Çünkü Allah, çok bağışlayıcıdır, halimdir.

3:156 Ey iman edenler! Sizler, inkar edenler ve yeryüzünde sefere çıkan veya savasan kardeşleri hakkında: "Eğer bizim yanımızda kalsalardı ölmezler, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah bu kanaati onların kalplerine (kaybettikleri yakınları için onulmaz) bir hasret (yarası) olarak koydu. Canı veren de alan da Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı hakkiyla görür.

3:157 Eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, sunu bilin ki, Allah'ın mağfireti ve rahmeti onların topladıkları bütün şeylerden daha hayırlıdır.

3:158 Andolsun, ölmeniz de öldürülmeniz de Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.

3:159 O vakit Allah'tan bir rahmet ile onlara yumusak davranın! Sayet sen kaba, kati yürekli olsaydın, hiç şüphesiz, etrafından dağılıp giderlerdi. Su halde onları affet; bağışlanmaları için dua et; iş hakkında onlara danis. Kararını verdiğin zaman da artık Allah'a dayanıp güven. Çünkü Allah, kendisine dayanıp güvenenleri sever.

3:160 Allah size yardım ederse, artık size üstün gelecek hiç kimse yoktur. Eğer sizi bırakırsa, ondan sonra size kim yardım eder? Müminler ancak Allah'a güvenip dayanmalıdırlar.

3:161 Bir peygambere, emanete hiyanet yarasmaz. Kim emanete (devlet malına) hiyanet ederse, kıyamet günü, hainlik ettiği şeyin günahi boynuna

asili olarak gelir. Sonra herkese -asla haksizliga ugratilmaksizin-kazandigi tastamam verilir.

3:162 Allah'in hosnutlugunu gözetenle Allah'in hismina ugrayan bir olur mu hiç? Berikisinin yeri cehennemdir. Cehennem ise ne kötü bir varis noktasidir.

3:163 Onlar Allah katinda derece derecedirler. Allah onların yaptiklarini görmektedir.

3:164 Andolsun ki içlerinden, kendilerine Allah'in ayetlerini okuyan, (kötülüklerden ve inkardan) kendilerini temizleyen, kendilerine Kitap ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle Allah, müminlere büyük bir lütufta bulunmuştur. Halbuki daha önce onlar apaçık bir sapıklık içinde idiler.

3:165 (Bedir de) iki katini (düşmaninizin) basına getirdiginiz bir musibet, (Uhud'da) kendi basiniza geldiği için mi "Bu nasıl oluyor!" dediniz? De ki: O, kendi kusurunuzdandır. Süphesiz Allah'in her seye gücü yeter.

3:166 İki birliğin karsilastığı gün sizin basiniza gelenler, ancak Allah'in dilemesiyle olmuştur ki, bu da, müminleri ayırdetmesi ve münafıkları ortaya çıkarması için idi. Bunlara: "Gelin, Allah yolunda çarpışın; ya da savunma yapın" denildiği zaman, "Harbetmeyi bilseydik, elbette sizin pesinizden gelirdik" dediler. Onlar o gün, imandan çok, kafirlige yakın idiler. Ağzlarıyla, kalplerinde olmayani söylüyorlardı. Halbuki Allah, onların içlerinde gizlediklerini daha iyi bilir.

3:167 İki birliğin karsilastığı gün sizin basiniza gelenler, ancak Allah'in dilemesiyle olmuştur ki, bu da, müminleri ayırdetmesi ve münafıkları ortaya çıkarması için idi. Bunlara: "Gelin, Allah yolunda çarpışın; ya da savunma yapın" denildiği zaman, "Harbetmeyi bilseydik, elbette sizin pesinizden gelirdik" dediler. Onlar o gün, imandan çok, kafirlige yakın idiler. Ağzlarıyla, kalplerinde olmayani söylüyorlardı. Halbuki Allah, onların içlerinde gizlediklerini daha iyi bilir.

3:168 (Evlerinde) oturup da kardeşleri hakkında: "Bize uysalardı öldürülmezlerdi" diyenlere, "Eğer doğru sözlü insanlar iseniz, canlarınızı ölümden kurtarın bakalım!" de.

3:169 Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanmayın. Bilakis onlar diridirler; Rableri yanında riziklara mazhar olmaktadırlar.

3:170 Allah'in, lütuf ve kereminden kendilerine verdikleri ile sevinçli bir halde arkalarından gelecek ve henüz kendilerine katılmamış olan şehit kardeşlerine de hiçbir keder ve korku bulunmadığı müjdesinin sevincini duymaktadırlar.

3:171 Onlar, Allah'tan gelen nimet ve keremin; Allah'in, müminlerin ecrini zayıf etmeyeceği müjdesinin sevinci içindedirler.

3:172 Yara aldıktan sonra yine Allah'in ve Peygamber'in çağrısına uyanlar (özellikle) bunların içlerinden iyilik yapanlar ve takva sahibi olanlar için pek büyük bir mükafat vardır.

3:173 Bir kısım insanlar, müminlere: "Düşmanlarınız olan insanlar, size

karsi asker topladilar; aman sakinin onlardan!" dediklerinde bu, onların imanlarını bir kat daha arttırdı ve "Allah bize yeter. O ne güzel vekildir!" dediler.

3:174 Bunun üzerine, kendilerine hiçbir fenalık dokunmadan, Allah'ın nimet ve keremiyle geri geldiler. Böylece Allah'ın rızasına uymuş oldular. Allah büyük kerem sahibidir.

3:175 İşte o şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Su halde, eğer iman etmiş kimseler iseniz onlardan korkmayın, benden korkun.

3:176 (Resulüm) Inkarda yarısanlar sana kaygı vermesin. Çünkü onlar, Allah'a hiçbir zarar veremezler. Allah onlara, ahiretten yana bir nasip vermemek istiyor. Onlar için çok büyük bir azap vardır.

3:177 Surası muhakkak ki, imanı verip inkarı alanlar, Allah'a hiçbir zarar veremezler. Onlar için elim bir azap vardır.

3:178 İnkâr edenler sanmasınlar ki, kendilerine mühlet vermemiz onlar için daha hayırlıdır. Onlara ancak günahlarını arttırmaları için fırsat veriyoruz. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

3:179 Allah, müminleri (su) bulduğunuz durumda bırakacak değildir; sonunda murdarı temizden ayıracaktır. Bununla beraber Allah, size gaybi da bildirecek değildir. Fakat Allah, elçilerinden dilediğini ayırdeder. O halde Allah'a ve peygamberlerine iman edin. Eğer iman eder, takva sahibi olursanız sizin için de çok büyük bir ecir vardır.

3:180 Allah'ın, kereminden kendilerine verdiklerini (infakta) cimrilik gösterenler, sanmasınlar ki o, kendileri için hayırlıdır; tersine bu onlar için pek fenadır. Cimrilik ettikleri şey de kıyamet gününde boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

3:181 "Gerçekten Allah fakir, biz ise zenginiz" diyenlerin sözünü andolsun ki Allah isitmistir. Onların (bu) dediklerini, haksız yere peygamberleri öldürmeleri ile birlikte yazacağız ve diyeceğiz ki: Tadin o yakıcı azabı!

3:182 Bu, dünyada iken kendi ellerinizle yapmış olduğunuzun karşılığıdır. Yoksa Allah kullarına zulmetmez.

3:183 "Dogrusu Allah bize, (gökten inen) atesini yiyeceği (yakıp kor edeceği) bir kurban getirmediği hiçbir peygambere inanmamamızı emretti" diyenlere söyle de: Size, benden önce mucizelerle, (özellikle) dediginiz (mucize) ile nice peygamberler geldi. Eğer doğru insanlar iseniz, ya onları niçin öldürdünüz?

3:184 (Resulüm!) Eğer seni yalancılıkla itham ettilerse (yadrigama); gerçekten, senden önce apaçık mucizeler, sahifeler ve aydınlatıcı kitap getiren nice peygamberler de yalancılıkla itham edildi.

3:185 Her canlı ölümü tadacaktır. Ve ancak kıyamet gününü yaptıklarınızın karşılığı size tastamam verilecektir. Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete konursa o, gerçekten kurtulmuş ermiştir. Bu dünya hayatı ise aldatma metaından başka bir şey değildir.

3:186 Andolsun ki, mallarınız ve canlarınız konusunda imtihana çekileceksiniz; sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve müsrıklarından birçok üzücü sözler işiteceksiniz. Eğer sabreder ve takva

gösterirseniz, muhakkak ki bu, (yapilacak) islerin en degerlisidir.

3:187 Allah, kendilerine kitap verilenlerden, "Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz" diyerek söz almisti. Onlar ise bunu kulak ardi ettiler, onu az bir dünyaliga degistiler. Yaptiklari alis-veris ne kadar kötü!

3:188 Sanma ki ettiklerine sevinen, yapmadiklari ile övölmek isteyenler, evet, sanma ki onlar azaptan kurtulacaklardir. Onlar için elem verici bir azap vardır.

3:189 Göklerin ve yerin hükümranlıgi Allah'indir. Allah'in her seye gücü yeter.

3:190 Göklerin ve yerin yaratilisinde, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidisinde akliselim sahipleri için gerçekten açık ibretler vardır.

3:191 Onlar, ayakta dururken, otururken, yanlari üzerine yatarken (her vakit) Allah'i anarlar, göklerin ve yerin yaratilisi hakkında derin derin düşünürler (ve söyle derler:) Rabbimiz! Sen bunu bosuna yaratmadin. Seni tesbih ederiz. Bizi cehennem azabindankoru!

3:192 Ey Rabbimiz! Dogrusu sen, kimi cehenneme koyarsan, artik onu rüsvay etmissindir. Zalimlerin hiç yardimcilari yoktur.

3:193 Ey Rabbimiz! Gerçek su ki biz, "Rabbimize inanin!" diye imana çağiran bir davetçiyi (Peygamberi, Kur'an'i) isittik, hemen iman ettik. Artik bizim günahlarimizi bagisla, kötölüklerimizi ört, uhumuzu iyilerle beraber al, ey Rabbimiz!

3:194 Rabbimiz! Bize, peygamberlerin vasitasiyla vadettiklerini de ikram et ve kiyamet gününde bizi rezil-rüsvay etme; süphesiz sen vadinden caymazsin!

3:195 Bunun üzerine Rableri, onların dualarini kabul etti. (Dedi ki:) Ben, erkek olsun kadin olsun -ki hep birbirinizdensiniz- içinizden, çalisan hiçbir kimsenin yaptigini bosa çıkarmayacam. Onlar ki, hicret ettiler, yurtlarindan çıkarildilar, benim yolumda eziyete ugradilar, çarpistilar ve öldüröldüler; andolsun, ben de onların kötölüklerini örtecegim ve onlari altlarindan irmeklar akan cennetlere koyacam. Bu mükafat, Allah tarafindandir. Allah; karsiligin güzeli O'nun katindadir.

3:196 Inkarçilarin (refah içinde) diyar diyar dolasmasi, sakin seni aldatmasin!

3:197 Azicik bir menfaattir o. Sonra onların varacaklari yer cehennemdir. O ne kötü varis yeridir!

3:198 Fakat Rablerine karsi gelmekten sakinanlar için, Allah tarafindan bir ikram olarak, altlarindan irmeklar akan, ebedi olarak kalacaklari cennetler vardır. Iyi kisiler için Allah katindaki (nimetler) daha hayirlidir.

3:199 Ehl-i kitaptan öyleleri var ki, Allah'a, hem size indirilene, hem de kendilerine indirilene tam bir samimiyetle ve Allah'a boyun egerek iman ederler. Allah'in ayetlerini az bir paraya satmazlar. Iste onlar için Rableri katinda ecirleri vardır. Süphesiz Allah, hesabi çabuk olandır.

3:200 Ey iman edenler! Sabredin; (düşman karsisinde) sebat göster

Sura 4: An-Nisa

4:1 Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da esini yaratan ve ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üretilen Rabbinizden sakının. Adini kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Süphesiz Allah sizin üzerinizde gözetleyicidir.

4:2 Yetimlere mallarını verin, temiz pişmiş olanla değismeyin, onların mallarını kendi mallarınıza katarak (kendi malinizmiş gibi) yemeyin; çünkü bu, büyük bir günahdır.

4:3 Eger (kendileriyle evlendiğiniz takdirde) yetimlerin haklarına riayet edememekten korkarsanız beğendiğiniz (veya size helal olan) kadınlardan ikiser, üçer, dörder alın. Haksızlık yapmaktan korkarsanız bir tane alın; yahut da sahip olduğunuz (cariyeler) ile yetinin. Bu, adaletten ayrılmamanız için en uygun olanıdır.

4:4 Kadınlara mehirlerini gönül rızası ile (cömertçe) verin; eger gönül hoşluğu ile o mehrin bir kısmını size bağışlarsa onu da afiyetle yeyin.

4:5 Allah'ın geçiminize dayanak kıldığı mallarınızı akli ermezlere (resit olmayanlara) vermeyin; o mallarla onları besleyin, giydirin ve onlara güzel söz söyleyin.

4:6 Evlilik çağına gelinceye kadar yetimleri (gözetip) deneyin, eger onlarda akilca bir olgunlaşma görürseniz hemen mallarını kendilerine verin. Büyüyecekler (de geri alacaklar) diye o malları israf ile ve tez elden yemeyin. Zengin olan (veli) iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da (ihtiyaç ve emegine) uygun olarak yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman yanlarında şahit bulundurun. Hesap sorucu olarak da Allah yeter.

4:7 Ana-babanın ve yakınların bıraktıklarından erkeklere bir pay vardır; ana-babanın ve yakınların bıraktıklarından kadınlara da bir pay vardır. Gerek azından, gerek çoğundan belli bir hisse ayrılmıştır.

4:8 (Mirastan payı olmayan) yakınlar, yetimler ve yoksullar miras taksiminde hazır bulunursa bundan, onları da rızıklandırın ve onlara güzel söz söyleyin.

4:9 Geriye eli ermez, gücü yetmez çocuklar bıraktıkları takdirde (halleri ne olur) diye korkacak olanlar (yetimlere haksızlık etmekten) korkup titresinler; Allah'tan sakınsınlar ve doğru söz söylesinler.

4:10 Haksızlıkla yetimlerin mallarını yiyenler süphesiz karınlarına ancak ateş tikişmiş olurlar; zaten onlar alevlenmiş atese gireceklerdir.

4:11 Allah size, çocuklarınız hakkında, erkeğe, kadının payının iki misli (miras vermenizi) emreder. (Çocuklar) ikiden fazla kadın iseler, ölünün bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eger yalnız bir kadınsa yarısı onundur. Ölenin çocuğu varsa, ana-babasından her birinin mirastan altıda bir hissesi vardır. Eger çocuğu yok da ana-babası ona varis olmuş ise, anasına üçte bir (düşer). Eger ölenin kardeşleri varsa, anasına altıda bir (düşer). Bütün bu paylar ölenin yapacağı vasiyetten ve borçtan sonradır. Babalarınız ve oğullarınızdan hangisinin size, fayda bakımından daha yakın olduğunu bilemezsiniz. Bunlar Allah

tarafından konmuş farzlardır (paylardır). Süphesiz Allah ilim ve hikmet sahibidir.

4:12 Yapacakları vasiyetten ve borçtan sonra eslerinizin, eğer çocukları yoksa, bıraktıklarının yarısı sizindir. Çocukları varsa bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Çocuğunuz yoksa, sizin de, yapacağınız vasiyetten ve borçtan sonra, bıraktığınızın dörtte biri onlarıdır (zevcelerinizindir). Çocuğunuz varsa, bıraktığınızın sekizde biri onlarıdır. Eger bir erkek veya kadının, anababası ve çocukları bulunmadığı halde (kelale şeklinde) mali mirasçılara kalırsa ve bir erkek yahut bir kızkardeşi varsa, her birine altıda bir düşer. Bundan fazla iseler üçte bir ortaktırlar. (Bu taksim) yapılacak vasiyetten ve borçtan sonra, kimse zarara uğramaksizin (yapılacak)tır. Bunlar Allah'tan size vasiyettir. Allah her şeyi hakkıyla bilendir, halimdir.

4:13 Bunlar, Allah'ın (koyduğu) sınırlardır. Kim Allah'a ve Peygamberine itaat ederse Allah onu, zemininden ırmaklar akan cennetlere koyacaktır; orada devamlı kalıcıdır; iste büyük kurtuluş budur.

4:14 Kim Allah'a ve Peygamberine karşı isyan eder ve sınırlarını aşarsa Allah onu, devamlı kalacağı bir ateşe sokar ve onun için alçaltıcı bir azap vardır.

4:15 Kadınlarınızdan fuhus yapanlara karşı aranızdan dört şahit getirin. Eger şahitlik ederlerse, o kadınları ölüm alıp götürüncüye yahut Allah onlara bir yol açıncaya kadar evlerde hapsedin.

4:16 İçinizden fuhus yapan her iki tarafa ceza verin; eğer tevbe eder, uslanırlarsa artık onlara ceza verip eziyet etmekten vazgeçin; çünkü Allah tövbeleri çok kabul eden ve çok esirgeyendir.

4:17 Allah'ın kabul edeceği tevbe, ancak bilmeden kötülük edip de sonra tez elden tevbe edenlerin tevbesidir; iste Allah bunların tevbesini kabul eder; Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

4:18 Yoksa kötülükleri yapıp yapıp da içlerinden birine ölüm gelip çatinca "Ben şimdi tevbe ettim" diyenler ile kafir olarak ölenler için (kabul edilecek) tevbe yoktur. Onlar için acı bir azap hazırlamışızdır.

4:19 Ey iman edenler! Kadınlara zorla varis olmanız size helal değildir. Apaçık bir edepsizlik yapmadıkça, onlara verdiğinizin bir kısmını ele geçirmeniz için de kadınları sikistirmeyin. Onlarla iyi geçinin. Eger onlardan hoslanmazsanız (biliniz ki) Allah'ın hakkınızda çok hayırlı kılacağı bir şeyden de hoslanmamış olabilirsiniz.

4:20 Eger bir esi bırakıp da yerine başka bir es almak isterseniz, onlardan birine yüklerle mehir vermiş olsanız dahi ondan hiçbir şeyi geri almayın. Siz iftira ederek ve apaçık günah işleyerek onu geri alırsınız?

4:21 Vaktiyle siz birbirinizle hasır-nesir olduğunuz ve onlar sizden sağlam bir teminat almış olduğu halde onu nasıl geri alırsınız!

4:22 Geçmişte olanlar bir yana, babalarınızın evlendiği kadınlarla evlenmeyin; çünkü bu bir hayasızlıktır, iğrenç bir şeydir ve kötü bir yoldur.

4:23 Analarınız, kızlarınız, kızkardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, kardeş kızları, kızkardeş kızları, sizi emziren

analariniz, süt bacilariniz, eslerinizin analari, kendileriyle birlestiginiz eslerinizden olup evlerinizde bulunan üvey kizlariniz size haram kilindi. Eger onlarla (nikahlanip da) henüz birlesmemisseniz kizlarini almanizda size bir mahzur yoktur. Kendi sulbünüzden olan ogullarinizin esleri ve iki kiz kadesi birden almak da size haram kilindi; ancak geçen geçmistir. Allah çok bagislayici ve esirgeyicidir.

4:24 (Harp esiri olarak) sahip oldugunuz cariyeler müstesna, evli kadinlar da size haram kilindi. Allah'in size emri budur. Bunlardan baskasini, namuslu olmak ve zina etmemek üzere mallarinizla (mehirlerini vererek) istemeniz size helal kilindi. Onlardan faydalanmaniza karsilik kararlattirilmis olan mehirlerini verin. Mehir kesiminden sonra (bir miktar indirim için) karsilikli anlasmanizda size günah yoktur. Süphesiz Allah ilim ve hikmet sahibidir.

4:25 İçinizden, imanli hür kadinlarla evlenmeye gücü yetmeyen kimse, ellerinizin altinda bulunan imanli genç kizlariniz (sayilan) cariyelerinizden alsin. Allah sizin imaninizi daha iyi bilmektedir. Hep ayni köktensiniz (insanlik bakimindan aranızda fark yoktur). Öyle ise iffetli yasamalari, zina etmemeleri ve gizli dost da tutmamalari sarti ve sahiplerinin izni ile onlari (cariyeleri) nikahlayip alin, mehirlerini de normal miktarda verin. Evlendikten sonra bir fuhus yaparlarsa onlara, hür kadinlari cezasinin yarisi (uygulanir). Bu (cariye ile evlenme izni), içinizden günaha düsmekten korkanlar içindir. Sabretmeniz ise sizin için daha hayirlidir. Allah çok bagislayici ve esirgeyicidir.

4:26 Allah size (bilmediklerinizi) açıklamak ve sizi, sizden önceki (iyi) lerin yollarina iletme ve sizin günahlarinizi bagislamak istiyor. Allah hakkiyle bilicidir, yegane hikmet sahibidir.

4:27 Allah sizin tevbenizi kabul etmek ister; sehvetlerine uyanlar (kötü arzularin esiri olanlar) ise büsbütün yoldan çıkmanizi isterler.

4:28 Allah sizden (yükünüzü) hafifletmek ister; çünkü insan zayıf yaratilmistir.

4:29 Ey iman edenler! Karsilikli rizaya dayanan ticaret olmasi hali müstesna, mallarinizi, batil (haksiz ve haram yollar) ile aranızda (alip vererek) yemeyin. Ve kendinizi öldürmeyin. Süphesiz Allah, sizi esirgeyecektir.

4:30 Kim düşmanlik ve haksizlik ile bunu (haram yemeyi veya öldürmeyi) yaparsa (bilsin ki) onu atese koyacagiz; bu ise Allah'a çok kolaydir.

4:31 Eger yasaklandiginiz büyük günahlardan kaçınırsanız, sizin küçük günahlarinizi örteriz ve sizi serefli bir yere sokariz.

4:32 Allah'in sizi, birbirinizden üstün kildigi seyleri (baskasinda olup da sizde olmayani) hasretle arzu etmeyin. Erkeklerin de kazandiklarindan nasipleri var, kadinlari da kazandiklarindan nasipleri var. Allah'tan lütfunu isteyin; süphesiz Allah her sey bilmektedir.

4:33 (Erkek ve kadından) her biri için, ana, baba ve akrabani biraktigidan (hisselerini alacak olan) varisler kildik. Yeminlerinizin bagladigi kimselere de paylarini verin. Çünkü Allah her sey görmektedir.

4:34 Allah'in insanlardan bir kismini digerlerine üstün kilmasi sebebiyle ve mallarindan harcama yaptiklari için erkekler kadinlarin yöneticisi ve koruyucusudur. Onun için salih kadinlar itaatkardir. Allah'in kendilerini korumasina karsilik gizliyi (kimse görmese de namuslarini) koruyucudurlar. Bas kaldirmasindan endise ettiginiz kadinlara öğüt verin, onlari yataklarda yalnız birakin ve (bunlarla yola gelmezlerse) dövün. Eger size itaat ederlerse artik onlarin aleyhine baska bir yol aramayin; çünkü Allah yücedir, büyüktür.

4:35 Eger kari-kocanin aralarinin açilmasindan korkarsaniz, erkegin ailesinden bir hakem ve kadinin ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar baristirmek isterlerse Allah aralarini bulur; süphesiz Allah her şeyi bilen, her şeyden haberdar olandır.

4:36 Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak kosmayin. Ana-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komsuya, uzak komsuya, yakın arkadasa, yolcuya, ellerinizin altinda bulunanlar (köle, cariye, hizmetçi ve benzerlerine) iyi davranin; Allah kendini begenen ve daima böbürlenip duran kimseyi sevmez.

4:37 Bunlar cimrilik eden ve insanlara da cimriligi tavsiye eden, Allah'in kendilerine lütfundan verdigini gizleyen kimselerdir. Biz, kafirler için alçaltici bir azap hazirladik.

4:38 Allah'a ve ahiret gününe inanmadiklari halde mallarini, insanlara gösteris için sarfedenler de (ahirette azaba duçar olurlar). Seytan bir kimseye arkadas olursa, ne kötü bir arkadastir o!

4:39 Allah'a ve ahiret gününe iman edip de Allah'in kendilerine verdiginden (O'nun yolunda) harcasalardi ne olurdu sanki! Allah onlarin durumunu hakkiyle bilmektedir.

4:40 Süphe yok ki Allah zerre kadar haksizlik etmez. (Kulun yaptigi is, eger bir kötülük ise, onun cezasini adaletle verir.) Iyilik olursa onu katlar (kat kat arttirir), kendinden de büyük mükafat verir.

4:41 Her bir ümmetten bir sahit getirdigimiz ve seni de onlara sahit olarak gösterdigimiz zaman halleri nice olacak!

4:42 Küfür yoluna sapip peygamberi dinlemeyenler o gün yerin dibine batirilmayi temenni ederler ve Allah'tan hiçbir haberi gizleyemezler.

4:43 Ey iman edenler! Siz sarhos iken -ne söylediginizi bilinceye kadar- cünüp iken de -yolcu olan müstesna- gusül edinceye kadar namaza yaklasmayin. Eger hasta olur veya bir yolculuk üzerinde bulunursaniz, yahut sizden biriniz ayak yolundan gelirse, yahut kadinlara dokunup da (bu durumlarda) su bulamamissaniz o zaman temiz bir toprakla teyemmüm edin: Yüzlerinize ve ellerinize sürün. Süphesiz Allah çok affedici ve bagislayicidir.

4:44 Kendilerine Kitap'tan nasip verilenlere baksana! Sapikligi satin aliyorlar ve sizin de yoldan çıkmanizi istiyorlar!

4:45 Allah düşmanlarinizi sizden daha iyi bilir. Gerçek bir dost olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah kafidir.

4:46 Yahudilerden bir kısmi kelimeleri yerlerinden degistirirler, dillerini egerek, bükerek ve dine saldirarak (Peygambere karsi) "Isittik ve karsi geldik", "dinle, dinlemez olasi", "raina" derler. Eger onlar

"Isittik, itaat ettik, dinle ve bizi gözet" deselerdi süphesiz kendileri için daha hayirli ve daha dogru olacakti; fakat küfürleri (gerçeği kabul etmemeleri) sebebiyle Allah onlari lanetlemistir. Artık pek az inanirlar.

4:47 Ey ehl-i kitap! Biz, birtakim yüzleri silip dümdüz ederek arkalarına çevirmeden, yahut onlari, cumartesi adamlari gibi lanetlemeden önce (davranarak), size gelenleri dogrulamak üzere indirdigimize (Kitab'a) iman edin; Allah'in emri mutlaka yerine gelecektir.

4:48 Allah, kendisine ortak kosulmasini asla bagislamaz; bundan baskasini, (günahlari) diledigi kimse için bagislar. Allah'a ortak kosan kimse büyük bir günah (ile) iftira etmis olur.

4:49 Kendilerini temize çıkaranlara ne dersin! Hayir, Allah diledigini temize çıkarir ve hiç kimse kil payi kadar haksizlik görmez.

4:50 Bak, nasıl da Allah üzerine yalan uyduruyorlar; apaçık bir günah olarak bu (onlara) yeter!

4:51 Kendilerine Kitap'tan nasip verilenleri görmedin mi? Putlara ve batila (tanrılara) iman ediyorlar, sonra da kafirler için: "Bunlar, Allah'a iman edenlerden daha dogru yoldadir" diyorlar!

4:52 Bunlar, Allah'in lanetledigi kimselerdir; Allah'in rahmetinden uzaklastirdigi (lanetli) kimseye gerçek bir yardimci bulamazsin.

4:53 Yoksa onların mülkten (hükümranlikten) bir nasipleri mi var? Öyle olsaydi insanlara çekirdek filizi (kadar bir sey bile) vermezlerdi.

4:54 Yoksa onlar, Allah'in lütfundan verdigi seyler için insanlara hased mi ediyorlar? Oysa Ibrahim soyuna Kitab'i ve hikmeti verdik ve onlara büyük bir hükümranlik bahsettik.

4:55 Onlardan bir kısmi Ibrahim'e inandi, kimi de ondan yüz çevirdi; (onlara) kavurucu bir ates olarak cehennem yeter.

4:56 Süphesiz ayetlerimizi inkar edenleri gün gelecek bir atese sokacagiz; onların derileri pisip aci duymaz hale geldikçe, derilerini baska derilerle degistiririz ki aciyi duysunlar! Allah daima üstün ve hakimdir.

4:57 Inanip; iyi isler yapanlari da, içinde ebediyen kalmak üzere girecekleri, zemininden irmaklar akan cennetlere sokacagiz. Orada onlar için tertemiz esler vardır ve onlari koyu (tatli) bir gölgeye koyariz.

4:58 Allah size, mutlaka emanetleri ehli olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiginiz zaman adaletle hükmetmenizi emreder. Allah size ne kadar güzel öğütler veriyor! Süphesiz Allah her sey isitici, her sey görücüdür.

4:59 Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygamber'e ve sizden olan ülüemre (idarecilere) de itaat edin. Eger bir hususta anlasmazliga düserseniz Allah'a ve ahirete gerçekten inaniyorsaniz onu Allah'a ve Resul'e götürün (onların talimatina göre halledin); bu hem hayirli, hem de netice bakımından daha güzeldir.

4:60 Sana indirilene ve senden önce indirilenlere inandiklarini ileri sürenleri görmedin mi? Tagut'a inanmamalari kendilerine emrolundugu halde, Tagut'un önünde muhakemelesmek istiyorlar. Halbuki seytan onlari büsbütün saptirmak istiyor.

4:61 Onlara: Allah'in indirdigine (Kitab'a) ve Resul'e gelin (onlara basvuralim), denildiği zaman, münafıkların senden iyice uzaklastıklarını görürsün.

4:62 Elleriyle yaptıkları yüzünden başlarına bir felaket gelince hemen, biz yalnızca iyilik etmek ve arayı bulmak istedik, diye yemin ederek sana nasıl gelirler!

4:63 Onlar Allah'in, kalplerindeki bildiği kimselerdir; onlara aldirma, kendilerine öğüt ver ve onlara, kendileri hakkında tesirli söz söyle.

4:64 Biz her peygamberi -Allah'in izniyle- ancak kendisine itaat edilmesi için gönderdik. Eger onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler de Allah'tan bağışlanmayı dileseler, Resul de onlar için istigfar etseydi Allah'i ziyadesiyle affedici, esirgeyici bulurlardı.

4:65 Hayır, Rabbine andolsun ki aralarında çıkan anlaşmazlık hususunda seni hakem kılıp sonra da verdigin hükümden içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksizin (onu) tam manasiyle kabullenmedikçe iman etmiş olmazlar.

4:66 Eger onlara, kendinizi öldürün yahut yurtlarınızdan çıkın, diye emretmiş olsaydık, içlerinden pek azı müstesna, bunu yapmazlardı. Eger kendilerine verilen öğüdü yerine getirseslerdi, onlar için hem daha hayırlı hem de (imanlarını) daha pekiştirici olurdu.

4:67 O zaman elbette kendilerine nezdimizden büyük mükafat verirdik.

4:68 Ve onları dosdoğru bir yola iletirdik.

4:69 Kim Allah'a ve Resul'e itaat ederse iste onlar, Allah'in kendilerine lütuflarda bulunduğu peygamberler, siddikler, şehidler ve salih kişilerle beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaşlardır!

4:70 Bu lütuftur Allah'tandır. Bilen olarak Allah yeter.

4:71 Ey iman edenler! Tedbirinizi alın; bölük bölük savaşa çıkın, yahut (gerektiğinde) topyekün savaşın.

4:72 İçinizden bazıları vardır ki (cihad konusunda) pek ağırdan alırlar. Eger size bir felaket erirse: "Allah bana lütfetti de onlarla beraber bulunmadım" der.

4:73 Eger Allah'tan size bir lütufta erirse -sanki sizinle onun arasında (zahiri) bir dostluk yokmuş gibi- "Keske onlarla beraber olsaydım da ben de büyük bir başarı kazansaydım!" der.

4:74 O halde, dünya hayatını ahiret karşılığında satanlar, Allah yolunda savaşınlar. Kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veya galip gelirse biz ona yakında büyük bir mükafat vereceğiz.

4:75 Size ne oldu da Allah yolunda ve "Rabbimiz! Bizi, halki zalim olan bu şehirden çıkar, bize tarafından bir sahip gönder, bize katından bir yardımcı yolla!" diyen zavallı erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşmıyorsunuz!

4:76 İman edenler Allah yolunda savaşsınlar, inanmayanlar ise tagut (batıl davalar ve şeytan) yolunda savaşsınlar. O halde şeytanın dostlarına karşı savaşın; şüphe yok ki şeytanın kurduğu düzen zayıftır.

4:77 Kendilerine, ellerinizi savastan çekin, namazı kılın ve zekatı verin, denilen kimseleri görmedin mi? Sonra onlara savaş farz kılınca, içlerinden bir grup hemen Allah'tan korkar gibi, hatta daha fazla bir korku ile insanlardan korkmaya başladılar da "Rabbimiz! Savaşı bize niçin

yazdin! Bizi yakin bir süreye kadar ertelesen (daha bir müddet savasi farz kilmasan) olmaz miydi?" dediler. Onlara de ki: "Dünya menfaati önemsizdir, Allah'tan korkanlar için ahiret daha hayirlidir ve size kil payi kadar haksizlik edilmez."

4:78 Nerede olursaniz olun ölüm size ulasir; sarp ve saglam kalelerde olsaniz bile! Kendilerine bir iyilik dokunsa "Bu Allah'tan" derler; baslarına bir kötülük gelince de "Bu senden" derler. "Hepsi Allah'tandır"" de. Bu adamlara ne oluyor ki bir türlü lafanlamiyorlar!

4:79 Sana gelen iyilik Allah'tandır. Basına gelen kötülük ise nefsendendir. Seni insanlara elçi gönderdik; sahit olarak da Allah yeter.

4:80 Kim Resul'e itaat ederse Allah'a itaat etmis olur. Yüz çevirene gelince, seni onların basına bekçi göndermedik!

4:81 "Basüstüne" derler, ama yanından ayrilince onlardan bir kısmi, senin dediginde baskasını gizlice kurar. Allah da onların gizlice kurduklarını yazar. Sen onlara aldirma ve Allah'a dayan; sana vekil olarak Allah yeter.

4:82 Hala Kur'an üzerinde geregi gibi düşünmeyecekler mi? Eger o, Allah'tan baskasi tarafından gelmis olsaydi onda birçok tutarsizlik bulurlardi.

4:83 Onlara güven veya korkuya dair bir haber gelince hemen onu yayarlar; halbuki onu, Resul'e veya aralarında yetki sahibi kimselere götürselerdi, onların arasından isin içyüzünü anlayanlar, onun ne oldugunu bilirlerdi. Allah'in size lütuf ve rahmeti olmasaydi, pek aziniz müstesna, seytana uyup giderdiniz.

4:84 Artık Allah yolunda savas. Sen, kendinden baskasi (sebebiyle) sorumlu tutulmazsin. Müminleri de tesvik et. Umulur ki Allah kafirlerin gücünü kirar (güçleriyle size zarar vermelerini önler). Allah'in gücü daha çetin ve cezasi daha siddetlidir.

4:85 Kim iyi bir ise aracilik ederse onun da o isten bir nasibi olur. Kim kötü bir ise aracilik ederse onun da ondan bir payi olur. Allah her şeyin karsiligini vericidir.

4:86 Bir selam ile selamlandiginiz zaman siz de ondan daha güzeli ile selamlayin; yahut ayni ile karsilik verin. Süphesiz Allah, her şeyin hesabını arayandır.

4:87 Allah -ki ondan baska hiçbir tanri yoktur elbette sizi kiyamet günü toplayacaktır, bunda asla süphe yoktur. Söz bakımından Allah'tan daha dogru kim vardır!

4:88 Size ne oldu da münafiklar hakkında iki gruba ayrildiniz? Halbuki Allah onlari kendi ettikleri yüzünden bas asagi etmistir (küfürlerine döndürmüştür). Allah'in saptirdigini dogru yola getirmek mi istiyorsunuz? Allah'in saptirdigi kimse için asla (dogruya) yol bulamazsin!

4:89 Sizin de kendileri gibi inkar etmenizi istediler ki onlarla esit olasınız. O halde Allah yolunda göç edinceye kadar onlardan hiçbirini dost edinmeyin. Eger yüz çevirirlerse onlari yakalayin, buldugunuz yerde öldürün ve hiçbirini dost ve yarıdımci edinmeyin.

4:90 Ancak kendileriyle aranızda antlaşma bulunan bir topluma siginanlar

yahut ne sizinle ne de kendi toplumlariyla savasmak (istemediklerin) den yürekleri sikilarak size gelenler müstesna. Allah dileseydi onlari basiniza bela ederdi de sizinle savasirlardi. Artık onlar sizi birakip bir tarafa çekilir de sizinle savasmazlar ve size baris teklif ederlerse bu durumda Allah size, onların aleyhinde bir yola girme hakkı vermemistir.

4:91 Hem sizden hem de kendi toplumlarından emin olmak isteyen baskalarını da bulacaksınız. Bunlar her ne zaman fitneye götürlseler ona bas aşağı dalarlar (daldirilirlar). Eğer sizden uzak durmaz, sulh teklif etmez ve ellerini çekmezlerse onları yakalayın, rastladığınız yerde öldürün. İste onlar üzerine sizin için apaçık yetki verdik.

4:92 Yanlıslıkla olması dışında bir müminin bir mümini öldürmeye hakkı olamaz. Yanlıslıkla bir mümini öldüren kimsenin, mümin bir köle azat etmesi ve ölenin ailesine teslim edilecek bir diyet vermesi gereklidir. Meger ki ölünün ailesi o diyeti bağıslamış ola. (Bu takdirde diyet vermez). Eğer öldürülen mümin oldugu halde, size düşman olan bir toplumdan ise mümin bir köle azat etmek lazımdır. Eğer kendileriyle aranızda antlaşma bulunan bir toplumdan ise ailesine teslim edilecek bir diyet ve bir mümin köleyi azat etmek gerekir. Bunları bulamayan kimsenin, Allah tarafından tevbesinin kabul için iki ay pespese oruç tutması lazımdır. Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

4:93 Kim bir mümini kasden öldürürse cezası, içinde ebediyen kalacağı cehennemdir. Allah ona gazap etmiş, onu lanetlemiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.

4:94 Ey iman edenler! Allah yolunda savasa çıktığınız zaman iyi anlayıp dinleyin. Size selam verene, dünya hayatının geçici menfaatine göz dikerek "Sen mümin değilsin" demeyin. Çünkü Allah'ın nezdinde sayısız ganimetler vardır. Önceden siz de böyle iken Allah size lütfetti; o halde iyi anlayıp dinleyin. Süphesiz Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

4:95 Müminlerden -zr sahibi olanlar dışında- oturanlarla malları ve canlarıyla Allah yolunda cihad edenler bir olmaz. Allah, malları ve canları ile cihad edenleri, derece bakımından oturanlardan üstün kildi. Gerçi Allah hepsine de güzellik (cennet) vadetmiştir; ama mcahidleri, oturanlardan çok büyük bir ecirle üstün kilmıştır.

4:96 Kendinden dereceler, bağıslama ve rahmet vermiştir. Allah çok bağıslayıcı ve esirgeyicidir.

4:97 Kendilerine yazık eden kimselere melekler, canlarını alırken: "Ne isde idiniz!" dediler. Bunlar: "Biz yeryüzünde çaresizdik" diye cevap verdiler. Melekler de: "Allah'ın yeri geniş değil miydi? Hicret etseydiniz ya!" dediler. İste onların barınacağı cehennemdir; orası ne kötü bir gidis yeridir.

4:98 Erkekler, kadınlar ve çocuklardan (gerçekten) acız olup hiçbir çareye gücü yetmeyenler, hiç bir yol bulamayanlar müstesnadır.

4:99 İste bunları, umulur ki Allah affeder; Allah çok affedicidir, bağıslayıcıdır.

4:100 Allah yolunda hicret eden kimse yeryüzünde gidecek bir çok güzel yer ve bolluk (imkan) bulur. Kim Allah ve Resl ugrunda hicret ederek evinden

çikar da sonra kendisine ölüm yetisirse artik onun mükafati Allah'a düser. Allah da çok bagislayici ve esirgeyicidir.

4:101 Yeryüzünde sefere çiktiginiz zaman kafirlerin size kötülük etmelerinden endise ederseniz, namazi kisaltmanızda size bir günah yoktur. Süphesiz kafirler, sizin apaçik düsmaninizdir.

4:102 Sen de içlerinde bulunup onlara namaz kildirdigin zaman, onlardan bir kısmi seninle beraber namaza dursunlar, silahlarını (yanlarına) alsınlar, böylece (namazi kilip) secde ettiklerinde (digerleri) arkanızda olsunlar. Sonra henüz namazini kilmamis olan (bu) diger gurup gelip seninle beraber namazlarını kilsinlar ve onlar da ihtiyat tedbirlerini ve silahlarını alsınlar. O kafirler arzu ederler ki siz silahlarınızdan ve esyanızdan gafil olsanız da üstünüze birden baskin yapsalar. Eger size yagmurdan bir eziyet olur yahut hasta bulunursanız silahlarınızı birakmanızda size günah yoktur. Yine de tedbirinizi alın. Süphesiz Allah, kafirler için alçaltici bir azap hazirlamistir.

4:103 Namazi bitirince de ayakta, otururken ve yanınız üzerinde yatarken (daima) Allah'i anin. Huzura kavusunca da namazi dosdogru kilin; çünkü namaz müminler üzerine vakitleri belli bir farzdır.

4:104 O (düsman) topluluğu takip etmekte gevseklik göstermeyin. Eger siz aci çekiyorsanız onlar da, sizin çektiğiniz gibi aci çekmektedirler.

Üstelik siz Allah'tan, onların ümit etmedikleri seyleri umuyorsunuz. Allah ilim ve hikmet sahibidir.

4:105 Allah'in sana gösterdigi sekilde insanlar arasında hükmedesin diye sana Kitab'i hak ile indirdik; hainlerden taraf olma!

4:106 Ve Allah'tan magfired iste, çünkü Allah, çok yarligayici, ziyadesiyle esirgeyicidir.

4:107 Kendilerine hiyanet edenleri savunma; çünkü Allah hainligi meslek edinmis günahkarları sevmez.

4:108 Insanlardan gizler de Allah'tan gizlemezler. Halbuki geceleyin, O'nun razi olmadigi sözü düzüp kurarken O, onlarla beraber idi. Allah yaptıklarını kusatıcıdır (O'nun ilminden hiçbir şeyi gizleyemezler).

4:109 Haydi siz dünya hayatında onlara taraf çikip savundunuz, ya kiyamet günü Allah'a karsi onları kim savunacak yahut onlara kim vekil olacak?

4:110 Kim bir kötülük yapar yahut nefesine zulmeder de sonra Allah'tan magfired dilerse, Allah'i çok yarligayici ve esirgeyici bulacaktır.

4:111 Kim bir günah kazanırsa onu ancak kendi aleyhine kazanmis olur. Allah her şeyi bilicidir, büyük hikmet sahibidir.

4:112 Kim kasitli veya kasitsiz bir günah kazanir da sonra onu bir suçsuzun üzerine atarsa, muhakkak ki, büyük bir iftira ve apaçik bir günah yüklenmis olur.

4:113 Allah'in sana lütfu ve esirgemesi olmasaydi, onlardan bir grup seni saptirmaya yeltenmistti. Onlar yalnızca kendilerini saptirirlar, sana hiçbir zarar veremezler. Allah sana Kitab'i ve hikmeti indirmis ve sana bilmedigini öğretilmistir. Allah'in lütfusana gerçekten büyük olmustur.

4:114 Onların fisildasmalarının birçoğunda hayir yoktur. Ancak bir sadaka yahut bir iyilik yahut da insanların arasını düzeltmeyi isteyen (in fisildasması) müstesna. Kim Allah'in rızasını elde etmek için bunu

yaparsa, biz ona yakinda büyük bir mükafat verecegiz.

4:115 Kendisi için dogru yol belli olduktan sonra, kim Peygamber'e karsi çıkar ve müminlerin yolundan baska bir yola giderse, onu o yönde bırakiriz ve cehenneme sokariz; o ne kötü bir yerdir.

4:116 Allah, kendisine ortak kosulmasini asla bagislamaz; ondan baska günahlari diledigi kimse için bagislar. Kim Allah'a ortak kosarsa büsbütün sapitmistir.

4:117 Onlar (müsrikler) O'nu birakip yalnızca bir takim disilerden (disi isimli tanrilardan) istiyorlar, ancak inatçı seytandan dilekte bulunuyorlar.

4:118 Allah onu (seytani) lanetlemis; o da: "Yemin ederim ki, kullarından belli bir pay edinecegim" demistir.

4:119 "Onlari mutlaka saptiracagim, muhakkak onlari bos kuruntulara bogacagim, kesinlikle onlara emredecegim de hayvanların kulaklarını yaracaklar (putlar için nisanlayacaklar), süphesiz onlara emredecegim de Allah'in yarattigini degistirecekler" (dedi). Kim Allah'i birakir da seytani dost edinirse elbette apaçık bir ziyana düsmüştür.

4:120 (Seytan) onlara söz verir ve onlari ümitlendirir; halbuki seytanın onlara söz vermesi aldatmacadan baska bir sey degildir.

4:121 Iste onların yeri cehennemdir; ondan kaçip kurtulacak bir yer de bulamayacaklardır.

4:122 Iman eden ve iyi isler yapanlari, içinde ebedi kalmak üzere, zemininden irmaklar akan cennetlere koyacagiz. Allah, (bu söylenenleri) hak bir söz olarak vadetti. Söz verme ve onu tutma bakımından kim Allah'tan daha dogru olabilir?

4:123 Ne sizin kuruntularınız ne de ehl-i kitabın kuruntulari (gerçektir); kim bir kötülük, yaparsa onun cezasini görür ve kendisi için Allah'tan baska dost da, yardimci da bulamaz.

4:124 Erkek olsun, kadın olsun, her kim de mümin olarak iyi isler yaparsa, iste onlar cennete girerler ve zerre kadar haksizliga ugratılmazlar.

4:125 Islerinde dogru olarak kendini Allah'a veren ve Ibrahim'in, Allah'i bir taniyan dinine tabi olan kimseden dince daha güzel kim vardir? Allah Ibrahim'i dost edinmistir.

4:126 Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'indir ve Allah her şeyi kusatmistir. (Hiçbir sey O'nun ilim ve kudretinin disinda kalamaz).

4:127 Senden kadınlar hakkında fetva istiyorlar. De ki, onlara ait hükmü size Allah açıkliyor: Kitap'ta, kendileri için yazilmisi (mirasi) vermeyip nikahlamak istediginiz yetim kadınlar, çaresiz çocuklar ve yetimlere karsi adil davranmanız hakkında size okunan ayetler (Allah'in hükmünü apaçık ortaya koymaktadır). Hayirdan ne yaparsanız süphesiz Allah onu bilmektedir.

4:128 Eger bir kadın kocasının geçimsizliginden yahut kendisinden yüz çevirmesinden endise ederse, aralarında bir sulh yapmalarında onlara günah yoktur. Sulh (daima) hayirlidir. Zaten nefisler kiskançliga hazirdir.

Eger iyi geçinir ve Allah'tan korkarsanız süphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardir.

4:129 Üzerine düsüp ugrassanız da kadınlar arasında adil davranmaya

güç yetiremezsiniz; bari birisine tamamen kapılıp da diğerini askiya alınmış gibi bırakmayın. Eger arayı düzeltir, günahından sakınırsanız Allah şüphesiz çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

4:130 Eger (esler) birbirinden ayrılırsa Allah, bol nimetinden her birini zenginleştirir (diğerine muhtaç olmaktan kurtarır); Allah'ın lütfü geniş, hikmeti büyüktür.

4:131 Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Sizden önce kendilerine Kitap verilenlere ve size "Allah'tan korkun" diye emrettik. Eger inkar ederseniz biliniz ki göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah hudutsuz zengindir, ziyadesiyle övgüye layıktır.

4:132 Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter.

4:133 Ey insanlar! Allah dilerse sizi yokluga gönderip baskalarını getirir; Allah buna kadirdir.

4:134 Kim dünya mükafatını isterse (bilsin ki) dünyanın da ahiretin de mükafatı Allah katındadır. Allah her şeyi isiten ve her şeyi görendir.

4:135 Ey iman edenler! Adaleti titizlikle ayakta tutan, kendini, ana-babanız ve akrabanız aleyhinde de olsa Allah için şahitlik eden kimseler olun. (Haklarında şahitlik ettikleriniz) zengin olsunlar, fakir olsunlar Allah onlara (sizden) daha yakındır. Hislerinize uyup adaletten sapmayın, (şahitliği) eger, bükür (doğru şahitlik etmez), yahut şahidlik etmekten kaçınırsanız (biliniz ki) Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

4:136 Ey iman edenler! Allah'a, Peygamberine, Peygamberine indirdiği Kitab'a ve daha önce indirdiği kitaba iman (da sebat) ediniz. Kim Allah'i, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve kıyamet gününü inkar ederse tam manasıyla sapıtmıştır.

4:137 İman edip sonra inkar edenleri, sonra yine iman edip tekrar inkar edenleri, sonra da inkarlarını arttıranları Allah ne bağışlayacak, ne de onları doğru yola iletacaktır.

4:138 Münafıklara, kendileri için acı bir azap olduğunu müjdele!

4:139 Müminleri bırakıp da kafirleri dost edinenler, onların yanında izzet (güç ve şeref) mi arıyorlar? Bilsinler ki bütün izzet yalnızca Allah'a aittir.

4:140 O (Allah), Kitap'ta size söyle indirmistir ki: Allah'ın ayetlerinin inkar edildiğini yahut onlarla alay edildiğini isittiginiz zaman, onlar bundan başka bir söze dalıncaya (konuya geçinceye) kadar kafirlerle beraber oturmayın; yoksa siz de onlar gibi olursunuz. Elbette Allah, münafıkları ve kafirleri cehennemde bir araya getirecektir.

4:141 Sizi gözetleyip duranlar, eger size Allah'tan bir zafer (nasib) olursa, "Sizle beraber değil miydik?" derler. Kafirlerin (zaferden) bir nasipleri olursa (bu sefer de onlara), "Sizi yenip (öldürebileceğimiz halde öldürmeyip) müminlerden korumadık mı?" derler. Artık Allah kıyamet gününde aranızda hükmedecektir ve kafirler için müminler aleyhine asla bir yol vermeyecektir.

4:142 Şüphesiz münafıklar Allah'a oyun etmeye kalkışıyorlar; halbuki Allah onların oyunlarını başlarına çevirmektedir. Onlar namaza kalktıkları zaman üsenerek kalkarlar, insanlara gösteriş yaparlar, Allah'i da pek az hatıra getirirler.

4:143 Bunların arasında bocalayıp durmaktalar, ne onlara (bağlanıyorlar) ne bunlara. Allah'ın sasırttığı kimseye asla bir (çıkart) yol bulamazsın.

4:144 Ey iman edenler! Müminleri bırakıp da kafirleri dost edinmeyin; (bunu yaparak) Allah'a, aleyhinizde apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz?

4:145 Süphe yok ki münafıklar cehennemın en alt katındadırlar. Artık onlara asla bir yardımcı bulamazsın.

4:146 Ancak tevbe edip hallerini düzelttenler, Allah'a sımıki sarılıp dinlerini (ibadetlerini) yalnız onun için yapanlar baskadır. İste bunlar (gerçekte) müminlerle beraberdirler ve Allah müminlere yakında büyük mükafat verecektir.

4:147 Eger siz iman eder ve sükrederseniz, Allah size neden azap etsin! Allah sükre karşılık veren ve her şeyi bilendir.

4:148 Allah kötü sözün açıkça söylenmesini sevmez; ancak haksızlığa uğrayan baska. Allah her şeyi isitici ve bilicidir.

4:149 Bir iyiliği açıklar yahut gizlerseniz veya bir kötülüğü (açıklamayıp) affederseniz, süphesiz Allah da ziyadesiyle affedici ve kadirdir.

4:150 Allah'i ve peygamberlerini inkar edenler ve (inanma hususunda) Allah ile peygamberlerini birbirinden ayırmak isteyip "Bir kısmına iman ederiz ama bir kısmına inanmayız" diyenler ve bunlar (iman ile küfür) arasında bir yol tutmak isteyenler yok mu;

4:151 İste gerçekten kafirler bunlardır. Ve biz kafirlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır.

4:152 Allah'a ve peygamberlerine iman eden ve onlardan hiçbirini diğerlerinden ayırmayanlara (gelince) iste Allah onlara bir gün mükafatlarını verecektir. Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

4:153 Ehl-i kitap senden, kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Onlar Musa'dan, bunun daha büyüğünü istemişler de, "Bize Allah'i apaçık göster" demislerdi. Zulümleri sebebiyle hemen onları yıldırım çarptı. Bilahare kendilerine açık deliller geldikten sonra buzagiyi (tanrı) edindiler. Biz bunu da affettik. Ve Musa'ya apaçık delil (ve yetki) verdik.

4:154 Söz vermeleri (ni takviye) için Tur'u başlarına diktik de onlara, "Bas egerek kapıdan girin" dedik, "Cumartesi günü sınırı asmayın" dedik. Kendilerinden sağlam söz aldık.

4:155 Sözlerinden dönmeleri, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri, haksız yere peygamberleri öldürmeleri ve "Kalplerimiz kiliflanmıştır" demeleri sebebiyle (onları lanetledik, türlü belalar verdik. Onların kalpleri kilifli değildir; tam aksine küfürleri sebebiyle Allah o kalpler üzerine mühür vurmuştur; pek azi müstesna artık iman etmezler.

4:156 Bir de inkar etmelerinden ve Meryem'in üzerine büyük bir iftira atmalarından;

4:157 Ve "Allah elçisi Meryem oğlu İsa'yi öldürdük" demeleri yüzünden (onları lanetledik). Halbuki onu ne öldürdüler, ne de astılar; fakat (öldürdükleri) onlara İsa gibi gösterildi. Onun hakkında ihtilafa düşenler bundan dolayı tam bir kararsızlık içindedirler; bu hususta zanna

uymak disinda hiçbir (saglam) bilgileri yoktur ve kesin olarak onu öldürmediler.

4:158 Bilakis Allah onu (Isa'yi) kendi nezdine kaldirmistir. Allah izzet ve hikmet sahibidir.

4:159 Ehl-i kitaptan her biri, ölümünden önce ona muhakkak iman edecektir. Kiyamet gününde de o, onlara sahit olacaktır.

4:160 Yahudilerin yaptiklari zulümden, bir de çok kimseyi Allah yolundan çevirmelerinden, menetmelerinden dolayi kendilerine (daha önce) helal kilinmis bulunan temiz ve iyi seyleri onlara haram kildik.

4:161 Menedildikleri halde faizi almalarından ve haksiz (yollar) ile insanların mallarini yemelerinden dolayi içlerinden inkara sapanlara aci bir azap hazirladik.

4:162 Fakat içlerinden ilimde derinlesmis olanlar ve müminler, sana indirilene ve senden önce indirilene iman edenler, namazi kilanlar, zekati verenler; Allah'a ve ahiret gününe inananlar var ya; iste onlara pek yakinda büyük mükafat verecegiz.

4:163 Biz Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettigimiz gibi sana da vahyettik. Ve (nitekim) Ibrahim'e, Ismail'e, Ishak'a, Yakub'a, esbata (torunlara), Isa'ya, Eyyub'e, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a vahyettik. Davud'a da Zebur'u verdik.

4:164 Bir kisim peygamberleri sana daha önce anlattik, bir kismini ise sana anlatmadik. Ve Allah Musa ile gerçekten konustu.

4:165 (Yerine göre) müjdeleyici ve sakindirici olarak peygamberler gönderdik ki insanların peygamberlerden sonra Allah'a karsi bir bahaneleri olmasin! Allah izzet ve hikmet sahibidir.

4:166 Fakat Allah sana indirdigine sahitlik eder; onu kendi ilmi ile indirdi. Melekler de (buna) sahitlik ederler. Ve sahit olarak Allah kafidir.

4:167 Inkar eden ve (baskalarini da) Allah yolundan alikoyanlar süphesiz dogru yoldan çok uzaklasmislardir.

4:168 Inkar edip zulmedenleri Allah asla bagislayacak degildir. Onlari (baska) bir yola ileticek de degildir.

4:169 Ancak orada ebedi kalmak üzere onlari cehennem yoluna (iletecektir). Bu da Allah'a çok kolaydir.

4:170 Ey insanlar! Resul size Rabbinizden gerçegi getirdi (bunda süphe yoktur), su halde kendi iyiliginize olarak (ona) iman edin. Eger inkar ederseniz, göklerde ve yerde ne varsa süphesiz hepsi Allah'indir. (O'nun sizin inanmaniza ihtiyaci yoktur). Allah genis ilim ve hikmet sahibidir.

4:171 Ey ehl-i kitap! Dininizde asiri gitmeyin ve Allah hakkında, gerçekten baskasini söylemeyin. Meryem oglu Isa Mesih, ancak Allah'in resulüdür, (o) Allah'in, Meryem'e ulastirdigi "kün: Ol" kelimesi(nin eseri)dir, O'ndan bir ruhtur. (O'nun tarafından gönderilmis, yahut teyit edilmis, yahut da Cebrail tarafından üfürölmüs bir ruhtur). Su halde Allah'a ve peygamberlerine iman edin. "(Tanri) üçtür" demeyin, sizin için hayirli olmak üzere bundan vazgeçin. Allah ancak bir tek Allah'tir. O, çocuğu olmaktan münezzehtir. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Vekil olarak Allah yeter.

4:172 Ne Mesih ve ne de Allah'a yakin melekler, Allah'in kulu olmaktan geri

dururlar. O'na kulluktan geri durup büyüklenen kimselerin hepsini (Allah) yakında huzuruna toplayacaktır.

4:173 İman edip iyi işler yapanlara (Allah) ecirlerini tam olarak verecek ve onlara lütfundan daha fazlasını da ihsan edecektir. Kullugundan yüz çeviren ve kibirlenenlere gelince onlara acı bir şekilde azap edecektir. Onlar, kendileri için Allah'tan başka ne bir dost ve ne de bir yardımcı bulurlar. (Kendilerini Allah'ın azabından kurtaracak bir kimse bulamazlar.)

4:174 Ey insanlar! Süphesiz size Rabbinizden kesin bir delil geldi ve size apaçık bir nur indirdik.

4:175 Allah'a iman edip O'na sımşık sarılanlara gelince, Allah onları kendinden bir rahmet ve lütf (deryası) içine daldırarak ve onları kendine doğru (giden) bir yola götürecektir.

4:176 Senden fetva isterler. De ki: "Allah, babası ve çocuğu olmayan kimsenin mirası hakkındaki hükmü söyle açıklıyor: Eğer çocuğu olmayan bir kimse ölür de onun bir kızkardesi bulunursa, biraktığının yarısı bunundur. Kızkardes ölüp çocuğu olmazsa erkek kardeş de ona varis olur. Kızkardesler iki tane olursa (erkek kardeşlerinin) biraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer erkekli kadınlı daha fazla kardeş mevcut ise erkeğin hakkı, iki kadın payı kadardır. Sasırmamanız için Allah size açıklama yapıyor. Allah her şeyi bilmektedir.

Sura 5: Al-Ma'idah

5:1 Ey iman edenler! Akitleri(n gereğini) yerine getiriniz. İhramlı iken avlanmayı helal saymamak üzere (asagıda) size okunacaklar dışında kalan hayvanlar, sizin için helal kılındı. Allah dilediğine hükmeder.

5:2 Ey iman edenler! Allah'ın (koyduğu, dini) işaretlerine, haram aya, (Allah'a hediye edilmiş) kurbanı, (ondaki) gerdanlıkları, Rablerinin lütf ve rızasını arayarak Beyt-i Haram'a yönelmiş kimselere (tecavüz ve) saygısızlık etmeyin. İhramdan çıkınca avlanabilirsiniz. Mescid-i Haram'a girmenizi önledikleri için bir topluma karşı besledığınız kin sizi tecavüze sevketmesin! İyilik ve (Allah'ın yasaklarından) sakinme üzerinde yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerine yardımlaşmayın. Allah'tan korkun; çünkü Allah'ın cezası çetindir.

5:3 Les, kan, domuz eti, Allah'tan baskısı adına boğazlanan, boğulmuş, (taş, ağaç vb. ile) vurulup öldürülmüş, yukarıdan yuvarlanıp ölmüş, boynuzlanıp ölmüş (hayvanlar ile) canavarların yediği hayvanlar -ölmeden yetişip kestikleriniz müstesna- dikili taşlar (putlar) üzerine boğazlanmış hayvanlar ve fal oklarıyla kismet aramanız size haram kılındı. Bunlar yoldan çıkmaktır. Bugün kafirler, sizin dininizden (onu yok etmekten) ümit kesmişlerdir. Artık onlardan korkmayın, benden korkun. Bugün size dininizi ikmal ettim, üzerinize nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'i begendim. Kim, gönülden günaha yönelmiş olmamak üzere açlık halinde dara düşerse (haram etlerden yiyebilir). Çünkü Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

5:4 Kendileri için nelerin helal kılındığını sana soruyorlar; de ki: Bütün iyi ve temiz şeyler size helal kılınmıştır. Allah'ın size

öğrettiğinden öğretilip avcı hale getirdiğiniz hayvanların sizin için yakaladıklarından da yeyin ve üzerine Allah'ın adınının (besmele çekin). Allah'tan korkun. Allah'ın hesabi pek çabuktur.

5:5 Bugün size temiz ve iyi şeyler helal kılınmıştır. Kendilerine kitap verilenlerin (yahudi, hristiyan vb. nin) yiyeceği size helaldir, sizin yiyeceğiniz de onlara helaldir. Mümin kadınlardan iffetli olanlar ile daha önce kendilerine kitap verilenlerden iffetli kadınlar da, mehirlerini vermeniz şartıyla, namuslu olmak, zina etmemek ve gizli dost tutmamak üzere size helaldir. Kim (İslami hükümlere) inanmayı kabul etmezse onun ameli bosa gitmiştir. O, ahirette de ziyana uğrayanlardandır.

5:6 Ey iman edenler! Namaz kılmaya kalktığınız zaman yüzlerinizi, dirseklerinize kadar ellerinizi, başlarınızı meshedip, topuklara kadar ayaklarınızı yıkayın. Eğer cünüp oldunuz ise, boy abdesti alın. Hasta, yahut yolculuk halinde bulunursanız, yahut biriniz tuvaletten gelirse, yahut da kadınlara dokunmuşsanız (cinsi birleşme yapmışsanız) ve bu hallerde su bulamamışsanız temiz toprakla teyemmüm edin de yüzünüzü ve (dirseklere kadar) ellerinizi onunla meshedin. Allah size herhangi bir güçlük çıkarmak istemez; fakat sizi tertemiz kılmak ve size (ihسان ettiği) nimetini tamamlamak ister; umulur ki şükredersiniz.

5:7 Allah'ın size olan nimetini, "Duyduk ve kabul ettik" dediğiniz zaman sizi bununla bağladığı (O'na verddiğiniz) sözü hatırlayın ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, kalblerin içindekini bilmektedir.

5:8 Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutan, adaletle şahitlik eden kimseler olun. Bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi adil davranmamaya itmesin. Adaletli olun; bu, Allah korkusuna daha çok yakışan (bir davranış) tir. Allah'a isyandan sakının. Allah yaptıklarınızı hakkiyle bilmektedir.

5:9 Allah, iman eden ve iyi şeyler yapanlara söz vermiştir; onlara bağışlama ve büyük mükafat vardır.

5:10 İnkâr eden ve ayetlerimizi yalanlayanlara gelince onlar cehennemliklerdir.

5:11 Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini unutmayın; hani bir topluluk size el uzatmaya yeltenmişti de Allah, onların ellerini sizden çekmişti. Allah'tan korkun ve müminler yalnızca Allah'a güvensinler.

5:12 Andolsun ki Allah, İsrailoğullarından söz almıştı. (Kefil olarak) içlerinden on iki de başkan göndermistik. Allah onlara şöyle demisti: Ben sizinle beraberim. Eğer namazı dosdoğru kılar, zekatı verir, peygamberlerime inanır, onları desteklerseniz ve Allah'a güzel borç verirseniz (ihtiyacı olanlara Allah rızası için faizsiz borç verirseniz) andolsun ki sizin günahlarınızı örterim ve sizi, zemininden ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkâr yolunu tutarsa doğru yoldan sapmış olur.

5:13 Sözlerini bozmaları sebebiyle onları lanetledik ve kalplerini katılastırdık. Onlar kelimelerin yerlerini değiştirirler (kitaplarını tahrif ederler). Kendilerine öğretilen ahkâmın (Tevrat'ın) önemli bir bölümünü de unuttular. İçlerinden pek azı hariç, onlardan daima bir hainlik görürsün. Yine de sen onları affet ve aldiris etme. Şüphesiz Allah iyilik edenleri sever.

5:14 "Biz hiristiyenleriz" diyenlerden de kesin sözlerini almistik ama onlar da kendilerine zikredilen (verilen öğütlerin veya Kitap'in) önemli bir bölümünü unuttular. Bu sebeple kiyamete kadar aralarina düşmanlik ve kin saldik. Yakinda Allah onlara yaptiklarini haber verecektir.

5:15 Ey ehl-i kitap! Resulümüz size Kitap'tan gizlemekte oldugunuz birçok şeyi açıklamak üzere geldi; birçok (kusurunuzu) da affediyor. Gerçekten size Allah'tan bir nur, apaçik bir kitap geldi.

5:16 Rizasini arayanı Allah onunla kurtulus yollarına götürür ve onları iradesiyle karanlıklardan aydınlığa çıkarır, dosdogru bir yola iletir.

5:17 "Süphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'dir" diyenler andolsun ki kafir olmuşlardır. De ki: Öyleyse Allah, Meryem oğlu Mesih'i, anasını ve yeryüzündekilerin hepsini imha etmek isterse Allah'a kim bir şey yapabilecektir (O'na kim bir şeyle engel olabilecektir)! Göklerde, yerde ve ikisi arasında ne varsa hepsinin mülkiyeti Allah'a aittir. O dilediğini yaratır ve Allah her şeye tam manasiyle kadirdir.

5:18 Yahudiler ve hiristiyenler "Biz Allah'in oğulları ve sevgilileriyiz" dediler. De ki: Öyleyse günahlarınızdan dolayı size niçin azap ediyor? Doğrusu siz de O'nun yarattığı insanlardansınız. O, dilediğini bağışlar ve dilediğine azap eder. Göklerde, yerde ve ikisinin arasında ne varsa mülkiyeti Allah'a aittir. Sonunda dönüş de ancak O'nadır.

5:19 Ey ehl-i kitap! Peygamberlerin arası kesildiği bir sırada size elçimiz geldi. Gerçekleri size açıklıyor ki (kiyamette): "Bize bir müjdeleyici ve uyarıcı gelmedi" demiyesiniz. İşte size müjdeleyici ve uyarıcı gelmiştir. Allah her şeye hakkıyla kadirdir.

5:20 Bir zamanlar Musa, kavmine söyle demisti: Ey kavmim! Allah'in size (lütfettiği) nimetini hatırlayın; zira O, içinizden peygamberler çıkardı ve sizi hükümdarlar kıldı. Alemlerde hiçbir kimseye vermediğini size verdi.

5:21 Ey kavmim! Allah'in size (vatan olarak) yazdığı mukaddes toprağa girin ve arkanıza dönmeyin, yoksa kaybederek dönmüş olursunuz.

5:22 Onlar su cevabi verdiler: Ya Musa! Orada zorba bir toplum var; onlar oradan çıkmadıkça biz oraya asla girmeyeceğiz. Eger oradan çıkarlarsa biz de hemen gireriz.

5:23 Korkanların içinden Allah'in kendilerine lütufda bulunduğu iki kişi söyle dedi: Onların üzerine kapıdan girin; oraya bir girdiniz mi artık siz zaferi kazanmissinizdir. Eger müminler iseniz ancak Allah'a güvenin.

5:24 "Ey Musa! Onlar orada buldukları müddetçe biz oraya asla girmeyiz; su halde, sen ve Rabbin gidin savasın; biz burada oturacağız" dediler.

5:25 Musa: "Rabbim! Ben kendimden ve kardesimden baskasına hakim olamiyorum; bizimle, bu yoldan çıkmış toplumun arasını ayır" dedi.

5:26 Allah, "Öyleyse orası (arz-i mukaddes) onlara kırk yıl yasaklanmıştır; (bu müddet içinde) yeryüzünde saskin saskin dolacaklar. Artık sen, yoldan çıkmış toplum için üzülme" dedi.

5:27 Onlara, Adem'in iki oğlunun haberini gerçek olarak anlat: Hani birer kurban takdim etmişlerdi de birisinden kabul edilmiş, diğersinden ise kabul

edilmemisti. (Kurbani kabul edilmeyen kardes, kiskançlik yüzünden), "Andolsun seni öldürecegim" dedi. Digeri de "Allah ancak takva sahiplerinden kabul eder" dedi (ve ekledi:)

5:28 "Andolsun ki sen, öldürmek için bana elini uzatsan (bile) ben sana, öldürmek için el uzatacak degilim. Ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarim."

5:29 "Ben istiyorum ki, sen, hem benim günahimi hem de kendi günahini yüklenip atese atilacaklardan olasin; zalimlerin cezasi iste budur."

5:30 Nihayet nefsi onu, kardesini öldürmeye itti ve onu öldürdü: bu yüzden de kaybedenlerden oldu.

5:31 Derken Allah, kardesinin cesedini nasıl gömecegini ona göstermek için yeri eseleyen bir karga gönderdi. (Katil kardes) "Yaziklar olsun bana! Su karga kadar da olamadim mi ki, kardesimin cesedini gömeyim" dedi ve ettigine yananlardan oldu.

5:32 Iste bu yüzdendir ki Israilogullari'na söyle yazmistik: Kim, bir cana veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya karsilik olmaksizin (haksiz yere) bir cana kiyarsa bütün insanlari öldürmüs gibi olur. Her kim bir cani kurtarirsa bütün insanlari kurtarmis gibi olur.

Peygamberlerimiz onlara apaçik deliller getirdiler; ama bundan sonra da onlardan çoğu yine yeryüzünde asiri gitmektedirler.

5:33 Allah ve Resulüne karsi savasanlarin ve yeryüzünde (hak) düzeni bozmaya çalisanlarin cezasi ancak ya (acimadan) öldürülmeleri, ya asilmalari, yahut el ve ayaklarinin çaprazlama kesilmesi, yahut da bulduklari yerden sürülmeleridir. Bu onlarin dünyadaki rüsveyligidir. Onlar için ahirette de büyük azap vardır.

5:34 Ancak, siz kendilerini yenip ele geçirmeden önce tevbe edenler müstesna; biliniz ki Allah çok bagislayici ve esirgeyicidir.

5:35 Ey iman edenler! Allah'tan korkun. O'na yaklasmaya yol arayin ve yolunda cihad edin ki kurtulusa eresiniz.

5:36 Süphe yok ki kafir olanlar, yer yüzündeki her sey ve bunun yaninda da bir o kadari kendilerinin olsa da kiyamet gününün azabindan kurtulmak için onu fidye verseler onlardan asla kabul edilmez; onlar için aci bir azap vardır.

5:37 Atesten çıkmak isterler, fakat onlar oradan çıkacak degillerdir. Onlar için devamlı bir azap vardır.

5:38 Hirsizlik eden erkek ve kadinin, yaptiklarina karsilik bir ceza ve Allah'tan bir ibret olmak üzere ellerini kesin. Allah izzet ve hikmet sahibidir.

5:39 Kim (bu) haksiz davranisindan sonra tevbe eder ve durumunu düzeltirse süphesiz Allah onun tevbesini kabul eder. Allah çok bagislayici ve esirgeyicidir.

5:40 Bilmez misin ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsinin mülkiyeti Allah'a aittir; diledigine azap eder ve diledigini bagislar. Allah her seye hakkiyle kadirdir.

5:41 Ey Resul! Kalpleri iman etmedigi halde agizlariyle "inandik" diyen kimselerden ve yahudilerden küfür içinde kosusanlar(in hali) seni üzmesin. Onlar durmadan yalana kulak verirler, ve sana gelmeyen (bazi)

kimselere kulak verirler; kelimeleri yerlerinden kaydirip degistirirler.

"Eger size su verilirse hemen alin, o verilmezse sakinin!" derler. Allah bir kimseyi saskinliga (fitneye) dsrmek isterse, sen Allah'a karsi, onun lehine hiçbir sey yapamazsin. Onlar, Allah'in kalplerini temizlemek istemedigi kimselerdir. Onlar için dünyada rezillik vardir ve ahirette onlara mahsus büyük bir azap vardir.

5:42 Hep yalana kulak verir, durmadan haram yerler. Sana gelirlerse, ister aralarinda hüküm ver, ister onlardan yüz evir. Eger onlardan yüz çevirirsen sana hiçbir zarar veremezler. Ve eger hüküm verirsen, aralarinda adaletle hükmet. Allah adil olanlari sever.

5:43 Içinde Allah'in hükmü bulunan Tevrat yanlarinda oldugu halde nasil seni hakem kiliyorlar da sonra, bunun arkasindan yüz çevirip gidiyorlar? Onlar inanmis kimseler degildir.

5:44 Biz, içinde dogruya rehberlik ve nur oldugu halde Tevrat'i indirdik. Kendilerini (Allah'a) vermis peygamberler onunla yahudilere hkmederlerdi. Allah'in Kitab'ini korumalari kendilerinden istendigi için Rablerine teslim olmus zahidler ve bilginler de(onunla hkmederlerdi). Hepsi ona (hak olduguna) sahitlerdi. Su halde (Ey yahudiler ve hakimler!) Insanlardan korkmayin, benden korkun. Ayetlerimi az bir bedel karsiliginda satmayin. Kim Allah'in indirdigi (hükümler) ile hükmetmezse iste onlar kafirlerin ta kendileridir.

5:45 Tevrat'ta onlara söyle yazdik: Cana can, göze göz, buruna burun, kulaga kulak, dise dis (karsilik ve cezadir). Yaralar da kisastir (Her yaralama misli ile cezalandirilir). Kim bunu (kisasi) bagislarsa kendisi için o keffaret olur. Kim Allah'in indirdigi ile hükmetmezse iste onlar zalimlerdir.

5:46 Kendinden önce gelen Tevrat'i dogrulayici olarak peygamberlerin izleri zerine, Meryem oglu Isa'yi arkalarindan gönderdik. Ve ona, içinde dogruya rehberlik ve nur bulunmak, önündeki Tevrat'i tasdik etmek, sakinanlara bir hidayet ve gt olmak üzere Incil'i verdik.

5:47 Incil'e inananlar, Allah'in onda indirdigi (hükümler) ile hkmetsinler. Kim Allah'in indirdigi ile hükmetmezse iste onlar fasiklardir.

5:48 Sana da, daha önceki kitabi dogrulamak ve onu korumak üzere hak olarak Kitab'i (Kur'an'i) gönderdik. Artik aralarinda Allah'in indirdigi ile hükmet; sana gelen gerçegi birakip da onlarin arzularina uyma. (Ey mmetler!) Her birinize bir seriat ve bir yol verdik. Allah dileseydi sizleri bir tek mmet yapardi; fakat size verdiginde (yol ve seriatlerde) sizi denemek için (böyle yapti). Öyleyse iyi islerde birbirinizle yarisin. Hepinizin dönüsü Allah'adir. Artik size, üzerinde ayriliga dstgnz seyleri(n gerçek tarafini) O haber verecektir.

5:49 (Sana su talimati verdik): Aralarinda Allah'in indirdigi ile hükmet ve onlarin arzularina uyma. Allah'in sana indirdigi hükümlerin bir kismindan seni saptirmamalarına dikkat et. Eger (hükümden) yüz çevirirlerse bil ki (bununla) Allah ancak, gnahlarinin bir kismini onlarin basina bela etmek ister. Insanlarin birogu da zaten yoldan ikmislerdir.

5:50 Yoksa onlar (Islam öncesi) cahiliye idaresini mi ariyorlar? İyi anlayan bir topluma göre, hükümlerini Allah'tan daha güzel kim vardır?

5:51 Ey iman edenler! Yahudileri ve hristiyanlari dost edinmeyin. Zira onlar birbirinin dostudurlar (birbirinin tarafini tutarlar). İçinizden onlari dost tutanlar, onlardandir. Süphesiz Allah, zalimler topluluguna yol göstermez.

5:52 Kalblerinde hastalik bulunanlarin: "Basimiza bir felaketin gelmesinden korkuyoruz" diyerek onlarin arasina kosustuklarini görürsün. Umulur ki Allah bir fetih, yahut katindan bir emir getirecek de onlar, içlerinde gizledikleri seyden dolayi pisman olacaktir.

5:53 (O zaman) iman edenler: "Bunlar midir sizinle beraber olduklarina bütün güçleriyle yemin edenler?" diyeceklerdir. Onlarin bütün yaptiklari bosa gitmistir de kaybedenlerden olmuslardir.

5:54 Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse (bilsin ki) Allah, sevdiği ve kendisini seven müminlere karsi alçak gönüllü (sefkatli), kafirlere karsi onurlu ve zorlu bir toplum getirecektir. (Bunlar) Allah yolunda cihad ederler ve hiçbir kinayanin kinamasindan korkmazlar (hiçbir kimsenin kinamasina aldirmazlar). Bu, Allah'in, diledigine verdiği lütfudur. Allah'in lütfu ve ilmi genistir.

5:55 Sizin dostunuz (veliniz) ancak Allah'tir, Resulüdür, iman edenlerdir; onlar ki Allah'in emirlerine boyun egerek namazi kilar, zekati verirler.

5:56 Kim Allah'i, Resulünü ve iman edenleri dost edinirse (bilsin ki) üstün gelecek olanlar süphesiz Allah'in tarafini tutanlardir.

5:57 Ey iman edenler! Sizden önce kendilerine Kitap verilenlerden dininizi alay ve oyun konusu edinenleri ve kafirleri dost edinmeyin. Allah'tan korkun; eger müminler iseniz.

5:58 Namaza çağirdiginiz zaman onu alay ve eglence konusu yaparlar. Bu davranis, onların düşünemeyen bir toplum olmalarindandir.

5:59 (Onlara) söyle de: Ey kitap ehli! Yalnızca Allah'a, bize indirilene ve daha önce indirilene inandigimiz için mi bizden hoslanmiyorsunuz? Oysa çogunuz yoldan çikmis kimselersiniz.

5:60 De ki: Allah katinda yeri bundan daha kötü olani size haber vereyim mi? Allah'in lanetlediği ve gazap ettiği, aralarindan maymunlar, domuzlar ve taguta tapanlar çıkardığı kimseler. Iste bunlar, yeri (durumu) daha kötü olan ve dogru yoldan daha ziyade sapmis bulunanlardir.

5:61 Yanınıza inkarla girip yine inkarla çıktiklari halde size geldiklerinde "inandik" derler. Allah gizlediklerini daha iyi bilmektedir.

5:62 Onlardan birçogunun günah, düşmanlik ve haram yemede yaristiklerini görürsün. Yaptiklari ne kadar kötüdür!

5:63 Din adamlari ve alimleri onlari, günah olan sözleri söylemekten ve haram yemekten menetselerdi ya! Isledikleri (fiiller) ne kötüdür!

5:64 Yahudiler, Allah'in eli baglidir (sikdir), dediler. Hay dedikleri yüzünden elleri baglanasi ve lanet olasilar! Bilakis, Allah'in elleri açıktir, diledigi gibi verir. Andolsun ki sana Rabbinden indirilen, onlardan çogunun azginligini ve küfrünü arttirir. Aralarina, kiyamete kadar (sürecek) düşmanlik ve kin soktuk. Ne zaman savas için bir ates yakmislarsa (fitneyi uyandirmislarsa) Allah onu

söndürmüştür. Onlar yeryüzünde bozgunculuga kosarlar; Allah ise bozgunculari sevmez.

5:65 Eger ehl-i kitap iman edip (kötülüklerden) sakinsalardi, herhalde (geçmiş) kötülüklerini örter ve onlari nimeti bol cennetlere sokardik.

5:66 Eger onlar Tevrat'ı, Incil'i ve Rablerinden onlara indirileni (Kur'an'i) dogru dürüst uygulasalardi, süphesiz hem üstlerinden, hem de ayaklarinin altından yerlerdi (yeralti ve yerüstü servetlerinden istifade ederek refah içinde yasarlardı). - Onlardan asiriliga kaçmayan (iktisatli, mutedil) bir zümre vardır; fakat çoğunun yaptıkları ne kötüdür!

5:67 Ey Resul! Rabbinden sana indirileni teblig et. Eger bunu yapmazsan O'nun elçiligini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Dogrusu Allah, kafirler topluluguna rehberlik etmez.

5:68 "Ey Kitap ehli! Siz, Tevrat'ı, Incil'i ve Rabbinizden size indirileni hakkiyle uygulamadıkça, (dogru) bir sey (yol) üzerinde degilsinizdir" de. Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun küfür ve azginligini elbette artıracaktır. Kafirler topluluguna üzülme.

5:69 İman edenler ile yahudiler, sabiiler ve hiristiyanelardan Allah'a ve ahiret gününe (gerçekten) inanip iyi amel isleyenler üzerine asla korku yoktur; onlar üzülecek de degillerdir.

5:70 Andolsun ki Israilogullarının sağlam sözünü aldık ve onlara peygamberler gönderdik. Ne zaman bir peygamber onlara nefislerinin arzu etmedigini (ilahi hükümleri) getirdi ise bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler.

5:71 Bir bela olmayacak zannettiler de kör ve sagir kesildiler. Sonra Allah tevbelerini kabul etti. Sonra içlerinden çoğu yine kör ve sagir oldu. Allah onların yaptıklarını görmektedir.

5:72 Andolsun ki "Allah, kesinlikle Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler kafir olmuşlardır. Halbuki Mesih "Ey Israilogulları! Rabbin ve Rabbiniz olan Allah'a kulluk ediniz. Biliniz ki kim Allah'a ortak kosarsa muhakkak Allah ona cenneti haram kılar; artık onun yeri atestir ve zalimler için yardımçılar yoktur" demisti.

5:73 Andolsun "Allah, için üçüncüsüdür" diyenler de kafir olmuşlardır. Halbuki bir tek Allah'dan baska hiçbir tanri yoktur. Eger diye geldiklerinden vazgeçmezlerse, içlerinden kafir olanlara aci bir azap isabet edecektir.

5:74 Hala Allah'a tevbe edip O'ndan bagislanmayı dilemeyecekler mi? Allah çok yarligayici, çok esirgeyicidir.

5:75 Meryem oğlu Mesih ancak bir resuldür. Ondan önce de (birçok) resuller gelip geçmiştir. Anasi da çok dogru bir kadindir. Her ikisi de yemek yerlerdi. Bak, onlara delilleri nasıl açıklıyoruz, sonra bak nasıl (haktan) yüz çeviriyorlar.

5:76 De ki: Allah'i birakip da sizin için fayda ve zarara gücü yetmeyen seylere mi tapiyorsunuz? Hakkiyla isiten ve bilen yalnız Allah'tir.

5:77 De ki: Ey Kitap ehli! Dininizde haksiz yere haddi asmayın. Daha önceden sapan, birçoklarını saptıran ve yolun dogrusundan uzaklasan bir topluma uymayın.

5:78 Israilogullarından kafir olanlar, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanetlenmişlerdir. Bunun sebebi, söz dinlememeleri ve siniri asmalarıdır.

5:79 Onlar, isledikleri kötülükten, birbirini vazgeçirmeye çalışmazlardı. Andolsun yaptıkları ne kötüdür!

5:80 Onlardan çoğunun, inkar edenlerle dostluk ettiklerini görürsün. Nefislerinin onlar için (ahiret hayatları için) önceden hazırladığı şey ne kötüdür: Allah onlara gazabetmiştir ve onlar azap içinde devamlı kalıcıdır!

5:81 Eğer onlar Allah'a, Peygamber'e ve ona indirilene iman etmiş olsalardı onları (müsrıkları) dost edinmezlerdi; fakat onların çoğu yoldan çıkmışlardır.

5:82 İnsanlar içerisinde iman edenlere düşmanlık bakımından en şiddetli olarak yahudiler ile, şirk kosalrı bulacaksın. Onlar içinde iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da "Biz hristiyanlarız" diyenleri bulacaksın. Çünkü onların içinde kesimler ve rahipler vardır ve onlar büyüklük taslamazlar.

5:83 Resule indirilene duydukları zaman, tanış çıktıkları gerçekten dolayı gözlerinden yaşlar bosandığını görürsün. Derler ki: "Rabbimiz! İman ettik, bizi (hakka) şahit olanlarla beraber yaz."

5:84 "Rabbimizin bizi iyiler arasına katmasını umup dururken niçin Allah'a ve bize gelen gerçeğe iman etmeyelim?"

5:85 Söyledikleri (bu) sözden dolayı Allah onlara, içinde devamlı kalmak üzere, zemininden ırmaklar akan cennetleri mükafat olarak verdi. İyi hareket edenlerin mükafatı işte budur.

5:86 İnkâr eden ve ayetlerimizi yalanlayanlara gelince işte onlar cehennemliklerdir.

5:87 Ey iman edenler! Allah'ın size helal kıldığı iyi ve temiz şeyleri (siz kendinize) haram kılmayın ve siniri asmayın. Allah siniri asanları sevmez.

5:88 Allah'ın size helal ve temiz olarak verdiği riziklerden yeyin ve kendisine iman etmiş olduğunuz Allah'tan korkun.

5:89 Allah, kasıtsız olarak ağızınızdan çıkıveren yeminlerinizden dolayı sizi sorumlu tutmaz, fakat bilerek yaptığınız yeminlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Bunun da keffareti, ailenize yedirdiğiniz yemegin orta hallisinden on fakire yedirmek, yahut onları giydirmek, yahut da bir köle azat etmektir. Bunları bulamıyan üç gün oruç tutmalıdır. Yemin ettiğiniz takdirde yeminlerinizin keffareti işte budur. Yeminlerinizi koruyun (onlara riayet edin). Allah size ayetlerini açıklıyor; umulur ki şükredersiniz!

5:90 Ey iman edenler! Sarap, kumar, dikili taşlar (putlar), fal ve sans okları birer şeytan isisidir; bunlardan uzak durun ki kurtulsa eresiniz.

5:91 Şeytan içki ve kumar yoluyla ancak aranıza düşmanlık ve kin sokmak; sizi, Allah'i anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık (bunlardan) vazgeçtiniz değil mi?

5:92 Allah'a itaat edin, Resule de itaat edin ve (kötülüklerden) sakının.

Eger (itaatten) yüz çevirirseniz bilin ki Resulümüzün vazifesi apaçık duyurmak ve bildirmektir.

5:93 İman eden ve iyi işler yapanlara, hakkıyla sakinip iman ettikleri ve iyi işler yaptıkları, sonra yine hakkıyla sakinip iman ettikleri, sonra da hakkıyla sakinip yaptıklarını, ellerinden geldigince güzel yaptıkları takdirde (haram kilinmeden önce) tattıklarından dolayı günah yoktur. (Önemli olan inandıktan sonra iman ve iyi amelde sebatır). Allah iyi ve güzel yapanları sever.

5:94 Ey iman edenler! Allah sizi ellerinizin ve mizraklarınızın eriseceği bir avlanma ile (onu yasak ederek) dener ki gizlide (kimsenin görmediği yerde, gerçekten) kendisinden kimin korktuğu ortaya çıksın. Kim bundan sonra sınırı asarsa onun için acı birazap vardır.

5:95 Ey iman edenler! İhramlı iken avı öldürmeyin. İçinizden kim onu kasten öldürürse öldürdüğü hayvanın dengi (ona) cezadır. (Buna) Kabe'ye varacak bir kurban olmak üzere içinizden adalet sahibi iki kişi hükmeder (öldürülen avın dengini takdir eder). Yahut (avlanmanın cezası), fakirleri doyurmaktan ibaret bir keffarettir, yahut onun dengi oruç tutmaktır. Ta ki (yasak av yapan) isinin cezasını tatmış olsun. Allah geçmisi affetmiştir. Kim bu suçu tekrar islerse Allah da ondan karsiligini alır. Allah daima galiptir, ölç alandır.

5:96 Hem size hem de yolculara fayda olmak üzere (faydalanmanız için) deniz avı yapmak ve onu yemek size helal kilindi. İhramlı olduğunuz müddetçe kara avı size haram kilindi. Huzuruna toplanacağınız Allah'tan korkun.

5:97 Allah, Kabe'yi, o saygiya layik evi, haram ayı, hac kurbanını ve (kurbanın boynuna asılan) gerdanlıkları (maddi ve manevi yönlerden) insanların belini doğrultmaya sebep kildi. Bu da Allah'ın, göklerde ve yerde ne varsa hepsini bildiğini ve Allah'ın her şeyi bilici olduğunu (sizin de anlayıp) bilmeniz içindir.

5:98 Biliniz ki Allah'ın cezalandırması çetindir ve yine Allah'ın bağışlaması ve esirgemesi sinirsizdir.

5:99 Resule düşen (vazife), ancak duyurmadır. Allah açıkladığınızı da gizledığınızı de bilir.

5:100 De ki: Pis ve kötü ile temiz ve iyi bir degildir; pis ve kötünün çokluğu tuhafına gitse (yahut hosuna gitse) de (bu böyledir). Öyleyse ey akıl sahipleri! Allah'tan korkunuz ki kurtulusa eresiniz.

5:101 Ey iman edenler! Açıklanırsa hosunuza gitmeyecek olan şeyleri sormayın. Eger Kur'an indirilirken onları sorarsanız size açıklanır. (Açıklanmadığına göre) Allah onları affetmiştir. (Siz sorup da basınıza iş çıkarmayın). Allah çok bağışlayıcıdır, aceleci degildir.

5:102 Sizden önce de bir toplum onları sormuş, sonra da bunları inkar eder olmuştur.

5:103 Allah bahira, saibe, vasile ve ham diye bir şey (mesru) kilmamıştır. Fakat kafirler, yalan yere Allah'a iftira etmektedirler ve onların çoğunun da kafaları çalışmaz.

5:104 Onlara, "Allah'ın indirdiğine ve Resul'e gelin" denildiği vakit, "Babalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol) bize yeter" derler. Ataları

hiçbir şey bilmiyor ve doğru yol üzerinde bulunmuyor iseler de mi?

5:105 Ey iman edenler! Siz kendinize bakın. Siz doğru yolda olunca sapan kimse size zarar veremez. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Artık O, size yaptıklarınızı bildirecektir.

5:106 Ey iman edenler! Birinize ölüm gelip çatinca vasiyet esnasında içinizden iki adalet sahibi kişi aranızda şahitlik etsin. Yahut seferde iken basiniza ölüm musibeti gelmişse sizden olmayan, başka iki kişi (şahit olsun). Eğer şüpheye düşerseniz o iki şahidi namazdan sonra alıkor, "Bu vasiyet karşılığında hiçbir şeyi satın almayacağız, akraba (menfaatine) de olsa; Allah (için yaptığımız) şahitliği gizlemeyeceğiz, (aksini yaparsak) bu takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz" diye Allah üzerine yemin ettirirsiniz.

5:107 Bu şahitlerin (sonradan yalan söyleyerek) bir günah kazandıkları anlaşırsa, (şahitlerin) haklarına tecavüz ettiği ölüye daha yakın olan (mirasçılardan) iki kişi onların yerini alır ve "Andolsun ki bizim şahitliğimiz onların şahitliğinden daha gerçektir ve biz (kimsenin hakkına) tecavüz etmedik, aksi takdirde biz, elbette zalimlerden oluruz" diye Allah'a yemin ederler.

5:108 Bu (usul), şahitliği gerektiği şekilde yapmaya, yahut yeminlerinden sonra, yeminlerin (mirasçılar tarafından) reddedilmesinden korkmalarına (çekinmelerine çare olarak) daha uygundur. Allah'tan korkun ve (O'nu) dinleyin. Allah, yoldan çıkmışlar topluluğuna rehberlik etmez.

5:109 Allah'ın peygamberleri toplayıp da "Size ne cevap verildi" dediği gün, "Bizim hiçbir bilgimiz yok, şüphesiz gizlilikleri hakkıyla bilen ancak sensin" diyeceklerdir.

5:110 Allah o zaman şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa! Sana ve annene (verdiğim) nimetimi hatırla! Hani seni mukaddes ruh (Cebrail) ile destekledim; (bu sayede) sen besikte iken de yetişkin çağında da insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı (okuyup yazmayı), hikmeti, Tevrat ve İncil'i öğrettim. Benim iznimle çamurdan, kus şeklinde bir şey yapıyordun da ona üflüyordun, hemen benim iznimle o bir kus oluyordu. Yine benim iznimle anadan dogma körü ve alacalıyı iyilestiriyordun. Ölüleri benim iznimle (hayata) çıkarıyordun. Hani İsrailoğullarını (seni öldürmekten) engelledim; kendilerine apaçık deliller (mucizeler) getirdiğin zaman içlerinden inkar edenler, "Bu, apaçık bir sihirden başka bir şey değildir" demislerdi.

5:111 Hani havarilere, "Bana ve peygamberime iman edin" diye ilham ettim. Onlar (da), "İman ettik, bizim Allah'a teslim olmuş kimseler (müslümanlar) olduğumuza sen de şahit ol" demislerdi.

5:112 Hani havariler "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten, donatılmış bir sofrayı indirebilir mi?" demislerdi. O, "İman etmiş kimseler iseniz Allah'tan korkun" cevabını vermişti.

5:113 Onlar "Ondan yiyelim, kalplerimiz mutmain olsun, bize doğru söylediğini (kesin olarak) bilelim ve ona gözleriyle görmüş şahitler olalım istiyoruz" demislerdi.

5:114 Meryem oğlu İsa şöyle dedi: Ey Rabbimiz! Bize gökten bir sofrayı indir ki, bizim için, geçmiş ve geleceklerimiz için bayram ve senden bir ayet

(mucize) olsun. Bizi riziklandir; zaten sen, rizik verenlerin en hayirlisisin.

5:115 Allah da söyle buyurdu: Ben onu size süphesiz indireceğim; ama bundan sonra içinizden kim inkar ederse, kainatta hiç bir kimseye etmedigim azabi ona edeceğim!

5:116 Allah: Ey Meryem oğlu Isa! İnsanlara, "Beni ve anami, Allah'tan baska iki tanrı bilin" diye sen mi dedin, buyurdugu zaman o, "Hasa! Seni tenzih ederim; hakkim olmayan şeyi söylemek bana yakismaz. Hem ben söyleseydim sen onu süphesiz bilirdin. Sen benim içimdekini bilirsin, halbuki ben senin zatında olani bilmem. Gizlilikleri eksiksiz bilen yalnızca sensin.

5:117 Ben onlara, ancak bana emrettiğini söyledim: Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin, dedim. İçlerinde bulunduğum müddetçe onlar üzerine kontrolcü idim. Beni vefat ettirince artık onlar üzerine gözetleyici yalnız sen oldun. Sen her şeyi hakkiyle görensın.

5:118 Eger kendilerine azap edersen süphesiz onlar senin kullarıdır (diledigini yaparsın). Eger onları bağlarsan süphesiz sen izzet ve hikmet sahibisin" dedi.

5:119 (Bu konuşmadan sonra) Allah söyle buyuracaktır: Bu, doğrulara, doğruluklarının fayda vereceği gündür. Onlara, içinde ebedi kalacakları, zemininden ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük kurtuluş ve kazanç budur.

5:120 Göklerin, yerin ve içlerindeki her şeyin mülkiyeti Allah'ındır, O, her şeyi hakkiyle kadirdir.

Sura 6: Al-An'am

6:1 Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. (Bunca ayet ve delillerden) sonra kafir olanlar (hala putları) Rab'leri ile denk tutuyorlar

6:2 Sizi bir çamurdan yaratan, sonra ölüm zamanını takdir eden ancak O'dur. Bir de O'nun katında muayyen bir ecel (kiyamet günü) vardır. Siz hala süphe ediyorsunuz.

6:3 O, göklerde ve yerde tek Allah'tır. Gizlinizi, açığınızı bilir. (Hayır ve serden) ne kazanacağınızı da bilir.

6:4 Rablerinin ayetlerinden onlara (kafirlere) bir ayet gelmeyedursun, o ayetlerden ille de yüz çevirirler.

6:5 Gerçekten onlar, kendilerine Hak geldiğinde onu yalanlamışlardır. Fakat yakında onlara alay ettikleri şeyin haberleri gelecektir.

6:6 Görmediler mi ki, onlardan önce yeryüzünde size vermedigimiz bütün imkanları kendilerine verdiğimiz, gökten üzerlerine bol bol yağmurlar indirip evlerinin altından ırmaklar akıttığımız nice nesilleri helak ettik. Biz onları, günahları sebebiyle helak ettik ve onların ardından baska nesiller yarattık.

6:7 Eger sana kâğıt üzerine yazılmış bir kitap indirseydik de onlar elleriyle onu tutmuş olsalardı, yine de inkar ediciler: Bu, apaçık büyüden baska bir şey değildir, derlerdi.

6:8 Muhammed'e (görebileceğimiz) bir melek indirilseydi ya! dediler. Eger biz öyle bir melek indirseydik elbette is bitirilmiş olur, artık kendilerine göz bile açtırılmazdı

6:9 Eger peygamberi bir melek kilsaydik muhakkak ki onu insan suretine sokar onlari yine düsmekte olduklari kuskuya düsürürdük.

6:10 Senden önceki peygamberlerle de alay edilmiş, bu yüzden onlarla alay edenleri alay ettikleri sey (azap) kusativermisti.

6:11 De ki: Yeryüzünde dolasin, sonra (peygamberleri) yalanlayanlari sonunun nasil olduguna bakin!

6:12 (Onlara) Göklerde ve yerde olanlar kimindir? diye sor. "Allah'indir" de. O, merhamet etmeyi kendi zatina farz kildi. Sizi, varliginda süphe olmayan kiyamet gününde elbette toplayacaktır. Kendilerini ziyana sokanlar var ya iste onlar inanmazlar.

6:13 Gecede ve gündüzde barinan her sey O'nundur. O her sey i sitendir, bilendir.

6:14 De ki: Gökleri ve yeri yoktan var eden, yedirdigi halde yedirilmeyen Allah'tan baskasini mi dost edinecegim! De ki: Bana müslüman olanlari ilki olmam emredildi ve sakin müsriklerden olma! (denildi).

6:15 De ki: Ben, Rabbim'e isyan edersem gerçekten büyük bir günün (kiyametin) azabından korkarim.

6:16 O gün kim azaptan kurtarilirs, gerçekten Allah onu esirgemistir. Iste apaçik kurtulus budur.

6:17 Eger Allah seni bir zarara ugratirs, onu kendisinden baska giderecek yoktur. Ve eger sana bir hayir verirse, (bunu da geri alacak yoktur). Süphesiz O herseye kadirdir.

6:18 O, kullarinin üstünde her türlü tasarrufa sahiptir. O, hüküm ve hikmet sahibidir, herseyden haberdardir.

6:19 De ki: Hangi sey sahadetçe en büyüktür? De ki: (Hak peygamber olduguma dair) benimle sizin aranızda Allah sahittir. Bu Kur'an bana, kendisiyle sizi ve ulastigi herkesi uyarmam için vahyolundu. Yoksa siz, Allah ile beraber baska tanrilar olduguna sahitlik mi ediyorsunuz? De ki: "Ben buna sahitlik etmem." "O ancak bir tek Allah'tir, ben sizin ortak kostugunuz seylerden kesinlikle uzagim" de.

6:20 Kendilerine kitap verdiklerimiz onu (Resulullah'i) kendi ogullarini tanidiklari gibi tanirlar. Kendilerini ziyan edenler var ya, iste onlar inanmazlar.

6:21 Yalan sözlerle Allah'a iftira edenden veya O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir! Süphe yok ki, zalimler kurtulusa ermezler!

6:22 Unutma o günü ki- onlari hep birden toplayacagiz; sonra da, Allah'a ortak kosanlara: Nerede bos yere davasini güttüğünüz ortaklariniz? diyecegiz.

6:23 Sonra onlari mazeretleri, "Rabbimiz Allah hakki için biz ortak kosanlar olmadik!" demekten baska bir sey olmadı.

6:24 Gör ki, kendi aleyhlerine nasil yalan söylediler ve (tanri diye) uydurdıkları seyler kendilerinden nasil kaybolup gitti!

6:25 Onlardan seni (okudugun Kur'an'i) dinleyenler de vardir. Fakat onu anlamalarına engel olmak için kalplerinin üstüne perdeler, kulaklarına da

agirlik verdik. Onlar her türlü mucizeyi görseler bile yine de ona inanmazlar. Hatta o kafirler sana geldiklerinde: "Bu Kur'an eskilerin masallarından baska bir sey degildir" diyerek seninle tartisirlar.

6:26 Onlar, hem insanlari Peygamber'e yaklasmaktan vazgeçirmeye çalisirlar, hem de kendileri ondan uzaklasirlar. Oysa onlar farkinda olmadan ancak kendilerini helak ederler.

6:27 Onlarin atesin karsisinda durdurulup "Ah, keske dünyaya geri gönderilsek de bir daha Rabbimizin ayetlerini yalanlamasak ve inananlardan olsak!" dediklerini bir görsen!..

6:28 Hayir! Daha önce gizlemekte olduklari seyler (günahlar) kendilerine göründü. Eger (dünyaya) geri gönderilseler yine kendilerine yasak edilen seylere döneceklerdir. Zira onlar gerçekten yalancidirlar.

6:29 Onlar, hayat ancak bu dünyadaki hayatimizdan ibarettir; biz, bir daha da diriltilecek degiliz, demislerdi.

6:30 Rablerinin huzuruna getirildikleri zaman sen onlari bir görsen! Allah: Bu (yeniden dirilme olayi), hak degil miymis? diyecek. Onlar da "Rabbimize andolsun ki evet!" diyecekler. Allah da, Öyle ise inkar ettiginizden dolayi azabi tadin! diyecek.

6:31 Allah'in huzuruna çıkmayi yalanlayanlar gerçekten ziyana ugramistir. Nihayet onlara Kiyamet vakti ansizin gelip çatinca, onlar, günahlarini sirtlarina yüklenerek diyecekler ki: "Dünyada iyi amelleri terketmemizden dolayi vah bize!" Dikkat edin, yüklendikleri sey ne kötüdür!

6:32 Dünya hayati bir oyun ve eglenceden baska bir sey degildir. Müttaki olanlar için ahiret yurdu muhakkak ki daha hayirlidir. Hala akil erdiremiyor musunuz?

6:33 Onlarin söylediklerinin hakikaten seni üzmemekte oldugunu biliyoruz. Aslında onlar seni yalanlamiyorlar, fakat o zalimler açıkça Allah'in ayetlerini inkar ediyorlar.

6:34 Andolsun ki senden önceki peygamberler de yalanlanmisti. Onlar, yalanlanmalarina ve eziyet edilmelerine ragmen sabrettiler, sonunda yardimimiz onlara yetisti. Allah'in kelimelerini (kanunlarini) degistirebilecek hiçbir kimse yoktur. Muhakkak ki peygamberlerin haberlerinden bazisi sana da geldi.

6:35 Eger onlarin yüz çevirmesi sana agir geldi ise, yapabilirsen yerin içine inebilecegin bir tünel ya da göge çıkabilecegin bir merdiven ara ki onlara bir mucize getiresin! Allah dileseydi, elbette onlari hidayet üzerinde toplayip birlestirirdi, o halde sakin cahillerden olma!

6:36 Ancak (samimiyetle) dinleyenler daveti kabul eder. Ölülere gelince, Allah onlari diriltecek, sonra da O'na döndürülecekler.

6:37 O'na Rabbinden bir mucize indirilseydi ya! dediler. De ki: Süphesiz Allah mucize indirmeye kadirdir. Fakat onlarin çogu bilmezler.

6:38 Yeryüzünde yürüyen hayvanlar ve (gökyüzünde) iki kanadiyla uçan kuslardan ne varsa hepsi ancak sizin gibi topluluklardir. Biz o kitapta hiçbir seyi eksik birakmadik. Nihayet (hepsi) toplanip Rablerinin huzuruna getirilecekler.

6:39 Ayetlerimizi yalanlayanlar karanliklar içinde kalmis sagir ve

dilsizlerdir. Allah kimi dilerse onu sasirtir, diledigi kimseyi de dogru yola iletir.

6:40 De ki: Ne dersiniz; size Allah'in azabi gelse veya o kiyamet gelip çativerse size, Allah'tan baskasına mi yalvarirsiniz? Dogru sözlü iseniz (söyleyin bakalim)!

6:41 Bilakis yalnız Allah'a yalvarirsiniz. O da (kaldirilmasi için) kendisine yalvardiginiz belayi dilerse kaldırir; ve siz ortak kostugunuz seyleri unutursunuz.

6:42 Andolsun ki, senden önceki ümmetlere de elçiler gönderdik. Ardından boyun egsinler diye onlari darlik ve hastalıklara ugrattik.

6:43 Hiç olmazsa, onlara bu sekilde azabimiz geldigi zaman boyun egselerdi! Fakat kalpleri iyice katilasti ve seytan da onlara yaptiklarini cazip gösterdi.

6:44 Kendilerine yapılan uyarilari unuttuklarında, (indirmis oldugumuz sikinti ve musibetleri kaldırıp) üzerlerine her seyin kapilarini açtik. Nihayet kendilerine verilenler yüzünden simardiklari zaman onlari ansizin yakaladik, birdenbire onlar bütün ümitlerini yitirdiler.

6:45 Böylece zulmeden toplumun kökü kesildi. Hamd, alemlerin Rabbi Allah'a mahsustur. (Allah'in verdigi nimete sükredecekleri yerde nankörlük ettiler, böylece kendilerine zulmettiler. Yüce Allah da yeryüzünü onların zulüm ve küfürlerinden temizlemek için onlari helak etti.)

6:46 De ki: Ne dersiniz; eger Allah kulaklarinizi sagir, gözlerinizi kör eder, kalplerinizi de mühürlerse bunlari size Allah'tan baska hangi tanri geri verebilir! Bak, delilleri nasil açıklıyoruz. Onlar hala yüz çeviriyorlar!

6:47 De ki: Söyler misiniz; size Allah'in azabi ansizin veya açıkça gelirse, zalim toplumdaki baskasi mi helak olur?

6:48 Biz, peygamberleri ancak müjdeleyiciler ve uyaricilar olarak göndeririz. Kim iman eder ve kendini düzeltirse onlara korku yoktur. Onlar üzüntü de çekmeyecekler.

6:49 Âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, yoldan çikmalarından dolayı onlar azap çekeceklerdir.

6:50 De ki: Ben size, Allah'in hazineleri benim yanimdadir, demiyorum. Ben gaybi da bilmem. Size, ben bir melegim de demiyorum. Ben, sadece bana vahyolunana uyarim. De ki: Kör ile gören hiç bir olur mu? Hiç düşünmez misiniz?

6:51 Rablerinin huzurunda toplanacaklarından korkanlari onunla (Kur'an ile) uyar. Onlar için Rablerinden baska ne bir dost, ne de bir araci vardır; belki sakinirlar.

6:52 Rablerinin rizasini isteyerek sabah aksam O'na yalvaranlari kovma! Onların hesabından sana bir sorumluluk; senin hesabından da onlara herhangi bir sorumluluk yoktur ki onlari kovup ta zalimlerden olasin!

6:53 "Aramızdan Allah'in kendilerine lütuf ve ihsanda bulunduğu kimseler de bunlar mi!" demeleri için onların bir kismini digerleri ile iste böyle imtihan ettik. Allah sükredenleri daha iyi bilmez mi?

6:54 Ayetlerimize inananlar sana geldiginde onlara de ki: Selam size! Rabbiniz merhamet etmeyi kendisine yazdi. Gerçek su ki: Sizden kim, bilmeyerek bir

kötülük yapar, sonra ardından tevbe edip de kendini islah ederse, bilsin ki Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

6:55 Böylece suçluların yolu belli olsun diye ayetleri iyice açıklıyoruz.

6:56 De ki: Allah'ın dışında taptığınız şeylere tapmak bana yasak edildi. De ki: Ben sizin arzularınıza uymam, aksi halde sapıtırım da hidayete erenlerden olmam.

6:57 De ki: Süphesiz ben Rabbinden gelen apaçık bir delile dayanıyorum. Siz ise onu yalanladınız. Çabucak gelmesini istediniz (azap) benim yanımda değildir. Hüküm ancak Allah'ındır. O hakkı anlatır ve O, doğru hüküm verenlerin en hayırlisidir.

6:58 De ki: Acele istediniz şey benim elimde olsaydı, elbette benimle sizin aranızda iş bitirilmisti. Allah zalimleri daha iyi bilir.

6:59 Gaybin anahtarları Allah'ın yanındadır; onları O'ndan baskası bilmez. O, karada ve denizde ne varsa bilir; O'nun ilmi dışında bir yaprak bile düşmez. O yerin karanlıkları içindeki tek bir taneyi dahi bilir. Yas ve kuru ne varsa hepsi apaçık bir kitaptadır.

6:60 Geceleyin sizi öldüren (öldürür gibi uyutan), gündüzün de ne islediginizi bilen; sonra belirlenmiş ecel tamamlansın diye gündüzün sizi dirilten (uyandıran) O'dur. Sonra dönüşünüz yine O'nadır. Sonunda O, yaptıklarınızı size haber verecektir.

6:61 O, kullarının üstünde yegane kudret ve tasarruf sahibidir. Size koruyucular gönderir. Nihayet birinize ölüm geldi mi elçilerimiz (görevli melekler) onun canını alırlar. Onlar vazifede kusur etmezler.

6:62 Sonra insanlar gerçek sahipleri olan Allah'a döndürülürler. Bilesiniz ki hüküm yalnız O'nundur ve O hesap görenlerin en çabugudur.

6:63 De ki: Karanın ve denizin karanlıklarından (tehlikelerinden) sizi kim kurtarır ki? (O zaman) O'na gizli gizli yalvararak "Eğer bizi bundan kurtarırsan andolsun sükretenlerden olacağız" diye dua edersiniz.

6:64 De ki: Ondan ve bütün sıkıntılardan sizi Allah kurtarır. Sonra siz yine O'na ortak kosarsınız.

6:65 De ki: "Allah'ın size üstünüzden (gökten) veya ayaklarınızın altından (yerden) bir azap göndermeğe ya da birbirinize düşürüp kiminize kiminizin hincini tattırmaya gücü yeter." Bak, anlasınlar diye ayetlerimizi nasıl açıklıyoruz!

6:66 Kur'an hak olduğu halde kavmin onu yalanladı. De ki: Ben size vekil (kefil) değilim.

6:67 Her haberin gerçekleşeceği bir zaman vardır. Yakında siz de gerçeği bileceksiniz.

6:68 Ayetlerimiz hakkında ileri geri konuşmaya dalanları gördüğünde, onlar başka bir söze geçinceye kadar onlardan uzak dur. Eğer şeytan sana unutturursa, hatırladıktan sonra artık o zalimler topluluğu ile oturma.

6:69 Takva sahiplerine, inanmayanların hesabından herhangi bir sorumluluk yoktur. Fakat belki korunurlar diye hatırlatmak gerekir.

6:70 Dinlerini bir oyuncak ve bir eğlence edinen ve dünya hayatının aldattığı kimseleri (bir tarafa) bırak! Kazandıkları sebebiyle hiçbir nefsin felakete duçar olmaması için Kur'an ile nasihat et. O nefis için Allah'tan başka ne dost vardır, ne de sefaatçi. O, bütün varını fidye

olarak verse, yine de ondan kabul edilmez. Onlar kazandıkları (günahlar) yüzünden helake sürüklenmiş kimselerdir. İnkâr ettiklerinden dolayı onlar için kaynar sudan ibaret bir içecek ve elem verici bir azap vardır. 6:71 De ki: Allah'ı bırakıp da bize fayda veya zarar veremeyecek olan şeylere mi tapalım? Allah bizi doğru yola ilettikten sonra şeytanların saptırıp sakin olarak çöle düşürmek istedikleri, arkadaşlarının ise: "Bize gel!" diye doğru yola çağırdıkları sakin kimse gibi gerisin geri (inkarcılığa) mi döndürüleceğiz? De ki: Allah'ın hidayeti doğru yolun ta kendisidir. Bize âlemlerin Rabbine teslim olmamız emredilmiştir.

6:72 "Namazı dosdoğru kılın ve Allah'tan korkun" (diye de emredildik). O, huzuruna varıp toplanacağınız Allah'tır.

6:73 O, gökleri ve yeri hak (ve hikmet) ile yaratandır. "Ol!" dediği gün herşey olur. O'nun sözü gerçektir. Sûr'a üflendiği gün de hükümlerlik O'nundur. Gizliyi ve açığı bilendir ve O, hikmet sahibidir, her şeyden haberdardır.

6:74 İbrahim, babası Âzer'e: Birtakim putları tanrılar mı ediniyorsun? Doğrusu ben seni de kavmini de apaçık bir sapıklık içinde görüyorum, demisti.

6:75 Böylece biz, kesin iman edenlerden olması için İbrahim'e göklerin ve yerin melekutunu gösteriyorduk.

6:76 Gecenin karanlığı onu kaplayınca bir yıldız gördü, Rabbim budur, dedi. Yıldız batınca, batanları sevmem, dedi.

6:77 Ay'ı doğarken görünce, Rabbim budur, dedi. O da batınca, Rabbim bana doğru yolu göstermezse elbette yoldan sapan topluluklardan olurum, dedi.

6:78 Güneşi doğarken görünce de, Rabbim budur, zira bu daha büyük, dedi. O da batınca, dedi ki: Ey kavmim! Ben sizin (Allah'a) ortak kostugunuz şeylerden uzagım.

6:79 Ben hanif olarak, yüzümü gökleri ve yeri yoktan yaratan Allah'a çevirdim ve ben müsrıklarından değilim.

6:80 Kavmi onunla tartışmaya girdi. Onlara dedi ki: Beni doğru yola iletmisken, Allah hakkında benimle tartışıyor musunuz? Ben sizin O'na ortak kostugunuz şeylerden korkmam. Ancak, Rabbim'in bir şey dilemesi hariç. Rabbimin ilmi herşeyi kusatmıştır. Hala ibret almıyor musunuz?

6:81 Siz, Allah'ın size haklarında hiçbir hüküm indirmedigi şeyleri O'na ortak kosmaktan korkmazken, ben sizin ortak kostugunuz şeylerden nasıl korkarım! Şimdi biliyorsanız (söyleyin), iki guruptan hangisi güvende olmaya daha layıktır?"

6:82 İnanıp da imanlarına herhangi bir haksızlık bulastırmayanlar var ya, iste güven onlarındır ve onlar doğru yolu bulanlardır.

6:83 İste bu, kavmine karşı İbrahim'e verdığımız delillerimizdir. Biz dilediğimiz kimselerin derecelerini yükseltiriz. Şüphesiz ki senin Rabbin hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir.

6:84 Biz O'na İshak ve (İshak'ın oğlu) Yakub'u da armagan ettik; hepsini de doğru yola ilettik. Daha önce de Nuh'u ve O'nun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yi ve Harun'u doğru yola iletmistik; Biz iyi davrananları iste böyle mükafatlandırırız.

6:85 Zekeriyya, Yahya, Isa ve Ilyas'i da (dogru yola iletmistik). Hepsi de iyilerden idi.

6:86 Ismail, Elyesa', Yunus ve Lut'u da (hidayete erdirdik). Hepsini alemlere üstün kildik.

6:87 Onlarin babalarından, çocuklarından ve kardeslerinden bazilarına da (üstün meziyetler verdik). Onlari seçkin kildik ve dogru yola iletтик.

6:88 Iste bu, Allah'in hidayetidir, kullarından diledigini ona iletir.

Eger onlar da Allah'a ortak kossalardi yapmakta olduklari amelleri elbette bosa giderdi.

6:89 Iste onlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdigimiz kimselerdir. Eger onlar (kafirler) bunlari inkar ederse süphesiz yerlerine bunlari inkar etmeyecek bir toplum getiririz.

6:90 Iste o peygamberler Allah'in hidayet ettigi kimselerdir. Sen de onlarin yoluna uy. De ki: Ben buna (peygamberlik görevime) karsilik sizden bir ücret istemiyorum. Bu (Kur'an) alemler için ancak bir öğüttür.

6:91 (Yahudiler) Allah'i geregi gibi tanimadilar. Çünkü "Allah hiçbir besere bir sey indirmedii" dediler. De ki: Öyle ise Musa'nin insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdigi Kitab'i kim indirdi? Siz onu kagitlara yazip (istediginizi) açıklıyor, çoğunu da gizliyorsunuz. Sizin de atalarinizin da bilemedigi seyler (Kur'an'da) size öğretilmistir.

(Resulüm) sen "Allah" de, sonra onlari birak, daldiklari bataklıkta oynayadursunlar!

6:92 Bu (Kur'an), Ümmü'l-kura (Mekke) ve çevresindekileri uyarman için sana indirdigimiz ve kendinden öncekileri dogrulatoryici mübarek bir kitaptir. Âhirete inananlar buna da inanirlar ve onlar namazlarini hakkiyla kilmaya devam ederler.

6:93 Allah'a karsi yalan uydurandan yahut kendisine hiçbir sey vahyedilmemisken "Bana da vahyolundu" diyenden ve "Ben de Allah'in indirdigi ayetlerin benzerini indirecegim" diyenden daha zalim kim vardir! O zalimler, ölümün (bogucu) dalgaları içinde, melekler de pençelerini uzatmis, onlara: "Haydi canlarinizi kurtarin! Allah'a karsi gerçek olmayani söylemenizden ve O'nun ayetlerine karsi kibirlilik taslamis olmanızdan ötürü, bugün alçaklik azabi ile cezalandirilacaksınız!" derken onlarin halini bir görsen!

6:94 Andolsun ki, sizi ilk defa yarattigimiz gibi teker teker bize geleceksiniz ve (dünyada) size verdigimiz seyleri arkanızda birakacaksınız. Yaratilisinizda ortaklarımız sandiginiz sefaatçilarinizi da yanınızda göremeyecegiz. Andolsun, araniz açilmis ve (tanri) sandiginiz seyler sizden kaybolup gitmistir.

6:95 Süphesiz Allah, tohumu ve çekirdegi çatlatandır, ölüden diriyi çıkaran, diriden de ölüyü çıkarandır. Iste Allah budur. O halde (haktan) nasıl dönersiniz!

6:96 O, sabahi aydinlatandır. O, geceyi dinlenme zamani, güneş ve ayi (vakitlerin tayini için) birer hesap ölçüsü kilmistir. Iste bu, aziz olan (ve her sey) pek iyi bilen Allah'in takdiridir.

6:97 O, kara ve denizin karanliklarında kendileri ile yol bulasiniz diye sizin için yildizlari yaratandır. Gerçekten biz, bilen bir toplum için

ayetleri genis genis açıkladık.

6:98 O, sizi bir tek nefisten (Âdem'den) yaratandır. (Sizin için) bir kalma yeri, bir de emanet olarak konulacağınız yer vardır. Anlayan bir toplum için ayetleri ayrıntılı bir şekilde açıkladık.

6:99 O, gökten su indirendir. İşte biz her çeşit bitkiyi onunla bitirdik.

O bitkiden de kendisinde üstüste binmiş taneler bitireceğimiz bir yeşillik; hurmanın tomurcugundan sarkan salkımlar; üzüm bağları; bir kısmı birbirine benzeyen, bir kısmı da benzemeyen zeytin ve nar bahçeleri meydana getirdik. Meyve verirken ve olgunlaştığı zaman her birinin meyvesine bakın! Kuskusuz bütün bunlarda inanan bir toplum için ibretler vardır.

6:100 Cinleri Allah'a ortak kostular. Oysa ki onları da Allah yaratmıştı.

Bilgisizce O'na oğullar ve kızlar yakistirdılar. Hasa! O, onların ileri sürdüğü vasıflardan uzak ve yücedir.

6:101 O, göklerin ve yerin essiz yaratıcısıdır. O'nun esi olmadığı halde nasıl çocuğu olabilir! Her şeyi O yaratmıştır ve her şeyi hakkıyla bilen O'dur.

6:102 İşte Rabbiniz Allah O'dur. O'ndan başka tanrı yoktur. O, her şeyin yaratıcısıdır. Öyle ise O'na kulluk edin, O her şeye vekildir (güvenilip dayanılacak tek varlık O'dur).

6:103 Gözler O'nu göremez; halbuki O, gözleri görür. O, esyayı pek iyi bilen, her şeyden haberdar olandır.

6:104 (Dogrusu) size Rabbiniz tarafından basiretler (idrak kabiliyeti) verilmiştir. Artık kim hakkı görürse faydası kendisine, kim de kör olursa zararı kendinedir. Ben üzerinize bekçi değilim.

6:105 Böylece biz ayetleri genis genis açıklıyoruz ki, "Sen ders almissin" desinler de biz de anlayan toplum için Kur'an'ı iyice açıklayalım.

6:106 Rabbinden sana vahyolunana uy. O'ndan başka tanrı yoktur. Müsriklerden yüz çevir.

6:107 Allah dileseydi, onlar ortak kosmazlardı. Biz seni onların üzerine bir bekçi kilmadık. Sen onların vekili de değilsin.

6:108 Allah'tan baskasına tapanlara (ve putlarına) sövmeyin; sonra onlar da bilmeyerek Allah'a söverler. Böylece biz her ümmete kendi işlerini cazip gösterdik. Sonunda dönüşleri Rablerinedir. Artık O ne yaptıklarını kendilerine bildirecektir.

6:109 Kendilerine bir mucize gelirse ona mutlaka inanacaklarına dair kuvvetli bir şekilde Allah'a andıçtılar. De ki: Mucizeler ancak Allah katındandır.

Ama mucize geldiğinde de inanmayacaklarının farkında misiniz?

6:110 Yine O'na iman etmedikleri ilk durumdaki gibi onların gönüllerini ve gözlerini ters çeviririz. Ve onları saskin olarak azgınlıkları içerisinde bırakırız.

6:111 Eger biz onlara melekleri indirseydik, ölümler de onlarla konussaydı ve her şeyi toplayıp karsılarına getirseydik, Allah dilemedikçe yine de inanacak degillerdi; fakat çocukları bunu bilmezler.

6:112 Böylece biz, her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık. (Bunlar), aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler

fisildarlar. Rabbin dileseydi onu da yapamazlardi. Artık onlari uydurdıkları seylerle basbasa bırak.

6:113 Ahirete inanmayanların kalpleri ona (yaldizli söze) kansin, ondan hoslansınlar ve isledikleri suçı islemeye devam etsinler diye (böyle yaparlar).

6:114 (De ki): Allah'dan baska bir hakem mi arayacagim? Halbuki size Kitab'i açık olarak indiren O'dur. Kendilerine kitap verdigimiz kimseler, Kur'an'in gerçekten Rabbin tarafından indirilmis oldugunu bilirler. Sakin süpheye düşenlerden olma!

6:115 Rabbinin sözü, dogruluk ve adalet bakımından tamamlanmıştır. O'nun sözlerini degistirecek kimse yoktur. O isitendir, bilendir.

6:116 Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan, seni Allah'in yolundan saptırırlar. Onlar zandan baska bir seye tabi olmaz, yalandan baska söz de söylemezler.

6:117 Muhakkak ki senin Rabbin, evet O, kendi yolundan sapani en iyi bilendir. O, dogru yolda gidenleri de iyi bilendir.

6:118 Allah'in ayetlerine inanıyorsaniz, üzerine O'nun adi anilarak kesilenlerden yeyin.

6:119 Üzerine Allah'in adi anilip kesilenden yememenize sebep ne? Oysa Allah, çaresiz yemek zorunda kaldiginiz disinda, haram kildigi seyleri size açıklamıştır. Dogrusu bir çoklari bilgisizce kendi kötü arzularına uyararak saptiriyorlar. Muhakkak ki Rabbin haddi asanlari çok iyi bilir.

6:120 Günahın açigini da gizlisini de birakin! Çünkü günah isleyenler, yaptıklarının cezasini mutlaka çekeceklerdir.

6:121 Üzerine Allah'in adi anılmadan kesilen hayvanlardan yemeyin. Kuskusuz bu büyük günahdır. Gerçekten şeytanlar dostlarına, sizinle mücadele etmeleri için telkinde bulunurlar. Eger onlara uyarsanız süphesiz siz de Allah'a ortak kosanlar olursunuz.

6:122 Ölü iken dirilttigimiz ve kendisine insanlar arasında yürüeyebilecegi bir isik verdigimiz kimse, karanliklar içinde kalip ondan hiç çıkamayacak durumdaki kimse gibi olur mu! İşte kafirlere yaptıkları böyle süslü gösterilmiştir.

6:123 Böylece biz, her kasabada, oralarda bozgunculuk yapmaları için, günahkarlarını liderler yaptık. Onlar yalnız kendilerini aldatırlar, ama farkında olmazlar.

6:124 Onlara bir ayet geldiginde, Allah'in elçilerine verilenin benzeri bize de verilmedikçe kesinlikle inanmayız, dediler. Allah, peygamberligini kime vereceğini daha iyi bilir. Suç isleyenlere, yapmakta olduklari hilelere karşilik Allah tarafından asagilik ve çetin bir azap erisecektir.

6:125 Allah kimi dogru yola iletmek isterse onun kalbini Islam'a açar; kimi de saptirmak isterse göge çikiyormus gibi kalbini iyice daraltır. Allah inanmayanların üstüne iste böyle murdarlık verir.

6:126 Bu (din), Rabbinin dosdogru yoludur. Biz, öğüt alacak bir kavim için ayetleri ayrıntili olarak açıkladık.

6:127 Rableri katında onlara esenlik yurdu (cennet) vardır. Ve yapmakta olduklari (güzel) isler sebebiyle Allah onların dostudur.

6:128 Allah, onların hepsini bir araya topladığı gün, "Ey cinler (seytanlar) topluluğu! Siz insanlarla çok uğraştınız" der. Onların, insanlardan olan dostları ise: "Ey Rabbimiz! (Biz) birbirimizden yararlandık ve bize verdiğin sürenin sonuna ulaştık" derler. Allah da buyurur ki: Allah'ın dilediği hariç, içinde ebedi kalacağınız yer atestir.

Süphesiz Rabbin hikmet sahibidir, bilendir.

6:129 İşte böylece işledikleri günahlardan ötürü zalimlerin bir kısmını diğer bir kısmının pesine takarız.

6:130 Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size ayetlerimi anlatan ve bu günle karşılaşacağınıza dair sizi uyaran peygamberler gelmedi mi! Derler ki: "Kendi aleyhimize şahitlik ederiz." Dünya hayatı onları aldattı ve kafir olduklarına dair kendi aleyhlerine şahitlik ettiler.

6:131 Gerçek şu ki: Halkı habersizken, Rabbin haksızlık ile ülkeleri helak edici degildir.

6:132 Herkesin yaptıkları işlere göre dereceleri vardır. Rabbin onların yaptıklarından habersiz degildir.

6:133 Rabbin zengindir, rahmet sahibidir. Dilerse sizi yok eder ve sizi başka bir kavmin zürriyetinden yarattığı gibi sizden sonra yerinize dilediği bir kavmi yaratır.

6:134 Size vadedilen mutlaka gelecektir; siz bunu önleyemezsiniz.

6:135 De ki: Ey kavimim! Elinizden geleni yapın! Ben de yapacağım! Yurdun (dünyanın) sonunun kimin lehine olduğunu yakında bileceksiniz. Gerçek şu ki, zalimler iflah olmazlar.

6:136 Allah'ın yarattığı ekinlerle hayvanlardan Allah'a pay ayırıp zanlarınca, bu Allah'a, bu da ortaklarımıza (putlarımıza) dediler. Ortakları için ayrılan Allah'a ulaşmıyor, fakat Allah için ayrılan ortaklarına ulaşıyor! Ne kötü hüküm veriyorlar?

6:137 Bunun gibi ortakları, müsrıkların çoğuna çocuklarını (kızlarını) öldürmeyi hoş gösterdi ki, hem kendilerini mahvetsinler hem de dinlerini karıştırıp bozsunlar! Allah dileseydi bunu yapamazlardı. Öyle ise onları uydurdukları ile basbasa bırak!

6:138 Onlar saçma düşüncelerine göre dediler ki: "Bu (tanrılar için ayrılan) hayvanlarla ekinler haramdır. Bunları bizim dilediğimizden baskası yiyemez. Bunlar da binilmesi yasaklanmış hayvanlardır." Birtakım hayvanlar da vardır ki, (Allah böyle emrediyor diye) O'na iftira ederek üzerlerine Allah'ın adını anmazlar. Yapmakta oldukları iftiraları yüzünden Allah onları cezalandıracaktır.

6:139 Dediler ki: "Şu hayvanların karınlarında olanlar yalnız erkeklerimize aittir, kadınlarımıza ise haram kılınmıştır. Sayet (yavru) ölü doğarsa, o zaman (kadın erkek) hepsi onda ortaktır." Allah bu değerlendirmelerinin cezasını verecektir. Süphesiz ki O hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir.

6:140 Bilgisizlikleri yüzünden beyinsizce çocuklarını öldürenler ve Allah'ın kendilerine verdiği rizki, Allah'a iftira ederek (kadınlara) haram kılınanlar, muhakkak ki ziyana uğramışlardır. Onlar gerçekten sapmışlardır ve doğru yolu bulacak da degillerdir.

6:141 Çardaklı ve çardaksız (üzüm) bahçeleri, ürünleri çeşit çeşit

hurmaları, ekinleri, birbirine benzer ve benzemez biçimde zeytin ve narları yaratan O'dur. Herbiri meyve verdiği zaman meyvesinden yeyin. Devsirilip toplandığı gün de hakkını (zekat ve sadakasini) verin, fakat israf etmeyin; çünkü Allah israf edenleri sevmez.

6:142 Hayvanlardan yük taşıyanı ve tüyünden dösek yapılanları yaratan O'dur. Allah'ın size verdiği rizikten yeyin, şeytanın ardına düşmeyin; süphesiz o sizin için apaçık bir düşmandır.

6:143 (Disi ve erkek olarak) sekiz es yarattı: Koyundan iki, keçiden iki...

De ki: O, bunların erkeklerini mi, disilerini mi, yoksa bu iki disinin rahimlerinde bulunan yavruları mı haram etti? Eger doğru iseniz bana ilimle söyleyin.

6:144 Deveden de iki, sigirdan da iki (yarattı.) De ki: O bunların erkeklerini mi, disilerini mi, yoksa bu iki disinin rahimlerinde bulunan yavruları mı haram kıldı? Yoksa Allah'ın size böyle vasiyet ettiğine şahit mi oldunuz? Bilgisizce insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurandan kim daha zalimdir! Süphesiz Allah o zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

6:145 De ki: Bana vahyolunanda, les veya akitilmiş kan yahut domuz eti -ki pisliğin kendisidir- ya da günah işlenerek Allah'tan baskası adına kesilmiş bir hayvandan baska, yiyecek kimseye haram kılınmış birşey bulamıyorum. Baskasına zarar vermemek ve siniri asmamak üzere kim (bunlardan) yemek zorunda kalırsa bilsin ki Rabbin bağışlayan ve esirgeyendir.

6:146 Yahudilere bütün tırnaklı hayvanları haram kıldık. Sirtlarında yahut bağirsaklarında tasdikları ya da kemige karışan yağlar hariç olmak üzere sigir ve koyunun iç yağlarını da onlara haram kıldık. Bu, zulümleri yüzünden onlara verdiğimiz cezadır. Biz elbette doğru söyleyiniz.

6:147 Eger seni yalanlarsa de ki: Rabbiniz geniş bir rahmet sahibidir. Bununla beraber O'nun azabı, suçlular topluluğundan uzaklaştırılmaz.

6:148 Putperestler diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz ortak koşardık ne de atalarımız. Hiçbir şeyi de haram kilmazdık." Onlardan öncekiler de aynı şekilde (peygamberleri) yalanladılar ve sonunda azabımızı tattılar.

De ki: Yanınızda bize açıklayacağınız bir bilgi var mı? Siz zandan baska bir şeye uymuyorsunuz ve siz sadece yalan söylüyorsunuz.

6:149 De ki: Kesin delil, ancak Allah'ındır. Allah dileseydi elbette hepinizi doğru yola iletirdi.

6:150 De ki: Allah sunu yasak etti, diye şahadet edecek şahitlerinizi getirin! Eger onlar şahitlik ederlerse, sen onlarla beraber şahitlik etme; ayetlerimizi yalanlayanların ve ahiret gününe inanmayanların arzularına uyma. Onlar, Rablerine es tutuyorlar.

6:151 De ki: Gelin Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana-babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin -sizin de onların da rizkini biz veririz-; kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın ve Allah'ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın! İşte bunlar Allah'ın size emrettikleridir. Umulur ki düşünüp anlarsınız.

6:152 Rsd agina erisinceye kadar, yetimin malina, sadece en iyi tutumla yaklasin; ölçü ve tartiyi adaletle yapin. Biz herkese ancak gücünün yettigi kadarini yklerimiz. Söz sylediginiz zaman, yakınlarınız dahi olsa adaletli olun, Allah'a verdiginiz sözü tutun. İşte Allah size, iyice dsnesiniz diye bunlari emretti.

6:153 Süphesiz bu, benim dosdogru yolumdur. Buna uyun. (Baska) yollara uymayin. Zira o yollar sizi Allah'in yolundan ayirir. İşte sakinmanız için Allah size bunlari emretti.

6:154 Sonra iyilik edenlere nimetimizi tamamlamak, her seyi açıklamak, hidayete erdirmek ve rahmet etmek maksadiyla Musa'ya da Kitab'i (Tevrat'i) verdik. Umulur ki, Rablerinin huzuruna varacaklarına iman ederler.

6:155 İşte bu (Kur'an), bizim indirdigimiz mübarek bir kitaptir. Buna uyun ve Allah'tan korkun ki size merhamet edilsin.

6:156 "Kitap, yalnız bizden önceki iki topluluga (hristiyanlara ve yahudilere) indirildi, biz ise onların okumasından gerçekten habersizdik" demeyesiniz diye;

6:157 Yahut "Bize de kitap indirilseydi, biz onlardan daha çok dogru yolda olurduk" demeyesiniz diye (Kur'an'i indirdik). İşte size de Rabbinizden açık bir delil, hidayet ve rahmet geldi. Kim, Allah'in ayetlerini yalanlayip onlardan yüz çevirenden daha zalimdir! Âyetlerimizden yüz evirenleri, yüz evirmelerinden ötürü azabin en kötüsüyle cezalandiracağiz.

6:158 Onlar ancak kendilerine meleklerin gelmesini veya Rabbinin gelmesini yahut Rabbinin bazi alametlerinin gelmesini bekliyorlar. Rabbinin bazi alametleri geldiği gün, önceden inanmamis ya da imanında bir hayir kazanmamis olan kimseye artık imani bir fayda saglamaz. De ki: Bekleyin, süphesiz biz de beklemekteyiz!

6:159 Dinlerini parça parça edip guruplara ayrılanlar var ya, senin onlarla hiçbir iliskin yoktur. Onların isi ancak Allah'a kalmistir. Sonra Allah onlara yaptıklarını bildirecektir.

6:160 Kim (Allah huzuruna) iyilikle gelirse ona getirdiginin on kati vardir. Kim de kötülükle gelirse o sadece getirdiginin dengiyle cezalandirilir. Onlar haksizliga ugratılmazlar.

6:161 De ki: Süphesiz Rabbin beni dogru yola, dosdogru dine, Allah'i birleyen Ibrahim'in dinine ilette. O, ortak kosalardan degildi.

6:162 De ki: Süphesiz benim namazim, kurbanim, hayatim ve ölümüm hepsi alemlerin Rabbi Allah içindir.

6:163 O'nun ortagi yoktur. Bana sadece bu emrolundu ve ben müslümanların ilkiyim.

6:164 De ki: Allah her seyin Rabbi iken ben ondan baska Rab mi arayacağim? Herkesin kazanacağı yalnız kendisine aittir. Hiçbir suçlu baskasının suçunu yüklenmez. Sonunda dnsnz Rabbinizedir. Ve O, uyusmazliga dstğnz gerçegi size haber verecektir.

6:165 Sizi yeryüzünün halifeleri kilan, size verdiği (nimetler) hususunda sizi denemek için kiminizi kiminizden derecelerle üstün kilan O'dur. Süphesiz Rabbin, cezasi çabuk olundur ve gerçekten O, bağıslayan merhamet edendir.

Sura 7: Al-A'raf

7:1 Elif. Lam. Mim. Sad.

7:2 (Bu), kendisiyle insanlari uyarman, inananlara öğüt vermen için sana indirilen bir kitaptir. Artık bu hususta kalbinde bir şüphe olmasin.

7:3 Rabbinizden size indirilene (Kur'an'a) uyun. O'nu birakip da baska dostlarin peslerinden gitmeyin. Ne kadar da az öğüt aliyorsunuz!

7:4 Nice memleketler var ki biz onlari helak ettik. Azabimiz onlara geceleyin yahut gündüz istirahat ederlerken geldi.

7:5 Azabimiz onlara geldiginde çağirislari, "Biz gerçekten zalim kisilermisiz" demelerinden baska bir sey olmadı.

7:6 Elbette kendilerine peygamber gönderilen kimseleri de, gönderilen peygamberleri de mutlaka sorguya çekecegiz!

7:7 Ve onlara (olup bitenleri) tam bir bilgi ile mutlaka anlatacagiz. Biz, onlardan uzak degiliz.

7:8 O gün tarti haktır. Kimin (sevap) tartilari agir gelirse, iste onlar kurtulusa erenlerdir.

7:9 Kimin de tartilari hafif gelirse, iste onlar, ayetlerimize karsi haksizlik ettiklerinden dolayi kendilerini ziyana sokanlardir.

7:10 Dogrusu biz sizi yeryüzüne yerlestirdik ve orada size geçim vasitalari verdik. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!

7:11 Andolsun sizi yarattik, sonra size sekil verdik, sonra da meleklerle, Âdem'e secde edin! diye emrettik. Iblis'in disindakiler secde ettiler. O secde edenlerden olmadı.

7:12 Allah buyurdu: Ben sana emretmisken seni secde etmekten alikoyan nedir? (Iblis): Ben ondan daha üstünüm. Çünkü beni atesten yarattin, onu çamurdan yarattin, dedi.

7:13 Allah: Öyle ise, "In oradan!" Orada büyüklük taslamak senin haddin degildir. Çik! çünkü sen asagiliktansin! buyurdu.

7:14 Iblis: Bana, (insanların) tekrar dirilecekleri güne kadar mühlet ver, dedi.

7:15 Allah: Haydi, sen mühlet verilenlerdensin, buyurdu.

7:16 Iblis dedi ki: Öyle ise beni azdirmana karsilik, and içerim ki, ben de onlari saptirmak için senin dogru yolunun üstüne oturacagim.

7:17 "Sonra elbette onlara önlerinden, arkalarından, saglarından, sollarından sokulacagim ve sen, onların çoklarini şükredenlerden bulmayacaksın!" dedi.

7:18 Allah buyurdu: Haydi, yerilmis ve kovulmus olarak oradan çik! Andolsun ki, onlardan kim sana uyarsa, sizin hepinizi cehenneme dolduracagim!

7:19 (Allah buyurdu ki): Ey Adem! Sen ve esin cennette yerlesip dilediginiz yerden yeyin. Ancak su agaca yaklasmayın! Sonra zalimlerden olursunuz.

7:20 Derken seytan, birbirine kapali ayip yerlerini kendilerine göstermek için onlara vesvese verdi ve: Rabbiniz size bu agaci sirf melek olursunuz veya ebedi kalanlardan olursunuz diye yasakladı, dedi.

7:21 Ve onlara: Ben gerçekten size öğüt verenlerdenim, diye yemin etti.

7:22 Böylece onlari hile ile aldatti. Agacin meyvesini tattiklarinda ayip yerleri kendilerine göründü. Ve cennet yapraklarından üzerlerini

örtmeye başladılar. Rableri onlara: Ben size o agaci yasaklamadim mi ve seytan size apaçik bir düsmandir, demedim mi? diye nida etti.

7:23 (Adem ile esi) dediler ki: Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eger bizi bagislamaz ve bize acimazsan mutlaka ziyan edenlerden oluruz.

7:24 Allah: Birbirinize düsman olarak inin! Sizin için yeryüzünde bir süreye kadar yerlesme ve faydalanma vardir, buyurdu.

7:25 "Orada yasayacaksınız, orada öleceksiniz ve orada (diriltilip) çıkarılacaksınız" dedi.

7:26 Ey Adem ogullari! Size ayip yerlerinizi örtecek giysi, süslenecek elbise yarattik. Takva elbisesi... Iste o daha hayirlidir. Bunlar Allah'in ayetlerindedir. Belki düsünüp ögüt alirlar (diye onlari indirdi).

7:27 Ey Âdem ogullari! Seytan, ana-babanizi, ayip yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardigi gibi sizi de aldatmasin. Çünkü o ve yandaslari, sizin onlari göremeyeceginiz yerden sizi görürler. Süphesiz biz seytanlari, inanmayanlarin dostlari kildik.

7:28 Onlar bir kötülük yaptiklari zaman: "Babalarimizi bu yolda bulduk. Allah da bize bunu emretti" derler. De ki: Allah kötülüğü emretmez. Allah'a karsi bilmediginiz seyleri mi söylüyorsunuz?

7:29 De ki: Rabbim adaleti emretti. Her secde ettiginizde yüzlerinizi O'na çevirin ve dini yalnız Allah'a has kilarak O'na yalvarin. Ilkin sizi yarattigi gibi (yine O'na) döneceksiniz.

7:30 O, bir gurubu dogru yola ilette, bir guruba da sapiklik müstehak oldu. Çünkü onlar Allah'i birakip seytanlari kendilerine dost edindiler. Böyle iken kendilerinin dogru yolda olduklarini saniyorlar.

7:31 Ey Adem ogullari! Her secde edisinizde güzel elbiselerinizi giyin; yeyin, için, fakat israf etmeyin; çünkü Allah israf edenleri sevmez.

7:32 De ki: Allah'in kullari için yarattigi süsü ve temiz riziklari kim haram kildi? De ki: Onlar, dünya hayatinda, özellikle kiyamet gününde müminlerindir. Iste bilen bir topluluk için ayetleri böyle açıklıyoruz.

7:33 De ki: Rabbim ancak açık ve gizli kötülükleri, günahi ve haksiz yere siniri asmayi, hakkında hiçbir delil indirmedigi bir sey, Allah'a ortak kosmanizi ve Allah hakkında bilmediginiz seyleri söylemenizi haram kilmistir.

7:34 Her ümmetin bir eceli vardir. Ecelleri gelince ne bir an geri kalirlar ne de bir an ileri gidebilirler.

7:35 Ey Adem ogullari! Size kendi içinizden ayetlerimi anlatacak peygamberler gelir de kim (onlara karsi gelmekten) sakinir ve kendini islah ederse, onlara korku yoktur ve onlar üzölmeyeceklerdir.

7:36 Ayetlerimizi yalanlayanlar ve büyüklenip onlardan yüz çevirenler var ya, iste onlar ates ehlidir. Onlar orada ebedi kalacaklardir.

7:37 Allah'a iftira eden ya da O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir! Onlari kitaptaki nasipleri kendilerine erisecektir. Sonunda elçilerimiz (melekler) gelip canlarini alirken "Allah'i birakip da tapmakta oldugunuz tanrilar nerede?" derler. (Onlar da) "Bizden sivişip

gittiler" derler. Ve kafir olduklarına dair kendi aleyhlerine şahitlik ederler.

7:38 Allah buyuracak ki: "Sizden önce geçmiş cin ve insan toplulukları arasında siz de atese girin!" Her ümmet girdikçe yoldaslarına lanet edecekler. Hepsi birbiri ardından orada (cehennemde) toplanınca, sonrakiler öncekiler için, "Ey Rabbimiz! Bizi iste bunlar saptırdılar! Onun için onlara atesten bir kat daha fazla azap ver!" diyecekler. Allah da: Zaten herkes için bir kat daha fazla azap vardır, fakat siz bilmezsiniz, diyecektir.

7:39 Öncekiler de sonrakilere derler ki: Sizin bize bir üstünlüğünüz yok. O halde siz de yaptıklarınıza karşılık azabi tadın!

7:40 Bizim ayetlerimizi yalanlayıp da onlara karşı kibirlenmek isteyenler var ya, iste onlara gök kapıları açılmayacak ve onlar, deve iğne deligine girinceye kadar cennete giremeyeceklerdir! Suçluları iste böyle cezalandırırız!

7:41 Onlar için cehennem atesinden döşekler, üstlerine de örtüler vardır. İste zalimleri böyle cezalandırırız!

7:42 İnanıp da iyi işler yapanlara gelince -ki hiç kimseye gücünün üstünde bir vazife yüklemeyiz- iste onlar, cennet ehlidir. Orada onlar ebedi kalacaklar.

7:43 (Cennette) onların altlarından ırmaklar akarken, kalplerinde kinden ne varsa hepsini çıkarıp atarız. Ve onlar derler ki: "Hidayetiyle bizi (bu nimete) kavuşturan Allah'a hamdolsun! Allah bizi doğru yola iletmeseydi kendiliğimizden doğru yolu bulacak değildik. Hakikaten Rabbimizin elçileri geçiği getirmişler." Onlara: İste size cennet; yapmış olduğunuz iyi amellere karşılık ona varis kilindiniz diye seslenilir.

7:44 Cennet ehli cehennem ehline: Biz Rabbimizin bize vadettiğini gerçek bulduk, siz de Rabbinizin size vadettiğini gerçek buldunuz mu? diye seslenir. "Evet!" derler. Ve aralarından bir çağrıcı, Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun! diye bağırır.

7:45 Onlar, Allah yolundan alıkoyan ve onu eğip bükmek isteyen zalimlerdir. Onlar ahireti de inkar edenlerdir.

7:46 İki taraf (cennetlikler ve cehennemlikler) arasında bir perde ve A'raf üzerinde de herkesi simalarından tanıyan adamlar vardır ki, bunlar henüz cennete giremedikleri halde (girmeyi) umarak cennet ehline: "Selam size!" diye seslenirler.

7:47 Gözleri cehennem ehli tarafına döndürülünce de: Ey Rabbimiz! Bizi zalimler topluluğu ile beraber bulundurma! derler.

7:48 (Yine) A'raf ehli simalarından tanıdıkları birtakim adamlara seslenerek derler ki: "Ne çoklugunuz ne de taslamakta olduğunuz büyüklük size hiçbir yarar sağlamadı.

7:49 Allah'ın, kendilerini hiçbir rahmete erdirmeyeceğine dair yemin ettiğiniz kimseler bunlar mı?" (ve cennet ehline dönerek): "Girin cennete; artık size korku yoktur ve siz üzülecek de değilsiniz" (derler).

7:50 Cehennem ehli, cennet ehline: Suyunuzdan veya Allah'ın size verdiği rizikten biraz da bize verin! diye seslenirler. Onlar da: Allah bunları kafirlere haram kılmıştır, derler.

7:51 O kafirler ki, dinlerini bir eğlence ve oyun edindiler de dünya hayatı onları aldattı. Onlar, bu günleri ile karşılasacaklarını unuttukları ve ayetlerimizi bile bile inkar ettikleri gibi biz de bugün onları unuturuz.

7:52 Gerçekten onlara, inanan bir toplum için yol gösterici ve rahmet olarak, ilim üzere açıkladığımız bir kitap getirdik.

7:53 (Fakat onlar), Onun tevilinden başka bir şey beklemiyorlar. Tevili geldiği (haber verdiği şeyler ortaya çıktığı) gün, önceden onu unutmuş olanlar derler ki: Doğrusu Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişler. Şimdi bizim sefaatçılarımız var mı ki bize sefaat etsinler veya (dünyaya) geri döndürülmemiz mümkün mü ki, yapmış olduğumuz amellerden baskasını yapalım? Onlar cidden kendilerine yazık ettiler ve uydurdukları şeyler (putlar) da kendilerinden kaybolup gitti.

7:54 Şüphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra Ars'a istiva eden, geceyi, durmadan kendisini kovalayan gündüze bürüyüp örten; güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş durumda yaratan Allah'tır. Bilesiniz ki, yaratmak da emretmek de O'na mahsustur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir!

7:55 Rabbinize yalvara yakara ve gizlice dua edin. Bilesiniz ki O, haddi asanları sevmez.

7:56 İslah edilmesinden sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. Allah'a korkarak ve (rahmetini) umarak dua edin. Muhakkak ki iyilik edenlere Allah'ın rahmeti çok yakındır.

7:57 Rüzgarları rahmetinin önünde müjde olarak gönderen O'dur. Sonunda onlar (o rüzgarlar), ağır bulutları yüklenince onu ölü bir memleket sevkederiz. Orada suyu indirir ve onunla türlü türlü meyveler çıkarırız. İste ölüleri de böyle çıkaracağız. Her halde bundan ibret alırsınız.

7:58 Rabbinin izniyle güzel memleketin bitkisi (güzel) çıkar; kötü olandan ise faydasız bitkiden başka bir şey çıkmaz. İste biz, sükreden bir kavim için ayetleri böyle açıklıyoruz

7:59 Andolsun ki Nuh'u elçi olarak kavmine gönderdik. Dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin ondan başka tanrınız yoktur. Doğrusu ben, üstünüze gelecek büyük bir günün azabından korkuyorum.

7:60 Kavminden ileri gelenler dediler ki: Biz seni gerçekten apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz!

7:61 Dedi ki: "Ey kavmim! Bende herhangi bir sapıklık yoktur; fakat ben, alemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir elçiyim.

7:62 Size Rabbinin vahyettiklerini duyuruyorum, size öğüt veriyorum ve ben sizin bilmediklerinizi Allah'tan (gelen vahiy ile) biliyorum.

7:63 (Allah'ın azabından) sakinip da rahmete nail olmanız ümidiyle, içinizden sizi uyaracak bir adam vasıtasıyla size bir zikir (kitap) gelmesine sastınız mı?"

7:64 Onu yalanladılar, biz de onu ve onunla beraber gemide bulunanları kurtardık, ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk! Çünkü onlar kör bir kavim idiler.

7:65 Ad kavmine de kardeşleri Hud'u (gönderdik). O dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. Hala sakinmayacak

misiniz?"

7:66 Kavminden ileri gelen kafirler dediler ki: Biz seni kesinlikle bir beyinsizlik içinde görüyoruz ve gerçekten seni yalancılardan sanıyoruz.

7:67 "Ey kavmim! dedi, ben beyinsiz degilim; fakat ben alemlerin Rabbinin gönderdiği bir elçiyim.

7:68 Size Rabbinin vahyettiklerini duyuruyorum ve ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm.

7:69 Sizi uyarmak için içinizden bir adam vasitasiyla Rabbinizden size bir zikir (kitap) gelmesine sastiniz mi? Düşünün ki O sizi, Nuh kavminden sonra onların yerine getirdi ve yaratilista sizi onlardan üstün kildi. O halde Allah'in nimetlerini hatirlayin ki kurtulusa eresiniz."

7:70 Dediler ki: Sen bize tek Allah'a kulluk etmemiz ve atalarimizin tapmakta olduklarini birakmamiz için mi geldin? Eger dogrulardan isen, bizi tehdit ettigini (azabi) bize getir.

7:71 (Hud) dedi ki: "Üzerinize Rabbinizden bir azap ve bir hisim inmistir. Haklarinda Allah'in hiçbir delil indirmedigi, sadece sizin ve atalarinizin taktigi kuru isimler hususunda benimle tartisiyor musunuz? Bekleyin öyleyse, süphesiz ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim!"

7:72 Onu ve onunla beraber olanlari rahmetimizle kurtardik ve ayetlerimizi yalanlayip da iman etmeyenlerin kökünü kestik.

7:73 Semud kavmine de kardesleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan baska tanriniz yoktur. Size Rabbinizden açık bir delil gelmistir. O da, size bir mucize olarak Allah'in su devesidir. Onu birakin, Allah'in arzinda yesin, (içsin); ona kötülük etmeyin; sonra sizi elem verici bir azap yakalar.

7:74 Düşünün ki, (Allah) Âd kavminden sonra yerlerine sizi getirdi. Ve yeryüzünde sizi yerlestirdi: Onun düzlüklerinde saraylar yapıyorsunuz, daglarinda evler yontuyorsunuz. Artık Allah'in nimetlerini hatirlayin da yeryüzünde fesatçilar olarak karisiklik çıkarmayin.

7:75 Kavminin ileri gelenlerinden büyüklük taslayanlar, içlerinden zayıf görülen inananlara dediler ki: Siz Salih'in, Rabbi tarafından gönderildigini biliyor musunuz? Onlar da Süphesiz biz onunla ne gönderilmisse ona inananlariz, dediler.

7:76 Büyüklük taslayanlar dediler ki: "Biz de sizin inandiginizi inkar edenleriz."

7:77 Derken o disi deveyi ayaklarini keserek öldürdüler ve Rablerinin emrinden disari çıktilar da: Ey Salih! Eger sen gerçekten peygamberlerdensen bizi tehdit ettigin azabi bize getir, dediler.

7:78 Bunun üzerine onlarri o (gürültülü) sarsinti yakaladi da yurtlarında diz üstü dona kaldilar.

7:79 Salih o zaman onlardan yüz çevirdi ve söyle dedi: Ey kavmim! Andolsun ki ben size Rabbinin vahyettiklerini teblig ettim ve size öğüt verdim; fakat siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz.

7:80 Lut'u da (peygamber gönderdik). Kavmine dedi ki: "Sizden önceki milletlerden hiçbirinin yapmadigi fuhusu mu yapıyorsunuz?"

7:81 Çünkü siz, sehveti tatmin için kadinklari birakip da sehvetle

erkeklere yanasiyorsunuz. Dogrusu siz taskin bir milletsiniz."

7:82 Kavminin cevabi: Onlari (Lut'u ve taraftarlarini) memleketinizden çıkarin; çünkü onlar fazla temizlenen insanlarmis! demelerinden baska bir sey olmadı.

7:83 Biz de onu ve karisindan baska aile efradini kurtardık; çünkü karisi geride kalanlardan (kafirlerden) idi.

7:84 Ve üzerlerine (tas) yagmuru yagdirdik. Bak ki günahkarların sonu nasıl oldu!

7:85 Medyen'e de kardesleri Suayb'i (gönderdik). Dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin ondan baska tanriniz yoktur. Size Rabbinizden açık bir delil gelmistir; artık ölçüyü, tartiyi tam yapin, insanların esyalarını eksik vermeyin. Düzeltmesinden sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayin. Eger inananlar iseniz bunlar sizin için daha hayirlidir.

7:86 Tehdit ederek, inananlari Allah yolundan alikoyarak ve o yolu egip bükme isteyerek öyle her yolun basında oturmayin. Düşünün ki siz az idiniz de O sizi çoğalttı. Bakin ki, bozguncuların sonu nasıl olmustur!

7:87 Eger içinizden bir gurup benimle gönderilene inanir, bir gurup da inanmazsa, Allah aranızda hükmedinceye kadar bekleyin. O hakimlerin en iyisidir.

7:88 Kavminden ileri gelen kibirliler dediler ki: "Ey Suayb! Seni ve seninle beraber inananlari memleketimizden kesinlikle çıkaracagiz veya dinimize döneceksiniz" (Suayb): Istemesek de mi? dedi.

7:89 Dogrusu Allah bizi ondan kurtardıktan sonra tekrar sizin dininize dönersek Allah'a karsi yalan uydurmuş oluruz. Rabbimiz Allah dilemiş baska, yoksa ona geri dönmemiz bizim için olacak sey degildir. Rabbimizin ilmi her şeyi kusatmıştır. Biz sadece Allah'a dayanırız. Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasında adaletle hükmet! Sen hükmedenlerin en hayirlisisin.

7:90 Kavminden ileri gelen kafirler dediler ki: Eger Suayb'e uyarsanız o takdirde siz mutlaka ziyana uğrarsınız.

7:91 Derken o siddetli deprem onlari yakalayiverdi de yurtlarında diz üstü donakaldılar.

7:92 Suayb'i yalanlayanlar sanki yurtlarında hiç oturmamış gibiydiler. Asil ziyana uğrayanlar Suayb'i yalanlayanların kendileridir.

7:93 (Suayb), onlardan yüz çevirdi ve (içinden) dedi ki: "Ey kavmim! Ben size Rabbinin gönderdiği gerçekleri duyurdum ve size öğüt verdim. Artık kafir bir kavme nasıl acırım!"

7:94 Biz hangi ülkeye bir peygamber gönderdiysek, ora halkini, (peygambere bas kaldırdıklarından ötürü bize) yalvarip yakarsınlar diye mutlaka yoksulluk ve darlıkla sıkımsızdır.

7:95 Sonra kötülüğü (darlığı) degistirip yerine iyilik (bolluk) getirdik. Nihayet çoğaldılar ve: "Atalarımız da böyle sıkinti ve sevinç yaşamışlardı" dediler. Biz de onlari, kendileri farkına varmadan ansizin yakaladık.

7:96 O (peygamberlerin gönderildiği) ülkelerin halki inansalar ve (günahtan) sakınsalardı, elbette onların üstüne gökten ve yerden nice

bereket kapilari açardık, fakat yalanladılar, biz de ettikleri yüzünden onları yakalayiverdik.

7:97 Yoksa o ülkelerin halkı geceleyin uyurlarken kendilerine azabimizin gelmeyeceğinden emin mi oldular?

7:98 Ya da o ülkelerin halkı kusluk vakti eğlenirken kendilerine azabimizin gelmeyeceğinden emin mi oldular?

7:99 Allah'ın azabından emin mi oldular? Fakat ziyana uğrayan topluluktan baskası, Allah'ın (böyle) mühlet vermesinden emin olamaz.

7:100 Önceki sahiplerinden sonra yeryüzüne varis olanlara hala su gerçek belli olmadı mı ki: Eger biz dileseydik onları da günahlarından dolayı musibetlere ugratırdık! Biz onların kalplerini mühürleriz de onlar (gerçekleri) isitmezler.

7:101 İşte o ülkeler... Onların haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. Andolsun ki, peygamberleri onlara apaçık deliller getirmişlerdi. Fakat önceden yalanladıkları gerçeklere iman edecek degillerdi. İşte kafirlerin kalplerini Allah böyle mühürler.

7:102 Onların çoğunda, sözünde durma diye bir şey bulamadık. Gerçek su ki, onların çoğunu yoldan çıkmış bulduk.

7:103 Sonra onların ardından Musa'yi mucizelerimizle Firavun ve kavmine gönderdik de o mucizeleri inkar ettiler; ama, bak ki, fesatçıların sonu ne oldu!

7:104 Musa dedi ki: "Ey Firavun! Ben alemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamberim.

7:105 Allah hakkında gerçekten baskasını söylememek benim üzerime borçtur. Size Rabbinizden açık bir delil getirdim; artık İsrailogullarını benimle bırak!"

7:106 (Firavun) dedi ki: Eger bir mucize getirdiysen ve gerçekten doğru söylüyorsan onu göster bakalım.

7:107 Bunun üzerine Musa esasını yere attı. O hemen apaçık bir ejderha oluverdi!

7:108 Ve elini (cebinden) çıkardı. Birdenbire o da seyredenlere bembeyaz görünüverdi.

7:109 Firavun'un kavminden ileri gelenler dediler ki: Bu çok bilgili bir sihirbazdır.

7:110 O, sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Ne buyurursunuz?

7:111 Dediler ki: Onu da kardesini de beklet; sehirlere toplayıcılar (memurlar) yolla.

7:112 Bütün bilgili sihirbazları sana getirsinler.

7:113 Sihirbazlar Firavun'a geldi ve: Eger üstün gelen biz olursak, bize kesin bir mükafat var mı? dediler.

7:114 (Firavun): Evet hem de siz mutlaka yakınlarımdan olacaksınız, dedi.

7:115 (Sihirbazlar), Ey Musa sen mi (önce) atacaksın, yoksa atanlar biz mi olalım? dediler.

7:116 "Siz atın" dedi. Onlar atınca, insanların gözlerini büyülediler, onları korkuttular ve büyük bir sihir gösterdiler.

7:117 Biz de Musa'ya, "Asanı at!" diye vahyettik. Bir de baktılar ki bu, onların uydurduklarını yakalayip yutuyor.

7:118 Böylece gerçek ortaya çıktı ve onların yapmakta oldukları yok olup gitti.

7:119 İşte Firavun ve kavmi, orada yenildi ve küçük düşerek geri döndüler.

7:120 Sihirbazlar ise secdeye kapandılar.

7:121 "Âlemlerin Rabbine iman ettik" dediler.

7:122 "Musa'nın ve Harun'un Rabb'ine " dediler.

7:123 Firavun dedi ki: "Ben size izin vermeden ona iman mi ettiniz? Bu, hiç şüphesiz şehirde, halkını oradan çıkarmak için kurdüğünüz bir tuzaktır. Ama yakında (basınıza gelecekleri) göreceksiniz!

7:124 Mutlaka ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim, sonra da hepinizi asacağım!"

7:125 Onlar da: "Biz zaten Rabbimize döneceğiz". dediler.

7:126 Sen sadece Rabbimizin ayetleri bize geldiğinde onlara inandığımız için bizden intikam alıyorsun. Ey Rabbimiz! Bize bol bol sabir ver, müslüman olarak canımızı al, dediler.

7:127 Firavun'un kavminden ileri gelenler dediler ki: Musa'yi ve kavmini, seni ve tanrılarını bırakıp yeryüzünde bozgunculuk çıkarsınlar diye mi bırakacaksınız? (Firavun): "Biz onların oğullarını öldürüp, kadınlarını sağ bırakacağız. Elbette biz onları ezecek üstünlükteyiz" dedi.

7:128 Musa kavmine dedi ki: "Allah'tan yardım isteyin ve sabredin. Şüphesiz ki yeryüzü Allah'ındır. Kullarından dilediğini ona varis kılar. Sonuç (Allah'tan korkup günahıtan) sakinelerindir."

7:129 Onlar da, sen bize (peygamber olarak) gelmeden önce de geldikten sonra da bize iskence edildi, dediler. (Musa), "Umulur ki Rabbiniz düşmanınızı helak eder ve onların yerine sizi yer yüzüne hakim kılar da nasıl hareket edeceğinize bakar" dedi.

7:130 Andolsun ki, biz de Firavun'a uyanları ders alsınlar diye yıllarca kuraklık ve mahsül kıtlığı ile cezalandırdık.

7:131 Onlara bir iyilik (bolluk) gelince, "Bu bizim hakkımızdır" derler; eğer kendilerine bir fenalık gelirse Musa ve onunla beraber olanları uğursuz sayarlardı. Bilesiniz ki, onlara gelen uğursuzluk Allah katındadır, fakat onların çoğu bunu bilmezler.

7:132 Ve dediler ki: "Bizi sihirlemek için ne mucize getirirsen getir, biz sana inanacak değiliz."

7:133 Biz de ayrı ayrı mucizeler olarak onların üzerine tufan, çekirge, hasere, kurbağalar ve kan gönderdik; yine de büyüklük tasladılar ve günahkar bir kavim oldular.

7:134 Azap üzerlerine çökünce, "Ey Musa! sana verdiği söz hürmetine, bizim için Rabbine dua et; eğer bizden azabi kaldırırsan, mutlaka sana inanacağız ve muhakkak İsrailoğullarını seninle göndereceğiz" dediler.

7:135 Biz, ulaşacakları bir müddete kadar onlardan azabi kaldırıncaya hemen sözlerinden dönüverdiler.

7:136 Biz de ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil kalmaları sebebiyle kendilerinden intikam aldık ve onları denizde boğduk.

7:137 Hor görülüp ezilmekte olan o kavmi (yahudileri) de, içini bereketle

doldurdugumuz yerin dogu taraflarina ve bati taraflarina mirasçi kildik. Sabirlarina karsilik Rabbinin Israilogullarina verdigi güzel söz yerine geldi. Firavun ve kavminin yapmakta olduklarini ve yetistirdikleri bahçeleri helak ettik.

7:138 Israilogullarini denizden geçirdik, orada kendilerine mahsus birtakim putlara tapan bir kavme rastladilar. Bunun üzerine: Ey Musa! Onlarin tanriları oldugu gibi, sen de bizim için bir tanrı yap! dediler. Musa: Gerçekten siz cahil bir toplumsunuz, dedi.

7:139 Süphesiz bunlarin içinde bulunduklari (din) yikilmistir, yapmakta olduklari da batildir.

7:140 Musa dedi ki: Allah sizi alemlere üstün kilmisken ben size Allah'tan baska bir tanrı mi arayayim?

7:141 Hatirleyin ki, size iskencenin en kötüsünü yapan Firavun'un adamlarindan sizi kurtardik. Onlar ogullarinizi öldürüyorlar, kadinlarinizi sag birakiyorlardi. Iste bunda size Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan vardir.

7:142 (Bana ibadet etmesi için) Musa'ya otuz gece vade verdik ve ona on gece daha ilave ettik; böylece Rabbinin tayin ettigi vakit kirk geceyi buldu.

Musa, kardesi Harun'a dedi ki: Kavmimin içinde benim yerime geç, onlari islah et, bozguncularin yoluna uyma.

7:143 Musa tayin ettigimiz vakitte (Tur'a) gelip de Rabbi onunla konusunca "Rabbim! Bana (kendini) göster; seni göreyim!" dedi. (Rabbi): "Sen beni asla göremezsin. Fakat su daga bak, eger o yerinde durabilirse sen de beni göreceksin!" buyurdu. Rabbi o daga tecelli edince onu paramparça etti, Musa da baygin düstü. Ayilinca dedi ki: Seni noksan sifatlardan tenzih ederim, sana tevbe ettim. Ben inananlarin ilkiyim.

7:144 (Allah) Ey Musa! dedi, ben risaletlerimle (sana verdigim görevlerle) ve sözlerimle seni insanlarin basina seçtim. Sana verdigimi al ve sükredenlerden ol.

7:145 Nasihat ve her seyın açıklamasına dair ne varsa hepsini Musa için levhalarda yazdik. (Ve dedik ki): Bunlari kuvvetle tut, kavmine de onun en güzelini almalarini emret. Yakinda size, yoldan çıkmislarin yurdunu gösterecegim.

7:146 Yeryüzünde haksiz yere böbürleneneri ayetlerimden uzaklastiracagim. Onlar bütün mucizeleri görseler de iman etmezler. Dogru yolu görseler onu yol edinmezler. Fakat azginlik yolunu görürlerse, hemen ona saparlar. Bu durum, onlarin ayetlerimizi yalanlamalarindan ve onlardan gafil olmalarindan ileri gelmektedir.

7:147 Halbuki ayetlerimizi ve ahirete kavusmayı yalanlayanlarin amelleri bosa çıkmistir. Onlar, yapmakta olduklari amellerden baska bir sey için mi cezalandirilirlar!

7:148 (Tur'a giden) Musa'nin arkasindan kavmi, zinet takimlarindan, böğürebilen bir buzagi heykelini (tanrı) edindiler. Görmediler mi ki o, onlarla ne konusuyor ne de onlara yol gösteriyor? Onu (tanrı olarak) benimsediler ve zalimler oldular.

7:149 Pisman olup da kendilerinin gerçekten sapmis olduklarini görünce dediler ki: Eger Rabbimiz bize acimaz ve bizi bagislamazsa mutlaka ziyana

ugrayanlardan olacagiz!

7:150 Musa, kizgin ve üzgün bir halde kavmine dönünce: "Benden sonra arkamdan ne kötü isler yapmissiniz! Rabbinizin emrini (beklemeyip) acele mi ettiniz?" dedi. Tevrat levhalarını yere attı ve kardesinin (Harun'un) basını tutup kendine doğru çekmeye başladı. (Kardesi): "Anam oğlu! Bu kavim beni cidden zayıf gördüler ve nerede ise beni öldüreceklerdi. Sen de düşmanları bana güldürme ve beni bu zalim kavimle beraber tutma!" dedi.

7:151 (Musa da) Ey Rabbim, beni ve kardesimi bağışla, bizi rahmetine kabul et. Zira sen merhametlilerin en merhametlisisin! dedi.

7:152 Buzagiği (tanrı) edinenler var ya, iste onlara mutlaka Rablerinden bir gazap ve dünya hayatında bir alçaklık erisecektir. Biz iftiracıları böyle cezalandırırız.

7:153 Kötülükler yaptıktan sonra ardından tevbe edip de iman edenlere gelince, süphesiz ki o tevbe ve imandan sonra, Rabbin elbette bağışlayan ve esirgeyendir.

7:154 Musa'nın öfkesi dinince levhaları aldı. Onlardaki yazıda Rablerinden korkanlar için hidayet ve rahmet (haberi) vardı.

7:155 Musa tayin ettiğimiz vakitte kavminden yetmiş adam seçti. Onları o müthiş deprem yakalayınca Musa dedi ki: "Ey Rabbim! Dileseydin onları da beni de daha önce helak ederdin. İçimizden birtakim beyinsizlerin islediği (günah) yüzünden hepimizi helak edecek misin? Bu iş, senin imtihanından başka bir şey değildir. Onunla dilediğini saptırırsın, dilediğini de doğru yola iletirsin. Sen bizim sahibimizsin, bizi bağışla ve bize acı! Sen bağışlayanların en iyisisin! (Hz. Musa'nın, kavmini temsilen seçip Al lah'in huzuruna getirdiği kimseler, Allah ile kendi arasındaki konuşmayı isitince, onunla yetinmediler ve: ""Ey Musa, Allah'i açıkça görmedikçe sana asla inanmayacağız"" dediler. Bunun üzerine orada siddetli bir deprem oldu ve bayılıp düştüler. Hz. Musa, Allah'a yalvardı da bu afet kaldırıldı.)

7:156 Bize, bu dünyada da iyilik yaz ahirette de. Süphesiz biz sana döndük." Allah buyurdu ki: Kimi dilersem onu azabıma ugratırım; rahmetim ise her şeyi kusatır. Onu, sakinalara, zekatı verenlere ve ayetlerimize inananlara yazacağım.

7:157 Yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı buldukları o elçiye, o ümmi Peygamber'e uyanlar (var ya), iste o Peygamber onlara iyiliği emreder, onları kötülükten meneder, onlara temiz şeyleri helal, pis şeyleri haram kılar. Ağırliklarını ve üzerlerindeki zincirleri indirir. O Peygamber'e inanıp ona saygı gösteren, ona yardım eden ve onunla birlikte gönderilen nur'a (Kur'an'a) uyanlar var ya, iste kurtulmuş olanlardır.

7:158 De ki: Ey insanlar! Gerçekten ben sizin hepinize, göklerin ve yerin sahibi olan Allah'ın elçisiyim. Ondaki başka tanrı yoktur, O diriltir ve öldürür. Öyle ise Allah'a ve ümmi Peygamber olan Resulüne -ki o, Allah'a ve onun sözlerine inanır iman edin ve O'na uyun ki doğru yolu bulasınız.

7:159 Musa'nın kavminden hak ile doğru yolu bulan ve onun sayesinde adil davranan bir topluluk vardır.

7:160 Biz İsrailoğullarını oymaklar halinde oniki kabileye ayırdık. Kavmi kendisinden su isteyince, Musa'ya, "Asanı tasa vur!" diye vahyettik. Derhal

ondan oniki pınar fiskirdi. Her kabile ieegi yeri belledi. Sonra üzerlerine bulutla gölge yaptık, onlara kudret helvası ve bildircin eti indirdik. (Onlara dedik ki) "Size verdigimiz riziklerin temizlerinden yeyin. "Ama onlar (emirlerimizi dinlememekle) bize değil kendilerine zulmediyorlardı.

7:161 Onlara denildi ki: Su şehirde (Kudüs'te) yerlesin, ondan (nimetlerinden) dilediginiz gibi yeyin, "bağıslanmak istiyoruz" deyin ve kapıdan egilerek girin ki hatalarınızı bağıslayalım. İyilik yapanlara ileride ihsanımızı daha da artıracamız.

7:162 Fakat onlardan zalim olanlar, sözü, kendilerine söylenenden baskısıyla değistirdiler. Biz de zulmetmelerinden ötürü üzerlerine gökten bir azap gönderdik.

7:163 Onlara, deniz kıyısında bulunan şehir halkının durumunu sor. Hani onlar cumartesi gününe saygisizlik gösterip haddi asıyorlardı.

nk cumartesi tatili yaptıkları gün, balıklar meydana çıkararak akin akin onlara gelirdi, cumartesi tatili yapmadıkları gün de gelmezlerdi. İste böylece biz, yoldan çıkmalarından dolayı onları imtihan ediyorduk.

7:164 İçlerinden bir topluluk: "Allah'ın helak edeceği yahut siddetli bir şekilde azap edeceği bir kavme ne diye gt veriyorsunuz?" dedi. (gt verenler) dediler ki: Rabbinize mazeret beyan edelim diye bir de sakinirlar ümidiyle (gt veriyoruz).

7:165 Onlar kendilerine yapılan uyarıları unuttunca, biz de kötülükten men edenleri kurtardık, zulmedenleri de yapmakta oldukları kötülüklerden ötürü siddetli bir azap ile yakaladık.

7:166 Kibirlenip de kendilerine yasak edilen seylerden vazgeemeyince onlara: Asağılık maymunlar olun! dedik.

7:167 Rabbin, elbette kıyamet gününe kadar onlara en kötü eziyeti yapacak kimseler göndereceğini ilan etti. Süphesiz Rabbin cezayı çabuk verendir. Ve O çok bağıslayan, pek esirgeyendir.

7:168 Onları (yahudileri) gurup gurup yeryüzüne dağittik. Onlardan iyi kimseler vardır, yine onlardan bundan asağıda olanları da vardır. (Ktlklerinden) belki dönerler diye onları iyilik ve kötülüklerle imtihan ettik.

7:169 Onların ardından da (ayetleri tahrif karşılığında) su değersiz dünya malını alıp, nasıl olsa bağıslanacağız, diyerek Kitab'a varis olan birtakim kötü kimseler geldi. Onlara, ona benzer bir menfaat daha gelse onu da alırlar. Peki, Kitab'ta Allah hakkında gerçekten başka bir şey sylemeyeceklerine dair onlardan söz alınmamış mıydı ve onlar Kitab'takini okumamışlar mıydı? hret yurdu sakinanlar için daha hayirlidir. Hala aklınız ermiyor mu?

7:170 Kitab'a sımşiki sarılıp namazı dosdoğru kılanlar var ya, iste biz böyle iyilige alısanların ecrini zayı etmeyiz.

7:171 Bir zamanlar daği İsrailoğullarının zerine glge gibi kaldırdık da üstlerine dsecek sandılar. "Size verdigimi (Kitab'i) kuvvetle tutun ve içinde olanı hatırlayın ki korunasiniz" dedik.

7:172 Kıyamet gününde, biz bundan habersizdik demeyesiniz diye Rabbin Adem oğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini çıkardı, onları

kendilerine sahit tuttu ve dedi ki: Ben sizin Rabbiniz degil miyim? (Onlar da), Evet (buna) sahit olduk, dediler.

7:173 Yahut "Daha önce babalarımız Allah'a ortak kostu, biz de onlardan sonra gelen bir nesildik (onların izinden gittik). Batil işleyenlerin yüzünden bizi helak edecek misin?" dememeniz için (böyle yaptık).

7:174 Belki inkardan dönerler diye ayetleri böyle ayrıntılı bir şekilde açıklıyoruz.

7:175 Onlara (yahudilere), kendisine ayetlerimizden verdığımız ve fakat onlardan siyirilip çıkan, o yüzden de şeytanın takibine uğrayan ve sonunda azgınlardan olan kimsenin haberini oku.

7:176 Dileseydik elbette onu bu ayetler sayesinde yükseltirdik. Fakat o, dünyaya saplandı ve hevesinin pesine düştü. Onun durumu tıpkı köpeğin durumuna benzer: Üstüne varsan da dilini çıkarıp solur, biraksan da dilini sarkıtip solur. İşte ayetlerimizi yalanlayan kavmin durumu böyledir. Kissayı anlat; belki düşünürler.

7:177 Âyetlerimizi yalanlayan ve kendilerine zulmetmiş olan kavmin durumu ne kötüdür!

7:178 Allah kimi hidayete erdirirse, doğru yolu bulan odur. Kimi de sasirtirsa, iste asil ziyana uğrayanlar onlardır.

7:179 Andolsun, biz cinler ve insanlardan birçoğunu cehennem için yaratmışızdır. Onların kalpleri vardır, onlarla kavramazlar; gözleri vardır, onlarla görmezler; kulakları vardır, onlarla işitmezler. İşte onlar hayvanlar gibidir; hatta daha da saskındırlar. İşte asil gafiller onlardır.

7:180 En güzel isimler (el-esmaü'l-hüsna) Allah'ındır. O halde O'na o güzel isimlerle dua edin. Onun isimleri hakkında eğri yola gidenleri bırakın. Onlar yapmakta olduklarının cezasına çarptırılacaklardır.

7:181 Yarattıklarımızdan, daima hakka ileten ve adaleti hak ile yerine getiren bir millet bulunur.

7:182 Âyetlerimizi yalanlayanları, hiç bilmeyecekleri yerden yavas yavas helake götüreceğiz.

7:183 Onlara mühlet veririm; (ama) benim cezam çetindir.

7:184 Düşünmediler mi ki, arkadaşlarında (Muhammed'de) delilik yoktur? O, ancak apaçık bir uyarıcıdır.

7:185 Göklerin ve yerin hükümranlığına, Allah'ın yarattığı her şeye ve ecellerinin yaklaşmış olabileceğine bakmadılar mı? O halde Kur'an'dan sonra hangi söze inanacaklar?

7:186 Allah kimi sasirtirsa, artık onun için yol gösteren yoktur. Ve onları azgınlıkları içinde saskin olarak bırakır.

7:187 Sana kıyameti, ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. De ki: Onun ilmi ancak Rabbinin katındadır. Onun vaktini O'ndan baskası açıklayamaz. O göklere de yere de ağır gelmiştir. O size ansizin gelecektir. Sanki sen onu biliyormussun gibi sana soruyorlar. De ki: Onun bilgisi ancak Allah'ın katındadır; ama insanların çoğu bilmezler.

7:188 De ki: "Ben, Allah'ın dilediğinden başka kendime herhangi bir fayda veya zarar verecek güce sahip değilim. Eger ben gaybi bilseydim elbette daha çok hayır yapmak isterdim ve bana hiçbir fenalık dokunmazdı. Ben

sadece inanan bir kavim için bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim."

7:189 Sizi bir tek candan (Âdem'den) yaratan, ondan da yanında huzur bulsun diye esini (Havva'yi) yaratan O'dur. Esi ile (birlesince) esi hafif bir yük yüklendi (hamile kaldı). Onu bir müddet tasidi. Hamileliği ağırlasınca, Rableri Allah'a: Andolsun bize kusursuz bir çocuk verirsen muhakkak sükretenlerden olacağız, diye dua ettiler.

7:190 Fakat (Allah) onlara kusursuz bir çocuk verince, kendilerine verdiği bu çocuk hakkında (sonradan insanlar) Allah'a ortak kostular. Allah ise onların ortak kostuğu seyden yücedir.

7:191 Kendileri yaratıldığı halde hiçbir şeyi yaratamayan varlıkları (Allah'a) ortak mı kosuyorlar?

7:192 Halbuki (putlar) ne onlara bir yardım edebilirler ne de kendilerine bir yardımları olur.

7:193 Onları doğru yola çağırırsanız size uymazlar; onları çağırırsanız da, sukut etseniz de sizin için birdir.

7:194 (Ey kafirler!) Allah'i bırakıp da taptıklarınız sizler gibi kullardır. (Onların tanrılığı hakkında iddianızda) doğru iseniz, onları çağırın da size cevap versinler!

7:195 Onların yürüyecekleri ayakları mı var, yoksa tutacakları elleri mi var veya görecekleri gözleri mi var yahut işitecekleri kulakları mı var (neleri var)? De ki: "Ortaklarınızı çağırın, sonra bana (istediginiz) tuzagi kurun ve bana göz bile açtırmayın!"

7:196 Süphesiz ki, benim koruyanim Kitab'i indiren Allah'tır. Ve O bütün salih kullarını görüp gözetir.

7:197 Allah'ın dışında taptıklarınızın ne size yardıma güçleri yeter ne de kendilerine yardım edebilirler.

7:198 Onları doğru yola çağırmış olsanız isitmezler. Ve onları sana bakar görürsün, oysa onlar görmezler.

7:199 (Resulüm!) Sen afyolunu tut, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir.

7:200 Eger şeytanın fitlemesi seni dürterse hemen Allah'a sığın. Çünkü O, isitendir, bilendir.

7:201 Takvaya erenler var ya, onlara şeytan tarafından bir vesvese dokundugunda (Allah'ın emir ve yasaklarını) hatırlayıp hemen gerçeği görürler.

7:202 (Şeytanların) dostlarına gelince, şeytanlar onları azgınlığa sürüklerler. Sonra da yakalarını bırakmazlar.

7:203 Onlara bir mucize getirmediğin zaman, (ötekiler gibi) onu da derleyip getirseydin ya! derler. De ki: Ben ancak Rabbinden bana vahyolunana uyarım. Bu (Kur'an), Rabbinizden gelen basiretlerdir (kalp gözlerini açan beyanlardır); inanan bir kavim için hidayet ve rahmettir.

7:204 Kur'an okunduğu zaman onu dinleyin ve susun ki size merhamet edilsin.

7:205 Kendi kendine, yalvararak ve ürpererek, yüksek olmayan bir sesle sabah aksam Rabbinin an. Gafillerden olma.

7:206 Kuskusuz Rabbin katındakiler O'na kulluk etmekten kibirlenmezler, O'nu tesbih eder ve yalnız O'na secde ederler.

Sura 8: Al-Anfal

8:1 Sana savas ganimetlerini soruyorlar. De ki: Ganimetler Allah ve Peygamber'e aittir. O halde siz (gerçek) müminler iseniz Allah'tan korkun, aranizi düzeltin, Allah ve Resulüne itaat edin.

8:2 Müminler ancak, Allah anildigi zaman yürekleri titreyen, kendilerine Allah'in ayetleri okundugunda imanlarini artiran ve yalnız Rablerine dayanip güvenen kimselerdir.

8:3 Onlar namazlarini dosdogru kilan ve kendilerine rizik olarak verdigimizden (Allah yolunda) harcayan kimselerdir.

8:4 Iste onlar gerçek müminlerdir. Onlar için Rableri katinda nice dereceler, bagislanma ve tükenmez bir rizik vardır.

8:5 (Onlarin bu hali,) müminlerden bir gurup kesinlikle istemedigi halde, Rabbinin seni evinden hak ugruna çıkardigi (zamanki halleri) gibidir.

8:6 Hak ortaya çıktıktan sonra sanki gözleri göre göre ölüme sürükleniyorlarmis gibi (cihad hususunda) seninle tartisiyorlardi.

8:7 Hatirleyin ki, Allah size, iki taifeden (kervan veya Kureys ordusundan) birinin sizin oldugunu vadediyordu; siz de kuvvetsiz olanin (kervanin) sizin olmasini istiyordunuz. Oysa Allah, sözleriyle hakki gerçeklestirmek ve (Kureys ordusunu yok ederek) kafirlerin ardini kesmek istiyordu.

8:8 (Bunlar,) günahkarlar istemese de hakki gerçeklestirmek ve batili ortadan kaldirmak içindi.

8:9 Hatirleyin ki, siz Rabbinizden yardım istiyordunuz. O da, ben pespese gelen bin melek ile size yardım edeceğim, diyerek duanizi kabul buyurdu.

8:10 Allah bunu (meleklerle yardimi) sadece müjde olsun ve onunla kalbiniz yatissin diye yapmisti. Zaten yardım yalnız Allah tarafındandır.

Çünkü Allah mutlak galiptir, yegane hüküm ve hikmet sahibidir.

8:11 O zaman katindan bir güven olmak üzere sizi hafif bir uykuya daldiriyordu; sizi temizlemek, seytanin pislignini (verdiği vesveseyi) sizden gidermek, kalplerinizi birbirine baglamak ve savasta sebat ettirmek için üzerinize gökten bir su (yagmur) indiriyordu.

8:12 Hani Rabbin meleklerle: "Muhakkak ben sizinle beraberim; haydi iman edenlere destek olun; Ben kafirlerin yüregine korku salacağım; vurun boyunlarına! Vurun onların bütün parmaklarına! diye vahyediordu.

8:13 Bu söylenenler, onların Allah'a ve Resulüne karsi gelmelerinden ötürüdür. Kim Allah ve Resulüne karsi gelirse, bilsin ki Allah, azabi siddetli olandır.

8:14 Iste bu yenilgi size Allah'in azabi! Simdilik onu tadın! Kafirlerle bir de cehennem atesinin azabi vardır.

8:15 Ey müminler! Toplu halde kafirlerle karsilastiginiz zaman onlara arkanizi dönmeyin. (Korkup kaçmayın).

8:16 Tekrar savasmak için bir tarafa çekilme veya diger bölüğe ulasip mevzi tutma durumu disinda, kim öyle bir günde onlara arka çevirirse muhakkak ki o, Allah'in gazabini hak etmis olarak döner. Onun yeri de cehennemdir. Orasi, varilacak ne kötü yerdir!

8:17 (Savasta) onlari siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü onlari; attigin zaman da sen atmadın, fakat Allah atti (onu). Ve bunu, müminleri güzel bir imtihanla denemek için (yapti). Süphesiz Allah isitendir, bilendir.

8:18 Bu böyledir. Süphesiz Allah, kafirlerin tuzagini bozar.

8:19 (Ey kafirler!) Eger siz fetih istiyorsanız, iste size fetih geldi! (Yenelim derken yenildiniz.) Ve eger (inkardan) vazgeçerseniz bu sizin için daha iyidir. Yine (Peygamber'e düşmanlığa) dönerseniz, biz de (ona) yardıma döneriz. Toplulugunuz çok bile olsa, sizden hiçbir şeyi savamaz. Çünkü Allah müminlerle beraberdir.

8:20 Ey iman edenler! Allah'a ve Resulüne itaat edin, isittiginiz halde O'ndan yüz çevirmeyin.

8:21 Isitmedikleri halde isittik diyenler gibi olmayın.

8:22 Süphesiz Allah katında hayvanların en kötüsü, düşünmeyen sagırlar ve dilsizlerdir.

8:23 Allah onlarda bir hayır görseydi elbette onlara isittirirdi. Fakat isittirseydi bile yine onlar yüz çevirerek dönerlerdi.

8:24 Ey inananlar! Hayat verecek seylere sizi çağirdigi zaman, Allah ve Resulüne uyun. Ve bilin ki, Allah kisi ile onun kalbi arasına girer ve siz mutlaka onun huzurunda toplanacaksınız.

8:25 Bir de öyle bir fitneden sakinin ki o, içinizden sadece zulmedenlere erismekle kalmaz (umuma sirayet ve hepsini perisan eder). Biliniz ki, Allah'in azabi siddetlidir.

8:26 Hatırlayın ki, bir zaman siz yeryüzünde aciz tanınan az (bir toplum) idiniz; insanların sizi kapıp götürmesinden korkuyordunuz da sükredesiniz diye Allah size yer yurt verdi; yardimiyla sizi destekledi ve size temizinden riziklar verdi.

8:27 Ey iman edenler! Allah'a ve Peygamber e hainlik etmeyin; (sonra) bile bile kendi emanetlerinize hainlik etmiş olursunuz.

8:28 Biliniz ki, mallariniz ve çocuklariniz birer imtihan sebebidir ve büyük mükafat Allah'in katındadır.

8:29 Ey iman edenler! Eger Allah'tan korkarsanız O, size iyi ile kötüyü ayirdedecek bir anlayis verir, suçlarnizi örter ve sizi bağislar. Çünkü Allah büyük lütuf sahibidir.

8:30 Hatırla ki, kafirler seni tutup bağlamaları veya öldürmeleri yahut seni (yurdundan) çıkarmaları için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar (sana) tuzak kurarlarken Allah da (onlara) tuzak kuruyordu. Çünkü Allah tuzak kuranların en iyisidir.

8:31 Onlara ayetlerimiz okunduğu zaman dediler ki: "(Evet) isittik, istesek biz de bunun benzerini elbette söyleyebiliriz. Bu öncekilerin masallarından başka bir şey değildir."

8:32 Hani (o kafirler) bir zaman da: Ey Allah'im! Eger bu Kitap senin katından gelmiş bir gerçekse üzerimize gökten tas yağdır, yahut bize elem verici bir azap getir! demislerdi.

8:33 Halbuki sen onların içinde iken Allah, onlara azap edecek değildir. Ve onlar magfiret dilerlerken de Allah onlara azap edici değildir.

8:34 Onlar Mescid-i Haram'in mütevellileri olmadıkları halde (müminleri) oradan geri çevirirlerken Allah onlara ne diye azap etmeyecek? Oranın mütevellileri takva sahiplerinden baskaları değildir. Fakat onların çoğu bunu bilmez.

8:35 Onların Beytullah yanındaki duaları da islik çalmak ve el

çirpmaktan başka bir şey değildir. (Ey kafirler!) İnkâr etmekte olduğunuz şeylerden ötürü şimdi azabı tadın!

8:36 Süphesiz ki inkâr edenler mallarını, (insanları) Allah yolundan alıkoymak için harcıyorlar. Daha da harcayacaklar. Ama sonunda bu, onlara yürek acisi olacak ve en sonunda mağlup olacaklardır. Kafirlikte ısrar edenler ise cehenneme toplanacaklardır.

8:37 (Bu toplama) Allah'ın murdarı temizden ayıklaması (mümini kafirden ayırması) ve bütün murdarların bir kısmını diğer bir kısmının üstüne koyup hepsini yigarak cehenneme atması içindir. İste onlar ziyana uğrayanların kendileridir.

8:38 İnkâr edenlere, (sana düşmanlıktan) vazgeçerlerse, geçmiş günahlarının bağışlanacağını söyle. Yok geri dönerlerse kendilerinden öncekilerin hali gözlerinin önündedir!

8:39 Fitne ortadan kalkıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın! (İnkara) son verirlerse süphesiz ki Allah onların yaptıklarını çok iyi görür.

8:40 Eger (imandan) yüz çevirirlerse, bilin ki Allah sizin sahibinizdir. O ne güzel sahip ve ne güzel yardımcıdır!.

8:41 Eger Allah'a ve hak ile batılın ayrıldığı gün, iki ordunun birbiri ile karşılaştığı gün (Bedir savaşında) kulumuza indirdiğimize inanmıyorsanız, bilin ki, ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beste biri Allah'a, Resulüne, onun akrabalarına yetimlere, yoksullara ve yolcuya aittir. Allah her şeye hakkiyle kadirdir.

8:42 Hatırlayın ki, (Bedir savaşında) siz vadinin yakın kenarında (Medine tarafında) idiniz, onlar da uzak kenarında (Mekke tarafında) idiler. Kervan da sizden daha aşağıda (deniz sahilinde) idi. Eger (savaş için) sözleşmiş olsaydınız, sözleştiğiniz vakit hususunda ihtilafa düşerdiniz. Fakat Allah, gerekli olan emri yerine getirmesi, helak olanın açık bir delille (gözüyle gördükten sonra) helak olması, yasayanın da açık bir delille yaşaması için (böyle yaptı). Çünkü Allah hakkiyle isitendir, bilendir.

8:43 Hatırla ki, Allah, uykunda sana onları az gösterdi. Eger onları sana çok gösterseydi, elbette çekinecek ve bu iş hakkında münakasaya girecektiniz. Fakat Allah (sizi bundan) kurtardı. Süphesiz O, kalplerin özünü bilir.

8:44 Allah, olacak bir işi yerine getirmek için (savaş alanında) karşılaştığınız zaman onları sizin gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Bütün işler Allah'a döner.

8:45 Ey iman edenler! Herhangi bir topluluk ile karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çok anın ki başarıya erişesiniz.

8:46 Allah ve Resulüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin; sonra korkuya kapılırsınız da kuvvetiniz gider. Bir de sabredin. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

8:47 Çalım satmak, insanlara gösteriş yapmak ve (insanları) Allah yolundan alıkoymak için yurtlarından çıkanlar (kafirler) gibi olmayın. Allah onların yaptıklarını çepeçevre kusatmıştır.

8:48 Hani şeytan onlara yaptıklarını güzel gösterdi de: Bugün

insanlardan size galip gelecek kimse yoktur, süphesiz ben de sizin yardımcınız, dedi. Fakat iki ordu birbirini görünce ardına döndü ve: Ben sizden uzagim, ben sizin göremediklerinizi (melekleri) görüyorum, ben Allah'tan korkuyorum; Allah'in azabi siddetlidir, dedi.

8:49 O zaman münafiklarla kalplerinde hastalık bulunanlar, (sizin için), "Bunlari, dinleri aldatmis" diyorlardi. Halbuki kim Allah'a dayanirsa, bilsin ki Allah mutlak galiptir, hikmet sahibidir. (Kendisine güveneni üstün ve galip kilacak O'dur. Yoksa ordularin sayi ve techizat üstünlüğü degildir).

8:50 Melekler yüzlerine ve arkalarına vurarak ve "Tadin yakici cehennem azabini" (diyerek) o kafirlerin canlarini alirken onlari bir görseydin!

8:51 Iste bu, ellerinizle yaptiginiz yüzündendir, yoksa Allah kullara zulmedici degildir.

8:52 (Bunlarin gidisati) tipki Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin gidisati gibidir. (Onlar da) Allah'in ayetlerini inkar etmislerdi de Allah onlari günahlari sebebiyle yakalamisti. Allah güçlüdür. O'nun cezasi siddetlidir.

8:53 Bu da, bir millet kendilerinde bulunani (güzel ahlak ve meziyetleri) degistirinceye kadar Allah'in onlara verdigi nimeti degistirmeyeceginden dolayidir. Gerçekten Allah isitendir, bilendir.

8:54 (Evet bunlarin durumu), Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin durumuna benzer. Onlar Rablerinin ayetlerini yalanlamislardi; biz de onlari günahlarından ötürü helak etmistik ve Firavun ailesini (denizde) bogmustuk. Hepsi de zalimler idiler.

8:55 Allah katinda, yürüyen canlilarin en kötüsü kafir olanlardir. Çünkü onlar iman etmezler.

8:56 Onlar, kendileriyle antlasma yaptigin, sonra her defasinda hiç çekinmeden ahidlerini bozan kimselerdir.

8:57 Eger savasta onlari yakalarsan, ibret almaları için onlar ile (onlara verecegin ceza ile) arkalarinda bulunan kimseleri de dagit.

8:58 (Antlasma yaptigin) bir kavmin hainlik yapmasindan korkarsan, sen de (onlarla yaptigin ahdi) ayni sekilde bozdugunu kendilerine bildir. Çünkü Allah, hainleri sevmez.

8:59 Inkar edenler yakayı kurtardiklarini sanmasinlar. Çünkü onlar (bizi) aciz birakamazlar.

8:60 Onlara (düşmanlara) karsi gücünüz yettigi kadar kuvvet ve cihad için baglanip beslenen atlar hazirlayin, onunla Allah'in düşmanini, sizin düşmaninizi ve onlardan baska sizin bilmediginiz, Allah'in bildigi (düşman) kimseleri korkutursunuz. Allah yolunda ne harcarsanız size eksiksiz ödenir, siz asla haksizliga ugratilmazsiniz.

8:61 Eger onlar barisa yanasirlarsa sen de ona yanas ve Allah'a tevekkül et, çünkü O isitendir, bilendir.

8:62 Eger sana hile yapmak isterlerse, sunu bil ki, Allah sana kafidir. O, seni yardimiyla ve müminlerle destekleyendir.

8:63 Ve (Allah), onlarin kalplerini birlestirmistir. Sen yeryüzünde bulunan her seyü verseydin, yine onlarin gönüllerini birlestiremezdin, fakat Allah onlarin aralarini bulup kaynastirdi. Çünkü O, mutlak

galiptir, hikmet sahibidir.

8:64 Ey Peygamber! Sana ve sana uyan müminlere Allah yeter.

8:65 Ey Peygamber! Müminleri savasa tesvik et. Eger sizden sabirli yirmi kisi bulunursa, iki yüze (kafire) galip gelirler. Eger sizden yüz kisi olursa, kafir olanlardan bin kisiye galip gelirler. Çünkü onlar anlamayan bir topluluktur.

8:66 Simdi Allah, yükünüzü hafifletti; sizde zayıflık olduğunu bildi. O halde sizden sabirli yüz kisi bulunursa, (onlardan) ikiyüz kisiye galip gelir. Ve eger sizden bin kisi olursa, Allah'in izniyle (onlardan) ikibin kisiye galip gelirler. Allah sabredenlerle beraberdir.

8:67 Yeryüzünde ağır basıncaya (küfrün belini kirincaya) kadar, hiçbir peygambere esirleri bulunması yarasızdır. Siz geçici dünya malini istiyorsunuz, halbuki Allah (sizin için) ahireti istiyor. Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.

8:68 Allah tarafından önceden verilmiş bir hüküm olmasaydı, aldığınız fidyeden ötürü size mutlaka büyük bir azap dokunurdu.

8:69 Artık elde ettiğiniz ganimetten helal ve temiz olarak yeyin. Ve Allah'tan korkun. Süphesiz ki Allah bağışlayan, merhamet edendir.

8:70 Ey Peygamber! Elinizdeki esirlere de ki: Eger Allah kalplerinizde hayır olduğunu bilirse, sizden alınandan (fidyeden) daha hayırlısını size verir ve sizi bağışlar. Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

8:71 Eger sana hainlik etmek isterlerse (üzülme, çünkü) daha önce Allah'a da hainlik etmişlerdi de Allah onlara karşı sana imkan ve kudret vermisti. Allah bilendir, hikmet sahibidir.

8:72 İman edip de hicret edenler, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler ve (muhacirleri) barındırıp yardım edenler var ya, iste onların bir kısmı diğer bir kısmının dostlarıdır. İman edip de hicret etmeyenlere gelince, onlar hicret edinceye kadar size onların mirasından hiçbir pay yoktur. Eger onlar din hususunda sizden yardım isterlerse, sizinle aralarında sözleşme bulunan bir kavim aleyhine olmaksızın (o müslümanlara) yardım etmek üzerinize borçtur. Allah yapacaklarınızı hakkıyla görmektedir.

8:73 Kafir olanlar da birbirlerinin yardımcılarıdır. Eger siz onu (Allah'in emirlerini) yerine getirmezseniz yeryüzünde bir fitne ve büyük bir fesat olur.

8:74 İman edip de Allah yolunda hicret ve cihad edenler, (muhacirleri) barındıran ve yardım edenler var ya, iste gerçek müminler onlardır. Onlar için mağfiret ve bol rizik vardır.

8:75 Sonradan iman eden ve hicret edip de sizinle beraber cihad edenler de sizdendir. Allah'in kitabına göre yakın akrabalar birbirlerine (varis olmaya) daha uygundur. Süphesiz ki Allah her şeyi bilendir.

Sura 9: At-Tawbah

9:1 Allah ve Resulünden kendileriyle antlaşma yapmış olduğunuz müşriklere bir ihtar!

9:2 (Ey müşrikler!) Yeryüzünde dört ay daha dolasin. İyi bilin ki siz Allah'i aciz bırakacak değilsiniz; Allah ise kafirleri rezil (ve perisan)

edecektir.

9:3 Hacc-i ekber (en büyük hac) gününde Allah ve Resulünden insanlara bir bildiridir: Allah ve Resulü müsriklerden uzaktır. Eger tevbe ederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. Ve eger yüz çevirirseniz bilin ki, siz Allah'i aciz bırakacak değilsiniz. (Ey Muhammed)! o kafirlere elem verici bir azabi müjdele!

9:4 Ancak kendileriyle antlaşma yaptığınız müsriklerden (antlaşma şartlarına uyan) hiçbir şeyi size eksik bırakmayan ve sizin aleyhinize herhangi bir kimseye arka çıkmayanlar (bu hükmün) disindedir. Onların antlaşmalarını, süreleri bitinceye kadar tamamlayınız. Allah (haksızlıktan) sakinanları sever.

9:5 Haram aylar çıkınca müsrikleri bulduğunuz yerde öldürün; onları yakalayın, onları hapsedin ve onları her gözetleme yerinde oturup bekleyin. Eger tevbe eder, namazı dosdoğru kılar, zekatı da verirlerse artık yollarını serbest bırakın. Allah yarlıgayan, esirgeyendir.

9:6 Ve eger müsriklerden biri senden aman dilerse, Allah'in kelamını isitip dinleyinceye kadar ona aman ver, sonra (müslüman olmazsa) onu güven içinde bulacağı bir yere ulaştır. İste bu (müsamaha), onların, bilmeyen bir kavim olmalarından dolayıdır.

9:7 Mescid-i Haram'ın yanında kendileriyle antlaşma yaptıklarınızın dışında müsriklerin Allah ve Resulü yanında nasıl (muteber) bir ahdi olabilir? Onlar size karşı dürüst davrandıkları müddetçe siz de onlara dürüst davranın. Çünkü Allah (ahdi bozmaktan) sakinanları sever.

9:8 Nasıl olabilir ki! Onlar size galip gelselerdi, sizin hakkınızda ne ahit, ne de antlaşma gözetirlerdi. Onlar ağızlarıyla sizi razı ediyorlar, halbuki kalpleri (buna) karşı çıkıyor. Çünkü onların çoğu yoldan çıkmışlardır.

9:9 Allah'in ayetlerine karşılık az bir değeri (dünya malını ve nefsanî istekleri) satın aldılar da (insanları) O'nun yolundan alıkoydular. Gerçekten onların yapmakta oldukları şeyler ne kötüdür!

9:10 Bir mümin hakkında ne ahit tanırlar ne de antlaşma. Çünkü onlar saldırganların kendileridir.

9:11 Fakat tevbe eder, namaz kılar ve zekat verirlerse, artık onlar dinde kardeşlerinizdir. Biz, bilen bir kavme ayetlerimizi böyle açıklıyoruz.

9:12 Eger antlaşmalarından sonra yeminlerini bozarlar, ve dininize saldırlarsa, küfrün önderlerine karşı savaşın. Çünkü onlar yeminleri olmayan adamlardır. (Onlara karşı savasırsanız) umulur ki küfre son verirler.

9:13 (Ey müminler!) verdikleri sözü bozan, Peygamber'i (yurdundan) çıkarmaya kalkışan ve ilk önce size karşı savaşa başlamış olan bir kavme karşı savasmayacak misiniz; yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eger (gerçek) müminler iseniz, bilin ki, Allah, kendisinden korkmanıza daha layıktır.

9:14 Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onları cezalandırsın; onları rezil etsin; sizi onlara galip kılsın ve mümin toplumun kalplerini ferahlatsın.

9:15 Ve onların (müminlerin) kalplerinden öfkeyi gidersin. Allah

dilediginin tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hikmet sahibidir.

9:16 Yoksa, Allah, sizden, cihad edip Allah, peygamber ve müminlerden baskasini kendilerine sirdas edinmeyenleri ortaya çıkarmadan bırakilacaginizi mi sandiniz? Allah yaptiklarinizdan haberdardir.

9:17 Allah'a ortak kosanlar, kendilerinin kafirligine bizzat kendileri sahitlik ederlerken, Allah'in mescitlerini imar etme selahiyetleri yoktur.

Onlarin bütün isleri bosa gitmistir. Ve onlar ateste ebedi kalacaklardır.

9:18 Allah'in mescitlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazi dosdogru kilan, zekati veren ve Allah'tan baskasindan korkmayan kimseler imar eder. Iste dogru yola ermislerden olmaları umulanlar bunlardır.

9:19 (Ey müsrikler!) Siz hacılara su vermeyi ve Mescid-i Haram'i onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman edip de Allah yolunda cihad edenlerin imani ile bir mi tutuyorsunuz? Halbuki onlar Allah katında esit degillerdir. Allah zalimler toplulugunu hidayeteerdirmez.

9:20 İman edip de hicret edenler ve Allah yolunda mallariyla, canlariyla cihad edenler, rütbe bakımından Allah katında daha üstündürler.

Kurtulsa erenler de iste onlardır.

9:21 Rableri onlara, tarafından bir rahmet ve hosnutluk ile, kendileri için, içinde tükenmez nimetler bulunan cennetler müjdeler.

9:22 Onlar orada ebedi kalacaklardır. Süphesiz ki Allah katında büyük mükafat vardır.

9:23 Ey iman edenler! Eger küfrü imana tercih ediyorlarsa, babalarinizi ve kardeslerinizi (bile) veli edinmeyin. Sizden kim onlari dost edinirse, iste onlar zalimlerin kendileridir.

9:24 De ki: Eger babalariniz, ogullariniz, kardesleriniz, esleriniz, hisim akrabaniz kazandiginiz mallar, kesada ugramasindan korktugunuz ticaret, hoslandiginiz meskenler size Allah'tan, Resulünden ve Allah yolunda cihad etmekten daha sevgili ise, artik Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah fasiklar toplulugunu hidayete erdirmez.

9:25 Andolsun ki Allah, birçok yerde (savas alanlarında) ve Huneyn savasinda size yardim etmistir. Hani çoklugunuz size kendinizi begendirmis, fakat sizi hezimete ugramaktan kurtaramamisti. Yeryüzü bütün genisligine ragmen size dar gelmistir, sonunda (bozularak) gerisin geri dönmüstünüz.

9:26 Sonra Allah, Resul'ü ile müminler üzerine sekinetini (sükunet ve huzur duygusu) indirdi, sizin görmediginiz ordular (melekler) indirdi de kafirlere azap etti. Iste bu, o kafirlerin cezasidir.

9:27 Sonra Allah, bunun ardından yine dilediginin tevbesini kabul eder. Zira Allah bagislayan, esirgeyendir.

9:28 Ey iman edenler! Müsrikler ancak bir pisliktir. Onun için bu yıllarından sonra Mescid-i Haram'a yaklasmasinlar. Eger yoksulluktan korkarsanız, (biliniz ki) Allah dilerse sizi kendi lütfundan zengin edecektir. Süphesiz Allah iyi bilendir, hikmet sahibidir.

9:29 Kendilerine Kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah ve Resulünün haram kildigini haram saymayan ve hak dini kendine din edinmeyen kimselerle, küçülerek elleriyle cizye verinceye kadar

savasin.

9:30 Yahudiler, Uzeyr Allah'in oğludur, dediler. Hıristiyanlar da, Mesih (İsa) Allah'in oğludur dediler. Bu onların ağızlarıyla geveledikleri sözlerdir. (Sözlerini) daha önce kafir olmuş kimselerin sözlerine benzetiyorlar. Allah onları kahretsin! Nasıl da (haktan batıla) döndürülüyorlar!

9:31 (Yahudiler) Allah'i bırakıp bilgilerini (hahamlarını); (hıristiyanlar) da rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i (İsa'yi) rabler edindiler. Halbuki onlara ancak tek ilaha kulluk etmeleri emrolundu. O'ndan başka tanrı yoktur. O, bunların ortak kostukları şeylerden uzaktır.

9:32 Allah'in nurunu ağızlarıyla (üfleyip) söndürmek istiyorlar. Halbuki kafirler hoslanmasalar da Allah nurunu tamamlamaktan asla vazgeçmez.

9:33 O (Allah), müsrıklar hoslanmasalar da (kendi) dinini bütün dinlere üstün kılmak için Resulünü hidayet ve Hak Din ile gönderendir.

9:34 Ey iman edenler! (Biliniz ki), hahamlardan ve rahiplerden birçoğu insanların mallarını haksız yollardan yerler ve (insanları) Allah yolundan engellerler. Altın ve gümüsü yığıp da onları Allah yolunda harcamayanlar yok mu, iste onlara elem verici bir azabi müjdele!

9:35 (Bu paralar) cehennem atesinde kızdırılıp bunlarla onların alınları, yanları ve sırtları dağlanacağı gün (onlara denilir ki):

"İste bu kendiniz için biriktirdiğiniz servettir. Artık yığmakta olduğunuz şeylerin (azabını) tadın!"

9:36 Gökleri ve yeri yarattığı günde Allah'in yazısına göre Allah katında ayların sayısı on iki olup, bunlardan dördü haram aylarıdır. İste bu doğru hesaptır. O aylar içinde (Allah'in koyduğu yasayı çiğneyerek) kendinize zulmetmeyin ve müsrıklar nasıl sizinle topyekün savaşıyorlarsa siz de onlara karşı topyekün savasin ve bilin ki Allah (kötülükten) sakinanlarla beraberdir.

9:37 (Haram ayları) ertelemek, sadece kafirlikte ileri gitmektir. Çünkü onunla, kafir olanlar saptırılır. Allah'in haram kıldığının sayısını bozmak ve O'nun haram kıldığını helal kılmak için (haram ayını) bir yıl helal sayarlar, bir yıl da haram sayarlar. (Böylece) onların kötü işleri kendilerine güzel gösterilmiştir. Allah kafirler topluluğunu hidayete erdirmez.

9:38 Ey iman edenler! Size ne oldu ki, "Allah yolunda savasa çıkın!" denildiği zaman yere çakılıp kalıyorsunuz? Dünya hayatını ahirete tercih mi ediyorsunuz? Fakat dünya hayatının faydası ahiretin yanında pek azdır.

9:39 Eger (gerektiğinde savasa) çıkmazsanız, (Allah) sizi pek elem verici bir azap ile cezalandırır ve yerinize sizden başka bir kavim getirir; siz (savasa çıkmamakla) O'na hiçbir zarar veremezsiniz. Allah her şeye kadirdir.

9:40 Eger siz ona (Resulullah'a) yardım etmezseniz (bu önemli değil); ona Allah yardım etmiştir: Hani, kafirler onu, iki kisten biri olarak (Ebu Bekir ile birlikte Mekke'den) çıkarmışlardı; hani onlar magaradaydı; o, arkadasına. Üzülme, çünkü Allah bizimle beraberdir, diyordu. Bunun üzerine Allah ona (sükunet sağlayan) emniyetini indirdi, onu sizin

görmediginiz bir ordu ile destekledi ve kafir olanların sözünü alçalttı. Allah'ın sözü ise zaten yücedir. Çünkü Allah üstündür, hikmet sahibidir.

9:41 (Ey müminler!) Gerek hafif, gerek ağır olarak savaşa çıkın, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

9:42 Eğer yakın bir dünya mali ve kolay bir yolculuk olsaydı (o münafıklar) mutlaka sana uyup pesinden gelirlerdi. Fakat mesakkatlı yol onlara uzak geldi. Gerçi onlar, "Gücümüz yetseydi mutlaka sizinle beraber çıkardık" diye kendilerini helak edercesine Allah'a yemin edecekler. Halbuki Allah onların mutlaka yalancı olduklarını biliyor.

9:43 Allah seni affetti. Fakat doğru söyleyenler sana iyice belli olup, sen yalancıları bilinceye kadar onlara niçin izin verdin?

9:44 Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla canlarıyla savaştan (geri kalmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini pek iyi bilir.

9:45 Ancak Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalpleri şüpheye düşüp, kuskuları içinde bocalayanlar senden izin isterler.

9:46 Eğer onlar (savaşa) çıkmak isteselerdi elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah onların davranışlarını çirkin gördü ve onları geri koydu; onlara "Oturanlarla (kadın ve çocuklarla) beraber oturun!" denildi.

9:47 Eğer içinizde (onlar da savaşa) çıksalardı, size bozgunculuktan başka bir katkıları olmazdı ve mutlaka fitne çıkarmak isteyerek aranızda kosalardı. İçinizde, onlara iyice kulak verecekler de vardır. Allah zalimleri gayet iyi bilir.

9:48 Andolsun onlar önceden de fitne çıkarmak istemişler ve sana nice işler çevirmişlerdi. Nihayet hak geldi ve onlar istemedikleri halde Allah'ın emri yerini buldu.

9:49 Onlardan öylesi de var ki: "Bana izin ver, beni fitneye düşürme" der. Bilesiniz ki onlar zaten fitneye düsmüşlerdir. Cehennem, kafirleri mutlaka kusatacaktır.

9:50 Eğer sana bir iyilik erirse, bu onları üzer. Ve eğer basına bir musibet gelirse, "İyi ki biz daha önce tedbirimizi almışız" derler ve böbürlenerek dönüp giderler.

9:51 De ki: Allah'ın bizim için yazdığından baskısı bize asla erismez. O bizim mevlamızdır. Onun için müminler yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.

9:52 De ki: Siz bizim için ancak iki iyilikten birini beklemektesiniz. Biz de, Allah'ın, ya kendi katından veya bizim elimizle size bir azap vermesini bekliyoruz. Haydi bekleyin; şüphesiz biz de sizinle beraber beklemekteyiz.

9:53 De ki: İster gönüllü verin ister gönülsüz, sizden (sadaka) asla kabul olunmayacaktır. Çünkü siz yoldan çıkan bir topluluk oldunuz.

9:54 Onların harcamalarının kabul edilmesini engelleyen, onların Allah ve Resulünü inkar etmeleri, namaza ancak üsenerek gelmeleri ve istemeyerek harcamalarından başka bir şey değildir.

9:55 (Ey Muhammed!) Onların malları ve çocukları seni imrendirmesin.

Çünkü Allah bunlarla, ancak dünya hayatında onların azaplarını çoğaltmayı ve onların kafir olarak canlarının çıkmasını istiyor.

9:56 (O münafıklar) mutlaka sizden olduklarına dair Allah'a yemin ederler. Halbuki onlar sizden degillerdir, fakat onlar (kılıçlarınızdan) korkan bir toplumdur.

9:57 Eger siginacak bir yer yahut (barınabilecek) magaralar veya (sokulabilecek) bir delik bulsalar, kosarak o tarafa yönelip giderlerdi.

9:58 Onlardan sadakaların (taksimi) hususunda seni ayıplayanlar da vardır. Sadakalardan onlara da (bir pay) verilirse razı olurlar, sayet onlara sadakalardan verilmezse hemen kızarlar.

9:59 Eger onlar Allah ve Resulünün kendilerine verdiğine razı olup, "Allah bize yeter, yakında bize Allah da lütfundan verecek, Resulü de. Biz yalnız Allah'a ragbet edenleriz" deselerdi (daha iyi olurdu).

9:60 Sadakalar (zekatlar) Allah'tan bir farz olarak ancak, yoksullara, düşkünlere, (zekat toplayan) memurlara, gönülleri (İslam'a) isindirilecek olanlara, (hürriyetlerini satın almaya çalışan) kölelere, borçlulara, Allah yolunda çalışıp cihad edenlere, yolcuya mahsustur. Allah pek iyi bilendir, hikmet sahibidir.

9:61 (Yine o münafıklardan:) O (Peygamber, her söyleneni dinleyen) bir kulaktır, diyerek peygamberi incitenler de vardır. De ki: O, sizin için bir hayır kuladır. Çünkü o Allah'a inanır, müminlere güvenir ve o, sizden iman edenler için de bir rahmettir. Allah'ın Resulüne eziyet edenler için mutlaka elem verici bir azap vardır.

9:62 Rızanızı almak için size (gelip) Allah'a and içerenler. Eger mümin iseler Allah ve Resulünü razı etmeleri daha doğrudur.

9:63 (Hala) bilmediler mi ki, kim Allah ve Resulüne karşı koyarsa elbette onun için, içinde ebedi kalacağı cehennem ateşi vardır. İşte bu büyük rüsvaylıktır.

9:64 Münafıklar, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir surenin müminlere indirilmesinden çekinirler. De ki: Siz alay edin! Allah o çekindiğiniz şeyi ortaya çıkaracaktır.

9:65 Eger onlara, (niçin alay ettiklerini) sorarsan, elbette, biz sadece lafa dalmış sakalasyorduk, derler. De ki: Allah ile, O'nun ayetleriyle ve O'nun peygamberi ile mi alay ediyordunuz?

9:66 (Bosuna) özür dilemeyin; çünkü siz iman ettikten sonra tekrar kafir oldunuz. Sizden (tevbe eden) bir gurubu bağışlasak bile, bir guruba da suçlu olduklarından dolayı azap edeceğiz.

9:67 Münafık erkekler ve münafık kadınlar (sizden değil), birbirlerindenidir. Onlar kötülüğü emreder, iyilikten alıkor ve cimrilik ederler. Onlar Allah'ı unuttular. Allah da onları unuttu! Çünkü münafıklar fasıkların kendileridir.

9:68 Allah erkek münafıklara da kadın münafıklara da kafirlere de içinde ebedi kalacakları cehennem atesini vadetti. O, onlara yeter. Allah onlara lanet etmiştir! Onlar için devamlı bir azap vardır.

9:69 (Ey münafıklar! Siz de) sizden öncekiler gibi (yaptınız). Onlar sizden kuvvetçe daha üstün, mal ve evlatça daha çok idiler. Onlar (dünya malından) paylarına düşenden faydalandılar. İşte sizden öncekiler

nasil paylarına d senden faydalandiysalar, siz de payınıza d senden faydalandiniz ve (batila) dalanlar gibi siz de daldiniz. Iste onların amelleri dünyada da ahirette de bosa gitmistir. Ve onlar ziyana ugrayanların kendileridir.

9:70 Onlara kendilerinden evvelkilerin, Nuh, Âd ve Semud kavimlerinin, Ibrahim kavminin, Medyen halkinin ve altüst olan şehirlerin haberi ulasmadi mi? Peygamberi onlara apaçık mucizeler getirmisti. Demek ki, Allah onlara zulmedecek degildi, fakat onlar kendi kendilerine zulmetmekte idiler.

9:71 Mümin erkeklerle mümin kadınlar da birbirlerinin velileridir. Onlar iyiligi emreder, kötülükten alikorlar, namazi dosdogru kilarlar, zekati verirler, Allah ve Resulüne itaat ederler. Iste onlara Allah rahmet edecektir. Süphesiz Allah azizdir, hikmet sahibidir.

9:72 Allah, mümin erkeklere ve mümin kadınlara, içinde ebedi kalmak üzere altından irmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vadetti. Allah'ın rizasi ise hepsinden büyüktür. Iste büyük kurtulus da budur.

9:73 Ey Peygamber! Kafirlerle ve münafıklara karsi cihad et, onlara karsi sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü bir varis yeridir!

9:74 (Ey Muhammed! O sözleri) s ylemediklerine dair Allah'a yemin ediyorlar. Halbuki o küfür sözünü elbette söylediler ve müslüman olduktan sonra kafir oldular. Basaramadıkları bir seye (Peygambere suikast yapmaya) de yeltendiler. Ve sirf Allah ve Resulü kendi lütuflarından onları zenginlestirdigi için   almaya kalkistilar. Eger tevbe ederlerse onlar için daha hayirli olur. Yüz  virirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de elem verici bir azaba  arttiracaktır. Yeryüzünde onların ne dostu ne de yardimcisi vardır.

9:75 Onlardan kimi de, Eger Allah lütuf ve kereminden bize verirse, mutlaka sadaka vereceğiz ve elbette biz salihlerden olacağız! diye Allah'a and i ti.

9:76 Fakat Allah lütfundan onlara (zenginlik) verince, onda cimrilik edip (Allah'ın emrinden) yüz  virerek sözlerinden döndüler.

9:77 Nihayet, Allah'a verdikleri sözden döndüklerinden ve yalan söylediklerinden dolayı Allah, kendisiyle karsilasacakları güne kadar onların kalbine nifak (iki yüzlülük) soktu.

9:78 (Münafıklar), Allah'ın, onların sirrini da fisiltalarını da bildigini ve gaybları (gizli seyleri)  ok iyi bilen oldugunu hala anlamadılar mi?

9:79 Sadakalar hususunda, müminlerden gönüllü verenleri ve g  lerinin yettiginden baskasını bulamayanları  ekistirip onlarla alay edenler var ya, Allah iste onları maskaraya  evirmistir. Ve onlar için elem verici azap vardır.

9:80 (Ey Muhammed!) Onlar için ister af dile, ister dileme; onlar için yetmis kez af dilesen de Allah onları asla affetmeyecek. Bu, onların Allah ve Resulünü inkar etmelerinden ötürüdür. Allah fasıklar toplulugunu hidayete erdirmez.

9:81 Allah'ın Resulüne muhalefet etmek için geri kalanlar (sefere çıkmayıp) oturmaları ile sevindiler; mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad etmeyi çirkin gördüler; "bu sıcakta sefere çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem atesi daha sıcaktır!" Keske anlasalardı!

9:82 Artık kazanmakta olduklarının cezası olarak az gülsünler, çok aglasınlar!

9:83 Eger Allah seni onlardan bir gurubun yanına döndürür de (Tebük seferinden Medine'ye döner de başka bir savaşa seninle beraber) çıkmak için senden izin isterlerse, de ki: Benimle beraber asla çıkmayacaksınız ve düşmana karşı benimle beraber asla savaşmayacaksınız! Çünkü siz birinci defa (Tebük seferinde) yerinizde kalmaya razı oldunuz. Şimdi de geri kalanlarla (kadın ve çocuklarla) beraber oturun!

9:84 Onlardan ölmüş olan hiçbirine asla namaz kılma; onun kabri basında da durma! Çünkü onlar, Allah ve Resulünü inkar ettiler ve fasik olarak öldüler.

9:85 Onların malları ve çocukları seni imrendirmesin. Çünkü Allah, bunlarla ancak dünyada onların azaplarını çoğaltmayı ve onların kafir olarak canlarının güçlüğüyle çıkmasını istiyor.

9:86 "Allah'a inanın, Resulü ile beraber cihad edin" diye bir süre indirildiği zaman, onlardan servet sahibi olanlar, senden izin istediler ve: Bizi bırak (evlerinde) oturanlarla beraber olalım, dediler.

9:87 Geride kalan kadınlarla beraber olmaya razı oldular, onların kalplerine mühür vuruldu. Bu yüzden onlar anlamazlar.

9:88 Fakat Peygamber ve onunla beraber inananlar, mallarıyla, canlarıyla cihad ettiler. İşte bütün hayırlar onlarındır ve onlar kurtulsa erenlerin kendileridir.

9:89 Allah, onlara içinde ebedi kalacakları ve zemininden ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük kazanç budur.

9:90 Bedevilerden, (mazeretleri olduğunu) iddia edenler, kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah ve Resulüne yalan söyleyenler de oturup kaldılar. Onlardan kafir olanlara elem verici bir azap erisecektir.

9:91 Allah ve Resulü için (insanlara) öğüt verdikleri takdirde, zayıflara, hastalara ve (savasta) harcayacak bir şey bulamayanlara günah yoktur. Zira iyilik edenlerin aleyhine bir yol (sorumluluk) yoktur. Allah çok bağışlayan ve çok esirgeyendir.

9:92 Kendilerine binek sağlaman için sana geldiklerinde: Sizi bindirecek bir binek bulamıyorum, deyince, harcayacak bir şey bulamadıklarından dolayı üzüntüden gözleri yas dökerek dönen kimselere de (sorumluluk yoktur).

9:93 Sorumluluk ancak, zengin oldukları halde senden izin isteyenleredir. Çünkü onlar geri kalan kadınlarla beraber olmaya razı oldular. Allah da onların kalplerini mühürledi, artık onlar (neyin doğru olduğunu) bilmezler.

9:94 (Seferden) onlara döndüğünüz zaman size özür beyan edecekler. De ki: (Bosuna) özür dilemeyin! Size asla inanmayız; çünkü Allah, haberlerinizi bize bildirmiştir. (Bundan sonraki) amelinizi Allah da görecektir, Resulü de. Sonra görüleni ve görülmeyeni bilene döndürüleceksiniz de yapmakta olduklarınızı size haber verecektir.

9:95 Onların yanına döndüğünüz zaman size, kendilerinden (onları cezalandırmaktan) vazgeçmeniz için Allah adına and içecekler. Artık onlardan yüz çevirin. Çünkü onlar mürdardır. Kazanmakta olduklarına (kötü işlerine) karşılık ceza olarak varacakları yer cehennemdir.

9:96 Onlardan razı olmanız diye size yemin edecekler. Fakat siz onlardan razı olsanız bile Allah fasıklar topluluğundan asla razı olmaz.

9:97 Bedeviler, kafirlik ve münafıklık bakımından hem daha beter, hem de Allah'ın Resulüne indirdiği kanunları tanımamaya daha yatkındır. Allah çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.

9:98 Bedevilerden öylesi vardır ki (Allah yolunda) harcayacağını angarya sayar ve sizin basınıza belalar gelmesini bekler. (Bekledikleri) o kötü bela kendi başlarına gelmiştir. Allah pek iyi isiten, çok iyi bilendir.

9:99 Bedevilerden öylesi de vardır ki, Allah'a ve ahiret gününe inanır, (hayır için) harcayacağını Allah katında yakınlığa ve Peygamber'in dualarını almaya vesile edinir. Bilirsiniz ki o (harcadıkları mal, Allah katında) onlar için bir yakınlıktır. Allah onları rahmetine (cennetine) koyacaktır. Süphesiz Allah bağışlayan, esirgeyendir.

9:100 (İslam dinine girme hususunda) öne geçen ilk muhacirler ve ensar ile onlara güzellikle tabi olanlar var ya, işte Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Allah onlara, içinde ebedi kalacakları, zemininden ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte bu büyük kurtulustur.

9:101 Çevrenizdeki bedevi Araplardan ve Medine halkından birtakım münafıklar vardır ki, münafıklıkta maharet kazanmışlardır. Sen onları bilmezsin, biz biliriz onları. Onlara iki kez azap edeceğiz, sonra da onlar büyük bir azaba itileceklerdir.

9:102 Diğerleri ise günahlarını itiraf ettiler, iyi bir amelî diğer kötü bir amelle karıştırdılar. (Tevbe ederlerse) umulur ki Allah onların tevbesini kabul eder. Çünkü Allah çok bağışlayan, pek esirgeyendir.

9:103 Onların mallarından sadaka al; bununla onları (günahlardan) temizlersin, onları arıtıp yüceltirsin. Ve onlar için dua et. Çünkü senin duan onlar için sükunettir (onları yatıştırır). Allah isitendir, bilendir.

9:104 Allah'ın, kullarının tevbesini kabul edeceğini, sadakaları geri çevirmeyeceğini ve Allah'ın tevbeyle çok kabul eden ve pek esirgeyen olduğunu hala bilmezler mi?

9:105 De ki: (Yapacağınızı) yapın! Amelinizi Allah da Resulü de müminler de görecektir. Sonra görüleni ve görülmeyeni bilen Allah'a döndürüleceksiniz de O size yapmakta olduklarınızı haber verecektir.

9:106 (Sefere katılmayanlardan) diğer bir grup da Allah'ın emrine bırakılmışlardır. O, bunlara ya azap eder veya tevbeyle kabul eder. Allah çok bilendir, hikmet sahibidir.

9:107 (Münafıklar arasında) bir de (müminlere) zarar vermek, (hakki) inkar etmek, müminlerin arasına ayrılık sokmak ve daha önce Allah ve Resulüne karşı savasmış olan adamı beklemek için bir mescid kuranlar ve: (Bununla) iyilikten başka bir şey istemedik, diye mutlaka yemin edecek olanlar da vardır. Halbuki Allah onların kesinlikle yalancı olduklarına şahitlik

eder.

9:108 Onun içinde asla namaz kilma! İlk günden takva üzerine kurulan mescit (Kuba Mescidi) içinde namaz kilman elbette daha doğrudur. Onda temizlenmeyi seven adamlar vardır. Allah da çok temizlenenleri sever.

9:109 Binasını Allah korkusu ve rızası üzerine kuran kimse mi daha hayirlidir, yoksa yapısını yıkılacak bir yarı kenarına kurup, onunla beraber kendisi de çöküp cehennem atesine giden kimse mi? Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

9:110 Yaptıkları bina, (ölüp de) kalpleri parçalanıncaya kadar yüreklerine devamlı olarak bir kusku (sebebi) olacaktır. Allah çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.

9:111 Allah müminlerden, mallarını ve canlarını, kendilerine (verilecek) cennet karşılığında satın almıştır. Çünkü onlar Allah yolunda savaşır, öldürürler, ölürlər. (Bu), Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da Allah üzerine hak bir vadedir. Allah'tan daha çok sözünü yerine getiren kim vardır! O halde O'nunla yapmış olduğunuz bu alışverişinizden dolayı sevinin. İşte bu, (gerçekten) büyük kazançtır.

9:112 (Bu alışveriş yapanlar), tevbe edenler, ibadet edenler, hamdedenler, oruç tutanlar, rüku edenler, secde edenler, iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlardır. O müminleri müjdele!

9:113 (Kafir olarak ölüp) cehennem ehli oldukları onlara açıkça belli olduktan sonra, akraba dahi olsalar, (Allah'a) ortak kusanlar için af dilemek ne peygambere yarasır ne de inananlara.

9:114 İbrahim'in babası için af dilemesi, sadece ona verdiği sözden dolayı idi. Ne var ki, onun Allah'ın düşmanı olduğu kendisine belli olunca, ondan uzaklaştı. Şüphesiz ki İbrahim çok yumuşak huylu ve pek sabirli idi.

9:115 Allah bir topluluğu doğru yola ilettikten sonra, sakinacakları şeyleri kendilerine açıklayıncaya kadar onları saptıracak değildir. Allah her şeyi çok iyi bilendir.

9:116 Göklerin ve yerin mülkü yalnız Allah'ındır. O diriltir ve öldürür. Sizin için Allah'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

9:117 Andolsun ki Allah, müslümanlardan bir gurubun kalpleri egrilmeye yüz tuttuktan sonra, Peygamberi ve güçlük zamanında ona uyan muhacirlerle ensari affetti. Sonra da onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara karşı çok sefkatli, pek merhametlidir.

9:118 Ve (seferden) geri bırakılan üç kişinin de (tevbelerini kabul etti). Yeryüzü, genişliğine rağmen onlara dar gelmiş, vicdanları kendilerini siktikçe siktirdi. Nihayet Allah'tan (O'nun azabından) yine Allah'a sığınmaktan başka çare olmadığını anlamışlardı. Sonra (eski hallerine) dönmeleri için Allah onların tevbesini kabul etti. Çünkü Allah tevbeyle çok kabul eden, pek esirgeyendir.

9:119 Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğrularla beraber olun.

9:120 Medine halkına ve onların çevresinde bulunan bedevi Araplara Allah'ın Resulünden geri kalmaları ve onun canından önce kendi canlarını

düşünceleri yakışmaz. İste onların Allah yolunda bir susuzluga, bir yorgunluga ve bir açlığa duçar olmaları, kafirleri öfkeliendirecek bir yere (ayak) basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları, ancak bunların karşılığında kendilerine salih bir amel yazılması içindir.

Çünkü Allah iyilik yapanların mükafatını zayı etmez.

9:121 Allah onları, yapmakta olduklarının en güzeli ile mükafatlandırmak için küçük büyük yaptıkları her masraf, geçtikleri her vadi mutlaka onların lehine yazılır.

9:122 Müminlerin hepsinin toptan sefere çıkmaları doğru değildir.

Onların her kesiminde bir grup dinde (dini ilimlerde) geniş bilgi elde etmek ve kavimleri (savastan) döndüklerinde onları ikaz etmek için geride kalmalıdır. Umulur ki sakinirlar.

9:123 Ey iman edenler! Kafirlerden yakınınızda olanlara karşı savasın ve onlar (savas anında) sizde bir sertlik bulsunlar. Bilin ki, Allah sakinanlarla beraberdir.

9:124 Herhangi bir sure indirildiği zaman onlardan bir kısmı der ki: "Bu sizin hanginizin imanını artırdı?" İman edenlere gelince (bu sure) onların imanlarını artırır ve onlar sevinirler.

9:125 Kalplerinde hastalık (kafirlik ve münafıklık) olanlara gelince, onların da inkarlarını büsbütün artırır ve onlar artık kafir olarak ölürler.

9:126 Onlar, her yıl bir veya iki kez (çesitli belalarla) imtihan edildiklerini görmüyorlar mı? Sonra da ne tevbe ediyorlar ne de ibret aliyorlar.

9:127 Bir sure indirildiği zaman, (göz kirpip alay ederek) birbirlerine bakar (ve): (Çevreden) sizi birisi görüyor mu? diye sorarlar, sonra da (sivisip) giderler. Anlamayan bir kavim oldukları için Allah onların kalplerini (imandan) çevirmiştir.

9:128 Andolsun size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düskün, müminlere karşı çok sefkatlidir, merhametlidir.

9:129 (Ey Muhammed!) Yüz çevirirlerse de ki: Allah bana yeter. O'ndan başka ilah yoktur. Ben sadece O'na güvenip dayanırım. O yüce Ars'in sahibidir.

Sura 10: Yunus

10:1 Elif. Lam. Ra. İste bunlar hikmet dolu Kitab'ın ayetleridir.

10:2 İçlerinden bir adama: İnsanları uyar ve iman edenlere, Rableri katında onlar için yüksek bir doğruluk makamı olduğunu müjdele, diye vahyetmemiz, insanlar için sasilacak bir şey mi oldu ki, o kafirler: Bu elbette apaçık bir sihirbazdır, dediler?

10:3 Süphesiz ki Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra da işleri yerli yerince idare ederek arsa istiva eden Allah'dır. Onun izni olmadan hiç kimse sefaatçi olamaz. İste O Rabbiniz Allah'tır. O halde O'na kulluk edin. Hala düşünmüyor musunuz!

10:4 Allah'ın gerçek bir vadi olarak hepinizin dönüşü ancak O'nadır. Çünkü O, mahlukati önce (yoktan) yaratır, sonra da iman edip iyi işler yapanlara adaletle mükafat vermek için (onları huzuruna) geri çevirir.

Kafir olanlara gelince, inkar etmekte olduklari seylerden ötürü onlar için kaynar sudan bir içki ve elem verici bir azap vardır.

10:5 Günesi isikli, ayi da parlak kilan, yıllarin sayisini ve hesabi bilmeniz için ona (aya) birtakim menziller takdir eden O'dur. Allah bunlari, ancak bir gerçege (ve hikmete) binaen yaratmistir. O, bilen bir kavme ayetlerini açıklamaktadır.

10:6 Gece ve gündüzün degismesinde (uzayip kismesinde) Allah'in göklerde ve yerde yarattigi seylerde, (Onu inkar etmekten) sakinan bir kavim için elbette nice deliller vardır!

10:7 Huzurumuza çıkacaklarini beklemeyenler, dünya hayatina razi olup onunla rahat bulanlar ve ayetlerimizden gafil olanlar da vardır muhakkak.

10:8 Iste onların, kazanmakta olduklari (günahlar) yüzünden varacaklari yer, atestir!

10:9 İman edip güzel isler yapanlara gelince, imanlari sebebiyle Rableri onlari nimet dolu cennetlerde, alt tarafından irmaklar akan (saraylara) erdirir.

10:10 Onların oradaki duasi: "Allah'im! Seni noksan sifatlardan tenzih ederiz!" (sözleridir). Orada birbirleriyle karsilastikça söyledikleri ise "selam" dir. Onların dualarının sonu da sudur: Hamd, alemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

10:11 Eger Allah insanlara, hayri çarçabuk istedikleri gibi serri de acele verseydi, elbette onların ecelleri bitirilmiş olurdu. Fakat bize kavusmayı beklemeyenleri biz, azgınlıkları içinde bocalar bir halde (kendi baslarına) bırakırız.

10:12 İnsana bir zarar geldiği zaman, yan yatarak, oturarak veya ayakta durarak (o zararın giderilmesi için) bize dua eder; fakat biz ondan sikintisini kaldırıncaya, sanki kendisine dokunan bir sikintidan ötürü bize dua etmemiş gibi geçip gider. Iste böylece haddi asanlara yapmakta olduklari seyler güzel gösterildi.

10:13 Andolsun ki sizden önce, peygamberleri kendilerine mucizeler getirdiği halde (yalanlayıp) zulmettiklerinden dolayı nice milletleri helak ettik; zaten onlar iman edecek degillerdi. Iste biz suçlu kavimleri böyle cezalandırırız.

10:14 Sonra da, nasıl davranacağınızı görmemiz için onların ardından sizi yeryüzünde halifeler kıldık (Onların yerine sizi getirdik).

10:15 Onlara ayetlerimiz açık açık okunduğu zaman (öldükten sonra) bize kavusmayı beklemeyenler: Ya bundan başka bir Kur'an getir veya bunu degistir! dediler. De ki: Onu kendiligimden degistirmem benim için olacak sey degildir. Ben, bana vahyolunandan baskasına uymam. Çünkü Rabbime isyan edersem elbette büyük günün azabından korkarım.

10:16 De ki: Eger Allah dileseydi onu size okumazdim, Allah da onu size bildirmezdi. Ben bundan önce bir ömür boyu içinizde durmustum. Hala akil erdiremiyor musunuz?

10:17 Öyleyse kim Allah'a karsi yalan uydurandan veya onun ayetlerini yalanlayandan daha zalimdir! Bilesiniz ki suçlular asla onmazlar!

10:18 Onlar Allah'i birakip kendilerine ne zarar ne de fayda verebilecek seylere tapiyorlar ve: Bunlar, Allah katında bizim sefaatçilerimizdir,

diyorlar. De ki: "Siz Allah'a göklerde ve yerde bilemeyecegi bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Hasa! O, onların ortak kostuklarından uzak ve yücedir."

10:19 İnsanlar sadece bir tek ümmetti, sonradan ayrılığa düstüler.

Eger (azabın ertelenmesi ile ilgili) Rabbinden bir söz (ezeli bir takdir) geçmemiş olsaydı, ayrılığa düstükleri konuda hemen aralarında hüküm verilirdi (Derhal azap iner ve işleri bitirilirdi).

10:20 Ona (Muhammed'e) Rabbinden bir mucize indirilse ya! diyorlar. De ki: Gayb ancak Allah'ındır. Bekleyin (bakalım) ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

10:21 Kendilerine dokunan (kitlik ve hastalık gibi) bir sıkıntidan sonra insanlara bir rahmet (esenlik) tattırdığımız zaman, bir de bakarsın ki ayetlerimiz hakkında onların bir tuzagi vardır. De ki: Allah'ın tuzagi daha süratlidir. Süphesiz elçilerimiz kurdugunuz tuzakları yazıyorlar.

10:22 Sizi karada ve denizde gezdiren O'dur. Hatta siz gemilerde bulduğunuz, o gemiler de içindekileri tatlı bir rüzgarla alıp götördükleri ve (yolcular) bu yüzden neselendikleri zaman, o gemiye siddetli bir fırtına gelip çatar, her yerden onlara dalgalar hücum eder ve onlar çepeçevre kusatıldıklarını anlarlar da dini yalnız Allah'a halis kılarak:

"Andolsun eger bizi bundan kurtarırsan mutlaka sükredenlerden olacağız" diye Allah'a yalvarırlar.

10:23 Fakat Allah onları kurtarınca bir de bakarsın ki onlar, yine haksız yere tasikinlik ediyorlar. Ey insanlar! Sizin tasikinliğiniz ancak kendi aleyhinizedir; (bununla) sadece fani dünya hayatının menfaatini elde edersiniz; sonunda dönüşünüz yine bizedir. O zaman yapmakta olduklarınızı size haber vereceğiz.

10:24 Dünya hayatının durumu, gökten indirdiğimiz bir su gibidir ki, insanların ve hayvanların yiyeceklerinden olan yeryüzü bitkileri o su sayesinde gürleşip birbirine girer. Nihayet yeryüzü zinetini takinip, (rengarenk) süslendiği ve sahipleri de onun üzerinde kudret sahibi olduklarını sandıkları bir sırada, bir gece veya gündüz ona emrimiz (afetimiz) gelir de onu sanki dün yerinde yokmuş gibi kökünden kopararak biçilmiş bir hale getiririz. İşte iyi düşünenecek kavimler için ayetlerimizi böyle açıklıyoruz.

10:25 Allah kullarını esenlik yurduna çağırıyor ve O, dilediğini doğru yola iletir.

10:26 Güzel davrananlara daha güzel karşılık, bir de fazlası vardır. Onların yüzlerine ne bir toz (kara leke) bulasın ne de bir horluk (gelir). İşte onlar cennet ehlidirler. Ve onlar orada ebedi kalacaklardır.

10:27 Kötülük yapanlara gelince, kötülüğün cezası misli ileldir.

Onları zillet kaplayacaktır. Onları Allah'a karşı koruyacak hiç kimse yoktur. Onların yüzleri sanki karanlık geceden bir parçaya bürünmüştür. İşte onlar da cehennem ehlidir. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

10:28 Onların hepsini biraraya toplayacağımız, sonra da Allah'a ortak kosalara: "Siz ve kostugunuz ortaklar yerinizde bekleyin" diyeceğimiz gün artık onların (putlarıyla) aralarını tamamen ayırmışızdır. Ve

onların ortakları, (putları) derler ki: "Siz, bize ibadet etmiyordunuz.

10:29 Bu yüzden bizimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Şüphesiz ki biz sizin (bize) tapmanızdan tamamen habersizdik."

10:30 Orada herkes geçmişte yaptıklarını karşısında bulur. Artık onlar gerçek sahipleri olan Allah'a döndürülmüşlerdir. Uydurmakta oldukları şeyler (batıl tanrıları) da onları terkedip kaybolmuştur.

10:31 (Resulüm!) De ki: Size gökten ve yerden kim rizik veriyor? Ya da kulaklara ve gözlere kim malik (ve hakim) bulunuyor? Ölüden diriyi kim çıkarıyor, diriden ölüyü kim çıkarıyor? (Her türlü) işi kim idare ediyor? "Allah" diyecekler. De ki: Öyle ise (Onaasi olmaktan) sakinmiyorsunuz?

10:32 İşte O, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah'tır. Artık haktan (ayrıldıktan) sonra sapıklıktan başka ne kalır? O halde nasıl (sapıklığa) döndürülüyorsunuz?

10:33 İşte böylece Rabbinin yoldan çıkanlar hakkındaki "Onlar inanmazlar" sözü gerçekleşmiş oldu.

10:34 (Resulüm!) De ki: (Allah'a) ortak koştuklarınız arasında, (birini yokken) ilk defa yaratacak, arkasından onu (ölümünden sonra hayata) yeniden döndürecek biri var mı? De ki: Allah ilk defa yaratıp (ölümünden sonra) onu yeniden (hayata) döndürür. O halde nasıl saptırılırsınız!

10:35 De ki: Ortak koştuklarınızdan hakka iletilecek olan var mı? De ki: "Hakka Allah iletir." Öyle ise hakka ileten mi uyulmaya daha layıktır; yoksa hidayet verilmedikçe kendi kendine doğru yolu bulamayan mı? Size ne oluyor? Nasıl (böyle yanlış) hükmediyorsunuz?

10:36 Onların çoğu zandan başka bir şeye uymaz. Şüphesiz zan, haktan (ilimden) hiçbir şeyin yerini tutmaz. Allah onların yapmakta olduklarını pek iyi bilendir.

10:37 Bu Kur'an Allah'tan baskısı tarafından uydurulmuş bir şey değildir. Ancak kendinden öncekini doğrulayan ve o Kitab'ı açıklıyandır. Onda şüphe yoktur, o alemlerin Rabbindendir.

10:38 Yoksa, Onu (Muhammed) uydurdu mu diyorlar? De ki: Eğer sizler doğru iseniz Allah'tan başka, gücünüzün yettiklerini çağırın da (hep beraber) onun benzeri bir süre getirin.

10:39 Bilakis, onlar ilmini kavrayamadıkları ve yorumu kendilerine asla gelmemiş olan (Kur'an'ı) yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Şimdi bak, zalimlerin sonu nasıl oldu!

10:40 İçlerinden öylesi var ki ona (Kur'an'a) inanır, yine onlardan öylesi de var ki ona inanmaz. Rabbin bozguncuları en iyi bilendir.

10:41 (Resulüm!)) onlar seni yalanlarsa de ki: Benim isim bana, sizin işiniz de size aittir. Siz benim yaptığımdan uzaksınız, ben de sizin yaptığınızdan uzagım.

10:42 Onlardan seni dinleyenler vardır. Fakat sağırlara -üstelik akılları da ermiyorsa- sen mi duyuracaksın?

10:43 Onlardan sana bakan da vardır. Fakat -hele (gerçeği) göremiyorlarsa- körleri sen mi doğru yola ileticeksin?

10:44 Şüphesiz ki Allah insanlara hiçbir şekilde zulmetmez, fakat insanlar kendilerine zulmederler.

10:45 Allah'in onlari, sanki günün ancak bir saati kadar kaldiklarini zanneder vaziyette yeniden diriltilip toplayacagi gün aralarinda birbirleriyle tanisirlar. Allah'in huzuruna varmayi yalanlayanlar elbette zarara ugramislardir. Zira onlar dogru yola gitmemislerdi.

10:46 Eger onlari tehdit ettigimiz (azabin) bir kismini sana (dünyada iken) gösterirsek (ne ala); yok eger (göstermeden) seni vefat ettirirsek nihayet onlarin dönüsü de bizedir. (O zaman onlara ne olacagini göreceksin). Sonra, Allah onlarin yapmakta olduklarina da sahittir.

10:47 Her ümmetin bir peygamberi vardir. Peygamberleri geldiği zaman, aralarinda adaletle hükmedilir ve onlara asla zulmedilmez.

10:48 Dogru iseniz bu vaad (azap) ne zamandır? diyorlar.

10:49 De ki: "Ben kendime bile Allah'in dilediginden baska ne bir zarar ne de bir menfaat verme gücüne sahibim." Her ümmetin bir eceli vardir. Ecelleri geldiği zaman artik ne bir saat geri kalirlar ne de ileri giderler.

10:50 De ki: (Ey müsrikler!) Ne dersiniz? Allah'in azabi size geceleyin veya gündüzün gelirse (ne yaparsiniz?). Suçlular ondan hangisini istemekte acele ediyorlar!

10:51 Basınıza bela geldikten sonra mi O'na iman edeceksiniz, simdi mi? (Çok geç). Halbuki onu (azabin gelmesini) istemekte acele ediyordunuz?

10:52 Sonra o (kendilerine) zulmedenlere, "Ebedi azabi tadın!" denilecek. Kazanmakta oldugunuzdan baskasinin karsiligini mi bulacaksınız?

10:53 "O (azap) bir gerçek midir?" diye senden haber istiyorlar. De ki: Evet, Rabbime andolsun ki o süphesiz gerçektir ve siz aciz birakacak degilsiniz.

10:54 (O zaman) zulmeden herkes yeryüzündeki bütün servete sahip olsa (azaptan kurtulmak için) elbette onu feda eder. Ve azabi gördükleri zaman için için yanarlar. Aralarinda adaletle hükmolunur ve onlara zulmedilmez.

10:55 Bilesiniz ki, göklerde ve yerde olan her sey Allah'indir. Yine bilesiniz ki, Allah'in vadi haktır, fakat onlarin çoğu bilmez.

10:56 O hem diriltir hem de öldürür ve yalnız O'na döndürüleceksiniz.

10:57 Ey insanlar! Size Rabbinizden bir öğüt, gönüllerdekine bir sifa, müminler için bir hidayet ve rahmet gelmistir.

10:58 De ki: Ancak Allah'in lütfu ve rahmetiyle, iste bunlarla sevinsinler. Bu, onlarin (dünya mali olarak) topladiklarindan daha hayirlidir.

10:59 De ki: Allah'in size indirdiği rizikten bir kismini helal, bir kismini da haram bulmaniza ne dersiniz? De ki: Allah mi size izin verdi, yoksa Allah'a iftira mi ediyorsunuz?

10:60 Allah'a karsi yalan uyduranlarin kiyamet günü (akibetleri) hakkındaki kanaatleri nedir? Süphesiz Allah insanlara karsi lütuf sahibidir. Fakat onlarin çoğu sükretmezler.

10:61 Ne zaman sen bir iste bulunsan, ne zaman Kur'an'dan bir sey okusan ve siz ne zaman bir is yaparsanız, o ise daldiginiz zaman biz mutlaka üstünüzde sahibizdir. Ne yerde ne gökte zerre agiriginca bir sey Rabbinden uzak (ve gizli) kalmaz. Bundan daha küçüğü ve daha büyüğü yoktur ki apaçık kitapta (levh-i mahfuzda) bulunmasin.

10:62 Bilesiniz ki, Allah'in dostlarina korku yoktur; onlar üzölmeyecekler de.

10:63 Onlar, iman edip de takvaya ermis olanlardir.

10:64 Dünya hayatında da ahirette de onlara müjde vardır. Allah'ın sözlerinde asla degisme yoktur. Iste bu, büyük kurtulusun kendisidir.

10:65 (Resulüm) Onların (inkarcıların) sözleri seni üzmesin. Çünkü bütün izzet (ve üstünlük) Allah'ındır. O, isitendir, bilendir.

10:66 İyi bilin ki, göklerde ve yerde ne varsa yalnız Allah'ındır. (O halde) Allah'tan baska ortaklara tapanlar neyin ardına düşüyorlar! Dogrusu onlar, zandan baska bir şeyin ardına düşmüyorlar ve onlar sadece yalan söylüyorlar.

10:67 O (Allah), geceyi içinde dinlenesiniz diye sizin için yaratan, (çalışıp kazanmanız için de) gündüzü aydınlık kılandır. Süphesiz bunda dinleyen bir toplum için ibretler vardır.

10:68 (Müsrikler:) "Allah çocuk edindi" dediler. Hasa! O bundan münezzehdir. O'nun (çocuga) ihtiyacı yoktur. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Bu hususta yanınızda herhangi bir delil yoktur. Allah hakkında bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?

10:69 De ki: Allah hakkında yalan uyduranlar asla kurtulusa eremezler.

10:70 Dünyada bir miktar geçim (saglarlar), sonra dönüşleri bizedir; sonra da inkar etmekte oldukları şeylerden ötürü onlara siddetli azabi tattiririz.

10:71 Onlara Nuh'un haberini oku: Hani o kavmine demisti ki: "Ey kavmim! Eger benim (aranızda) durmam ve Allah'ın ayetlerini hatırlatmam size ağır geldi ise, ben yalnız Allah'a dayanıp güvenirim. Siz de ortaklarınızla beraber toplanıp yapacağınızı kararlştırın. Sonra isiniz basiniza dert olmasın. Bundan sonra (vereceğiniz) hükmü, bana uygulayın ve bana mühlet de vermeyin."

10:72 "Eger yüz çeviriyorsanız, zaten ben sizden bir ücret istemedim. Benim ecrim Allah'tan baskasına ait değildir ve bana müslümanlardan olmam emrolundu."

10:73 Yine de onu yalanladılar, biz de hem onu hem de onunla beraber gemide bulunanları kurtardık ve onları (yeryüzünde) halifeler kildik; ayetlerimizi yalanlayanları da (denizde) bogduk. Bak ki uyarılanların (fakat inanmayanların) sonu nasıl oldu!

10:74 Sonra onun arkasından birçok peygamberi kendi toplumlarına gönderdik. Onlara mucizeler getirdiler. Fakat onlar daha önce yalanladıkları şeye inanacak degillerdi. Iste haddi asanların kalplerini biz böyle mühürleriz.

10:75 Sonra onların ardından da Firavun ve toplumuna Musa ile Harun'u mucizelerimizle gönderdik, fakat onlar kibirlendiler ve günahkar bir toplum oldular.

10:76 Katimizdan onlara hak (mucize) gelince: "Bu elbette apaçık bir sihirdir" dediler.

10:77 Musa: "Size hak geldiğinde onun için (hep böyle) mi dersiniz? Bu bir sihir midir? Halbuki sihirbazlar iflah olmazlar" dedi.

10:78 Onlar dediler ki: Babalarımızı üzerinde bulduğumuz (dinden) bizi döndüresin ve yeryüzünde ululuk sizin ikinizin olsun diye mi bize geldin? Halbuki biz size inanacak degiliz.

10:79 Firavun dedi ki: Bilgili bütün sihirbazları bana getirin!

10:80 Sihirbazlar gelince Musa onlara: Atacaginizi atin, dedi.

10:81 Onlar (iplerini) atınca, Musa dedi ki: "Sizin getirdiginiz sihirdir. Allah onu bosa çıkaracaktır. Çünkü Allah bozguncularin isini düzeltmez."

10:82 "Suçlularin hosuna gitmese de Allah, sözleriyle gerçegi açığa çıkaracaktır."

10:83 Firavun ve kavminin kendilerine iskence etmesinden korkuya düstükleri için kavminden bir gurup gençten baska kimse Musa'ya iman etmedi. Çünkü Firavun yeryüzünde ululuk taslayan (bir diktatör) ve haddi asanlardan idi.

10:84 Musa dedi ki: Ey kavmim! Eger Allah'a inandıysanız ve O'na teslim olduysanız sadece O'na güvenip dayanin.

10:85 Onlar da dediler ki: "Allah'a dayandik. Ey Rabbimiz! Bizi o zalimler topluluğu için deneme konusu kılma!

10:86 Ve bizi rahmetinle o kafirler toplulugundan kurtar!"

10:87 Biz de Musa ve kadesine: Kavminiz için Misir'da evler hazırlayın ve evlerinizi namaz kilinacak yerler yapın, namazlarınızı da dosdogru kilin. (Ey Musa!) Müminleri müjdele! diye vahyettik.

10:88 Musa dedi ki: Ey Rabbimiz! Gerçekten sen Firavun ve kavmine dünya hayatında zinet ve nice mallar verdin. Ey Rabbimiz! (Onlara bu nimetleri), insanları senin yolundan saptırsınlar ve elem verici cezayı görünceye kadar iman etmesinler, diye mi (verdin)? Ey Rabbimiz! Onların mallarını yok et, kalplerine sikinti ver (ki iman etsinler).

10:89 (Allah): İkinizin de duası kabul olunmuştur. O halde siz dogruluga devam edin ve sakin o bilmezlerin yoluna gitmeyin! dedi.

10:90 Biz, İsrailogullarını denizden geçirdik. Ama Firavun ve askerleri zulmetmek ve saldırmak üzere onları takip etti. Nihayet (denizde) bogulma haline gelince, (Firavun:) "Gerçekten, İsrailogullarının inandığı Tanrı'dan baska tanrı olmadığına ben de iman ettim. Ben de müslümanlardanim!" dedi.

10:91 Simdi mi (iman ettin)! Halbuki daha önce isyan etmiş ve bozgunculardan olmuştun.

10:92 (Ey Firavun!) Senden sonra geleceklere ibret olması için, bugün senin bedenini (cansız olarak) kurtaracağız. İste insanlardan bir çoğu, hakikaten ayetlerimizden gafilirdiler.

10:93 Andolsun biz İsrailogullarını güzel bir yurda yerleştirdik ve onlara temiz nimetlerden rizik verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar ayrılığa düşmediler. Süphesiz ki Rabbin, kıyamet günü onların, aralarında ihtilaf etmekte oldukları şeyler hakkında hükmedecektir.

10:94 (Resülüm!) Eger sana indirdigimizden (bu anlattigimiz olaylardan) kuskuda isen, senden önce Kitab'i (Tevrat'i) okuyanlara sor. Andolsun ki, Rabbinden sana hak gelmiştir. Sakin süphəcilerden olma!

10:95 Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan da olma, sonra ziyana uğrayanlardan olursun.

10:96 Gerçekten haklarında Rabbinin sözü (hükmü) sabit olanlar, inanmazlar.

10:97 Kendilerine (istedikleri) bütün mucizeler gelmiş olsa bile, elem verici azabi görünceye kadar inanmayacaklardır.

10:98 Yunus'un kavmi müstesna, (halkini yok ettigimiz ülkelerden) herhangi bir ülke halki, keske (kendilerine azap gelmeden) iman etse de bu imanlari kendilerine fayda verseydi! Yunus'un kavmi iman edince, kendilerinden dünya hayatındaki rüsvaylik azabini kaldirdik ve onlari bir süre (dünya nimetlerinden) faydalandirdik.

10:99 (Resulüm!) Eger Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin hepsi elbette iman ederlerdi. O halde sen, inanmalari için insanlari zorlayacak misin?

10:100 Allah'in izni olmadan hiç kimse inanamaz. O, akillarini kullanmayanlari murdar (inkarci) kilar.

10:101 De ki: "Göklerde ve yerde neler var, bakin (da ibret alin!)" Fakat inanmayan bir topluma deliller ve uyarilar fayda saglamaz.

10:102 Onlar, kendilerinden önce gelip geçmiş toplumlarin (acikli) günlerinin benzerlerinden baskasini mi bekliyorlar? De ki: Haydi bekleyin! Süphesiz ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

10:103 Biz, sonra peygamberlerimizi ve ayni sekilde iman edenleri kurtaririz. Inananlari üzerimize bir borç olarak kurtaracagiz.

10:104 De ki: "Ey insanlar! Benim dinimden süphede iseniz, (bilin ki) ben Allah'i birakip da sizin taptiklariniza tapmam, fakat ancak sizi öldürecek olan Allah'a kulluk ederim. Bana müminlerden olmam emrolundu."

10:105 "Ve (bana) hanif (Allah'in birligini taniyici) olarak yüzünü dine çevir; sakin müsrıklarden olma, diye (emredildi)."

10:106 Allah'i birakip da sana fayda veya zarar vermeyecek seylere tapma. Eger bunu yaparsan, o takdirde sen mutlaka zalimlerden olursun.

10:107 Eger Allah sana bir zarar dokundurursa, onu yine O'ndan baska giderecek yoktur. Eger sana bir hayir dilerse, O'nun keremini geri çevirecek de yoktur. O, hayrini kullarından diledigine eristirir. Ve O bagislayandir, esirgeyendir.

10:108 De ki: Ey insanlar! Size Rabbinizden Hak (Kur'an) gelmistir. Artik kim dogru yola gelirse, ancak kendisi için gelecektir. Kim de saparsa, o da ancak kendi aleyhine sapacaktır. Ben sizin üzerinize vekil degilim. (Sadece teblig etmekle memurum).

10:109 (Resulüm!) Sen, sana vahyolunana uy ve Allah hükmedinceye kadar sabret. O hakimlerin en hayirlisidir.

Sura 11: Hud

11:1 Elif. Lam. Ra. (Bu sana indirilen), hikmet sahibi (ve) her seyden haberdar olan (Allah) tarafından ayetleri saglamlastirilmis, sonra da açıklanmis bir kitaptir.

11:2 (De ki: Bu Kitap) "Allah'tan baskasina ibadet etmemeniz için (indirildi). Süphesiz ki ben, onun tarafından size (gönderilmis) bir uyarici ve müjdeleyiciyim.

11:3 Ve Rabbinizden magfired dilemeniz, sonra da ona tevbe etmeniz için (indirildi. Eger bu emrolunanlari yaparsanız), Allah sizi, tayin edilmiş bir süreye kadar güzel bir sekilde yasatir, fazlasini yapan herkese de iyiliginin karsiligini verir. Eger yüz çevirerseniz, ben sizin basiniza gelecek büyük bir günün azabından korkarim."

11:4 Dönüsünüz yalnız Allah'adir. O, her seye kadirdir.

11:5 Bilesiniz ki, onlar Peygamber'den, (düsmanliklerini) gizlemeleri için gögüslerini çevirirler (gönüllerinden geçeni gizlerler). İyi bilin ki, onlar elbiselerine büründükleri zaman dahi, Allah onların gizlediklerini de, açığa çıkardıklarını da bilir. Çünkü O, kalplerin özünü bilendir.

11:6 Yeryüzünde yürüyen her canlinin rizki, yalnızca Allah'ın üzerinedir. Allah o canlinin durduğu yeri ve sonunda bırakılacağı mekanı bilir. (Bunların) hepsi açık bir kitapta (levh-i mahfuz'da) dir.

11:7 O, hanginizin amelini daha güzel olacağı hususunda sizi imtihan etmek için, Ars'i su üzerinde iken, gökleri ve yeri altı günde yaratandır.

Yemin ederim ki, (Resulüm!): "Ölümden sonra muhakkak diriltileceksiniz" desen, kafir olanlar derhal "Bu, açık bir büyüden başka bir şey değildir" derler.

11:8 Andolsun, eğer biz onlardan azabi sayılı bir süreye kadar ertelese, mutlaka "Onun gelmesini engelleyen nedir?" derler. Bilesiniz ki, kendilerine azap geldiği gün, bir daha onlardan uzaklaştırılacak değildir. Ve alay etmekte oldukları şey, onları çepeçevre kusatacaktır.

11:9 Eğer insana tarafımızdan bir rahmet (nimet) tattırır da sonra bunu ondan çekip alırsak, tamamen ümitsiz ve nankör olur.

11:10 Eğer kendisine dokunan bir zarardan sonra ona bir nimet tattırırsak, elbette "Kötülükler benden gitti" der. Çünkü o (bunu derken) simariktir, kibirlidir.

11:11 Ancak (musibetlere) sabredip güzel iş yapanlar böyle değildir. İşte onlar için bir bağış ve bir büyük mükafat vardır.

11:12 Belki de sen (müsrıkların:) "Ona (gökten) bir hazine indirilseydi veya onunla beraber bir melek gelseydi!" demelerinden ötürü sana vahyolunan ayetlerin bir kısmını (duyurmayı) terk edeceksin ve bu yüzden ruhun daralacaktır. (İyi bil ki) sen ancak bir uyarıcısın. Allah ise her şeyi vekildir.

11:13 Yoksa, "Onu (Kur'an'ı) kendisi uydurdu" mu diyorlar? De ki: Eğer doğru iseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi (yardıma) çağırın da siz de onun gibi uydurulmuş on sure getirin.

11:14 Eğer (onlar) size cevap veremiyorlarsa, bilin ki, o ancak Allah'ın ilmiyle indirilmiştir ve O'ndan başka tanrı yoktur. Artık siz müslüman oluyor musunuz?

11:15 Kim, (yalnız) dünya hayatını ve zinetini istemekte ise, işlerinin karşılığını orada onlara tam olarak veririz ve orada onlar hiçbir zarara uğratılmazlar.

11:16 İşte onlar, ahirette kendileri için atesten başka hiçbir şeyleri olmayan kimselerdir; (dünyada) yaptıkları da bosa gitmiştir; yapmakta oldukları şeyler (zaten) batıldır.

11:17 Rabbin tarafından (gelmiş) açık bir delile dayanan ve kendisini Rabbinden bir şahidin izlediği, ayrıca kendisinden önce, bir önder ve bir rahmet olarak Musa'nın Kitab'ı (elinde) bulunan kimse (inkarcılar gibi) midir? Çünkü bunlar ona (Kur'an'a) inanırlar. Zümrelerden hangisi onu inkar ederse işte cehennem atesi onun varacağı yerdir, bundan süphen olmasın; zira bu, senin Rabbin tarafından bildirilmiş gerçektir; fakat

insanların çoğu inanmazlar.

11:18 Kim Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim olabilir? Onlar (kiyamet gününde) Rablerine arz edilecekler, şahitler de: İşte bunlar Rablerine karşı yalan söyleyenlerdir, diyecekler. Bilin ki, Allah'ın laneti zalimlerin üzerindedir!

11:19 Onlar, (insanları) Allah'ın yolundan alıkoyan ve onu eğri göstermek isteyenlerdir. Ahireti inkar edenler de onlardır.

11:20 Onlar yeryüzünde (Allah'i) aciz bırakacak degillerdir; onların Allah'tan başka (yardım isteyecekleri) dostları da yoktur. Onların azabı kat kat olacaktır. Çünkü onlar (gerçekleri) ne görebiliyorlar ne de kulak veriyorlardı.

11:21 İşte onlar kendilerini ziyana uğrattılar. Uydurmakta oldukları şeyler de kendilerinden kaybolup gitti.

11:22 Süphesiz onlar, ahirette en çok ziyana uğrayanlardır.

11:23 İnanıp da güzel işler yapan ve Rablerine gönülden boyun egenlere gelince, işte onlar cennet ehlidir. Onlar orada ebedi kalırlar.

11:24 Bu iki zümrenin (müminlerle kafirlerin) durumu, kör ve sağır ile gören ve işiten kimseler gibidir. Bunların hali hiç eşit olur mu? Hala ibret almıyor musunuz?

11:25 Andolsun, biz Nuh'u kavmine elçi gönderdik. Onlara: "Ben (dedi), sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

11:26 Allah'tan baskasına tapmayın! Ben, size (gelecek) elem verici bir günün azabından korkuyorum."

11:27 Kavminden ileri gelen kafirler dediler ki: "Biz seni sadece bizim gibi bir insan olarak görüyoruz. Bizden, basit görüşle hareket eden alt tabakamızdan baskasının sana uydugunu görmüyoruz. Ve sizin bize karşı bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Bilakis sizin yalancılar olduğunuzu düşünüyoruz."

11:28 (Nuh) dedi ki: Ey kavmim! Eğer ben Rabbim tarafından (bildirilen) açık bir delil üzerinde isem ve O bana kendi katından bir rahmet vermiş de bu size gizli tutulmuşsa, buna ne dersiniz? Siz onu istemediğiniz halde biz sizi ona zorlayacak mıyiz?

11:29 Ey kavmim! Allah'ın emirlerini bildirmeye karşılık sizden herhangi bir mal istemiyorum. Benim mükafatım ancak Allah'a aittir. Ben iman edenleri kovacak değilim; çünkü onlar Rablerine kavusacaklardır. Fakat ben sizi, bilgisizce davranan bir topluluk olarak görüyorum.

11:30 Ey kavmim! Ben onları kovarsam, beni Allah'tan (onun azabından) kim korur? Düşünmüyor musunuz?

11:31 Ben size: "Allah'ın hazineleri benim yanımdadır" demiyorum, gaybi da bilmem. "Ben bir melegim" de demiyorum, sizin gözlerinizin hor gördüğü kimseler için, "Allah onlara asla bir hayır vermeyecektir" diyemem. Onların kalplerinde olani, Allah daha iyi bilir. Onları kovduğum takdirde ben gerçekten zalimlerden olurum."

11:32 Dediler ki: Ey Nuh! Bizimle mücadele ettin ve bize karşı mücadelede çok ileri gittin. Eğer doğrulardan isen, kendisiyle bizi tehdit ettiğini (azabı) bize getir!

11:33 (Nuh) dedi ki: "Onu size ancak dilerse Allah getirir. Ve siz (Allah'i)

aciz bırakacak değilsiniz.

11:34 Eger Allah sizi azdırmak istiyorsa, ben size öğüt vermek istesem de, öğüdüm size fayda vermez. (Çünkü) O sizin Rabbinizdir. Ve (nihayet) O'na döndürüleceksiniz."

11:35 (Resulüm!) Yoksa, "Bunu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eger onu uydurduysam günahım bana aittir. Fakat ben sizin islediginiz günahıtan uzagım."

11:36 Nuh'a vahyolundu ki: Kavminden iman etmiş olanlardan baskası artık (sana) asla inanmayacak. Öyle ise onların işlemekte olduklarından (günahlardan) dolayı üzülme.

11:37 Gözlerimizin önünde ve vahyimiz (emrimiz) uyarınca gemiyi yap ve zulmedenler hakkında bana (bir şey) söyleme! Onlar mutlaka bogulacaklardır!

11:38 Nuh gemiyi yapıyor, kavminden ileri gelenler ise, yanına her ugradıkça onunla alay ediyorlardı. Dedi ki: "Eger bizimle alay ediyorsanız, iyi bilin ki siz nasıl alay ediyorsanız biz de sizinle alay edeceğiz!"

11:39 Kendisini rezil edecek azabın kime geleceğini ve sürekli bir azabın kimin basına ineceğini yakında bileceksiniz."

11:40 Nihayet emrimiz gelip de sular cosup yükselmeye başlayınca Nuh'a dedik ki: "(Canlı çeşitlerinin) her birinden iki es ile -(bogulacagina dair) aleyhinde söz geçmiş olanlar dışında- aileni ve iman edenleri gemiye yükle!" Zaten onunla beraber pek azı iman etmişti.

11:41 (Nuh) dedi ki: "Gemiye binin! Onun yüzüp gitmesi de, durması da Allah'in adıyladır. Süphesiz ki Rabbin çok bağışlayan, pek esirgeyendir."

11:42 Gemi, dağlar gibi dalgalar arasında onları götürüyordu. Nuh, gemiden uzakta bulunan oğluna: Yavrucugum! (Sen de) bizimle beraber bin, kafirlerle beraber olma! diye seslendi.

11:43 Oğlu: Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım, dedi. (Nuh): "Bugün Allah'in emrinden (azabından), merhamet sahibi Allah'tan baska koruyacak kimse yoktur" dedi. Aralarına dalga girdi, böylece o da bogulanlardan oldu.

11:44 (Nihayet) "Ey yer suyunu yut! Ve ey gök (suyunu) tut!" denildi. Su çekildi; is bitirildi; (gemi de) Cudi (dağının) üzerine yerleşti. Ve: "O zalimler topluluğunun canı cehenneme!" denildi.

11:45 Nuh Rabbine dua edip dedi ki: "Ey Rabbin! Süphesiz oğlum da ailemdir. Senin vadin ise elbette haktır. Sen hakimler hakimsin."

11:46 Allah buyurdu ki: Ey Nuh! O asla senin aileden değildir. Çünkü onun yaptığı kötü bir istir. O halde hakkında bilgin olmayan bir şeyi benden isteme! Ben sana cahillerden olmamı tavsiye ederim.

11:47 Nuh dedi ki: Ey Rabbin! Ben senden hakkında bilgim olmayan şeyi istemekten sana sığınırım. Eger beni bağışlamaz ve esirgemezsen, ben ziyana uğrayanlardan olurum!

11:48 Denildi ki: Ey Nuh! Sana ve seninle beraber olan ümmetlere bizden selam ve bereketlerle (gemiden) in! Kendilerini (dünyada) faydalandıracağız, sonra da bizden kendilerine elem verici bir azabın dokunacağı ümmetler de

olacaktır.

11:49 (Resulüm!) İste bunlar sana vahyettiğimiz gayb haberlerindedir.

Bundan önce onları ne sen biliyordun ne de kavmin. O halde sabret. Çünkü iyi sonuç (sabredip) sakinelerindir.

11:50 Âd kavmine de kardeşleri Hud'u (gönderdik). Dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. Siz yalan uyduranlardan baskası degilsiniz.

11:51 Ey kavmim! Ben, ona (peygamberliğe) karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan baskasına ait degildir. Hala aklınızı kullanmıyor musunuz?

11:52 Ey kavmim! Rabbinizden bağış dileyin; sonra da O'na tevbe edin ki, üzerinize göğü (yağmuru) bol bol göndersin ve kuvvetinize kuvvet katsin. Günah işleyerek (Allah'tan) yüz çevirmeyin.

11:53 Dediler ki: Ey Hud! Sen bize açık bir mucize getirmedin, biz de senin sözünle tanrılarımızı bırakacak degiliz ve biz sana iman edecek de degiliz.

11:54 Biz "Tanrılarımızdan biri seni fena çarpmış!" demekten başka bir söz söylemeyiz! (Hud) dedi ki: "Ben Allah'ı şahit tutuyorum; siz de şahit olun ki ben sizin ortak kostuklarınızdan uzagim."

11:55 "O'ndan başka (taptıklarınızın hepsinden uzagim). Haydi hepiniz bana tuzak kurun; sonra da bana mühlet vermeyin!"

11:56 "Ben, benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz olan Allah'a dayandım. Çünkü yürüyen hiçbir varlık yoktur ki, O, onun perçeminden tutmuş olmasın. Süphesiz Rabbiniz dosdogru yoldadır."

11:57 "Eğer yüz çevirirseniz süphesiz ki benimle size gönderileni size bildirdim. Rabbiniz (dilerse) sizden başka bir kavmi yerinize getirir de O'na hiçbir zarar veremezsiniz. Çünkü benim Rabbiniz her şeyi gözetendir."

11:58 Emrimiz gelince, Hud'u ve onunla beraber iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle kurtardık, onları ağır bir azaptan kurtulmuş erdirdik.

11:59 İste Âd (kavmi). Rablerinin ayetlerini inkar ettiler; O'nun peygamberlerine asi oldular ve inatçı her zorbanın emrine uydular.

11:60 Onlar hem bu dünyada hem de kıyamet gününde lanete tabi tutuldular. Biliniz ki, Ad (kavmi) Rablerini inkar ettiler. (Sunu da) bilin ki Hud'un kavmi Âd, Allah'ın rahmetinden uzak kilindi.

11:61 Semud kavmine de kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı. Ve sizi orada yasattı. O halde O'ndan mağfiret isteyin; sonra da O'na tevbe edin. Çünkü Rabbiniz (kullarına) çok yakındır, (dualarını) kabul edendir.

11:62 Dediler ki: Ey Salih! Sen bundan önce içimizde ümit beslenen birisiydin. (Simdi) babalarımızın taptıklarına tapmaktan bizi engelliyor musun? Dogrusu biz, bizi kendisine (kulluğa) çağırdığın şeyden ciddi bir süphe içindeyiz.

11:63 (Salih) dedi ki: Ey kavmim! Eğer ben Rabbinizden (verilen) apaçık bir delil üzerinde isem ve O bana kendinden bir rahmet (peygamberlik) vermişse, buna ne dersiniz? Bu durum karşısında O'na asi olursam beni Allah'tan (O'nun azabından) kim korur? O zaman siz de bana ziyan vermekten fazla bir şey

yapamazsiniz.

11:64 Ey kavmim! Iste size mucize olarak Allah'in devesi. Onu birakin, Allah'in arzinda yesin (içsin). Ona kötülük dokundurmayın; sonra sizi yakin bir azap yakalar.

11:65 Fakat Semud kavmi o deveyi, ayaklarini keserek öldürdüler. Salih dedi ki: "Yurdunuzda üç gün daha yasayin (sonra helak olacaksınız)!" Bu söz, yalanlanamayan bir tehdit idi.

11:66 Emrimiz gelince, Salih'i ve onunla beraber iman edenleri, bizden bir rahmet olarak (azaptan) ve o günün zilletinden kurtardik. Süphesiz Rabbin kuvvetlidir, (her seye) galip gelendir.

11:67 Zulmedenleri de o korkunç ses yakaladi ve yurtlarında diz üstü çökekaldilar.

11:68 Sanki orada hiç oturmamislardi. Biliniz ki, Semud kavmi gerçekten Rablerini inkar ettiler. Yine bilirsiniz ki, Semud kavmi (Allah'in rahmetinden) uzak kilindi.

11:69 Andolsun ki elçilerimiz (melekler) Ibrahim'e müjde getirdiler ve: "Selam (sana)" dediler. O da: "(Size de) selam" dedi ve hemen kızartilmis bir buzagi getirdi.

11:70 Ellerini yemege uzatmadiklarini görünce, onlari yadirdadi ve onlardan dolayi içine bir korku düstü. Dediler ki: Korkma! (biz melekleriz). Lut kavmine gönderildik.

11:71 O esnada hanimi ayakta idi ve (bu sözleri duyunca) güldü. Ona da Ishak'i, Ishak'in ardından da Ya'kub'u müjdeledik.

11:72 (Ibrahim'in karisi:) Olacak sey degil! Ben bir kocakari, bu kocam da bir ihtiyar iken çocuk mu doguracagim? Bu gerçekten sasilacak bir sey! dedi.

11:73 (Melekler) dediler ki: Allah'in emrine sasiyor musun? Ey ev halki! Allah'in rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir. Süphesiz ki O, övülmeye layiktir, iyiligi boldur.

11:74 Ibrahim'den korku gidip kendisine müjde gelince, Lut kavmi hakkında (adeta) bizimle mücadeleye basladi.

11:75 Ibrahim cidden yumusak huylu, bagri yanik, kendisini Allah'a vermis biri idi.

11:76 (Melekler dediler ki): Ey Ibrahim! Bundan vazgeç. Çünkü Rabbinin (azap) emri gelmistir. Ve onlara, geri çevrilmez bir azap mutlaka gelecektir!

11:77 Elçilerimiz Lut'a gelince, (Lut) onların yüzünden üzüldü ve onlardan dolayi içi daraldi da "Bu, çetin bir gündür" dedi.

11:78 Lut'un kavmi, kosarak onun yanina geldiler. Daha önce de o kötü isleri yapmaktaydilar. (Lut): "Ey kavmim! Iste sunlar kızlarimdir (onlarla evlenin); sizin için onlar daha temizdir. Allah'tan korkun ve misafirlerimin önünde beni rezil etmeyin! İçinizde akli basinda bir adam yok mu!" dedi.

11:79 Dediler ki: Senin kızlarında bizim bir hakkimiz olmadigini biliyorsun. Ve sen bizim ne istedigimizi elbette bilirsin.

11:80 (Lut:) Keske benim size karsi (koyacak) bir gücüm olsaydi veya güçlü bir kaleye siginabilseydim! dedi.

11:81 (Melekler) dediler ki: Ey Lut! Biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana asla

dokunamazlar. Sen gecenin bir kısmında ailenle (yola çikip) yürü. Karından baska sizden hiçbiri geride kalmasin. Çünkü onlara gelecek olan (azap) süphesiz ona da isabet edecektir. Onlara vadolunan (helak) zamani, sabah vaktidir. Sabah yakin degil mi?

11:82 Emrimiz gelince, oranin altini üstüne getirdik ve üzerlerine (balçiktan) pisirilip istif edilmiş taslar yagdırdik.

11:83 (O taslar:) Rabbin katında isaretleterek (yagdirilmistir). Onlar zalimlerden uzak degildir.

11:84 Medyen'e de kardesleri Suayb'i (gönderdik). Dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin! Sizin için ondan baska tanri yoktur. Ölçüyü ve tartiyi eksik yapmayın. Zira ben sizi hayir (ve bolluk) içinde görüyorum. Ve ben, gerçekten sizin için kusatici bir günün azabından korkuyorum.

11:85 Ve ey kavmim! Ölçüyü ve tartiyi adaletle yapin; insanlara esyalarini eksik vermeyin; yeryüzünde bozguncular olarak dolasmayin.

11:86 Eger mümin iseniz Allah'in (helalinden) biraktigi (kar) sizin için daha hayirlidir. Ben üzerinize bir bekçi degilim.

11:87 Dediler ki: Ey Suayb! Babalarimizin taptiklarini (putlari), yahut mallarimiz hususunda diledigimizi yapmayi terketmemizi sana namazin mi emrediyor? Oysa sen yumusak huylu ve çok akillisin!

11:88 Dedi ki: Ey kavmim! Eger benim, Rabbin tarafından (verilmis) apaçik bir delilim varsa ve O bana tarafından güzel bir rizik vermisse buna ne dersiniz? Size yasak ettigim seylerin aksini yaparak size aykiri davranmak istemiyorum. Ben sadece gücümün yettigi kadar islah etmek istiyorum. Fakat basarmam ancak Allah'in yardimi iledir. Yalniz O'na dayandim ve yalniz O'na dönecegim.

11:89 Ey kavmim! Sakin bana karsi düşmanliginiz, Nuh kavminin veya Hud kavminin, yahut Salih kavminin baslarına gelenler gibi size de bir musibet getirmesin! Lut kavmi de sizden uzak degildir.

11:90 Rabbinizden bagislanma dileyin; sonra O'na tevbe edin. Muhakkak ki Rabbin çok merhametlidir, (müminleri) çok sever.

11:91 Dediler ki: Ey Suayb! Söylediklerinin çoğunu anlamiyoruz ve içimizde seni cidden zayıf (aciz) görüyoruz! Eger kabilen olmasa, seni mutlaka taslayarak öldürürüz. Sen bizden üstün degilsin.

11:92 (Suayb:) "Ey kavmim dedi, size göre benim kabilem Allah'tan daha mi güçlü ve degerli ki, onu (Allah'in emirlerini) arkaniza atip unuttunuz. Süphesiz ki Rabbin yapmakta olduklarinizi çepeçevre kusaticidir.

11:93 Ey kavmim! Elinizden geleni yapin! Ben de yapacagim! Kendisini rezil edecek azabin gelecegi sahsin ve yalancinin kim oldugunu yakinda öğreneceksiniz! Bekleyin! Ben de sizinle beraber beklemekteyim."

11:94 Emrimiz gelince, Suayb'i ve onunla beraber iman edenleri tarafimizdan bir rahmetle kurtardik; zulmedenleri ise korkunç bir gürültü yakaladi da yurtlarında diz üstü çökekaldilar.

11:95 Sanki orada hiç barinmamislardi. Biliniz ki, Semud kavmi (Allah'in rahmetinden) uzak oldugu gibi Medyen kavmi de uzak oldu.

11:96 Andolsun ki Musa'yi da mucizelerimizle ve apaçik bir delille gönderdik.

11:97 Firavun'a ve onun ileri gelenlerine Fakat onlar Firavun'un emrine uydular. Oysa Firavun'un emri dogru degildi.

11:98 Firavun, kiyamet gününde kavminin önüne düşecek ve onlari (çekip) atese götürecektir. Varacaklari yer ne kötü yerdir!

11:99 Onlar burada da, kiyamet gününde de lanete ugratildilar. (Onlara) verilen bu armagan ne kötü armagandır!

11:100 (Ey Muhammed!) Iste bu, (halki helak olmus) memleketlerin haberlerindedir. Biz onu sana anlatiyoruz; onlardan (bugüne kadar izleri) kalan da vardir, biçilmis ekin (gibi yok olan) da vardir.

11:101 Onlara biz zulmetmedik; fakat, onlar kendilerine zulmettiler. Rabbinin (azap) emri geldiginde, Allah'i birakip da taptiklari tanrilari, onlara hiçbir sey saglamadi, ziyanlarini artirmaktan baska bir seye yaramadi.

11:102 Rabbin, haksizlik eden memleketleri (onlarin halkini) yakaladiginde, onun yakalayisi iste böyle (siddetlidir). Süphesiz onun yakalamasi pek elem vericidir, pek çetindir!

11:103 Iste bunda, ahiret azabindan korkanlar için elbette bir ibret vardir. O gün bütün insanların bir araya toplandigi bir gündür ve o gün (bütün mahlukatın) hazir bulundugu bir gündür.

11:104 Biz onu (kiyamet gününü) sadece sayili bir müddete kadar bekletiriz.

11:105 O geldigi gün Allah'in izni olmadan hiç kimse konusamaz. Onlardan kimi bedbahttir, kimi mutlu.

11:106 Bedbaht olanlar atestedirler, orada onlarin (öyle feci) nefes alip vermeleri vardir ki.

11:107 Rabbinin diledigi hariç, (onlar) gökler ve yer durdukça o ateste ebedi kalacaklardir. Çünkü Rabbin, istedigini hakkiyla yapandır.

11:108 Mutlu olanlara gelince, onlar da cennettedirler. Rabbinin diledigi hariç, gökler ve yer durdukça onlar da orada ebedi kalacaklardir. Bu (nimetler) bitmez, tükenmez bir lütuftur.

11:109 O halde onlarin tapmakta olduklari seylerden (bu seylerin onlari azaba götürdüğünden) süphen olmasin. Çünkü onlar ancak daha önce babalarinin taptigi gibi tapiyorlar. Biz onlarin (azaptan) nasiplerini mutlaka eksiksiz olarak verecegiz.

11:110 Andolsun biz Musa'ya Kitab'i verdik; fakat onda ihtilaf edildi. Eger Rabbinden bir söz geçmemis olsaydi, elbette onlarin arasinda hüküm verilmisti (ve isleri de bitirilmisti). Süphesiz ki onlar (Mekkeliler) de Kur'an hakkında derin bir süphe içindedirler.

11:111 Süphesiz Rabbin, onlarin her birinin amellerinin karsiligini onlara tam olarak verecektir. Çünkü Rabbin, onlarin yapmakta olduklarindan haberdardir.

11:112 O halde seninle beraber tevbe edenlerle birlikte emrolundugun gibi dosdogru ol! Asiri da gitmeyin. Çünkü O, sizin yaptiklarinizi çok iyi görendir.

11:113 Zulmedenlere meyletmeyin; sonra size ates dokunur (cehennemde yanarsiniz). Sizin Allah'tan baska dostlariniz yoktur. Sonra (O'ndan da) yardım göremezsiniz!

11:114 Gündüzün iki ucunda, gecenin de ilk saatlerinde namaz kil. Çünkü iyilikler kötülükleri (günahlari) giderir. Bu, öğüt almak isteyenlere bir hatırlatmadır.

11:115 (Ey Muhammed!) Sabirli ol, çünkü Allah güzel is yapanların mükafatını zayi etmez.

11:116 Sizden önceki asırlarda yeryüzünde (insanlari) bozgunculuktan alikoyacak faziletli kimseler bulunsaydı ya! Fakat onlardan, kurtulusa erdirdigimiz az bir kısmi müstesnadır (bunlar görevlerini yaptılar). Zulmedenler ise, kendilerine verilen refahın pesine düstüler. Zaten günahkar idiler.

11:117 Halki iyi olduğu halde Rabbin, haksızlıkla memleketleri helak etmez.

11:118 Rabbin dileyseydi bütün insanlari bir tek millet yapardı. (Fakat) onlar ihtilafa düsmeye devam edecekler.

11:119 Ancak Rabbinin merhamet ettikleri müstesnadır. Zaten Rabbin onlari bunun için yarattı. Rabbinin, "Andolsun ki cehennemi tümüyle insanlar ve cinlerle dolduracağım" sözü yerini buldu.

11:120 Peygamberlerin haberlerinden senin kalbini (tatmin ve) teskin edeceğimiz her haberi sana anlatıyoruz. Bunda sana gerçeğin bilgisi, müminlere de bir öğüt ve bir uyarı gelmiştir.

11:121 İman etmeyenlere de ki: Elinizden geleni yapın! Biz de (gerekeni) yapmaktayız!

11:122 Bekleyin! Süphesiz biz de beklemekteyiz!

11:123 Göklerin ve yerin gaybi (sirri) yalnız Allah'a aittir. Her is O'na döndürülür. Öyle ise O'na kulluk et ve O'na dayan! Rabbin yaptıklarınızdan gafil degildir.

Sura 12: Yusuf

12:1 Elif. Lam. Ra. Bunlar, apaçık Kitab'ın ayetleridir.

12:2 Anlayasınız diye biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik.

12:3 (Ey Muhammed!) Biz, sana bu Kur'an'ı vahyetmekle geçmiş milletlerin haberlerini sana en güzel bir şekilde anlatıyoruz. Gerçek su ki, sen bundan önce (bu haberleri) elbette bilmeyenlerden idin.

12:4 Bir zamanlar Yusuf, babasına (Ya'kub'a) demisti ki: Babacığım! Ben (rüyamda) on bir yıldızla güneşi ve ayı gördüm; onlari bana secde ederlerken gördüm.

12:5 (Babası:) Yavrucugum! dedi, rüyani sakın kardeslerine anlatma; sonra sana bir tuzak kururlar! Çünkü şeytan insana apaçık bir düşmandır.

12:6 İste böylece Rabbin seni seçecek, sana (rüyada görülen) olayların yorumunu öğretecek ve daha önce iki atan İbrahim ve İshak'a nimetini tamamladığı gibi sana ve Ya'kub soyuna da nimetini tamamlayacaktır.

Çünkü Rabbin çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.

12:7 Andolsun ki Yusuf ve kardeslerinde, (almak) isteyenler için ibretler vardır.

12:8 (Kardesleri) dediler ki: Yusuf'la kardesi (Bünyamin) babamıza bizden daha sevgilidir. Halbuki biz kalabalık bir cemaatiz. Süphesiz ki babamız apaçık bir yanlışlik içindedir.

12:9 (Aralarında dediler ki:) Yusufu öldürün veya onu (uzak) bir yere atın

ki babanızın teveccühü yalnız size kalsın! Ondan sonra da (tevbe ederek) salih kimseler olursunuz!

12:10 Onlardan biri: Yusufu öldürmeyin, eğer mutlaka yaparsanız onu kuyunun dibine atın da geçen kervanlardan biri onu alsın (götürsün), dedi.

12:11 Dediler ki: "Ey babamız! Sana ne oluyor da Yusuf hakkında bize güvenmiyorsun! Oysa ki biz onun iyiliğini istemekteyiz.

12:12 Yarın onu bizimle beraber (kira) gönder de bol bol yesin (içsin), oynasın. Biz onu mutlaka koruruz."

12:13 (Babalari) dedi ki: Onu götürmeniz beni mutlaka üzer. Siz ondan habersizken onu bir kurdun yemesinden korkarım.

12:14 Dediler ki: Hakikaten biz (kuvvetli) bir topluluk olduğumuz halde, eğer onu kurt yerse, o zaman biz gerçekten aciz kimseler sayılırız.

12:15 Onu götürüp de kuyunun dibine atmaya ittifakla karar verdikleri zaman, biz Yusuf'a: Andolsun ki sen onların bu işlerini onlar (işin) farkına varmadan, kendilerine haber vereceksin, diye vahyettik.

12:16 Aksamleyin ağlayarak babalarına geldiler.

12:17 Ey babamız! dediler, biz yarışmak üzere uzaklaştık; Yusufu esyamızın yanında bırakmadık. (Ne yazık ki) onu kurt yemiştir! Fakat biz doğru söyleyenler olsak da sen bize inanmazsın.

12:18 Gömleğinin üstünde sahte bir kan ile geldiler. (Yakub) dedi ki: Bilakis nefisleriniz size (kötü) bir işi güzel gösterdi. Artık (bana düşen) hakkıyla sabretmektir. Anlattığınız karşısında (bana) yardım edecek olan, ancak Allah'tır.

12:19 Bir kervan geldi ve sucularını (kuyuya) gönderdiler, o da (gidip) kovalarını saldı, (Yusufu görünce) "Müjde! İşte bir oğlan!" dedi. Onu bir ticaret malı olarak sakladılar. Allah onların yaptıklarını çok iyi bilir.

12:20 (Kafiler Misir'a vardığında) onu değersiz bir pahaya, sayılı birkaç dirheme sattılar. Onlar zaten ona değer vermemişlerdi.

12:21 Misir'da onu satın alan adam, karısına dedi ki: "Ona değer ver ve güzel bak! Umulur ki bize faydası olur. Veya onu evlat ediniriz." İşte böylece (Misir da adaletle hükmetmesi) ve kendisine (rüyadaki) olayların yorumunu öğretmemiz için Yusufu o yere yerleştirdik. Allah, emrini yerine getirmeye kadirdir. Fakat insanların çoğu (bunu) bilmezler.

12:22 (Yusuf) erginlik çağına erişince, ona (isabetle) hükmetme (yeteneği) ve ilim verdik. İşte güzel davranışları biz böyle mükafatlandırırız.

12:23 Evinde bulunduğu kadın, onun nefisinden murat almak istedi, kapıları iyice kapattı ve "Haydi gel!" dedi. O da " (Hasa), Allah'a siginirim! Zira kocanız benim velinimetimdir, bana güzel davrandı. Gerçek şu ki, zalimler iflah olmaz!" dedi.

12:24 Andolsun ki, kadın ona meyletti. Eger Rabbinin işaret ve ikazını görmeseydi o da kadına meyletmişti. İşte böylece biz, kötülük ve fuhşu ondan uzaklaştırmak için (delilimizi gösterdik). Süphesiz o ihlaslı kullarımızdandı.

12:25 İkisi de kapiya doğru kostular. Kadın onun gömleğini arkadan

yirtti. Kapinin yanında onun kocasına rastladılar. Kadın dedi ki: Senin ailene kötülük etmek isteyen cezası, zindana atılmaktan veya elem verici bir iskenceden başka ne olabilir!

12:26 Yusuf: "Asil kendisi benim nefsimden murat almak istedi" dedi. Kadının akrabasından biri şöyle şahitlik etti: "Eğer gömleği önden yırtılmissa, kadın doğru söylemiştir, bu ise yalancılardandır."

12:27 "Eğer gömleği arkadan yırtılmissa, kadın yalan söylemiştir. Bu ise doğru söyleyenlerdendir."

12:28 (Kocası, Yusuf'un gömleğinin) arkadan yırtılmış olduğunu görünce, (kadına): "Şüphesiz, dedi; bu, sizin tuzaginizdir. Sizin tuzaginiz gerçekten büyüktür."

12:29 "Ey Yusuf! Sen bundan (olanları söylemekten) vazgeç! (Ey kadın!) Sen de günahının affını dile! Çünkü sen günahkarlardan oldun"

12:30 Şehirdeki bazı kadınlar dediler ki: Aziz karisi, delikanlisinin nefsinden murat almak istiyormuş; Yusufun sevdası onun kalbine işlemiş! Biz onu gerçekten açık bir sapıklık içinde görüyoruz.

12:31 Kadın, onların dedikodusunu duyunca, onlara davetçi gönderdi; onlar için dayanacak yastıklar hazırladı. Herbirine bir bıçak verdi. (Kadınlar meyveleri soyarken Yusuf'a): "Çık karsılarına!" dedi. Kadınlar onu görünce, onun büyüklüğünü anladılar. (Saskinliklerinden) ellerini kestiler ve dediler ki: Hasa Rabbimiz! Bu bir beser değil... Bu ancak üstün bir melektir!

12:32 Kadın dedi ki: İste hakkında beni kinadığınız şahis budur. Ben onun nefsinden murat almak istedim. Fakat o, (bundan) siddetle sakındı. Andolsun, eğer o kendisine emredeceğimi yapmazsa mutlaka zindana atılacak ve elbette sürünenlerden olacaktır!

12:33 (Yusuf:) Rabbim! Bana zindan, bunların benden istediklerinden daha iyidir! Eğer onların hilelerini benden çevirmezsen, onlara meyleder ve cahillerden olurum! dedi.

12:34 Rabbi onun duasını kabul etti ve onların hilesini uzaklaştırdı. Çünkü O çok iyi işiten, pek iyi bilendir.

12:35 Sonunda (aziz ve arkadaşları) kesin delilleri görmelerine rağmen (halkın dedikodusunu kesmek için yine de) onu bir zamana kadar mutlaka zindana atmaları kendilerine uygun görüldü.

12:36 Onunla birlikte zindana iki delikanlı daha girdi. Onlardan biri dedi ki: Ben (rüyada) sarap siktigimi gördüm. Diğeri de: Ben de basımın üstünde kusların yemekte olduğu bir ekmeğe tasıdığımı gördüm. Bunun yorumunu bize haber ver. Çünkü biz seni güzel davrananlardan görüyoruz, dedi.

12:37 (Yusuf) dedi ki: Size yedirilecek yemek gelmeden önce onun yorumunu mutlaka size haber vereceğim. Bu, Rabbimin bana öğrettiklerindedir. Şüphesiz ben Allah'a inanmayan bir kavmin dininden uzaklaştım. Onlar ahireti inkar edenlerin kendileridir.

12:38 Atalarım İbrahim, İshak ve Ya'kub'un dinine uydum. Allah'a herhangi bir şeyi ortak kosmamız bize yarasmaz. Bu, Allah'ın bize ve insanlara olan lütfündendir. Fakat insanların çoğu sükrretmezler.

12:39 Ey zindan arkadaşlarım! Çesitli tanrılar mı daha iyi, yoksa

gücüne karsi durulamaz olan bir tek Allah mi?

12:40 Allah'i birakip da taptiklariniz, sizin ve atalarinizin taktigi birtakim isimlerden baska bir sey degildir. Allah onlar hakkında herhangi bir delil indirmemistir. Hüküm sadece Allah'a aittir. O size kendisinden baskasina ibadet etmemenizi emretmistir. Iste dosdogru din budur. Fakat insanlariin çoğu bilmezler.

12:41 Ey zindan arkadaslarim! (Rüyalarınıza gelince), biriniz (daha önce oldugu gibi) efendisine sarap içirecek; diğeri ise asilacak ve kuslar onun basindan (beynini) yiyecekler. Yorumunu sordugunuz is (bu sekilde) kesinlestir.

12:42 Onlardan, kurtulacagini bildigi kimseye dedi ki: Beni efendinin yaninda an, (umudur ki beni çıkarir). Fakat seytan ona, efendisine anmayi unutturdu. Dolayisiyla (Yusuf), birkaç sene daha zindanda kaldi.

12:43 Kral dedi ki: Ben (rüyada) yedi arik inegin yedigi yedi semiz inek gördüm. Ayrica, yedi yesil basak ve diğelerini de kuru gördüm. Ey ileri gelenler! Eger rüya yorumluyorsanız, benim rüyami da bana yorumlayiniz.

12:44 (Yorumcular) dediler ki: Bunlar karmakarisik düslerdir. Biz böyle düslerin yorumunu bilenlerden degiliz.

12:45 (Zindandaki) iki kisiden kurtulmus olan, uzun bir zaman sonra (Yusufu) hatirlayarak dedi ki: Ben size onun yorumunu haber veririm, beni hemen (zindana) gönderin.

12:46 (Yusufun yanina gelerek dedi ki:) Ey Yusuf, ey dogru sözlü kisi! (Rüyada görülen) yedi arik inegin yedigi yedi semiz inek ile yedi yesil basak ve diğeleri de kuru olan (basaklar) hakkında bize yorum yap. Ümit ederim ki, insanlara (isabetli yorumunla) dönerim de belki onlar da dogruyu öğrenirler.

12:47 Yusuf dedi ki: Yedi sene adetiniz üzere ekin ekersiniz. Sonra da yiyeceklerinizden az bir miktar hariç, biçtiklerinizi basaginda (stok edip) birakiniz.

12:48 Sonra bunun ardindan, saklayacaklarinizden az bir miktar (tohumluk) hariç, o yillar için biriktirdiklerinizi yeyip bitirecek yedi kitlik yili gelecektir.

12:49 Sonra bunun ardindan da bir yıl gelecek ki, o yilda insanlara (Allah tarafından) yardım olunacak ve o yilda (meyvesuyu ve yag) sikacaklar.

12:50 (Adam bu yorumu getirince) kral dedi ki: "Onu bana getirin!" Elçi, Yusuf'a geldiği zaman, (Yusuf) dedi ki: "Efendine dön de ona: Ellerini kesen o kadınların zoru neydi? diye sor. Süphesiz benim Rabbim onların hilesini çok iyi bilir."

12:51 (Kral kadınlara) dedi ki: Yusufun nefsinden murat almak istediginiz zaman durumunuz neydi? Kadınlar, Hasa! Allah için, biz ondan hiçbir kötülük görmedik, dediler. Azizin karisi da dedi ki: "Simdi gerçek ortaya çıktı. Ben onun nefsinden murat almak istemistim. Süphesiz ki o dogru söyleyenlerdendir."

12:52 (Yusuf dedi ki): Bu, azizin yoklugunda ona hainlik etmedigimi ve Allah'in hainlerin hilesini basariya ulastirmayacagini (herkesin) bilmesi içindir.

12:53 (Bununla beraber) nefsimi temize çıkarmıyorum. Çünkü nefis asiri şekilde kötülüğü emreder; Rabbim acıyıp koruması baska. Süphesiz Rabbim çok bağışlayan, pek esirgeyendir.

12:54 Kral dedi ki: Onu bana getirin, onu kendime özel danışman edineyim. Onunla konuşunca: Bugün sen yanımızda yüksek makam sahibi ve güvenilir birisin, dedi.

12:55 "Beni ülkenin hazinelerine tayin et! Çünkü ben (onları) çok iyi korurum ve bu işi bilirim" dedi.

12:56 Ve böylece Yusuf'a orada dilediği gibi hareket etme üzere ülke içinde yetki verdik. Biz dilediğimiz kimseye rahmetimizi eristiririz. Ve güzel davrananların mükafatını zayı etmeyiz.

12:57 İman edip de (kötülüklerden) sakınanlar için ahiret mükafatı daha hayirlidir.

12:58 Yusufun kardeşleri gelip onun huzuruna girdiler, (Yusuf) onları tanıdı, onlar onu tanımiyorlardı.

12:59 (Yusuf) onların yüklerini hazırlayınca dedi ki: "Sizin bababir kardeşinizi de bana getirin. Görmüyor musunuz, ben ölçüğü tam dolduruyorum ve ben misafirperverlerin en iyisiyim.

12:60 Eğer onu bana getirmezseniz, artık benim yanımda size verilecek bir ölçek (erzak) yoktur, bana hiç yaklaşmayın!"

12:61 Dediler ki: Onu babasından istemeye çalışacağız, kuskusuz bunu yapacağız.

12:62 (Yusuf) emrindeki gençlere dedi ki: Sermayelerini yüklerinin içine koyun. Olur ki ailelerine döndüklerinde bunun farkına varırlar da belki geri gelirler.

12:63 Babalarına döndüklerinde dediler ki: Ey babamız! Erzak bize yasaklandı. Kardeşimizi (Bünyamin'i) bizimle beraber gönder de (onun sayesinde) ölçüp alalım. Biz onu mutlaka koruyacağız.

12:64 Ya'kub dedi ki: Daha önce kardeşi (Yusuf) hakkında size ne kadar güvendiysen, bunun hakkında da size ancak o kadar güvenirim! (Ben onu sadece Allah'a emanet ediyorum); Allah en hayirli koruyucudur. O, acıyanların en merhametlisidir.

12:65 Esyalarını açtiklarında sermayelerinin kendilerine geri verildiğini gördüler. Dediler ki: Ey babamız! Daha ne istiyoruz. İşte sermayemiz de bize geri verilmiş. (Onunla yine) ailemize yiyecek getiririz, kardeşimizi koruruz ve bir deve yükü de fazla alırız. Çünkü bu (seferki aldığımız) az bir miktardır.

12:66 (Ya'kub) dedi ki: Kusatilmanız (ve çaresiz kalma durumunuz) hariç, onu bana mutlaka getireceğinize dair Allah adına bana sağlam bir söz vermediginiz takdirde onu sizinle beraber göndermem!" Ona (istediği şekilde) teminatlarını verdiklerinde dedi ki: Söylediklerimize Allah şahittir.

12:67 Sonra söyle dedi: Oğullarım! (Sehre) hepimiz bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ama Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi sizden savamam. Hüküm Allah'tan baskasının değildir. (Onun için) ben yalnız O'na dayandım. Tevekkül edenler yalnız O'na dayansınlar.

12:68 Babalarının kendilerine emrettiği yerden (çesitli kapılardan)

girdiklerinde (onun emrini yerine getirdiler. Fakat bu tedbir) Allah'tan gelecek hiçbir şeyi onlardan savamazdı; ancak Ya'kub içindeki bir dileği açığa vurmuş oldu. Süphesiz o, ilim sahibiydi, çünkü ona biz öğretmistik. Fakat insanların çoğu bilmezler.

12:69 Yusuf'un yanına girdiklerinde öz kardeşini yanına aldı ve "Bilesin ki ben senin kardeşimim, onların yaptıklarına üzülme" dedi.

12:70 (Yusuf) onların yükünü hazırladığı zaman masrabayı kardeşinin yükü içine koydu! (Kafile hareket ettikten) sonra bir tellal: Ey kabile! Siz hirsizsiniz! diye seslendi.

12:71 (Yusuf'un kardeşleri) onlara dönerek: Ne arıyorsunuz? dediler.

12:72 Kralın su kabini arıyoruz; onu getirene bir deve yükü (bahsis) var dediler. (İçlerinden biri:) Ben buna kefilim, dedi.

12:73 Allah'a andolsun ki, bizim yeryüzünde fesat çıkarmak için gelmediğimizi siz de biliyorsunuz. Biz hirsiz da değiliz, dediler.

12:74 (Yusuf'un adamları) dediler ki: Peki, siz yalancıysanız bunun cezası nedir?

12:75 "Onun cezası, kayıp esya, kimin yükünde bulunursa iste o (sahsa el koymak) onun cezasıdır. Biz zalimleri böyle cezalandırırız" dediler.

12:76 Bunun üzerine Yusuf, kardeşinin yükünden önce onların yüklerini (aramaya) başladı. Sonra da onu, kardeşinin yükünden çıkarttı. İste biz Yusuf'a böyle bir tedbir öğrettik, yoksa kralın kanununa göre kardeşini tutamayacaktı. Ancak Allah'ın dilemesi hariç. Biz kimi dilersek onu derecelerle yükseltiriz. Zira her ilim sahibinin üstünde daha iyi bilen birisi vardır.

12:77 (Kardeşleri) dediler ki: "Eğer o çaldıysa, daha önce onun bir kardeşi de çalmıştı." Yusuf bunu içinde sakladı, onlara açmadı. (Kendi kendine) dedi ki: Siz daha kötü durumdasınız! Allah, sizin anlattığınızı çok iyi bilir.

12:78 Dediler ki: Ey aziz! Gerçekten onun çok yaşlı bir babası var. Onun yerine bizim birimizi alıyorsun. Zira biz seni, iyilik edenlerden görüyoruz.

12:79 Dedi ki: Eşyamızı yanında bulduğumuz kimseden baskasını yakalamaktan Allah'a sığınırız, o takdirde biz gerçekten zalimler oluruz!

12:80 Ondan ümitlerini kesince, (meseleyi) gizli görüşmek üzere ayrılıp (bir kenara) çekildiler. Büyüklüğü dedi ki: "Babanızın sizden Allah adına söz aldığı, daha önce de Yusuf hakkında islediginiz kusuru bilmiyor musunuz? Babam bana izin verinceye veya benim için Allah hükmedinceye kadar bu yerden asla ayrılmayacağım. O hükmedenlerin en hayırlisidir.

12:81 Babanıza dönün ve deyin ki: "Ey babamız! Süphesiz oğlun hirsizlik etti. Biz, bildiğimizden baskasına şahitlik etmedik. Biz gaybin bekçileri değiliz.

12:82 (İstersen) içinde bulduğumuz sehre (Misir halkına) ve aralarında geldiğimiz kafileye de sor. Biz gerçekten doğru söylüyoruz."

12:83 (Babalari) dedi ki: "Hayır, nefisleriniz sizi (böyle) bir işe sürükledi. (Bana düşen) artık, güzel bir sabirdir. Umulur ki, Allah onların hepsini bana getirir. Çünkü O çok iyi bilendir, hikmet sahibidir."

12:84 Onlardan yüz çevirdi, "Ah Yusuf'um ah!" diye sızlandı ve kederini içine gömmesi yüzünden gözlerine boz geldi.

12:85 (Ogullari:) "Allah'a andolsun ki sen hala Yusuf'u aniyorsun. Sonunda ya hasta olacaksın ya da büsbütün helak olacaksın!" dediler.

12:86 (Ya'kub:) Ben sadece gam ve kederimi Allah'a arz ediyorum. Ve ben sizin bilemeyeceğiniz şeyleri Allah tarafından (vahiy ile) biliyorum, dedi.

12:87 Ey ogullarım! Gidin de Yusuf'u ve kardesini iyice araştırın, Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Çünkü kafirler toplulugundan baskası Allah'ın rahmetinden ümit kesmez.

12:88 Yusuf'un yanına girdiklerinde dediler ki: Ey aziz! Bizi ve ailemizi kitlik bastı ve biz değersiz bir sermaye ile geldik. Hakkimizi tam ölçerek ver. Ayrıca bize bağışta da bulun. Süphesiz Allah sadaka verenleri mükafatlandırır.

12:89 Yusuf dedi ki: Siz, cahilliginiz yüzünden Yusuf ve kardesine yaptıklarınızı biliyor musunuz?

12:90 Yoksa sen, gerçekten Yusuf musun? dediler. O da: (Evet) ben Yusufum, bu da kardesim. (Birbirimize kavusmayı) Allah bize lütfetti. Çünkü kim (Allah'tan) korkar ve sabrederse, süphesiz Allah güzel davrananların mükafatını zayi etmez, dedi.

12:91 (Kardesleri) dediler ki: Allah'a andolsun, hakikaten Allah seni bize üstün kılmış. Gerçekten biz hataya düştük.

12:92 (Yusuf) dedi ki: "Bugün sizi kinamak yok, Allah sizi affetsin! O, merhametlilerin en merhametlisidir."

12:93 "Su benim gömlegimi götürün de onu babamın yüzüne koyun, (gözleri) görecek duruma gelir. Ve bütün ailenizi bana getirin."

12:94 Kafile (Misir'dan) ayrılınca, babaları (yanındakilere): Eger bana bunamis demezseniz inanin ben Yusuf'un kokusunu alıyorum! dedi.

12:95 (Onlar da:) Vallahi sen hala eski saskinligindasin, dediler.

12:96 Müjdecı gelince, gömlegi onun yüzüne koyar koymaz (Ya'kub) görür oldu. Ben size: "Allah tarafından (vahiy ile) sizin bilemeyeceğiniz şeyleri bilirim" demedim mi! dedi.

12:97 (Ogullari) dediler ki: Ey babamız! (Allah'tan) bizim günahlarımızın affini dile! Çünkü biz gerçekten günahkarlar idik.

12:98 (Ya'kub:) Sizin için Rabbimden af dileyeceğim. Çünkü O çok bağışlayan, pek esirgeyendir, dedi.

12:99 (Hep beraber Misir'a gidip) Yusufun yanına girdikleri zaman, ana-babasını kucakladı, "Güven içinde Allah'ın iradesiyle Misir'a girin!" dedi.

12:100 Ana ve babasını tahtının üstüne çıkartıp oturttu ve hepsi onun için (ona kavustukları için) secdeye kapandılar. (Yusuf) dedi ki: "Ey babacığım! İste bu, daha önce (gördüğüm) rüyanın yorumudur. Rabbim onu gerçekleştirdi. Doğrusu Rabbim bana (çok şey) lütfetti. Çünkü beni zindandan çıkardı ve şeytan benimle kardeslerimin arasını bozduktan sonra sizi çölden getirdi. Süphesiz ki Rabbim dilediğine lütfedicidir. Kuskusuz O çok iyi bilendir, hikmet sahibidir."

12:101 "Ey Rabbim! Mülkten bana (nasibimi) verdin ve bana (rüyada görülen) olayların yorumunu da öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Sen dünyada da ahirette de benim sahibimsin. Beni müslüman olarak öldür ve beni salihler arasına kat!"

12:102 Iste bu (Yusuf kissasi) gayb haberlerindendir. Onu sana vahyedyoruz. Onlar hile yaparak islerine karar verdikleri zaman sen onların yanında değildin (ki bunları bilesin).

12:103 Sen ne kadar üstüne düssen de insanların çoğu iman edecek değillerdir.

12:104 Halbuki sen bunun için (peygamberlik görevini ifa için) onlardan bir ücret istemiyorsun. Kur'an, alemler için ancak bir öğüttür.

12:105 Göklerde ve yerde nice deliller vardır ki, onlar bu delillerden yüzlerini çevirip geçerler.

12:106 Onların çoğu, ancak ortak koşarak Allah'a iman ederler.

12:107 Allah tarafından kusatıcı bir felaket gelmesi veya farkında olmadan kıyametin ansızın kopması karşısında kendilerini emin mi gördüler?

12:108 (Resulüm!) De ki: "Iste bu, benim yolumdur. Ben Allah'a çağırıyorum, ben ve bana uyanlar aydınlık bir yol üzerindeyiz. Allah'i (ortaklardan) tenzih ederim! Ve ben ortak koşanlardan değilim."

12:109 Senden önce de, şehirler halkından kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden baskasını peygamber göndermedik. (Kafirler) yeryüzünde hiç gezmediler mi ki, kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görsünler! Sakınanlar için ahiret yurdu elbette daha iyidir. Hala aklınızı kullanmıyor musunuz?

12:110 Nihayet peygamberler ümitlerini yitirip de kendilerinin yalana çıkarıldıklarını sandıkları sırada onlara yardımımız gelir ve dilediğimiz kimse kurtulsa erdirilir. (Fakat) suçlular topluluğundan azabımız asla geri çevrilmez.

12:111 Andolsun onların (geçmiş peygamberler ve ümmetlerinin) kissalarında akıl sahipleri için pek çok ibretler vardır. (Bu Kur'an) uydurulabilecek bir söz değildir. Fakat o, kendinden öncekileri tasdik eden, her şeyi açıklayan (bir kitaptır); iman eden toplum için bir rahmet ve bir hidayettir.

Sura 13: Ar-Ra'd

13:1 Elif. Lam. Mim. Ra. Bunlar, Kitab'ın ayetleridir. Sana Rabbinden indirilen haktır, fakat insanların çoğu inanmazlar.

13:2 Görmekte olduğunuz gökleri direksiz olarak yükselten, sonra Ars'a istiva eden, güneşi ve ayı emrine boyun eğdiren Allah'tır. (Bunların) her biri muayyen bir vakte kadar akıp gitmektedir. O, Rabbinize kavuşacağınıza kesin olarak inanmanız için her işi düzenleyip ayetleri açıklamaktadır.

13:3 Yeri döseyen, onda oturaklı dağlar ve ırmaklar yaratan ve orada bütün meyvelerden çiftler çiftler yaratan O'dur. Geceyi de gündüzün üzerine O örtüyor. Süphesiz bütün bunlarda düşünen bir toplum için ibretler vardır.

13:4 Yeryüzünde birbirine komşu kotalar, üzüm bağları, ekinler, bir kökten ve çeşitli köklerden dallanmış hurma ağaçları vardır. Bunların hepsi bir su ile sulanır. (Böyle iken) yemelerinde onların bir kısmını bir kısmına üstün kılarız. Iste bunlarda akıllarını kullanan bir toplum için ibretler vardır.

13:5 (Resulüm! Kafirlerin seni yalanlamalarına) sasiyorsan, asil

şasılacak şey onların: "Biz toprak olduğumuz zaman yeniden mi yaratılacağız?" demeleridir. İste onlar, Rablerini inkar edenlerdir; iste onlar (kıyamet gününde) boyunlarında tasmalar bulunanlardır. Ve onlar ates ehlidir. Onlar, orada ebedi kalacaklardır!

13:6 (Müşrikler) senden iyilikten önce kötülüğü çabucak istiyorlar. Halbuki onlardan önce ibret alınacak nice azap örnekleri gelip geçmiştir. Doğrusu insanlar kötülük ettikleri halde Rabbin onlar için mağfiret sahibidir. (Bununla beraber) Rabbinin azabi da çok şiddetlidir.

13:7 Kafirler diyorlar ki: Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya! (Halbuki) sen ancak bir uyarıcısın ve her toplumun bir rehberi vardır.

13:8 Her disinin neye gebe kalacağını, rahimlerin neyi eksik, neyi ziyade edeceğini Allah bilir. Onun katında her şey ölçü ile dir.

13:9 O, görüleni de görülmeyeni de bilir; çok büyüktür, yücedir.

13:10 Sizden, sözün gizleyenle onu açığa vuran, geceleyin gizlenenle gündüzün yürüyen (onun ilminde) esittir.

13:11 Onun önünde ve arkasında Allah'ın emriyle onu koruyan takipçiler (melekler) vardır. Bir toplum kendilerindeki özellikleri değistirinceye kadar Allah, onlarda bulunani değistirmez. Allah bir topluma kötülük diledi mi, artık onun için geri çevrilme diye bir şey yoktur. Onların Allah'tan başka yardımcıları da yoktur.

13:12 O, size korku ve ümit içinde şimşegi gösteren ve (yagmur dolu) ağır bulutları meydana getirendir.

13:13 Gök gürültüsü Allah'i hamd ile tesbih eder. Melekler de O'nun heybetinden dolayı tesbih ederler. Onlar, Allah hakkında mücadele edip dururken O, yıldırımlar gönderip onlarla dilediğini çarpar. Ve O, azabi pek şiddetli olandır.

13:14 El açip yalvarmaya layık olan ancak O'dur. O'nun dışında el açip dua ettikleri onların isteklerini hiçbir şeyle karşılamazlar. Onlar ancak agzına gelsin diye suya doğru iki avucunu açan kimse gibidir. Halbuki (suyu agzına götürmedikçe) su onun agzına girecek değildir. Kafirlerin duası kuskusuz hedefini şasırmıştır.

13:15 Göklerde ve yerde bulunanlar da onların gölgeleri de sabah akşam ister istemez sadece Allah'a secde ederler.

13:16 (Resulüm!) De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." O halde de ki: "O'nu bırakıp da kendilerine fayda ya da zarar verme gücüne sahip olmayan dostlar mı edindiniz?" De ki: "Körle gören bir olur mu hiç? Ya da karanlıklarla aydınlık eşit olur mu?" Yoksa O'nun yarattığı gibi yaratan ortaklar buldular da bu yaratma onlarca birbirine benzer mi göründü? De ki: Allah her şeyi yaratandır. Ve O, birdir, karşı durulamaz güç sahibidir.

13:17 O, gökten su indirdi de vadiler kendi hacimlerinde sel olup akti. Bu sel, üste çıkan bir köpüğü yüklenip götürdü. Süs veya (diğer) eşya yapmak isteyerek ateste erittikleri şeylerden de buna benzer köpük olur. İste Allah hak ile batıla böyle misal verir. Köpük atilip gider. İnsanlara fayda veren şeye gelince, o yeryüzünde kalir. İste Allah böyle misaller getirir.

13:18 İste Rablerinin emrine uyanlar için en güzel (mükafat) vardır. Ona

uymayanlara gelince, eger yeryüzünde olanların tümü ile bunun yanında bir misli daha kendilerinin olsa, (kurtulmak için) onu mutlaka feda ederler. İşte onlar var ya, hesabın en kötüsü onlardır. Varacakları yer de cehennemdir. O ne kötü yataktır!

13:19 Rabbinden sana indirilenin hak olduğunu bilen kimse, (inkar eden) kör kimse gibi olur mu? (Fakat bunu) ancak akıl sahipleri anlar.

13:20 Onlar, Allah'ın ahdini yerine getirenler ve verdikleri sözü bozmayanlardır.

13:21 Onlar Allah'ın gözetilmesini emrettiği şeyleri gözetemeyen, Rablerinden sakınan ve kötü hesaptan korkan kimselerdir.

13:22 Yine onlar, Rablerinin rızasını isteyerek sabreden, namazı dosdoğru kılan, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açık olarak (Allah yolunda) harcayan ve kötülüğü iyilikle savan kimselerdir. İşte onlar var ya, dünya yurdunun (güzel) sonu sadece onlarındır.

13:23 (O yurt) Adn cennetleridir; oraya babalarından, eslerinden ve çocuklarından salih olanlarla beraber girecekler, melekler de her kapıdan onların yanına varacaklardır.

13:24 (Melekler:) Sabrettiginize karşılık size selam olsun! Dünya yurdunun sonu (cennet) ne güzeldir! (derler).

13:25 Allah'a verdikleri sözü kuvvetle pekiştirdikten sonra bozanlar, Allah'ın riayet edilmesini emrettiği şeyleri (akrabalık bağlarını) terk edenler ve yeryüzünde fesat çıkaranlar; işte lanet onlar içindir. Ve kötü yurt (cehennem) onlarındır.

13:26 Allah dilediğine rızasını bollastırır da daraltır da. Onlar dünya hayatıyla şımarıdılar. Oysa ahiretin yanında dünya hayatı, geçici bir faydadan başka bir şey değildir.

13:27 Kafir olanlar diyorlar ki: Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi? De ki: Kuskusuz Allah dilediğini yaptırır, kendisine yöneleni de hidayete erdirir.

13:28 Bunlar, iman edenler ve gönülleri Allah'ın zikriyle sükunete erenlerdir. Bilesiniz ki, kalpler ancak Allah'i anmakla huzur bulur.

13:29 İman edip iyi işler yapanlara ne mutlu! Varılacak güzel yurt da onların içindir.

13:30 (Ey Muhammed!) Böylece seni, kendilerinden önce nice ümmetlerin gelip geçtiği bir ümmete gönderdik ki, sana vahyettiğimizi onlara okuyasın.

Onlar Rahman'i inkar ediyorlar. De ki: O benim Rabbidir. O'ndan başka tanrı yoktur. Sadece O'na tevekkül ettim ve dönüş sadece O'nadır.

13:31 Eger okunan bir Kitapla dağlar yürütülseydi veya onunla yer parçalansaydı, yahut onunla ölümler konuşturulsaydı (o Kitap yine bu Kur'an olacaktı). Fakat bütün işler Allah'a aittir. İman edenler hala bilmediler mi ki, Allah dileseydi bütün insanları hidayete erdirirdi? Allah'ın vadi gelinceye kadar inkar edenlere, yaptıklarından dolayı ya ansizin büyük bir bela gelmeye devam edecek veya o bela evlerinin yakınına inecek. Allah, vadiinden asla dönmez.

13:32 Andolsun, senden önceki peygamberlerle de alay edildi de ben inkar edenlere mühlet verdim, sonra da onları yakaladım. (Görseydin ki) azabım nasılmış!

13:33 Herkesin kazandigini gözetleyip muhafaza eden, (hiç böyle yapamayan gibi olur mu?). Onlar Allah'a ortaklar kostular. De ki: "Onlara ad verin (onlar necidir?). Yoksa siz Allah'a yeryüzünde bilemeyecegi bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Yahut bos laf mi ediyorsunuz?" Dogrusu inkar edenlere hileleri süslü gösterildi ve onlar dogru yoldan alikonuldular. Allah kimi saptirirsa artık onu dogru yola iletcek yoktur.

13:34 Dünya hayatında onlara sadece bir azap vardır. Ahiret azabi ise daha siddetlidir. Onlari Allah'tan (onun azabından) koruyacak kimse de yoktur.

13:35 Takva sahiplerine vadolunan cennetin özelliği (sudur): Onun zemininden ırmaklar akar. Yemisleri ve gölgesi sürekli. İste bu, (kötülüklerden) sakinanların (mutlu) sonudur. Kafirlerin sonu ise atestir.

13:36 Kendilerine kitap verdığımız kimseler, sana indirilene (Kur'an'a) sevinirler. Fakat (senin aleyhinde birlesen) guruplardan onun bir kısmını inkar eden de vardır. De ki: "Bana, sadece Allah'a kulluk etmem ve O'na ortak kosmamam emrolundu. Ben yalnız O'na çağırıyorum ve dönüş de yalnız O'nadır.

13:37 Ve böylece biz onu Arapça bir hüküm (hikmetli bir söz) olarak indirdik. Eger sana gelen bu ilimden sonra, onların arzularına uyarsan, (iste o zaman) Allah tarafından senin ne bir dostun ne de koruyucun vardır.

13:38 Andolsun senden önce de peygamberler gönderdik ve onlara da esler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmadan hiçbir peygamber için mucize getirme imkanı yoktur. Her müddetin (yazıldığı) bir kitap vardır.

13:39 Allah dilediğini siler, (dilediğini de) sabit bırakır. Bütün kitapların aslı onun yanındadır.

13:40 Biz, onlara vadettiğimizin (azabın) bir kısmını sana göstersek de veya (ondan önce) seni öldürürsek de sana ancak (Allah'ın emirlerini) teblig etmek düşer. Hesap yalnız bize aittir.

13:41 Bizim, yeryüzüne gelip, onu uçlarından eksilttiğimizi görmediler mi? Allah (dilediği gibi) hükmeder, O'nun hükmünü bozacak kimse yoktur. Ve O hesabi çabuk görendir.

13:42 Onlardan öncekiler de (peygamberlerine) tuzak kurmuşlardı; halbuki bütün tuzaklar Allah'a aittir. Çünkü O, herkesin ne kazanacağını bilir.

Bu yurdun (dünyanın) sonunun kimin olduğunu yakında kafirler bileceklerdir!

13:43 Kafir olanlar: Sen resul olarak gönderilmiş bir kimse değilsin, derler. De ki: Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah ve yanında Kitab'ın bilgisi olan (Peygamber) yeter.

Sura 14: İbrahim

14:1 Elif. Lam. Ra. (Bu Kur'an), Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, yani her şeye galip (ve) övgüye layık olan Allah'ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır.

14:2 O Allah ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Siddetli azaptan dolayı kafirlerin vay haline!

14:3 Dünya hayatını ahirete tercih edenler, Allah yolundan alikoyanlar ve onun egriligini isteyenler var ya, iste onlar (haktan) uzak bir sapıklık içindedirler.

14:4 (Allah'in emirlerini) onlara iyice açıklasın diye her peygamberi yalnız kendi kavminin diliyle gönderdik. Artık Allah diledigini saptırır, diledigini de doğru yola iletir. Çünkü O, güç ve hikmet sahibidir.

14:5 Andolsun ki Musa'yi da: Kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah'in (geçmiş kavimlerin basına getirdiği felaket) günlerini hatırlat, diye mucizelerimizle gönderdik. Süphesiz ki bunda çok sabirli, çok şükreden herkes için ibretler vardır.

14:6 Hani Musa kavmine demisti ki: "Allah'in üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Çünkü O, sizi iskencenin en kötüsüne sürmekte ve oğullarınızı kesip, kadınlarınızı (kızlarınızı) bırakmakta olan Firavun ailesinden kurtardı. İşte bu size anlatılanlarda, Rabbinizden büyük bir imtihan vardır."

14:7 "Hatırlayın ki Rabbiniz size: Eger şükrederseniz, elbette size (nimetimi) artıracam ve eger nankörlük ederseniz hiç süphesiz azabım çok şiddetlidir! diye bildirmisti."

14:8 Musa dedi ki: "Eger siz ve yeryüzünde olanların hepsi nankörlük etseniz, bilin ki Allah gerçekten zengindir, hamdedilmeye layıktır."

14:9 Sizden öncekilerin, Nuh, Âd ve Semud kavimlerinin ve onlardan sonrakilerin haberleri size gelmedi mi? Onları Allah'tan baskası bilmez. Peygamberleri kendilerine mucizeler getirdi de onlar, ellerini peygamberlerinin ağızlarına bastılar ve dediler ki: Biz, size gönderileni inkar ettik ve bizi kendisine çağırduğunuz seye karşı derin bir kusku içindeyiz.

14:10 Peygamberleri dedi ki: Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında şüphe mi var? Halbuki O, sizin günahlarınızdan bir kısmını bağışlamak ve sizi muayyen bir vakte kadar yasatmak için sizi (hak dine) çağırıyor. Onlar dediler ki: Siz de bizim gibi bir insandan başka bir şey değilsiniz. Siz bizi atalarımızın tapmış olduğu şeylerden döndürmek istiyorsunuz. Öyleyse bize, apaçık bir delil getirin!

14:11 Peygamberleri onlara dediler ki: "(Evet) biz sizin gibi bir insandan baskası değiliz. Fakat Allah nimetini kullarından diledigine lütfeder. Allah'in izni olmadan bizim size bir delil getirmemize imkan yoktur. Müminler ancak Allah'a dayansınlar."

14:12 "Hem, bize yollarımızı göstermiş olduğu halde ne diye biz, Allah'a dayanıp güvenmeyelim? Sizin bize verdiğiniz eziyete elbette katlanacağız. Tevekkül edenler yalnız Allah'a tevekkülde sebat etsinler."

14:13 Kafir olanlar peygamberlerine dediler ki: "Elbette sizi ya yurdumuzdan çıkaracağız, ya da mutlaka dinimize döneceksiniz!" Rableri de onlara: "Zalimleri mutlaka helak edeceğiz!" diye vahyetti.

14:14 Ve (ey inananlar!) Onlardan sonra sizi mutlaka o yerde yerleştireceğiz. İşte bu, makamından korkan ve tehdidinden sakınan kimselere mahsustur.

14:15 (Peygamberler) fetih istediler (Allah da verdi). Her inatçı zorba da hüsrana uğradı.

14:16 Ardından da (o inatçı zorbaya) cehennem vardır; kendisine irinli su içirilecektir!

14:17 Onu yudumlamaya çalışacak, fakat boğazından geçiremeyecek ve ona her yandan ölüm gelecek, oysa o ölecek değildir (ki azaptan kurtulsun). Bundan ötede şiddetli bir azap da vardır.

14:18 Rablerini inkar edenlerin durumu (sudur): Onların amelleri fırtınalı bir günde rüzgarın, siddetle savurduğu küle benzer. Kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. İyiden iyiye sapıtma iste budur.

14:19 Allah'ın gökleri ve yeri hak ile yarattığını görmedin mi? O dilerse sizi ortadan kaldırıp yepyeni bir halk getirir.

14:20 Bu, Allah'a güç degildir.

14:21 (Kiyamet gününde) hepsi Allah'ın huzuruna çıkacak ve zayıflar o büyüklük taslayanlara diyecekler ki: "Biz sizin tabilerinizdik. Şimdi siz, Allah'ın azabından herhangi bir şeyi bizden savabilir misiniz?" Onlar da diyecekler ki: "(Ne yapalım) Allah bizi hidayete erdirseydi biz de sizi doğru yola ilettirdik. Şimdi sizlansak da sabretsek de birdir. Çünkü bizim için sigınacak bir yer yoktur."

14:22 (Hesapları görülüp) iş bitirilince, şeytan diyecek ki: "Şüphesiz Allah size gerçek olanı vadetti, ben de size vadettim ama, size yalancı çıktım. Zaten benim size karşı bir gücüm yoktu. Ben, sadece sizi (inkara) çağırdım, siz de benim davetime hemen kostunuz. O halde beni yermeyin, kendinizi yerin. Ne ben sizi kurtarabilirim, ne de siz beni kurtarabilirsiniz! Kuskusuz daha önce ben, beni (Allah'a) ortak kosmanızı reddettim." Şüphesiz zalimler için elem verici bir azap vardır.

14:23 İman edip de iyi işler yapanlar, Rablerinin izniyle içinde ebedi kalacakları ve zemininden ırmaklar akan cennetlere sokulacaklardır. Orada (birbirleriyle) karşılaştıkça söyledikleri "selam" dir.

14:24 Görmedin mi Allah nasıl bir misal getirdi: Güzel bir sözü, kökü (yerde) sabit, dalları gökte olan güzel bir ağaca (benzetti).

14:25 (O ağaç), Rabbinin izniyle her zaman yemisini verir. Öğüt alsınlar diye Allah insanlara misaller getirir.

14:26 Kötü bir sözün misali, gövdesi yerden koparılmış, o yüzden ayakta durma imkanı olmayan (kötü) bir ağaca benzer.

14:27 Allah Teala sağlam sözle iman edenleri hem dünya hayatında hem de ahirette sapsağlam tutar. Zalimleri ise Allah saptırır. Allah dilediğini yapar.

14:28 Allah'ın nimetine nankörlükle karşılık veren ve sonunda kavimlerini helak yurduna sürükleyenleri görmedin mi?

14:29 Onlar cehenneme girecekler. O ne kötü karargahtır!

14:30 (İnsanları) Allah yolundan saptırmak için O'na ortaklar kostular. De ki: (İstediginiz gibi) yaşayın! Çünkü dönüşünüz atesedir.

14:31 İman eden kullarına şöyle: Namazlarını dosdoğru kilsinler, kendisinde ne alisveris, ne de dostluk bulunan bir gün gelmeden önce, kendilerine verdığımız riziklardan (Allah için) gizli-açık harcasınlar.

14:32 (O öyle lütfekar) Allah'tır ki, gökleri ve yeri yarattı, gökten suyu indirip onunla rizik olarak size türlü meyveler çıkardı; izni ile denizde yüzüp gitmeleri için gemileri emrinize verdi; nehirleri de sizin (yararlanmanız) için akıttı.

14:33 Düzenli seyreden güneşi ve ayı size faydalı kildi; geceyi ve gündüzü de istifadenize verdi.

14:34 O size istediğiniz her şeyden verdi. Allah'ın nimetini sayacak olsanız sayamazsınız. Doğrusu insan çok zalim, çok nankördür!

14:35 Hatırla ki İbrahim söyle demisti: "Rabbim! Bu sehri (Mekke'yi) emniyetli kil, beni ve ogullarimi putlara tapmaktan uzak tut!"

14:36 "Çünkü, onlar (putlar), insanlardan birçoğunun sapmasına sebep oldular, Rabbim. Simdi kim bana uyarsa o bendendir. Kim de bana karsi gelirse, artik sen gerçekten çok bagislayan, pek esirgeyensin."

14:37 "Ey Rabbimiz! Ey sahibimiz! Namazi dosdogru kilmalari için ben, neslimden bir kismini senin Beyt-i Harem'inin (Kabe'nin) yaninda, ziraat yapilmayan bir vadiye yerlestirdim. Artik sen de insanlardan bir kisminin gönüllerini onlara meyledici kil ve meyvelerden bunlara rizik ver! Umulur ki bu nimetlere sükrederler."

14:38 "Ey Rabbimiz! Süphesiz ki sen bizim gizleyecegimizi de açıklayacagimizi da bilirsin. Çünkü ne yerde ne de gökte hiçbir sey Allah'a gizli kalmaz."

14:39 "İhtiyar halimde bana İsmail'i ve İshak'i lütfeden Allah'a hamdolsun! Süphesiz Rabbim duayi isitendir."

14:40 "Ey Rabbim! Beni ve soyumdan gelecekleri namazi devamlı kilanlardan eyle; ey Rabbimiz! Duami kabul et!"

14:41 "Ey Rabbimiz! (Amellerin) hesap olunacağı gün beni, ana-babami ve müminleri bagisla!"

14:42 (Resulüm!) Sakin, Allah'i zalimlerin yaptiklarindan habersiz sanma! Ancak, Allah onlari (cezalandirmayi), korkudan gözlerin disari firlayacağı bir güne erteliyor.

14:43 Zihinleri bombos olarak kendilerine bile dönüp bakamaz durumda, gözleri göge dikilmis bir vaziyette kosarlar.

14:44 Kendilerine azabin gelecegi, bu yüzden zalimlerin: "Ey Rabbimiz! Yakın bir müddete kadar bize süre ver de senin davetine uyalim ve peygamberlere tabi olalım" diyecekleri gün hakkında insanlari uyar. (Onlara denilir ki:) "Daha önce, sizin için bir zeval olmadigina, yemin etmemis miydiniz? "

14:45 "(Sizden önce) kendilerine zulmedenlerin yurtlarinda oturdunuz. Onlara nasıl muamele ettigimiz size apaçık belli oldu. Ve size misaller de verdik."

14:46 Hilelerinin cezası Allah katında (malum) iken, onlar, tuzaklarını kurmuşlardı. Halbuki onların hileleriyle dağlar yerinden gidecek degildi!

14:47 O halde, sakın Allah'ın peygamberlerine verdiği sözden cayacağını sanma! Çünkü Allah mutlak üstündür, kimsenin yaptigini yanına bırakmaz.

14:48 Yer başka bir yer, gökler de (başka gökler) haline getirildiği, (insanlar) bir ve gücüne karşı durulamaz olan Allah'ın huzuruna çıktıkları gün (Allah bütün zalimlerin cezasını verecektir).

14:49 O gün, günahkarların zincire vurulmuş olduğunu görürsün.

14:50 Onların gömlekleri katrandandır, yüzlerini de ateş bürümektedir.

14:51 Allah herkese kazandiginin karşiligini vermek için (onları diriltecektir.) Kuskusuz Allah, hesabi çabuk görendir.

14:52 İste bu (Kur'an), kendisiyle uyarılsınlar, Allah'ın ancak bir tek Tanrı olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri iyice düşünüp öğüt alsınlar diye insanlara (gönderilmiş) bir bildiridir.

Sura 15: Al-Hijr

15:1 Elif. Lam. Ra. Bunlar Kitab'in ve apaçık bir Kur'an'in ayetleridir.

15:2 Inkar edenler zaman zaman, keske biz de müslüman olsaydik, diye arzu ederler.

15:3 Onlari birak; yesinler, eglensinler ve bos ümit onlari oyalaya dursun. (Kötü sonucu) yakinda bilecekler!

15:4 Helak ettigimiz hiçbir ülke yoktur ki hakkında (bizce) bilinen bir yazgi olmasin.

15:5 Hiçbir millet, ecelinin önüne geçemez, ve onu geciktiremez.

15:6 Dediler ki: "Ey kendisine Kur'an indirilen (Muhammed)! Sen mutlaka bir mecnunsun!"

15:7 "Eger dogru söyleyenlerden idiysen, bize melekleri getirmeliydin."

15:8 Biz melekleri ancak hak ile indiririz. O zaman onlara mühlet verilmez.

15:9 Kur'an'i kesinlikle biz indirdik; elbette onu yine biz koruyacagiz.

15:10 Andolsun, senden önceki milletler arasinda da elçiler gönderdik.

15:11 Onlara bir peygamber gelmeyedursun, hemen onunla alay ederlerdi.

15:12 Iste böylece biz onu, (inkarciligi) suçlularin kalplerine sokariz.

15:13 Öncekilerin basina gelenlerden ders almaları gerekirken onlar hala buna (Kur'an'a) inanmıyorlar.

15:14 Onlara gökten bir kapi açsak da oradan yukari çıksalar,

15:15 "Gözlerimiz boyandı, daha dogrusu bize büyü yapılmıştır" derler.

15:16 Andolsun, biz gökte birtakim burçlar yarattik ve seyr edenler için onu süsledik.

15:17 Onlari, taslanmış (kovulmuş) her seytandan koruduk.

15:18 Ancak kulak hirsizligi eden müstesna. Onun da pesine açık bir alev sütunu düsmüştür.

15:19 Yeri uzatıp yaydik, orada sabit daglar yerlestirdik, yine orada miktarı ve ölçüsü belirli olan seyler bitirdik.

15:20 Orada hem sizin için hem de riziklari size ait olmayanlar için (gerekli) geçim vasitalari yarattik.

15:21 Her seyın hazineleri yalnız bizim yanımızdadır. Biz onu ancak belli bir ölçüyle indiririz.

15:22 Biz, rüzgarlari asilayıcı olarak gönderdik ve gökten bir su indirdik de onunla su ihtiyacınızı karşıladık. (Biz bunlari yapmasaydik) siz onu (yeterli) suyu depolayamazdınız.

15:23 Süphesiz biz diriltir ve biz öldürürüz! Ve her seye biz varis oluruz.

15:24 Andolsun biz, sizden önce gelip geçenleri de biliriz, geri kalanlari da biliriz.

15:25 Süphesiz Rabbin onlari (kiyamette) toplayacaktır. Çünkü O, hakimdir, alimdir.

15:26 Andolsun biz insani, (pismis) kuru bir çamurdan, sekillenmiş kara balçıktan yarattik.

15:27 Cinleri de daha önce zehirli atesten yaratmistik.

15:28 Hani Rabbin meleklerle demisti ki: "Ben kupkuru bir çamurdan,

sekillenmiş kara balçıktan bir insan yaratacağım."

15:29 "Ona sekil verdiğim ve ona ruhumdan üttüğüm zaman, siz hemen onun için secdeye kapanın!"

15:30 Meleklerin hepsi de hemen secde ettiler.

15:31 Fakat Iblis hariç! O, secde edenlerle beraber olmaktan kaçındı.

15:32 (Allah:) Ey Iblis! Secde edenlerle beraber olmayışının sebebi nedir? dedi.

15:33 (Iblis:) Ben kuru bir çamurdan, sekillenmiş kara balçıktan yarattığın bir insana secde edecek değilim, dedi.

15:34 Allah söyle buyurdu: Öyle ise oradan çık! Artık kovuldun!

15:35 Muhakkak ki kıyamet gününe kadar lanet senin üzerine olacaktır!

15:36 (Iblis:) Rabbim! Öyle ise, (varlıkların) tekrar dirileceği güne kadar bana mühlet ver, dedi.

15:37 Allah buyurdu ki: "Sen mühlet verilenlerdensin"

15:38 "Allah katında bilinen vaktin gününe kadar..."

15:39 (Iblis) dedi ki: Rabbim! Beni azdırmana karşılık ben de yeryüzünde onlara (günahlari) süsleyeceğim ve onların hepsini mutlaka azdıracağım!

15:40 Ancak onlardan ihlaslı kulların müstesna.

15:41 (Allah) söyle buyurdu: "İste bana varan dosdoğru yol budur."

15:42 "Süphesiz kullarım üzerinde senin bir hakimiyetin yoktur. Ancak azgınlardan sana uyanlar müstesna."

15:43 Muhakkak cehennem, onların hepsine vadolunan yerdir.

15:44 Cehennemın yedi kapısı vardır. Onlardan her kapı için birer grup ayrılmıştır.

15:45 (Allah'ın azabından korkup rahmetine sığınan) takva sahipleri, mutlaka cennetlerde ve pınar başlarında olacaklar.

15:46 "Oraya emniyet ve selametle girin" (denilir, onlara).

15:47 Biz, onların gönüllerindeki kini söküp attık; onlar artık köşkler üzerinde karşı karşıya oturan kardeşler olacaklar.

15:48 Onlara orada hiçbir yorgunluk gelmeyecek ve onlar, oradan çıkarılmayacaklardır.

15:49 (Resulüm!) Kullarıma, benim, çok bağışlayıcı ve pek esirgeyici olduğumu haber ver.

15:50 Benim azabımın elem verici bir azap olduğunu da bildir.

15:51 Onlara İbrahim'in misafirlerinden (meleklerden) de haber ver.

15:52 Onun yanına girdikleri zaman, "selam" dediler. (İbrahim:) Biz sizden çekiniyoruz, dedi.

15:53 Dediler ki: Korkma; biz sana bilgin bir oğul müjdeliyoruz.

15:54 (İbrahim:) Bana ihtiyarlık çökmesine rağmen beni müjdeliyor musunuz? Beni ne ile müjdeliyorsunuz? dedi.

15:55 Sana gerçeği müjdeledik, sakın ümitsizliğe düşenlerden olma! dediler.

15:56 (İbrahim:) dedi ki: Rabbinin rahmetinden, sapıklardan başka kim ümit keser?

15:57 "Ey elçiler! (Baska) ne isiniz var?" dedi.

15:58 Dediler ki: "Biz, suçlu bir topluma (onları helak etmeye) gönderildik."

15:59 "Ancak Lut ailesi hariç. Onların hepsini kurtaracağız."

15:60 "(Fakat Lut'un) karısı müstesna; biz onun geri kalanlardan olmasını takdir ettik."

15:61 Melek olan elçiler Lut ailesine gelince,

15:62 Lut onlara: "Hakikaten siz tanınmayan kimselersiniz" dedi.

15:63 Dediler ki: "Bilakis, biz sana, onların şüphe etmekte oldukları şeyi (azabi ve helaki) getirdik.

15:64 Sana gerçeği getirdik; biz, hakikaten doğru söyleyenleriz.

15:65 Gecenin bir bölümünde aile fertlerini yola çıkar, sen de arkalarından yürü. Sizden hiç kimse, sakın dönüp de ardına bakmasın, istenen yere gidin."

15:66 Ona (Lut'a) su hükmümüzü vahyettik: "Sabaha çıkarlarken mutlaka onların ardı kesilmiş olacaktır."

15:67 Sehir halkı, birbirlerini kutlayarak, (meleklerin yanına) geldiler.

15:68 (Lut) onlara "Bunlar benim misafirimdir. Sakin beni utandırmayın;

15:69 Allah'tan korkun, beni rezil etmeyin!" dedi.

15:70 "Biz seni, elalemin isine karışmaktan men etmemiş miydik?" dediler.

15:71 (Lut:) İşte kızlarım! (Düşündüğünüzü) yaparsanız (onlarla evlenin), dedi.

15:72 (Resulüm!) Hayatın hakkı için onlar, sarhoslukları içinde bocalıyorlardı.

15:73 Güneş doğarken onları o korkunç ses yakaladı.

15:74 Böylece ülkelerinin üstünü altına getirdik. Üzerlerine de balçıktan pisirilmiş taşlar yagdırdık.

15:75 İşte bunda ibret alanlar için işaretler vardır.

15:76 Onlar hala gözler önünde duran bir yol üzerindedirler.

15:77 Hakikaten bunda iman edenler için bir ibret vardır.

15:78 Eyke halkı da gerçekten zalim idiler.

15:79 Biz onlardan da intikam aldık. İkisi de (Eyke ve Medyen) açık bir yol üzerindedir.

15:80 Andolsun, Hicr halkı da peygamberleri yalanlamıştı.

15:81 Biz onlara mucizelerimizi vermistik; fakat onlardan yüz çevirmişlerdi.

15:82 Onlar, dağlardan emniyet içinde kalacakları evler oyarlardı

15:83 Onları da sabaha çıkarlarken o korkunç ses yakaladı.

15:84 Kazanmakta oldukları şeyler onlardan hiçbir zararı savmadı.

15:85 Biz gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri ancak hak ile yarattık. O saat (kiyamet), mutlaka gelecektir. Şimdilik onlara güzel muamele et.

15:86 Şüphesiz Rabbin hakkıyla yaratan pek iyi bilendir.

15:87 Andolsun ki, biz sana tekrarlanan yedi ayeti ve yüce Kur'an'ı verdik.

15:88 Sakin onlardan bazı sınıflara verdiğimiz dünya malına göz dikme, onlardan dolayı üzülmeye ve müminlere alçak gönüllü ol.

15:89 De ki: Şüphesiz ben apaçık bir uyarıcıyım.

15:90 Nitekim biz, (Kur'an'ı) kısımlara ayıranlara azabi indirmişizdir.

15:91 Onlar, Kur'an'ı bölüp ayıranlardır.

15:92 Rabbin hakkı için, mutlaka onların hepsini sorguya çekeceğiz.

15:93 Yaptıklarından dolayı.

15:94 Sana emrolunani açıkça söyle ve ortak kosalardan yüz çevir!

15:95 (Seninle) alay edenlere karşı biz sana yeteriz.

15:96 Onlar Allah ile beraber başka bir tanrı edinenlerdir. (Kimin doğru olduğunu) yakında bilecekler!

15:97 Onların söyledikleri şeyler yüzünden senin canının sıkıldığını andolsun biliyoruz.

15:98 Sen şimdi Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol!

15:99 Ve sana yakın (ölüm) gelinceye kadar Rabbine ibadet et!

Sura 16: An-Nahl

16:1 Allah'ın emri gelmiştir. Artık onu istemekte acele etmeyin. Allah, onların kostukları ortaklardan uzak ve yücedir.

16:2 Allah kendi emriyle melekleri, kullarından dilediği kimseye vahiy ile, "Benden başka tanrı olmadığına dair (kullarımı) uyarın ve benden korkun" diye gönderir.

16:3 (Allah) gökleri ve yeri hak ile yarattı. O, kostukları ortaklardan münezzehtir.

16:4 O, insani bir damla sudan yarattı. Fakat bakarsın ki (insan) Rabbine apaçık bir hasım oluvermiştir.

16:5 Hayvanları da O yarattı. Onlarda sizin için isitici (şeyler) ve birçok faydalar vardır. Onlardan bir kısmını da yersiniz.

16:6 Sizin için onlardan ayrıca aksamleyin getirirken, sabahleyin saliverirken bir güzellik (bir zevk) vardır.

16:7 Bu hayvanlar sizin ağırlıklarınızı, ancak güçlülere katlanarak varabileceğiniz bir memlekete taşırlar. Süphesiz Rabbiniz çok sefkatli, pek merhametlidir.

16:8 Atları, katırları ve esekleri binmeniz ve (gözlere) zinet olsun diye (yarattı). Allah su anda bilemeyeceğiniz daha nice (nakil vasıtaları) yaratır.

16:9 Yolun doğrusu Allah'ındır. Yolun eğrisi de vardır. Allah dileseydi hepinizi doğru yola iletirdi.

16:10 Gökten suyu indiren O'dur. Ondan hem size içecek vardır, hem de hayvanlarınızı otlatacağınız bitkiler.

16:11 (Allah) su sayesinde sizin için ekinler, zeytinler, hurmalar, üzümler ve diğer meyvelerin hepsinden bitirir. İşte bunlarda düşünen bir toplum için büyük bir ibret vardır.

16:12 O, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin hizmetinize verdi.

Yıldızlar da Allah'ın emri ile hareket ederler. Süphesiz ki bunlarda aklını kullananlar için pek çok deliller vardır.

16:13 Yeryüzünde sizin için rengarenk yarattıklarında da öğüt alan bir toplum için gerçek bir ibret vardır.

16:14 İçinden taze et (balık) yemeniz ve takacağınız bir süs (esyasi) çıkarmanız için denizi emrinize veren O'dur. Gemilerin denizde (suları) yara yara gittiklerini de görüyorsun. (Bütün bunlar) onun lütfunu aramanız ve nimetine şükretmeniz içindir.

16:15 Sizi sarsmamaları için yeryüzünde sağlam dağları, yolunuzu bulmanız için de ırmakları ve yolları yarattı.

16:16 Daha nice alametler (yaratti). Onlar, yildizlarla da yollarini dogrulturlar.

16:17 O halde, yaratan (Allah), yaratmayan (putlar) gibi olur mu? Hala düşünmüyor musunuz?

16:18 Allah'in nimetini saymaya kalksaniz, onu sayamazsiniz. Hakikaten Allah çok bagislayan, pek esirgeyendir.

16:19 Allah, gizlediginizi de açıkladiginizi da bilir.

16:20 Allah'i birakip da taptiklari (putlar), hiçbir sey yaratamazlar. Çünkü onlar kendileri yaratilmislardir.

16:21 Onlar diriler degil, ölülerdir. Ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.

16:22 Ilahiniz bir tek Tanridir. Fakat ahirete inanmayanlar var ya, onların kalpleri inkarci, kendileri de böbürlenen kimselerdir.

16:23 Hiç süphesiz Allah, onların gizleyeceklerini de açıklayacaklarını da bilir. O, büyüklük taslayanları asla sevmez.

16:24 Onlara: Rabbiniz ne indirdi? denildiği zaman, "Öncekilerin masallarını" derler.

16:25 Kiyamet gününde kendi günahlarını tam olarak tasimaları ve bilgisizce saptırmakta oldukları kimselerin günahlarından da bir kısmını yüklenmeleri için (öyle derler). Bak ki yüklenecekleri sey ne kötüdür!

16:26 Onlardan öncekiler de (peygamberlere) hile yapmışlardı. Sonunda Allah da onların binalarını temellerinden söktü üstlerindeki tavan da tepelerine çöktü. Bu azap onlara, farkedemedikleri bir yerden gelmişti.

16:27 Sonra kiyamet gününde (Allah), onları rezil eder ve der ki: "Kendileri hakkında (müminlere) düşman kesildiğiniz ortaklarım nerede?" Kendilerine ilim verilmiş olanlar derler ki: "Süphesiz bugün rezillik ve kötülük kafirleredir."

16:28 Kendilerine haksızlık ederlerken meleklerin canlarını aldıkları kimseler: Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk, diyerek teslim olurlar. (Melekler onlara söyle der:) "Hayir, Allah, sizin yaptıklarınızı elbette çok iyi bilendir."

16:29 "O halde, içinde ebedi kalacağınız cehennem kapılarından girin! Kibirlenenlerin yeri ne kötüdür!"

16:30 (Kötülüklerden) sakinanlara: Rabbiniz ne indirdi? denildiğinde, "Hayir (indirdi)" derler. Bu dünyada güzel davrananlara, güzel mükafat vardır. Ahiret yurdu ise daha hayirlidir. Takva sahiplerinin yurdu gerçekten güzeldir!

16:31 (O yurt,) girecekleri, zemininden ırmaklar akan Adn cennetleridir. Onlar için orada kendilerine diledikleri her sey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle mükafatlandırır.

16:32 (Onlar,) meleklerin, "Size selam olsun. Yapmış olduğunuz (iyi) işlere karşılık cennete girin" diyerek tertemiz olarak canlarını aldıkları kimselerdir.

16:33 (Kafirler) kendilerine meleklerin gelmesinden veya Rablerinin emrinin gelmesinden başka bir sey mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

16:34 Sonunda yaptıklarının cezası onlara ulaştı ve alay etmekte oldukları şey onları çepeçevre kusatıverdi.

16:35 Ortak kosañlar dediler ki: "Allah dileseydi ne biz ne de babalarımız ondan baskasına tapardık. Onun emri olmadan hiçbir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Peygamberlerin üzerine açık seçik tebligden başka bir şey düşer mi!

16:36 Andolsun ki biz, "Allah'a kulluk edin ve Tagut'tan sakının" diye (emretmeleri için) her ümmete bir peygamber gönderdik. Allah, onlardan bir kısmını doğru yola iletti. Onlardan bir kısmı da sapıklığı hak ettiler. Yeryüzünde gezin de görün, inkar edenlerin sonu nasıl olmuştur!

16:37 (Resulüm!) Sen, onların hidayete ermelerine çok düşkünlük göstersen de bil ki Allah, saptırdığı kimseyi (dilemezse) hidayete erdirmez. Onların yardımcıları da yoktur.

16:38 Onlar: "Allah ölen bir kimseyi diriltmez" diye olanca güçleriyle Allah'a and içtiler. Aksine, bu O'nun bizzat kendisine karşı gerçek bir vadedir. Fakat insanların çoğu bilmez.

16:39 Hakkında ihtilaf ettikleri şeyi onlara açıklaması ve kafir olanların da kendilerinin yalancılar olduklarını bilmeleri için (Allah onları diriltecek).

16:40 Biz, bir şeyin olmasını istediğimiz zaman, ona (söyleyecek) sözümüz sadece "Ol" dememizdir. Hemen oluverir.

16:41 Zulme ugradıktan sonra Allah yolunda hicret edenlere gelince, onları dünyada güzel bir şekilde yerleştireceğiz. Eğer bilirlerse ahiretin mükafatı elbette daha büyüktür.

16:42 (Onlar) sadece Rablerine tevekkül ederek sabredenlerdir.

16:43 Senden önce de, kendilerine vahyettiğimiz kişilerden baskasını peygamber olarak göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, bilenlere sorun.

16:44 Apaçık mucizeler ve kitaplarla (gönderildiler). İnsanlara, kendilerine indirilene açıklaman için ve düşünüp anlaşılar diye sana da bu Kur'an'ı indirdik.

16:45 Kötülük tuzakları kuranlar, Allah'ın, kendilerini yere geçirmeyeceğinden veya kendilerine bilemeyecekleri bir yerden azabın gelmeyeceğinden emin mi oldular?

16:46 Yahut onlar dönüp dolasirlarken Allah'ın kendilerini yakalayacağından emin mi oldular? Onlar (Allah'ı) aciz bırakacak degillerdir.

16:47 Yoksa Allah'ın kendilerini yavaş yavaş tüketerek cezalandırmayacağından (emin mi oldular)? Kuskusuz Rabbin çok sefkatli, pek merhametlidir.

16:48 Allah'ın yarattığı herhangi bir şeyi görmediler mi? Onun gölgeleri, küçülerek ve Allah'a secde ederek sağa sola döner.

16:49 Göklerde bulunanlar, yerdeki canlılar ve bütün melekler, büyüklük taslamadan Allah'a secde ederler.

16:50 Onlar, üstlerindeki Rablerinden korkarlar ve kendilerine ne emrolunursa onu yaparlar.

16:51 Allah buyurdu ki: İki tanrı edinmeyin! O ancak bir Tanrı'dır. O halde yalnız benden korkun!

16:52 Göklerde ve yerde ne varsa, O'nundur, din de yalnız O'nundur. O halde Allah'tan baskasından mı korkuyorsunuz?

16:53 Nimet olarak size ulaşan ne varsa, Allah'tandır. Sonra size bir zarar dokunduğu zaman yalnız O'na yalvarırsınız.

16:54 Sonra da sizden o zararı giderdiğinde, içinizden bir zümre, hemen Rablerine ortak kosarlar!

16:55 Kendilerine verdiklerimize karşılık nankörlük etmeleri için (öyle yaparlar). O halde bir süre daha faydalanın; fakat yakında hakikati bileceksiniz!

16:56 Bir de kendilerine rizik olarak verdiklerimizden, mahiyetini bilmedikleri şeylere (putlara) pay ayırıyorlar. Allah'a andolsun ki, iftira etmekte olduğunuz şeylerden mutlaka sorguya çekileceksiniz!

16:57 Onlar, kızların Allah'a ait olduğunu iddia ediyorlar. Hasa! Allah bundan münezzehtir. Begendikleri de (erkek çocuklar) kendilerinin oluyor.

16:58 Onlardan birine kız müjdelendiği zaman öfkelenmiş olarak yüzü kapkara kesilir.

16:59 Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı kavminden gizlenir. Onu, asagilik duygusu içinde yanında mı tutsun, yoksa toprağa mı gömsün! Bakın ki, verdikleri hüküm ne kadar kötüdür!

16:60 Kötü sıfat, ahirete inanmayanlar içindir. En yüce sıfatlar ise Allah'a aittir. Çünkü O, her şeyden üstün ve hikmet sahibidir.

16:61 Eger Allah, insanları zulümleri yüzünden cezalandıracak olsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı. Fakat onları takdir edilen bir müddete kadar erteliyor. Ecelleri geldiği zaman onlar ne bir saat geri kalabilirler ne de öne geçebilirler.

16:62 Kendilerinin hoşlarına gitmeyen şeyleri Allah'a isnat ediyorlar. En güzel sonucun kendilerinin olduğunu anlatan dilleri de yalanın örneğini veriyor. Hiç şüphesiz onlar için sadece ateş vardır ve onlar, (ateşe) terkölünacaklar.

16:63 Allah'a andolsun, senden önceki ümmetlere de (peygamberler) göndermişizdir. Fakat şeytan onlara işlerini süslü gösterdi de (iman etmediler). İste o, bugün onların velisidir. Ve onlar için elem verici bir azap vardır.

16:64 Biz bu Kitab'ı sana sırf hakkında ihtilafa düştükleri şeyi insanlara açıklayasın ve iman eden bir topluma da hidayet ve rahmet olsun diye indirdik.

16:65 Allah gökten bir su indirdi ve onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltti. Şüphesiz ki bunda dinleyen toplum için bir ibret vardır.

16:66 Kuskusuz sizin için hayvanlarda da büyük bir ibret vardır. Zira size, onların karınlarındaki fıski ile kan arasından (gelen), içenlerin boğazından kolayca geçen halis bir süt içiriyoruz.

16:67 Hurma ve üzüm gibi meyvelerden hem içki hem de güzel gidalar edinirsiniz. İste bunlarda da aklını kullanan kimseler için büyük bir ibret vardır.

16:68 Rabbin bal arısına: Dağlardan, ağaçlardan ve insanların yaptıkları çardaklardan kendine evler (kovanlar) edin.

16:69 Sonra meyvelerin her birinden ye ve Rabbinin sana kolaylaştırdığı

yaylim yollarına gir, diye ilham etti. Onların karınlarından renkleri çeşitli bir serbet (bal) çıkar ki, onda insanlar için sifa vardır.

Elbette bunda düsünen bir kavim için büyük bir ibret vardır.

16:70 Sizi Allah yarattı; sonra sizi vefat ettirecek. Daha önce bilgili iken hiçbir şeyi bilmez hale gelsin diye sizden bazı kimseler ömrün en kötü çağına kadar yasatılacak süphesiz ki Allah bilgilidir, kudretlidir.

16:71 Allah kiminize kiminizden daha bol rizik verdi. Bol rizik verilenler, riziklerini ellerinin altındakilere verip de bu hususta kendilerini onlara esit kilmazlar. Durum böyle iken Allah'ın nimetini inkar mi ediyorlar?

16:72 Allah size kendi nefislerinizden esler yarattı, eslerinizden de sizin için ogullar ve torunlar yarattı ve sizi temiz gıdalarla riziklandirdi.

Onlar hala batıla inanıp Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

16:73 (Müsrikler) Allah'i bırakıp da kendilerine göklerde ve yerde olan rizikten hiçbir şey veremeyen ve buna asla güçleri yetmeyen seylere (putlara) tapiyorlar.

16:74 Allah'a birtakim benzerler icat etmeyin. Çünkü Allah (her şeyi) bilir, siz ise bilemezsiniz.

16:75 Allah, hiçbir seye gücü yetmeyen, baskasının mali olmuş bir köle ile katimizden kendisine verdiğimiz güzel rizikten gizli ve açık olarak harcayan (hür) bir kimseyi misal verir. Bunlar hiç esit olurlar mı? Dogrusu hamd Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu (bunu) bilmezler.

16:76 Allah, su iki kişiyi de misal verir: Onlardan biri dilsizdir, hiçbir şey beceremez ve efendisinin üstüne bir yükür. Onu nereye gönderse bir hayir getiremez. Simdi, bu adamla, dogru yolda yürüyerek adaleti emreden kimse esit olur mu?

16:77 Göklerin ve yerin gaybi Allah'a aittir. Kiyametın kopması ise, göz açıp kapama gibi veya daha az bir zamandan ibarettir. Süphesiz Allah, her seye kadirdir.

16:78 Siz, hiçbir şey bilmezken Allah, sizi analarınızın karnından çıkardı; sükredesiniz diye size kulaklar, gözler ve kalpler verdi.

16:79 Gögün boslugunda emre boyun egdirilmiş olarak uçusan kusları görmediler mi? Onları orada Allah'tan baskası tutamaz. Kuskusuz bunda inanan bir toplum için ibretler vardır.

16:80 Allah, evlerinizi sizin için bir huzur ve sükun yeri yaptı ve sizin için davar derilerinden gerek göç gününüzde, gerekse konaklama gününüzde, kolayca taşıyacağınız evler; yünlerinden, yapagılarından ve killarından bir süreye kadar (faydalanacağınız) bir ev esyasi ve bir ticaret mali meydana getirdi.

16:81 Allah, yarattıklarından sizin için gölgeler yaptı. Dağlarda da sizin için barınaklar yarattı. Sizi sicaktan koruyacak elbiseler ve savasta sizi koruyacak zirhlar yarattı. İste böylece Allah, müslüman olmanız için üzerinize nimetini tamamlıyor.

16:82 (Ey Resulüm!) Yine de yüz çevirirlerse, artık sana düssen ancak açık bir tebligden ibarettir.

16:83 Onlar Allah'ın nimetini bilirler (itiraf ederler). Sonra da onu inkar ederler. Onların çoğu kafirdir.

16:84 Her ümmetten bir sahit göndereceğimiz gün, artık ne kafir olanlara

(özür dilemelerine) izin verilir ne de onların özür dilemeleri istenir.

16:85 O zulmedenler azabi gördüklerinde, artık onlardan azap hafifletilmez, onlara mühlet de verilmez.

16:86 (Allah'a) ortak kusanlar, ortak kostukları şeyleri gördükleri zaman derler ki: "Rabbimiz! İşte bunlar, seni bırakıp da tapmış olduğumuz ortaklarımızdır." Onlar da bunlara: "Siz mutlaka yalancılarsınız" diye söz atarlar.

16:87 O gün Allah'a teslim (bayragını) çekerler ve uydurmakta oldukları şeyler onlardan kaybolup gider.

16:88 İnkâr edip de (insanları) Allah yolundan alıkoyanlar var ya, işte onlara, yapmakta oldukları bozgunculuklar sebebiyle, azaplarını kat kat artıracakız.

16:89 O gün her ümmetin içinden kendilerine birer şahit göndereceğiz. Seni de hepsinin üzerine şahit olarak getireceğiz. Ayrıca bu Kitab'î da sana, her şey için bir açıklama, bir hidayet ve rahmet kaynağı ve müslümanlar için bir müjde olarak indirdik.

16:90 Muhakkak ki Allah, adaleti, iyiliği, akrabaya yardım etmeyi emreder, çirkin işleri, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor.

16:91 Antlaşma yaptığınız zaman, Allah'ın ahdini yerine getirin ve Allah'î üzerinize şahit tutarak, pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın. Süphesiz Allah, yapacağınız şeyleri pek iyi bilir.

16:92 Bir toplum diğer bir toplumdaki (sayıca ve malca) daha çok olduğu için yeminlerinizi, aranızda bir fesat aracı edinerek ipliğini sağlamca büküldükten sonra, çözüp bozan (kadın) gibi olmayın. Allah, bununla sizi imtihan etmektedir. Hakkında ihtilafa düşmekte olduğunuz şeyi kıyamet gününde mutlaka size açıklayacaktır.

16:93 Allah dileseydi hepinizi bir tek ümmet kılardı; fakat O, dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. Yaptıklarınızdan mutlaka sorumlu tutulacaksınız.

16:94 Yeminlerinizi aranızda fesada araç edinmeyin, aksi halde (İslam'da) sebat etmisken aygınız kayar da (insanları) Allah yolundan alıkoymanız sebebiyle (dünyada) kötülüğü tadarsınız. Sizin için (ahirette de) büyük bir azap vardır.

16:95 Allah'ın ahdini az bir karşılığa degismeyin! Sayet anlayan kimseler iseniz, süphesiz Allah katında olan (sevap) sizin için daha hayırlıdır.

16:96 Sizin yanınızdaki (dünya malı) tükenir, Allah katındakiler ise bakidir. Elbette sabırlı davrananlara yapmakta olduklarının en güzeliyle mükafatlarını vereceğiz.

16:97 Erkek veya kadın, mümin olarak kim iyi amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yasarız. Ve mükafatlarını, elbette yapmakta olduklarının en güzeli ile veririz.

16:98 Kur'an okuduğunuz zaman o kovulmuş seytandan Allah'a sığın!

16:99 Gerçek şu ki: İman edip de yalnız Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun (seytanın) bir hakimiyeti yoktur.

16:100 Onun hakimiyeti, ancak onu dost edinenlere ve onu Allah'a ortak

kosanlaradır.

16:101 Biz bir ayetin yerine baska bir ayeti getirdigimiz zaman -ki Allah, neyi indirecegini çok iyi bilir- "Sen ancak bir iftiracisin" dediler.

Hayir; onların çoğu bilmezler.

16:102 De ki: Onu, Mukaddes Ruh (Cebrail), iman edenlere sebat vermek, müslümanları doğru yola iletmek ve onlara müjde vermek için, Rabbin katından hak olarak indirdi.

16:103 Süphesiz biz onların: "Kur'an'ı ona ancak bir insan öğretiyor" dediklerini biliyoruz. Kendisine nisbet ettikleri şahsın dili yabancıdır.

Halbuki bu (Kur'an) apaçık bir Arapçadır.

16:104 Allah'ın ayetlerine inanmayanlar yok mu, kuskusuz Allah onları doğru yola iletmez ve onlar için elem verici bir azap vardır.

16:105 Allah'ın ayetlerine inanmayanlar, ancak yalan uydurur. İşte onlar, yalancılardan kendileridir.

16:106 Kim iman ettikten sonra Allah'ı inkar ederse -kalbi iman ile dolu olduğu halde (inkara) zorlanan başka- fakat kim kalbini kafirlige açarsa, işte Allah'ın gazabı bunlaradır; onlar için büyük bir azap vardır.

16:107 Bu (azap), onların dünya hayatını ahirete tercih etmelerinden ve Allah'ın kafirler topluluğunu hidayete erdirmemesinden ötürüdür.

16:108 İşte onlar Allah'ın, kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Ve onlar gafillerin kendileridir.

16:109 Hiç süphesiz onlar ahirette ziyana uğrayanların ta kendileridir.

16:110 Sonra süphesiz Rabbin, eziyet edildikten sonra hicret edip, ardından da sabrederek cihad edenlerin yardımcısidir. Bütün bunlardan sonra Rabbin elbette çok bağışlayan, pek esirgeyendir.

16:111 O gün, herkes gelip kendi canını kurtarmak için uğrarsın ve herkese yaptığının karşılığı eksiksiz ödenir, onlara asla zulmedilmez.

16:112 Allah, (ibret için) bir ülkeyi örnek verdi: Bu ülke güvenli, huzurlu idi; ona rizki her yerden bol bol gelirdi. Sonra onlar Allah'ın nimetlerine karşı nankörlük ettiler. Allah da onlara, yaptıklarından ötürü açlık ve korku sıkıntısını tattirdi.

16:113 Andolsun ki, onlara kendilerinden peygamber geldi de onu yalanladılar. Onlar zulmederlerken azap onları yakalayiverdi.

16:114 Artık, Allah'ın size verdiği rizikten helal ve temiz olarak yeyin, eğer (gerçekten) yalnız Allah'a ibadet ediyorsanız, onun nimetine şükredin.

16:115 (Allah) size, sadece ölü hayvani kani, domuz etini ve Allah'tan baskası adına kesilen hayvani haram kildi. Ancak kim mecbur kalırsa (baskalarının haklarına) saldırmaksızın, sınırı da asmadan (bunlardan yiyebilir). Çünkü Allah çok bağışlayan, pek esirgeyendir.

16:116 Dillerinizin uydurduğu yalana dayanarak "Bu helaldir, su da haramdır" demeyin, çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş oluyorsunuz. Kuskusuz Allah'a karşı yalan uyduranlar kurtulsa eremezler.

16:117 (Kazandıkları) pek az bir menfaattir. Halbuki onlar için elem verici bir azap vardır.

16:118 Sana anlattıklarımızı, daha önce, yahudi olanlara da haram

kilmistik. Biz onlara zulmetmedik, fakat, onlar kendilerine haksizlik ediyorlardı.

16:119 Sonra süphesiz Rabbin, cahillik sebebiyle kötülük yapan, sonra da bunun ardından tevbe edip durumunu düzeltenleri (bagislayacaktır). Çünkü onlar tevbe ettikten sonra Rabbin elbet çok bagislayan, pek esirgeyendir.

16:120 Ibrahim, gerçekten Hakk'a yönelen, Allah'a itaat eden bir önder idi; Allah'a ortak kosalardan değildi.

16:121 Allah'in nimetlerine sükreduydü. Çünkü Allah, onu seçmiş ve doğru yola iletmişti.

16:122 Ona dünyada güzellik verdik. Muhakkak ki o, ahirette de salihlerdendir.

16:123 Sonra da sana: "Dogru yola yönelerek Ibrahim'in dinine uy! O müsrıklarden değildi" diye vahyettik.

16:124 Cumartesi tatili, ancak onda ihtilaf edenlere (farz) kilinmişti. Kiyamet günü Rabbin, muhakkak onların ihtilafa düstükleri şey hakkında aralarında hüküm verecektir.

16:125 (Resulüm!) Sen, Rabbinin yoluna hikmet ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel şekilde mücadele et! Rabbin, kendi yolundan sapanları en iyi bilendir ve O, hidayete erenleri de çok iyi bilir.

16:126 Eger ceza verecekseniz, size yapılan iskencenin misliyle ceza verin. Ama sabrederseniz, elbette o, sabredenler için daha hayirlidir.

16:127 Sabret! Senin sabrin da ancak Allah'in yardimi iledir. Onlardan dolayı kederlenme; kurmakta oldukları tuzaktan kaygı duyma!

16:128 Çünkü Allah, (kötülükten) sakınanlar ve güzel amel edenlerle beraberdir.

Sura 17: Al-Isra

17:1 Bir gece, kendisine ayetlerimizden bir kısmını gösterelim diye (Muhammed) kulunu Mescid-i Haram'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya götürün Allah noksan sıfatlardan münezzehtir; O, gerçekten isitendir, göründü.

17:2 Biz, Musa'ya Kitab'i verdik ve Israilogullarına: "Benden baskasını dayanılıp güvenilen bir rab edinmeyin" diyerek bu Kitab'i bir hidayet rehberi kıldık.

17:3 (Ey) Nuh ile birlikte (gemide) tasidığımız kimselerin nesli! Sunu bilin ki Nuh, çok sükreden bir kul idi.

17:4 Biz, Kitap'ta Israilogullarına: Sizler, yeryüzünde iki defa fesat çıkaracaksınız ve azınlık derecesinde bir kibre kapılacaksınız, diye bildirdik.

17:5 Bunlardan ilkinin zamani gelince, üzerinize güçlü kuvvetli kullarımızı gönderdik. Bunlar, evlerin arasında dolularak (sizi) aradılar. Bu, yerine getirilmiş bir vaad idi.

17:6 Sonra onlara karsi size tekrar (galibiyet ve zafer) verdik; servet ve ogullarla gücünüzü arttırdık; sayınızı daha da çoğalttık.

17:7 Eger iyilik ederseniz kendinize etmiş, kötülük ederseniz yine kendinize etmiş olursunuz. Artık diğer cezalandırma zamani gelince,

yüzünüzü kara etsinler, daha önce girdikleri gibi yine Mescid'e (Süleyman Mabedi'ne) girsinler ve ellerine geçirdikleri her şeyi büsbütün tahrip etsinler (diye, basiniza yine düşmanlarınızı musallat kildik).

17:8 Belki Rabbiniz size merhamet eder; fakat siz eğer yine (fesatçılığa) dönerseniz, biz de sizi yine cezalandırırız. Biz cehennemi kafirler için bir hapisane yaptık.

17:9 Süphesiz ki bu Kur'an en doğru yola iletir; iyi davranışlarda bulunan müminlere, kendileri için büyük bir mükafat olduğunu müjdeler.

17:10 Ahirete inanmayanlara gelince, onlar için de elemli bir azap hazırlamışızdır.

17:11 İnsan hayri istediği kadar serri de ister. İnsan pek acelecidir!

17:12 Biz, geceyi ve gündüzü birer ayet (delil) olarak yarattık. Nitekim, Rabbinizin nimetlerini araştırmanız, ayrıca, yılların sayı ve hesabını bilmeniz için gecenin karanlığını silip (yerine, esyayı) aydınlatan gündüzün aydınlığını getirdik. İşte biz, her şeyi açık açık anlatık.

17:13 Her insanın amelini (veya kaderini) boynuna bağladık. İnsan için kıyamet gününde, açılmış olarak önüne konacak bir kitap çıkarırız.

17:14 Kitabını oku! Bugün sana hesap sorucu olarak kendi nefsin yeter.

17:15 Kim hidayet yolunu seçerse, bunu ancak kendi iyiliği için seçmiş olur; kim de doğruluktan saparsa, kendi zararına sapmış olur. Hiçbir günahkar, baskasının günah yükünü üslenmez. Biz, bir peygamber göndermedikçe (kimseye) azap edecek değiliz.

17:16 Bir ülkeyi helak etmek istediğimizde, o ülkenin zenginlik sebebiyle simarmış elebasılarına (iyilikleri) emrederiz; buna rağmen onlar orada kötülük islerler. Böylece o ülke, helake müstahak olur; biz de orayı darmadagin ederiz.

17:17 Nuh'tan sonraki nesillerden nicelerini helak ettik. Kullarının günahlarını bilen ve gören olarak Rabbin yeterlidir.

17:18 Her kim bu çarçabuk geçen dünyayı dilerse ona, yani dilediğimiz kimseye dilediğimiz kadarını dünyada hemen verir, sonra da onu, kinanmış ve kovulmuş olarak gireceği cehenneme sokarız.

17:19 Kim de ahireti diler ve bir mümin olarak ona yarasır bir çaba ile çalışırsa, iste bunların çalışmaları makbuldür.

17:20 Hepsine, onlara da bunlara da (dünyayı isteyenlere de ahireti isteyenlere de) Rabbinin ihsanından (istediklerini) veririz. Rabbinin ihsanı kisitlanmış değildir.

17:21 Baksana, biz insanların kimini kiminden nasıl üstün kılmışızdır! Elbette ki ahiret, derece ve üstünlük farkları bakımından daha büyüktür.

17:22 Allah ile birlikte bir ilah daha tanıma! Sonra kinanmış ve kendi basına terkedilmiş olarak kalırsın.

17:23 Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, ana-babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşanırsa, kendilerine "of!" bile deme; onları azarlama; ikisine de güzel söz söyle.

17:24 Onları esirgeyerek alçakgönüllülükle üzerlerine kanat ger ve:

"Rabbim! Küçüklüğümde onlar beni nasıl yetistirmislerse, şimdi de sen onlara (öyle) rahmet et!" diyerek dua et.

17:25 Rabbiniz sizin kalplerinizdekini çok iyi bilir. Eger siz iyi olursanız, sunu bilin ki Allah, kötülükten yüz çevirerek tevbeye yönelenleri son derece bağışlayıcıdır.

17:26 Bir de akrabaya, yoksula, yolcuya hakkını ver. Gereksiz yere de saçıp savurma.

17:27 Zira böylesine saçıp savuranlar şeytanların dostlarıdır. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankördür.

17:28 Eger Rabbinden umduğun (beklemek durumunda olduğun) bir rahmet için onların yüzlerine bakamıyorsan, hiç olmazsa kendilerine gönül alıcı bir söz söyle.

17:29 Eli siki olma; büsbütün eli açık da olma. Sonra kinanir, (kaybettiklerinin) hasretini çeker durursun.

17:30 Rabbin rizki dilediğine bol verir, dilediğine daraltır. Süphesiz ki O, kullarından haberdardır, (onları) çok iyi görür.

17:31 Geçim endisesi ile çocuklarınızın canına kıymayın. Biz, onların da sizin de rizkinizi veririz. Onları öldürmek gerçekten büyük bir suçtur.

17:32 Zinaya yaklaşmayın. Zira o, bir hayasızlıktır ve çok kötü bir yoldur.

17:33 Haklı bir sebep olmadıkça Allah'ın muhterem kıldığı cana kıymayın. Bir kimse zulmen öldürülürse, onun velisine (hakkını alması için) yetki verdik. Ancak bu veli de kısıta ileri gitmesin. Zaten (kendisine bu yetki verilmeyle) o, alacağını almıştır.

17:34 Yetimin malına, rüsdüne erinceye kadar, ancak en güzel bir niyetle yaklaşın. Verdiğiniz sözü de yerine getirin. Çünkü verilen söz, sorumluluğu gerektirir.

17:35 Ölçtüğünüz zaman tastamam ölçün ve doğru terazi ile tartın. Bu, hem daha iyidir hem de neticesi bakımından daha güzeldir.

17:36 Hakkında bilgin bulunmayan şeyin ardına düşme. Çünkü kulak, göz ve gönül, bunların hepsi ondan sorumludur.

17:37 Yeryüzünde böbürlenerek dolasma. Çünkü sen (ağırlik ve azametle) ne yeri yarabilir ne de dağlarla ululuk yarışına girebilirsin.

17:38 Bütün bu sayılanların kötü olanları, Rabbinin nezdinde sevimsizdir.

17:39 İşte bunlar, Rabbinin sana vahyettiği hikmetlerdir. Allah ile birlikte başka ilah edinme; sonra kinanmış ve (Allah'ın rahmetinden) uzaklaştırılmış olarak cehenneme atılırsın.

17:40 (Ey müsrıklar!) Rabbiniz, erkek çocukları sizin için ayırdı da, kendisi meleklerden kız çocuklar mı edindi! Gerçekten siz, (vebali) çok büyük bir söz söylüyorsunuz.

17:41 Biz, onların akıllarını baslarına toplamaları için bu Kur'an'da (çeşitli ikaz ve ihtarları) türlü şekillerde tekrar ettik. Fakat bu, onlara, daha da kaçıp uzaklaşmaktan başka bir şey sağlamıyor.

17:42 De ki: Eger söyledikleri gibi Allah ile birlikte başka ilahlar da bulunsaydı, o takdirde bu ilahlar, Ars'in sahibi olan Allah'a ulaşmak için

çareler arayacaklardı.

17:43 Allah, onların söyledikleri şeylerden münezzehtir; son derece yücedir ve uludur.

17:44 Yedi gök, yer ve bunlarda bulunan herkes O'nu tesbih eder. O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Ne var ki siz, onların tesbihini anlamazsınız. O, halimdir, bağışlayıcıdır.

17:45 Biz, Kur'an okudugun zaman, seninle ahirete inanmayanların arasına gizleyici bir örtü çekeriz.

17:46 Ayrıca, onu anlamamaları için kalplerine bir kapalılık ve kulaklarına bir ağırlık veririz. Sen, Kur'an'da Rabbinin birliğini yad ettiğinde onlar, canları sıkılmış bir vaziyette, gerisin geri dönüp giderler.

17:47 Biz, onların seni dinlerken ne maksatla dinlediklerini, kendi aralarında fısıldasirlarken de o zalimlerin: "Siz, büyülenmiş bir adamdan baskasına uymuyorsunuz!" dediklerini çok iyi biliriz.

17:48 Baksana; senin için ne türlü benzetmeler yaptılar! Bu yüzden, (öyle bir) saptılar ki, artık (doğru) yolu bulamayacaklardır.

17:49 Bir de onlar dediler ki: Sahi biz, bir kemik yığını ve kokusmuş bir toprak olmuş iken, yepyeni bir hilkatte diriltileceğiz, öyle mi!

17:50 De ki: "İster tas olun, ister demir",

17:51 İsterse aklınıza (yeniden dirilmesi) imkansız gibi görünen herhangi bir yaratık! (Bunlar, Allah'ın sizi yeniden diriltmesini güçleştirmez.)

Diyecekler ki: "Bizi tekrar (hayata) kim döndürecek?" De ki: Sizi ilk kez yaratan. Bunun üzerine onlar sana alaylı bir tarzda baslarını sallayacak ve "Ne zamanmış o?" diyecekler. De ki: Yakın olsa gerek!

17:52 Allah sizi çağıracağı gün, kendisine hamdederek çağrısına uyarınız ve (dirilmeden önceki halinizde) çok az kaldığınızı sanırsınız.

17:53 Kullarıma söyle, sözün en güzelini söylesinler. Sonra şeytan aralarını bozar. Çünkü şeytan, insanın apaçık düşmanıdır.

17:54 Rabbiniz, sizi en iyi bilendir. Dilerse size merhamet eder; dilerse sizi cezalandırır. Biz, seni onların üstüne bir vekil olarak göndermedik.

17:55 Rabbin, göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilendir. Gerçekten biz, peygamberlerin kimini kiminden üstün kıldık; Davud'a da Zebur'u verdik.

17:56 (Resulüm!) De ki: "Allah'i bırakıp da (ilah olduğun) ileri sürdüğünüze yalvarın. Ne var ki onlar, sizin sıkıntınızı ne uzaklaştırabilir, ne de değiştirebilirler."

17:57 Onların yalvardıkları bu varlıklar Rablerine -hangisi daha yakın olacak diye- vesile ararlar; O'nun rahmetini umarlar ve azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı, sakınılacak bir azaptır.

17:58 Ne kadar ülke varsa hepsini kıyamet gününden önce ya helak edecek veya en çetin bir şekilde azaplandıracağız. Bu, Kitap'ta (levh-i mahfuz'da) yazılıdır.

17:59 Bizi, ayetler (mucizeler) göndermekten alıkoyan tek şey, öncekilerin bu ayetleri yalanlamış olmasıdır. Nitekim Semud kavmine, açık bir mucize olmak üzere bir dişi deve vermistik. Onlar ise, (bu deveyi bogazladılar ve) bu yüzden zalim oldular. Oysa biz ayetleri ancak korkutmak için

göndeririz.

17:60 Hani sana: Rabbin, insanlari çepeçevre kusatmistir, demistik. Sana gösterdigimiz o görüntüleri ve Kur'an'da lanetlenen agaci, ancak insanlari sinamak için meydana getirdik. Biz onlari korkuturuz da, bu onlara, büyük bir azgınlıktan baska bir sey saglamaz.

17:61 Meleklerle: Âdem'e secde edin! demistik. Iblis'in disinda hepsi secde ettiler. Iblis: "Ben, dedi, çamurdan yarattigin bir kimseye secde mi ederim!"

17:62 Dedi ki: "Su benden üstün kildigina da bir bak! Yemin ederim ki, eger beni kiyamete kadar yasatirsan, pek azi disinda, onun neslini kendime baglayacagim!"

17:63 Allah buyurdu: Git! Onlardan kim sana uyarsa, iyi bilin ki hepinizin cezasi cehennemdir. Tam bir ceza!

17:64 Onlardan gücünün yettigi kimseleri davetinle sasirt; süvarilerinle, yayalarınla onlari yaygaraya bog; mallarina, evlatlarına ortak ol, kendilerine vaadlerde bulun. Seytan, insanlara, aldatmadan baska bir sey vadetmez.

17:65 Surasi muhakkak ki, benim (ihlasli) kullarim üzerinde senin hiçbir agirliğin olmayacaktır. (Onlari) koruyucu olarak Rabbin yeter.

17:66 (Kullarim!) Rabbiniz, lütfuna nail olmanız için denizde gemileri sizin için yüzdürendir. Dogrusu O, sizin için çok merhametlidir.

17:67 Denizde basiniza bir musibet geldiginde, O'ndan baska bütün yalvardiklariniz kaybolup gider. O sizi kurtarip karaya çıkardiginde, (yine eski halinize) dönersiniz. İnsanoglu çok nankördür.

17:68 O'nun, sizi kara tarafında yerin dibine geçirmeyeceginden, yahut basiniza tas yagdirmayacagından emin misiniz? Sonra kendinize bir koruyucu da bulamazsınız.

17:69 Yahut O'nun, sizi bir kez daha oraya (denize) gönderip üzerinize bir kasirga yollayarak, inkar etmiş olmanız sebebiyle sizi bogmayacagından emin misiniz? Sonra, bundan dolayı kendinize (intikaminizi almak için) bizi arayip soracak bir destekçi de bulamazsınız.

17:70 Biz, hakikaten insanoglunu san ve seref sahibi kildik. Onlari, (çesitli nakil vasitalari ile) karada ve denizde tasidik; kendilerine güzel güzel riziklar verdik; yine onlari, yarattiklarimizin birçoğundan cidden üstün kildik.

17:71 Her insan toplulugunu önderleri ile birlikte çağiracagimiz o günde kimlerin amel defteri sagından verilirse, onlar, en küçük bir haksizliga ugramamis olarak amel defterlerini okuyacaklar.

17:72 Bu dünyada kör olan kimse ahirette de ködür; üstelik iyice yolunu sasirmistir.

17:73 Müsrikler, sana vahyettigimizden baska bir sey yalan yere bize isnat etmen için seni, nerdeyse, sana vahyettigimizden saptiracaklar ve ancak o takdirde seni candan dost kabul edeceklerdi.

17:74 Eger seni sebatkar kilmasaydik, gerçekten, nerdeyse onlara birazcik meyledecektin.

17:75 O zaman, hiç şüphesiz sana hayatın ve ölümün sikintilerini kat kat tattirirdik; sonra bize karsi kendin için bir yardimci da

bulamazdin.

17:76 Yine onlar, seni yurdundan çıkarmak için nerdeyse dünyayı basına dar getirecekler. O takdirde, senin ardından kendileri de fazla kalamazlar.

17:77 Senden önce gönderdiğimiz peygamberler hakkındaki kanun (da budur). Bizim kanunumuzda hiçbir degisiklik bulamazsin.

17:78 Gündüzün günes dönüp gecenin karanligi bastirincaya kadar (belli vakitlerde) namaz kil; bir de sabah namazini. Çünkü sabah namazi sahitlidir.

17:79 Gecenin bir kısmında uyanarak, sana mahsus bir nafile olmak üzere namaz kil. (Böylece) Rabbinin, seni, övgüye deger bir makama gönderecegini umabilirsin.

17:80 Ve söyle niyaz et: Rabbim! Girecegim yere dürüslükle girmemi sagla; çıkacagim yerden de dürüslükle çıkmami sagla. Bana tarafından, hakkiyla yardım edici bir kuvvet ver.

17:81 Yine de ki: Hak geldi; batil yikilip gitti. Zaten batil yikilmaya mahkumdur.

17:82 Biz, Kur'an'dan öyle bir sey indiriyoruz ki o, müminler için sifa ve rahmettir; zalimlerin ise yalnızca ziyani artırir.

17:83 Insana nimet verdigimiz zaman (bizden) yüz çevirip yan çizer; ona bir de zarar ziyani dokunacak olsa iyice karamsarliga düşer.

17:84 De ki: Herkes, kendi mizaç ve mesrebine göre is yapar. Bu durumda kimin dogru bir yol tuttugunu Rabbiniz en iyi bilendir.

17:85 Sana ruh hakkında soru sorarlar. De ki: Ruh, Rabbimin emrindedir. Size ancak az bir bilgi verilmistir.

17:86 Hakikaten, biz dilersek sana vahyettigimizi ortadan kaldiririz; sonra bu durumda sen de bize karsi hiçbir koruyucu bulamazsin.

17:87 Ancak Rabbinin rahmeti (sayesinde Kur'an baki kalmistir). Çünkü O'nun sana lütufkarligi çok büyüktür.

17:88 De ki: Andolsun, bu Kur'an'in bir benzerini ortaya koymak üzere insü cin bir araya gelseler, birbirlerine destek de olsalar, onun benzerini ortaya getiremezler.

17:89 Muhakkak ki biz, bu Kur'an'da insanlara her türlü misali çeşitli şekillerde anlattik. Yine de insanların çoğu inkarcilikten baskasini kabullenmediler.

17:90 Onlar: "Sen, dediler, bizim için yerden bir kaynak fiskirtmadıkça sana asla inanmayacağız."

17:91 "Veya senin bir hurma bahçen ve üzüm bagin olmalı; öyle ki, içlerinden gürül gürül irmaklar akitmalisin."

17:92 "Yahut, iddia ettigin gibi, üzerimize gökten parçalar yagdirmalisin veya Allah'i ve melekleri gözümüzün önüne getirmelisin."

17:93 "Yahut da altından bir evin olmalı, ya da göge çıkmalisin. Bize, okuyacağımız bir kitap indirmediğin sürece (göge) çıktigina da asla inanmayız." De ki: Rabbimi tenzih ederim. Ben, sadece beser bir elçiyim.

17:94 Zaten, kendilerine hidayet rehberi geldiginde, insanların (buna) inanmalarini sirf, "Allah, peygamber olarak bir beseri mi gönderdi?" demeleri engellemistir.

17:95 Sunu söyle: Eger yeryüzünde yerleşmiş gezip dolasan melekler olsaydı, elbette onlara gökten, peygamber olarak bir melek gönderirdik.

17:96 De ki: Benimle sizin aranızda gerçek şahit olarak Allah kafidir. Zira O, kullarını hakikaten bilip görmektedir.

17:97 Allah kime hidayet verirse, iste doğru yolu bulan odur; kimi de hidayetten uzak tutarsa, artık onlara, Allah'tan başka dostlar bulamazsın. Kiyamet gününde onları kör, dilsiz ve sağır bir halde yüzükoyun hasrederiz. Onların varacağı ve kalacağı yer cehennemdir ki, atesi yavaşladıkça onun alevini artırırız.

17:98 Cezaları iste budur! Çünkü onlar, ayetlerimizi inkar etmişler ve: "Şahi bizler, bir kemik yığını ve kokusmuş toprak olduktan sonra yeni bir yaratılışla diriltilmiş mi olacağız?" demislerdir.

17:99 Düşünmediler mi ki, gökleri ve yeri yaratmış olan Allah, kendilerinin benzerini yaratmaya da kadirdir! Allah, onlar için bir vade takdir etti. Bunda şüphe yoktur. Ama zalimler, inkarcılıktan baskasını kabullenmediler.

17:100 De ki: Rabbimin rahmet hazinesine eğer siz sahip olsaydınız, harcanır korkusuyla kistikça kıardınız. İnsanoglu da pek eli sikidir!

17:101 Andolsun biz, Musa'ya açık açık dokuz ayet verdik. Haydi İsrailogullarına sor. Musa onlara geldiğinde Firavun ona, "Ey Musa! dedi, senin büyülenmiş olduğunu sanıyorum!"

17:102 (Musa Firavun'a:) "Pek ala biliyorsun ki, dedi, bunları, birer ibret olmak üzere, ancak, göklerin ve yerin Rabbi indirdi. Ey Firavun! Ben de senin hakikaten mahvolduğunu sanıyorum!"

17:103 Derken, Firavun onları ülkeden çıkarmak istedi. Bu yüzden biz onu ve maiyyetindekilerin hepsini (denizde) boğduk.

17:104 Arkasından da İsrailogullarına: "O topraklarda oturun! Ahiret vadi tahakkuk edince, hepimizi toplayıp bir araya getireceğiz" dedik.

17:105 Biz Kur'an'ı hak olarak indirdik; o da hakkı getirdi. Seni de ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

17:106 Biz onu, Kur'an olarak, insanlara dura dura okuyasın diye (ayet ayet, sure sure) ayırdık; ve onu peyderpey indirdik.

17:107 De ki: Siz ona ister inanın, ister inanmayın; su bir gerçek ki, bundan önce kendilerine ilim verilen kimselere o (Kur'an) okununca, derhal yüz üstü secdeye kapanırlar.

17:108 Ve derlerdi ki: Rabbimizi tesbih ederiz. Rabbimizin vadi mutlaka yerine getirilir.

17:109 Ağlayarak yüz üstü yere kapanırlar. (Kur'an okumak) onların saygısını artırır.

17:110 De ki: "İster Allah deyin, ister Rahman deyin. Hangisini deseniz olur. Çünkü en güzel isimler O'na hastır." Namazında yüksek sesle okuma; onda sesini fazla da kisma; ikisinin arası bir yol tut.

17:111 "Çocuk edinmeyen, hakimiyette ortığı bulunmayan, acizlikten ötürü bir dosta da ihtiyacı olmayan Allah'a hamdedirim" de ve tekbir getirerek O'nun sanını yücelt!

Sura 18: Al-Kahf

18:1 Hamd olsun Allah'a ki kulu (Muhammed'e), Kitab 'i indirdi ve ona hiçbir egrilik koymadi.

18:2 Onu dosdogru (bir Kitab)olarak indirdi ki katindan gelecek siddetli azaba karsi (insanlari)uyarmak ve yararli isler yapan müminlere kendileri için güzel mükafat bulundugunu müjdelemek için.

18:3 Onlar orada ebedi kalacaklardır.

18:4 Ve "Allah evlat edindi" diyenleri de uyarmak için.

18:5 Ne onların (Allah evlat edindi, diyenlerin), ne de atalarının bu konuda hiçbir bilgisi yoktur. Ağzlarından çıkan bu söz ne büyük oldu!

Yalandan baska bir sey söylemiyorlar.

18:6 Bu yeni Kitab'a inanmazlarsa (ve bu yüzden helak olurlarsa) arkalarından üzüntüyle neredeyse kendini harap edeceksin.

18:7 Biz, insanların hangisinin daha güzel amel edeceğini deneyelim diye yeryüzündeki her şeyi dünyanın kendine mahsus bir zinet yaptık.

18:8 (Bununla beraber) biz mutlaka oradaki her şeyi kupkuru bir toprak yapacağız.

18:9 (Resulüm)! Yoksa sen, bizim ayetlerimizden (sadece) Kehf ve Rakim sahiplerinin ibrete sayan olduklarını mi sandın?

18:10 O (yigit) gençler mağaraya sığınmışlar ve: Rabbimiz! Bize tarafından rahmet ver ve bize, (su) durumumuzdan bir kurtulus yolu hazırla! demislerdi.

18:11 Bunun üzerine biz de o mağarada onların kulaklarına nice yıllar perde koyduk (uykuya daldirdik.)

18:12 Sonra da iki guruptan (Ashab-i Kehf ile hasimlerinden) hangisinin kaldıkları müddeti daha iyi hesap edeceğini görelim diye onları uyandırdık.

18:13 Biz sana onların basından geçenleri gerçek olarak anlatıyoruz. Hakikaten onlar, Rablerine inanmış gençlerdi. Biz de onların hidayetini arttırdık.

18:14 Onların kalplerini metin kildik. O yigitler (o yerin hükümdari karsısında) ayağa kalkarak dediler ki: "Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbidir. Biz, O'ndan baskasına tanrı demeyiz. Yoksa saçma sapan konuşmuş oluruz.

18:15 Su bizim kavmimiz Allah'tan baska tanrılar edindiler. Bari bu tanrılar konusunda açık bir delil getirseler. (Ne mümkün!) Öyle ise Allah hakkında yalan uydurandan daha zalimi var mi?

18:16 (İçlerinden biri söyle demisti:) "Madem ki siz onlardan ve onların Allah'in disında tapmakta oldukları varlıklardan uzaklastiniz, o halde mağaraya sığın ki, Rabbiniz size rahmetini yaysin ve isinizde sizin için fayda ve kolaylik saglasin."

18:17 (Resulüm! Orada bulunsaydın) güneşi görürdün: Doğduğu zaman mağaralarının sagina meyleder; batarken de sol taraftan onlara isabet etmeden geçerdi. (Böylece) onlar (güneş isiginden rahatsız olmaksizin) mağaranın bir kösesinde (uyurlardı). İşte bu, Allah'ın ayetlerindedir. Allah kime hidayet ederse, iste o, hakka ulaşmıştır, kimi

de hidayetden mahrum ederse artık onu dogruya yöneltecek bir dost bulamazsin.

18:18 Kendileri uykuda olduklari halde sen onlari uyanik sanirdin. Onlari saga sola çevirirdik. Köpekleri de magaranin girisinde ön ayaklarini uzatmis yatmakta idi. Eger onlarin durumlarina muttali olsa idin dönüp onlardan kaçardın ve gördüklerin yüzünden için korku ile dolardi.

18:19 Böylece biz, aralarında birbirlerine sormalari için onlari uyandirdik: İçlerinden biri: "Ne kadar kaldiniz?" dedi. (Kimi) "Bir gün ya da günün bir parçasi kadar kaldik" dediler; (kimi de) söyle dediler: "Rabbiniz, kaldiginiz müddeti daha iyi bilir. Simdi siz, içinizden birini su gümüs paranizla sehre gönderin de, baksın, (sehrin) hangi yiyecegi daha temiz ise size ondan erzak getirsin; ayrıca, nazik davransın (gizli hareket etsin) ve sakın sizi kimseye sezdirmesin."

18:20 "Çünkü onlar eger size muttali olurlarsa, ya sizi taslayarak öldürürler veya kendi dinlerine çevirirler ki, o zaman ebediyyen iflah olmazsiniz."

18:21 Böylece (insanlari) onlardan haberdar ettik ki, Allah'in vadinin hak oldugunu, kiyametın süphe götürmez oldugunu bilsinler. Hani onlar aralarında Ashab-i Kehf durumunu tartisiyorlardi. Dediler ki: "Üzerlerine bir bina yapın. Rableri onlari daha iyi bilir." Onlarin durumuna vakif olanlar ise: "Bizler, kesinlikle onlarin yanibaslarına bir mescit yapacagız" dediler.

18:22 (Insanların kimi:) "Onlar üç kisidir; dördüncüleri de köpekleridir" diyecekler; yine: "Bes kisidir; altıncıları köpekleridir" diyecekler. (Bunlar) bilinmeyen hakkında tahmin yürütmektir. (Kimileri de:) "Onlar yedi kisidir; sekizincisi köpekleridir" derler. De ki: Onlarin sayılarını Rabbim daha iyi bilir. Onlar hakkında bilgisi olan çok azdır. Öyle ise Ashab-i Kehf hakkında, delillerin açık olması haricinde bir münakasaya girisme ve onlar hakkında (ileri geri konusan) kimselerin hiçbirinden malumat isteme.

18:23 Hiçbir sey için "Bunu yarin yapacagım" deme.

18:24 Ancak Allah dilerse (yapacagım de). Unuttugun zaman Allah'i an ve "Umarım Rabbim beni, dogruya daha yakin olana eristirir."de.

18:25 Onlar, magaralarında üçyüz yıl kadar kaldılar ve dokuz yıl da buna ilave etmişlerdir.

18:26 De ki: Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gizli bilgisi O'na aittir. O'nun görmesi de, isitmesi de sayani hayrettir. Onlarin (göklerde ve yerde olanların), O'ndan baska bir yöneticisi yoktur. O, kendi hükümranligina kimseyi ortak etmez.

18:27 Rabbinin Kitabı'ndan sana vahyedilene oku. Onun kelimelerini degistirebilecek yoktur. O'ndan baska bir sığınak da bulamazsin.

18:28 Sabah aksam Rablerine, O'nun rızasını dileyerek dua edenlerle birlikte candan sebat et. Dünya hayatının süsünü isteyerek gözlerini onlardan çevirme. Kalbini bizi anmaktan gafil kildigimiz, kötü arzularına uymus ve isi gücü asirlik olan kimseye boyun egme.

18:29 Ve de ki: Hak, Rabbinizdendir. Öyle ise dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin. Biz, zalimlere öyle bir cehennem hazırladık ki, onun duvarları

kendilerini çepe çevre kusatmıştır. (Susuzluktan) imdat dileyecek olsalar imdatlarına, erimis maden gibi yüzleri haslayan bir su ile cevap verilir. Ne fena bir içecek ve ne kötü bir kalma yeri!

18:30 İman edip de güzel davranışlarda bulunanlar (bilmelidirler ki) biz, güzel işler yapanların ecrini zayi etmeyiz.

18:31 İşte onlara, alt taraflarından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Onlar Adn cennetlerinde tahtlar üzerine kurularak orada altın bileziklerle bezenecekler; ince ve kalın dibadan yeşil elbiseler giyecekler. Ne güzel karşılık ve ne güzel kalma yeri!

18:32 Onlara, su iki adamı misal olarak anlat: Bunlardan birine iki üzüm bağı vermiş, her ikisinin de etrafını hurmalarla donatmış, aralarında da ekinler bitirmiştik.

18:33 İki bağı ikisi de yemelerini vermiş, hiçbirini eksik bırakmamıştı. İkisinin arasından bir de ırmak fiskirtmiştik.

18:34 Bu adamın başka geliri de vardı. Bu yüzden arkadaşıyla konuşurken ona şöyle dedi: "Ben, servetçe senden daha zenginim; insan sayışı bakımından da senden daha güçlüyüm."

18:35 (Böyle gurur ve kibirle) kendisine zulmederek bağına girdi. Söyle dedi: "Bunun, hiçbir zaman yok olacağını sanmam."

18:36 "Kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Sayet Rabbimin huzuruna götürülürsem, hiç süphem yok ki, (orada) bundan daha hayırlı bir akıbet bulurum."

18:37 Karşılıklı konuşan arkadaşı ona hitaben: "Sen, dedi, seni topraktan, sonra nutfeden (spermadan) yaratan, daha sonra seni bir adam biçimine sokan Allah'ı inkar mı ettin?"

18:38 "Fakat O Allah benim Rabbimdir ve ben Rabbime hiçbir şeyi ortak kosmam."

18:39 "Bağına girdiğinde: Masaallah! Kuvvet yalnız Allah'ındır, deseydin ya! Eger malca ve evlatça beni kendinden güçsüz görüyorsan (sunu bil ki):"

18:40 "Belki Rabbim bana, senin bağından daha iyisini verir; senin bağına ise gökten yıldırımlar gönderir de bağ kupkuru bir toprak haline gelir."

18:41 "Yahut, bağının suyu dibe çekilir de bir daha onu arayıp bulamazsın."

18:42 Derken onun serveti kusatılıp yok edildi. Böylece, bağı ugruna yaptığı masraflardan ötürü ellerini ogusturup kaldı. Bağın çardakları yere çökmüştü. "Ah, diyordu, keske ben Rabbime hiçbir ortak kosmamış olsaydım!"

18:43 Kendisine Allah'tan başka yardım edecek destekçileri olmadığı gibi kendi kendini de kurtaracak güçte değildi.

18:44 İşte burada yardım ve dostluk, Hak olan Allah'a mahsustur. Mükafatı en iyi olan O, en güzel akıbeti veren yine O'dur.

18:45 Onlara sunu da misal göster: Dünya hayatı, gökten indirdiğimiz bir su gibidir ki, bu su sayesinde yeryüzünün bitkisi (önce gelmiş) birbirine karışmış; arkasından rüzgarın savurduğu çerçöp haline gelmiştir.

Allah, her şey üzerinde iktidar sahibidir.

18:46 Servet ve oğullar, dünya hayatının süsüdür; ölümsüz olan iyi

isler ise Rabbinin nezdinde hem sevapça daha hayirli, hem de ümit baglamaya daha layiktir.

18:47 (Düşün) o günü ki, daglari yerinden götürürüz ve yeryüzünün çirilçiplak oldugunu görürsün. Hiçbirini birakmaksizin onlari (tüm ölüleri) mahserde toplamis olacagiz.

18:48 Ve hepsi sira sira Rabbinin huzuruna çıkarilmislardir: Andolsun ki sizi ilk defasinda yarattigimiz sekilde bize geldiniz. Oysa size vadedilenlerin tahakkuk edecegi bir zaman tayin etmedigimizi sanmistiniz, degil mi?

18:49 Kitap ortaya konmustur: Suçlularin, onda yazili olanlardan korkmus olduklarini görürsün. "Vay halimize! derler, bu nasil kitapmis!

Küçük büyük hiçbir sey birakmaksizin (yaptiklarimizin) hepsini sayip dökmüs!" BöyIce yaptiklarini karsilarinda bulmuslardir.

Senin Rabbin hiç kimseye zulmetmez.

18:50 Hani biz meleklerle: Âdem'e secde edin, demistik; Iblis hariç olmak üzere, onlar hemen secde ettiler. Iblis cinlerdendi; Rabbinin emrinden disari çikti. Simdi siz, beni birakip da onu ve onun soyunu mu dost ediniyorsunuz? Oysa onlar sizin düşmaninizdir. Zalimler için bu ne fena bir degismedir!

18:51 Ben onlari (Iblis ve soyunu) ne göklerin ve yerin yaratilisina, ne de bizzat kendilerinin yaratilisina sahit tuttum. Ben yoldan çıkaranlari yardimci edinecek degilim.

18:52 Yine o günü (düşünün ki, Allah, kafirlere): Benim ortaklarim olduklarini ileri sürdüğünüz seyleri çağirin! buyurur.

Çagirmislardir onlari; fakat kendilerine cevap vermemislerdir. Biz onlarin arasina tehlikeli bir uçurum koyduk.

18:53 Suçlular atesi görür görmez, orayi boylayacaklarini iyice anladilar; ondan kurtulus yolu da bulamadilar.

18:54 Hakikaten biz bu Kur'an'da insanlar için her türlü misali sayip dökmüsüzdür. Fakat tartismaya en çok düşkün varlik insandir.

18:55 Kendilerine hidayet geldiginde insanlari iman etmekten ve Rablerinden magfired talep etmekten alikoyan sey, sadece, öncekilerinin basina gelenlerin kendi baslarina da gelmesini, yahut azabin göz göre göre kendilerine gelmesini beklemeleridir!

18:56 Biz resulleri, sadece müjdeleyiciler ve uyaricilar olarak göndeririz. Kafir olanlar ise, hakki batila dayanarak ortadan kaldirmak için batil yolla mücadele verirler. Onlar ayetlerimizi ve uyarildiklari seyleri alaya almislardir.

18:57 Kendisine Rabbinin ayetleri hatirlatilip da ona sirt çevirenden, kendi elleriyle yaptigini unutandan daha zalim kim vardir! Biz onlarin kalplerine, bunu anlamalarına engel olan bir agirlik, kulaklarina da sagirlik verdik. Sen onlari hidayete çağirsanda artik ebediyen hidayete eremeyeceklerdir.

18:58 Senin, bagisi bol olan Rabbin merhamet sahibidir; sayet yaptiklari yüzünden onlari (hemen) muaheze edecek olsaydi, onlara azabi çarçabuk verirdi. Fakat kendilerine taninmis belli bir süre vardir ki, artik bundan kaçip kurtulacaklari bir siginak bulamayacaklardir.

18:59 Iste su ülkeler; zulmettikleri zaman onlari helak ettik. Onlari helak etmek için de belli bir zaman tayin etmistik.

18:60 Bir vakit Musa genç adamina demisti ki: "Durup dinlenmeyecegim; ta iki denizin birlestigi yere kadar varacagim, yahut senelerce yürüyecegim."

18:61 Her ikisi, iki denizin birlestigi yere varinca baliklarini unuttular. Balik, denizde bir yol tutup gitmisti.

18:62 (Bulusma yerlerini) geçip gittiklerinde Musa genç adamina: Kusluk yemegimizi getir bize. Hakikaten su yolculugumuz yüzünden basimiza (epeyce) sikinti geldi, dedi.

18:63 (Genç adam:) Gördün mü! dedi, kayaya sigindigimiz sirada baligi unuttum. Onu hatirlamami bana seytandan baskasi unutturmadi. O, sasilacak bir sekilde denizde yolunu tutup gitmisti.

18:64 Musa: Iste aradigimiz o idi, dedi. Hemen izlerinin üzerine geri döndüler.

18:65 Derken, kullarimizdan bir kul buldular ki, ona katimizdan bir rahmet (vahiy ve peygamberlik) vermis, yine ona tarafimizdan bir ilim öğretmistik.

18:66 Musa ona: Sana öğretilenden, bana, dogruyu bulmama yardim edecek bir bilgi öğretmen için sana tabi olayim mi? dedi.

18:67 Dedi ki: Dogrusu sen benimle beraberlige sabredemezsin.

18:68 (İç yüzünü) kavrayamadigin bir bilgiye nasil sabredersin?

18:69 Musa: Insaallah, dedi, sen beni sabreder bulacaksin. Senin emrine de karsi gelmem.

18:70 (O kul:) Eger bana tabi olursan, sana o konuda bilgi verinceye kadar hiçbir sey hakkında bana soru sorma! dedi.

18:71 Bunun üzerine yürüdüler. Nihayet gemiye bindikleri zaman o (Hizir) gemiyi deldi. Musa: Halkini bogmak için mi onu deldin? Gerçekten sen (ziyani) büyük bir is yaptin! dedi.

18:72 (Hizir:) Ben sana, benimle beraberlige sabredemezsin, demedim mi? dedi.

18:73 Musa: Unuttugum seyden dolayi beni muaheze etme; isimde bana güçlük çıkarma, dedi.

18:74 Yine yürüdüler. Nihayet bir erkek çocuga rastladiklarinda (Hizir) hemen onu öldürdü. Musa dedi ki: Tertemiz bir cani, bir can karsiligi olmaksizin (kimseyi öldürmedigi halde) katlettin ha! Gerçekten sen fena bir sey yaptin!

18:75 (Hizir:) Ben sana, benimle beraber (olacaklara) sabredemezsin, demedim mi? dedi.

18:76 Musa: Eger, dedi, bundan sonra sana bir sey sorarsam artik bana arkadaslik etme. Hakikaten benim tarafimdan (ileri sürebilecek) mazeretin sonuna ulastin.

18:77 Yine yürüdüler. Nihayet bir köy halkina varip onlardan yiyecek istediler. Ancak köy halki onlari misafir etmekten kaçindilar. Derken orada yikilmek üzere bulunan bir duvarla karsilastilar. (Hizir) hemen onu dogrulttu. Musa: Dileseydin, elbet buna karsi bir ücret alirdin, dedi.

18:78 (Hizir) söyle dedi: "Iste bu, benimle senin aramızın ayrılmasıdır. Simdi sana, sabredemedigin seylerin içyüzünü haber vereceğim."

18:79 "Gemi var ya, o, denizde çalışan yoksul kimselerindi. Onu kusurlu kılmak istedim. (Çünkü) onların arkasında, her (sağlam) gemiyi gasbetmekte olan bir kral vardı."

18:80 "Erkek çocuğa gelince, onun ana-babası, mümin kimselerdi. Bunun için (çocugun) onları azgınlık ve nankörlüğe bogmasından korktuk."

18:81 (Devam etti:) "Böylece istedik ki, Rableri onun yerine kendilerine, ondan daha temiz ve daha merhametlisini versin."

18:82 "Duvara gelince, şehirde iki yetim çocuğun idi; altında da onlara ait bir hazine vardı; babaları ise iyi bir kimse idi. Rabbin istedi ki, o iki çocuk güçlü çağlarına erissinler ve Rabbinden bir rahmet olarak hazinelerini çıkarsınlar. Ben bunu da kendiligimden yapmadım. Iste, hakkında sabredemedigin seylerin iç yüzü budur."

18:83 (Resulüm!) Sana Zülkarneyn hakkında soru sorarlar. De ki: Size ondan bir hatıra okuyacağım.

18:84 Gerçekten biz onu yeryüzünde iktidar ve kudret sahibi kıldık, ona (muhtaç olduğu) her şey için bir sebep (bir vasıta ve yol) verdik.

18:85 O da bir yol tutup gitti.

18:86 Nihayet güneşin battığı yere varınca, onu kara bir balçıkta batar buldu. Onun yanında (orada) bir kavme rastladı. Bunun üzerine biz: Ey Zülkarneyn! Onlara ya azap edecek veya haklarında iyilik etme yolunu seçeceksin, dedik.

18:87 O, söyle dedi: "Haksızlık eden cezalandıracağız; sonra o, Rabbine gönderilecek; sonra Allah da ona korkunç bir azap uygulayacak."

18:88 "İman edip de iyi davranan kimseye gelince, onun için de en güzel bir karşılık vardır. Ve buyrugumuzdan, ona kolay olanını söyleyeceğiz."

18:89 Sonra yine bir yol tuttu.

18:90 Nihayet güneşin doğduğu yere ulaşınca, onu öyle bir kavim üzerine dögar buldu ki, onlar için güneşe karşı bir örtü yapmamistik.

18:91 Iste böylece onunla ilgili her şeyden haberdardık.

18:92 Sonra yine bir yol tuttu.

18:93 Nihayet iki dağ arasına ulaştığında onların önünde, hemen hiçbir sözü anlamayan bir kavim buldu.

18:94 Dediler ki: Ey Zülkarneyn! Bu memlekette Ye'cuc ve Me'cuc bozgunculuk yapmaktadırlar. Bizimle onlar arasında bir sed yapman için sana bir vergi verelim mi?

18:95 Dedi ki: "Rabbimin beni içinde bulundurduğu nimet ve kudret daha hayırlıdır. Siz bana kuvvetinizle destek olun da, sizinle onlar arasına asılmaz bir engel yapayım."

18:96 "Bana, demir kütleleri getirin." Nihayet dağın iki yanı arasını aynı seviyeye getirince (vadiyi doldurunca): "Üfleyin (körükleysin)!" dedi. Artık onu kor haline sokunca: "Getirin bana, üzerine bir miktar erimis bakır dökeyim" dedi.

18:97 Bu sebeple onu ne asmaya muktedir oldular ne de onu delebildiler.

18:98 Zülkarneyn: Bu, Rabbimden bir rahmettir. Fakat Rabbimin vadi gelince, O,

bunu yerle bir eder. Rabbimin vadi haktır, dedi.

18:99 O gün (kiyamet gününde bakarsın ki) biz onları, birbirine çarparak çalkalanır bir halde bırakmışsınız; Sur'a da üfürülmüş, böylece onları bütünüyle bir araya getirmişsinizdir.

18:100 Ve, gözleri beni görmeye kapalı bulunan, kulak vermeye de tahammül edemez olan kafirleri o gün cehennemle yüz yüze getirmişsinizdir.

18:101 Ve, gözleri beni görmeye kapalı bulunan, kulak vermeye de tahammül edemez olan kafirleri o gün cehennemle yüz yüze getirmişsinizdir.

18:102 Kafirler, beni birakıp da kullarımı dostlar edineceklerini mi sandılar? Biz cehennemi kafirlere bir konak olarak hazırladık.

18:103 De ki: Size, (yaptıkları) işler bakımından en çok ziyana uğrayanları bildirelim mi?

18:104 (Bunlar;) iyi işler yaptıklarını sandıkları halde, dünya hayatında çabalayıp bosa giden kimselerdir.

18:105 İşte onlar, Rablerinin ayetlerini ve O'na kavusmayı inkar eden, bu yüzden amelleri bosa giden kimselerdir ki, biz onlar için kiyamet gününde hiçbir ölçü tutmayacağız.

18:106 İşte, inkar ettikleri, ayetlerimi ve resullerimi alaya aldıkları için onların cezası cehennemdir.

18:107 İman edip iyi davranışlarda bulunanlara gelince, onlar için makam olarak Firdevs cennetleri vardır.

18:108 Orada ebedi kalacaklardır. Oradan hiç ayrılmak istemezler.

18:109 De ki: Rabbimin sözleri için derya mürekkep olsa ve bir o kadar da ilave getirsek dahi, Rabbimin sözleri bitmeden önce deniz tükenecektir.

18:110 De ki: Ben, yalnızca sizin gibi bir beserim. (Su var ki) bana, İlah'inizin, sadece bir İlah olduğu vahyolunuyor. Artık her kim Rabbine kavusmayı umuyorsa, iyi iş yapsın ve Rabbine ibadette hiçbir şeyi ortak kosmasın.

Sura 19: Maryam

19:1 Kaf. Ha. Ya. Ayn. Sad.

19:2 (Bu,) Rabbinin, Zekeriyâ kuluna rahmetinin anılmasıdır.

19:3 Hani o, gizli bir sesle Rabbine niyaz etmişti:

19:4 Rabbim! dedi, benden (vücudumdan), kemiklerim zayıfladı, saçım basım ağardı. Ve ben, Rabbim, sana (ettigim) dua sayesinde hiç bedbaht olmadım.

19:5 Doğrusu ben, arkamdan iş basına geçecek olan yakınlarımdan endişe ediyorum. Karım da kisirdir. Tarafından bana bir veli (ogul) ver.

19:6 Ki o bana varis olsun; Ya'kub hanedanına da varis olsun. Rabbim, onu rizana layık kıl!

19:7 (Allah şöyle buyurdu:) Ey Zekeriyâ! Biz sana bir oğul müjdeleriz ki, onun adı Yahya'dır. Daha önce ona kimseyi adas yapmadık.

19:8 Zekeriyâ: Rabbim! dedi, karım kisir olduğu, ben de ihtiyarlığın son sınırına vardığım halde, benim nasıl oğlum olabilir?

19:9 Allah: Öyledir, dedi; Rabbin: O bana kolaydır. Daha önce, sen hiçbir şey degilken seni de yaratmıştım, buyurdu.

19:10 O: Rabbim! dedi, (çocuğum olacağına dair) bana bir işaret ver.

Allah: Sana isaret, sapaşaglam oldugun halde üç gün insanlarla konusamamandır, buyurdu.

19:11 Bunun üzerine Zekeriyya, mabetten kavminin karsisine çıkarak onlara: "Sabah aksam tesbihte bulunun" diye isaret verdi.

19:12 "Ey Yahya! Kitab'a (Tevrat'a) vargücünle saril!" (dedik) ve henüz sabi iken ona (ilim ve) hikmet verdik.

19:13 Tarafimizdan ona kalp yumusakligi ve temizlik de (verdik). O, çok sakinan bir kimse idi.

19:14 Ana-babasina çok iyi davranirdi; o, isyankar bir zorba degildi.

19:15 Dogdugu gün, ölecegi gün ve diri olarak kabirden kaldirilacagi gün ona selam olsun!

19:16 (Resulüm!) Kitab'ta Meryem'i de an. Hani o, ailesinden ayrilarak dogu tarafinda bir yere çekilmisti.

19:17 Meryem, onlarla kendi arasina bir perde çekmisti. Derken, biz ona ruhumuzu gönderdik de o, kendisine tastamam bir insan seklinde göründü.

19:18 Meryem dedi ki: Senden, çok esirgeyici olan Allah'a siginirim! Eger Allah'tan sakinan bir kimse isen (bana dokunma).

19:19 Melek: Ben, yalnızca, sana tertemiz bir erkek çocuk bagislamam için Rabbinin bir elçisiyim, dedi.

19:20 Meryem: Bana bir insan eli degmedigi, iffetsiz de olmadigim halde benim nasıl çocukum olabilir? dedi.

19:21 Melek: Öyledir, dedi; (zira) Rabbin buyurdu ki: Bu bana kolaydır. Çünkü biz, onu insanlara bir delil ve kendimizden bir rahmet kilacagiz. Bu, hüküm ve karara baglanmış (ezelde olup bitmiş) bir is idi.

19:22 Meryem ona hamile kaldı. Bunun üzerine onunla (karnindaki çocukla) uzak bir yere çekildi.

19:23 Dogum sancisi onu bir hurma agacina (dayanmaya) sevketti. "Keske, dedi, bundan önce ölseydim de unutulup gitseydim!"

19:24 Asagisindan (Isa yahut melek) ona söyle seslendi: "Tasalanma! Rabbin senin alt yaninda bir su arki vücuda getirmistir."

19:25 "Hurma dalini kendine dogru silkele ki, üzerine taze, olgun hurma dökülsün."

19:26 "Ye, iç. Gözün aydin olsun! Eger insanlardan birini görürsen de ki: Ben, çok merhametli olan Allah'a oruç adadim; artık bugün hiçbir insanla konusmayacagim."

19:27 Nihayet onu (kucaginda) tasiyarak kavmine getirdi. Dediler ki: Ey Meryem! Hakikaten sen iğrenç bir sey yaptin!

19:28 Ey Harun'un kız kadesi! Senin baban kötü bir insan degildi; annen de iffetsiz degildi.

19:29 Bunun üzerine Meryem çocuğu gösterdi. "Biz, dediler, besikteki bir sabi ile nasıl konusuruz?"

19:30 Çocuk söyle dedi: "Ben, Allah'in kuluyum. O, bana Kitab'i verdi ve beni peygamber yaptı."

19:31 "Nerede olursam olayım, O beni mübarek kildi; yasadigim sürece bana namazi ve zekati emretti."

19:32 "Beni anneme saygili kildi; beni bedbaht bir zorba yapmadi."

19:33 "Dogdugum gün, öleceğim gün ve diri olarak kabirden

kaldirilacagim gün esenlik banadir."

19:34 Iste, hakkında süphe ettikleri Meryem oğlu İsa -hak söz olarak- budur.

19:35 Allah'ın bir evlat edinmesi, olur şey değildir. O, bundan münezzehdir. Bir işe hükmettiği zaman, ona sadece "Ol!" der ve hemen olur.

19:36 (İsa sunu da söyledi:) Muhakkak ki Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyle işe O'na kulluk ediniz. İste doğru yol budur.

19:37 Sonra guruplar kendi aralarında ayrılığa düştüler. Büyük güne şahit olunduğu zamanda vay o kafirlerin haline!

19:38 Onlar, bizim huzurumuza çıkacakları gün (başlarına gelecek olanları) ne iyi duyarlar ve ne iyi görürler (bir görse)! Fakat o zalimler bugün açık bir sapıklık içindedirler.

19:39 (Resulüm!) Sen onları pismanlık ve üzüntü günü hakkında uyar. Çünkü onlar bir gafletin içine dalmış oldukları halde ve henüz iman etmemişken (bakarsın) iş olup bitmiştir.

19:40 Yeryüzüne ve onun üzerindeki her şeye ancak biz varis oluruz (her şey gider, biz kalırız) ve onlar ancak bize döndürülürler.

19:41 Kitap'ta İbrahim'i an. Zira o, sidki bütün bir peygamberdi.

19:42 Bir zaman o babasına dedi ki: Babacığım! Duymayan, görmeyen ve sana hiçbir fayda sağlamayan bir şeye niçin taparsın?

19:43 Babacığım! Hakikaten sana gelmeyen bir ilim bana geldi. Öyle işe bana uy ki, seni düz yola çıkarayım.

19:44 Babacığım! Seytana kulluk etme! Çünkü şeytan, çok merhametli olan Allah'a asi oldu.

19:45 Babacığım! Allah tarafından sana azap dokunup da şeytanın yakını olmandan korkuyorum.

19:46 (Babası:) Ey İbrahim! dedi, sen benim tanrılarımın yüzünü çeviriyorsun? Eğer vazgeçmezsen, andolsun seni taşlarım! Uzun bir zaman benden uzak dur!

19:47 İbrahim: Selam sana (esen kal) dedi, Rabbinden senin için mağfiret dileyeceğim. Çünkü O bana karşı çok lütfkardır.

19:48 Sizden de, Allah'ın dışında tapmış şeylerden uzaklaşıyor ve Rabbime yalvarıyorum. Umulur ki (senin için) Rabbime dua etmemle bedbaht (emeği bosa gitmiş) olmam.

19:49 Nihayet İbrahim onlardan ve Allah'tan başka tapmış şeylerden uzaklaşıp bir tarafa çekildiği zaman biz ona İshak ve Ya'kub'u bağışladık ve her birini peygamber yaptık.

19:50 Onlara rahmetimizden bağışta bulduk; kendilerine haklı ve yüksek bir şöhret nasip ettik.

19:51 (Resulüm!) Kitap'ta Musa'ya da an. Gerçekten o ihlas sahibi idi ve hem resul, hem de nebi idi.

19:52 Ona Tur'un sağ tarafından seslendik ve onu, fışıldasan kimse kadar (kendimize) yaklaştırdık.

19:53 Rahmetimizin bir sonucu olarak ona kardeşi Harun'u bir peygamber olarak armagan ettik.

19:54 (Resulüm!) Kitap'ta İsmail'i de an. Gerçekten o, sözüne sadıktı, resul ve nebi idi.

19:55 Halkına namazi ve zekati emrederdi; Rabbi nezdinde de hosnutluk kazanmış bir kimse idi.

19:56 Kitapta İdris'i de an. Hakikaten o, pek doğru bir insan, bir peygamberdi.

19:57 Onu üstün bir makama yücelttik.

19:58 İşte bunlar, Allah'ın kendilerine nimetler verdiği peygamberlerden, Âdem'in soyundan, Nuh ile birlikte (gemide) tasdiklarımızdan, İbrahim ve İsrail (Ya'kub) 'in soyundan, doğruya ulaştırdığımız ve seçkin kıldığımız kimselerdendir. Onlara, çok merhametli olan Allah'ın ayetleri okundugunda ağlayarak secdeye kapanırlardı.

19:59 Nihayet onların pesinden öyle bir nesil geldi ki, bunlar namazi bıraktılar; nefislerinin arzularına uydular. Bu yüzden ileride sapıklıklarının cezasını çekecekler.

19:60 Ancak tevbe edip, iman eden ve iyi davranışta bulunan kimseler hariçtir. Bunlar, cennete, girecekler. Ve hiç bir haksızlığa uğratılmayacaklardır.

19:61 O cennet, çok merhametli olan Allah'ın, kullarına giyaben vadettiği Adn cennetleridir. Şüphesiz O'nun vadi yerini bulacaktır.

19:62 Orada boş söz değil, hoş söz duyarlar. Ve orada, sabah-akşam kendilerine ait rızıkları vardır.

19:63 Kullarımızdan, takva sahibi kimselere verdiğimiz cennet işte budur.

19:64 Biz ancak Rabbinin emri ile ineriz. Önümüzde, arkamızda ve bunlar arasında olan her şey O'na aittir. Senin Rabbin unutkan değildir.

19:65 (O) göklerin, yerin ve ikisi arasındaki şeylerin Rabbidir. Su halde O'na kulluk et; O'na kulluk etmek için sabırlı ve metanetli ol. O'nun bir adası (benzeri) olduğunu biliyor musun? (Asla benzeri yoktur).

19:66 İnsan der ki: "Öldüğüm zaman sahi diri olarak (kabrimden) çıkarılacak mıyim?"

19:67 İnsan düşünmez mi ki, daha önce o hiçbir şey olmadığı halde biz kendisini yaratmışızdır?

19:68 Öyle işe, Rabbinin andolsun ki, muhakkak surette onları şeytanlarla birlikte mahşerde toplayacağız; sonra onları diz üstü çökmüş vaziyette cehennemde çevresinde hazır bulunduracağız.

19:69 Sonra her millettten, rahman olan Allah'a en çok asi olanlar hangileri işe çekip ayıracağız.

19:70 Sonra, orayı boylamaya daha çok müstahak olanları elbette biz daha iyi biliriz.

19:71 İçinizden, oraya uğramayacak hiçbir kimse yoktur. Bu, Rabbin için kesinleşmiş bir hükümdür.

19:72 Sonra biz, Allah'tan sakınanları kurtarırız; zalimleri de diz üstü çökmüş olarak orada bırakırız.

19:73 Kendilerine ayetlerimiz ayan beyan okunduğu zaman inkar edenler, iman edenlere: İki topluluktan hangisinin (hangimizin) mevki ve makamı daha iyi, meclis ve topluluğu daha güzeldir? dediler.

19:74 Onlardan önce de, esya ve görünüş bakımından daha güzel olan nice nesiller helak ettik.

19:75 De ki: Kim sapıklıkta işe, çok merhametli olan Allah ona mühlet

versin! Nihayet kendilerine vadolunan seyi -ya azabi (müminler karsisinde yenilgiyi), veya kiyameti- gördükleri zaman, mevki ve makami daha kötü ve askeri daha zayıf olanın kim olduğunu öğreneceklerdir.

19:76 Allah, doğru yola gidenlerin hidayetini artırır. Sürekli kalan iyi işler, Rabbinin nezdinde hem mükafat bakımından daha hayırlı, hem de akibetçe daha iyidir.

19:77 (Resulüm!) Âyetlerimizi inkar eden ve "Muhakkak surette bana mal ve evlat verilecek" diyen adamı gördün mü?

19:78 O, gaybi mi bildi, yoksa Allah'ın katından bir söz mü aldı?

19:79 Kesinlikle hayır! Biz onun söylediğini yazacağız ve azabını uzattıkça uzatacağız.

19:80 Onun dedigine biz varis oluruz, (mali ve evladi bize kalır); kendisi de bize yapayalnız gelir.

19:81 Onlar, kendilerine bir itibar ve kuvvet (vesilesi) olsun diye Allah'tan başka tanrılar edindiler.

19:82 Hayır, hayır! (Taptıkları), onların ibadetlerini tanımayacaklar ve onlara hasım olacaklar.

19:83 (Resulüm!) Görmedin mi? Biz, kafirlerin üzerine, kendilerini iyice (isyankarlığa) sevkeden şeytanları gönderdik.

19:84 Öyle ise onlar hakkında acele etme. Biz onlar için (günlerini) teker teker sayıyoruz.

19:85 Takva sahiplerini heyet halinde çok merhametli olan Allah'ın huzurunda toplayacağımız gün.

19:86 Günahkarları da susuz olarak cehenneme süreceyiz.

19:87 O gün Rahman (olan Allah)'in nezdinde söz ve izin alandan baskalarının sefaata güçleri yetmeyecektir.

19:88 "Rahman çocuk edindi" dediler.

19:89 Hakikaten siz, pek çirkin bir şey ortaya attınız.

19:90 Bundan dolayı, neredeyse gökler çatlayacak, yer yarılacak, dağlar yıkılıp düşecektir!

19:91 Rahman'a çocuk isnadında bulunmaları yüzünden.

19:92 Halbuki çocuk edinmek Rahman'ın sanına yakışmaz.

19:93 Göklerde ve yerde olan herkes istisnasız, kul olarak Rahman'a gelecektir.

19:94 O, bunların hepsini kusatmış ve sayılarını tesbit etmiştir.

19:95 Bunların hepsi de kiyamet gününde O'nun huzuruna tek basına (yapayalnız) gelecektir.

19:96 İman edip de iyi davranışlarda bulunanlara gelince, onlar için çok merhametli olan Allah, (gönüllerde) bir sevgi yaratacaktır.

19:97 (Resulüm!) Biz Kur'an'ı, sadece, onunla Allah'tan sakinanları müjdeleyesin ve siddetle karşı çıkan bir topluluğu uyarasin diye senin dilinle (indirilip okutarak) kolaylaştırdık.

19:98 Biz, onlardan önce nice nesilleri helak ettik. Sen, onlardan herhangi birinden (bir varlık emaresi) hissediyor veya onlara ait ciliz bir ses isitiyor musun?

Sura 20: Ta-Ha

20:1 Ta. Ha.

20:2 Biz, Kur'an'i sana, güçlük çekesin diye degil, ancak Allah'tan korkanlara bir öğüt olsun diye indirdik.

20:3 Biz, Kur'an'i sana, güçlük çekesin diye degil, ancak Allah'tan korkanlara bir öğüt olsun diye indirdik.

20:4 (Kur'an) yeri ve yüce gökleri yaratan Allah tarafından peyderpey indirilmiştir.

20:5 Rahman, Ars'a istiva etmiştir.

20:6 Göklerde, yerde ve ikisi arasında bulunan seyler ile toprağın altında olanlar hep O'nundur.

20:7 Eger sen, sözü ağıktan söylersen, bilesin ki O, gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilir.

20:8 Allah, kendisinden başka ilah olmayandır. En güzel isimler O'na mahsustur.

20:9 (Resulüm!) Musa (olayının) haberi sana ulasti mi?

20:10 Hani o, bir ates görmüş ve ailesine: Bekleyin! Eminim ki bir ates gördüm. Belki ondan size bir mes'ale getiririm veya atesin yanında bir rehber bulurum, demisti.

20:11 Oraya vardığında kendisine (tarafimizdan): Ey Musa! diye seslenildi:

20:12 Muhakkak ki ben, evet ben senin Rabbinim! Hemen pabuçlarını çıkar! Çünkü sen kutsal vadi Tuva'dasın!

20:13 Ben seni seçtim. Şimdi vahyedilene kulak ver.

20:14 Muhakkak ki ben, yalnızca ben Allah'im. Benden başka ilah yoktur. Bana kulluk et; beni anmak için namaz kıl.

20:15 Kiyamet günü mutlaka gelecektir. Herkes pesine kostuğu seyin karşılığını bulsun diye neredeyse onu (kendimden) gizleyeceğim.

20:16 Ona inanmayan ve nefsinin arzularına uyan kimseler sakın seni ondan (kiyamete inanmaktan) alikoymasın; sonra mahvolursun!

20:17 Su sağ elindeki nedir, ey Musa?

20:18 O, benim asamdır, dedi, ona dayanırım, onunla davarlarima yaprak silkelerim; benim ona baskaca ihtiyaçlarım da vardır.

20:19 Allah: Yere at onu, ey Musa! dedi.

20:20 Onu hemen yere attı. Bir de ne görsün, hızla sürünen bir yılan değil mi!

20:21 Allah buyurdu: Al onu! Korkma! Biz onu şimdi ilk haline sokacağız.

20:22 Bir de elini koltuğunun altına sok ki, bir başka mucize olmak üzere o, kusursuz ve lekesiz beyazlıkta çıksın.

20:23 Ta ki, sana, (böylece) en büyük ayetlerimizden bazılarını gösterelim.

20:24 Firavun'a git. Çünkü o iyice azdı.

20:25 Musa: Rabbim! dedi, yüregime genişlik ver.

20:26 İsimi bana kolaylaştırdı.

20:27 Dilimden (su) için çöz.

20:28 Ki sözümü anlasınlar.

20:29 Bana ailemden bir de vezir (yardımcı) ver,

20:30 Kardesim Harun'u.

20:31 Onun sayesinde arkamı kuvvetlendir.

20:32 Ve onu isime ortak kil.
20:33 Böylece seni bol bol tesbih edelim.
20:34 Ve çok çok analim seni.
20:35 Süphesiz sen bizi görmektesin.
20:36 Allah: Ey Musa! dedi, istedigini sana verildi.
20:37 Andolsun biz sana bir defa daha lütufta bulunmustuk.
20:38 Bir zaman, vahyedilecek şeyi annene (söyle) vahyetmistik:
20:39 Musa'yi sandığa koy; sonra onu denize (Nil'e) bırak; deniz onu kıyıya atsın da, benim düşmanım ve onun düşmanı olan biri onu alsın. (Ey Musa! Sevilmem) ve benim nezaretimde yetistirilmen için sana kendimden sevgi verdim.
20:40 Hani, kız kardesin gidip "Ona bakacak birini size bulayım mı?" diyordu. Böylece seni, gözü gönümlü mutluluk dolsun ve üzülmesin diye annene geri verdik. Ve sen, birini öldürdün de seni endiseden kurtardık. Seni iyiden iyiye denemeden geçirdik. Bunun için yıllarca Medyen halki arasında kaldın. Sonra takdire göre (bu makama) geldin ey Musa!
20:41 Seni, kendim için elçi seçtim.
20:42 Sen ve kardesin birlikte ayetlerimi götürün. Beni anmayı ihmal etmeyin.
20:43 Firavun'a gidin. Çünkü o, iyiden iyiye azdı.
20:44 Ona yumusak söz söyleyin. Belki o, aklını basına alır veya korkar.
20:45 Dediler ki: Rabbimiz! Doğrusu biz, onun bize asiri derecede kötü davranmasından yahut iyice azmasından endise ediyoruz.
20:46 Buyurdu ki: Korkmayın, çünkü ben sizinle beraberim; isitir ve görürüm.
20:47 Haydi, ona gidin de deyin ki: Biz, senin Rabbinin elçileriyiz. İsrailogullarını hemen bizimle birlikte gönder; onlara eziyet etme! Biz, senin Rabbinden bir ayet getirdik. Kurtuluş, hidayete uyanlarındır.
20:48 Hakikaten bize vahyolundu ki: (Peygamberleri) yalanlayan ve yüz çevirenlere azap edilecektir.
20:49 Firavun: Rabbiniz de kimmiş, ey Musa? dedi.
20:50 O da: Bizim Rabbimiz, her şeye hilkatini (varlık ve özelliğini) veren, sonra da doğru yolu gösterendir, dedi.
20:51 Firavun: Öyle ise, önceki milletlerin hali ne olacak? dedi.
20:52 Musa: Onlar hakkındaki bilgi, Rabbinin yanında bir kitapta bulunur. Rabbim, ne yanılır ne de unuttur, dedi.
20:53 O, yeri size besik yapan ve onda size yollar açan, gökten de su indirendir. Onunla biz çeşitli bitkilerden çiftler çıkardık.
20:54 Yeyiniz; hayvanlarınızı otlatınız. Süphesiz bunda akıl sahipleri için (Allah'ın kudretine) işaretler vardır.
20:55 Sizi ondan (toprakta) yarattık; yine sizi oraya döndüreceğiz ve bir kez daha sizi ondan çıkaracağız.
20:56 Andolsun biz ona (Firavun'a) bütün (bu) delillerimizi gösterdik; yine de yalanladı ve diretti.
20:57 Dedi ki: Bizi, yaptığın büyü ile yurdumuzdan çıkarasın diye mi geldin, ey Musa?

20:58 Öyle ise, muhakkak surette biz de sana, aynen onun gibi bir büyü getireceğiz. Simdi sen, seninle bizim aramızda, ne senin, ne de bizim muhalefet etmeyeceğimiz uygun bir yerde buluşma zamanı ayarla.

20:59 Musa: Buluşma zamanınız, bayram günü, kusluk vaktinde insanların toplanma zamanı olsun, dedi.

20:60 Bunun üzerine Firavun dönüp gitti. Hilesini (sihirbazlarını) topladı; sonra geri geldi.

20:61 Musa onlara: Yazık size! dedi, Allah hakkında yalan uydurmayın! Sonra O, bir azap ile kökünüzü keser! İftira eden, muhakkak perisan olur.

20:62 Bunun üzerine onlar, durumlarını aralarında tartıştılar; gizli gizli fısıldadılar.

20:63 Söyle dediler: "Bu ikisi, muhakkak ki, sihirleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak ve sizin örnek yolunuzu ortadan kaldırmak isteyen iki sihirbazdırlar sadece."

20:64 "Öyle ise hilenizi kurun; sonra sıra halinde gelin! Muhakkak ki bugün, üstün gelen kazanmıştır."

20:65 Dediler ki: Ey Musa! Ya sen at veya önce atan biz olalım.

20:66 Hayır, siz atın, dedi. Bir de baktı ki, büyüleri sayesinde ipleri ve sopaları, kendisine gerçekten kosuyor gibi görünüyor.

20:67 Musa, birden içinde bir korku duydu.

20:68 "Korkma! dedik, üstün gelecek olan kesinlikle sensin."

20:69 "Sag elindeki at da, onların yaptıklarını yutsun. Yaptıkları, sadece bir büyücü hilesidir. Büyücü ise, nereye varsa (ne yapsa) iflah olmaz."

20:70 Bunun üzerine sihirbazlar secdeye kapandılar; "Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik" dediler.

20:71 (Firavun) Söyle dedi: Ben size izin vermeden önce ona inandınız öyle mi! Hakikat su ki o, size büyü öğreten ulunuzdur. Simdi elleriniz ile ayaklarınızı tereddüt etmeden çaprazlama keseceğim ve sizi hurma dallarına asacağım! Böylece, hangimizin azabının daha şiddetli ve sürekli olduğunu iyice anlayacaksınız.

20:72 Dediler ki: "Seni, bize gelen açık açık mucizelere ve bizi yaratana tercih edemeyiz. Öyle ise yapacağını yap! Sen, ancak bu dünya hayatında hükmünü geçirebilirsin."

20:73 "Bize, hatalarımızı ve senin bize zorla yaptırdığın büyüü bağışlaması için Rabbimize iman ettik. Allah, (mükafati) en hayırlı ve (cezası) en sürekli olanıdır."

20:74 Surası muhakkak ki, kim Rabbine günahkar olarak varırsa, cehennem sırf onun içindir. O ise orada ne ölür ne de yasar!

20:75 Kim de iyi davranışlarda bulunmuş bir mümin olarak O'na varırsa, üstün dereceler iste sırf bunlar içindir.

20:76 İçinde ebedi kalacakları, zemininden ırmaklar akan Adn cennetleri! İşte arınanların mükafatı budur.

20:77 Andolsun ki biz Musa'ya: Kullarımla birlikte geceleyin yola çık da (size) yetişilmesinden korkmaksızın ve (bogulmaktan) endişe etmeksizin onlara denizde kuru bir yol aç, diye vahyetmistik.

20:78 Bunun üzerine o, askerleri ile birlikte onların pesine düştü. Deniz

onlari gömüp boguverdi.

20:79 Firavun, kavmini saptirdi, dogru yola sevkemedi.

20:80 Ey Israilogullari! Sizi düsmaninizdan kurtardik; Tur'un sag tarafina (gelmeniz için) size vade tanidik ve size kudret helvasi ile bildircin eti lütfettik.

20:81 Size rizik olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yeyiniz, bu hususta taskinlik ve nankörlük de etmeyiniz; sonra sizi gazabim çarpar. Her kim ki kendisini gazabim çarparsa, hakikaten o, yikilip gitmistir.

20:82 Su da muhakkak ki ben, tevbe eden, inanan ve yararli is yapan, sonra (böylece) dogru yolda giden kimseyi bagislarim.

20:83 Seni acele ile kavminden ayrilmaya sevkeden nedir, ey Musa!

20:84 Musa: Iste, dedi, onlar da benim pesimdeler. Ben, memnun olasin diye sana acele ile geldim Rabbim.

20:85 Allah buyurdu: Senden sonra biz, kavmini (Harun ile kalan Israilogullarini) imtihan ettik ve Samiri onlari yoldan çikardi.

20:86 Bunun üzerine Musa, öfkeli ve üzüntülü olarak kavmine döndü. Ey kavmim! dedi, Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmamis miydi? Su halde size zaman mi çok uzun geldi, yoksa üstünüze Rabbinizin gazabinin inmesini mi istediniz ki, bana olan vadinizden döndünüz?

20:87 Dediler ki: Biz sana olan vadimizden, kendi kudret ve irademizle dönmedik. Fakat biz, o kavmin (Misir'lilerin) zinet esyasından bir takım agirliklar yüklenmis, sonra da onlari atmistik; ayni sekilde Samiri de atmisti.

20:88 Bu adam, onlar için, böğürebilen bir buzagi heykeli icat etti. Bunun üzerine: Iste, dediler, bu, sizin de, Musa'nin da tanrisidir. Fakat onu unuttu.

20:89 O seyin, kendilerine hiçbir sözle mukabele edemeyecegini, kendilerine ne bir zarar ne de bir fayda vermek gücünde olmadigini görmezler mi?

20:90 Hakikaten Harun, onlara daha önce: Ey kavmim! demisti, siz bunun yüzünden sadece fitneye ugradiniz. Sizin Rabbiniz süphesiz çok merhametli olan Allah'tir. Su halde bana uyunuz ve emrime itaat ediniz.

20:91 Onlar: Biz, dediler, Musa aramiza dönünceye kadar buna tapmaktan asla vazgeçmeyecegiz!

20:92 (Musa, döndüğünde)Dedi: Ey Harun! bunlarin dalalete düstüklerini gördüğün vakit seni engelleyen ne oldu.

20:93 (Neden) benim yolumu takip etmedin? Emrime asi mi oldun?

20:94 (Harun:) Ey annemin oglu! dedi, saçimi sakalimi, yolma! Ben, senin: "Israilogullarinin arasina ayrilik düsürdün; sözümü tutmadin!" demenden korktum.

20:95 Musa: Ya senin zorun nedir, ey Samiri? dedi.

20:96 O da: Ben, onlarin görmediklerini gördüm. Zira, o elçinin izinden bir avuç (toprak) alip onu (erimis mücevheratin içine) attim. Bunu böyle nefsim bana hos gösterdi, dedi.

20:97 Musa: Defol! dedi, artik hayatın boyunca sen: "Bana dokunmayın!" diyeceksin. Ayrica senin için, kurtulamayacağın bir ceza günü var.

Tapmakta oldugun tanrina da bak! Yemin ederim, biz onu yakacağız; sonra da onu parça parça edip denize savuracağız!

20:98 Sizin ilahiniz, yalnızca, kendisinden başka ilah olmayan Allah'tir. O'nun ilmi her şeyi kusatmıştır.

20:99 (Resulüm!) İşte böylece geçmiştekilerin haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. Süphesiz ki, tarafımızdan sana bir zikir verdik.

20:100 Kim ondan yüz çevirirse, süphesiz ki kıyamet gününde o, ağır bir günah yükünü yüklenecektir.

20:101 Bu kimseler, onda (o günah yükünün altında) ebedi kalırlar. Onlar için kıyamet gününde bu ne kötü bir yükür!

20:102 O günde Sur'a üflenir ve biz o zaman günahkarları, gözleri (korkudan) gömgök bir halde mahserde toplarız.

20:103 Aralarında birbirlerine gizli gizli söyle derler: "Dünyada sadece on gün kaldınız."

20:104 Aralarında konuştukları konuyu biz daha iyi biliriz. Onların en olgun ve akıllı olanı o zaman: "Bir günden fazla kalmadınız" der.

20:105 (Resulüm!) Sana dağlar hakkında sorarlar. De ki: Rabbim onları ufalayıp savuracak.

20:106 Böylece yerlerini dümdüz, bombos bırakacaktır.

20:107 Orada ne bir inis, ne de bir yokus görebileceksin.

20:108 O gün insanlar, davetçiye (İsrafil'e) uyacaklar. Ona karşı yan çizmek yoktur. Artık, çok esirgeyici Allah hürmetine sesler kısılmıştır. Bu yüzden, fisiltidan başka bir ses isitemezsin.

20:109 O gün, Rahman'ın izin verdiği ve sözünden hoşlandığından baskasının sefaati fayda vermez.

20:110 O, insanların geleceklerini de geçmişlerini de bilir. Onların ilmi ise bunu kapsayamaz:

20:111 Bütün yüzler (insanlar), diri ve her şey hakim olan Allah için eğilip boyun büküştür. Zulüm yüklenen ise, gerçekten perisan olmuştur.

20:112 Her kim, mümin olarak iyi olan işlerden yaparsa, artık o, ne zulümden ne de hakkının çiğnenmesinden korkar.

20:113 (Resulüm!) Biz onu böylece Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda ikazları tekrar tekrar açıkladık. Umulur ki onlar (bu sayede günahattan) korunurlar; yahut da o (Kur'an) kendileri için bir ibret ortaya koyar.

20:114 Gerçek hükümdar olan Allah, yücedir. Sana O'nun vahyi tamamlanmazdan önce Kur'an'ı (okumakta) acele etme ve "Rabbim, benim ilmimi artır" de.

20:115 Andolsun biz, daha önce de Âdem'e ahit (emir ve vahiy) vermistik. Ne var ki o, (ahdi) unuttu. Onda azim de bulmadık.

20:116 Bir zaman biz meleklere: Âdem'e secde edin! demistik. Onlar hemen secde ettiler; yalnız İblis hariç. O, diretti.

20:117 Bunun üzerine: Ey Âdem! dedik, bu, hem senin için hem de esin için büyük bir düşmandır. Sakin sizi cennetten çıkarmasın; sonra yorulur, sikinti çekersin!

20:118 Simdi burada senin için ne acıkmak vardır, ne de çıplak kalmak.

20:119 Yine burada sen, susuzluk çekmeyecek, sıcaktan da bunalmayacaksın.

20:120 Derken şeytan onun aklını karıştırıp "Ey Adem! dedi, sana ebedilik ağacını ve sonu gelmez bir saltanatı göstereyim mi?"

20:121 Nihayet ondan yediler. Bunun üzerine kendilerine ayıp yerleri göründü. Üstlerini cennet yaprağı ile örtmeye çalıştılar. (Bu suretle) Âdem Rabbinin asi olup yolunu saptırdı.

20:122 Sonra Rabbi onu seçkin kıldı; tevbesini kabul etti ve doğru yola yöneltti.

20:123 Dedi ki: Birbirinize düşman olarak hepiniz oradan (cennetten) inin! Artık benden size hidayet geldiğinde, kim benim hidayetime uyarsa o sapmaz ve bedbaht olmaz.

20:124 Kim de beni anmaktan yüz çevirirse süphesiz onun sıkıntılı bir hayatı olacak ve biz onu, kıyamet günü kör olarak hasredeceğiz.

20:125 O: Rabbim! Beni niçin kör olarak hasrettin? Oysa ben, hakikaten görür idim!, der.

20:126 (Allah) buyurur ki: İşte böyle. Çünkü sana ayetlerimiz geldi; ama sen onları unuttun. Bugün de aynı şekilde sen unutuluyorsun!

20:127 Doğru yoldan sapanı ve Rabbinin ayetlerine inanmayanı iste böyle cezalandırırız. Ahiret azabı, elbette daha şiddetli ve daha süreklidir.

20:128 Bizim, onlardan önce nice nesilleri helak etmiş olmamız kendilerini yola getirmedi mi? Halbuki onların yurtlarında gezip dolasırlar. Bunda, elbette ki akıl sahipleri için nice ibretler vardır.

20:129 Eger Rabbinden, daha önce sadır olmuş bir söz ve tayin edilmiş bir vade olmasaydı, (ceza onlar için de dünyada) kaçınılmaz olurdu.

20:130 (Resulüm!) Sen, onların söylediklerine sabret. Güneşin doğmasından önce de batmasından önce de Rabbinin övgü ile tesbih et; gecenin bir kısmı saatleri ile gündüzün etrafında (iki ucunda) da tesbih et ki, sen, Allah'tan hoşnut olasın, (Allah da senden!).

20:131 Sakin, kendilerini denemek için onlardan bir kesimi faydalandırdığımız dünya hayatının çekiciliğine gözlerini dikme! Rabbinin nimeti hem daha hayırlı, hem de daha süreklidir.

20:132 Ailene namazı emret; kendin de ona sabırla devam et. Senden rizik istemiyoruz; (aksine) biz seni riziklandiriyoruz. Güzel sonuç, takva ile dir.

20:133 Onlar: (Muhammed) bize Rabbinden bir mucize getirmeli değil miydi? dediler. Önce gelen kitaplardakinin apaçık delili (Kur'an) onlara gelmedi mi?

20:134 Eger biz, bundan (Kur'an'dan) önce onları bir azapla helak etseydik, muhakkak ki söyle diyeceklerdi: Ya Rabbi! Bize bir elçi gönderseydin de, su aşağılığa ve rüsvaylığa düşmeden önce ayetlerine uysaydık!

20:135 De ki: Herkes beklemektedir: Öyle ise siz de bekleyin. Yakında anlayacaksınız; doğru düzgün yolun yolcuları kimmiş ve hidayette olan kimmiş!

Sura 21: Al-Anbiya

21:1 İnsanların hesaba çekilecekleri (gün) yaklaştı. Hal böyle iken onlar, gaflet içinde yüz çevirdiler.

21:2 Rablerinden kendilerine ne zaman yeni bir ihtar gelse, onlar bunu, hep alaya alarak dinlerler.

21:3 Kalpleri hep eğlencede(gaflette), hem o zalimler su gizli fısıltıyı

yaptılar: Bu (Muhammed), sizin gibi bir beser olmaktan baska nedir ki! Siz simdi gözünüz göre göre büyüye mi kapiliyorsunuz?

21:4 (Peygamber) dedi ki: Rabbim, yerde ve gökte (söylenmiş) her sözü bilir. O, hakkiyla isiten ve bilendir.

21:5 "Hayir, dediler, (bunlar) saçma sapan rüyalarıdır; bilakis onu kendisi uydurmudur; belki de o, sairdir. (Eger öyle degilse) bize hemen, öncekilere gönderilenin benzeri bir ayet getirsin."

21:6 Bunlardan önce helak ettigimiz hiçbir belde iman etmemisti; simdi bunlar mi iman edecekler?

21:7 Biz, senden önce de, kendilerine vahiy verdigimiz kisilerden baskasini peygamber olarak göndermedik. Eger bilmiyorsanız bilenlerden sorunuz.

21:8 Biz onlari (peygamberleri), yemek yemez birer (cansız) ceset olarak yaratmadik. Onlar (bu dünyada) ebedi de degillerdir.

21:9 Sonra onlara (verdigimiz) sözü yerine getirdik; böylece, hem onlari hem de diledigimiz (baska) kimseleri kurtulusa erdirdik; müsrifleri de helak ettik.

21:10 Andolsun, size içinde sizin için öğüt bulunan bir kitap indirdik. Hala akillanmaz misiniz?

21:11 Zalim olan nice beldeyi kirip geçirdik; arkasından da nice baska topluluklar vücuda getirdik.

21:12 Azabimizi hissettiklerinde bir de bakarsin ki oralardan (azap bölgesinden) kaçıyorlar!

21:13 "Kaçmayın! İçinde bulduğunuz refaha ve yurtlarınıza dönün! Çünkü size sorular sorulacak!"

21:14 "Vay basımıza gelenlere! dediler; gerçekten biz zalim insanlarmisiz."

21:15 Biz kendilerini, kuruyup biçilmiş ekine, sönmüş atese çevirinceye kadar bu feryatları sürüp gider.

21:16 Biz, göğü, yeri ve bunlar arasındakileri, oyuncular (isi, eglencesi) olarak yaratmadik.

21:17 Eger bir eglence edinmek isteseydik, onu kendi tarafimizdan edinirdik. (Bu irademizin eseri olurdu. Ama) biz (bunu) yapanlardan degiliz.

21:18 Bilakis biz, hakki batilin tepesine bindiririz de o, batilin isini bitirir. Bir de bakarsiniz ki, batil yok olup gitmistir. (Allah'a) yakistirdiginiz sifatlardan dolayi yaziklar olsun size!

21:19 Göklerde ve yerde kimler varsa O'na aittir. O'nun huzurunda bulunanlar, O'na ibadet hususunda kibirlenmezler ve yorulmazlar.

21:20 Onlar, bikip usanmaksizin gece gündüz (Allah'i) tesbih ederler.

21:21 Yoksa (o müsrıklar), yerden birtakim tanrılar edindiler de, (ölüleri) onlar mi diriltecekler?

21:22 Eger yerde ve gökte Allah'tan baska tanrılar bulunsaydi, yer ve gök, (bunların nizami) kesinlikle bozulup gitmistir. Demek ki Ars'in Rabbi olan Allah, onların yakistirdikleri sifatlardan münezzehtir.

21:23 Allah, yaptigından sorumlu tutulamaz; onlar ise sorguya çekileceklerdir.

21:24 Yoksa O'ndan baska birtakim tanrılar mi edindiler? De ki: Haydi

delillerinizi getirin! İşte benimle beraber olanların Kitab'ı ve benden öncekilerin Kitab'ı. Hayır, onların çoğu hakkı bilmezler; bu yüzden de yüz çevirirler.

21:25 Senden önce hiçbir resul göndermedik ki ona: "Benden başka İlah yoktur; şu halde bana kulluk edin" diye vahyetmiş olmayalım.

21:26 Rahman (olan Allah, melekleri) evlat edindi, dediler. Hasa! O, bundan münezzehtir. Bilakis (melekler), lütuf ve ihsana mazhar olmuş kullardır.

21:27 O'ndan (emir almazdan) önce konuşmazlar; onlar, sadece O'nun emri ile hareket ederler.

21:28 Allah, onların önlerindeki de, arkalarındaki de (yaptıklarını da, yapacaklarını da) bilir. Allah rızasına ulaşmış olanlardan başkasına sefaat etmezler. Onlar, Allah korkusundan titrerler!

21:29 Onlardan her kim: "Tanrı O değil, benim!" derse, biz onu cehennemle cezalandırırız. İşte biz, zalimlere böyle ceza veririz!

21:30 İnkâr edenler, göklerle yer bitişik bir halde iken bizim, onları birbirinden kopardığımızı ve her canlı şeyi sudan yarattığımızı görüp düşünmediler mi? Yine de inanmazlar mı?

21:31 Onları sarsmasın diye yeryüzünde bir takım dağlar diktik. Orada geniş geniş yollar açtık; ta ki maksatlarına ulaşsınlar.

21:32 Biz, gökyüzünü korunmuş bir tavan gibi yaptık. Onlar ise, gökyüzünün ayetlerinden yüz çevirirler.

21:33 O, geceyi, gündüzü, güneşi, ayı... yaratandır. Her biri bir yörüngede yüzmektedirler.

21:34 Biz, senden önce de hiçbir besere ebedilik vermedik. Şimdi sen ölürsen, sanki onlar ebedi mi kalacaklar?

21:35 Her canlı, ölümü tadar. Bir deneme olarak sizi hayırla da, serle de imtihan ederiz. Ve siz, ancak bize döndürüleceksiniz.

21:36 (Resulüm!) Kafirler seni gördükleri zaman: "Sizin ilahlarınızı diline dolayan bu mu?" diyerek seni hep alaya alırlar. Halbuki onlar, çok esirgeyici Allah'ın Kitabını inkâr edenlerin ta kendileridir.

21:37 İnsan, aceleci (bir tabiatı) yaratılmıştır. Size ayetlerimi göstereceğim; benden acele istemeyin.

21:38 "Eğer, diyorlar, doğru iseniz, ne zaman (gerçekleşecek) bu tehdit?"

21:39 İnkâr edenler, yüzlerinden ve sırtlarından (saran) atesi savamayacakları, kendilerine yardım dahi edilmeyeceği zamanı bir bilselerdi!

21:40 Bilakis kendilerine o (kiyamet) öyle ani gelir ki, onları sasirtir. Artık, ne reddedebilirler onu, ne de kendilerine mühlet verilir.

21:41 Andolsun, senden önceki peygamberlerle de alay edildi; ama onları alaya alanları, o alay konusu ettikleri şey kusatıverdi.

21:42 De ki: Allah'a karşı sizi gece gündüz kim koruyacak? Buna rağmen onlar Rablerini anmaktan yüz çevirirler.

21:43 Yoksa kendilerini bize karşı savunacak birtakim ilahları mı var? (O ilah dedikleri şeyler) kendilerine bile yardım edecek güçte değildirler.

Onlar bizden de alaka ve destek görmezler.

21:44 Evet, onları da, atalarını da barındırdık. Nihayet ömür

kendilerine (hiç bitmeyecek gibi) uzun geldi. Oysa onlar, bizim gelip (kafirlere ait) araziyi çevresinden eksilteceğimizi görmezler mi? Su halde, üstün gelen onlar mi?

21:45 De ki: Ben, sadece, vahiy ile sizi ikaz ediyorum. Fakat, sagir olanlar, ikaz edildikleri zaman bu çağriyi duymazlar.

21:46 Andolsun, onlara Rabbinin azabından ufak bir esinti dokunsa, hiç süphesiz, "Vah bize! Hakikaten biz zalim kimselermisiz!" derler.

21:47 Biz, kiyamet günü için adalet terazileri kurarız. Artık kimseye, hiçbir şekilde haksizlik edilmez. (Yapılan is,) bir hardal tanesi kadar dahi olsa, onu (adalet terazisine) getiririz. Hesap gören olarak biz (herkese) yeteriz.

21:48 Andolsun biz, Musa ve Harun'a, takva sahipleri için bir isik, bir öğüt ve Furkan'i verdik.

21:49 (O takva sahipleri ki) onlar, görmedikleri halde Rablerine candan saygi gösterirler. Yine onlar, kiyametten korkan kimselerdir.

21:50 Iste bu (Kur'an) da, bizim indirdigimiz hayirli ve faydali bir öğüttür. Simdi onu inkar mi ediyorsunuz?

21:51 Andolsun biz Ibrahim'e daha önce rüsdünü vermistik. Biz onu iyi tanirdik.

21:52 O, babasina ve kavmine: Su karsisina geçip tapmakta oldugunuz heykeller de ne oluyor? demisti.

21:53 Dediler ki: Biz, babalarimizi bunlara tapar kimseler bulduk.

21:54 Dogrusu, siz de, babalariniz da açık bir sapiklik içindediniz, dedi.

21:55 Dediler ki: Bize gerçegi mi getirdin, yoksa sen oyunbazlardan biri misin?

21:56 Hayir, dedi, sizin Rabbiniz, yarattigi göklerin ve yerin de Rabbidir ve ben buna sahitlik edenlerdenim.

21:57 Allah'a yemin ederim ki, siz ayrilip gittikten sonra putlariniza bir oyun oynayacagim!

21:58 Sonunda Ibrahim onlari paramparça etti. Yalniz onlarin büyüünü birakti; belki ona müracaat ederler diye.

21:59 Bunu tanrilarimize kim yapti? Muhakkak o, zalimlerden biridir, dediler.

21:60 (Bir kısmi:) Bunlari diline dolayan bir genç duyduk; kendisine Ibrahim denilirmis, dediler.

21:61 O halde, dediler, onu hemen insanlarin gözü önüne getirin. Belki sahitlik ederler.

21:62 Bunu ilahlarimize sen mi yaptin ey Ibrahim? dediler.

21:63 Belki de bu isi su büyükleri yapmistir. Hadi onlara sorun; eger konusuyorlarsa! dedi.

21:64 Bunun üzerine, kendi vicdanlarına dönüp (kendi kendilerine) "Zalimler sizlersiniz, sizler!" dediler.

21:65 Sonra tekrar eski inanç ve tartismalarına döndüler: Sen bunlarin konusmadigini pek ala biliyorsun, dediler.

21:66 Ibrahim: Öyleyse, dedi, Allah'i birakip da, size hiçbir fayda ve zarar vermeyen bir seye hala tapacak misiniz?

21:67 Size de, Allah'i birakip tapmakta oldugunuz seylere de yuh olsun!
Siz akillanmaz misiniz?

21:68 (Bir kısmi:) Eger is yapacaksanız, yakın onu da tanrilarınıza yardım edin! dediler.

21:69 "Ey ates! Ibrahim için serinlik ve esenlik ol!" dedik.

21:70 Böylece ona bir tuzak kurmak istediler; fakat biz onlari, daha çok hüsrana uğrayanlar durumuna soktuk.

21:71 Biz, onu ve Lut'u kurtararak, içinde cümle aleme bereketler verdigimiz ülkeye ulastirdik.

21:72 Ona (Ibrahim'e), Ishak'i ve fazladan bir bagis olmak üzere Ya'kub'u lütfettik; herbirini salih insanlar yaptik.

21:73 Onlari, emrimiz uyarınca dogru yolu gösteren önderler yaptik ve kendilerine hayirli isler yapmayı, namaz kilmayı, zekat vermeyi vahyettik. Onlar, daima bize ibadet eden kimselerdi.

21:74 Lut'a gelince, ona da hüküm (hakimlik, peygamberlik, hükümdarlık) ve ilim verdik; onu, çirkin isler yapmakta olan memleketten kurtardik. Zira onlar (o memleketin halki), gerçekten fena isler yapan kötü bir kavimdi.

21:75 Onu (Lut'u) rahmetimize kabul ettik; çünkü o, salihlerden idi.

21:76 Daha önce Nuh da dua etmis, biz onun duasini kabul etmistik. Böylece, kendisini ve (iman eden) yakınlarini büyük sikintidan kurtarmistik.

21:77 Onu, ayetlerimizi inkar eden kavimden koruduk. Gerçekten onlar, fena bir kavim idi; bu yüzden topunu birden (suya) gömdük.

21:78 Davud ve Süleyman'i da (an). Bir zaman, bir ekin konusunda hüküm veriyorlardı: bir gurup insanın koyun sürüsü, geceleyin basibos bir vaziyette bu ekinin içine dagilip ziyan vermisti. Biz onların hükmünü görüp bilmekte idik.

21:79 Böylece bunu (bu fetvayı) Süleyman'a biz anlatmistik. Biz, onların her birine hüküm (hükümdarlık, peygamberlik) ve ilim verdik. Kuslari ve tesbih eden daglari da Davud'a boyun egdirdik. (Bunlari) biz yapmaktayız.

21:80 Ona, savas sikintilarinizdan sizi koruması için zirh yapmayı öğrettik. Artık sükredecek misiniz?

21:81 Süleyman'in emrine de kasirga (gibi esen) rüzgari verdik; onun emriyle içinde bereketler yarattigimiz yere dogru eserdi. Biz herseyi biliriz.

21:82 Seytanlar arasından da, onun için dalgiçlik eden (ve inciler çikaran) ve bundan baska isler görenler vardi. Biz onlari gözetim altında tutuyorduk.

21:83 Eyyub'u da (an). Hani Rabbine: "Basima bu dert geldi. Sen, merhametlilerin en merhametlisisin" diye niyaz etmistik.

21:84 Bunun üzerine biz, tarafimizdan bir rahmet ve kulluk edenler için bir hatıra olmak üzere onun duasini kabul ettik; kendisinde dert ve sikinti olarak ne varsa giderdik ve ona aile efradini, ayrıca bunlarla birlikte bir mislini daha verdik.

21:85 Ismail'i, Idris'i ve Zülkifi de (yadet). Hepsi de sabreden kimselerdendi.

21:86 Onlari rahmetimize kabul ettik. Onlar hakikaten iyi kimselerdendi.

21:87 Zünnun'u da (Yunus'u da zikret). O öfkeli bir halde geçip gitmişti; bizim kendisini asla sikistirmayacağımızı zannetmişti. Nihayet karanlıklar içinde: "Senden başka hiçbir tanrı yoktur. Seni tenzih ederim. Gerçekten ben zalimlerden oldum!" diye niyaz etti.

21:88 Bunun üzerine onun duasını kabul ettik ve onu kederden kurtardık. İşte biz müminleri böyle kurtarıyoruz.

21:89 Zekeriyâ'ya da (an). Hani o, Rabbine söyle niyaz etmişti: Rabbim! Beni yalnız bırakma! Sen, varislerin en hayırlısinin, (her şey sonunda senindir).

21:90 Biz onun da duasını kabul ettik ve ona Yahya'yı verdik; esini de kendisi için (çocuk doğurmaya) elverişli kıldık. Onlar (bütün bu peygamberler), hayır işlerinde kususurlar, umarak ve korkarak bize yalvarırlardı; onlar, bize karşı derin saygı içindeydiler.

21:91 İrzini iffetle koruması olanı (Meryem'i de an.) Biz ona ruhumuzdan üfledik; onu ve oğlunu cümle alem için bir ibret kıldık.

21:92 Hakikaten bu (bütün peygamberler ve onlara iman edenler) bir tek ümmet olarak sizin ümmetinizdir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyle ise bana kulluk edin.

21:93 (İnsanlar) kendi aralarında (din ve devlet) işlerinin birliğini bozdular. Halbuki hepsi bize döneceklerdir.

21:94 Bu durumda her kim mümin olarak iyi davranışlar yaparsa onun çabalarını görmezlikten gelmek olmaz. Zira biz onu yazmaktayız.

21:95 Helak ettiğimiz bir belde için artık (yeniden mamur olmak) imkansızdır; çünkü onlar geri dönemeyeceklerdir.

21:96 Nihayet Ye'cuc ve Me'cuc (sedleri) açıldığı ve onlar her tepeden akin ettiği zaman;

21:97 Ve gerçek vaad (ölüm, kıyamet) yaklaşıncaya, birden, inkar edenlerin gözleri donakalır! "Yazıklar olsun bize! (derler), gerçekten biz, bu durumdan habersizmişiz; hatta biz zalim kimselermişiz."

21:98 Siz ve Allah'ın dışında tapmış olduğunuz şeyler cehennem yakıtıdır. Siz oraya gireceksiniz.

21:99 Eğer onlar birer tanrı olsalardı oraya (cehenneme) girmezlerdi. Halbuki hepsi (tapanlar da tapılanlar da) orada ebedi kalacaklardır.

21:100 Orada onlara inim inim inlemek düşer. Yine onlar orada (hiçbir iyi haber) duymazlar.

21:101 Tarafımızdan kendilerine güzel akıbet takdir edilmiş olanlara gelince, işte bunlar cehennemden uzak tutulurlar.

21:102 Bunlar onun uğultusunu duymazlar; gönüllerinin dilediği nimetler içinde ebedi kalırlar.

21:103 En büyük dehşet dahi onları tasalandırmaz. Melekler kendilerini söyle karşılar: İşte bu size vadedilmiş olan (mutlu) gününüzdür.

21:104 (Düşün o) günü ki, yazılı kağıtların tomarını durer gibi göğü toplayıp dureriz. Tıpkı ilk yaratmaya başladığımız gibi onu tekrar o hale getiririz. (Bu,) üzerimize aldığımız bir vaad oldu. Biz, (vadettiğimizi) yaparız.

21:105 Andolsun Zikir'den sonra Zebur'da da: "Yeryüzüne iyi kullarım varis olacaktır" diye yazmıştı.

21:106 İste bunda, (bize) kulluk eden bir kavim için bir mesaj vardır.

21:107 (Resulüm!) Biz seni ancak aylemlere rahmet olarak gönderdik.

21:108 De ki: Bana sadece, sizin ilahinizin ancak bir tek Allah olduğu vahyedildi. Hala müslüman olmayacak misiniz?

21:109 Eger yüz çevirirlerse de ki: (Bana emrolunani) hepinize açıkladım. Artık size vadolunan şey (mahserde toplanma zamanınız) yakın mi uzak mi, bilmiyorum.

21:110 Süphesiz Allah sözün açığını da bilir, gizli tuttuklarınızı da bilir.

21:111 Bilmiyorum, belki de o (azabın ertelenmesi), sizi denemek ve bir zamana kadar sizi (imkanlardan) faydalandırmak içindir.

21:112 (Muhammed:) Rabbim! (Onlar hakkında) adaletinle hükmünü ver. Bizim Rabbimiz Rahman'dır. Sizin anlattıklarınıza karşı yardımı umulandır, dedi.

Sura 22: Al-Hajj

22:1 Ey insanlar! Rabbinizden korkun! Çünkü kıyamet vaktinin depremi müthiş bir şeydir!

22:2 Onu gördüğünüz gün, her emzikli kadın emzirdiği çocuğu unuttur, her gebe kadın çocuğunu düşürür. İnsanları da sarhos bir halde görürsün. Oysa onlar sarhos degillerdir; fakat Allah'ın azabı çok dehşetlidir!

22:3 İnsanlardan, bilgisi olmaksızın Allah hakkında tartışmaya giren ve her inatçı şeytana uyan birtakim kimseler vardır.

22:4 Onun (seytan) hakkında söyle yazılmıştır: Kim onu yoldas edinirse bilsin ki (seytan) kendisini saptıracak ve alevli atesinin azabına sürükleyecektir.

22:5 Ey insanlar! Eger yeniden dirilmekten şüpheye iseniz, sunu bilin ki, biz sizi topraktan, sonra nutfeden, sonra alakadan (asilanmış yumurtadan), sonra uzuvları (önce) belirsiz, (sonra) belirlenmiş canlı et parçasından (uzuvları zamanla oluşan ceninden) yarattık ki size (kudretimizi) göstereyim. Ve dilediğimizi, belirlenmiş bir süreye kadar rahimlerde bekletiriz; sonra sizi bir bebek olarak dışarı çıkarırız. Sonra güçlü çağınıza ulaşmanız için (sizi büyütürüz). İçinizden kimi vefat eder; yine içinizden kimi de ömrün en verimsiz çağına kadar götürülür; ta ki bilen bir kimse olduktan sonra bir şey bilmez hale gelsin. Sen, yeryüzünü de kükuru ve ölü bir halde görürsün; fakat biz, üzerine yağmur indirdiğimizde o, kopardanır, kabarır ve her çesitten (veya çiftten) iç açıcı bitkiler verir.

22:6 Çünkü Allah hakkın ta kendisidir; O, ölüleri diriltir; yine O, her şeye hakkıyla kadirdir.

22:7 Kıyamet vakti de gelecektir; bunda şüphe yoktur. Ve Allah kabirlerdeki kimseleri diriltilip kaldıracaktır.

22:8 İnsanlardan bazısı, bir bilgisi, bir rehberi ve (vahye dayanan) aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın, Allah hakkında tartışır.

22:9 Allah yolundan saptırmak için yanını eğip bükerek (kibir ve azamet içinde) Allah hakkında tartışmaya kalkar. Onun için dünyada bir rezillik

vardir; kiyamet gününde ise ona yakici azabi tattiracagiz.

22:10 Iste bu, önceden yapip ettiklerin yüzündendir (denilir). Elbette Allah kullarina haksizlik edici degildir.

22:11 Insanlardan kimi Allah'a yalniz bir yönden kulluk eder. Söyle ki: Kendisine bir iyilik dokunursa buna pek memnun olur, bir de musibete ugrarsa çehresi degisir (dinden yüz çevirir). O, dünyasini da, ahiretini de kaybetmistir. Iste bu, apaçik ziyanin ta kendisidir.

22:12 O, Allah'i birakip, kendisine ne faydasi, ne de zarari dokunacak olan seylere yalvarir. Bu, (haktan) büsbütün uzak olan sapikligin ta kendisidir.

22:13 O, zarari faydasindan daha (akla) yakin olan bir varliga yalvarir. O (yalvardigi), ne kötü bir yardimci, ne kötü bir dosttur!

22:14 Muhakkak ki Allah, iman edip iyi davranislarda bulunan kimseleri, zemininden irmaklar akan cennetlere kabul eder. Süphesiz Allah diledigi seyi yapar.

22:15 Her kim, Allah'in, dünya ve ahirette ona (Resulüne) asla yardim etmeyecegini zannetmekte ise, (Allah ona yardim ettigine göre) artik o kimse tavana bir ip atsin; (bogazina geçirsin); sonra da (ayagini yerden) kessin! Simdi bu kimse baksin! Acaba, hilesi (bu yaptigi), öfke duyugu seyi (Allah'in Peygamber'e yardimini) gerçekten engelleyecek mi?

22:16 Iste böylece biz o Kur'an'i açik seçik ayetler halinde indirdik. Gerçek su ki Allah diledigi kimseyi dogru yola sevkeder.

22:17 Mümin olanlar, yahudi olanlar, sabiiler, hiristiyanlar, mecusiler ve müsrik olanlara gelince, muhakkak ki Allah, bunlar arasinda kiyamet gününde (ayri ayri) hükmünü verir. Çünkü Allah her seyi hakkiyla bilendir.

22:18 Görmez misin ki, göklerde olanlar ve yerde olanlar, günes, ay, yildizlar, daglar, agaçlar, hayvanlar ve insanların birçoğu Allah'a secde ediyor; birçoğunun üzerine de azap hak olmustur. Allah kimi hor ve hakir kilarsa, artik onu degerli kilacak bir kimse yoktur. Süphesiz Allah diledigini yapar.

22:19 Su iki gurup, Rableri hakkında çekisen iki hasimdir: Imdi, inkar edenler için atesten bir elbise biçilmistir. Onların baslarının üstünden kaynar su dökülecektir!

22:20 Bununla, karınlarının içindeki (organlar) ve derileri eritilecektir!

22:21 Bir de onlar için demir kamçılar vardır!

22:22 Izdiraptan dolayi oradan her çıkmak istediklerinde, oraya geri döndürülürler ve: "Tadin bu yakici azabi!" (denilir).

22:23 Muhakkak ki Allah, iman edip iyi davranislarda bulunanlari, zemininden irmaklar akan cennetlere kabul eder. Bunlar orada altin bileziklerle ve incilerle bezenirler. Orada giyecekleri ise ipektir.

22:24 Ve onlar, sözün en güzeline yöneltilmisler, övgüye layik olan Allah'in yoluna iletilmislerdir.

22:25 Inkar edenler, Allah'in yolundan ve -yerli, tasrali- bütün insanlara esit (kible veya mabed) kildigimiz Mescid-i Haram'dan (insanlari) alikoymaya kalkanlar (sunu bilmeliler ki) kim orada (böyle) zulüm ile haktan sapmak isterse ona aci azaptan tattiririz.

22:26 Bir zamanlar Ibrahim'e Beytullah'in yerini hazirlamis ve (ona söyle demistik): Bana hiçbir seyi es tutma; tavaf edenler, ayakta ibadet edenler, rüku ve secdeye varanlar için evimi temiz tut.

22:27 İnsanlar arasında hacci ilan et ki, gerek yaya olarak, gerekse nice uzak yoldan gelen argin develer üzerinde sana gelsinler.

22:28 Ta ki kendilerine ait bir takım yararları yakinen görmeleri, Allah'in kendilerine rizik olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerine belli günler de Allah'in ismini insanlar. Artık ondan hem kendiniz yeyin, hem de yoksula, fakire yedin.

22:29 Sonra kirlerini gidersinler; adaklarını yerine getirsinler ve o Eski Ev'i (Kabe'yi) tavaf etsinler.

22:30 Durum böyle. Her kim, Allah'in emir ve yasaklarına saygı gösterirse, bu, Rabbinin katında kendisi için daha hayırlıdır. (Haram olduğu) size okunanların dışında kalan hayvanlar size helal kıldı. O halde, pislikten, putlardan sakının; yalan sözden sakının.

22:31 Kendisine ortak kosmaksızın Allah'in hanifleri (O'nun birliğini tanıyan müminler olun). Kim Allah'a ortak kosarsa sanki o, gökten düşüp parçalanmış da kendisini kuslar kapmış, yahut rüzgar onu uzak bir yere sürüklemiş (bir nesne) gibidir.

22:32 Durum öyledir. Her kim Allah'in hükümlerine saygı gösterirse, şüphesiz bu, kalplerin takvasındandır.

22:33 Onlarda (kurbanlık hayvanlarda veya hac fiillerinde) sizin için belli bir süreye kadar birtakım yararlar vardır. Sonra bunların varacakları (biteceği) yer, Eski Ev'e (Kabe'ye) kadardır.

22:34 Biz, her ümmete -(Kurban kesmeye uygun) hayvan cinsinden kendilerine rizik olarak verdiklerimiz üzerine Allah'in adını anınlar diye- kurban kesmeyi gerekli kıldık. İmdi, İlahiniz, bir tek İlah'tir. Öyle ise, O'na teslim olun. (Ey Muhammed!) O ihlaslı ve mütevazî insanları müjdele!

22:35 Onlar öyle kimseler ki, Allah anıldığı zaman kalpleri titrer; başlarına gelene sabrederler, namaz kılarlar ve kendilerine rizik olarak verdiklerimizden (Allah için) harcarlar.

22:36 Biz, büyük bas hayvanları da sizin için Allah'in (dininin) işaretlerinden (kurban) kıldık. Onlarda sizin için hayır vardır. Su halde onlar, ayakları üzerine dururken üzerlerine Allah'in ismini anınız (ve kurban ediniz). Yan üstü yere düştüklerinde ise, artık (canı çıktığında) onlardan hem kendiniz yeyin, hem de ihtiyacını gizleyen-gizlemeyen fakirlere yedin. İste bu hayvanları biz, şükredesiniz diye sizin istifadenize verdik.

22:37 Onların ne etleri ne de kanları Allah'a ulaşır; fakat O'na sadece sizin takvanız ulaşır. Sizi hidayete erdirdiğinden dolayı Allah'i büyük tanıyasınız diye O, bu hayvanları böylece sizin istifadenize verdi. (Ey Muhammed!) Güzel davranışları müjdele!

22:38 Allah, iman edenleri korur. Su da muhakkak ki Allah, hain ve nankör olan herkesi sevgisinden mahrum eder.

22:39 Kendileriyle savaşılana (müminlere), zulme uğramış olmaları sebebiyle, (savaş konusunda) izin verildi. Şüphesiz yok ki Allah, onlara yardıma mutlak surette kadirdir.

22:40 Onlar, baska degil, sirf "Rabbimiz Allah'tir" dedikleri için haksiz yere yurtlarından çıkarılmış kimselerdir. Eger Allah, bir kisim insanlari (kötülüklerini) diger bir kisim ile defedip önlemeseydi, mutlak surette, içlerinde Allah'in ismi bol bol anilan manastirlar, kiliseler, havralar ve mescidler yikilir giderdi. Allah, kendisine (kendi dinine) yardım edenlere muhakkak surette yardım eder. Hiç şüphesiz Allah, güçlüdür, galiptir.

22:41 Onlar (o müminler) ki, eger kendilerine yeryüzünde iktidar verirse namazi kılar, zekati verirler, iyiligi emreder ve kötülükten nehyederler. Islerin sonu Allah'a varir.

22:42 (Resulüm!) Eger onlar (inkarcılar) seni yalanlıyorsa, (sunu bil ki) onlardan önce Nuh'un kavmi, Ad, Semud(kavimleri de kendi peygamberlerini) yalanladılar.

22:43 Ibrahim'in kavmi de, Lut'un kavmi de (peygamberlerini) yalanladılar.

22:44 (Suayb'in kavmi olan) Medyen halki da(Suayb'i) yalanladılar. Musa da yalanlanmisti. Iste ben o kafirlere süre tanıdım, sonra onlari yakaladım. Nasil oldu benim onlari reddim (cezalandırmam)!

22:45 Nitekim, birçok memleket vardı ki, o memleket (halki) zulmetmekte iken, biz onlari helak ettik. Simdi o ülkelerde duvarlar, (çökmüs) tavanların üzerine yikilmistir. Nice kullanılmaz hale gelmiş kuyular ve (issiz kalmis) ulu saraylar vardır.

22:46 (Sana karsi çıkanlar) hiç yeryüzünde dolasmadılar mi? Zira dolassalardı elbette düşüncek kalpleri ve isitecek kulakları olurdu. Ama gerçek su ki, gözler kör olmaz; lakin göğüsler içindeki kalpler kör olur.

22:47 (Resulüm!) Onlar senden azabın çabuk gelmesini istiyorlar. Allah vadinden asla dönmez. Muhakkak ki, Rabbinin nezdinde bir gün sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir.

22:48 Nice ülkeler var ki, zulmedip dururlarken onlara mühlet verdim. Sonunda onlari yakaladım. Dönüş yalnız banadır.

22:49 De ki: Ey insanlar! Ben ancak sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

22:50 İman edip salih ameller işleyen kimseler için mağfiret ve bol rizik vardır.

22:51 Ayetlerimiz hakkında (onlari tesirsiz kılmak için) birbirlerini geri bırakırsanıza yarısanlara gelince, iste bunlar, cehennemliklerdir.

22:52 (Ey Muhammed!) Biz, senden önce hiçbir resul ve nebi göndermedik ki, o, bir temennide bulunduğunda, şeytan onun dileğine ille de (beseri arzular) katmaya kalkışsın. Ne var ki Allah, şeytanın katacağı şeyi iptal eder. Sonra Allah, kendi ayetlerini (lafız ve mana bakımından) sağlam olarak yerleştirir. Allah, hakkiyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

22:53 (Allah, şeytanın böyle yapmasına müsaade eder ki) kalplerinde hastalık olanlar ve kalpleri katilasanlar için, şeytanın kattığı şeyi bir deneme (vesilesi) yapsın. Zalimler, gerçekten (haktan) oldukça uzak bir ayrılık içindedirler.

22:54 Bir de, kendilerine ilim verilenler., onun (Kur'an'ın) hakikaten Rabbin tarafından gelmiş bir gerçek olduğunu bilsinler de ona inansınlar, bu sayede kalpleri huzur ve tatmine kavussun. Şüphesiz ki Allah, iman edenleri,

kesinlikle dosdogru bir yola yöneltir.

22:55 Inkar edenler, kendilerine o saat ansizin gelinceye, yahut da (kendileri için hayir yönünden) kisir bir günün azabi gelinceye kadar onun (Kur'an) hakkında hep süphe içindedirler.

22:56 O gün, mülk Allah'indir. İnsanlar arasında hüküm verir. (Bu hüküm gereği) iman edip iyi davranislarda bulunanlar Naim cennetlerinin içindedirler.

22:57 Inkar edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, iste onlar için alçaltici bir azap vardır.

22:58 Allah yolunda hicret edip sonra öldürülen yahut ölenleri hiç süphesiz Allah güzel bir rizikle riziklandıracaktır. Süphesiz Allah, evet O, rizik verenlerin en hayirlisidir.

22:59 Allah onlari, herhalde memnun kalacaklari bir girilecek yere sokacaktır. Allah, kesinlikle tam bir bilgi sahibidir, halimdir.

22:60 Iste böyle. Her kim, kendisine verilen eziyetin dengi ile karsilik verir de, bundan sonra kendisine yine bir tecavüz ve zulüm vaki olursa, emin olmalıdır ki, Allah ona mutlaka yardım edecektir. Hakikaten Allah çok bagislayici ve magfiret edicidir.

22:61 Böylece (Allah, haksizliga ugrayana yardım edecektir ve buna kadirdir). Çünkü Allah, geceyi gündüze katar, gündüzü geceye katar. Su da muhakkak ki Allah, hakkiyla isiten ve görendir.

22:62 Böyledir. Çünkü Allah, hakkin ta kendisidir. O'nun disindaki taptiklari ise batilin ta kendisidir. Gerçek su ki Allah, evet O, uludur, büyüktür.

22:63 Görmedin mi, Allah, gökten yagmur indirdi de bu sayede yeryüzü yeseriyor. Gerçekten Allah çok lütuftardir. (her seyden) haberdardir.

22:64 Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Hakikaten Allah, yalnız O zengindir, övgüye degerdir.

22:65 Görmedin mi, Allah, yerdeki esyayi ve emri uyarınca denizde yüzen gemileri sizin hizmetinize verdi. Göğü de, kendi izni olmadıkça yer üzerine düsmekten korur. Çünkü Allah, insanlara çok sefkatli ve çok merhametlidir.

22:66 O, (önce) size hayat veren, sonra sizi öldürecek, sonra yine diriltecek olandır. Gerçekten insan, çok nankördür.

22:67 Biz, her ümmete, uygulamakta olduklari bir ibadet tarzi gösterdik. Öyle ise onlar (ehl-i kitap) bu iste seninle çekismesinler. Sen, Rabbine davet et. Zira sen, hakikaten dosdogru bir yoldasin.

22:68 Eger seninle münakasa ve mücadeleye girisirlerse: "Allah yaptiginizi çok iyi bilmektedir" de.

22:69 Allah kiyamet gününde, ihtilaf etmekte oldugunuz konulara dair aranızda hüküm verecektir.

22:70 Bilmez misin ki, Allah, yerde ve gökte ne varsa bilir? Bu, bir kitapta (levh-i mahfuzda) mevcuttur. Bu (esya ve olaylari bilgisine sahip olmak), Allah için çok kolaydır.

22:71 Onlar, Allah'i birakip, Allah'in kendisine hiçbir delil indirmedigi, kendilerinin dahi hakkında bilgi sahibi olmadiklari seylere tapiyorlar. Zalimlerin hiç yardımcisi yoktur.

22:72 Âyetlerimiz açık açık kendilerine okundugunda, kafirlerin suratlarında hosnutsuzluk sezersin. Onlar, kendilerine ayetlerimizi okuyanların neredeyse üzerlerine saldırırlar. De ki: Size bundan (bu öfke ve huzursuzluginuzdan) daha kötüsünü bildireyim mi? Cehennem! Allah, onu kafirlere (ceza olarak) bildirdi. O, ne kötü sondur!

22:73 Ey insanlar! (Size) bir misal verildi; şimdi onu dinleyin: Allah'ı bırakıp da yalvardıklarınız (taptıklarınız) bunun için bir araya gelseler bile bir sinegi dahi yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kapsa, bunu ondan geri de alamazlar. İsteyen de aciz, kendinden istenen de!

22:74 Onlar, (Bu aciz putları Allah'a ortak kosmak suretiyle) Allah'ın kadrini hakkiyla bilemediler. Hiç süphesiz Allah, çok kuvvetlidir, çok üstündür.

22:75 Allah meleklerden de elçiler seçer, insanlardan da. Süphesiz Allah isitendir, görendir.

22:76 Onların önlerindeki de, arkalarındaki de (yaptıklarını da, yapacaklarını da) bilir. Bütün işler Allah'a döndürülür.

22:77 Ey iman edenler! Rûku edin; secdeye kapanın; Rabbinize ibadet edin; hayır işleyin ki kurtulusa eresiniz.

22:78 Allah ugrunda, hakkını vererek cihad edin. O, sizi seçti; din hususunda üzerinize hiçbir zorluk yükledi; babanız İbrahim'in dininde (de böyleydi). Peygamberin size şahit olması, sizin de insanlara şahit olmanız için, O, gerek daha önce (gelmiş kitaplarda), gerekse bunda (Kur'an'da) size "müslümanlar" adını verdi. Öyle ise namazı kilin; zekati verin ve Allah'a sımşiki sarilin. O, sizin mevlanızdır. Ne güzel mevladır, ne güzel yardımcıdır!

Sura 23: Al-Mu'minun

23:1 Gerçekten müminler kurtulusa ermistir;

23:2 Onlar ki, namazlarında husu içindedirler;

23:3 Onlar ki, bos ve yararsız şeylerden yüz çevirirler;

23:4 Onlar ki, zekati verirler;

23:5 Ve onlar ki, iffetlerini korurlar;

23:6 Ancak esleri ve ellerinin sahip olduğu (cariyeleri) hariç. (Bunlarla ilişkilerden dolayı) kinanmış degillerdir.

23:7 Su halde, kim bunun ötesine gitmek isterse, iste bunlar, haddi asan kimselerdir.

23:8 Yine onlar (o müminler) ki, emanetlerine ve ahidlerine riayet ederler;

23:9 Ve onlar ki, namazlarına devam ederler.

23:10 İste, asil bunlar varis olacaklardır;

23:11 (Evet) Firdevs'e varis olan bu kimseler, orada ebedi kalıcıdırılar.

23:12 Andolsun biz insani, çamurdan (süzülüp çıkarılmış) bir özden yarattık.

23:13 Sonra onu sağlam bir karargahta nutfe haline getirdik.

23:14 Sonra nutfeyi alaka (asılanmış yumurta) yaptık. Pesinden, alakayı, bir parçacık et haline soktuk; bu bir parçacık eti kemiklere (iskelete) çevirdik; bu kemikleri etle kapladık. Sonra onu başka bir yaratısla insan haline getirdik. Yapıpyaratanların en güzeli olan Allah pek yücedir.

23:15 Sonra, muhakkak ki siz, bunun ardından elbet öleceksiniz.

23:16 Sonra da süphesiz, sizler kiyamet gününde tekrar diriltileceksiniz.

23:17 Andolsun biz, sizin üstünüzde yedi yol yarattık. Biz yaratmaktan habersiz degiliz.

23:18 Gökten uygun bir ölçüde yağmur indirip onu arzda durdurduk. Bizim onu gidermeye de elbet gücümüz yeter.

23:19 Böylece onun (yağmurun) sayesinde sizin yararınıza hurma bahçeleri ve üzüm baglari meydana getirdik. Bunlarda sizin için birçok meyveler vardır ve siz onlardan yersiniz.

23:20 Tur-i Sina'da da yetisen bir ağaç daha meydana getirdik ki, bu ağaç hem yağ hem de yiyeceklerin ekmeğine katık edecekleri (zeytin) verir.

23:21 Hayvanlarda sizin için elbette ibretler vardır. Onların karınlarındakinden (sütlerinden) size içiririz. Onlarda sizin için birçok faydalar daha vardır; etlerinden de yersiniz.

23:22 Onların üzerinde ve gemilerde tasınırsınız.

23:23 Andolsun ki, Nuh'u kavmine gönderdik ve o: Ey kavminim! Allah'a kulluk edin. Sizin için O'ndan başka bir tanrı yoktur. Hala sakinmez misiniz? dedi.

23:24 Bunun üzerine, kavminin inkarcı ileri gelenleri şöyle dediler: "Bu, tipki sizin gibi bir beser olmaktan başka bir şey değildir. Size üstün ve hakim olmak istiyor. Eğer Allah (peygamber göndermek) isteseydi, muhakkak ki melekler gönderirdi. Biz geçmişteki atalarımızdan böyle bir şey duymadık."

23:25 "Bu, yalnızca kendisinde delilik bulunan bir kimsedir. Öyle ise, bir süreye kadar ona katlanıp bekleyin bakalım."

23:26 (Nuh), Rabbim! dedi, beni yalanlamalarına karşı bana yardım et!

23:27 Bunun üzerine ona söyle vahyettik: Gözlerimizin önünde (muhafazamız altında) ve bildirdiğimiz şekilde gemiyi yap. Bizim emrimiz gelip de sular cosup yükselmeye başlayınca her cinsten esler halinde iki tane ve bir de, içlerinden, daha önce kendisi aleyhinde hüküm verilmiş olanların dışındaki aileni gemiye al. Zulmetmiş olanlar konusunda bana hiç yalvarma! Zira onlar kesinlikle boğulacaklardır.

23:28 Sen, yanındakilerle birlikte gemiye yerleştiginde: "Bizi zalimler toplulugundan kurtaran Allah'a hamdolsun" de.

23:29 Ve de ki: Rabbim! Beni bereketli bir yere indir. Sen, iskan edenlerin en hayırlisisin.

23:30 Süphesiz bunda (Nuh ve kavminin basından geçenlerde) birtakim ibretler vardır. Hakikaten biz (kullarımızı böyle) deneriz.

23:31 Sonra onların ardından bir başka nesil meydana getirdik.

23:32 Onlar arasından kendilerine: "Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka bir tanrınız yoktur. Hala Allah'tan korkmaz misiniz?" (mesajını ileten) bir peygamber gönderdik.

23:33 Onun kavminden, kafir olup ahirete ulaşmayı inkar eden ve dünya hayatında kendilerine refah verdiğimiz varlıklı kişiler: "Bu, dediler, sadece sizin gibi bir insandır; sizin yediginizden yer, sizin içtiğinizden içer."

23:34 "Gerçekten, sizin gibi bir besere itaat ederseniz, herhalde ziyan

edersiniz."

23:35 "Size, öldüğünüz, toprak ve kemik yigini haline geldiğinizde, mutlak surette sizin (kabirden) çıkarılacağınızı mi vadediyor?"

23:36 "Bu size vadedilen (öldükten sonra yeniden dirilmek, gerçek olmaktan) çok uzak!"

23:37 "Hayat, su dünya hayatımızdan ibarettir. (Kimimiz) ölürüz, (kimimiz) yasarız; bir daha diriltilecek de degiliz."

23:38 "Bu adam, sadece Allah hakkında yalan uyduran bir kimsedir; biz ona inanmıyoruz."

23:39 O peygamber: Rabbim! dedi, beni yalanlamalarına karsilik bana yardımcı ol!

23:40 Allah söyle buyurdu: Pek yakinda onlar mutlaka pisman olacaklar!

23:41 Nitekim, vukuu kaçinilmaz olan korkunç bir ses yakalayiverdi onlari! Kendilerini hemen sel süprütüsüne çevirdik. Zalimler toplulugunun cani cehenneme!

23:42 Sonra onlarin ardindan baska nesiller getirdik.

23:43 Hiçbir ümmet, ecelini ne öne alabilir, ne de erteleyebilir.

23:44 Sonra biz peyderpey peygamberlerimizi gönderdik. Herhangi bir ümmete peygamberlerinin geldiği her defasında, onlar bu peygamberi yalanladılar; biz de onlari birbiri ardindan yok ettik ve onlari ibret hikayelerine dönüştürdük. Artık iman etmeyen kavmin cani cehenneme!

23:45 Sonra ayetlerimizle ve apaçık bir fermanla Musa ve kardesi Harun'u gönderdik.

23:46 Firavun'a ve ileri gelenlerine de(gönderdik). Onlar ise kibire kapıldılar ve ululuk taslayan bir kavim oldular.

23:47 Bu yüzden dediler ki: Kavimlari bize kölelik ederken, bizim gibi olan bu iki adama inanir miyiz?

23:48 Böylece onlari yalanladılar ve bu sebeple helak edilenlerden oldular.

23:49 Andolsun biz Musa'ya, belki onlar yola gelirler diye, Kitab'i verdik.

23:50 Meryem oglunu ve annesini de (kudretimize) bir alamet kildik; onlari, yerlesmeye elverisli, suyu bulunan bir tepeye yerlestirdik.

23:51 "Ey Peygamber! Temiz olan seylerden yeyin; güzel isler yapin. Ben sizin yaptiklarinizi hakkiyle bilmekteyim."

23:52 "Süphesiz bu (insanlar) bir tek ümmet olarak sizin ümmetinizdir; ben de sizin Rabbinizim. Öyle ise benden sakinin" (denildi).

23:53 Ne var ki insanlar kendi aralarindaki islerini parça parça böldüler. Her gurup kendilerinde bulunan (fikir ve davranis) ile sevinip böbürlenmektedirler.

23:54 Simdi sen onlari bir zamana kadar gaflet ve sapikliklari ile basbasa birak!

23:55 Saniyorlar mi ki, onlara verdigimiz servet ve ogullar ile.

23:56 Kendilerine faydalar saglamak için can atiyoruz? Hayir, onlar isin farkina varamiyorlar.

23:57 Rablerine olan saygidan dolayi kötülükten sakinanlar;

23:58 Rablerinin ayetlerine inananlar;

23:59 Rablerine ortak tanimayanlar;

23:60 Ve Rablerine dönecekleri için yapmakta olduklari isleri kalpleri

çarparak yapanlar;

23:61 Iste onlar, iyiliklere kosusurlar ve iyilik için yarisirlar.

23:62 Biz hiç kimseyi gücünün yettiginden baskasi ile yükümlü kilmayiz. Nezdimizde hakki söyleyen bir kitap vardir ve onlar haksizliga ugratilmazlar.

23:63 Hayir, onların (o inkarcilarin) kalpleri bu hususta cehalet içindedir. Ayrıca onların bundan (bu sirk ve inkarciliklarindan) öte birtakim (kötü) isleri vardir ki, onlar bu isleri yapar dururlar.

23:64 En nihayet, refah ve bolluk içinde olanlarını sikintiye (veya azaba) ugrattigimizda, bakarsin ki onlar feryadi basarlar.

23:65 Bosuna sizlanmayin bugün! Zira bizden yardım göremeyeceksiniz!

23:66 Çünkü ayetlerim size okunurdu da, siz, buna karsi kibirlenerek arkanizi döner, geceleyin (Kabe'nin etrafında toplanarak) hezeyanlar savururdunuz.

23:67 Çünkü ayetlerim size okunurdu da, siz, buna karsi kibirlenerek arkanizi döner, geceleyin (Kabe'nin etrafında toplanarak) hezeyanlar savururdunuz.

23:68 Onlar bu sözü (Kur'an'i) hiç düşünmediler mi? Yoksa kendilerine, daha önce geçmisteki atalarına gelmeyen bir sey mi geldi?

23:69 Yoksa Peygamberlerini henüz tanımadılar da bu yüzden mi onu inkar ediyorlar?

23:70 Yoksa onda bir cinnet oldugunu mu söylüyorlar? Hayir; o, kendilerine hakki getirmistir. Onların çoğu ise haktan hoslanmamaktadırlar.

23:71 Eger hak, onların kötü arzu ve isteklerine uysaydi, mutlaka gökler ve yer ile bunlarda bulunanlar bozulur giderdi. Hayir, biz onlara san ve sereflerini getirdik; fakat onlar kendi sereflerine sirt çevirdiler.

23:72 (Resulüm!) Yoksa sen onlardan bir karsilik mi istiyorsun? Rabbinin vereceği daha hayirlidir. O, rizik verenlerin en hayirlisidir.

23:73 Gerçek su ki sen onları dogru bir yola çağiriyorsun.

23:74 Ahirete inanmayanlar ise, ısrarla yoldan çıkmaktadırlar.

23:75 Eger onlara aciyip da içinde buldukları sikintiye giderseydik, iyice körleserek azginliklarında direnirlerdi.

23:76 Andolsun, biz onları sikintiye düsürdük de yine Rablerine boyun egmediler, tazarru ve niyazda da bulunmuyorlar.

23:77 En nihayet üzerlerine, azabi çok siddetli bir kapi açtigimiz zaman, bir de bakarsin ki onlar orada saskin ve ümitsiz kalmislardir!

23:78 O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri yaratandır. Ne de az sükre diyorsunuz!

23:79 Ve O, sizi yeryüzünde yaratıp türetendir. Sırf O'nun huzurunda toplanacaksınız.

23:80 Ve O, yasatan ve öldürendir; gecenin ve gündüzün degismesi O'nun eseridir. Hala aklınızı kullanmaz misiniz!

23:81 Buna ragmen onlar, öncekilerin dedikleri gibi dediler.

23:82 Dediler ki: Sahi biz, ölüp de bir toprak ve kemik yigini haline gelmiskem, mutlaka yeniden diriltilecegiz öyle mi?

23:83 Hakikaten, gerek bize, gerekse daha önce atalarımıza böyle bir vaadde bulunuldu; (fakat) bu geçmistekilerin masallarından baska bir sey

degildir!

23:84 (Resulüm!) de ki: Eger biliyorsanız (söyleyin bakalım), bu dünya ve onda bulunanlar kime aittir?

23:85 "Allah'a aittir" diyecekler. Öyle ise siz hiç düşünüp tasinmaz misiniz! de.

23:86 Yedi kat göklerin Rabbi, azametli Ars'in Rabbi kimdir? diye sor.

23:87 "(Bunlar da) Allah'indir" diyecekler. Su halde siz Allah'tan korkmaz misiniz! de.

23:88 Eger biliyorsanız (söyleyin), her şeyin melekutu (mülkiyeti ve yönetimi) kendisinin elinde olan, kendisi her şeyi koruyup kollayan, fakat kendisi korunmayan (buna muhtaç olmayan) kimdir? diye sor.

23:89 "(Bunların hepsi) Allah'indir" diyecekler. Öyle ise nasıl olup da büyüye kapılıyorsunuz? de.

23:90 Dogrusu biz onlara gerçeği getirdik; onlar ise hakikaten yalancılardır.

23:91 Allah evlat edinmemistir; O'nunla beraber hiçbir tanrı da yoktur. Aksi takdirde her tanrı kendi yarattığını sevk ve idare eder ve mutlaka onlardan biri diğerine galebe çalardı. Allah, onların (müsriklerin) yakistirdikleri şeylerden münezzehtir.

23:92 Allah, gaybi da şahadeti de bilendir. O, müsriklerin ortak kostukları şeylerden çok yüce ve münezzehtir.

23:93 (Resulüm!) De ki: "Rabbim! Eger onlara yöneltilen tehdidi (dünyevi sikintiyi ve uhrevi azabi) mutlaka bana göstereceksen.

23:94 Bu durumda beni zalimler topluluğunun içinde bulundurma, Rabbim!"

23:95 Biz, onlara yönelttiğimiz tehdidi sana göstermeye elbette ki kadiriz.

23:96 Sen, kötülüğü en güzel bir tutumla sav. Biz onların yakistirmakta oldukları şeyi çok iyi bilmekteyiz.

23:97 Ve de ki: Rabbim! Seytanların kiskirtmalarından sana siginirim!

23:98 Onların yanımda bulunmalarından da sana siginirim, Rabbim!

23:99 Nihayet onlardan (müsriklerden) birine ölüm gelip çatığında: "Rabbim! der, beni geri gönder;"

23:100 "Ta ki bosa geçirdiğim dünyada iyi is (ve hareketler) yapayım."

Hayır! Onun söylediği bu söz (bos) laftan ibarettir. Onların gerisinde ise, yeniden dirilecekleri güne kadar (süren) bir berzah vardır.

23:101 Sura üflendiği zaman artık aralarında akrabalık bağları kalmamıştır; birbirlerini de arayıp sormazlar.

23:102 Artık kimlerin (sevap) tartılan ağır basarsa, iste asil bunlar kurtulusa erenlerdir.

23:103 Kimlerin de tartıları hafif gelirse, artık bunlar da kendilerine yazık etmişlerdir; (çünkü onlar) ebedi cehennemdedirler.

23:104 Ates yüzlerini yakar; orada suratları çirkin ve gülünç bir halde bulunurlar.

23:105 Size ayetlerim okunurdu da, siz onları yalancılardınız değil mi?

23:106 Derler ki: Rabbimiz! Azgınlığımız bizi altetti; biz, bir sapıklar topluluğu idik.

23:107 Rabbimiz! Bizi buradan çıkar. Eger bir daha (ettiklerimize)

dönersek, artık belli ki biz zalim insanlarız.

23:108 Buyurur ki: Alçaldıkça alçalın orada! Bana karşı konuşmayın artık!

23:109 Zira kullarımdan bir zümre: Rabbimiz! Biz iman ettik; öyle ise bizi affet; bize acı! Sen, merhametlilerin en iyisisin, demislerdi.

23:110 İste siz onları alaya aldınız; sonunda onlar (ile alay etmeniz) size beni yadettmeyi unutturdu, siz onlara gülüyordunuz.

23:111 Bugün ben onlara, sabrettiklerinin karşılığını verdim; onlar, hakikaten muratlarına erenlerdir.

23:112 (Allah inkarcılara) "Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?" diye sorar.

23:113 "Bir gün veya günün bir kısmı kadar kaldık. İste sayanlara sor" derler.

23:114 Buyurur: Sadece az bir süre kaldınız; keske siz (bunu) bilmiş olsaydınız!

23:115 Sizi sadece boş yere yarattığımızı ve sizin hakikaten huzurumuza geri getirilmeyeceğinizi mi sandınız?

23:116 Mutlak hakim ve hak olan Allah, çok yücedir. O'ndan başka tanrı yoktur, O, yüce Ars'in sahibidir.

23:117 Her kim Allah ile birlikte diğer bir tanrıya taparsa, -ki bu hususla ilgili hiçbir delili yoktur- o kimsenin hesabı ancak Rabbinin nezdindedir.

Surası muhakkak ki kafirler iflah olmaz.

23:118 (Resulüm!) De ki: Bağışla ve merhamet et Rabbim! Sen merhametlilerin en iyisisin.

Sura 24: An-Nur

24:1 (Bu) Bizim inzal ettiğimiz ve (hükümlerini üzerinize) farz kıldığımız bir suredir. Belki düşünüp öğüt alırsınız diye onda açık seçik ayetler indirdik.

24:2 Zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüz sopa vurun; Allah'a ve ahiret gününe inaniyorsanız, Allah'ın dininde (hükümlerini uygularken) onlara acıyacığınız tutmasın. Müminlerden bir gurup da onlara uygulanan cezaya şahit olsun.

24:3 Zina eden erkek, zina eden veya müsrık olan bir kadından baskası ile evlenmez; zina eden kadınla da ancak zina eden veya müsrık olan erkek evlenir. Bu, müminlere haram kılınmıştır.

24:4 Namuslu kadınlara zina isnadında bulunup, sonra (bunu isbat için) dört şahit getiremeyenlere seksener sopa vurun ve artık onların şahitliğini hiçbir zaman kabul etmeyin. Onlar tamamen günahkardırlar.

24:5 Ancak bundan sonra tevbe edip islah olanlar müstesnadır. Allah çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

24:6 Eslerine zina isnadında bulunup da kendilerinden başka şahitleri olmayanlara gelince, onların her birinin şahitliği, kendisinin doğru söyleyenlerden olduğuna dair dört defa Allah adına yemin ederek şahitlik etmesi, besinci defa da, eğer yalan söyleyenlerden ise Allah'ın lanetinin kendi üzerine olmasını dilemesidir.

24:7 Besinci defa da: eğer yalan söyleyenlerden ise Allah'ın lanetinin kendi üzerine olmasını dilemesidir.

24:8 Kadinin, kocasinin yalan söyleyenlerden olduguna dair dört defa Allah adına yemin ve sahitlik etmesi, kendisinden cezayı kaldırır.

24:9 Besinci defa da, eger (kocasi) dogru söyleyenlerden ise Allah'in gazabının kendi üzerine olmasını diler.

24:10 Ya Allah'in size bol lütfu ve merhameti bulunmasaydi ve Allah, tevbeleri kabul eden hüküm ve hikmet sahibi olmasaydi (haliniz nice olurdu)!

24:11 (Peygamber'in esine) bu agir iftirayı uyduranlar süphesiz sizin içinizden bir guruptur. Bunu kendiniz için bir kötülük sanmayın, aksine o, sizin için bir iyiliktir. Onlardan her bir kişiye, günah olarak ne islemisse (onun karsiligi ceza) vardır. Onlardan (elebaslik yapıp) bu günahın büyüklüğünü yüklenen kimse için de çok büyük bir azap vardır.

24:12 Bu iftirayı isittiginizde erkek ve kadın müminlerin, kendi vicdanları ile hüsnüzanda bulunup da: "Bu, apaçık bir iftiradır" demeleri gerekmez miydi?

24:13 Onların (iftiracıların) da bu konuda dört sahit getirmeleri gerekmez miydi? Mademki sahitler getiremediler, öyle ise onlar Allah nezdinde yalancılardan ta kendisidirler.

24:14 Eger dünyada ve ahirette Allah'in lütfu ve merhameti üstünüzde olmasaydi, içine daldiginiz bu iftiradan dolayı size mutlaka büyük bir azap isabet ederdi.

24:15 Çünkü siz bu iftirayı, dilden dile birbirinize aktarıyor, hakkında bilgi sahibi olmadiginiz şeyi ağızlarınızda geveleyip duruyorsunuz. Bunun önemsiz olduğunu sanıyorsunuz. Halbuki bu, Allah katında çok büyük (bir suç) tur.

24:16 Onu duyduğunuzda: "Bunu konusup yaymamız bize yakışmaz. Hasa! Bu, çok büyük bir iftiradır" demeli değil miydiniz?

24:17 Eger inanmış insanlarsanız, Allah, bir daha buna benzer tutumu tekrarlamaktan sizi sakındırıp uyarır.

24:18 Ve Allah ayetleri size açıklıyor. Allah, (isin iç yüzünü) çok iyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

24:19 Inananlar arasında çirkin şeylerin yayılmasını arzulayan kimseler için dünyada da ahirette de çetin bir ceza vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

24:20 Ya sizin üstünüze Allah'in lütfu ve merhameti olmasaydi, Allah çok sefkatli ve merhametli olmasaydi (haliniz nice olurdu)!

24:21 Ey iman edenler! Seytanın adımlarını takip etmeyin. Kim seytanın adımlarını takip ederse, muhakkak ki o, edepsizliği (yüzkizartıcı suçları) ve kötülüğü emreder. Eger üstünüzde Allah'in lütfu ve merhameti olmasaydi, içinizden hiçbir kimse asla temize çıkamazdi. Fakat Allah diledigini arındırır. Allah isitir ve bilir.

24:22 İçinizden faziletli ve servet sahibi kimseler akrabaya, yoksullara, Allah yolunda göç edenlere (mallarından) vermeyeceklerine yemin etmesinler; bağışlasınlar; feragat göstereyin. Allah'in sizi bağışlamasını arzulamaz mısınız? Allah çok bağışlayandır, çok merhametlidir.

24:23 Namuslu, kötülüklerden habersiz mümin kadınlara zina isnadında bulunanlar, dünya ve ahirette lanetlenmişlerdir. Onlar için çok büyük bir

azap vardır.

24:24 O gün dilleri, elleri ve ayakları, yapmış olduklarından dolayı aleyhlerinde şahitlik edecektir.

24:25 O gün Allah onlara gerçek cezalarını tam olarak verecek ve onlar Allah'ın apaçık gerçek olduğunu anlayacaklardır.

24:26 Kötü kadınlar kötü erkeklere, kötü erkekler ise kötü kadınlara; temiz kadınlar temiz erkeklere, temiz erkekler de temiz kadınlara yarasır. Bu sonuçlar, (iftiracıların) söylediklerinden çok uzaktırlar. Kendileri için bağışlanma ve güzel bir rızık vardır.

24:27 Ey iman edenler! Kendi evinizden başka evlere, geldiğinizi farkettiler (izin alıp) ev halkına selam vermedikçe girmeyin. Bu sizin için daha iyidir; herhalde (bunu) düşünüp anlarsınız.

24:28 Orada hiçbir kimse bulamadınızsa, size izin verilmeye kadar oraya girmeyin. Eğer size, "Geri dönün!" denilirse, hemen dönün. Çünkü bu, sizin için daha nezih bir davranıştır. Allah, yaptığınızı bilir.

24:29 İçinde kendinize ait eşyanın bulunduğu oturulmayan evlere girmenizde herhangi bir sakınca yoktur. Allah, sizin açığa vurduklarınızı da, gizlediklerinizi de bilir.

24:30 (Resulüm!) Mümin erkeklere, gözlerini (harama) dikmemelerini, irzlerini de korumalarını söyle. Çünkü bu, kendileri için daha temiz bir davranıştır. Süphesiz Allah, onların yapmakta olduklarından haberdardır.

24:31 Mümin kadınlara da söyle: Gözlerini (harama bakmaktan) korusunlar; namus ve iffetlerini esirgesinler. Görünen kısımları müstesna olmak üzere, zinetlerini teshir etmesinler. Baş örtülerini, yakalarının üzerine (kadar) örtünler. Kocaları, babaları, kocalarının babaları, kendi oğulları, kocalarının oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendi kadınları (mümin kadınlar), ellerinin altında bulunanlar (köleleri), erkeklerden, ailenin kadınına şehvet duymayan hizmetçi vb. tabi kimseler, yahut henüz kadınların gizli kadınlık hususiyetlerinin farkında olmayan çocuklardan başkasına zinetlerini göstermesinler. Gizlemekte oldukları zinetleri anlatsın diye ayaklarını yere vurmasınlar (Dikkatleri üzerine çekecek tarzda yürümesinler). Ey müminler! Hep birden Allah'a tevbe ediniz ki kurtulusa eresiniz.

24:32 Aranızdaki bekarları, kölelerinizden ve cariyelerinizden elverişli olanları evlendirin. Eğer bunlar fakir iseler, Allah kendi lütfü ile onları zenginleştirir. Allah, (lütfü) geniş olan ve (her şeyi) bilendir.

24:33 Evlenme imkanını bulamayanlar ise; Allah, lütfü ile kendilerini varlıklı kılınca kadar iffetlerini korusunlar. Ellerinizin altında bulunanlardan (köleler ve cariyelerden) mükatebe yapmak isteyenlerle, eğer kendilerinde bir hayır (kabiliyet ve güvenilirlik). görüyorsanız, hemen mükatebe yapın. Allah'ın size vermiş olduğu malından siz de onlara verin. Dünya hayatının geçici menfaatlerini elde edeceksiniz diye, namuslu kalmak isteyen cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları zor altında bırakırsa, bilinmelidir ki zorlanmalarından sonra Allah (onlar için) çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

24:34 Andolsun ki biz size (gerekeni) açık açık bildiren ayetler, sizden önce yasayıp gitmiş olanlardan örnekler ve takvaya ulaşmış kimseler için öğütler indirdik.

24:35 Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun temsili, içinde lamba bulunan bir kandillik gibidir. O lamba kristal bir fanus içindedir; o fanus da sanki inciye benzer bir yıldız gibidir ki, doguya da, batıya da nisbet edilemeyen mübarek bir ağaçtan, yani zeytinden (çıkan yağdan) tutusturulur. Onun yağı, neredeyse, kendisine ateş değmese dahi ısıt verir. (Bu,) nur üstüne nurdur. Allah dilediği kimseyi nuruna eristirir. Allah insanlara (iste böyle) temsiller getirir. Allah her şeyi bilir.

24:36 (Bu kandil) birtakim evlerdedir ki, Allah (o evlerin) yücelmesine ve içlerinde isminin anılmasına izin vermiştir. Orada sabah akşam O'nu (öyle kimseler) tesbih eder ki;

24:37 Onlar, ne ticaret ne de alış-verişin kendilerini Allah'ı anmaktan, namaz kılmaktan ve zekat vermekten alıkoymadığı insanlardır. Onlar, kalplerin ve gözlerin allak bullak olduğu bir günden korkarlar.

24:38 Çünkü (o günde) Allah, onları yaptıklarının en güzeli ile mükafatlandıracak ve lütfundan onlara fazlasıyla verecektir. Allah, dilediğini hesapsız rızıklandırır.

24:39 İnkâr edenlere gelince, onların amelleri, ıssız çöllerdeki serap gibidir ki susayan onu su zanneder; nihayet ona vardığında orada herhangi bir şey bulamamış, üstelik yanbasında da (inanmadığı, kendisinden sakinmediği) Allah'ı bulmuştur; Allah ise, onun hesabını tam anlamıyla görmüştür. Allah hesabı çok çabuk görür.

24:40 Yahut (o kafirlerin duygu, düşünce ve davranışları) engin bir denizdeki yoğun karanlıklar gibidir; (öyle bir deniz) ki, onu dalga üstüne dalga kaplıyor; üstünde de bulut... Birbiri üstüne karanlıklar... İnsan, elini çıkarıp uzatsa, neredeyse onu dahi göremez. Bir kimseye Allah nur vermemişse, artık o kimsenin aydınlıktan nasibi yoktur.

24:41 Göklerde ve yerde bulunanlarla dizi dizi kusların Allah'ı tesbih ettiklerini görmez misin? Her biri kendi duasını ve tesbihini (öğrenmiş) bilmistir. Allah, onların yapmakta olduklarını hakkiyle bilir.

24:42 Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; dönüş de ancak O'nadır.

24:43 Görmez misin ki Allah bir takım bulutları (çıkartıp) sürüyor; sonra onları bir araya getirip üstüne yığıyor. İşte görüyorsun ki bunlar arasından yağmur çıkıyor. O, gökten, oradaki dağlardan (dağlar büyüklüğünde bulutlardan) dolu indirir. Artık onu dilediğine isabet ettirir; dilediğinden de onu uzak tutar; (bu bulutların) simsesimin parıltısı neredeyse gözleri alır!

24:44 Allah, gece ile gündüzü birbirine çeviriyor. Süphesiz bunda basiret sahipleri için mutlak bir ibret vardır.

24:45 Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karni üstünde sürünür, kimi iki ayağı üstünde yürür, kimi dört ayağı üstünde yürür... Allah dilediğini yaratır; süphesiz Allah her şeyi kadirdir.

24:46 Andolsun biz (bilmediklerinizi size) açık seçik bildiren ayetler indirdik. Allah, dilediğini doğru yola iletir.

24:47 (Bazi insanlar:) "Allah'a ve Peygamber'e inandik ve itaat ettik" diyorlar; ondan sonra da içlerinden bir gurup yüz çeviriyor. Bunlar inanmış degillerdir.

24:48 Onlar, aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Peygamber'e çağırıldıklarında, bakarsın ki içlerinden bir kısmı yüz çevirip dönerler.

24:49 Ama, eger (Allah ve Resulünün hükmettiği) hak kendi lehlerine ise, ona boyun eğip gelirler.

24:50 Kalplerinde bir hastalık mi var; yoksa süphe içinde midirler, yahut Allah ve Resulünün kendilerine zulüm ve haksızlık edeceğinden mi korkuyorlar? Hayır, asil zalimler kendileridir!

24:51 Aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Resulüne davet edildiklerinde, müminlerin sözü ancak "İsittik ve itaat ettik" demeleridir. İste asil bunlar kurtulmuş erenlerdir.

24:52 Her kim Allah'a ve Resulüne itaat eder, Allah'a saygı duyar ve O'ndan sakınırsa, iste asil bunlar mutluluğa erenlerdir.

24:53 (Münafıklar), sen hakikaten kendilerine emrettiğin takdirde mutlaka (savasa) çıkacaklarına dair, en ağır yeminleri ile Allah'a yemin ettiler. De ki: Yemin etmeyin. İtaatınız malumdur! Bilin ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

24:54 De ki: Allah'a itaat edin; Peygamber'e de itaat edin. Eger yüz çevirirseniz sunu bilin ki, Peygamber'in sorumluluğu kendisine yüklenen (teblig görevini yapmak), sizin sorumluluğunuz da size yüklenen (görevleri yerine getirmeniz)dir. Eger ona itaat ederseniz, doğru yolu bulmuş olursunuz. Peygamber'e düşen, sadece açık-seçik duyurmaktır.

24:55 Allah, sizlerden iman edip iyi davranışlarda bulunanlara, kendilerinden öncekileri sahip ve hakim kıldığı gibi onları da yeryüzüne sahip ve hakim kılacağını, onlar için beğenip seçtiği dini (İslam'ı) onların iyiliğine yerleştirip koruyacağını ve (geçirdikleri) korku döneminden sonra, bunun yerine onlara güven sağlayacağını vadetti. Çünkü onlar bana kulluk ederler; hiçbir şeyi bana es tutmazlar. Artık bundan sonra kim inkar ederse, iste bunlar asil büyük günahkarlardır.

24:56 Namazı kılın; zekatı verin; Peygamber'e itaat edin ki merhamet göresiniz.

24:57 İnkâr edenlerin, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacaklarını sanmayasın! Onların varacağı yer cehennemdir. Ne kötü varis yeri!

24:58 Ey müminler! Ellerinizin altında bulunan (köle ve cariyeleriniz) ve içinizden henüz ergenlik çağına girmemiş olanlar, sabah namazından önce, öğleyin soyduğunuz vakit ve yatsı namazından sonra (yanınıza gireceklerinde) sizden üç defa izin istesinler. Bunlar, mahrem (kapanmamış) halde bulunabileceğiniz üç vakittir. Bu vakitlerin dışında ne sizin için ne de onlar için bir mahzur yoktur. Birbirinizin yanına girip çıkabilirsiniz. İste Allah ayetleri size böyle açıklar. Allah, (her şeyi) bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

24:59 Çocuklarınız ergenlik çağına girdiklerinde, kendilerinden öncekiler (büyükleri) izin istedikleri gibi onlar da izin istesinler. İste Allah, ayetlerini size böyle açıklar. Allah alimdir, hakimdir.

24:60 Bir nikah ümidi beslemeyen, çocuktan kesilmiş yaslı kadınların, zinetleri (yabancı erkeklere) teshir etmeksizin (bazi) elbiselerini çıkarmalarında kendilerine bir vebal yoktur. İffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah isitendir, bilendir.

24:61 Âmaya güçlük yoktur; topala güçlük yoktur; hastaya da güçlük yoktur. (Bunlara yapamayacakları görev yüklenmez; yapamadıklarından dolayı günahkar olmazlar.) Sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, veya anahtarlarını uhdenizde bulundurduğunuz yerlerden, yahut dostlarınızın evlerinden yemenizde bir sakinca yoktur. Toplu halde veya ayrı ayrı yemenizde de bir sakinca yoktur. Evlere girdiğiniz zaman, Allah tarafından mübarek ve pek güzel bir yasama dileği olarak kendinize (birbirinize) selam verin. İste Allah, düşününpanlayasınız diye size ayetleri böyle açıklar.

24:62 Müminler, ancak Allah'a ve Resulüne gönülden inanmış kimselerdir. Onlar, o Peygamber ile ortak bir iş üzerindeyken ondan izin istemedikçe bırakıp gitmezler. (Resulüm!) Su senden izin isteyenler, hakikaten Allah'a ve Resulüne iman etmiş kimselerdir. Öyle ise, bazi işleri için senden izin istediklerinde, sen de onlardan dilediğine izin ver; onlar için Allah'tan bağış dile; Allah mağfiret edicidir, merhametlidir.

24:63 (Ey müminler!) Peygamber'i, kendi aranızda birbirinizi çağırır gibi çağırmayın. İçinizden, birini siper edinerek sivisisip gidenleri muhakkak ki Allah bilmektedir. Bu sebeple, onun emrine aykırı davrananlar, baslarına bir bela gelmesinden veya kendilerine çok elemli bir azap isabet etmesinden sakınsınlar.

24:64 Bilmis olun ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. O, sizin ne yolda olduğunuzu iyi bilir. İnsanlar O'nun huzuruna döndürüldükleri gün yapmış olduklarını onlara hemen bildirir. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

Sura 25: Al-Furqan

25:1 Âlemlere uyarıcı olsun diye kulu Muhammed'e Furkan'i indiren, Allah, yüceler yücesidir.

25:2 Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. O bir çocuk edinmemistir, mülkünde ortagi yoktur. Her şeyi yaratmış, ona ölçü, biçim ve düzen vermiştir.

25:3 (Kafirler) O'nu (Allah'i) bırakıp, hiçbir şey yaratamayan, bilakis kendileri yaratılmış olan, kendilerine bile ne zarar ne de fayda verebilen, öldürmeye, hayat vermeye ve ölüleri yeniden diriltip kabirden çıkarmaya güçleri yetmeyen tanrılar edindiler.

25:4 İnkâr edenler: Bu (Kur'an), olsa olsa onun (Muhammed'in) uydurduğu biryalandır. Baska bir zümre de bu hususta kendisine yardım etmiştir, dediler. Böylece onlar hiç şüphesiz haksızlığa ve iftiraya basvurmuşlardır.

25:5 Yine onlar dediler ki: (Bu ayetler), onun, baskasına yazdırıp da

kendisine sabah-aksam okunmakta olan, öncekilere ait masallardır.

25:6 (Resulüm!) De ki: Onu göklerde ve yerdeki gizlilikleri bilen Allah indirdi. Süphesiz O, çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir.

25:7 Onlar (bir de) söyle dediler: Bu ne biçim peygamber; (bizler gibi) yemek yiyor, çarşılarda doluyor! Ona bir melek indirilmeli, kendisiyle birlikte o da uyarıcı olmalıydı!

25:8 Yahut kendisine bir hazine verilmeli veya içinden yeyip (mesakkatsizce geçimini sağlayacağı) bir bahçesi olmalıydı. (Ayrıca) o zalimler (müminlere): Siz, ancak büyüye tutulmuş bir adama uymaktasınız! dediler.

25:9 (Resulüm!) Senin hakkında bak ne biçim temsiller getirdiler! Artık onlar sapmışlardır ve (hidayete) hiçbir yol da bulamazlar.

25:10 Dilerse sana bunlardan daha iyisini, altlarından ırmaklar akan cennetleri verecek ve sana saraylar ihsan edecek olan Allah'ın sani yücedir.

25:11 Onlar üstelik kıyameti de yalan saydılar. Biz ise, kıyameti inkar edenler için alevli bir ateş hazırladık.

25:12 Cehennem atesi uzak bir mesafeden kendilerini görünce, onun öfkelenisini (müthiş kaynamasını) ve uğultusunu isitirler.

25:13 Elleri boyunlarına bağlı olarak onun (cehennemin) dar bir yerine atıldıkları zaman, oracıkta yokoluvermeyi isterler.

25:14 (Onlara söyle denir:) Bugün (yalnız) bir defa yok olmayı istemeyin; aksine birçok defalar yok olmayı isteyin!

25:15 De ki: Bu mu daha iyi, yoksa takva sahiplerine vadedilen ebedilik cenneti mi? Orası, onlar için bir mükafat ve (huzura kavuşacakları) bir varis yeridir.

25:16 Onlar için orada ebedi kalmak üzere diledikleri her şey vardır. İşte bu, Rabbinin üzerine (aldığı ve yerine getirilmesi) istenen bir vaaddir.

25:17 O gün Rabbin onları ve Allah'tan başka taptikları şeyleri toplar da, der ki: Su kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa kendileri mi yoldan çıktılar?

25:18 Onlar: Seni tenzih ederiz. Seni bırakıp da başka dostlar edinmek bize yarasmaz; fakat sen onlara ve atalarına o kadar bol nimet verdin ki, sonunda (seni) anmayı unuttular ve helaki hak eden bir kavim oldular, derler.

25:19 (Bunun üzerine ötekilere hitaben söyle denir:) İşte (taptiklarınız), söylediklerinizde sizi yalancı çıkardılar. Artık ne (azabınızı) geri çevirebilir, ne de bir yardım temin edebilirsiniz. İçinizden zulmedenlere büyük bir azap tattıracağız!

25:20 (Resulüm!) Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberler de hiç süphesiz yemek yerler, çarşılarda dolasıldılar. (Ey insanlar!) Sizin bir kısmınızı diğer bir kısmınıza imtihan (vesilesi) kıldık; (bakalım) sabredek misiniz? Rabbin her şeyi hakkıyla görmektedir.

25:21 Bizimle karşılaşmayı (bir gün huzurumuza geleceklerini) ummayanlar: Bize ya melekler indirilmeliydi ya da Rabbimizi görmeliydik, dediler. Andolsun ki onlar kendileri hakkında kibire kapılmışlar ve azgınlıkta pek ileri gitmişlerdir.

25:22 (Fakat) melekleri göreceği gün, günahkarlara o gün hiçbir sevinç

haberi yoktur ve: (Size, sevinmek) yasaktır, yasak! diyeceklerdir.

25:23 Onların yaptıkları her bir (iyi) işi ele alırsanız, onu saçılmış zerreler haline getiririz (değersiz kılarız).

25:24 O gün cennetliklerin kalacakları yer çok huzurlu ve dinlenecekleri yer pek güzeldir.

25:25 O gün gökyüzü beyaz bulutlar ile yarılacak ve melekler bölük bölük indirileceklerdir.

25:26 İşte o gün, gerçek mülk (hükümlerlik) çok merhametli olan Allah'tır. Kafirler için de pek zor bir gündür o.

25:27 O gün, zalim kimse (pısmırlıktan) ellerini isirip söyle der: Keske o peygamberle birlikte bir yol tutsaydım!

25:28 Yazık bana! Keske falancayı (batıl yolcusunu) dost edinmeseydim!

25:29 Çünkü zikir (Kur'an) bana gelmişken o, hakikaten beni ondan saptırdı. Seytan insanı (uçuruma sürükleyip sonra) yüzüstü bırakıp rezil rüsvay eder.

25:30 Peygamber der ki: Ey Rabbim! Kavmim bu Kur'an'ı büsbütün terkettiler.

25:31 (Resulüm!) İşte biz böylece her peygamber için suçlulardan düşmanlar peyda ettik. Hidayet verici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

25:32 İnkâr edenler: Kur'an ona bir defada topluca indirilmeli değil miydi? dediler. Biz onu senin kalbine iyice yerleştirmek için böyle yaptık (parça parça indirdik) ve onu tane tane (ayırarak) okuduk.

25:33 Onların sana getirdikleri hiçbir temsil yoktur ki, (onun karşılığında) sana doğrusunu ve daha açığını getirmeyelim.

25:34 Yüzükoyun cehenneme (sürülüp) toplanacak olanlar; işte onlar, yerleri en kötü, yolları en sapık olanlardır.

25:35 Andolsun biz Musa'ya Kitab'ı verdik, kardeşi Harun'u da ona yardımcı yaptık.

25:36 "Ayetlerimizi yalan sayan kavme gidin" dedik. Sonunda, (yola gelmediklerinden) onları yerle bir ediverdik.

25:37 Nuh kavmine gelince, peygamberleri yalancılıkla itham ettiklerinde onları, suda boğduk ve kendilerini insanlar için bir ibret yaptık. Zalimler için acıklı bir azap hazırladık.

25:38 Ad'ı, Semud'u, Ress halkını ve bunlar arasında daha birçok nesilleri de (inkarciliklarından ötürü) helak ettik.

25:39 Onların her birine (uymaları için) misaller getirdik; (ama öğüt almadıkları için) hepsini kirdik geçirdik.

25:40 (Resulüm!) Andolsun (bu Mekkeli putperestler), bela ve felaket yağmuruna tutulmuş olan o beldeye ugramışlardır. Peki onu görmüyorlar mıydi? Hayır, onlar öldükten sonra dirilmeyi ummamaktadırlar.

25:41 Seni gördükleri zaman: "Bu mu Allah'ın peygamberi olarak gönderdiği!" diyerek hep seni alaya alıyorlar.

25:42 "Sayet tanrılarımıza inanmakta sebat göstermeseydik, gerçekten bizi neredeyse tanrılarımızdan saptıracaktı" diyorlar. Azabi gördükleri zaman, asil kimin yolunun sapık olduğunu bilecekler!

25:43 Kötü duygularını kendisine tanrı edinen kimseyi gördün mü? Sen (Resulüm!) ona koruyucu olabilir misin?

25:44 Yoksa sen, onların çoğunun gerçekten (söz) dinleyeceğini yahut

düşüneceğini mi sanıyorsun? Hayır, onlar hayvanlar gibidir, hatta onlar yolca daha da sapıktırlar.

25:45 Rabbinin gölgeyi nasıl uzattığını görmedin mi? Eğer dilesen, onu elbet hareketsiz kılardı. Sonra biz güneşi, ona delil kıldık.

25:46 Sonra onu (uzayan gölgeyi) yavaş yavaş kendimize çektik (kısalttık).

25:47 Sizin için geceyi örttü, uykuyu istirahat kılan, gündüzü de dağılıp çalışma (zamani) yapan, O'dur.

25:48 Rüzgarları rahmetinin önünde müjdeciler olarak gönderen O'dur. Biz, ölü toprağa can vermek, yarattığımız nice hayvanlara ve nice insanlara su vermek için gökten tertemiz su indirdik.

25:49 Rüzgarları rahmetinin önünde müjdeciler olarak gönderen O'dur. Biz, ölü toprağa can vermek, yarattığımız nice hayvanlara ve nice insanlara su vermek için gökten tertemiz su indirdik.

25:50 Andolsun bunu, insanların öğüt almaları için, aralarında çeşitli şekillerde anlatmışsınız; ama insanların çoğu ille nankörlük edip diretmistir.

25:51 (Resulüm!) Sayet dilesen, elbet her ülkeye bir uyarıcı (peygamber) gönderirdik.

25:52 (Fakat evrensel uyarıcılık görevini sana verdik..) O halde, kafirlere boyun eğme ve bununla (Kur'an ile) onlara karşı olanca gücünle büyük bir savaş ver!

25:53 Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerinki tuzlu ve acı iki denizi salıveren ve aralarına bir engel, asılmaz bir sınır koyan O'dur.

25:54 Sudan (meniden) bir insan yaratıp onu nesep ve sihriyet (kan ve evlilik bağından doğan) yakınlığa dönüştüren O'dur. Rabbinin her şeye gücü yeter.

25:55 (Böyle iken inkarcılar) Allah'ı bırakıp kendilerine ne fayda ne de zarar verebilen şeylere kulluk ediyorlar. Inkarcı da Rabbinin karşı uğrasıp durmaktadır.

25:56 (Resulüm!) Biz seni ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

25:57 De ki: Buna karşılık, sizden, Rabbinin doğru bir yol tutmayı dileyen kimseler (olmanız) dışında herhangi bir ücret istemiyorum.

25:58 Ölümsüz ve daima diri olan Allah'a güvenip dayan. O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarını O'nun bilmesi yeter.

25:59 Gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan, sonra Ars'a istiva eden (ona hükmeden) Rahman'dır. Bunu bir bilene sor.

25:60 Onlara: Rahman'a secde edin! denildiği zaman: "Rahman da neymiş! Bize emrettiğin şeye secde eder miyiz hiç!" derler ve bu emir onların nefretini artırır.

25:61 Gökte burçları var eden, onların içinde bir çerag (güneş) ve nurlu bir ay barındıran Allah, yüceler yücesidir.

25:62 İbret almak veya sükmek isteyen kimseler için gece ile gündüzü birbirini ardınca getiren de O'dur.

25:63 Rahman'ın (has) kulları onlardır ki, yeryüzünde tevazu ile yürürler ve kendini bilmez kimseler onlara laf attığında (incitmeksizin) "Selam!"

derler (geçerler);

25:64 Gecelerini Rablerine secde ederek ve kıyam durarak geçirirler.

25:65 Ve söyle derler: Rabbimiz! Cehennem azabını üzerimizden sav.

Dogrusu onun azabi gelip geçici degil, devamlidir.

25:66 Orasi cidden ne kötü bir yerlesme ve ikamet yeridir!

25:67 (O kullar), harcadiklarında ne israf ne de cimrilik ederler; ikisi arasında orta bir yol tutarlar.

25:68 Yine onlar ki, Allah ile beraber (tuttuklari) baska bir tanriya yalvarmazlar, Allah'in haram kildigi cana haksiz yere kiymazlar ve zina etmezler. Bunlari yapan, günahi (nin cezasini) bulur;

25:69 Kiyamet günü azabi kat kat arttirilir ve onda (azapta) alçaltilmis olarak devamlı kalir.

25:70 Ancak tevbe ve iman edip iyi davranista bulunanlar baskadir; Allahi onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bagislayicidir, engin merhamet sahibidir.

25:71 Kim tevbe edip iyi davranis gösterirse, süphesiz o, tevbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

25:72 (O kullar), yalan yere sahitlik etmezler, bos sözlerle karsilastiklarında vakar ile (oradan) geçip giderler.

25:73 Kendilerine Rablerinin ayetleri hatirlatildiginda ise, onlara karsi sagir ve kör davranmazlar;

25:74 (Ve o kullar): Rabbimiz! Bize gözümüzü aydinlatacak esler ve zürriyetler bagisla ve bizi takva sahiplerine önder kil! derler.

25:75 Iste onlara, sabretmelerine karsilik cennetin en yüksek makami verilecek, orada hürmet ve selamla karsilanacaklardır.

25:76 Orada ebedi kalacaklardır. Orasi ne güzel bir yerlesme ve ikamet yeridir.

25:77 (Resulüm!) De ki: (Kulluk ve) yalvarmanız olmasa, Rabbim size ne diye deger versin? (Ey inkarcilar! Size Resul'un bildirdiklerini) kesinkes yalan saydiniz; onun için azap yakanizi birakmayacaktır!

Sura 26: Ash-Shu'ara

26:1 Ta. Sin. Mim.

26:2 Bunlar, apaçik Kitab'in ayetleridir.

26:3 (Resulüm!) Onlar iman etmiyorlar diye neredeyse kendine kiyacaksın!

26:4 Biz dilesek, onların üzerine gökten bir mucize indiririz de, ona boyunlari egilip kalir.

26:5 Kendilerine, o çok esirgeyici Allah'tan hiçbir yeni öğüt gelmez ki, ondan yüz çevirmesinler.

26:6 Üstelik (ona) "yalandır" derler; fakat alay edip durduklari seylerin haberleri yakinda onlara gelecektir.

26:7 Yeryüzüne bir bakmazlar mi! Orada her güzel çiftten nice bitkiler yetistirdik.

26:8 Süphesiz bunlarda (Allah'in kudretine) bir nisane vardır; ama çoğu iman etmezler.

26:9 Süphe yok ki Rabbin, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

26:10 Hani Rabbin Musa'ya: O zalimler guruhuna, Firavun'un kavmine git. Hala

(baslarına gelecekten) sakinmayacaklar mi onlar? diye seslenmisti.

26:11 Hani Rabbin Musa'ya: O zalimler guruhuna, Firavun'un kavmine git. Hala (baslarına gelecekten) sakinmayacaklar mi onlar? diye seslenmisti.

26:12 Musa söyle dedi: Rabbim! Dogrusu, beni yalancilikla suçlamalarından korkuyorum.

26:13 (Bu durumda) içim daralir, dilim dönmez; onun için Harun'a da elçilik ver.

26:14 Onların bana isnad ettikleri bir suç da var. Bundan ötürü beni öldürmelerinden korkuyorum.

26:15 Allah buyurdu: Hayir (seni asla öldüremezler)! İkiniz mucizelerimizle gidin. Süphesiz ki, biz sizinle beraberiz, (her şeyi) isitmekteyiz.

26:16 Haydi Firavun'a gidip deyin ki: Gerçekten biz, alemlerin Rabbi'nin elçisiyiz;

26:17 Israilogullarını bizimle beraber gönder.

26:18 (Kendisine Allah'ın emri teblig edilince Firavun) dedi ki: Biz seni çocukken himayemize alıp büyütmedik mi? Hayatının birçok yıllarını aramızda geçirmedin mi?

26:19 Sonunda o yaptığın (kötü) işi de yaptın. Sen nankörün birisin!

26:20 Musa: Ben, dedi, o işi o anda sonunun ne olacağını bilmeyerek yaptım

26:21 Sizden korkunca da hemen aranızdan kaçtım. Sonra Rabbim bana hikmet bahsetti ve beni peygamberlerden kildi.

26:22 O nimet diye basıma kaktığın işe, (aslinda) Israilogullarını kendine kul köle etmendir.

26:23 Firavun söyle dedi: Âlemlerin Rabbi dedığın de nedir?

26:24 Musa cevap verdi: Eger isin gerçeğini düşünüp anlayan kişiler olsanız, (itiraf edersiniz ki) O, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin Rabbidir.

26:25 (Firavun) etrafında bulunanlara: İstiyor musunuz? dedi.

26:26 Musa dedi ki: O, sizin de Rabbiniz, daha önceki atalarınızın da Rabbidir.

26:27 Firavun: Size gönderilen bu elçiniz mutlaka delidir, dedi.

26:28 Musa devamla sunu söyledi: Sayet aklınızı kullansanız (anlarsınız ki), O, doğunun, batının ve ikisinin arasında bulunanların Rabbidir.

26:29 Firavun: Benden baskasını tanrı edinirsen, andolsun ki seni zindanlıklardan ederim! dedi.

26:30 Musa: Sana apaçık bir şey getirmiş olsam da mi? dedi.

26:31 Firavun: Doğru söyleyenlerden isen, haydi getir onu! diye karşılık verdi.

26:32 Bunun üzerine Musa asasını atıverdi; bir de ne görsünler, asa apaçık koca bir yılan (oluvermiş)!

26:33 Elini de (koynundan) çıkardı; o da seyredenlere bembeyaz görünen (nur saçan bir şey oluvermiş)!

26:34 Firavun, çevresindeki ileri gelenlere: Bu, dedi, doğrusu çok bilgili bir sihirbaz!

26:35 Sizi sihiriyle yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Şimdi ne buyurursunuz?

26:36 Dediler ki: Onu ve kardesini egle ve sehirlere toplayıcı görevliler

gönder;

26:37 Ne kadar bilgisi derin sihirbaz varsa sana getirsinler.

26:38 Böylece sihirbazlar belli bir günün tayin edilen vaktinde biraraya getirildi.

26:39 Halka: Siz de toplanıyor musunuz (haydi hemen toplanın), denildi.

26:40 (Firavun'un adamları:) Eger üstün gelirlerse, herhalde sihirbazlara uyarız, dediler.

26:41 Sihirbazlar geldiklerinde Firavun'a: Sayet biz üstün gelirsek, muhakkak bize bir ücret vardır değil mi? dediler.

26:42 Firavun cevap verdi: Evet, o takdirde hiç şüphe etmeyin, gözde kimselerden de olacaksınız.

26:43 Musa onlara: Ne atacaksanız atın! dedi.

26:44 Bunun üzerine iplerini ve değneklerini attılar ve: Firavun'un kudreti hakkı için elbette bizler galip geleceğiz, dediler.

26:45 Sonra Musa esasını attı; bir de ne görsünler, onların uydurduklarını yutuveriyor!

26:46 (Bunu görünce) sihirbazlar derhal secdeye kapandılar.

26:47 "Alemlerin Rabbine, iman ettik" dediler.

26:48 "Musa ve Harun'un Rabbine iman ettik".

26:49 Firavun, (kızgınlık içinde) dedi ki: Ben size izin vermeden ona iman ettiniz ha! Demek ki size sihiri öğreten büyüğünüz mü o! Ama şimdi (size yapacağımı göreceksiniz ve) bileceksiniz: Andolsun, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, hepinizi astıracağım!

26:50 "Zararı yok, dediler, (nasıl olsa) biz şüphesiz Rabbimize döneceğiz."

26:51 "Biz, ilk iman edenler olduğumuz için Rabbimizin hatalarımızı bağışlayacağını umuyoruz."

26:52 Musa'ya: Kullarımı geceleyin yola çıkar; çünkü takip edileceksiniz, diye vahyettik.

26:53 Firavun da sehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi:

26:54 "Esasen bunlar, sayıları az, bölük pörçük bir cemaattir."

26:55 "(Böyle iken) kesinkes bizi öfkelenlendirmişlerdir."

26:56 "Biz ise, elbette uyanık (ve yekvücut) bir cemaatiz." (diyor ve dedirtiyordu).

26:57 Ama (sonunda) biz onları (Firavun ve kavmini), bahçelerden, pınarlardan, çıkardık.

26:58 Hazinelelerden ve değerli bir yerlerden.

26:59 Böylece, bunlara İsrailoğullarını mirasçı yaptık.

26:60 Derken (Firavun ve adamları) gün doğumunda onların ardına düştüler.

26:61 İki topluluk birbirini görünce, Musa'nın adamları: İste yakalandık! dediler.

26:62 Musa: Asla! dedi, Rabbim şüphesiz benimledir, bana yol gösterecektir.

26:63 Bunun üzerine Musa'ya: Asan ile denize vur! diye vahyettik. (Vurunca deniz) derhal yarıldı (on iki yol açıldı), her bölük koca bir dağ gibi oldu.

26:64 Ötekilerini de oraya yaklastırdık.

26:65 Musa ve beraberinde bulunanların hepsini kurtardık.
26:66 Sonra ötekilerini suda boğduk.
26:67 Süphesiz bunda bir ibret vardır; ama çokları iman etmiş değillerdir.
26:68 Süphesiz Rabbin, iste O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.
26:69 (Resulüm!) Onlara İbrahim'in haberini de naklet.
26:70 Hani o, babasına ve kavmine: Neye tapıyorsunuz? demisti.
26:71 "Putlara tapıyoruz ve onlara tapmaya devam edeceğiz" diye cevap verdiler.
26:72 İbrahim: Peki, dedi, yalvardığınızda onlar sizi isitiyorlar mı?
26:73 Yahut size fayda ya da zarar verebiliyorlar mı?
26:74 Söyle cevap verdiler: Hayır, ama biz babalarımızı böyle yapar bulduk.
26:75 İbrahim dedi ki: İyi ama, neye taptığınızı (biraz olsun) düşündünüz mü?
26:76 "İster siz, ister eski atalarınız"
26:77 İyi bilin ki onlar benim düşmanımdır; ancak alemlerin Rabbi (benim dostumdur);
26:78 Beni yaratan ve bana doğru yolu gösteren O'dur.
26:79 Beni yediren, içiren O'dur.
26:80 Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur.
26:81 Benim canımı alacak, sonra beni diriltecek O'dur.
26:82 Ve hesap günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum O'dur.
26:83 Rabbim! Bana hikmet ver ve beni iyiler arasına kat.
26:84 Bana, sonra gelecekler içinde, iyilikle anılmak nasip eyle!
26:85 Beni, Naim cennetinin varislerinden kil.
26:86 Babamı da bağışla (ona tevbe ve iman nasip et). Çünkü o sapıklardandır.
26:87 (İnsanların) dirilecekleri gün, beni mahcup etme.
26:88 O gün, ne mal fayda verir ne de evlat.
26:89 Ancak Allah'a kalb-i selim (temiz bir kalp) ile gelenler (o günde fayda bulur).
26:90 (O gün) cennet, takva sahiplerine yaklaştırılır.
26:91 Cehennem de azınlara apaçık gösterilir.
26:92 Onlara: Allah'tan gayri taptıklarınız hani nerede? denilir.
26:93 Size yardım edebiliyorlar mı veya kendilerine (olsun) yardımları dokunuyor mu?..
26:94 Onlar ve azınlık oraya tepetaklak (cehenneme) atılırlar.
26:95 İblis bütün orduları da.
26:96 Orada birbirleriyle çekiserek söyle derler:
26:97 Vallahi, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeyiz.
26:98 Çünkü biz sizi alemlerin Rabbi ile esit tutuyorduk.
26:99 Bizi ancak o günahkarlar saptirdi.
26:100 "Şimdi artık bizim ne sefaatçilerimiz var".
26:101 "Ne de yakın bir dostumuz".
26:102 Ah keske bizim için (dünyaya) bir dönüş daha olsa da, müminlerden olsak!

26:103 Bunda elbet (alinacak) büyük bir ders vardır; ama çokları iman etmezler.

26:104 Süphesiz Rabbin, iste O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

26:105 Nuh kavmi de peygamberleri yalancılıkla suçladılar.

26:106 Kardeşleri Nuh onlara söyle demisti: (Allah'a karşı gelmekten) sakinmaz misiniz?

26:107 Bilin ki ben, size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

26:108 Artık Allah'a karşı gelmekten sakinin ve bana itaat edin.

26:109 Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak alemlerin Rabbidir.

26:110 Onun için, Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

26:111 Onlar söyle cevap verdiler: Sana düşük seviyeli kimseler tabi olup dururken, biz sana iman eder miyiz hiç!

26:112 Nuh dedi ki: Onların yaptıkları hakkında bilgim yoktur.

26:113 Onların hesabi ancak Rabbime aittir. Bir düşünseniz!

26:114 Ben iman eden kimseleri kovacak değilim.

26:115 Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım.

26:116 Dediler ki: Ey Nuh! (Bu davadan) vazgeçmezsen, iyi bil ki, taşlanmışlardan olacaksın!

26:117 Nuh: Rabbim! dedi, kavmim beni yalancılıkla suçladı.

26:118 Artık benimle onların arasında sen hükümünü ver. Beni ve beraberimdeki müminleri kurtar.

26:119 Bunun üzerine biz onu ve beraberindekileri, o dolu geminin içinde (tasıyarak) kurtardık.

26:120 Sonra da geri kalanları suda boğduk.

26:121 Doğrusu bunda büyük bir ders vardır; ama çokları iman etmezler.

26:122 Süphesiz Rabbin, iste O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

26:123 Âd (kavmi) de peygamberleri yalancılıkla suçladı.

26:124 Kardeşleri Hud onlara söyle demisti: (Allah'a karşı gelmekten) sakinmaz misiniz?

26:125 Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

26:126 Artık Allah'a karşı gelmekten sakinin ve bana itaat edin.

26:127 Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak alemlerin Rabbidir.

26:128 Siz her yüksek yere bir alamet dikerek eğleniyor musunuz?

26:129 Temelli kalacağınızı umarak sağlam yapılar mı ediniyorsunuz?

26:130 Yakaladığınız zaman, zorbalara gibi mi yakalınıyorsunuz?

26:131 Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

26:132 Bildiğiniz şeyleri size bol bol veren, Allah'dan korkun.

26:133 "O size verdi: davalar, oğullar".

26:134 "Bahçeler çesmeler." (Allah'a karşı gelmek) den sakinin.

26:135 Doğrusu sizin hakkınızda muazzam bir günün azabından endişe ediyorum.

26:136 (Onlar) söyle dediler: Sen öğüt versen de, vermesen de bizce birdir.

26:137 Bu, öncekilerin geleneginden başka bir şey değildir.

26:138 Biz azaba uğratılacak da değiliz.

26:139 Böylece onu yalancilikla suçladilar; biz de kendilerini helak ettik. Dogrusu bunda büyük bir ibret vardır; ama çoklari iman etmezler.

26:140 Süphesiz Rabbin, iste O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

26:141 Semud (kavmi) de peygamberleri yalancilikla suçladı.

26:142 Kardesleri Salih onlara söyle demisti: (Allah'a karsi gelmekten) sakinmaz misiniz?

26:143 Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

26:144 Artık Allah'a karsi gelmekten sakinin ve bana itaat edin.

26:145 Buna karsi sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak alemlerin Rabbidir.

26:146 Siz burada, güven içinde bırakılacak misiniz (sanirsiniz)?

26:147 "Böyle bahçelerde, çesme baslarında?"

26:148 "Ekinlerin, salkimlari sarkmis hurmaliklarin arasında?"

26:149 (Böyle sanip) daglardan ustaca evler yontuyorsunuz (oyup yapıyorsunuz).

26:150 Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

26:151 "O asirilarin emrine uymayin."

26:152 "Yeryüzünde bozgunculuk yapip dirlik düzenlik vermeyenler(in sözüyle hareket etmeyin).

26:153 Dediler ki: Sen, olsa olsa iyice büyülenmiş birisin!

26:154 Sen de ancak bizim gibi bir insansin. Eger dogru söyleyenlerden isen, haydi bize bir mucize getir.

26:155 Salih: Iste (mucize) bu disi devedir; onun bir su içme hakki vardır, belli bir günün içme hakki da sizindir, dedi.

26:156 Ona bir kötülükle ilismeyin, yoksa sizi muazzam bir günün azabi yakalayiverir.

26:157 Buna ragmen onlar deveyi kestiler; ama pisman da oldular.

26:158 Bunun üzerine onlari azap yakaladi. Dogrusu bunda, büyük bir ders vardır; ama çoklari iman etmezler.

26:159 Süphesiz Rabbin, iste O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

26:160 Lut kavmi de peygamberleri yalancilikla suçladı.

26:161 Kardesleri Lut onlara söyle demisti: (Allah'a karsi gelmekten) sakinmaz misiniz?

26:162 Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.

26:163 Artık Allah'a karsi gelmekten sakinin ve bana itaat edin.

26:164 Buna karsi sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak alemlerin Rabbidir.

26:165 Rabbinizin sizler için yarattigi eslerinizi birakip da, insanlar içinden erkeklere mi yaklasiyorsunuz? Dogrusu siz siniri asmis (sapik) bir kavimsiniz!

26:166 Rabbinizin sizler için yarattigi eslerinizi birakip da, insanlar içinden erkeklere mi yaklasiyorsunuz? Dogrusu siz siniri asmis (sapik) bir kavimsiniz!

26:167 Onlar söyle dediler: Ey Lut! (Bu davadan) vazgeçmezsen, iyi bil ki, sürgün edilmislerden olacaksın!

26:168 Lut: Dogrusu, dedi, ben sizin bu isinizden tiksiniyorum!

26:169 Rabbim! Beni ve ailemi, onların yapageldiklerinden (vebalinden) kurtar.

26:170 Bunun üzerine onu ve bütün ailesini kurtardık.
26:171 Ancak bir kocakari müstesna. O, geride kalanlardan (oldu).
26:172 Sonra diğerlerini helak ettik.
26:173 Üzerlerine öyle bir yağmur yagdırdık ki... Uyarılanların (fakat yola gelmeyenlerin) yağmuru ne de kötü!
26:174 Elbet bunda büyük bir ibret vardır; fakat çokları iman etmezler.
26:175 Süphesiz Rabbin, iste O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.
26:176 Eyke halkı da peygamberleri yalancılıkla suçladı.
26:177 Suayb onlara söyle demisti: (Allah'a karşı gelmekten) sakinmez misiniz?
26:178 Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.
26:179 Artık Allah'a karşı gelmekten sakinin ve bana itaat edin.
26:180 Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan, ancak alemlerin Rabbidir.
26:181 Ölçüyü tastamam yapın, (insanların hakkını) eksik verenlerden olmayın.
26:182 Doğru terazi ile tartın.
26:183 İnsanların hakkı olan şeyleri kısmayın. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.
26:184 Sizi ve önceki nesilleri yaratan (Allah) dan korkun.
26:185 Onlar söyle dediler: Sen, olsa olsa iyice büyülenmiş birisin!
26:186 Sen de, ancak bizim gibi bir besersin. Bilki, biz seni ancak yalancılardan biri sayıyoruz.
26:187 Sayet doğru sözlülerden isen, üstümüze gökten azap yağdır.
26:188 Suayb: Rabbin yaptıklarınızı en iyi bilendir, dedi.
26:189 Velhasil onu yalancı saydılar da, kendilerini o gölge gününün azabi yakalayiverdi. Gerçekten o, muazzam bir günün azabi idi!
26:190 Dogrusu bunda büyük bir ders vardır; ama çokları iman etmezler.
26:191 Süphesiz Rabbin, iste O, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.
26:192 Muhakkak ki o (Kur'an) alemlerin Rabbinin indirmesidir.
26:193 (Resulüm!) Onu Ruhul-emin (Cebrail) indirdi.
26:194 Senin kalbine; uyarıcılardan olman için,
26:195 Apaçık Arapça bir dille.
26:196 O, süphesiz daha öncekilerin kitaplarında da vardır.
26:197 Beni İsrail bilginlerinin onu bilmesi, onlar için bir delil değil midir?
26:198 Biz onu Arapça bilmeyenlerden birine indirseydik de,
26:199 Bunu onlara o okusaydı, yine ona iman etmezlerdi.
26:200 Onu günahkarların kalplerine böyle soktuk.
26:201 Onun için, acikli azabi görünceye kadar ona iman etmezler.
26:202 İste bu (azap) onlara, kendileri farkında olmadan, ansizin geliverecektir.
26:203 O zaman: Bize (iman etmemiz için) mühlet verilir mi acaba? diyeceklerdir.
26:204 (Durmadan mucize talebiyle) onlar bizim azabimizi mi çarçabuk istiyorlardı?
26:205 Ne dersin! Eger biz onları yıllarca yasatsak.

26:206 Sonra tehdit edilmekte olduklari (azap) baslarına gelse!
26:207 Faydalandirildiklari nimetler onlara hiç yarar saglamayacaktır.
26:208 Bununla birlikte hangi memleketi, helak ettikse muhakkak onu uyarici (peygamberleri) olmustur.
26:209 (Onlar)ihtar edilmistir ve biz zülmetmis degilizdir.
26:210 O'nu (Kur'an'i) seytanlar indirmede.
26:211 Bu onlara düsmez; zaten güçleri de yetmez.
26:212 Süphesiz onlar, vahyi isitmekten uzak tutulmuslardir.
26:213 O halde sakın Allah ile beraber baska tanriya kulluk edip yalvarma, sonra azap edilenlerden olursun!
26:214 (Önce) en yakin akrabani uyar.
26:215 Sana uyan müminlere (merhamet) kanadini indir.
26:216 Sayet sana karsi gelirlerse de ki: Ben sizin yaptiklarinizdan muhakkak ki uzagim.
26:217 Sen O mutlak galip ve engin merhamet sahibine güvenip dayan.
26:218 O ki, (gece namaza) kalktigin zaman seni görüyor.
26:219 Secde edenler arasinda dolasmani da (görüyor).
26:220 Çünkü her seyi isiten, her seyi bilen O'dur.
26:221 Seytanlarin ise kime inecegini size haber vereyim mi?
26:222 Onlar, günaha, iftiraya düskün olan herkesin üstüne inerler.
26:223 Bunlar, (seytanlara) kulak verirler ve onların çogu yalancidirlar.
26:224 Sairler(e gelince), onlara da sapiklar uyarlar.
26:225 Baksana onlar her vadide saskin saskin dolasirlar.
26:226 Ve onlar yapamayacaklari seyleri söylerler.
26:227 Ancak iman edip iyi isler yapanlar, Allah'i çok çok ananlar ve haksizliga ugratildiklarinda kendilerini savunanlar baskadir.
Haksizlik edenler, hangi dönüse (hangi akibete) döndürüleceklerini yakinda bileceklerdir.

Sura 27: An-Naml

27:1 Ta. Sin. Bunlar Kur'an'in, (gerçekleri) açıklayan Kitab'in ayetleridir.
27:2 İman eden müminler için bir hidayet rehberi ve bir müjdedir.
27:3 Onlar ki, namazi kılarlar, zekati verirler ve ahirete de kesin olarak inanirlar.
27:4 Süphesiz biz, ahirete inanmayanların islerini kendilerine süslü gösterdik; o yüzden bocalar dururlar.
27:5 İste bunlar, azabi en ağır olanlardir; ahirette en çok ziyana ugrayacaklar da onlardir.
27:6 (Resulüm!) Süphesiz ki bu Kur'an, hikmet sahibi ve her seyi bilen Allah tarafından sana verilmektedir.
27:7 Hani Musa, ailesine söyle demisti: Gerçekten ben bir ates gördüm. (Gidip) size oradan bir haber getirecegim, yahut bir ates parçası getirecegim, umarim ki isinirsiniz!
27:8 Oraya geldiginde söyle seslenildi: Atesin bulundugu yerdeki ve çevresindekiler mübarek kilinmistir! Âlemlerin Rabbi olan Allah, eksikliklerden münezzehtir!

27:9 Ey Musa! İyi bil ki, ben, mutlak galip ve hikmet sahibi olan Allah'im!

27:10 Asani at! Musa (asayi atip) onu yılan gibi deprenir görünce dönüp arkasına bakmadan kaçtı. (Kendisine dedik ki): Ey Musa! Korkma; çünkü benim huzurumda peygamberler korkmaz.

27:11 Ancak, kim haksızlık eder, sonra, islediği kötülük yerine iyilik yaparsa, bilsin ki ben (ona karşı da) çok bağışlayıcıyım, çok merhamet sahibiyim.

27:12 Elini koynuna sok da kusursuz bembeyaz çıksın. Dokuz mucize ile Firavun ve kavmine (git). Çünkü onlar artık yoldan çıkmış bir kavim olmuşlardır.

27:13 Mucizelerimiz onların gözleri önüne serilince: "Bu, apaçık bir büyüdür" dediler.

27:14 Kendileri de bunlara yakinen inandıkları halde, zulüm ve kibirlerinden ötürü onları inkar ettiler. Bozguncuların sonunun nice olduğuna bir bak!

27:15 Andolsun ki biz, Davud'a ve Süleyman'a ilim verdik. Onlar: Bizi, mümin kullarının birçoğundan üstün kılan Allah'a hamd olsun, dediler.

27:16 Süleyman Davud'a varis oldu ve dedi ki: Ey insanlar! Bize kus dili öğretildi ve bize her şeyden (nasip) verildi. Doğrusu bu apaçık bir lütuftur.

27:17 Süleyman'ın, cinlerden, insanlardan ve kuslardan mütesekkil orduları toplandı; hepsi birarada (onun tarafından) düzenli olarak sevk ediliyordu.

27:18 Nihayet Karınca vadisine geldikleri zaman, bir karınca: Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin; Süleyman ve ordusu farkına varmadan sizi ezmesin! dedi.

27:19 (Süleyman) onun sözünden dolayı gülümsedi ve dedi ki: Ey Rabbim! Beni, gerek bana gerekse ana-babama verdiğin nimete sükmeye ve hosnut olacağını iyi işler yapmaya muvaffak kıl. Rahmetinle, beni iyi kulların arasına kat.

27:20 (Süleyman) kusları gözden geçirdi ve şöyle dedi: Hüdhd'ü niçin göremiyorum? Yoksa kayıplara mı karıştı?

27:21 Ya bana (mazeretini gösteren) apaçık bir delil getirecek ya da onun canını iyice yakacağım yahut onu boğazlayacağım!

27:22 Çok geçmeden (Hüdhd) gelip: Ben, dedi, senin bilmediğin bir şeyi öğrendim. Sebe'den sana çok doğru (ve önemli) bir haber getirdim.

27:23 Gerçekten, onlara (Sebe'lilere) hükümdarlık eden, kendisine her şey verilmiş ve büyük bir tahti olan bir kadınla karşılaştım.

27:24 Onun ve kavminin, Allah'i bırakıp güneşe secde ettiklerini gördüm. Seytan, kendilerine yaptıklarını süslü göstermiş de onları doğru yoldan alıkoymuş. Bunun için doğru yolu bulamıyorlar.

27:25 (Seytan böyle yapmış ki) göklerde ve yerde gizlenenini açığa çıkaran, gizlediğinizi ve açıkladığınızı bilen Allah'a secde etmesinler.

27:26 (Halbuki) büyük Ars'in sahibi olan Allah'tan başka tanrı yoktur.

27:27 (Süleyman Hüdhd'e) dedi ki: Doğru mu söyledin, yoksa yalancılardan misin, bakacağız.

27:28 Su mektubumu götür, onu kendilerine ver, sonra onlardan biraz çekil de, ne sonuca varacaklarına bak.

27:29 (Süleyman'ın mektubunu alan Sebe'melikesi,) "Beyler, ulular! Bana çok önemli bir mektup bırakıldı" dedi.

27:30 "Mektup Süleyman'dandır, rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla (başlamakta) dir."

27:31 "Bana bas kaldırmayın, teslimiyet gösterip bana gelin, diye (yazmaktadır)".

27:32 (Sonra Melike) dedi ki: Beyler, ulular! Bu isimde bana bir fikir verin. (Bilirsiniz) siz yanımda olmadan (size danışmadan) hiçbir işi kestirip atmam.

27:33 Onlar, su cevabı verdiler: Biz güçlü kuvvetli kimseleriz, zorlu savaş erbabiyiz; buyruk ise senindir; artık ne buyuracağını sen düşün.

27:34 Melike: Hükümdarlar bir memlekete girdiler mi, orayı perisan ederler ve halkının ulularını alçaltırlar. (Herhalde) onlar da böyle yapacaklardır, dedi.

27:35 Ben (şimdi) onlara bir hediye göndereyim de, bakayım elçiler ne (gibi bir sonuç) ile dönecekler.

27:36 (Elçiler, hediyelerle) Süleyman'a gelince şöyle dedi: Siz bana mal ile yardım mı ediyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha iyidir. Hediyeyle (ben değil) siz sevinirsiniz.

27:37 (Ey elçi!) Onlara dön; iyi bilsinler ki, kendilerine asla karşı koyamayacakları ordularla gelir, onları muhakkak surette hor ve hakir halde oradan çıkarırız!

27:38 (Sonra Süleyman müsavirlerine) dedi ki: Ey ulular! Onlar teslimiyet gösterip bana gelmeden önce, hanginiz o melikenin tahtını bana getirebilir?

27:39 Cinlerden bir ifrit: Sen makamından kalkmadan ben onu sana getiririm. Gerçekten bu işe gücüm yeter ve bana güvenebilirsiniz, dedi.

27:40 Kitaptan (Allah tarafından verilmiş) bir ilmi olan kimse işe: Gözünü açıp kapamadan ben onu sana getiririm, dedi. (Süleyman) onu (melikenin tahtını) yanbasına yerleşmiş olarak görünce: Bu, dedi, şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sinamak üzere Rabbimin (gösterdiği) lütfündendir. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur, nankörlük edene gelince, o bilsin ki, Rabbimin hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, çok kerem sahibidir.

27:41 (Süleyman devamla) dedi ki: Onun tahtını bilemeyeceği bir hale getirin; bakalım tanıyacak mı, yoksa tanıyamayanlar arasında mı olacak.

27:42 Melike gelince: Senin tahtın da böyle mi? dendi. O şöyle cevap verdi: Tıpkı o! (Süleyman şöyle dedi): Bize daha önce (Allah'tan) bilgi verilmiş ve biz müslüman olmuştuk.

27:43 Onu, Allah'tan başka taptığı şeyler (o zamana kadar tevhid dinine girmekten) alıkoymuştu. Çünkü kendisi inkarcı bir kavimden.

27:44 Ona: Köşke gir! dendi. Melike onu görünce derin bir su sandı ve etegini yukarı çekti. Süleyman: Bu, billurdan yapılmış, seffaf bir zemindir, dedi. Melike de di ki: Rabbim! Ben gerçekten kendime yazık etmişim. Süleymanla beraber alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum.

27:45 Andolsun ki, "Allah'a kulluk edin!" (demesi için) Semud kavmine kardeşleri Salih'i gönderdik. Hemen birbiriyle çekisen iki zümre

oluverdiler.

27:46 Salih dedi ki: Ey kavmim! İyilik dururken niçin kötülüğe kosuyorsunuz? Allah'tan magfired dileseniz olmaz mi? Belki size merhamet edilir.

27:47 Söyle dediler: Senin ve beraberindekilerin yüzünden ugursuzluga ugradik. Salih: Size çöken ugursuzluk (sebebi), Allah katinda (yazili) dir. Hayir, siz imtihana çekilen bir kavimsiniz, dedi.

27:48 O şehirde dokuz kişi (elebasi) vardı ki, bunlar yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlar, iyilik tarafına hiç yanasmiyorlardı.

27:49 Allah'a and içerek birbirlerine söyle dediler: Gece ona ve ailesine baskın yapalım (hepsini öldürelim); sonra da velisine: "Biz (Salih) ailesinin yok edilisi sırasında orada degildik, inanin ki dogru söylüyoruz" diyelim.

27:50 Onlar böyle bir tuzak kurdular. Biz de kendileri farkında olmadan, onların planlarını altüst ettik.

27:51 Bak iste, tuzaklarının akibeti nice oldu: Onları da; (kendilerine uyan) kavimlerini de (nasıl) toptan helak ettik!

27:52 İste haksizlikleri yüzünden çökmüş evleri! Anlayan bir kavim için elbette bunda bir ibret vardır.

27:53 İman edip Allah'a karşı gelmekten sakınanları ise kurtardık.

27:54 Lut'u da (peygamber olarak kavmine gönderdik.) Kavmine söyle demisti: Göz göre göre hala o hayasizliği yapacak misiniz?

27:55 (Bu ilahi ikazdan sonra hala) siz, ille de kadınları birakip şehvetle erkeklere yaklaşıyor musunuz? Doğrusu siz, beyinsizlikte devam edegelen bir kavimsiniz!

27:56 Kavminin cevabı sadece: "Lut ailesini memleketinizden çıkarın; çünkü onlar (bizim yaptıklarımızdan) uzak kalmak isteyen insanlarmış!" demelerinden ibaret oldu.

27:57 Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık. Yalnız karısı müstesna; onun geride (azaba uğrayanların içinde) kalmasını takdir ettik.

27:58 Onların üzerlerine müthiş bir yağmur indirdik. Bu sebeple, uyarılan (fakat aldirmayan) ların yağmuru ne kötü olmuştur!

27:59 (Resulüm!) De ki: Hamd olsun Allah'a, selam olsun seçkin kıldığı kullarına. Allah mi daha hayırlı, yoksa O'na kostukları ortaklar mi?

27:60 (Onlar mi hayırlı) yoksa gökleri ve yeri yaratan, gökten size su indiren mi? O suyla, bir ağacını bile bitirmeye gücünüzün yetmediği güzel güzel bahçeler bitirdik. Allah'tan başka bir tanrı mi var! Doğrusu onlar sapıklıkta devam eden bir gürühtür.

27:61 (Onlar mi hayırlı) yoksa yeryüzünü oturmaya elverişli kılan, aralarından (yer altından ve üstünden) nehirler akıtan, arz için sabit dağlar yaratan, iki deniz arasına engel koyan mi? Allah'tan başka bir tanrı mi var! Doğrusu onların çogu (hakikatleri) bilmiyorlar.

27:62 (Onlar mi hayırlı) yoksa darda kalana kendine yalvardığı zaman karşılık veren ve (başındaki) sıkıntıyı gideren, sizi yeryüzünün hakimleri kılan mi? Allah'tan başka bir tanrı mi var! Ne kadar da kit düşünüyorsunuz!

27:63 (Onlar mi hayırlı) yoksa karanın ve denizin karanlıkları içinde

size yolu bulduran, rahmetinin (yagmurun) önünde rüzgarlari müjdeci olarak gönderen mi? Allah'tan baska bir tanri mi var! Allah, onların kostuklari ortaklardan çok yücedir, münezzehtir.

27:64 (Onlar mi hayirli) yoksa ilk bastan yaratan, sonra yaratmayi tekrar eden ve sizi hem gökten hem yerden riziklandiran mi? Allah'tan baska bir tanri mi var! De ki: Eger dogru söylüyorsanız siz kesin delilinizi getirin!

27:65 De ki: Göklerde ve yerde, Allah'tan baska kimse gaybi bilmez. Ve onlar ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.

27:66 Hayir; onların ahiret hakkındaki bilgileri yetersiz kalmistir.

Dahasi, bu hususta süphe içindedirler. Bunun da ötesinde, onlar ahiretten yana kördürler.

27:67 Inkarçilar dediler ki: Sahi, biz ve atalarimiz, toprak olduktan sonra, gerçekten (diriltip) çıkarilacak miyiz?

27:68 Andolsun ki, bu tehdit bize yapıldigi gibi, daha önce atalarimize da yapılmistir. Bu, öncekilerin masallarından baska bir sey degildir.

27:69 De ki: Yeryüzünde gezin de, günahkarların akibeti nice oldu, görün!

27:70 (Resulüm!) Onların yüzünden tasalanma, kurmakta olduklari tuzaklardan ötürü sikinti duyma.

27:71 Onlar: Eger dogru sözlü iseniz (söyleyin bakalim) bu tehdit ne zaman gerçekleşecek? derler.

27:72 De ki: Çabucak gelmesini istediginiz şeyin (azabin) bir kısmi herhalde yakinda basiniza gelecektir.

27:73 Süphesiz Rabbin, insanlara karşı lütuf sahibidir; fakat insanların çoğu sükretmezler.

27:74 Rabbin elbette onların kalplerinin gizlediklerini de, açığa vurduklarini da bilir.

27:75 Gökte ve yerde göze görünmeyen hiçbir sey yoktur ki, apaçik bir kitapta (levhi mahfuzda) bulunmasin.

27:76 Dogrusu bu Kur'an, Israilogullarina, hakkında ihtilaf edegeldikleri şeylerin pek çoğunu anlatmaktadır.

27:77 Ve o, müminler için gerçekten bir hidayet rehberi ve rahmettir.

27:78 Rabbin süphesiz, onlar arasında hükmünü verecektir. O, mutlak galiptir, her şeyi bilendir.

27:79 O halde sen Allah'a güvenip dayan. Çünkü sen apaçik hakikat üzeresin.

27:80 Bil ki sen ölümlere isittiremezsin, arkalarını dönüp giderlerken sağirlara da daveti duyuramazsin.

27:81 Sen körleri sapikliklarından çevirip dogru yola getiremezsin. Ancak ayetlerimize inanip da teslim olanlara duyurabilirsin.

27:82 O söz baslarına geldiği (kiyamet yaklastigi) zaman, onlara yerden bir dabbe (mahluk) çıkaririz da, bu onlara insanların ayetlerimize kesin bir iman getirmemis olduklarını söyler.

27:83 O gün, her ümmet içinden ayetlerimizi yalan sayanlardan bir cemaat toplariz da onlar toplu olarak (hesap yerine) sevk edilirler.

27:84 Nihayet, (hesap yerine) geldikleri zaman Allah buyurur: Siz benim

ayetlerimi, ne oldugunu kavramadan yalan saydiniz öyle mi? Degilse yaptiginiz neydi?

27:85 Yaptiklari haksizliktan ötürü, (azaba ugrayacaklarini bildiren) o söz gerçeklestirilmistir; artik onlar konusamazlar.

27:86 Dinlensinler diye geceyi (karanlik) ve (çalissinlar diye) gündüzü aydinlik kildigimizi görmediler mi? Iman eden bir kavim için elbette bunda birçok ibretler vardır.

27:87 Sur'a üfürüldüğü gün, -Allah'in diledikleri müstesna-, göklerde ve yerde bulunanlar hep dehsete kapilir. Hepsi boyunlari bükük olarak O'na gelirler.

27:88 Sen daglari görürsün de, onlari yerinde durur sanirsin. Oysa onlar bulutlarin yürümesi gibi yürümektedirler. (Bu,) her şeyi sapaşlam yapan Allah'in sanatidir. Süphesiz ki O, yaptiklarinizdan tamamıyla haberdardir.

27:89 Kim iyilikle (ilahi huzura) gelirse, ona daha iyisi verilir. Ve onlar o gün korkudan emin kalirlar.

27:90 (Rablerinin huzuruna) kötülükle gelen kimseler ise yüzükoyun cehenneme atirlarlar. (Onlara) "Ancak yaptiklarinizin karsiligini görmektesiniz!" (denir).

27:91 (De ki:) Ben ancak, bu sehrin (Mekke'nin) Rabbine -ki O burayi dokunulmaz kilmistir- kulluk etmekle emrolundum. Her şey de zaten O'na aittir. Bana müslümanlardan olmam " emredildi.

27:92 "Ve Kur'an'i okumam (emredildi). Artik kim dogru yola gelirse, yalnız kendisi için gelmiş olur; kim de saparsa ona de ki: Ben sadece uyaricilerdanim.

27:93 Ve söyle de: Hamd Allah'a mahsustur. O, ayetlerini size gösterecek, siz de onlari görüp taniyacaksınız (ama artik faydasi olmayacaktır). Rabbin, yaptiklarinizdan habersiz degildir.

Sura 28: Al-Qasas

28:1 Ta. Sin. Mim.

28:2 Bunlar, apaçik Kitab'in ayetleridir.

28:3 Iman eden bir kavim için (faydali olmak üzere) Musa ile Firavun'un haberlerinden bir kismini sana gerçek sekliyle nakledeceğiz.

28:4 Firavun, (Misir) topraginda gerçekten azmış, halkini çeşitli zümrelere bölmüştü. Onlardan bir zümreyi güçsüz buluyor, bunlarin ogullarini bogazliyor, kızlarini ise sag birakiyordu. Çünkü o bozgunculardandı.

28:5 Biz ise, o yerde güçsüz düşürülenlere lütufta bulunmak, onlari önderler yapmak ve onlari (mukaddes topraklara) varis kilmak istiyorduk.

28:6 Ve o yerde onlari hakim kilmak; Firavun ile Haman'a ve ordularina, onlardan (Israilogullarından gelecek diye) korktuklari şeyi göstermek (istiyorduk).

28:7 Musa'nin anasina: Onu emzir, kendisine zarar geleceğinden endiselendiginde onu denize (Nil nehrine) birakiver, hiç korkup kaygılanma, çünkü biz onu sana geri vereceğiz ve onu peygamberlerden biri yapacağız, diye bildirdik.

28:8 Nihayet Firavun ailesi onu yitik çocuk olarak (nehirden) aldı. O, sonunda kendileri için bir düşman ve bir tasa olacaktı. Süphesiz Firavun ile Haman ve askerleri yanlış yolda idiler.

28:9 Firavun'un karısı (sepetin içinden erkek çocuk çıkınca kocasına:) Benim ve senin için göz aydınlığıdır! Onu öldürmeyin, belki bize faydası dokunur, ya da onu evlat ediniriz, dedi. Halbuki onlar (isin sonunu) sezemiyorlardı.

28:10 Musa'nın anasının yüreğinde yalnızca çocuğunun tasası kaldı. Eger biz, (vadimize) inananlardan olması için onun kalbini pekistirmemiş olsaydık, neredeyse ismi meydana çıkaracaktı.

28:11 Annesi Musa'nın ablasına: Onun izini takip et, dedi. O da, onlar farkına varmadan uzaktan kardeşini gözetledi.

28:12 Biz daha önceden (annesine geri verilinceye kadar) onun süt annelerini kabulüne (emmesine) müsaade etmedik. Bunun üzerine ablası: Size, onun bakımını namınıza üstlenecek, hem de ona iyi davranacak bir aile göstereyim mi? dedi.

28:13 Böylelikle biz onu, anasına, gözü aydın olsun, gam çekmesin ve Allah'ın vadinin gerçek olduğunu bilsin diye geri verdik. Fakat yine de pek çoğu (bunu) bilmezler.

28:14 Musa yigitlik çağına erip olgunlaşınca, biz ona hikmet ve ilim verdik. İşte güzel davranışları biz böylece mükafatlandırırız.

28:15 Musa, ahalisinin habersiz olduğu bir sırada sehre girdi. Orada, biri kendi tarafından, diğeri düşman tarafından olan iki adamı birbiriyle döğüsür buldu. Kendi tarafından olanı, düşmana karşı ondan yardım diledi. Musa da ötekine bir yumruk vurup ölümüne sebep oldu. (Bunun üzerine:) Bu şeytan isidir. O, gerçekten saptirici, apaçık bir düşman, dedi.

28:16 Musa: Rabbim! Doğrusu kendime zulmettim (basıma is açtım). Beni bağışla dedi, Allah da onu bağışladı. Çünkü, çok bağışlayıcı, çok esirgeyici olan ancak O'dur.

28:17 Musa: Rabbim! Bana lütfettığın nimetlere andolsun ki, artık suçlulara (ve suça itenlere) asla arka çıkmayacağım, dedi.

28:18 Şehirde korku içinde, (etrafi) gözetleyerek sabahladı. Bir de ne görsün, dün kendisinden yardım isteyen kimse, feryat ederek yine ondan imdat istiyor. Musa ona (yardım isteyeneye) dedi ki: Doğrusu sen, besbelli bir azginsin!

28:19 Musa, ikisinin de düşmanı olan adamı yakalamak isteyince, o adam dedi ki: Ey Musa! Dün bir cana kiydigin gibi, bana da mi kiymak istiyorsun? Demek, düzelticilerden olmak istemiyor da, bu yerde ille yaman bir zorba olmayı arzuluyorsun sen!

28:20 Şehrin öbür ucundan bir adam kosarak geldi: Ey Musa! İleri gelenler seni öldürmek için hakkında müzakere ediyorlar. Derhal (buradan) çık! İnan ki ben senin iyiliğini isteyenlerdenim, dedi.

28:21 Musa korka korka, (etrafi) gözetleyerek oradan çıktı. "Rabbim! Beni zalimler gürhundan kurtar" dedi.

28:22 Medyen'e doğru yöneldiğinde: Umarım, Rabbim beni doğru yola iletir, dedi.

28:23 Musa, Medyen suyuna varınca, orada (hayvanlarını) sulayan bir çok insan buldu. Onların gerisinde de, (hayvanlarını) engelleyen iki kadın gördü. Onlara: Derdiniz nedir? dedi. Söyle cevap verdiler: Çobanlar sulayıp çekilmeden biz (onların içine sokulup hayvanlarımızı) sulamayız; babamız da çok yaşlıdır.

28:24 Bunun üzerine Musa, onların yerine (davarlarını) sulayıverdi. Sonra gölgeye çekildi ve: Rabbim! Doğrusu bana indireceğin her hayra (lütfuna) muhtacım, dedi.

28:25 Derken, o iki kadından biri utana utana yürüyerek ona geldi: Babam, dedi, bizim yerimize (hayvanları) sulamanın karşılığını ödemek için seni çağırıyor. Musa, ona (Hz. Suayb'a) gelip basından geçeni anlatınca o: Korkma, o zalim kavimden kurtuldun, dedi.

28:26 (Suayb'ın) iki kızından biri: Babacığım! Onu ücretle (çoban) tut. Çünkü ücretle istihdam edeceğin en iyi kimse, güçlü ve güvenilir olandır, dedi.

28:27 (Suayb) dedi ki: Bana sekiz yıl çalışmana karşılık su iki kizimden birini sana nikahlamak istiyorum. Eğer on yıla tamamlarsan artık o kendinden; yoksa sana ağırlık vermek istemem. İnşallah beni iyi kimselerden (isverenlerden) bulacaksın.

28:28 Musa söyle cevap verdi: Bu benim aramdadır. Bu iki süreden hangisini doldurursam doldurayım, demek ki bana karşı husumet yok. Söylediklerimize Allah vekildir.

28:29 Sonunda Musa süreyi doldurup ailesiyle yola çıkınca, Tur tarafından bir ateş gördü. Ailesine: Siz (burada) bekleyin; ben bir ateş gördüm, belki oradan size bir haber yahut ısınmanız için bir ateş parçası getiririm, dedi.

28:30 Oraya gelince, o mübarek yerdeki vadinin sağ kıyısından, (oradaki) ağaç tarafından kendisine söyle seslenildi: Ey Musa! Bil ki ben, bütün alemlerin Rabbi olan Allah'im.

28:31 Ve "Asanı at!" (denildi). Musa (attığı) asayı yılan gibi deprenir görünce, dönüp arkasına bakmadan kaçtı. "Ey Musa! Beri gel, korkma. Çünkü sen emniyette olanlardansın" (buyuruldu).

28:32 "Elini koynuna sok; kusursuz, bembeyaz çıkacaktır. Korkudan (açılan) kollarını kendine çek. İşte bu ikisi Firavun ve onun adamlarına karşı Rabbin tarafından iki kesin delildir. Çünkü onlar, yoldan çıkan bir kavim olmuşlardır" (diye seslenildi).

28:33 Musa dedi ki: Rabbim! Ben onlardan birini öldürmüştüm, beni öldürmelerinden korkuyorum.

28:34 Kardeşim Harun'un dili benimkinden daha düzgündür. Onu da beni doğrulayan bir yardımcı olarak benimle birlikte gönder. Zira bana yalancılık ithamında bulunmalarından endişe ediyorum.

28:35 Allah buyurdu: Seni kardeşinle destekleyeceğiz ve size öyle bir kudret vereceğiz ki, ayetlerimiz (mucize yardımlarımız) sayesinde onlar size erişemeyecekler. Siz ve size tabi olanlar üstün geleceksiniz.

28:36 Musa onlara apaçık ayetlerimizi getirince: Bu, olsa olsa uydurulmuş bir sihirdir. Biz önceki atalarımızdan böylesini isitmemiştik, dediler.

28:37 Musa söyle dedi: Rabbim, kendi katından kimin hidayet (hakka

rehberlik) getirdigini ve hayirli akibetin kime nasip olacagini en iyi bilendir. Muhakkak ki, zalimler iflah olmazlar.

28:38 Firavun: Ey ileri gelenler! Sizin için benden baska bir ilah tanimiyorum. Ey Haman! Haydi benim için çamur üzerine ates yak (ve tugla imal et), bana bir kule yap ki Musa'nin tanrisina çikayim; ama saniyorum, o mutlaka yalan söyleyenlerdendir, dedi.

28:39 O ve askerleri, yeryüzünde haksiz yere büyüklük tasladilar ve gerçekten bize döndürülmeyeceklerini sandilar.

28:40 Biz de onu ve askerlerini yakalayip denize ativerdik. Bak iste, zalimlerin sonu nice oldu!

28:41 Onlari, (insanlari) atese çağiran öncüler kildik. Kiyamet günü onlar yardım görmeyeceklerdir.

28:42 Bu dünyada arkalarına lanet taktik. Onlar, kiyamet gününde de kötülenmisler arasindadir.

28:43 Andolsun biz, ilk nesilleri yok ettikten sonra Musa'ya, -düşünüp öğüt alsinlar diye- insanlar için apaçik deliller, hidayet rehberi ve rahmet olarak o Kitab'i (Tevrat'i) vermisizdir.

28:44 (Resulüm!) Musa'ya emrimizi vahyettigimiz sirada, sen bati yönünde bulunmuyordun ve (o hadiseyi) görenlerden de degildin.

28:45 Bilakis biz nice nesiller var ettik de, onların üzerinden uzun zamanlar geçti. Sen, ayetlerimizi kendilerinden okuyarak öğrenmek üzere Medyen halki arasinda oturmus da degilsin; aksine (onlari sana) gönderen biziz.

28:46 (Musa'ya) seslendigimiz zaman da, sen Tur'un yaninda degildin. Bilakis, senden önce kendilerine uyarici (peygamber) gelmeyen bir kavmi uyarman için Rabbinden bir rahmet olarak (orada geçenleri sana bildirdik); ola ki düşünüp öğüt alirlar.

28:47 Bizzat kendi yaptiklarindan dolayi baslarına bir musibet geldiginde: Rabbimiz! Ne olurdu bize bir peygamber gönderseydin de, ayetlerine uysak ve müminlerden olsaydik! diyecek olmasalardi (seni göndermezdik).

28:48 Fakat onlara tarafimizdan o hak (Peygamber) gelince: "Musa'ya verilen (mucizeler) gibi ona da verilmeli degil miydi?" dediler. Peki, daha önce Musa'ya verileni de inkar etmemisler miydi? "Birbirini destekleyen iki sihir!" demisler ve sunu söylemislerdi: Dogrusu biz hiçbirine inanmıyoruz.

28:49 (Resulüm!) De ki: Eger dogru sözlüler iseniz, Allah katindan bu ikisinden (bana ve Musa'ya inen kitaplardan) daha dogru bir kitap getirin de ben ona uyayim!

28:50 Eger sana cevap veremezlerse, bil ki onlar, sirf heveslerine uymaktadirlar. Allah'tan bir yol gösterici olmaksizin kendi hevesine uyandan daha sapik kim olabilir! Elbette Allah zalim kavmi dogru yola iletmez.

28:51 Andolsun ki biz, düşünüp öğüt alsinlar diye, sözü (vahyi) birbiri ardınca yetistirmisizdir (araliksiz vahiylerimizi göndermisizdir).

28:52 Ondan (Kur'an'dan) önce kendilerine kitap verdiklerimiz, ona da iman ederler.

28:53 Onlara (Kur'an) okundugu zaman: Ona iman ettik. Çünkü o Rabbimizden

gelmiş hakikattir. Esasen biz daha önce de müslüman idik, derler.

28:54 İste onlara, sabretmelerinden ötürü, mükafatları iki defa verilecektir. Bunlar kötülüğü iyilikle savarlar, kendilerine verdiğimiz rizikten da Allah rızası için harcarlar.

28:55 Onlar, boş söz isittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve: Bizim işlerimiz bize, sizin işleriniz size. Size selam olsun. Biz kendini bilmezleri (arkadaş edinmek) istemeyiz, derler.

28:56 (Resulüm!) Sen sevdiğini hidayete erdiremezsin; bilakis, Allah dilediğine hidayet verir ve hidayete girecek olanları en iyi O bilir.

28:57 "Biz seninle beraber doğru yola uyarsak, yurdumuzdan atılırız" dediler. Biz onları, kendi katımızdan bir rizik olarak her şeyin ürünlerinin toplanıp getirildiği, güvenli, dokunulmaz bir yere (Mekke-i Mükerreme'ye) yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu bilmezler.

28:58 Biz, refahından simarmış nice memleketi helak etmişizdir. İste yerleri! Kendilerinden sonra oralarda pek az oturulabilmistir. Onlara biz varis olmusuzdur.

28:59 Rabbin, kendilerine ayetlerimizi okuyan bir peygamberi memleketlerin ana merkezine göndermedikçe, o memleketleri helak edici degildir. Zaten biz ancak halkı zalim olan memleketleri helak etmişizdir.

28:60 Size verilen şeyler, dünya hayatının geçim vasıtası ve süsüdür. Allah katında olanlar ise, daha hayırlı ve daha kalıcıdır. Hala buna akliniz ermeyecek mi?

28:61 Su halde, kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz ve ardından ona kavusan kimse, (sırf) dünya hayatının geçici menfaat ve zevkini yasattığımız, sonra kıyamet gününde (azap için) huzurumuza getirilenler arasında bulunan kimse gibi midir?

28:62 O gün Allah onları çağırarak: Benim ortaklarım olduklarını iddia ettikleriniz hani nerede? diyecektir.

28:63 (O gün) aleyhlerine söz (hüküm) gerçekleşmiş olanlar: Rabbimiz! Sunlar azdırdığımız kimselerdir. Biz nasıl azmissak onları da öylece azdırdık (yoksa onları zorlayan bir gücümüz yoktu. Onların suçlarından) beri olduğumuzu sana arzederiz. Zaten onlar aslında bize tapmıyorlardı (kendi arzularına tapıyorlardı), derler.

28:64 "(Allah'a kustuğunuz) ortaklarınızı çağırın!" denir, onlar da çağırırlar; fakat kendilerine cevap vermezler ve (karsılarında) azabi görürler. Ne olurdu (dünyada iken) doğru yola girselerdi!

28:65 O gün Allah onları çağırarak: Peygamberlere ne cevap verdiniz? diyecektir.

28:66 İste o gün onlara bütün haberler körleşmiştir (delilleri tükenmiş, s söyleyecek sözleri kalmamıştır); onlar birbirlerine de soramayacaklardır.

28:67 Fakat tevbe eden, iman edip iyi işler yapan kimseye gelince, onun kurtulma erenleri arasında olması umulur.

28:68 Rabbin, dilediğini yaratır ve seçer. Onların seçim hakkı yoktur. Allah, onların ortak kustuklarından münezzehtir ve sani yücedir.

28:69 Rabbin, onların, sinelerinde gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilir.

28:70 İste O, Allah'tır. O'ndan başka tanrı yoktur. Önünde de, sonunda da hamd O'nundur, hüküm O'nundur. Ve ancak O'na döndürüleceksiniz.

28:71 (Resulüm!) De ki: Düşündünüz mü hiç, eğer Allah üzerinizde geceyi ta kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirse, Allah'tan başka size bir isik getirecek tanrı kimdir? Hala isitmeyecek misiniz?

28:72 De ki: Söyleyin bakalım, eğer Allah üzerinizde gündüzü ta kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirse, Allah'tan başka, istirahat edeceğiniz geceyi size getirecek tanrı kimdir? Hala görmeyecek misiniz?

28:73 Rahmetinden ötürü Allah, geceyi ve gündüzü yarattı ki geceyle dinlenesiniz, (gündüzün) O'nun fazlu kereminden (rizkinizi) arayasınız ve şükredesiniz.

28:74 O gün Allah onları çağırarak: Benim ortaklarım olduklarını iddia ettikleriniz hani nerede? diyecektir.

28:75 (O gün) her ümmetten bir şahit çıkarır, (kafirlere): Kesin delilinizi getirin! deriz. O zaman bilirler ki hakikat Allah'a aittir ve uydurageldikleri şeyler (putlar) da kendilerinden ayrılıp kaybolmuşlardır.

28:76 Karun, Musa'nın kavminden idi de, onlara karşı azgınlık etmişti. Biz ona öyle hazineler vermistik ki, anahtarlarını güçlüküvvetli bir topluluk zor tasırdı. Kavmi ona söyle demisti: Simarma! Bil ki Allah simarıkları sevmez.

28:77 Allah'ın sana verdiginden (O'nun yolunda harcayarak) ahiret yurdunu iste; ama dünyadan da nasibini unutma. Allah sana ihsan ettiği gibi, sen de (insanlara) iyilik et. Yeryüzünde bozgunculugu arzulama. Süphesiz ki Allah, bozguncuları sevmez.

28:78 Karun ise: O (servet) bana ancak kendimdeki bilgi sayesinde verildi, demisti. Bilmiyor muydu ki Allah, kendinden önceki nesillerden, ondan daha güçlü, ondan daha çok taraftarı olan kimseleri helak etmişti. Günahkarlardan günahlari sorulmaz (Allah onların hepsini bilir).

28:79 Derken, Karun, ihtisami içinde kavminin karsısına çıktı. Dünya hayatini arzulayanlar: Keske Karun'a verilenin benzeri bizim de olsaydı; doğrusu o çok şanslı! dediler.

28:80 Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise söyle dediler: Yazıklar olsun size! İman edip iyi işler yapanlara göre Allah'ın mükafati daha üstündür. Ona da ancak sabredenler kavusabilir.

28:81 Nihayet biz, onu da, sarayını da yerin dibine geçirdik. Artık Allah'a karşı kendisine yardım edecek avanesi olmadığı gibi, o, kendini savunup kurtarabilecek kimselerden de değildi.

28:82 Daha dün onun yerinde olmayı isteyenler: Demek ki, Allah rizki, kullarından diledigine bol veriyor, diledigine de az. Sayet Allah bize lütufta bulunmuş olmasaydı, bizi de yerin dibine geçirirdi. Vay! Demek ki inkarcılar iflah olmazmış! demeye başladılar.

28:83 İste ahiret yurdu! Biz onu yeryüzünde böbürlenmeyi ve bozgunculugu arzulamayan kimselere veririz. (En güzel) akıbet, takva sahiplerinindir.

28:84 Kim bir iyilik getirirse ona bundan daha hayırlı karşılık vardır. Kim bir kötülük getirirse, o kötülükleri işleyenler, ancak yaptıkları kadar ceza görürler.

28:85 (Resulüm!) Kur'an'i (okumayı, teblig etmeyi ve ona uymayı) sana farz

kılan Allah, elbette seni (yine) dönülecek yere döndürecektir. De ki: Rabbim, kimin hidayeti getirdigini ve kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu en iyi bilendir.

28:86 Sen, bu Kitab'ın sana vahyolunacağını ummuyordun. (Bu) ancak Rabbinden bir rahmet (olarak gelmiş) tir. O halde sakın kafirlere arka çıkma!

28:87 Allah'ın ayetleri sana indirildikten sonra, artık sakın onlar seni bu ayetlerden alikoymasınlar. Rabbine davet et. Asla müsrıklarden olma!

28:88 Allah ile birlikte başka bir tanrıya tapıp yalvarma! O'ndan başka tanrı yoktur. O'nun zatından başka her şey yok olacaktır. Hüküm O'nundur ve siz ancak O'na döndürüleceksiniz.

Sura 29: Al-Ankabut

29:1 Elif. Lam. Mim.

29:2 İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece "İman ettik" demeleriyle bırakılvıvereceklerini mi sandılar?

29:3 Andolsun ki, biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmisizdir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır.

29:4 Yoksa kötülükleri yapanlar bizden kaçabileceklerini mi sandılar? Ne kadar kötü (ne yanlış) hüküm veriyorlar!

29:5 Kim Allah'a kavusmayı umuyorsa, bilsin ki Allah'ın tayin ettiği o vakit elbet gelecektir. O, her şeyi isiten ve bilendir.

29:6 Cihad eden, ancak kendisi için cihad etmiş olur. Süphesiz Allah, alemlerden müstagnidir. (O'nun hiçbir şeye ihtiyacı yoktur).

29:7 İman edip iyi işler yapanların (geçmiş) kötülüklerini elbette örteriz ve onlara, yaptıklarının daha güzeli ile karşılık veririz.

29:8 Biz, insana, ana-babasına iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Eğer onlar, seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi (körü körüne) bana ortak kosman için zorlarsa, onlara itaat etme. Dönüşünüz ancak banadır. O zaman size yapmış olduklarınızı haber vereceğim.

29:9 İman edip iyi işler yapanları, muhakkak salihler (zümresi) içine katarız.

29:10 İnsanlardan kimi vardır ki: "Allah'a inandık" der; fakat Allah uğrunda eziyete uğratıldığı zaman, insanların iskencesini Allah'ın azabı gibi tutar. Halbuki Rabbinden bir nusret gelecek olsa, mutlaka, "Doğrusu biz de sizinle beraberdik" derler. İyi de, Allah, herkesin kalbindekileri en iyi bilen değil midir?

29:11 Allah, elbette (O'na gönülden) iman edenleri de bilir, iki yüzlüleri de bilir (ortaya çıkaracaktır).

29:12 Kafirler, iman edenlere: Bizim yolumuza uyun, sizin günahlarınızı biz yüklenelim, derler. Halbuki onların hiçbir günahını yüklenecek degillerdir. Gerçekte onlar, kesinlikle yalan söylemektedirler.

29:13 (Fakat gerçek şu ki) elbette kendi yüklerini (veballerini), kendi yükleriyle birlikte nice yükleri taşıyacaklar ve uydurup durdukları şeylerden kıyamet günü mutlaka sorguya çekileceklerdir.

29:14 Andolsun ki biz Nuh'u kendi kavmine gönderdik de o bin yıldan elli yıl

eksik bir süre onların arasında kaldı. Sonunda onlar zulümlerini sürdürürken tufan kendilerini yakalayiverdi.

29:15 Fakat biz onu ve gemidekileri kurtardık ve bunu alemlere bir ibret yaptık.

29:16 İbrahim'i de gönderdik. O kavmine şöyle demisti: Allah'a kulluk edin. O'na karşı gelmekten sakının. Eğer bilmiş olsanız bu sizin için daha hayirlidir.

29:17 Siz Allah'i bırakıp birtakım putlara tapıyor, asilsiz sözler uyduruyorsunuz. Bilmelisiniz ki, Allah'i bırakıp da taptıklarınız, size rizik veremezler. O halde rizki Allah katında arayın. O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Ancak O'na döndürüleceksiniz.

29:18 Eğer (size tebliğ edileni) yalan sayarsanız, bilin ki sizden önceki birçok milletler de (kendilerine tebliğ edileni) yalan saymışlardır.

Peygamber'e düşen, yalnız açık bir tebliğdir.

29:19 Allah'ın, yaratılanı ilk baştan nasıl yarattığını, (ölümden) sonra bunu(nasıl) tekrarladığını görmediler mi? Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.

29:20 De ki: Yeryüzünde gezip dolasın da, Allah ilk baştan nasıl yaratmış bir bakın. İşte Allah bundan sonra (aynı şekilde) ahiret hayatını da yaratacaktır. Gerçekten Allah her şeye kadirdir.

29:21 O, dilediğine azabeder, dilediğini esirger. Ancak O'na döndürüleceksiniz.

29:22 Siz ne yeryüzünde ne de gökte (Allah'i) aciz bırakamazsınız. Allah'tan başka bir dost ve yardımcı da bulamazsınız.

29:23 Allah'ın ayetlerini ve O'na kavusmayı inkar edenler -iste onların rahmetimden ümitlerini kesmişlerdir ve onlar için acıklı bir azap vardır.

29:24 Kavminin (İbrahim'e) cevabı ise: "Onu öldürün yahut yakın!" demelerinden ibaret oldu. Ama Allah onu atesten kurtardı. Doğrusu bunda, iman eden bir kavim için ibretler vardır.

29:25 (İbrahim onlara) dedi ki: Siz, sırf aranızdaki dünya hayatına has muhabbet uğruna Allah'i bırakıp birtakım putlar edindiniz. Sonra kıyamet günü (gelip çatığında ise) birbirinizi tanımazlıktan gelecek ve birbirinize lanet okuyacaksınız. Varacağınız yer cehennemdir ve hiç yardımcınız da yoktur.

29:26 Bunun üzerine Lut ona iman etti ve (İbrahim): Doğrusu ben Rabbim'e(emrettiği yere) hicret ediyorum. Şüphesiz O, mutlak güç ve hikmet sahibidir, dedi.

29:27 Ona İshak ve Ya'kub'u bağışladık. Peygamberliği ve kitapları, onun soyundan gelenlere verdik. Ona dünyada mükafatını verdik. Şüphesiz o, ahirette de salihler (zümresin) dendir.

29:28 Lut'u da (gönderdik). O, kavmine demisti ki: Gerçekten siz, daha önce hiçbir milletin yapmadığı bir hayasızlığı yapıyorsunuz!

29:29 (Bu ilahi ikazdan sonra hala) siz, ille de erkeklere yaklaşıyor, yol kesecek ve toplantılarınızda edepsizlikler yapacak mısınız! Kavminin cevabı ise, şöyle demelerinden ibaret oldu: (Yaptıklarımızın kötülüğü ve azaba uğrayacağımız konusunda) doğru söyleyenlerden

isen, Allah'in azabini getir bize!

29:30 (Lut:) Su fesatçılar güruhuna karsi bana yardım eyle Rabbim! dedi.

29:31 Elçilerimiz Ibrahim'e (iki ogul ihsan edeceğimize dair) müjdeyi getirdiklerinde söyle dediler: Biz bu memleket halkini helak edeceğiz. Çünkü oranin halki zalim kimselerdir.

29:32 (Ibrahim) dedi ki: Ama orada Lut var! Söyle cevap verdiler: Biz orada kimlerin bulunduğunu çok iyi biliyoruz. Onu ve ailesini elbette kurtaracağız. Yalnız karisi müstesna; o, (azapta) kalacaklar arasındadır.

29:33 Elçilerimiz Lut'a gelince, Lut onlar hakkında tasalandı ve (onları korumak için) ne yapacağını bilemedi. Ona: Korkma, tasalanma! Çünkü biz seni de aileni de kurtaracağız. Yalnız, (azapta) kalacaklar arasında bulunan karin müstesna, dediler.

29:34 "Biz, şüphesiz, bu memleket halkinin üzerine, yoldan çıkmalarına karşılık gökten (feci) bir azap indireceğiz."

29:35 Andolsun ki, biz, aklini kullanacak bir kavim için oradan apaçık bir ibret nisanesi bırakmışızdır.

29:36 Medyen'e de kardeşleri Suayb'i gönderdik ve Suayb: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, ahiret gününe umut bağlayın, yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın! dedi.

29:37 Fakat onu yalancılıkla itham ettiler. Derken, kendilerini bir sarsıntı yakalayiverdi ve yurtlarında diz üstü çöke kaldılar.

29:38 Âd ve Semud'u da (helak ettik). Sizin için, (onların basına nelerin geldiği) oturdukları yerlerden apaçık anlaşılmaktadır. Seytan onlara yaptıkları işleri güzel gösterip onları doğru yoldan çıkardı. Oysa bakıp görebilecek durumdaydılar.

29:39 Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da (helak ettik). Andolsun ki, Musa onlara apaçık deliller getirmisti de onlar yeryüzünde büyüklük taslamışlardı. Halbuki (azabimizi asip) geçebilecek degillerdi.

29:40 Nitekim, onlardan her birini günahi sebebiyle cezalandırdık. Kiminin üzerine taslar savuran rüzgarlar gönderdik, kimini korkunç bir ses yakaladı, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmetmiyor, asil onlar kendilerine zulmediyorlardı.

29:41 Allah'tan başka dostlar edinenlerin durumu, örümceğin durumu gibidir. Örümcek bir yuva edinir; halbuki yuvaların en çürüğü şüphesiz örümcek yuvasıdır. Keske bilselerdi!

29:42 Allah, onlar'ın kendisini bırakıp da hangi şeye yalvardıklarını şüphesiz bilir. O, mutlak güç ve hikmet sahibidir.

29:43 İste biz, bu temsilleri insanlar için getiriyoruz; fakat onları ancak bilenler düşünüp anlayabilir.

29:44 Allah, gökleri ve yeri hak olarak (yerli yerince) yarattı. Şüphesiz bunda, iman edenler için (Allah'ın varlık ve kudretine) bir nisane bulunmaktadır.

29:45 (Resulüm!) Sana vahyedilen Kitab'ı oku ve namazı kıl. Muhakkak ki, namaz, hayasızlıktan ve kötülüğten alıkoyar. Allah'ı anmak elbette (ibadetlerin) en büyüğüdür. Allah yaptıklarınızı bilir.

29:46 İçlerinden zulmedenleri bir yana, ehl-i kitapla ancak en güzel yoldan

mücadele edin ve deyin ki: Bize indirilene de, size indirilene de iman ettik. Bizim Tanrımız da sizin Tanrınız da birdir ve biz O'na teslim olmuştuk.

29:47 (Resulüm!) İste böylece sana (önceki kitapları tasdik eden) bu Kitab'ı indirdik. Onun için, kendilerine kitap verdiklerimiz ona iman ediyorlar. Sunlardan (Araplardan) da ona iman eden nice kimseler vardır. Âyetlerimizi, ancak kafirler (inatları yüzünden) bile bile inkar eder.

29:48 Sen bundan önce ne bir yazı okur, ne de elinle onu yazdın. Öyle olsaydı, batıla uyanlar kuskuyu duyarlardı.

29:49 Hayır, o (Kur'an), kendilerine ilim verilenlerin sinelerinde (yer eden) apaçık âyetlerdir. Âyetlerimizi, ancak zalimler bile bile inkar eder.

29:50 "Ona Rabbinden (baskaca) mucizeler indirilmeli değil miydi?" derler. De ki: Mucizeler ancak Allah'ın katındadır. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım.

29:51 Kendilerine okunmakta olan Kitab'ı sana indirmemiz onlara yetmemiş mi? Elbette iman eden bir kavim için onda rahmet ve ibret vardır.

29:52 De ki: Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Batıla inanıp Allah'ı inkar edenler (var ya), iste ziyana uğrayacaklar onlardır.

29:53 Senden, azabi çarçabuk (getirmeni) istiyorlar. Eğer önceden tayin edilmiş bir vade olmasaydı, azap elbette onlara gelip çatmıyordu. Fakat onlar farkında değilken, o ansizin kendilerine geliverecektir.

29:54 (Evet) senden azabi çarçabuk (getirmeni) istiyorlar. Hiç süpheleri olmasın, cehennem kafirleri çepeçevre kusatacaktır.

29:55 O günde azap, onları hem üstlerinden hem ayaklarının altından saracak ve Allah (onlara): "Yaptıklarınızı (cezasını) tadın!" diyecektir.

29:56 Ey iman eden kullarım! Süphesiz, benim arzım geniştir. O halde (nerede güven içinde olacaksınız orada) yalnız bana kulluk edin.

29:57 Her can ölümü tadacaktır. Sonunda bize döndürüleceksiniz.

29:58 İman edip güzel işler yapanları, (evet) muhakkak ki onları, içinde ebedi kalmak üzere altlarından ırmaklar akan cennet köşklerine yerleştireceğiz. (Böyle iyi) işler yapanların mükafatı ne güzeldir!

29:59 Onlar, sabreden kimselerdir ve yalnız Rablerine güvenip dayanmaktadırlar.

29:60 Nice canlı var ki, rızasını (yanında) tasimiyor. Onlara da size de rızık veren Allah'tır. O, her şeyi isitir ve bilir.

29:61 Andolsun ki onlara: "Gökleri ve yeri yaratan, güneşi ve ayı buyruğu altında tutan kimdir?" diye sorsan, mutlaka, "Allah" derler. O halde nasıl (haktan) çevrilip döndürülüyorlar?

29:62 Allah rızık kullarından dilediğine bol bol verir, dilediğine de kısar. Süphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

29:63 Andolsun ki onlara: "Gökten su indirip onunla ölümünün ardından yeryüzünü canlandıran kimdir?" diye sorsan, mutlaka, "Allah" derler. De ki: (Öyleyse) hamd da Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu (söyledikleri üzerinde) düşünmezler.

29:64 Bu dünya hayatı sadece bir eğlenceden, bir oyundan ibarettir. Ahiret yurduna (oradaki hayata) gelince, iste asıl yasama odur. Keske bilmiş

olsalardı!

29:65 Gemiye bindikleri zaman, dini yalnız O'na has kılarak (ihlasla) Allah'a yalvarırlar. Fakat onları salimen karaya çıkarınca, bir bakarsın ki, (Allah'a) ortak kosmaktadırlar.

29:66 Kendilerine verdiklerimize karşı nankörlük etsinler ve sefa süsünler bakalım! Ama yakında bilecekler!

29:67 Çevrelerinde insanlar kapılıp götürülürken, bizim (Mekke'yi) güven içinde kutsal bir yer yaptığımızı görmediler mi? Hala batıla inanıp Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

29:68 Allah'a karşı yalan uyduran yahut kendisine hak gelmişken onu yalan sayandan daha zalimi kimdir? Cehennemde kafirlere yer mi yok!

29:69 Ama bizim uğrumuzda cihad edenleri elbette kendi yollarımıza eristireceğiz. Hiç şüphe yok ki Allah iyi davrananlarla beraberdir.

Sura 30: Ar-Rum

30:1 Elif. Lam. Mim.

30:2 Rumlar, yenildi.

30:3 Arapların bulunduğu bölgeye en yakın bir yerde onlar, Halbuki onlar, bu yenilgilerinden sonra birkaç yıl içinde galip geleceklerdir.

30:4 Onların bu yenilgilerinden önce de sonra da emir Allah'ındır. O gün müminler de Allah'ın yardımıyla sevineceklerdir.

30:5 Allah, dilediğine yardım eder, galip kılar. O, mutlak güç sahibidir, çok esirgeyicidir.

30:6 (Bu) Allah'ın vadettigidir. Allah vadinden caymaz; fakat insanların çoğu bilmezler.

30:7 Onlar, dünya hayatının görünen yüzünü bilirler. Ahiretten ise, onlar tamamen gafildirler.

30:8 Kendi kendilerine, Allah'ın, gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları ancak hak olarak ve muayyen bir süre için yarattığını hiç düşünmediler mi? İnsanların birçoğu, Rablerine kavusmayı gerçekten inkar, etmektedirler.

30:9 Onlar, yeryüzünde gezip de kendilerinden öncekilerin akibetlerinin nice olduğuna bakmadılar mı? Ki onlar, kendilerinden daha güçlü idiler; yeryüzünü kazıp altüst etmişler, onu bunların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Peygamberleri, onlara da nice açık deliller getirmişlerdi. Zaten Allah onlara zulmedecek değildi; fakat onlar kendi kendilerine zulmetmekteydiler.

30:10 Sonunda, Allah'ın ayetlerini yalan sayarak ve onları alaya alarak kötülük yapanların akibetleri pek fena oldu.

30:11 Allah, ilkin mahlukunu yaratır, (ölümden) sonra da bunu (yaratmayı), tekrarlar. Sonunda hep O'na döndürüleceksiniz.

30:12 Kiyamet in kopacağı gün, günahkarlar (ümitsizlik içinde) susacaklardır.

30:13 (Allah'a kustuıkları) ortaklarından kendilerine hiçbir sefaatçi çıkmayacaktır. Zaten onlar, ortaklarını da inkar edeceklerdir.

30:14 Kiyamet kopacağı gün, iste o gün (müminlerle inkarcılar) birbirlerinden ayrılacaklardır.

30:15 İman edip iyi işler yapanlara gelince, onlar, cennette nimetlere ve sevince mazhar olacaklardır.

30:16 İnkâr edenler, âyetlerimizi ve ahiret buluşmasını yalan sayanlar ise, işte onlar azapla yüzyüze bırakılacaklardır.

30:17 Haydi siz, akşama ulaştığınızda (akşam ve yatsı vaktinde) sabaha kavuştüğünüzde, gündüzün sonunda ve öğle vaktine eriştiğinizde Allah'î tesbîh edin (namaz kılın), ki göklerde ve yerde hamd O'na mahsustur.

30:18 Haydi siz, akşama ulaştığınızda (akşam ve yatsı vaktinde) sabaha kavuştüğünüzde, gündüzün sonunda ve öğle vaktine eriştiğinizde Allah'î tesbîh edin (namaz kılın), ki göklerde ve yerde hamd O'na mahsustur.

30:19 Ölüden diriye, diriden de ölüye O çıkarıyor; yeryüzünü ölümünün ardından O canlandırıyor. İşte siz de (kâbirlerinizden) böyle çıkarılacaksınız.

30:20 Sizi topraktan yaratması, O'nun (varlığının) delillerindedir. Sonra siz, (her tarafa) yayılan insanlar oluverdiniz.

30:21 Kaynasmanız için size kendi (cinsi)nizden esler yaratıp aranızda sevgi ve merhamet peyda etmesi de O'nun (varlığının) delillerindedir. Doğrusu bunda, iyi düşünen bir kavim için ibretler vardır.

30:22 O'nun delillerinden biri de, gökleri ve yeri yaratması, lisânlarınızın ve renklerinizin değişik olmasıdır. Süphesiz bunda bilenler için (alınacak) dersler vardır.

30:23 Gece olsun gündüz olsun, uyumanız ve Allah'ın lütfundan (nasibinizi) aramanız da O'nun (varlığının) delillerindedir. Gerçekten bunda, işiten bir kavim için ibretler vardır.

30:24 Yine O'nun delillerindedir ki, size korku ve ümit vermek üzere simge gösteriyor, gökten su indirip ölümünün ardından arzi onunla diriltiyor. Doğrusu bunda, aklini kullanan bir kavim için (alınacak) dersler vardır.

30:25 Gögün ve yerin O'nun buyruğu ile durması da O'nun (varlığının) delillerindedir. Sonra sizi topraktan bir çağırdı mı hemen (kâbirlerinizden) çıkiverirsiniz.

30:26 Göklerde ve yerde olanlar hep O'nundur. Hepsi O'na boyun eğmiştir.

30:27 İlk mahlukunu yaratıp (ölümden) sonra bunu (yaratmayı) tekrarlayan O'dur, ki bu, O'nun için pek kolaydır. Göklerde ve yerde (tecelli eden) en yüce sıfat O'nundur. O, mutlak güç ve hikmet sahibidir.

30:28 Allah size kendinizden bir temsil getirmektedir: Mülkiyetiniz altında bulunan köleler içinde, size verdiğimiz rızıklarda -birbirinizden çekindiğiniz gibi kendilerinden çekineceğiniz derecede sizinle eşit (haklara sahip)- ortaklarınız var mı? İşte biz âyetlerimizi, aklini kullanacak bir kavim için böylece açıklıyoruz.

30:29 Gel gör ki haksızlık edenler, bilgisizce kötü arzularına uydular. Allah'ın saptırdığını kim doğru yola eristirebilir? Onlar için herhangi bir yardımcı yoktur.

30:30 (Resulüm!) Sen yüzünü hanif olarak dine, Allah insanları hangi fitrat üzere yaratmış ise ona çevir. Allah'ın yarattığında değişme

yoktur. İste dosdogru din budur; fakat insanların çoğu bilmezler.

30:31 Hepiniz O'na yönelerek O'na karsi gelmekten sakinin, namazi kilin; müsrıklarden olmayin.

30:32 Dinlerini parçalayan ve bölük bölük olanlardan (olmayin. Bunlardan) her firka, kendilerinde olan ile böbürlenmektedir.

30:33 İnsanların basına bir sikinti gelince, Rablerine yönelerek O'na yalvarırlar. Sonra Allah, katından onlara bir rahmet (nimet ve bolluk) tattırınca, bakarsınız ki onlardan bir gurup yine Rablerine ortak kosuyorlar.

30:34 Kendilerine verdiklerimize nankörlük etsinler bakalım! Haydi sefa sürün; ama yakında bileceksiniz!

30:35 Yoksa onlara bir kesin delil indirdik de, o delil, müsrık olmalarını mi söylüyor?

30:36 İnsanlara bir rahmet tattirdigimizda ona sevinirler. Sayet yaptıklarından ötürü baslarına bir fenalık gelse hemen ümitsizlige düşüverirler.

30:37 Görmediler mi ki Allah, rizki diledigine bol bol vermekte, diledigininkini de daraltmaktadır. Süphesiz imanli bir kavim için bunda ibretler vardır.

30:38 O halde sen, akrabaya, yoksula, yolda kalmisa hakkını ver. Allah'ın rızasını isteyenler için bu, en iyisidir. İste onlar kurtulusa erenlerdir.

30:39 İnsanların mallarında artis olsun diye verdiginiz herhangi bir faiz, Allah katında artmaz. Allah'ın rızasını isteyerek verdiginiz zekata gelince, iste zekat veren o kimseler, evet onlar (sevaplarını ve mallarını) kat kat arttıranlardır.

30:40 Allah, (o yüce varlıktır) ki sizi yaratmış, sonra rızıklandırmıştır; sonra O, hayatınızı sona erdirecek, daha sonra da sizi (tekrar) diriltecektir. Peki sizin (Allah'a es tuttugunuz) ortaklarınız içinde bunlardan birini yapabilecek var mi? Allah onların ortak kostuklarından münezzehtir ve yücedir.

30:41 İnsanların bizzat kendi isledikleri yüzünden karada ve denizde düzen bozuldu, ki Allah yaptıklarının bir kısmını onlara tattırsın; belki de (tuttukları kötü yoldan) dönerler.

30:42 (Resulüm!) De ki: Yeryüzünde gezip dolasin da, daha öncekilerin akıbetleri nice oldu, görün. Onların çoğu müsrık idi.

30:43 Allah katından, dönüşü olmayan bir gün (kiyamet günü) gelmeden önce yönünü o gerçek dine çevir! O gün (insanlar) bölük bölük ayrılacaklardır.

30:44 Kim inkar ederse, inkarı kendi aleyhine olur. İyi isler yapanlara gelince, onlar da kendileri için (cennetteki yerlerini) hazırlamış olurlar.

30:45 Zira Allah, iman edip iyi isler yapanlara kendi lütfundan karsilik verecektir. Süphesiz O, kafirleri sevmez.

30:46 Size rahmetinden tattırsın, emriyle gemiler yüzün, fazlından (nasibinizi) arayarsınız ve sükredesiniz diye (hayat ve bereket) müjdecileri olarak rüzgarları göndermesi de Allah'ın (varlık ve kudretinin) delillerindendir.

30:47 Andolsun ki, biz senden önce kendi kavimlerine nice peygamberler gönderdik de onlara açık deliller getirdiler. (Onlari dinlemeyip) günaha dalanların ise cezalarını hakkıyla vermişizdir. Müminlere yardım etmek de bize düşer.

30:48 Allah O'dur ki, rüzgarları gönderir, bunlar da bulutu kaldırır. Derken, Allah onu gökte dilediği gibi yayar ve parça parça eder; nihayet arasından yağmurun çıktığını görürsün. Allah dilediği kullarına yağmuru nasip edince, onlar seviniverirler.

30:49 Oysa onlar, daha önce, üzerlerine yağmur yağdırılmasından iyice ümitlerini kesmişlerdi.

30:50 Allah'ın rahmetinin eserlerine bir bak: Arzi, ölümünün ardından nasıl diriltiyor! Süphesiz O, ölüleri de mutlaka diriltecektir. O, her şeye kadirdir.

30:51 Andolsun ki, bir rüzgar göndersek de onu (ekini) sararmış görseler, ardından muhakkak nankörlüğe basarlar.

30:52 (Resulüm!) Elbette sen ölülere duyuramazsın; arkalarını dönüp giderlerken sağirlara o daveti isittiremezsin.

30:53 Körleri de sapıklıklarından (vazgeçirip) doğru yola iletemezsin. Ancak teslimiyet göstererek ayetlerimize iman edenlere duyurabilirsin.

30:54 Sizi güçsüz yaratan, sonra güçsüzlüğün ardından kuvvet veren ve sonra kuvvetin ardından güçsüzlük ve ihtiyarlık veren, Allah'tır. O, dilediğini yaratır. O, hakkıyla bilendir, üstün kudret sahibidir.

30:55 Kiyamet koştugu gün, günahkarlar, (dünyada) ancak pek kısa bir süre kaldıklarına yemin ederler. İşte onlar, (dünyada da haktan) böyle döndürülüyorlardı.

30:56 Kendilerine ilim ve iman verilenler söyle derler: Andolsun ki siz, Allah'ın yazısında (hükmedildiği gibi) yeniden dirilme gününe kadar kaldınız. İşte bugün yeniden dirilme günüdür; fakat siz onu tanımiyordunuz.

30:57 Artık o gün, zulmedenlerin (beyan edecekleri) mazeretleri fayda vermeyeceği gibi, onlardan Allah'i hosnut etmeye çalışmaları da istenmez.

30:58 Andolsun ki biz, bu Kur'an'da insanlar için her çeşit misale yer vermişizdir. Sayet onlara bir mucize getirsen inkarcılar kesinlikle söyleyeceklerdir: Siz ancak batıl şeyler ortaya atmaktasınız.

30:59 İşte bilmeyenlerin (hakkı tanımayanların) kalplerini Allah böylece mühürler.

30:60 (Resulüm!) Sen şimdi sabret. Bil ki Allah'ın vadi gerçektir. (Buna) iyice inanmamış olanlar, sakın seni gevseklige sevketmesin!

Sura 31: Luqman

31:1 Elif. Lam. Mim.

31:2 İşte bu ayetler, hikmet dolu Kitab'ın ayetleridir.

31:3 Güzel davrananlar için bir hidayet rehberi ve rahmet olmak üzere (indirilmistir).

31:4 O kimseler, namazi kılarlar, zekati verirler; onlar ahirete de kesin olarak iman ederler.

31:5 İste onlar, Rableri tarafından gösterilmiş doğru yol üzeredirler ve onlar kurtulmuş olanlardır.

31:6 İnsanlardan öylesi var ki, herhangi bir ilmi delile dayanmadan Allah yolundan saptırmak ve sonra da onunla alay etmek için boş lafı satın alır. İste onlara rüsvay edici bir azap vardır.

31:7 Ona ayetlerimiz okunduğu zaman, sanki bunları isitmemiş, sanki kulaklarında ağırlık varmış gibi büyüklük taslayarak yüz çevirir. Sen de ona acıklı bir azabın müjdesini ver!

31:8 Şüphesiz, iman edip de güzel davranışlarda bulunanlar için, nimetleri bol cennetler vardır.

31:9 Orada ebedi kalacaklardır. Bu, Allah'ın verdiği gerçek sözdür. O, mutlak güç ve hikmet sahibidir.

31:10 O, gökleri görebildiğiniz bir direk olmaksızın yarattı, sizi sarsmasın diye yere de ulu dağlar koydu ve orada her çeşit canlıyı yaydı. Biz gökyüzünden su indirip, orada her faydalı nebattan çift çift bitirdik.

31:11 İste bunlar Allah'ın yarattıklarıdır. Şimdi (ey kafirler!) O'ndan baskasının ne yarattığını bana gösterin! Hayır (gösteremezler)! Zalimler açık bir sapıklık içindedirler.

31:12 Andolsun biz Lokman'a: Allah'a şükret! diyerek hikmet verdik. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur. Nankörlük eden de bilsin ki, Allah hiçbir şeye muhtaç değildir, her türlü övgüye layıktır.

31:13 Lokman, oğluna öğüt vererek: Yavrucugum! Allah'a ortak koşma! Doğrusu şirk, büyük bir zulümdür, demisti.

31:14 Biz insana, ana-babasına iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Çünkü anası onu nice sıkıntılara katlanarak tasimistir. Sütten ayrılması da iki yıl içinde olur. (İste bunun için) önce bana, sonra da ana-babama şükret diye tavsiyede bulunmuşuzdur. Dönüş ancak banadır.

31:15 Eğer onlar seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi (körü körüne) bana ortak koşman için zorlarsa, onlara itaat etme. Onlarla dünyada iyi geçin. Bana yönelenlerin yoluna uy. Sonunda dönüşünüz ancak banadır. O zaman size, yapmış olduklarınızı haber veririm.

31:16 (Lokman, öğütlerine devamla söyle demisti:) Yavrucugum! Yaptığın iş (iyilik veya kötülük), bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa ve bu, bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, yine de Allah onu (senin karsına) getirir. Doğrusu Allah, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır.

31:17 Yavrucugum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış, basına gelenlere sabret. Doğrusu bunlar, azmedilmeye değer işlerdir.

31:18 Küçümseyerek insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Zira Allah, kendini beğenmiş övünüp duran kimseleri asla sevmez.

31:19 Yürüyüşünde tabii ol, sesini alçalt. Unutma ki, seslerin en çirkinini merkeplerin sesidir.

31:20 Allah'ın, göklerde ve yerdeki (nice varlık ve imkanları) sizin emrinize verdiğini, nimetlerini açık ve gizli olarak size bolca ihsan ettiğini görmediniz mi? Yine de, insanlar içinde, -bilgisi, rehberi ve

aydinlatici bir kitabi yokken- Allah hakkında tartisan kimseler vardır.

31:21 Onlara "Allah'in indirdigine uyun" dendiginde: Hayir, biz babalarimizi üzerinde buldugumuz yola uyariz, derler. Ya seytan; onlari alevli atesin azabina çağiriyor idiyse!

31:22 İyi davranislar içinde kendini bütünüyle Allah'a veren kimse, gerçekten en saglam kulpa yapismistir. Zaten bütün islerin sonu Allah'a varir.

31:23 (Resulüm!) Inkar edenin inkari seni üzmesin. Onlari dönüsü ancak bizedir. Iste o zaman yaptiklarini kendilerine haber veririz. Allah kalplerde olani süphesiz çok iyi bilir.

31:24 Onlari biraz faydalandirir, sonra kendilerini agir bir azaba sürükleriz.

31:25 Andolsun ki onlara, "Gökleri ve yeri kim yaratti?" diye sorsan, mutlaka "Allah..." derler. De ki: (Öyleyse) övgü de yalnız Allah'a mahsustur, ama onlari çoğu bilmezler.

31:26 Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi Allah'indir. Bilinmeli ki, asil gani ve övülmeye layik olan Allah'tir.

31:27 Sayet yeryüzündeki ağaçlar kalem, deniz de arkasından yedi deniz katılarak (mürekkep olsa) yine Allah'in sözleri (yazmakla) tükenmez. Süphe yok ki Allah mutlak galip ve hikmet sahibidir.

31:28 (Insanlar!) Sizin yaratilmaniz ve diriltilmeniz, ancak tek bir kisinin yaratilmasi ve diriltilmesi gibidir. Unutulmasin ki, Allah her şeyi bilen ve görendir.

31:29 Bilmez misin ki Allah, geceyi gündüze ve gündüzü geceye katmaktadır. Günesi ve ayi da buyruğu altına almıştır. Bunlari her biri belli bir vadeye kadar hareketine devam eder. Ve Allah, yaptiklarinizdan tamamen haberdardir.

31:30 Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir; O'ndan baska taptiklari ise hiç süphesiz batildir. Gerçekten Allah çok yüce, çok uludur.

31:31 Size varliginin delillerini göstermesi için, Allah'in lütfuyla gemilerin denizde yüzdüğünü görmedin mi? Süphesiz bunda, çok sabreden, çok sükreden herkes için ibretler vardır.

31:32 Daglar gibi dalgalar onlari kusattigi zaman, dini tamamen Allah'a has kilarak (ihlasla) O'na yalvarirlar. Allah onlari karaya çıkararak kurtardigi vakit içlerinden bir kısmi orta yolu tutar. Zaten bizim ayetlerimizi, ancak nankör hainler bilerek inkar eder.

31:33 Ey İnsanlar! Rabbinize karsi gelmekten sakinin. Ne babanin evladi, ne evladin babasi namina bir şey ödeyemeyecegi günden çekinin. Bilin ki, Allah'in verdigi söz gerçektir. Sakin dünya hayati sizi aldatmasin ve seytan, Allah'in affina güvendirerek sizi kandirmasin.

31:34 Kiyamet vakti hakkındaki bilgi, ancak Allah'in katindedir. Yagmuru O yagdirir, rahimlerde olani O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Yine hiç kimse nerede öleceğini bilemez. Süphesiz Allah, her şeyi bilendir, her şeyden haberdardir.

Sura 32: As-Sajdah

32:1 Elif. Lam. Mim.

32:2 Bu Kitab'ın, alemlerin Rabbi tarafından indirilmiş olduğunda asla şüphe yoktur.

32:3 "Onu Peygamber kendisi uydurdu" diyorlar öyle mi? Hayir! O, senden önce kendilerine hiçbir uyarıcı (peygamber) gelmemiş bir kavmi uyarman için -dogru yolu bulalar diye- Rabbinden gönderilen hak (Kitap) tir.

32:4 Gökleri, yeri ve bunların arasındakileri altı günde (devirde) yaratan, sonra arsa istiva eden Allah'tır. O'ndan başka ne bir dost ne de bir sefaatçiniz vardır. Artık düşünüp öğüt almaz mısınız?

32:5 Allah, gökten yere kadar her işi düzenleyip yönetir. Sonra (bütün bu işler) sizin sayageldiklerinize göre bin yıl tutan bir günde O'nun nezdine çıkar.

32:6 İşte, görülmeyeni de görüleni de bilen, mutlak galip ve merhamet sahibi O'dur.

32:7 O (Allah) ki, yarattığı her şeyi güzel yapmış ve ilk başta insanı çamurdan yaratmıştır.

32:8 Sonra onun zürriyetini, dayanıksız bir suyun özünden üretmiştir.

32:9 Sonra onu tamamlayıp şekillendirmiş, ona kendi ruhundan üflemiştir. Ve sizin için kulaklar, gözler, kalpler yaratmıştır. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

32:10 "Toprağın içinde kaybolduğumuz zaman, gerçekten (o vakit) biz mi yeniden yaratılacağız?" derler. Doğrusu onlar Rablerine kavusmayı inkar etmektedirler.

32:11 De ki: Size vekil kılınan (bu konuda görevlendirilen) ölüm melegi canınızı alacak, sonra Rabbinize döndürüleceksiniz.

32:12 O günahkarların, Rableri huzurunda başlarını öne eğecekleri, "Rabbimiz! Gördük duyduk, şimdi bizi (dünyaya) geri gönder de, iyi işler yapalım, artık kesin olarak inandık" diyecekleri zamani bir görsen!

32:13 Biz dilesek, elbette herkese hidayetini verirdik. Fakat, "Cehennemi hem cinlerden hem insanlardan bir kısmıyla dolduracağım" diye benden kesin söz çıkmıştır.

32:14 (O gün onlara söyle diyeceğiz:) Bu güne kavusmayı unutmanızın cezasını şimdi tadın bakalım! Doğrusu biz de sizi unuttuk; yaptıklarınızdan ötürü ebedi azabi tadın!

32:15 Bizim ayetlerimize ancak o kimseler inanırlar ki, bunlarla kendilerine öğüt verildiğinde, büyüklük taslamadan secdeye kapanırlar ve Rablerini hamd ile tesbih ederler.

32:16 Korkuyla ve umutla Rablerine yalvarmak üzere (ibadet ettikleri için), vücutları yataklardan uzak kalır ve kendilerine verdiğimiz rizikten Allah yolunda harcarlar.

32:17 Yaptıklarına karşılık olarak, onlar için ne mutluluklar saklandığını hiç kimse bilemez.

32:18 Öyle ya, mümin olan, yoldan çıkmış kimse gibi midir? Bunlar elbette bir olamazlar.

32:19 İman edip de, iyi işler yapanlara gelince, onlar için yaptıklarına karşılık olarak varıp kalacakları cennet konakları vardır.

32:20 Yoldan çıkanlar ise, onların varacakları yer atestir. Oradan her çıkmak istediklerinde geri çevrilirler ve kendilerine: Yalandır deyip

durdugunuz cehennem azabini tadın! denir.

32:21 En büyük azaptan önce, onlara mutlaka en yakın azaptan tattiracagiz; olur ki (imana) dönerler.

32:22 Kendisine Rabbinin ayetleri hatırlatıldıktan sonra onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir! Muhakkak ki biz, günahkarlara, layik olduklari cezayi veririz.

32:23 Andolsun biz Musa'ya Kitap verdik, -(Resulüm!) sen ona kavusacagından süphe etme- ve onu Israilogullarina hidayet rehberi kildik.

32:24 Sabrettikleri ve ayetlerimize kesinlikle inandıkları zaman, onların içinden, buyrugumuzla doğru yola ileten rehberler tayin etmistik.

32:25 Muhakkak ki Rabbin, ihtilaf etmekte olduklari seyler hakkında kiyamet günü onların aralarında hükmedecektir.

32:26 Halen yurtlarında gezip dolastıkları kendilerinden önceki nice nesilleri helak edisimiz onları doğru yola sevketmedi mi? Bunlarda elbette ibretler vardır. Hala kulak vermezler mi?

32:27 Kupkuru yerlere suyu ulastirdigimizi, onunla gerek hayvanlarının gerekse kendilerinin yiye geldikleri ekini çıkarmakta olduğumuzu da görmediler mi? Hala da göremeyecekler mi?

32:28 Eger doğru söylüyorsanız, bu fetih (ve hüküm) günü hani ne zaman? derler.

32:29 De ki: Fetih (ve hüküm) gününde inkarcılara (o gün ettikleri) imanları fayda vermeyecek ve kendilerine mühlet de tanınmayacaktır!

32:30 Artık sen onları bırak ve bekle. Zaten onlar da beklemektedirler.

Sura 33: Al-Ahzab

33:1 Ey Peygamber! Allah'tan kork, kafirlere ve münafıklara boyun eğme. Elbette Allah her şeyi bilmekte ve yerli yerince yapmaktadır.

33:2 Rabbinden sana vahyedilene uy. Süphesiz Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

33:3 Allah'a güven. Vekil olarak Allah yeter.

33:4 Allah, bir adamın içinde iki kalp yaratmadığı gibi, "zihar" yaptığınız eslerinizi de analarınız yerinde tutmadı ve evlatlıklarınızı da öz oğullarınız olarak tanımadı. Bunlar sizin ağızlarınıza geliveren sözlerden ibarettir. Allah ise gerçeği söyler ve doğru yola O eristirir.

33:5 Onları (evlat edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağirin. Allah yanında en doğrusu budur. Eger babalarının kim olduğunu bilmiyorsanız, bu takdirde onları din kardeşleriniz ve görüp gözettiğiniz kimseler olarak kabul edin. Yanılarak yaptıklarınızda size vebal yok; fakat kalplerinizin bile bile yöneldiğinde günah vardır. Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

33:6 Peygamber, müminlere kendi canlarından daha yakındır. Esleri, onların analarıdır. Akraba olanlar, Allah'ın Kitabına göre, (mirasçılık bakımından) birbirlerine diğer müminlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar; ancak, dostlarınıza uygun bir vasiyet yapmanız müstesnadır. Bunlar Kitap'ta yazılı bulunmaktadır.

33:7 Hani biz peygamberlerden söz almıştık; senden, Nuh'tan, İbrahim'den,

Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan da. (Evet) biz onlardan pek sağlam bir söz aldık.

33:8 Allah bu sözü doğruları doğruluklarıyla sorumlu kılmak için aldı. Kafirler için de çok acıklı bir azap hazırladı.

33:9 Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın; hani size ordular saldırmıyordu da, biz onlara karşı bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah ne yaptığınızı çok iyi görmekteydi.

33:10 Onlar hem yukarıdan hem aşağı tarafınızdan (vadinin üstünden ve alt yanından) üzerinize yürüdükleri zaman; gözler yıldı, yürekler gırtlığa geldiği ve siz Allah hakkında türlü türlü şeyler düşündüğünüz zaman;

33:11 İşte orada iman sahipleri imtihandan geçirilmiş ve siddetli bir sarsıntıya uğratılmışlardı.

33:12 Ve o zaman, münafıklar ile kalplerinde hastalık (iman zayıflığı) bulunanlar: Meger Allah ve Resulü bize sadece kuru vaatlerde bulunmuşlar! diyorlardı.

33:13 Onlardan bir grup da demisti ki: Ey Yesribliler (Medineliler)! Artık sizin için durmanın sırası değil, haydi dönün! İçlerinden bir kısmı ise: Gerçekten evlerimiz emniyette değil, diyerek Peygamber'den izin istiyordu; oysa evleri tehlikede değildi, sadece kaçmayı arzuluyorlardı.

33:14 Medine'nin her yanından üzerlerine saldırılsa da, o zaman savaşmaları istenseydi, şüphesiz hemen savaşa katılırlar ve evlerinde pek eğlenmezlerdi.

33:15 Andolsun ki daha önce onlar, sırt çevirip kaçmayacaklarına dair Allah'a söz vermişlerdi. Allah'a verilen söz mesuliyeti gerektirir!

33:16 (Resulüm!) De ki: Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçırıyorsanız, kaçmanın size asla faydası olmaz! (Eceliniz gelmemiş ise) o takdirde de, yasatılacağınız süre çok degildir.

33:17 De ki: Allah size bir kötülük dilerse, O'na karşı sizi kim korur; ya da size rahmet dilerse (size kim zarar verebilir)? Onlar, kendilerine Allah'tan başka ne bir dost bulurlar ne de bir yardımcı.

33:18 Allah, içinizden (savastan) alikoyanları ve yandaşlarına: "Bize katilin" diyenleri gerçekten biliyor. Zaten bunların pek azı savaşa gelir.

33:19 (Gelseler de) size karşı pek hasistirler. Hele korku gelip çattı mı, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş gibi gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün. Korku gidince ise, mala düşkünlük göstererek sizi sivri dilleri ile incitirler. Onlar iman etmiş degillerdir; bunun için Allah onların yaptıklarını bosa çıkarmıştır. Bu, Allah'a göre kolaydır.

33:20 Bunlar, düşman birliklerinin bozulup gitmedikleri evhami içindedirler. Müttefikler ordusu yine gelecek olsa, isterler ki, çölde göçebe Araplar içinde bulunsunlar da, sizin haberlerinizi (uzaktan) sorsunlar. Zaten içinizde bulunsalardı dahi pek savaşacak degillerdi.

33:21 Andolsun ki, Resulullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavusmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir.

33:22 Müminler ise, düsman birliklerini gördüklerinde: İşte Allah ve Resulü'nn bize vadettiği! Allah ve Resulü doğru söylemistir, dediler. Bu (orduların gelisi), onların ancak imanlarını ve Allah'a bağlılıklarını arttırdı.

33:23 Müminler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de (shitliği) beklemektedir. Onlar hiçbir sekilde (sözlerini) değistirmemislerdir.

33:24 çünkü Allah sadakat gösterenleri sadakatlari sebebiyle mkafatlandıracak, münafıklara -dilerse- azap edecek yahut da (tevbe ederlerse) tevbelerini kabul edecektir. Süphesiz Allah, bağıslayandır, esirgeyendir.

33:25 Allah, o inkar edenleri hiçbir fayda elde edemedenden öfkeleri ile geri çevirdi. Allah (in yardımı) savasta müminlere yetti. Allah güçlüdür, mutlak galiptir.

33:26 Allah, ehl-i kitaptan, onlara (müsrık ordularına) yardım edenleri kalelerinden indirdi ve kalplerine korku dsrd; bir kısmını öldürüyor, bir kısmını da esir alıyordunuz.

33:27 Allah, onların yerlerine, yurtlarına, mallarına ve ayak basmadığınız topraklara sizi mirasi yaptı. Allah'ın her seye gücü yeter.

33:28 Ey Peygamber! Eslerine söyle söyle: Eger dünya dirliğini ve ssn (refahını) istiyorsanız, gelin size bosanma bedellerinizi vereyim de, sizi gzellekle salıvereyim.

33:29 Eger Allah'i, Peygamberini ve ahiret yurdunu diliyorsanız, bilin ki, Allah, içinizden güzel davrananlar için büyük bir mükafat hazırlamıştır.

33:30 Ey peygamber hanımları! Sizden kim açık bir hayasızlık yaparsa, onun azabı iki katına çıkarılır. Bu, Allah'a göre kolaydır.

33:31 Sizden kim, Allah'a ve Resulüne itaat eder ve yararlı iş yaparsa ona mükafatını iki kat veririz. Ve ona (cennette) bol rizik hazırlamışızdır.

33:32 Ey Peygamber hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eger (Allah'tan) korkuyorsanız, (yabancı erkeklere karşı) ekici bir eda ile konuşmayın; sonra kalbinde hastalık bulunan kimse mide kapılır. Güzel söz söyleyin.

33:33 Evlerinizde oturun, eski cahiliye adetinde olduğu gibi açılıp saılmayın. Namazı kilin, zekatı verin, Allah'a ve Resulüne itaat edin.

Ey Ehl-i Beyt! Allah sizden, sadece günahı gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor.

33:34 Evlerinizde okunan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti hatırlayın. Süphesiz Allah, her şeyin i yüzünü bilendir ve her şeyden haberi olandır.

33:35 Müslüman erkekler ve müslüman kadınlar, mümin erkekler ve mümin kadınlar, taata devam eden erkekler ve taata devam eden kadınlar, doğru erkekler ve doğru kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, mütevazi erkekler ve mütevazi kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka

veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, irzlarını koruyan erkekler ve (irzlerini) koruyan kadınlar, Allah'ı çok zikreden erkekler ve zikreden kadınlar var ya; iste Allah, bunlar için bir mağfiret ve büyük bir mükafat hazırlamıştır.

33:36 Allah ve Resulü bir işe hüküm verdiği zaman, inanmış bir erkek ve kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Her kim Allah ve Resulüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.

33:37 (Resulüm!) Hani Allah'ın nimet verdiği, senin de kendisine iyilik ettiğin kimseye: Esini yanında tut, Allah'tan kork! diyordun. Allah'ın açığa vuracağı şeyi, insanlardan çekinerek içinde gizliyordun. Oysa asıl korkmana layık olan Allah'tır. Zeyd, o kadından ilgisini kesince biz onu sana nikahladık ki evlatlıkları, karılarıyla ilişkilerini kestiklerinde (o kadınlarla evlenmek isterlerse) müminlere bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

33:38 Allah'ın, kendisine helal kıldığı şeyde Peygamber'e herhangi bir vebal yoktur. Önce gelip geçenler arasında da Allah'ın adeti böyle idi. Allah'ın emri mutlaka yerine gelecek, yazılmış bir kaddedir.

33:39 O peygamberler ki Allah'ın gönderdiği emirleri duyururlar, Allah'tan korkarlar ve O'ndan başka kimseden korkmazlar. Hesap görücü olarak Allah (herkese) yeter.

33:40 Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. Fakat o, Allah'ın Resulü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

33:41 Ey inananlar! Allah'ı çokça zikredin.

33:42 Ve O'nu sabah-aksam tesbih edin.

33:43 Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için üzerinize rahmetini gönderen O'dur. Melekleri de size istigfar eder. Allah, müminlere karşı çok merhametlidir.

33:44 Kendisine kavustukları gün, Allah'ın onlara iltifatı, "selam" dir. Allah onlara çok değerli mükafat hazırlamıştır.

33:45 Ey Peygamber! Biz seni hakikaten bir şahit, bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

33:46 Allah'ın izniyle, bir davetçi ve nur saçan bir kandil olarak (gönderdik).

33:47 Allah'tan büyük bir lütfu ereceklerini müminlere müjdele.

33:48 Kafirlerle ve münafıklara boyun eğme. Onların eziyetlerine aldırma. Allah'a güvenip dayan, vekil ve destek olarak Allah yeter.

33:49 Ey iman edenler! Mümin kadınları nikahlayıp da, henüz zifafa girmeden onları bosarsanız, onları sayacağınız bir iddet süresince bekletme hakkınız yoktur. O halde onları (bir bağışla) memnun edin ve onları güzel bir şekilde serbest bırakın.

33:50 Ey Peygamber! Mehirleri verdiğin hanımlarını, Allah'ın sana ganimet olarak verdiği ve elinin altında bulunan cariyele, amcanın, halanın, dayının ve teyzenin seninle beraber göç eden kızlarını sana helal kıldık. Bir de Peygamber kendisiyle evlenmek istediği takdirde, kendisini peygambere hibe eden mümin kadını, diğer müminlere değil, sırf sana mahsus olmak üzere (helal kıldık). Kuskusuz biz, hanımları ve

ellerinin altında bulunan cariyeleeri hakkında müminlere neyi farz kildigimizi biliriz. (Bu hususta ne yapmalari lazim geldigini onlara açıkladik) ki, sana bir zorluk olmasin. Allah bagislayandir, merhamet edendir.

33:51 Onlardan diledigini geriye birakir, diledigini de yanina alirsin. Bosadigin hanimlarindan arzu ettigini tekrar yanina almanda, senin üzerine bir günah yoktur. Böyle yapman onların mutlu olmalarina, üzülmemelerine ve hepsinin, senin verdiklerine razi olmalarina daha uygundur. Allah, kalplerinizde olani bilir. Allah hakkiyle bilendir, halimdir.

33:52 Bundan sonra artik baska kadinlarla evlenmen, elinin altında bulunan cariyeleer hariç, güzelligi hosuna gitse bile, bunlarin yerine baska hanimler alman sana helal degildir. Allah her seyi gözetler.

33:53 Ey iman edenler! Siz zamanini gözetlemeksizin, bir yemege davet edilmedikçe, Peygamber'in evlerine girmeyin. Ancak davet edildiginiz vakit girin. Yemegi yediginizde hemen dagilin, sohbete dalmayin. Çünkü bu hareketiniz Peygamber'i üzmemekte, fakat o (size bunu söylemekten) utanmaktadır. Ama Allah, hakki söylemekten çekinmez. Peygamber'in hanimlarindan bir sey istediginiz zaman perde arkasindan isteyin. Bu, hem sizin kalpleriniz, hem de onların kalpleri için daha temiz bir davranistir. Sizin Allah'in Resulünü üzmeniz ve kendisinden sonra onun hanimlarini nikahlamanız asla caiz olamaz. Çünkü bu, Allah katinda büyük (bir günah) tir.

33:54 Bir sey açiga vursanız da, gizleseniz de süphe yok ki Allah, her sey gayet iyi bilmektedir.

33:55 Onlara (Peygamber'in hanimlarina), babalari, ogullari, kardesleri, kardeslerinin ogullari, kiz kardeslerinin ogullari, kadinlari (mümin kadinlar) ve ellerinin altında bulunan cariyeleerinden dolayi bir günah yoktur. (Ey Peygamber hanimlari!) Allah'tan korkun; süphesiz Allah, her seye şahittir.

33:56 Allah ve melekleri, Peygamber'e çok salevat getirirler. Ey müminler! Siz de ona salevat getirin ve tam bir teslimiyetle selam verin.

33:57 Allah ve Resulünü incitenlere Allah, dünyada ve ahirette lanet etmis ve onlar için horlayici bir azap hazirlamistir.

33:58 Mümin erkeklere ve mümin kadinlara, yapmadiklari bir seyden dolayi eziyet edenler, süphesiz bir iftira ve apaçik bir günah yüklenmislerdir.

33:59 Ey Peygamber! Hanimlarina, kizlarina ve müminlerin kadinlarina (bir ihtiyaç için disari çiktiklari zaman) dis örtülerini üstlerine almalarını söyle. Onların taninmasi ve incitilmemesi için en elverişli olan budur. Allah bagislayandir, esirgeyendir.

33:60 Andolsun, iki yüzlüler, kalplerinde hastalik bulunanlar (fuhus düşünçesi tasiyanlar), şehirde kötü haber yayanlar (bu hallerinden) vazgeçmezlerse, seni onlara musallat ederiz (onlarla savasmani ve onlari sehirden sürüp çikarmani sana emrederiz); sonra orada, senin yaninda ancak az bir zaman kalabilirler.

33:61 Hepsi de lanetlenmis olarak nerede ele geçirilirse, yakalanir ve mutlaka öldürülürler.

33:62 Allah'in önceden geçenler hakkındaki kanunu budur. Allah'in kanununda asla bir degisiklik bulamazsin.

33:63 İnsanlar sana kiyametın zamanını soruyorlar. De ki: Onun bilgisi Allah katındadır. Ne bilirsin, belki de zamani yakındır.

33:64 Su muhakkak ki, Allah kafirleri rahmetinden kovmuş ve onlara çilgin bir ates hazırlamıştır.

33:65 (Onlar) orada ebedi olarak kalacaklar, (kendilerini koruyacak) ne bir dost ne de bir yardımcı bulacaklardır.

33:66 Yüzleri ateste evrilip çevrildiği gün: Eyvah bize! Keske Allah'a itaat etseydik, Peygamber'e de itaat etseydik! derler.

33:67 Ey Rabbimiz! Biz reislerimize ve büyüklerimize uyduk da onlar bizi yolda saptırdılar, derler.

33:68 Rabbimiz! Onlara iki kat azap ver ve onları büyük bir lanetle rahmetinden kov.

33:69 Ey iman edenler! Siz de Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın. Nihayet Allah onu, dedikleri şeyden temize çıkardı. O, Allah yanında şerefli idi.

33:70 Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin.

33:71 (Böyle davranırsanız) Allah işlerinizi düzeltir ve günahlarınızı bağışlar. Kim Allah ve Resulüne itaat ederse büyük bir kurtulşa ermiş olur.

33:72 Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler, (sorumluluğundan) korktular. Onu insan yükledi. Doğrusu o çok zalim, çok cahildir.

33:73 (Allah bu emaneti insana vermek suretiyle), münafik erkeklere ve münafik kadınlara, müsrık erkeklere ve müsrık kadınlara azap edecek, inanan erkeklerin ve inanan kadınların da tevbesini kabul buyuracaktır. Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

Sura 34: Saba

34:1 Hamd, göklerde ve yerde bulunanların hepsinin sahibi olan Allah'a mahsustur. Ahirette de hamd O'na mahsustur. O, hikmet sahibidir, (her şeyden) haberi olandır.

34:2 Yerin içine gireni ve ondan çıkani; gökten ineni, oraya çıkani bilir. O, esirgeyendir, bağışlayandır.

34:3 İnkarcılar: Kiyamet bize gelmeyecek, dediler. De ki: Hayır! Gaybi bilen Rabbim hakkı için o, mutlaka size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre miktarı bir şey bile O'ndan gizli kalmaz. Bundan daha küçük ve daha büyüğü de şüphesiz, apaçık kitaptadır (yazilidir).

34:4 Allah, inanıp iyi işler yapanları mükafatlandırmak için (her şeyi açık bir kitapta tesbit etmiştir). Onlar için büyük bir mağfiret ve güzel bir rızık vardır.

34:5 Âyetlerimizi hükümsüz bırakmak için yarisircasına uğrasanlar için de, en kötüsünden, elem verici bir azap vardır.

34:6 Kendilerine bilgi verilenler, Rabbinden sana indirilenin (Kur'an'ın) gerçek olduğunu bilir; onun, mutlak galip ve övgüye layık olan (Allah'in) yoluna ilettiğini görürler.

34:7 Kafir olanlar (kendi aralarında) söyle dediler: Çürüyüp paramparça

oldugunuz vakit yeniden dirileceginizi söyleyerek haber veren kisiyi gösterelim mi?

34:8 "Acaba o, yalan yere Allah'a iftira mi etmistir? Yoksa onda delilik mi var?" (dediler). Hayir! Ahirete inanmayanlar azaptadirlar ve derin bir sapiklik içindedirler.

34:9 Onlar, gökte ve yerde önlerine ve arkalarına bakmiyorlar mi? Dilesek onlari yere batiririz, ya da üzerlerine gökten parçalar düşürürüz.

Süphesiz bunda (Rabbine) yönelen her kul için bir ibret vardır.

34:10 Andolsun, Davud'a tarafimizdan bir üstünlük verdik. "Ey daglar ve kuslar! Onunla beraber tesbih edin" dedik. Ona demiri yumusattik.

34:11 Genis zirhlar imal et, dokumasini ölçülü yap. (Ey Davud hanedani!) İyi isler yapin. Kuskusuz ben, yaptiklarinizi görmekteyim, diye (vahyettik).

34:12 Sabah gidisi bir aylık mesafe, akşam dönüşü yine bir aylık mesafe olan rüzgari da Süleyman'a (onun emrine) verdik ve onun için erimis bakiri kaynagından sel gibi akittik. Rabbinin izniyle cinlerden bir kısmı, onun önünde çalışirdi. Onlardan kim emrimizden sapsa, ona alevli azabi tattirirdik.

34:13 Onlar Süleyman'a kalelerden, heykellerden, havuzlar kadar (genis) legenlerden, sabit kazanlardan ne dilerse yaparlardi. Ey Davud ailesi! Sükredin. Kullarimdan sükreden azdir!

34:14 Süleyman'in ölümüne hükmettigimiz zaman, onun öldüğünü, ancak degnegini yiyen bir ağaç kurdu gösterdi. (Sonunda yere) yikilince anlasildi ki cinler gaybi bilselerdi, o küçük düşürücü azap içinde kalmazlardı.

34:15 Andolsun, Sebe' kavmi için oturduğu yerlerde büyük bir ibret vardır. Biri sağda, diğeri solda iki bahçeleri vardı. (Onlara:) Rabbinizin rizkindan yeyin ve O'na sükredin. Iste güzel bir memleket ve çok bağislayan bir Rab!

34:16 Ama onlar yüz çevirdiler. Bu yüzden üzerlerine Arim selini gönderdik. Onların iki bahçesini, buruk yemisli, aci ilginli ve içinde biraz da sedir ağacı bulunan iki (harap) bahçeye çevirdik.

34:17 Nankörlük ettikleri için onlari böyle cezalandirdik. Biz nankörden baskasini cezalandirir miyiz!

34:18 Onların yurdu ile, içlerini bereketlendirdigimiz memleketler arasında, kolayca görünen nice kasabalar var ettik ve bunlar arasında yürümeyi konaklara ayirdik. Oralarda geceleri, gündüzleri korkusuzca gezin dolasin, dedik.

34:19 Bunun üzerine: Ey Rabbimiz! Aralarında yolculuk yaptigimiz şehirlerin arasini uzaklastir, dediler ve kendilerine yazik ettiler. Biz de onlari, ibret kissalari haline getirdik ve onlari büsbütün parçaladik. Süphesiz bunda, çok sabreden ve çok sükreden herkes için ibretler vardır.

34:20 Andolsun Iblis, onlar hakkındaki tahminini dogruya çıkardi. Inanan bir zümrenin disinda hepsi ona uydular.

34:21 Halbuki seytanın onlar üzerinde hiçbir nüfuzu yoktu. Ancak ahirete inanani, süphe içinde kalandan ayirdedip bilelim diye (ona bu fırsatı

verdik). Rabbin gerçekten her şeyi koruyandır.

34:22 (Müsrıklere) de ki: Allah'tan başka tanrı saydığınız şeyleri çağirin! Onlar ne göklerde ne de yerde zerre ağırlığınca bir şey sahıptirler. Onların buralarda hiçbir ortaklığı yoktur, Allah'ın onlardan bir yardımcı da yoktu.

34:23 Allah'ın huzurunda, kendisinin izin verdiği kimselerden baskasının sefaati fayda vermez. Nihayet onların yüreklerinden korku giderilince: Rabbiniz ne buyurdu? derler. Onlar da: Hak olanı buyurdu, derler. O, yücedir, büyüktür.

34:24 (Resulüm!) De ki: Göklerden ve yerden size rizik veren kimdir? De ki: Allah! O halde biz veya siz, ikimizden biri, ya doğru yol üzerinde veya açık bir sapıklık içindedir.

34:25 De ki: Bizim isledigimiz suçtan siz sorumlu değilsiniz; biz de sizin islediginizden sorulacak değiliz.

34:26 De ki: Rabbimiz hepimizi bir araya toplayacak, sonra aramızda hak ile hükmedecektir. O, en adil hüküm veren, (her şeyi) hakkıyla bilendir.

34:27 De ki: O'na (Allah'a) kattığınız ortaklarınızı bana gösterin. Hayır! Bilakis, yegane galip ve her şeyi hikmetle idare eden ancak Allah'tır.

34:28 Biz seni bütün insanlara ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik; fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

34:29 Eger sözünüzde doğru iseniz bu vadettiğiniz (kiyamet) ne zaman kopacak? derler.

34:30 De ki: Size öyle bir gün vadedilmiştir ki, ondan ne bir saat geri kalabilirsiniz, ne de ileri geçebilirsiniz.

34:31 Kafir olanlar dediler ki: Biz hiçbir zaman bu Kur'an'a ve bundan önce gelen kitaplara inanmayacağız. Sen o zalimleri, Rablerinin huzurunda tutuklanmış, birbirlerine söz atarlarken bir görsen! Zayıf sayılanlar, büyüklük taslayanlara: Siz olmasaydınız, elbette biz inanan insanlar olurduk, derler.

34:32 Büyüklük taslayanlar, zayıf sayılanlara (kiyamet gününde): Size hidayet geldikten sonra sizi ondan biz mi çevirdik? Bilakis siz suç isliyordunuz, derler.

34:33 Zayıf sayılanlar da büyüklük taslayanlara: Hayır! Gece gündüz (isiniz) tuzak kurmaktı. Çünkü siz daima Allah'i inkar etmemizi, O'na ortaklar kosmamızı bize emrederdiniz, derler. Artık azabi gördüklerinde, için için yanarlar; biz de o inkar edenlerin boyunlarına demir halkalar takarız. Onlar ancak yapmakta oldukları günahları yüzünden cezalandırılırlar.

34:34 Biz hangi ülkeye bir uyarıcı göndermissek mutlaka oranın varlıklı ve simarık kişileri: Biz, size gönderilmiş olan şeyi inkar ediyoruz, demislerdir.

34:35 Ve dediler ki: Biz malca ve evlatça daha çoğuz, biz azaba uğratılacak da değiliz.

34:36 De ki: Rabbim, diledigine bol rizik verir ve (dilediginden) kısar; fakat insanların çoğu bilmezler.

34:37 Sizi huzurumuza yaklastiracak olan ne mallarinizdir ne de

evlatlarınız. İman edip iyi amelde bulunanlar müstesna; onlara yaptıklarının kat kat fazlası mükafat vardır. Onlar (cennet) odalarında güven içindedirler.

34:38 Ayetlerimizi bosa çıkarmaya çalışanlara gelince, onlar da azapla yüz yüze bırakılacaklardır.

34:39 De ki: Rabbim, kullarından dilediğine bol rizik verir ve (dilediğinden de) kisar. Siz hayıra ne harcarsanız, Allah onun yerine baskasını verir. O, rizik verenlerin en hayırlisidir.

34:40 O gün Allah, onların hepsini toplayacak; sonra meleklerle: Size tapanlar bunlar mıydı? diyecek.

34:41 (Melekler de:) Sen yücesi, bizim dostumuz onlar değil, sensin. Belki onlar cinlere tapıyorlardı. Çoğu onlara inanmıyordu; diyecekler.

34:42 Bugün birbirinize ne fayda, ne de zarar vermeye gücünüz yeter. Biz zalim olanlara, yalanlamakta olduğunuz ateş azabını tadın! diyeceğiz.

34:43 Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğu zaman demislerdi ki: Bu, sizi babalarınızın taptığı (putlardan) çevirmek isteyen bir adamdan baskası değildir. Ve yine bu (Kur'an) da uydurulmuş bir yalandan başka bir şey değildir, dediler. Hak kendilerine geldiğinde onu inkar edenler de: Bu, apaçık bir büyüden başka bir şey değildir, dediler.

34:44 Halbuki biz onlara okuyacakları kitaplar vermediğimiz gibi senden önce onlara bir uyarıcı (peygamber) de göndermemistik.

34:45 Onlardan öncekiler de (peygamberlerini) inkar etmişlerdi. Bunlar, öncekilere verdiklerimizin onda birine erismemişlerdi. (Böyle iken), peygamberimi yalanladılar; ama benim karşılık olarak verdiğim nasıl olmuştur!

34:46 (Resulüm! Onlara) de ki: Size bir tek öğüt vereceğim: Allah için ikiser ikiser ve teker teker ayağa kalkın, sonra da düşünün!

Arkadaşınızda (peygamberde) hiçbir delilik yoktur! O ancak siddetli bir azap gelip çatmadan evvel sizi uyanan bir peygamberdir.

34:47 De ki: Ben sizden bir ücret istemiysem, o sizin olsun. Ücretim yalnız Allah'a aittir. O, her şeye şahittir.

34:48 De ki: Kuskusuz, Rabbim gerçeği ortaya koyar. Çünkü O, gaybi çok iyi bilendir.

34:49 De ki: Hak geldi; artık batıl ne bir şeyi ortaya çıkarabilir ne de geri getirebilir.

34:50 De ki: Eğer (haktan) saparsam, kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer doğru yolu bulursam, bu da Rabbimin bana vahyettiği (Kur'an) sayesinde. Süphesiz O, isittir, yakındır.

34:51 (Resulüm!) Telasa düştükleri zaman, bir görsen! Artık kurtuluş yoktur, yakın bir yerden yakalanmışlardır.

34:52 (İs isten geçtikten sonra:) "Ona inandık" demislerdir, ama uzak yerden (dünya hayatı gelip geçtikten sonra) imana kavusmak onlar için nasıl mümkün olur?

34:53 Halbuki daha önce onu (hakki) inkar etmişlerdi. Uzak bir yerden gayb hakkında atıp tutuyorlardı.

34:54 Artık, bundan önce benzerlerine yaptığı gibi, kendileriyle arzu ettikleri şey arasına perde çekilmiştir. Süphesiz onlar, kendilerini

endiseye dsren bir korku içindeydiler.

Sura 35: Fatir

35:1 Gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikiser, üçer, dörder kanatli elçiler yapan Allah'a hamdolsun. O, yaratmada dilediği arttirmayi yapar. Süphesiz Allah, her seye gücü yetendir.

35:2 Allah'in insanlara açacağı herhangi bir rahmeti tutup hapseden olamaz. O'nun tuttuğunu O'ndan sonra saliverecek de yoktur. O, üstündür, hikmet sahibidir.

35:3 Ey insanlar! Allah'in size olan nimetini hatırlayın; Allah'tan baska size gökten ve yerden rizik verecek bir yaratıcı var mı? O'ndan baska tanrı yoktur. Nasıl oluyor da (tevhiden küfre) evriliyorsunuz!

35:4 Eger seni yalanlıyorsa (zlme); senden önceki peygamberler de yalanlanmıştır. Bütün isler yalnızca Allah'a döndürülecektir.

35:5 Ey insanlar! Allah'in vadi gerçektir, sakın dünya hayati sizi aldatmasın ve o aldatıcı (seytan) da Allah hakkında sizi kandırmasın!

35:6 çünkü şeytan, sizin dsmanınızdır, siz de onu düsman sayın. O, kendi taraftarlarını ancak ateş ehlinden olmaya çağırır.

35:7 İnkâr edenler için süphesiz etin bir azap var, iman edip iyi isler yapanlara da magfiret ve büyük bir mükafat vardır.

35:8 Kötü isi kendisine güzel gösterilip de onu güzel gören kimse (kötülüğü hiç istemeyen kimseye benzer) mi? Allah dilediğini sapıklığa yöneltir, dilediğini doğru yola iletir. O halde onlar için üzülerek kendini helak etme. Allah onların ne yaptıklarını biliyor.

35:9 Rüzgarları gönderip de bulutu harekete geçiren Allah'tır. Biz onu l bir bölgeye göndeririz de ölümünden sonra topraga onunla hayat veririz. llerin yeniden dirilmesi de böyle olacaktır.

35:10 Kim izzet ve seref istiyor idiyse, bilsin ki, izzet ve serefin hepsi Allah'ındır. O'na ancak güzel sözler yükselir (ulasır). Onları da Allah'a amel-i salih ulaştırır. Kötülüklerle tuzak kuranlara gelince, onlar için etin bir azap vardır ve onların tuzadı bozulur.

35:11 Allah sizi (nce) topraktan, sonra meniden yarattı. Sonra sizi çiftler (erkek-disi) kildi. O'nun bilgisi olmadan hiç bir disi ne gebe kalır ne de doğurur. Bir canlıya ömür verilmesi de, onun ömründen azaltılması da mutlaka bir kitaptadır. Süphesiz bunlar, Allah'a kolaydır.

35:12 İki deniz birbirine esit olmaz. Bu tatlıdır, susuzluu keser, içilmesi kolaydır. Su da tuzludur, acıdır (bogazi yakar). Hepsinden de taze et (balık) yersiniz ve gıyeceğiniz ss esyasi çıkarırsınız.

Allah'in lütfundan (nasibinizi) arayip da skretmeniz için gemilerin, denizi yarip gittiğini görürsün.

35:13 Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar; günes ve ayı emri altına almıştır. Her biri belirtilmiş bir süreye kadar akıp gider. İste (bütün bunları yapan) Rabbiniz Allah'tır. Mülk O'nundur. O'nu bırakıp da kendilerine taptıklarınız ise, bir çekirdek kabuğuna bile sahip degillerdir.

35:14 Eger onları (putları) aırırsanız, sizin aırmanızı isitmezler. Faraza isitseler bile, size cevap veremezler. Kiyamet günü de

sizin ortak kosmanizi reddederler. (Bu gerçeği) sana, her seyden haberi olan (Allah) gibi hiç kimse haber veremez.

35:15 Ey insanlar! Allah'a muhtaç olan sizsiniz. Zengin ve övülmeye layık olan ancak O'dur.

35:16 Allah dilerse sizi yok eder ve yerinize yeni bir halk getirir.

35:17 Bu da Allah'a güç bir sey degildir.

35:18 Hiçbir günahkar baskasının günahini yüklenmez. Yüğü (günahi) ağır gelen kimse onu tasımak için (baskasını) çağırır, bu çağırdığı akrabası da olsa, onun yükünden bir sey yüklenmez. Sen ancak görmeden Rablerinden korkanları ve namazı kılanları uyarabilirsin. Kim temizlenirse o, kendi menfaatine temizlenmiş olur. Dönüş Allah'adır.

35:19 Körle, gören bir olmaz.

35:20 Karanlıkla aydınlık da bir olmaz.

35:21 Gölge ile sıcak da bir olmaz.

35:22 Dirilerle ölümler de bir olmaz. Süphesiz Allah, dilediğine isittirir. Sen kabirlerdekilere isittiremezsin!

35:23 Sen sadece bir uyaricisin.

35:24 Biz seni müjdeleyici ve uyarıcı olarak hak ile gönderdik. Her millet için mutlaka bir uyarıcı (peygamber) bulunmuştur.

35:25 Eger seni yalanlıyorlarsa (üzölme), onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. (Oysa ki) peygamberleri onlara açık ayetler (mucizeler), sahifeler ve aydınlatıcı kitap getirmişlerdi.

35:26 Sonra ben, o inkar edenleri yakaladım. (Bak ki) cezam nasıl oldu!

35:27 Görmedin mi Allah gökten su indirdi. Onunla renkleri çeşit çeşit meyveler çıkardık. Dağlardan (geçen) beyaz, kırmızı, değişik renklerde ve simsiyah yollar (yaptık).

35:28 İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da yine böyle türlü renkte olanlar var. Kulları içinden ancak alimler, Allah'tan (geregince) korkar. Süphesiz Allah, daima üstündür, çok bağışlayandır.

35:29 Allah'ın kitabını okuyanlar, namazı kılanlar ve kendilerine verdiğimiz rizikten (Allah için) gizli ve açık sarfedenler, asla zarara uğramayacak bir kazanç umabilirler.

35:30 Çünkü Allah, onların mükafatlarını tam öder ve lütfundan onlara fazlasını da verir. Süphesiz O, çok bağışlayan, sükrün karsiligini bol bol verendir.

35:31 Sana vahyettiğimiz kitap, kendinden öncekini (semavi kitaplari) doğrulayıcı olarak gelen gerçektir. Allah, kullarının (her halinden) haberdardır, görendir.

35:32 Sonra Kitab'ı, kullarımız arasından seçtiklerimize verdik. Onlardan (insanlardan) kimi kendisine zulmeder, kimi ortadadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda öne geçmek için yarisir. İşte büyük fazilet budur.

35:33 (Onların mükafati), içine girecekleri Adn cennetleridir. Orada altın bilezikler ve incilerle süslenirler. Orada giyecekleri elbiseleri de ipektir.

35:34 (Cennette söyle) derler: Bizden tasayı gideren Allah'a hamdolsun. Doğrusu Rabbimiz çok bağışlayan, çok nimet verendir.

35:35 O (Rab) ki lütfuyla bizi asil oturulacak yurda (cennete) yerleştirdi.

Artık orada bize ne bir yorgunluk dokunacak ne de orada bize bir usanç gelecektir.

35:36 İnkâr edenlere de cehennem ateşi vardır. Öldürülmezler ki ölsünler, cehennem azabı da onlara biraz olsun hafifletilmez. İşte biz, küfürde ileri giden her nankörü böyle cezalandırırız.

35:37 Onlar orada: Rabbimiz! Bizi çıkar, (önce) yaptığımızın yerine iyi işler yapalım! diye feryad ederler. Size düşünecek kimsenin düşünebileceği kadar bir ömür vermedik mi? Size uyarıcı da gelmedi mi? (Niçin inanmadınız?) Şimdi tadın (azabı)! Zalimlerin yardımcıları yoktur.

35:38 Allah, göklerin ve yerin gaybini bilir. O, kalplerin içinde ne varsa onu da hakkıyla bilendir.

35:39 Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur. Onun için kim inkâr ederse, inkârı kendi zararındır. Kafirlerin küfrü, Rableri katında kendileri için ancak gazabı arttırır. Kafirlerin küfrü, kendilerine ziyandan başka bir şey getirmez.

35:40 De ki: Allah'ı bırakıp da yaptığınız, ortaklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana! Onlar yerdeki hangi şeyi yarattılar! Yoksa onların göklerde mi bir ortaklıkları var! Yahut biz onlara, (bu hususta) bir kitap mı verdik de onlar, o kitaptaki bir delile dayanıyorlar? Hayır! O zalimler birbirlerine, aldatmadan başka bir şey vadetmiyorlar.

35:41 Şüphesiz Allah gökleri ve yeri, nizamları bozulmasın diye tutuyor. Andolsun ki onların nizamı eğer bir bozulursa, kendisinden başka hiç kimse onları tutamaz. Şüphesiz O, halimdir, çok bağışlayıcıdır.

35:42 Kendilerine bir uyarıcı (peygamber) gelirse, herhangi bir milletten daha çok doğru yolda olacaklarına dair bütün güçleriyle Allah'a yemin etmişlerdi. Fakat onlara uyarıcı (Muhammed) gelince, bu, onların haktan uzaklaşmalarından başka bir şeyi arttırmadı.

35:43 Çünkü onlar yeryüzünde büyüklük taslıyor ve kötü tuzaklar kuruyorlardı. Halbuki kisi kazdığı kuyuya kendi düşer. Onlar öncekilerin kanunundan (onlara uygulanan) baskısını mi bekliyorlar? Allah'ın kanununda asla bir değişime bulamazsın, Allah'ın kanununda kesinlikle bir sapma da bulamazsın.

35:44 Bunlar yeryüzünde gezip de kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görmediler mi? Halbuki onlar, bunlardan daha güçlü idiler. Ne göklerde ne de yerde Allah'ı aciz bırakacak bir güç vardır. O, bilendir, güçlüdür.

35:45 Eger Allah, yaptıkları yüzünden insanları (hemen) cezalandırsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı yaratık bırakmazdı. Fakat Allah, onları belirtilmiş bir süreye kadar erteliyor. Vakitleri gelince (gerekeni yapar). Kuskusuz Allah, kullarını görmektedir.

Sura 36: Ya-Sin

36:1 Yasin,

36:2 Hikmet dolu Kur'an hakkı için,

36:3 Sen şüphesiz peygamberlerdensin.

36:4 Doğru yol üzerindesin.

36:5 (Bu Kur'an) üstün ve çok merhametli Allah tarafından indirilmiştir.

36:6 Ataları uyarılmamış, bu yüzden kendileri de gaflet içinde kalmış bir toplumu uyarman için indirilmiştir.

36:7 Andolsun ki onların çoğu gafletlerinin cezasını hak etmişlerdir. Çünkü onlar iman etmiyorlar.

36:8 Biz, onların boyunlarına halkalar geçirdik. O halkalar çenelere kadar dayanmaktadır. Bu yüzden kafaları yukarı kalkıktır.

36:9 Önlerinden bir set ve arkalarından bir set çektik de onları kapattık, artık göremezler.

36:10 Onları uyarsan da uyarmanın da onlar için birdir, inanmazlar.

36:11 Sen ancak zikre (Kur'an'a) uyan ve görmeden Rahman'dan korkan kimseyi uyarabilirsin. İşte böylesini, bir mağfiret ve güzel bir mükafatla müjdele.

36:12 Süphesiz ölüleri ancak biz diriltiriz. Onların yaptıkları her işi, bıraktıkları her izi yazarız. Biz, her şeyi apaçık bir kitapta (levh-i mahfuz'da) sayıp yazmışızdır.

36:13 Onlara, su sehir halkını misal getir: Hani onlara elçiler gelmişti.

36:14 İşte o zaman biz, onlara iki elçi göndermistik. Onları yalanladılar. Bunun üzerine üçüncü bir elçi gönderdik. Onlar: Biz size gönderilmiş Allah elçileriyiz! dediler.

36:15 Elçilere dediler ki: Siz de ancak bizim gibi birer insansınız. Rahman, herhangi bir şey indirmedir. Siz ancak yalan söylüyorsunuz.

36:16 (Elçiler) dediler ki: Rabbimiz biliyor; biz gerçekten size gönderilmiş elçileriz.

36:17 "Bizim vazifemiz, açık bir şekilde Allah'ın buyruklarını size tebliğ etmekten başka bir şey değildir" dediler.

36:18 (Bunun üzerine onlar:) Doğrusu siz bize uğursuz geldiniz. Eğer bu istenilmezse, andolsun sizi taşlarız. Ve bizden size mutlaka fena bir kötülük dokunur, dediler.

36:19 Elçiler şöyle cevap verdi: Sizin uğursuzluğunuz sizinle beraberdir. Size nasihat ediliyorsa bu uğursuzluk mudur? Bilakis, siz asiri giden bir milletsiniz.

36:20 Derken sehrin öbür ucundan bir adam kosarak geldi. "Ey kavmim! dedi, bu elçilere uyunuz!"

36:21 "Sizden herhangi bir ücret istemeyen bu kimselere tabi olun, çünkü onlar hidayete ermiş kimselerdir."

36:22 "Bana ne olmuş ki, beni yaratana ibadet etmeyecekmişim! Halbuki, hepiniz O'na döndürüleceksiniz."

36:23 "O'ndan başka tanrılar mı edineyim? O çok esirgeyici Allah, eğer bana bir zarar dilerse onların (putların) sefaati bana hiçbir fayda vermez, beni kurtaramazlar."

36:24 "İşte o zaman ben apaçık bir sapıklığın içine gömülmüş olurum."

36:25 "Süphesiz ben, Rabbinize inandım, beni dinleyin."

36:26 Ona: Cennete gir" denilince. "Keske, dedi, kavmim bilseydi!"

36:27 "Rabbimin beni bağışladığını ve beni ikrama mazhar olanlardan kıldığını!"

36:28 Biz ondan sonra, onun milletini helak etmek için üzerlerine gökten herhangi bir ordu indirmedik ve indirecek de degildik.

36:29 (Onlari helak eden) korkunç sestem baska bir sey degildi. Birdenbire sönüverdiler.

36:30 Ne yazik su kullara! Onlara bir peygamber gelmeyegörsün, ille de onunla alay etmeye kalkisirlar.

36:31 Müsrikler görmüyorlar mi ki, onlardan önce nice kavimler helak ettik. Onlar tekrar dönüp de bunlara gelmezler.

36:32 Elbette onlarin hepsi (kiyamet gününde) karsimizda hazir bulunacaklar.

36:33 (Bu hususta) ölü toprak onlar için mühim bir delildir. Biz ona yagmurla hayat verdik ve ondan dane çıkardik. Iste onlar bundan yerler.

36:34 Biz, yeryüzünde nice nice hurma bahçeleri, üzüm baglari yarattik ve oralarda birçok pinarlar fiskirttik.

36:35 Ta ki, onlarin meyvelerinden ve elleriyle bunlardan imal ettiklerinden yesinler. Hala sükretmeyecekler mi?

36:36 Yerin bitirdiklerinden, insanlarin kendilerinden ve henüz mahiyetini bilmedikleri seylerden bütün çiftleri yaratan Allah'i tesbih ve takdis ederim.

36:37 Gece de onlar için bir ibret alametidir. Biz ondan gündüzü siyirip çekeriz de onlar karanliklara gömülürler.

36:38 Günes, kendisi için belirlenen yerde akar (döner). Iste bu, aziz ve alim olan Allah'in takdiridir.

36:39 Ay için de birtakim menziller (yörüngeler) tayin ettik. Nihayet o, egri hurma dali gibi (hilal) olur da geri döner.

36:40 Ne güneş aya yetisebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzerler.

36:41 Onlarin zürriyetlerini dopdolu bir gemide tasimamız da onlar için büyük bir ibrettir.

36:42 Onlar için, bunun gibi binecekleri baska seyler de yarattik.

36:43 Dilesek onlari suda bogariz. O zaman ne onlarin imdadina kosan olur, ne de onlar kurtarilirlar.

36:44 Ancak bizim tarafimizdan bir rahmet ve belli bir zamana kadar dünyadan faydalandirmamız müstesnadir.

36:45 Onlara yapmakta oldugunuz ve yapip arkada biraktiginiz islerde Allah'tan korkun; umulur ki size merhamet olunur denildiginde (aldirmazlar).

36:46 Onlara Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelmeyedursun, ille de ondan yüz çevirmislerdir.

36:47 Allah'in size rizik olarak verdiklerinden hayra sarfediniz, denildiginde, kafirler müminlere dediler ki: Allah'in diledigi takdirde doyuracağı kimseleri biz mi doyuracağız? Siz gerçekten apaçik bir sapiklik içindesiniz.

36:48 Onlar: Eger gerçekten dogru söylüyorsanız, bu tehdit ne zaman gerçekleşecektir? derler.

36:49 Onlar, birbirleriyle çekisip dururken kendilerini ansizin yakalayacak korkunç bir sesi bekliyorlar.

36:50 Iste o anda onlar ne bir vasiyyette bulunabilirler, ne de ailelerine

dönebilirler.

36:51 Nihayet Sur'a üfürülecek. Bir de bakarsın ki onlar kabirlerinden kalkıp kosarak Rablerine giderler.

36:52 (Iste o zaman:) Eyvah, eyvah! Bizi kabrimizden kim kaldirdi? Bu, Rahman'in vadettigidir. Peygamberler gerçekten dogru söylemişler! derler.

36:53 Olan müthis bir sestem ibarettir. Bunun üzerine onların hepsi hemen huzurumuzda hazır bulunurlar.

36:54 O gün hiçbir kimse en ufak bir haksizliga ugramaz. Siz orada ancak yaptıklarınızın karsiligini alırsınız.

36:55 O gün cennetlikler, gerçekten nimetler içinde safa sürerler.

36:56 Onlar ve esleri gölgeler altında tahtlara kurulurlar.

36:57 Orada onlar için her çeşit meyve vardır. Bütün arzuları yerine getirilir.

36:58 Onlara merhametli Rabb'in söylediği selam vardır.

36:59 "Ayrilin bir tarafa bugün, ey günahkarlar!"

36:60 "Ey Adem oğulları! Size seytana tapmayın, çünkü o sizin apaçık bir düşmanınızdır" demedim mi?

36:61 "Ve bana kulluk ediniz, dogru yol budur" demedim mi?

36:62 Seytan sizden pek çok milleti kandirip saptirdi. Hala akıl erdiremiyor musunuz?

36:63 Iste, bu size vadedilen cehennemdir.

36:64 İnkarniz sebebiyle bugün oraya girin!

36:65 O gün onların ağızlarını mühürleriz; yaptıklarını bize elleri anlatır, ayakları da şahitlik eder.

36:66 Dilesek onların gözlerini büsbütün kör ederdik. O zaman dogru yolu bulmaya kosurlar, ama nasıl göreceklerdi?

36:67 Eger dilesek oldukları yerde onların şekillerini degistirirdik de ne ileriye gitmeye güçleri yeterdi ne de geri gelmeye!

36:68 Kime uzun ömür verirsek biz onun gelişmesini tersine çeviririz. Hiç düşünmüyorlar mi?

36:69 Biz ona (Peygamber'e) siir öğretmedik. Zaten ona yarasmazdı da. Onun söyledikleri, ancak Allah'tan gelmiş bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dir.

36:70 Diri olanları uyarsın ve kafirler cezayı hak etsinler diye.

36:71 Görmüyorlar mi ki, biz kudretimizin eseri olmak üzere onlar için birçok hayvan yarattık. Bu sayede onlar bunlara sahip olmuşlardır.

36:72 Bu hayvanları onların emrine verdik. Onların bazisini binek olarak kullanırlar, bazisini besin olarak yerler.

36:73 Bu hayvanlarda onlar için nice faydalar ve içilecek sütler vardır. Hala sükmemezler mi?

36:74 Onlar, yardım göreceklerini umarak Allah'tan baska ilahlar edindiler.

36:75 Halbuki ilahların onlara yardım etmeye güçleri yetmez. Aksine kendileri bunlar için yardıma hazır askerlerdir.

36:76 (Resulüm!) O halde onların sözleri sakın seni üzmesin. Kuskusuz biz, onların gizlemekte olduklarını da, açığa vurduklarını da biliyoruz.

36:77 İnsan görmez mi ki, biz onu meniden yarattık. Bir de bakıyorsun ki, apaçık düşman kesilmiş.

36:78 Kendi yaratilisini unutarak bize karsi misal getirmeye kalkisiyor ve: "Su çürümüs kemikleri kim diriltecek?" diyor.
36:79 De ki: Onlari ilk defa yaratmis olan diriltecek. Çünkü O, her türlü yaratmayı gayet iyi bilir.
36:80 Yesil ağaçtan sizin için ates çıkaran O'dur. Iste siz atesi ondan yakiyorsunuz.
36:81 Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerlerini yaratmaya kadir degil midir? Evet! Elbette kadirdir. O, her şeyi hakkiyla bilen yaratıcıdır.
36:82 Bir şey yaratmak istedigini zaman Onun yaptigi "Ol" demekten ibarettir. Hemen oluverir.
36:83 Her şeyin mülkü kendi elinde olan Allah'in sani ne kadar yücedir! Siz de O'na döneceksiniz.

Sura 37: As-Saffat

37:1 Saf saf dizilenlere,
37:2 O haykirip sürenlere,
37:3 Ve o zikir okuyanlara,
37:4 Yemin ederim ki, ilahiniz birdir.
37:5 O, hem göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbi, hem de doguların Rabbidir.
37:6 Biz yakın gögü, bir süsle, yıldızlarla süsledik.
37:7 Ve (gökyüzünü) itaat disina çıkan her seytandan koruduk.
37:8 Onlar, artık mele-i a'la'ya (yüce topluluga) kulak veremezler. Her taraftan taslanirlar.
37:9 Kovulup atirlar. Ve onlar için sürekli bir azap vardır.
37:10 Ancak (meleklerin konuşmalarından) bir söz kapan olursa, onu da delip geçen bir parlak isik takip eder.
37:11 Simdi sor onlara! Yaratma bakımından onlar mi daha zor, yoksa bizim yarattigimiz (insanlar) mi? Süphesiz biz kendilerini yapiskan bir çamurdan yarattik.
37:12 Hayir, sen sasiyorsun. Halbuki onlar alay ediyorlar.
37:13 Kendilerine öğüt verildigi vakit öğüt almazlar.
37:14 Bir mucize görseler alay ederler.
37:15 Bu ancak açık bir büyüdür, derler.
37:16 "Gerçekten biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuz zaman mi, diriltileceğiz?"
37:17 "Ilk atalarımızda mi (diriltilecek)?"
37:18 De ki: Evet, hem de hor ve hakir olarak (diriltileceksiniz).
37:19 O (diriltme) korkunç. bir sestem ibaret olacak, o anda hemen onların gözleri açilip etrafa bakacaklar.
37:20 (Durumu gören kafirler:) Eyvah bize! Bu ceza günüdür, derler.
37:21 Iste bu; yalanlamis olduğunuz hüküm günüdür.
37:22 (Allah, meleklerine emreder:) "Zalimleri, onların ayni yoldaki arkadaslarini ve tapmis olduklarini toplayin".
37:23 "Allah'tan baska. Onlara cehennemini yolunu gösterin".
37:24 "Onlari tutuklayin, çünkü onlar sorguya çekilecekler!"
37:25 Size ne oldu ki birbirinize yardım etmiyorsunuz?"

37:26 Evet, onlar o gün zilletle boyun egeceklerdir.

37:27 (Iste bu duruma düstükleri vakit) onlardan bir kısmı, diğerlerine yönelir, birbirlerini sorumlu tutmaya çalışırlar.

37:28 (Uyanlar, uydukları adamlara:) Siz bize sağdan gelirdiniz (sureti haktan görünürdünüz) derler.

37:29 (Ötekiler de:) "Bilakis, derler, siz inanan kimseler degildiniz".

37:30 "Bizim sizi zorlayacak bir gücümüz yoktu. Fakat siz kendiniz azgın bir toplum idiniz."

37:31 "Onun için Rabbimizin hükmü bize hak oldu. Biz (hak ettiğimiz cezayı) mutlaka tadacağız."

37:32 "Biz sizi azdirdik. Çünkü kendimiz de azmistik."

37:33 Süphesiz o gün onlar azapta ortaktırlar.

37:34 Iste biz, suçlulara böyle yaparız.

37:35 Çünkü onlara: Allah'tan başka tanrı yoktur, denildiği zaman kibirle direnirlerdi.

37:36 "Mecnun bir sair için biz tanrılarımızı bırakacak mıyiz?" derlerdi.

37:37 Hayir! O, gerçeği getirdi ve peygamberleri de doğruladı.

37:38 Kuskusuz siz acı azabi tadacaksınız.

37:39 Çekeceğiniz ceza yapmakta olduğunuzdan başka bir şeyin cezası degildir.

37:40 (Bu azaptan) Ancak Allah'in halis kulları istisna edilecek.

37:41 Bunlar için bilinen bir rizik vardır.

37:42 (Türlü türlü) meyveler vardır. Ve onlar ağırlandırlar.

37:43 Naim cennetlerinde.

37:44 Tahtlar üzerinde karsilikli otururlar.

37:45 Onlara pinardan (doldurulmuş) kadehler dolastirilir.

37:46 Berraktır, içenlere lezzet verir.

37:47 O içkide ne sersemletme vardır ne de onunla sarhos olurlar.

37:48 Yanlarında güzel bakışlarını yalnız onlara tahsis etmiş, iri gözlü esler vardır.

37:49 Onlar, gün yüzü görmemiş yumurta gibi bembeyazdır.

37:50 Iste o zaman, birbirlerine dönerek (dünyadaki hallerini) soracaklar.

37:51 İçlerinden biri: "Benim, bir arkadasım vardı" der.

37:52 Derdi ki: Sen de (dirilmeye) inananlardan misin?

37:53 Biz ölüp kemik, sonra da toprak haline geldiğimiz zaman (diriltilip) cezalanacak mıyiz?

37:54 (O zat, dünyada geçmiş olan hadiseyi bu şekilde anlattıktan sonra Allah Teala orada bulunanlara:) Siz isin gerçeğine vakif misiniz? dedi.

37:55 (Iste o zaman konusan bakti, arkadasini cehennemde ortasında gördü.

37:56 "Yemin ederim ki, sen az daha beni de helak edecektin.

37:57 Rabbimin nimeti olmasaydı, şimdi ben de (cehenneme) getirilenlerden olurum" dedi.

37:58 Birinci ölümümüz hariç, bir daha biz ölmeyecek miyiz?

37:59 Yalnız ilk ölümümüz, başka ölüm yok ve biz azaba da ugratılmayacağız ha?!"

37:60 Süphesiz bu, büyük kurtulustur.
37:61 Çalışanlar, böylesi bir kurtulus için çalissinlar.
37:62 Simdi ziyafet olarak, cennet ehli için anilan bu nimetler mi daha hayirli, yoksa zakkum agaci mi?.
37:63 Biz onu (zakkumu) zalimler için bir fitne (imtihan) kildik.
37:64 Zira o, cehennem dibinde bitip yetisen bir agaçtır.
37:65 Tomurcuklari sanki seytanlarin baslari gibidir.
37:66 (Cehennemdekiler) ondan yerler ve karinlarini ondan doldururlar.
37:67 Sonra zakkum yemeginin üzerine onlar için, kaynar su karistirilmis bir içki vardır.
37:68 Sonra kesinlikle onların dönüşü, çilgin atese olacaktır.
37:69 Kuskusuz onlar atalarini dalalette buldular.
37:70 Simdi de kendileri onların peslerinden kosturuyorlar.
37:71 Andolsun ki, onlardan önce eski milletlerin çoğu dalalete düstü.
37:72 Kuskusuz, biz onlara uyaricilar göndermistik.
37:73 Uyarılanların akibetinin ne olduguna bir bak!
37:74 Allah'in ihlasli kullari müstesna.
37:75 Andolsun, Nuh bize yalvarip yakardi. Biz de duayi ne güzel kabul ederiz!
37:76 Kendisini ve ailesini büyük felaketten kurtardik.
37:77 Biz yalnız Nuh'un soyunu kalici kildik.
37:78 Sonradan gelenler içinde ona iyi bir nam biraktik
37:79 Bütün alemlerden Nuh'a selam olsun!
37:80 Iste biz iyileri böyle mükafatlandırırız.
37:81 Zira o, bizim inanmis kullarimizdan idi.
37:82 Nihayet ötekileri (inanmayanlari) suda bogduk.
37:83 Süphesiz Ibrahim de onun (Nuh'un) milletinden idi.
37:84 Çünkü Rabbine kalb-i selim ile geldi.
37:85 Hani o, babasına ve kavmine: Siz kime kulluk ediyorsunuz? demisti.
37:86 "Allah'tan baska bir takim uydurma ilahlar mi istiyorsunuz?"
37:87 "O halde alemlerin Rabbi hakkındaki görüşünüz nedir?"
37:88 Bunun üzerine Ibrahim yildizlara söyle bir bakti.
37:89 Ben hastayim, dedi.
37:90 Ona arkalarını dönüp gittiler.
37:91 Yavaşça putlarının yanina vardi. (Oraya konmus yemekleri görünce:) Yemiyor musunuz?
37:92 Neden konusmuyorsunuz? dedi.
37:93 Bunun üzerine, yanlarına gelip sag eliyle vurdu (kirip geçirdi.)
37:94 (Putperestler) kosarak Ibrahim'e geldiler.
37:95 Ibrahim: Yonttugunuz seylere mi ibadet edersiniz!
37:96 Oysa ki sizi ve yapmakta olduklarinizi Allah yaratti, dedi.
37:97 Onun için bir bina yapin ve derhal onu atese atin! dediler.
37:98 Böylece ona bir tuzak kurmayı istediler. Fakat biz onlari alçaklardan kildik.
37:99 (Oradan kurtulan Ibrahim:) "Ben Rabbime gidiyorum. O bana dogru yolu gösterecek".
37:100 O: "Rabbim! Bana salihlerden olacak bir evlat ver", dedi.

37:101 İşte o zaman biz onu uslu bir oğul ile müjdeledik.
37:102 Babasıyla beraber yürüyüp gezecek çağa erince: Yavrucugum!
Rüyada seni bogazladığımı görüyorum; bir düşün, ne dersin? dedi. O
da cevaben: Babacığım! Emrolundugun seyi yap. Insallah beni
sabredenlerden bulursun, dedi.
37:103 Her ikisi de teslim olup, onu alni üzerine yatirınca:
37:104 Biz ona: " Ey Ibrahim!" diye seslendik.
37:105 Rühayi gerçekleştirdin. Biz iyileri böyle mükafatlandırırız.
37:106 Bu, gerçekten, çok açık bir imtihandır.
37:107 Biz, oğluna bedel ona büyük bir kurban verdik.
37:108 Geriden gelecekler arasında ona (iyi birnam) bıraktık:
37:109 Ibrahim'e selam! dedik.
37:110 Biz iyileri böyle mükafatlandırırız.
37:111 Çünkü o, bizim mümin kullarımızdandır.
37:112 Salihlerden bir peygamber olarak O'na (Ibrahim'e) Ishak'i
müjdeledik.
37:113 Kendisini ve Ishak'i mübarek (kutlu ve bereketli) eyledik. Lakin her
ikisinin neslinden iyi kimseler olacağı gibi, kendine açıktan açığa
kötülük edenler de olacak.
37:114 Andolsun biz Musa'ya da Harun'a da nimetler verdik.
37:115 Onları ve kavimlerini o büyük siktidan kurtardık.
37:116 Kendilerine yardım ettik de galip gelen onlar oldu.
37:117 Her ikisine de apaçık anlaşılan bir kitabı (Tevrat'i) verdik.
37:118 Her ikisini de doğru yola ilettik.
37:119 Sonra gelenler içinde, namlarına sunu bıraktık.
37:120 Musa ve Harun'a selam olsun.
37:121 Doğrusu biz, iyileri böylece mükafatlandırırız.
37:122 Süphesiz, ikisi de mümin kullarımızdandı.
37:123 İlyas da süphe yok ki, peygamberlerdendi.
37:124 (İlyas) milletine: (Allah'a karşı gelmekten) sakinmaz misiniz?
37:125 Yaratanların en iyisini bırakıp da Ba'l'e mi taparsınız? demisti.
37:126 "Sizin de Rabbiniz, sizden önce gelen atalarınızın da Rabbi olan
Allah'i?"
37:127 Bunun üzerine İlyas'i yalanladılar. Onun için onların hepsi
(cehenneme) götürüleceklerdir.
37:128 Ancak Allah'ın ihlaslı kulları müstesna.
37:129 Sonra gelenler içinde, kendisine bir ün bıraktık,
37:130 "İlyas'a selam!" dedik.
37:131 Süphesiz biz, iyileri iste böyle mükafatlandırırız.
37:132 Çünkü o, bizim mümin kullarımızdandı.
37:133 Lut da elbette peygamberlerdendi.
37:134 Hani biz Lut'u ve ailesinin hepsini kurtardık.
37:135 Ancak geridekiler arasında kalan yaşlı bir kadın dışında,
37:136 Sonra diğerlerini yok ettik.
37:137 (Ey insanlar!) Siz onların yanlarından geçip gidiyorsunuz: sabahleyin
37:138 Ve geceleyin. Hala akıllanmayacak misiniz?
37:139 Doğrusu Yunus da gönderilen peygamberlerdendi.

37:140 Hani o, dolu bir gemiye binip kaçmisti.
37:141 Gemide olanlarla karsilikli kur'a çektiler de kaybedenlerden oldu.
37:142 Yunus kendini kinayip dururken onu bir balik yuttu.
37:143 Eger Allah'i tesbih edenlerden olmasaydi,
37:144 Tekrar diriltilecekleri güne kadar onun karninda kalirdi.
37:145 Halsiz bir vaziyette kendisini disari çıkardik.
37:146 Ve üstüne (gölge yapmasi için) kabak türünden genis yaprakli bir nebat bitirdik.
37:147 Onu, yüz bin veya daha çok kisiye peygamber olarak gönderdik.
37:148 Sonunda ona iman ettiler, bunun üzerine biz de onlari bir süreye kadar yasattik.
37:149 Putperestlere sor: Kizlar Rabbinin de erkekler onlarin mi?
37:150 Yoksa biz melekleri onlarin gözü önünde kiz olarak mi yarattik?
37:151 Dikkat edin, kesinlikle yalan uydurup söylüyorlar ki;
37:152 "Allah dogurdu" diyorlar. Onlar süphesiz yalancidirlar.
37:153 Allah, kizlari ogullara tercih mi etmis!
37:154 Ne oluyor size? Nasil hükmediyorsunuz?
37:155 Hiç düşünmüyor musunuz?
37:156 Yoksa sizin açık bir deliliniz mi var?
37:157 Dogru sözlülerden iseniz, kitabinizi getirin!
37:158 Allah ile cinler arasinda da bir soy birligi uydurdular. Andolsun, cinler de kendilerinin hesap yerine götürüleceklerini bilirler.
37:159 Allah, onlarin isnat edegeldiklerinden yücedir, münezehtir.
37:160 Allah'in ihlasi erdirilmis kullari müstesnadir (onlar azap görmeyeceklerdir).
37:161 Sizler ve taptiginiz seyler!
37:162 Hiçbiriniz, Allah'a karsi azdirip saptiramazsiniz.
37:163 Cehenneme girecek kimseden baskasini.
37:164 "(Melekler söyle derler:) Bizim her birimiz için, bilinen bir makam vardır."
37:165 " Süphesiz biz, orada sira sira dururuz."
37:166 "Ve süphesiz Allah'i tesbih ederiz."
37:167 "Putperestler söyle diyorlardi".
37:168 "Eger öncekilere verilenlerden bizde de bir kitap olsaydi",
37:169 "Mutlaka Allah'in ihlasli kullari olurduk!".
37:170 Iste simdi onu inkar ettiler. Ama ileride bileceklerdir!
37:171 Andolsun ki, peygamber kullarimiza söz vermisizdir:
37:172 Onlar mutlaka zafere ulasacaklardir.
37:173 Bizim ordumuz süphesiz üstün gelecektir.
37:174 Onun için sen bir süreye kadar onlara aldirma.
37:175 Onlarin halini gör, onlar da görecekler.
37:176 Azabimizi acele mi istiyorlar?
37:177 Azap yurtlarına indiginde, uyarılanların (fakat yola gelmeyenlerin) sabahi ne kötü olur!
37:178 Sen bir zamana kadar onlara aldirma.
37:179 Onlarin halini gör, onlar da göreceklerdir.
37:180 Senin izzet sahibi Rabbin, onlarin isnat etmekte olduklari

vasıflardan yücedir, münezzehtir.

37:181 Gönderilen bütün peygamberlere selam olsun!

37:182 Alemlerin Rabbi olan Allah'a da hamd olsun!

Sura 38: Sad

38:1 Sad. Öğüt veren Kur'an'a yemin ederim ki,

38:2 Küfredenler, (iddia ettiklerinin) aksine, birgurur ve tefrika içindedirler.

38:3 Onlardan önce nice nesilleri helak ettik. O zaman feryat ettiler. Halbuki artık kurtulma zamanı degildi.

38:4 Aralarından kendilerine bir uyarıcının gelmesine sastılar ve kafirler: Bu pek yalancı bir sihirbazdır!

38:5 Tanrileri, tek tanrı mı yaptı? Doğrusu bu tuhaf bir şeydir! dediler.

38:6 Onlardan ileri gelenler: Yürüyün, tanrilerinize bağlilikta direnin, sizden istenen süphesiz budur.

38:7 Son dinde de bunu isitmedik. Bu, ancak bir uydurmadır.

38:8 Kur'an aramızdan Muhammed'e mi indirildi? diyerek kalkıp yürüdüler. Belki, bunlar Kur'an'im hakkında süphe içine düstüler. Hayır! Azabimi henüz tatmadılar.

38:9 Yoksa aziz ve lütfekar olan Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında midir!

38:10 Yahut göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların hükümranlığı onların elinde midir? Öyleyse (göklerin) yollarında yükselsinler (görelim)!

38:11 Onlar, çeşitli guruplardan oluşmuş bir ordudur; iste burada bozguna uğratılacaklardır.

38:12 Onlardan önce Nuh kavmi, Âd kavmi, kazıklar sahibi Firavun da, yalanladılar.

38:13 Semud, Lut kavmi ve Eyke halkı da (peygamberleri) yalanladılar. İste bunlar da (peygamberlere karşı) birleşen topluluklardır.

38:14 Onların her biri gönderilen peygamberleri yalanladılar da bu yüzden (kendilerine) azabım hak oldu.

38:15 Bunlar da ancak, bir an gecikmesi olmayan korkunç bir ses beklemektedirler.

38:16 Rabbimiz! Bizim payımızı hesap gününden önce ver, dediler.

38:17 (Resulüm!) Onların söylediklerine sabret, kulumuz Davud'u, o kuvvet sahibi zati hatırla. O, hep Allah'a yönelirdi.

38:18 Biz, dağları onun emrine vermistik. Aksam sabah onunla beraber tesbih ederlerdi.

38:19 Kusları da toplu halde onun emri altına vermistik. Hepsi de ona uyarak zikir ve tesbih ederlerdi.

38:20 Onun hükümranlığını kuvvetlendirmiş; ona hikmet ve güzel konuşma vermistik.

38:21 (Ey Muhammed!), Sana davacıların haberi ulaştı mı? Mabedin duvarına tırmanmışlardı.

38:22 Davud'un yanına girmişlerdi de Davud onlardan korkmuştu. "Korkma! Biz

birbirine hasim iki davaciyiz, aramızda adaletle hükmet, haksizlik etme; bize dogru yolu göster" dediler.

38:23 (Onlardan biri söyle dedi:) Bu, kardesimdir. Onun doksan dokuz koyunu var. Benimse bir tek koyunum var. Böyle iken "Onu da bana ver" dedi ve tartismada beni yendi.

38:24 Davud: Andolsun ki, senin koyununu kendi koyunlarına katmak istemekle sana haksizlikta bulunmustur. Dogrusu ortakçilarin çogu, birbirlerinin haklarına tecavüz ederler. Yalnız iman edip de iyi isler yapanlar müstesna. Bunlar da ne kadar az! dedi. Davud, kendisini denedigimizi sandi ve Rabbinden magfired dileyerek egilip secdeye kapandı, tevbe edip Allah'a yöneldi.

38:25 Sonra bu tutumundan dolayi onu bagisladik. Kuskusuz yanimizda onun yüksek bir makami ve güzel bir gelecegi vardır.

38:26 Ey Davud! Biz seni yeryüzünde halife yaptik. O halde insanlar arasında adaletle hükmet. Heva ve hevese uyma, sonra bu seni Allah'in yolundan saptirir. Dogrusu Allah'in yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarına karsilik çetin bir azap vardır.

38:27 Göğü, yeri ve ikisi arasindakileri biz bos yere yaratmadik. Bu, inkar edenlerin zannidir. Vay o inkar edenlerin atesteki haline!

38:28 Yoksa biz, iman edip de iyi isler yapanlari, yeryüzünde bozgunculuk yapanlar gibi mi tutacagiz? Veya (Allah'tan) korkanlari yoldan çıkanlar gibi mi sayacagiz?

38:29 (Resulüm!) Sana bu mübarek Kitab'i, ayetlerini düsünsünler ve akli olanlar öğüt alsınlar diye indirdik.

38:30 Biz Davud'a Süleyman'i verdik. Süleyman ne güzel bir kuldu! Dogrusu o, daima Allah'a yönelirdi.

38:31 Aksama dogru kendisine, üç ayaginın üzerine durup bir ayagini tirnaginın üzerine diken çalimli ve safkan kosu atlari sunulmustu.

38:32 Süleyman: Gerçekten ben mal sevgisini, Rabbimi anmak için istedim, dedi. Nihayet güneş batti. (O zaman:) Onlari (atlari) tekrar bana getirin, dedi. Bacaklarını ve boyunlarını sivazlamaya başladı.

38:33 Süleyman: Gerçekten ben mal sevgisini, Rabbimi anmak için istedim, dedi. Nihayet güneş batti. (O zaman:) Onlari (atlari) tekrar bana getirin, dedi. Bacaklarını ve boyunlarını sivazlamaya başladı.

38:34 Andolsun biz Süleyman'i imtihan ettik. Tahtinin üstüne bir ceset birakiverdik, sonra o, yine eski haline döndü.

38:35 Süleyman: Rabbim! Beni bagisla; bana, benden sonra kimsenin ulaşamayacağı bir hükümranlık ver. Süphesiz sen, daima bagista bulunansın, dedi.

38:36 Bunun üzerine biz rüzgari onun emrine verdik. Onun emriyle istedigini yere yumusacık akardı.

38:37 Dalgiç ve yapı ustasi şeytanlari da.

38:38 Ve daha digerlerini de zincirlerde bagli olarak (Onun emrine verdik.)

38:39 "Iste bu bizim bagisimizdir. Ister ver, ister (elinde) tut; hesapsizdir" dedik.

38:40 Dogrusu onun, bizim katimizda büyük bir degeri ve güzel bir yeri vardır.

38:41 (Resulüm!) Kulumuz Eyyub'u da an. O, Rabbine: Dogrusu seytan bana bir yorgunluk ve eziyet verdi, diye seslenmisti.

38:42 Ayagini yere vur! Iste yikanacak ve içilecek soguk bir su (dedik).

38:43 Bizden bir rahmet ve olgun akil sahipleri için de bir ibret olmak üzere ona hem ailesini hem de onlarla beraber bir mislini bagisladik.

38:44 Eline bir demet sap al da onunla vur, yeminini böyle yerine getir. Gerçekten biz Eyyub'u sabirli (bir kul) bulmustuk. O, ne iyi kuldu! Daima Allah'a yönelirdi.

38:45 (Ey Muhammed!), Kuvvetli ve basiretli kullarimiz Ibrahim, Ishak ve Ya'kub'u da an.

38:46 Biz onlari özellikle ahiret yurdunu düşünen ihlasli kimseler kildik.

38:47 Dogrusu onlar bizim katimizda seçkin iyi kimselerdendir.

38:48 Ismail'i, Elyesa'yi, Zülkifl'i de an. Hepsi de iyilerdendir.

38:49 Iste bu, bir hatirlatmadir. Dogrusu Allah'a karsi gelmekten sakinanlara güzel bir gelecek vardir.

38:50 Kapilari yalnızca kendilerine açilmis Adn cennetleri vardir.

38:51 Onlar koltuklara yaslanip kurularak orada bir çok meyveler ve içecekler isterler.

38:52 Yanlarında, eslerinden baskasina bakmayan, kendilerine yasit güzeller vardir.

38:53 Iste, hesap günü için size vadolunan seyler bunlardir.

38:54 Süphesiz bu, bizim verdigimiz riziktir. Ona bitmek ve tükenmek yoktur.

38:55 Bu böyle; ama azginlara kötü bir gelecek vardir.

38:56 Onlar cehenneme girecekler. Orasi ne kötü bir kalma yeridir.

38:57 Iste bu; kaynar su ve irindir. Onu tatsinlar

38:58 Buna benzer daha türlü türlü baskalari da vardir.

38:59 (Inkarcilarin liderlerine:) Iste bu sizinle beraber cehenneme girecek topluluktur (denildigin de, liderler:) Onlar rahat yüzü görmesin (derler) Onlar mutlaka atese gireceklerdir.

38:60 (Liderlere uyanlar ise:) Hayir, asil siz rahat yüzü görmeyin! Onu bize siz sundunuz! Ne kötü bir yerdir! derler.

38:61 Yine onlar: Rabbimiz! Bunu bizim önümüze kim getirdiyse onun atesteki azabini iki kat artir! derler.

38:62 (Inkarcilar) derler ki: Kendilerini dünyada iken kötülerden saydigimiz kimseleri burada niçin görmüyoruz?

38:63 Alaya aldigimiz onlar degil miydi? Yoksa (buradalar da) onlari gözden mi kaçirdik?

38:64 Iste bu, cehennem ehlinin tartismasi, süphesiz bir gerçektir.

38:65 (Resulüm!) De ki: Ben sadece bir uyariciyim. Tek ve kahhar olan Allah'tan baska bir tanri yoktur.

38:66 Göklerin, yerin ve ikisi arasinda bulunanlarin Rabbi (olan Allah) üstündür, çok bagislayicidir.

38:67 De ki: "Bu büyük bir haberdir."

38:68 "Ama siz ondan yüz çeviriyorsunuz."

38:69 Onlar orada tartisirken benim mele-i a'la hakkında hiçbir bilgim yoktu.

38:70 Ben ancak apaçık bir uyarıcı olduğum için bana vahyolunuyor.

38:71 Rabbin meleklere demisti ki: Ben muhakkak çamurdan bir insan yaratacağım.

38:72 Onu tamamlayıp, içine de ruhumdan üfürdüğüm zaman, derhal ona secdeye kapanın!

38:73 Bütün melekler toptan secde ettiler.

38:74 Yalnız Iblis secde etmedi. O büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu.

38:75 Allah! Ey Iblis! İki elimle yarattığıma secde etmekten seni meneden nedir? Böbürlendin mi, yoksa yücelerden misin? dedi.

38:76 Iblis: Ben ondan hayirliyim! Beni atesten yarattın, onu çamurdan yarattın, dedi.

38:77 Allah: Çık oradan (cennetten)! Sen artık kovulmuş birisin.

38:78 VE ceza gününe kadar lanetim senin üzerindedir! buyurdu.

38:79 Iblis: Ey Rabbim! O halde tekrar diriltilecekleri güne kadar bana mühlet ver, dedi.

38:80 Allah: "Haydi, sen mühlet verilenlerdensin."

38:81 "O bilinen güne kadar" buyurdu.

38:82 Iblis: Senin mutlak kudretine andolsun ki, onların hepsini mutlaka azdiracağım."

38:83 "Ancak onlardan iklasli kulların hariç" dedi.

38:84 Allah buyurdu ki, "O doğru ben hep doğruyu söylerim."

38:85 "Mutlaka sen ve sana uyanların hepsiyle cehennemi dolduracağım!."

38:86 (Resulüm!) De ki: Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum. Ve ben olduğundan başka türlü görünenlerden de değilim.

38:87 Bu Kur'an, ancak alemler için bir öğüttür.

38:88 Onun verdiği haberin doğruluğunu bir zaman sonra çok iyi öğreneceksiniz.

Sura 39: Az-Zumar

39:1 Bu Kitap izzet ve hikmet sahibi Allah katından indirilmiştir.

39:2 (Resulüm!) Süphesiz ki Kitab'ı sana hak olarak indirdik. O halde sen de dini Allah'a has kılarak (ihlas ile) kulluk et.

39:3 Dikkat et, halis din yalnız Allah'ındır. O'nu bırakıp kendilerine bir takım dostlar edinenler: Onlara, bizi sadece Allah'a yaklastırsınlar diye kulluk ediyoruz, derler. Doğrusu Allah, ayrılığa düştükleri şeylerde aralarında hüküm verecektir. Süphesiz Allah, yalancı ve inkarcı kimseyi doğru yola iletmez.

39:4 Eger Allah bir evlat edinmek isteseydi, elbette yarattıklarından dilediğini seçerdi. O yücedir. O, tek ve kahhar olan Allah'tır.

39:5 Allah, gökleri ve yeri hak ile yarattı. Geceyi gündüzün üzerine örtüyor, gündüzü de gecenin üzerine sarıyor. Günesi ve ayı emri altına almıştır. Her biri belli bir süreye kadar akıp gider. Dikkat et! O, azizdir, ve çok bağışlayandır.

39:6 Allah sizi bir tek nefisten (Âdem'den) yarattı, sonra ondan da esini yarattı. Sizin için hayvanlardan sekiz es meydana getirdi. Sizi de

annelerinizin karinlarında üç katli karanlık içinde çeşitli safhalardan geçirerek yaratıyor. İşte bu yaratıcı, Rabbiniz Allah'tır. Mülk O'nundur. O'ndan başka tanrı yoktur. Öyleyken nasıl oluyor da (O'na kulluktan) çevriliyorsunuz?

39:7 Eger inkar ederseniz, şüphesiz Allah, size muhtaç degildir. Bununla beraber O, kullarının küfrüne razı olmaz. Eger sükredererseniz sizden bunu kabul eder. Hiçbir günahkar digerinin günahını çekmez. Nihayet hepinizin dönüp gidisi, Rabbinizedir. Yaptıklarınızı O size haber verir. Çünkü O, kalplerde olan herseyi hakkiyla bilendir.

39:8 Insanın basına bir sikinti gelince, Rabbine yönelerek O'na yalvarır. Sonra Allah kendisinden ona bir nimet verince, önceden yalvarmış oldugunu unuttur. Allah'in yolundan saptırmak için O'na esler kosar. (Ey Muhammed!) De ki: Küfrünle biraz eglenedur; çünkü sen, muhakkak cehennem ehline mensupsin!

39:9 Yoksa geceleyin secde ederek ve kıyamda durarak ibadet eden, ahiretten çekinen ve Rabbinin rahmetini dileyen kimse (o inkarcı gibi) midir? (Resulüm!) De ki: Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Dogrusu ancak akıl sahipleri bunları hakkiyla düşünür.

39:10 (Resulüm!) Söyle: Ey inanan kullarım! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Bu dünyada iyilik yapanlara iyilik vardır. Allah'in (yarattığı) yeryüzü genistir. Yalnız sabredenlere, mükafatları hesapsız ödenecektir.

39:11 De ki: Bana, dini Allah'a halis kılarak O'na kulluk etmem emrolundu.

39:12 Bana müslümanların ilki olmam emrolundu.

39:13 De ki: Rabbime karşı gelirimse, dogrusu büyük günün azabından korkarım.

39:14 De ki: Ben dinimde ihlas ile ancak Allah'a ibadet ederim.

39:15 (Ey Allah'a es kusanlar!): Siz de O'ndan başka dilediginize tapın!

De ki: Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem de ailelerini ziyana sokanlardır. Bilesiniz ki, bu apaçık hüsrandır.

39:16 Onların üstlerinde atesten tabakalar, altlarında da (öyle) tabakalar var. İşte Allah kullarını bununla korkutuyor. Ey kullarım! Yalnızca benden korkun.

39:17 Tagut'a kulluk etmekten kaçınip, Allah'a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı müjdele:

39:18 O kullarımı ki, onlar sözü dinlerler, sonra da en güzeline uyarlar.

İşte onlar, Allah'in doğru yola ilettiği kimselerdir. Gerçek akıl sahipleri de onlardır.

39:19 (Resulüm!) Hakkında azap hükmü gerçekleşmiş kimseyi ve ateste olani sen mi kurtaracaksın!

39:20 Fakat Rablerinden sakınanlara, üstüste yapılmış, altlarından ırmaklar akan köşkler vardır. Bu, Allah'in verdiği sözdür. Allah, verdiği sözden caymaz.

39:21 Görmedin mi? Allah gökten bir su indirdi, onu yerdeki kaynaklara yerleştirdi, sonra onunla türlü türlü renklerde ekinler yetistiriyor.

Sonra onlar kurur da sapsarı olduklarını görürsün. Sonra da onu kuru bir kirinti yapar. Şüphesiz bunlarda akıl sahipleri için bir öğüt

vardir.

39:22 Allah kimin gönlünü Islam'a açmissa o, Rabbinden bir nur üzerinde degil midir? Allah'i anmak hususunda kalpleri katilasmis olanlara yaziklar olsun! Iste bunlar apaçik bir sapiklik içindedirler.

39:23 Allah sözün en güzelini, birbiriyle uyumlu ve bikilmadan tekrar tekrar okunan bir kitap olarak indirdi. Rablerinden korkanların, bu Kitab'ın etkisinden tüyleri ürperir, derken hem bedenleri ve hem de gönülleri Allah'in zikrine isinip yumusar. Iste bu Kitap, Allah'in, diledigini kendisiyle dogru yola ilettigi hidayet rehberidir. Allah kimi de saptirirsa artik ona yol gösteren olmaz.

39:24 Kiyamet gününde yüzünü azabin siddetinden korumaya çalisan kimse (kendini ondan emin kilan gibi) midir? Zalimlere "Kazandiginizi tadin!" denilir.

39:25 Onlardan öncekiler (peygamberleri) yalanladilar da farkina varmadiklari bir yerden onlara azap çatti.

39:26 Bu suretle Allah, dünya hayatinda onlara rezilligi tattirdi. Ahiret azabi daha büyüktür. Keske bunu bilselerdi!

39:27 Andolsun ki biz, öğüt alsinlar diye, bu Kur'an'da insanlara. her türlü misali verdik.

39:28 Korunsunlar diye, pürüzsüz Arapça bir Kur'an indirdik.

39:29 Allah, çekisip duran birçok ortakların sahip oldugu bir adam (köle) ile yalnız bir kişiye bagli olan bir adami misal olarak verir. Bu ikisi esit midir? Hamd Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu bilmezler.

39:30 Muhakkak sen de öleceksin, onlar da ölecekler.

39:31 Sonra süphesiz, siz de kiyamet günü, Rabbinizin huzurunda davalasacaksınız.

39:32 Allah'a karsi yalan uyduran, kendisine gelen gerçeği (Kur'an'i) yalan sayandan daha zalim kimdir? Kafirlerin yeri cehennemde degil mi?

39:33 Dogruyu getiren ve onu tasdik edenler var ya, iste kötülükten sakinanlar onlardır.

39:34 Onlar için Rableri yanında diledikleri her sey vardır. Iste bu, iyilik edenlerin mükafatidir.

39:35 Böylece Allah, onların geçmiste yaptıkları en kötü hareketleri bile örtecek ve yaptıklarının en güzeline denk olarak mükafatlarını verecektir.

39:36 Allah kuluna kafi degil midir? Seni O'ndan baskalariyla korkutuyorlar. Allah, kimi saptirirsa artik onun yolunu dogrultacak biri yoktur.

39:37 Allah kime de hidayet ederse, artik onu saptiracak yoktur. Allah, mutlak güç sahibi ve intikam alici degil midir?

39:38 Andolsun ki onlara: Gökleri ve yeri kim yaratti? diye sorsan, elbette "Allah'tir" derler. De ki: Öyleyse bana söyler misiniz? Allah bana bir zarar vermek isterse, Allah'i birakip da taptıklarınız, O'nun verdigi zarari giderebilir mi? Yahut Allah, bana bir rahmet dilerse, onlar O'nun bu rahmetini önleyebilirler mi? De ki: Bana Allah yeter. Tevekkül edenler, ancak O'na güvenip dayanirlar.

39:39 De ki: "Ey kavmim! Elinizden geleni yapin; dogrusu ben de yapacagim! Artik yakinda bileceksiniz!".

39:40 "Kendisini rezil edecek azap kime geleceğini, ve sürekli bir azabın kimin üzerine konacağını."

39:41 (Resulüm)! Süphesiz biz bu Kitab'ı sana, insanlar için hak olarak indirdik. Artık kim doğru yolu seçerse kendi lehinedir; kim de saparsa ancak kendi aleyhine sapsin olur. Sen onların üzerinde vekil değilsin.

39:42 Allah, ölenin ölüm zamanı gelince, ölmeyenin de uykusunda iken canlarını alır da ölümüne hükmettiği canı alır, ötekini muayyen bir vakte kadar bırakır. Süphe yok ki, bunda iyi düşünecek bir kavim için ibretler vardır.

39:43 Yoksa onlar Allah'tan baskasını sefaatçılar mı edindiler? De ki: Onlar hiçbir şeye güç yetiremezler ve akıl erdiremezlerse de mi (Sefaatchi edineceksiniz)?

39:44 De ki: Bütün sefaat Allah'ındır. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur. Sonra O'na döndürüleceksiniz.

39:45 Allah, tek olarak anıldığı zaman, ahirete inanmayanların içlerine sikinti basar. Ama Allah'tan baskısı anıldığı zaman hemen yüzleri güler.

39:46 De ki: Ey gökleri ve yeri yaratan, gizliyi de asikari da bilen Allah! Kullarının arasında, ayrılığa düştükleri şeyin hükmünü ancak sen vereceksin.

39:47 Eger yerde ne varsa hepsi ve onunla birlikte bir misli daha o zulmedenlerin olsaydı, kıyamet gününde azabın fenalığından (kurtulmak için) elbette bunları feda ederlerdi. Halbuki (o gün) onlar için, Allah tarafından, hiç hesaba katmadıkları şeyler ortaya çıkmıştır.

39:48 Onların kazandıkları kötülükler (o gün) açığa çıkmış, alaya aldıkları şey, kendilerini sarmıştır.

39:49 İnsana bir zarar dokunduğu zaman bize yalvarır. Sonra, kendisine tarafımızdan bir nimet verdiğimiz vakit, "Bu bana ancak bilgimden dolayı verilmistir" der. Hayır o, bir imtihandır, fakat çokları bilmezler.

39:50 Bunu onlardan öncekiler de söylemişti; ama kazandıkları şeyler onlara fayda vermedi.

39:51 Bunun için yaptıkları kötülüklerin vebali onları yakaladı. Bunlardan da zulmedenlerin isledikleri kötülükler, başlarına gelecektir. Bu hususta Allah'i aciz bırakamazlar.

39:52 Bilmiyorlar mı ki Allah, rizki dilediğine bol bol verir, dilediğinden de kısar. Süphesiz bunda inanan bir kavim için ibretler vardır.

39:53 De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Süphesiz ki O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

39:54 Size azap gelip çatmadan önce Rabbinize dönün, O'na teslim olun, sonra size yardım edilmez.

39:55 Siz farkında olmadan, ansizin basiniza azap gelmezden önce, Rabbinizden size indirilenin en güzeline (Kur'an'a) tabi olun.

39:56 Kisinin: Allah'a karşı asiri gitmemden dolayı bana yazıklar olsun! Gerçekten ben alay edenlerdendim (diyeceği günden sakinin)!

39:57 Yahut söyle diyecektir: "Allah bana hidayet verseydi, elbette

sakinanlardan olurdu".

39:58 Veya azabi gördüğünde: Keske benim için bir kez (dönmeye) imkan bulursa da iyilerden olsam!" demesinden.

39:59 Hayir (dönemeyeceksin)! Âyetlerim sana gelmişti de sen onları yalanlamış, büyüklük taslamış ve inkarcılardan olmuştun.

39:60 Kiyamet gününde Allah hakkında yalan söyleyenlerin yüzlerinin kapkara olduğunu görürsün. Kibirlenenlerin kalacağı yer cehennemde değil midir?

39:61 Allah, takva sahiplerini kurtulsa erdirir. Onlara hiçbir fenalık dokunmaz. Onlar mahzun da olmazlar.

39:62 Allah her şeyin yaratıcısıdır. O, her şey vekildir.

39:63 Göklerin ve yerin anahtarları (mutlak hükümleri) O'nundur. Allah'ın ayetlerini inkar edenler var ya, işte onlar hüsrana uğrayanlardır.

39:64 De ki: Ey cahiller! Bana Allah'tan baskasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz?

39:65 (Resulüm!) Süphesiz sana da senden öncekilere de söyle vahyolunmuştur ki: Andolsun (bilfarz) Allah'a ortak koşarsan, işlerin mutlaka bosa gider ve hüsranda kalanlardan olursun!

39:66 Hayir! Yalnız Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol.

39:67 Onlar Allah'i hakkiyle tanıyıp bilemediler. Kiyamet günü bütün yeryüzü O'nun tasarrufundadır. Gökler O'nun kudret eliyle dürülmüş olacaktır. O, müsrıkların ortak kosmalarından yüce ve münezzehtir.

39:68 Sur'a üflenince, Allah'ın diledikleri müstesna olmak üzere göklerde ve yerde ne varsa hepsi ölecektir. Sonra ona bir daha üflenince, bir de ne göresin, onlar ayaga kalkmış bakıyorlar!

39:69 Yeryüzü, Rabbinin nuru ile aydınlanır, kitap konular, peygamberler ve şahitler getirilir ve aralarında hakkaniyetle hüküm verilir. Onlara asla zulmedilmez.

39:70 Herkes ne yaptıysa, karşılığı tam olarak verilir. Allah, onların yaptıklarını en iyi bilendir.

39:71 O küfredenler, bölük halinde cehenneme sürülür. Nihayet oraya geldikleri zaman kapıları açılır, bekçileri onlara: Size, içinizden Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugüne kavuşacağınızı ihtar eden peygamberler gelmedi mi? derler. "Evet geldi" derler ama, azap sözü kafirlerin üzerine hak olmuştur.

39:72 Onlara: İçinde ebedi kalacağınız cehennemden girin; kibirlenenlerin yeri ne kötü! denilir.

39:73 Rablerine karşı gelmekten sakınanlar ise, bölük bölük cennete sevk edilir, oraya varıp da kapıları açıldığında bekçileri onlara: Selam size! Tertemiz geldiniz. Artık ebedi kalmak üzere girin buraya, derler.

39:74 Onlar: Bize verdiği sözde sadık olan ve bizi, dilediğimiz yerde oturacağımız bu cennet yurduna varış kilan Allah'a hamdolsun. İyi amelde bulunanların mükafatı ne güzelmiş! derler.

39:75 Melekleri görürsün ki, Rablerine hamd ile tesbih ederek Ars'ın etrafını kusatmışlardır. Artık aralarında adaletle hükümlenmiş ve "alemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun" denilmiştir.

Sura 40: Ghafir

40:1 Ha. Mim.

40:2 Bu Kitap mutlak galip, hakkiyla bilen, lütuf sahibi Allah tarafından indirilmiştir.

40:3 O, günahi bagislayan, tevbeyi kabul eden, azabi çetin, lütuf sahibi Allah'tandır ki. O'ndan baska hiçbir ilah yoktur, dönüş ancak O'nadır.

40:4 Inkar edenler müstesna, hiç kimse Allah'in ayetleri hakkında tartismaz. Onlarin sehirlerde (rahatlikla) gezip dolasmasi seni aldatmasin.

40:5 Onlardan önce Nuh kavmi ve bunlardan sonraki topluluklar da (peygamberlerini) engellemeye, her ümmet kendi peygamberini yakalamaya azmetmisti. Batili hakkin yerine koymak için mücadele etmislerdi. Bunun üzerine ben onlari kiskivrak yakaladim. Iste, cezalandirmamin nasıl oldugunu gör!

40:6 Inkar edenlerin cehennem ehli olduklarina dair Rabbinin sözü böylece gerçekleşti.

40:7 Ars'i yüklenen ve bir de onun çevresinde bulunanlar (melekler), Rablerini hamd ile tesbih ederler, O'na iman ederler. Müminlerin de bagislanmasini isterler: Ey Rabbimiz! Senin rahmet ve ilmin her seyi kusatmistir. O halde tevbe eden ve senin yoluna gidenleri bagisla, onlari cehennem azabından korusun! (derler).

40:8 Rabbimiz! Onlari da, onlarin atalarından, zevcelerinden, nesillerinden iyi olanlari da kendilerine vadettigin Adn cennetlerine koy. Süphesiz aziz ve hakim olan sensin!

40:9 Bir de onlari, her türlü kötülüklerden korusun. O gün sen kimi kötülüklerden korursan muhakkak ki onu rahmetine mazhar etmis olursun. Bu en büyük kurtulustur.

40:10 Inkar edenlere söyle seslenilir: Allah'in gazabi, sizin kendinize olan kötülüğünüzden elbette daha büyüktür. Zira siz imana davet ediliyorsunuz, fakat inkar ediyorsunuz.

40:11 Onlar: Rabbimiz, bizi iki defa öldürdün, iki defa dirilttin. Biz de günahlarımızı itiraf ettik. Bir daha (bu atesten) çıkmaya yol var midir? derler.

40:12 (Onlara denir ki:) Iste bunun sebebi sudur: Tek Allah'a ibadete çağrıldığı zaman inkar edersiniz. O'na ortak kosulunca (bunu) tasdik edersiniz. Artık hüküm, yücelerin yücesi Allah'indir.

40:13 Size ayetlerini gösteren, sizin için gökten rizik indiren O'dur. Allah'a yönelenden baskasi ibret almaz.

40:14 Haydi, kafirlerin hosuna gitmese de Allah'a, Allah için dindar ve ihlasli olarak dua edin!

40:15 Dereceleri yükselten, Ars'in sahibi Allah, kavusma günüyle korkutmak için kullarından diledigine iradesiyle ilgili vahyi indirir.

40:16 O gün onlar (kabirlerinden) meydana çıkarlar. Onlarin hiçbir seyi Allah'a gizli kalmaz. Bugün hükümranlik kimindir? Kahhar olan tek Allah'indir.

40:17 Bugün herkese kazandığının karşılığı verilir. Bugün haksızlık yoktur. Süphesiz Allah, hesabi çarçabuk görendir.

40:18 Yaklaşan gün hususunda onları uyar! Çünkü o anda dehşet içinde yutkunurken yürekleri ağızlarına gelmiştir. Zalimlerin ne dostu ne de sözü dinlenir sefaatçisi vardır.

40:19 Allah, gözlerin hain bakışını ve kalplerin gizlediğini bilir.

40:20 Allah, adaletle hükmeder. O'nu bırakıp taptıkları ise, hiçbir şey hükmedemezler. Süphesiz Allah, hakkıyla isiten ve görendir.

40:21 Onlar, yeryüzünde gezip dolasmadılar mı ki, kendilerinden öncekilerin akibetinin nasıl olduğunu görsünler! Onlar, kuvvet ve yeryüzündeki eserleri yönünden bunlardan daha da üstündüler. Böyleyken Allah onları günahları yüzünden yakaladı. Onları Allah'ın gazabından koruyan da olmadı.

40:22 Bunun sebebi, peygamberleri kendilerine apaçık mucizeler getirdikleri halde, inkar etmeleri idi. Allah da kendilerini tutup yakalayiverdi. Doğrusu O, kuvvetlidir; azabi da pek çetindir.

40:23 Andolsun ki biz Musa'yi mucizelerimiz ve apaçık hüccetle, gönderdik.

40:24 Firavun'a, Haman'a ve Karun'a da onlar: "Bu, çok yalancı bir sihirbazdır!" dediler.

40:25 İşte o (Musa), tarafımızdan kendilerine hakkı getirince: Onunla beraber iman edenlerin oğullarını öldürün, kadınları sağ bırakın! dediler. Ama kafirlerin tuzagi elbette bosa çıkar.

40:26 Firavun: Bırakın beni, dedi. Musa'yi öldüreyim; (Kurtarabilirse) Rabbinizden apaçık mucizeler getirmistir. Eger o yalancı ise yalancı kendisinedir. Eger doğru söylüyorsa sizi tehdit ettiğinin (azabın), bir kısmı olsun gelip size çatar. Süphesiz Allah, haddi asan, yalancı kimseyi doğru yola eristirmez.

40:29 Ey kavmim! Bugün, yeryüzüne hakim kimseler olarak hükümlerinizdir. Ama Allah'ın azabi bize gelip çatarsa, kim bize yardım eder?

Firavun: Ben size kendi görüşümü söylüyorum ve yine size ancak doğru yolu gösteriyorum dedi.

40:30 İman etmiş olan dedi ki: "Ey kavmim! Doğrusu ben ben üzerinize önceki toplulukların günü gibi, bir günün gelmesinden korkuyorum."

40:31 "Nuh kavminin, Âd, Semud ve onlardan sonra gelenlerin durumu gibi, Allah, kullarına bir zulüm dileyecek değildir."

40:32 "Ey kavmim! Gerçekten sizin için o bagrısip çağrışma gününden, korkuyorum.

40:33 "O gün arkanıza dönüp kaçacaksınız. Fakat sizi Allah'tan (O'nun azabından) kurtaracak kimse yoktur. Allah kimi saptırırsa, artık onu doğru yola iletecek de yoktur."

40:34 Andolsun ki, (Musa'dan) önce Yusuf da size açık deliller getirmisti

ve onun size getirdigi seyler hakkında süphe edip durmustunuz. Nihayet o vefat edince "Allah ondan sonra peygamber göndermez" dediniz. İşte Allah o asiri giden süphecileri böyle saptirir.

40:35 Kendilerine gelmiş hiçbir delil olmadığı halde Allah'ın ayetleri hakkında mücadele edenler gerek Allah yanında, gerekse iman edenler yanında büyük bir nefretle karsilanir. Allah, büyüklük taslayan her zorbanın kalbini iste böyle mühürler.

40:36 Firavun:" Ey Haman, bana yüksek bir kule yap; belki yollara erisirim."

40:37 "Göklerin yollarına erisirim de Musa'nın Tanrısı'ni görürüm!

Doğrusu ben onu, yalancı sanıyorum, dedi. Böylece Firavun'a, yaptığı kötü iş süslü gösterildi ve yoldan saptirildi. Firavun'un tuzagi tamamen bosa çıktı.

40:38 O iman eden kimse: Ey kavmim! dedi, siz bana uyun, sizi doğru yola götüreceğim.

40:39 Ey kavmim! Süphesiz bu dünya hayatı, geçici bir eğlencedir. Ama ahiret, gerçekten kalınacak yurttur.

40:40 Kim bir kötülük işlerse, onun kadar ceza görür. Kim de kadın veya erkek, mümin olarak faydalı bir iş yaparsa iste onlar, cennete girecekler, orada onlara hesapsız rizik verilecektir.

40:41 Ey kavmim! Nedir bu hal? Ben sizi kurtulusa çağiriyorum, siz beni atese çağiriyorsunuz.

40:42 Siz beni, Allah'i inkar etmeye ve hiç tanımadığım nesnelere O'na ortak kosmaya çağiriyorsunuz. Ben ise sizi, aziz ve çok bağislayan Allah'a davet ediyorum.

40:43 Gerçek şu ki, sizin beni davet ettiğiniz şeyin dünyada da ahirette de davete değer bir tarafı yoktur. Dönüşümüz Allah'adır, asiri gidenler de ates ehlinin kendileridir.

40:44 Size söylediklerimi yakında hatırlayacaksınız. Ben isimi Allah'a havale ediyorum. Süphesiz Allah, kullarını çok iyi görür.

40:45 Nihayet Allah, onların kurdukları tuzakların kötülüklerinden bu zati korudu, Firavun'un kavmini ise kötü azap kusatıverdi.

40:46 Onlar sabah akşam o atese sokulurlar. Kiyametın kopacağı gün de: Firavun ailesini azabın en çetinine sokun (denilecek)!

40:47 (Kafirler) atesin içinde birbirleriyle çekisirlerken zayıf olanlar, o büyüklük taslayanlara: Biz size uymuştuk. Şimdi atesin birazını bizden savabilir misiniz? derler.

40:48 O büyüklük taslayanlar ise: Doğrusu hepimiz bunun içindeyiz. Süphe yok ki Allah kulları arasında vereceği hükmü verdi, derler.

40:49 Ateste bulunanlar cehennem bekçilerine: Rabbinize dua edin, bizden, bir gün olsun azabı hafifletsin! diyecekler

40:50 (Bekçiler:) Size peygamberleriniz açık açık deliller getirmediler mi? derler. Onlar da: Getirdiler, cevabını verirler. (Bekçiler ise): O halde kendiniz yalvarın, derler. Halbuki kafirlerin yalvarması bosunadır.

40:51 Süphesiz peygamberlerimize ve iman edenlere, hem dünya hayatında, hem sahitlerin sahitlik edecekleri günde yardım ederiz.

40:52 O gün zalimlere, özür dilemeleri hiçbir fayda sağlamaz. Artık lanet de onlarındır, kötü yurt da onlarındır!

40:53 Andolsun ki biz Musa'ya hidayeti verdik ve Israilogullarina, o Kitab'i miras biraktik.

40:54 O, akil sahipleri için bir öğüt ve dogruluk rehberidir.

40:55 (Resulüm!) Simdi sen sabret. Çünkü Allah'in vadi gerçektir. Günahinin bagislanmasini iste. Aksam-sabah Rabbini hamd ile tesbih et.

40:56 Kendilerine gelmiş kesin bir delil olmaksizin, Allah'in ayetleri hakkında münakasa edenler var ya, hiç şüphe yok ki, onların kalplerinde, asla yetisemeyecekleri bir büyüklük hevesinden başka bir şey yoktur. Sen Allah'a sigin. Kuskusuz O, isiten ve görendir.

40:57 Elbette göklerin ve yerin yaratilmasi, insanların yaratilmasindan daha büyük bir şeydir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

40:58 Körle gören, inanip iyi amellerde bulunanla kötülük yapan bir olmaz. Ne kadar az düşünürsünüz!

40:59 Kiyamet günü mutlaka gelecektir, bunda hiç şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu buna inanmazlar.

40:60 Rabbiniz söyle buyurdu: Bana dua edin, kabul edeyim. Çünkü bana ibadeti bırakıp büyüklük taslayanlar asagilananarak cehenneme gireceklerdir.

40:61 İçinde dinlenesiniz diye geceyi, görmeniz için de gündüzü yaratan Allah'tir. Şüphesiz Allah, insanlara karsi lütfkardir. Fakat insanların çoğu sücretmezler.

40:62 Iste O, her şeyin yaratıcisi olan Rabbiniz Allah'dir. O'ndan başka tanrı yoktur. O halde nasıl olup da döndürülürsünüz!

40:63 Allah'in ayetlerini inatla inkar edenler iste (haktan) böyle döndürülür.

40:64 Yeri sizin için yerlesim alani, göğü de bir bina kilan, size sekil verip de seklinizi güzel yapan ve sizi temiz besinlerle riziklandiran Allah'tir. Iste Allah, sizin Rabbinizdir. Alemlerin Rabbi Allah, yücelerden yücedir.

40:65 O daima diridir; O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur. O halde dinde ihlasli ve samimi kisiler olarak O'na dua edin. Her türlü övgü alemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

40:66 (Resulüm)! De ki: Bana Rabbinden apaçik deliller gelince, sizin Allah'i bırakip o taptiklarınıza kulluk etmem bana yasaklandi ve bana alemlerin Rabbine teslim olmam emredildi.

40:67 Sizi topraktan, sonra meniden, sonra alakadan (asilanmış yumurtadan) yaratan sonra bebek olarak çıkaran, sonra sizi güçlü kuvvetli bir çaga erismeniz, sonra da ihtiyarlamaniz -ki içinizden daha önce vefat edenler de vardır- ve belli bir vakte ulasmaniz için sizi yasatan O'dur. Umulur ki düşünürsünüz.

40:68 O, hem dirilten hem de öldürendir. O, herhangi bir isin olmasini diledigi zaman yalnız "Ol!" der, o da oluverir.

40:69 Allah'in ayetleri hakkında tartisanlara bakmadin mi? Nasıl döndürülüyorlar (onu tasdike yanasmiyorlar)!

40:70 Onlar, Kitab'i ve peygamberlerimize gönderdiklerimizi yalanlayanlardır. Onlar yakinda (gerçeği) anlayacaklar!

40:71 O zaman boyunlarında demir halkalar ve zincirler olduğu halde,

sürüklenecekler,

40:72 Kaynar suda, sonra da ateste yakilacaklardır.

40:73 Sonra onlara: Allah'i birakip da kostugunuz ortaklar nerededir? denilecek.

40:74 O Allah'tan baska (taptiklariniz). Onlar da:"Bizden uzaklastilar, zaten biz önceleri hiçbir seye tapmiyorduk", diyecekler. Iste Allah kafirleri böyle sasirtir.

40:75 Bu, sizin yeryüzünde haksiz olarak simarmanızdan ve asiri derecede sevinip böbürlenmenizden ötürüdür.

40:76 İçinde ebedi kalmak üzere cehennemın kapilarından girin!

Kibirlenenlerin dönüp gidecekleri yer ne çirkindir!

40:77 Onun için (Resulüm), sen sabret! Süphesiz Allah'in vadi gerçektir.

Onlara söz verdigimiz azabin bir kismini ya sana gösteririz, yahut seni daha önce vefat ettiririz. Nasil olsa onlar bize döneceklerdir.

40:78 Andolsun, senden önce de peygamberler gönderdik. Onlardan sana kissalarini anlattigimiz kimseler de var, durumlarini sana bildirmediğimiz kimseler de var. Hiçbir peygamber Allah'in izni olmaksizin herhangi bir ayeti kendiliginden getiremez. Allah'in emri gelince de hak uygulanir ve o zaman batili seçenler hüsrana ugrayacaklardır.

40:79 Allah, kimine binersiniz, kimini yiyersiniz diye sizin için hayvanlari yaratandır.

40:80 Onlarda sizin için daha nice faydalar vardır. Gönüllerinizdeki bir arzuya, onlara binerek ulasirsiniz. Onların ve gemilerin üstünde tasinirsiniz.

40:81 Allah size ayetlerini gösteriyor. Simdi, Allah'in ayetlerinden hangisini inkar edersiniz?

40:82 Onlar yeryüzünde gezip dolasmadilar mi ki, kendilerinden öncekilerin sonu nasil olmustur, görsünler! Öncekiler bunlardan daha çoktu, kuvvetçe ve yeryüzündeki eserleri bakımından da daha saglam idiler. Fakat kazandıkları seyler onlara asla fayda vermemistir.

40:83 Peygamberleri onlara apaçik bilgiler getirince, onlar kendilerinde bulunan (beseri) bilgiye güvendiler (onu alaya aldilar). Alaya aldıkları sey kendilerini boguverdi.

40:84 Artık o çetin azabimizi gördükleri zaman: Allah'a inandik ve O'na ortak kostugumuz seyleri inkar ettik, derler.

40:85 Fakat azabimizi gördükleri zaman imanlari kendilerine bir fayda vermeyecektir. Allah'in kullari hakkında süregelen adeti budur. Iste o zaman kafirler hüsrana ugrayacaklardır.

Sura 41: Fussilat

41:1 Ha. Mim.

41:2 (Kur'an) rahman ve rahim olan Allah katından indirilmistir.

41:3 (Bu,) bilen bir kavim için, ayetleri Arapça okunarak açıklanmış bir kitaptir.

41:4 Bu kitap müjdeleyici ve uyaricidir. Fakat onların çoğu yüz çevirdi. Artık dinlemezler.

41:5 Ve dediler ki: Bizi çağirdigin seye karsi kalplerimiz

kapalidir. Kulaklarımızda da bir ağırlık vardır. Bizimle senin aranda bir perde bulunmaktadır. Onun için sen (istediğini) yap, biz de yapmaktayız!

41:6 De ki: Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Bana ilahinizin bir tek İlah olduğu vahy olunuyor. Artık O'na yönelin, O'ndan mağfiret dileyin. Ortak kosağınların vay haline!

41:7 Onlar zekatı vermezler; ahireti inkar edenler de onlardır.

41:8 Süphesiz iman edip iyi iş yapanlar için tükenmeyen bir mükafat vardır.

41:9 De ki: Gerçekten siz, yeri iki günde yaratani inkar edip O'na ortaklar mı kosuyorsunuz? O, alemlerin Rabbidir.

41:10 O, yeryüzüne sabit dağlar yerleştirdi. Orada bereketler yarattı ve orada tam dört günde isteyenler için fark gözetmeden gıdalar takdir etti.

41:11 Sonra duman halinde olan göğe yöneldi, ona ve yer küreye: İsteyerek veya istemeyerek, gelin! dedi. İkisi de "İsteyerek geldik" dediler.

41:12 Böylece onları, iki günde yedi gök olarak yarattı ve her göğe görevini vahyetti. Ve biz, yakın semayı kandillerle donattık, bozulmaktan da koruduk. İşte bu, aziz, alim Allah'ın takdiridir.

41:13 Eger onlar yüz çevirirlerse de ki: İşte sizi Ad ve Semud'un basına gelen kasırgaya benzer bir kasırgaya karşı uyarıyorum!

41:14 Peygamberler onlara: Önlerinden ve arkalarından gelerek Allah'tan baskısına kulluk etmeyin, dedikleri zaman, "Rabbimiz dileseydi elbette melekler indirirdi. Onun için biz sizinle gönderilen şeyleri inkar ediyoruz" demislerdi.

41:15 Ad kavmine gelince, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve: Bizden daha kuvvetli kim var? dediler. Onlar kendilerini yaratan Allah'ın, onlardan daha kuvvetli olduğunu görmediler mi? Onlar bizim ayetlerimizi (mucizelerimizi) inkar ediyorlardı.

41:16 Bundan dolayı biz de onlara dünya hayatında zillet azabını tattırmak için o uğursuz günlerde soğuk bir rüzgar gönderdik. Ahiret azabı elbette daha çok rüsvay edicidir. Onlara yardım da edilmez.

41:17 Semud'a gelince onlara doğru yolu gösterdik, ama onlar körlüğü doğru yola tercih ettiler. Böylece yapmakta oldukları kötülükler yüzünden alçaltıcı azabın yıldırimi onları çarptı.

41:18 İnananları kurtardık. Onlar (Allah'tan) korkuyorlardı.

41:19 Allah'ın düşmanları, atese sürülmek üzere toplandıkları gün, hepsi bir araya getirilirler.

41:20 Nihayet oraya geldikleri zaman kulakları, gözleri ve derileri, işledikleri şeye karşı onların aleyhine şahitlik edecektir.

41:21 Derilerine: Niçin aleyhimize şahitlik ettiniz? derler. Onlar da: Her şeyi konuşturan Allah, bizi de konuşturdu. İlk defa sizi o yaratmıştır. Yine O'na döndürülüyorsunuz, derler.

41:22 Siz ne kulaklarınızın, ne gözlerinizin, ne de derilerinizin aleyhinize şahitlik etmesinden sakinmiyordunuz, yaptıklarınızdan çoğunu Allah'ın bilmeyeceğini sanıyordunuz.

41:23 Rabbiniz hakkında beslediğiniz zan var ya, işte sizi o mahvetti ve ziyana uğrayanlardan oldunuz.

41:24 Simdi eger dayanabilirlerse, onlarin yeri atestir. Ve eger (tekrar dünyaya dönüp Allah'i) hosnut etmek isterlerse, memnun edilecek degillerdir.

41:25 Biz onlara birtakim arkadaslar musallat ettik de onlar önlerinde ve arkalarinda ne varsa hepsini bunlara süslü gösterdiler. Kendilerinden önce gelip geçmiş olan cinler ve insanlar için (uygulanan) azap onlara da gerekli olmustur. Kuskusuz onlar hüsrana düşenlerdi.

41:26 Inkar edenler: Bu Kur'an'i dinlemeyin, okunurken gürültü yapin. Umulur ki bastirirsiniz, dediler.

41:27 O inkar edenlere siddetli bir azabi tattiracagiz ve onlari yaptiklarinin en kötüsüyle cezalandiracagiz.

41:28 Iste bu, Allah düşmanlarinin cezasi, atestir. Ayetlerimizi inkar etmelerinden dolayi, orada onlara ceza olarak ebedi kalacaklari yurt (cehennem) vardir.

41:29 Kafirler cehennemde: Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan bizi saptiranlari bize göster de asagilanmislerden olsunlar diye onlari ayaklarimizin altina alalim! diyecekler.

41:30 Süphesiz, Rabbimiz Allah'tir deyip, sonra dosdogru yolda yürüyenlerin üzerine melekler iner. Onlara: Korkmayin, üzölmeyin, size vadolunan cennetle sevinin! derler.

41:31 Biz dünya hayatinda da, ahirette de sizin dostlariniziz. Orada sizin için canlarinizin çektiği her sey var ve istediginiz her sey orada sizin için hazirdir.

41:32 Gafur ve rahim olan Allah'in ikrami olarak.

41:33 (Insanlari) Allah'a çağiran, iyi is yapan ve "Ben müslömanlardanim" diyenden kimin sözü daha güzeldir?

41:34 Iyilikle kötölük bir olmaz, Sen (kötölöğü) en güzel bir sekilde önle. O zaman seninle arasinda düşmanlik bulunan kimse, sanki candan bir dost olur.

41:35 Buna (bu güzel davranisa) ancak sabredenler kavusturulur; buna ancak (hayirdan) büyük nasibi olan kimse kavusturulur.

41:36 Eger seytandan gelen kötü bir düşünce seni dürtecek olursa, hemen Allah'a sigin. Çünkü O, isiten, bilendir.

41:37 Gece ve gündüz, günes ve ay O'nun ayetlerindedir. Eger Allah'a ibadet etmek istiyorsaniz, günese de aya da secde etmeyin. Onlari yaratan Allah'a secde edin!

41:38 Eger insanlar büyüklük tasarlarsa (bilsinler ki) Rabbinin yaninda bulunan (melekler) hiç usanmadan, gece gündüz O'nu tesbih ederler.

41:39 Senin yeryüzünü kupkuru görmen de Allah'in ayetlerindedir. Biz onun üzerine suyu indirdigimiz zaman, harekete geçip kabarir. Ona can veren, elbette öölüleri de diriltir. O, her seye kadirdir.

41:40 Ayetlerimiz hakkında dogruluktan ayrilip egrilige sapanlar bize gizli kalmaz. O halde, atesin içine atilan mi daha iyidir, yoksa kiyamet günü güvenle gelen mi? Dilediginizi yapin! Kuskusuz O, yaptiklarinizi görmektedir.

41:41 Kendilerine Kitap geldiginde onu inkar edenler (süphesiz bunun sonucuna katlanacaklardir). Halbuki o, essiz bir kitaptir.

41:42 Ona önünden de ardından da batıl gelemez. O, hikmet sahibi, çok övülen Allah'tan indirilmiştir.

41:43 (Resulüm!) Sana söylenen, senden önceki peygamberlere söylenmiş olandan başka bir şey değildir. Elbette ki senin Rabbin, hem mağfiret sahibi hem de acı bir azap sahibidir.

41:44 Eger biz onu, yabancı dilden bir Kur'an kilsaydık, diyeceklerdi ki: Ayetleri tafsilatlı şekilde açıklanmalı değil miydi? Arab'a yabancı dilden (kitap) olur mu? De ki: O, inananlar için doğru yolu gösteren bir kılavuzdur ve sifadır. İnanmayanlara gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır ve Kur'an onlara kapalıdır. (Sanki) onlara uzak bir yerden bağırılıyor (da Kur'an'da ne söylendiğini anlamıyorlar.)

41:45 Andolsun biz Musa'ya Kitab'ı verdik, onda da ayrılığa düsüldü. Eger Rabbinden bir söz geçmiş olmasaydı, aralarında derhal hükmedilirdi (işleri bitirilirdi). Onlar Kur'an hakkında derin bir şüphe içindedirler.

41:46 Kim iyi bir iş yaparsa, bu kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa aleyhinedir. Rabbin kullara zulmedici değildir.

41:47 Kiyamet gününün bilgisi, O'na havale edilir. O'nun bilgisi dışında hiçbir meyve (çekirdeği) kabuğunu yarıp çıkamaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz. Allah onlara: Ortaklarım nerede! diye seslendiği gün: Buna dair bizden hiçbir şahit olmadığını sana arzederiz, derler.

41:48 Böylece önceden yalvarıp durdukları onlardan uzaklaşmıştır. Kendilerinin kaçacak yerleri olmadığını anlamışlardır.

41:49 İnsan hayır istemekten usanmaz. Fakat kendisine bir kötülük dokunursa hemen ümitsizliğe düşer, üzülmüverir.

41:50 Andolsun ki, kendisine dokunan bir zarardan sonra biz ona bir rahmet tattırırsak: Bu, benim hakkımdır, kiyametini kopacağını sanmıyorum, Rabbime döndürülmüş olsam bile muhakkak O'nun katında benim için daha güzel şeyler vardır, der. Biz, inkar edenlere yaptıklarını mutlaka haber vereceğiz ve muhakkak onlara ağır azaptan tattıracağız.

41:51 İnsana bir nimet verdiğimiz zaman (bizden) yüz çevirir ve yan çizer. Fakat ona bir ser dokunduğu zaman da yalvarıp durur.

41:52 De ki: Ne dersiniz, eğer o (Kur'an), Allah tarafından ise siz de onu inkar etmişseniz o zaman (haktan) uzak bir aynlığa düşenden daha sapık kim vardır?

41:53 İnsanlara ufuklarda ve kendi nefislerinde ayetlerimizi göstereceğiz ki onun (Kur'an'ın) gerçek olduğu, onlara iyice belli olsun. Rabbinin her şeye şahit olması, yetmez mi?

41:54 Dikkat edin; onlar, Rablerine kavuşma konusunda şüphe içindedirler. Bilesiniz ki O, her şeyi (ilmiyle) kusatmıştır.

Sura 42: Ash-Shura

42:1 Ha. Mim.

42:2 Ayn. Sin. Kaf.

42:3 Aziz ve hakim olan Allah, sana ve senden öncekilere iste böyle vahyeder.

42:4 Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. O yücedir, uludur.

42:5 Neredeyse yukarılarından gökler çatlayacak! Melekler de Rablerini hamd

ile tesbih ediyorlar ve yerdekiler için magfiret diliyorlar. İyi bilin ki Allah çok bagislayan, çok esirgeyendir.

42:6 Allah'tan baska dostlar edinenleri Allah daima gözetlemektedir. Sen onlara vekil degilsin.

42:7 Sehirlerin anasi (olan Mekke'de) ve onun çevresinde bulunanlari uyarman ve asla süphe olmayan toplanma günüyle onlari korkutman için, sana böyle Arapça bir Kur'an vahyettik. (Insanlarin) bir bölümü cennette, bir bölümü de çilgin alevli cehennemdedir.

42:8 Allah dileseydi onlari bir tek millet yapardi. Fakat O, diledigini rahmetine kavusturur; zalimlerin ise hiçbir dostu ve yardimcisi yoktur.

42:9 Yoksa onlar Allah'tan baska dostlar mi edindiler? Halbuki dost yalnız Allah'tir. O ölüleri diriltir, her seye kadirdir.

42:10 Ayriliga düstüğünüz herhangi bir seyde hüküm vermek, Allah'a mahsustur. Iste, bu Allah, benim Rabbimdir. O'na dayandim ve O'na yönelirim.

42:11 O, gökleri ve yeri yoktan yaratandır. Size kendinizden esler, hayvanlardan da (kendilerine) esler yaratmıştır. Bu suretle çoğalmanizi sağlamıştır. O'nun benzeri hiçbir sey yoktur. O isitendir, görendir.

42:12 Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Diledigine rizki bol verir, dilediginden de kisar. O, her seyi bilendir.

42:13 "Dini ayakta tutun ve onda ayriliga düsmeyin" diye Nuh'a tavsiye ettigini, sana vahyettigimizi, Ibrahim'e, Musa'ya ve Isa'ya tavsiye ettigimizi Allah size de din kildi. Fakat kendilerini çağirdigin bu (din), Allah'a ortak kosalara agir geldi. Allah diledigini kendisine (peygamber) seçer ve kendisine yöneleni de dogru yola iletir.

42:14 Onlar kendilerine ilim geldikten sonra, sadece aralarındaki çekememezlik yüzünden ayriliga düstüler. Eger belli bir süreye kadar Rabbinden bir (erteleme) sözü geçmiş olmasaydi, aralarında hemen hüküm verilirdi. Onlardan sonra kitaba varis kilinanlarda onun hakkında derin bir süphe içindedirler.

42:15 Iste onun için sen (tevhide) davet et ve emrolundugun gibi dosdogru ol. Onlarin heveslerine uyma ve de ki: Ben Allah'in indirdigi Kitab'a inandim ve aranızda adaleti gerçekleştirmekle emrolundum. Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim islediklerimiz bize, sizin isledikleriniz de sizedir. Aramızda tartisilabilecek bir konu yoktur. Allah hepimizi bir araya toplar, dönüş de O'nadır. (Âyette Hz. Peygamber in insanlari davet edecegi prensipler açıklanirken, uyacağı esaslar da beyan edilmiştir. Buna göre davete devam edilecek, inanma yanlarin teklifve ısrarları dinlenmeyecektir.)

42:16 Daveti kabul edildikten sonra, Allah hakkında tartismaya girenlerin delilleri, Rableri katında bostur. Onlar için bir gazap, yine onlar için çetin bir azap vardır.

42:17 Kitab'i ve mizani hak olarak indiren Allah'tir. Ne biliyorsun, belki de kiyamet saati yakindir!

42:18 Ona inanmayanlar, onun çabuk kopmasını isterler. Inananlar ise ondan korkarlar ve onun gerçek olduğunu bilirler. İyi bilin ki, kiyamet günü hakkında tartisanlar derin bir sapıklık içindedirler.

42:19 Allah kullarina lütüfkardir, diledigini riziklandırır. O kuvvetlidir, güçlüdür.

42:20 Kim ahiret kazancını istiyorsa, onun kazancını arttırırız. Kim de dünya karını istiyorsa ona da dünyadan bir şeyler veririz. Fakat onun ahirette bir nasibi olmaz.

42:21 Yoksa onların, Allah'ın izin vermediği bir dini getiren ortakları mı var? Eger erteleme sözü olmasaydı, derhal aralarında hüküm verilirdi. Süphesiz zalimlere can yakıcı bir azap vardır.

42:22 Yaptıkları şeyler başlarına gelirken zalimlerin, korkudan titrediklerini göreceksin. İman edip iyi işler yapanlar da cennet bahçelerindedirler. Rablerinin yanında onlara diledikleri her şey vardır. İşte büyük lütuf budur.

42:23 İşte Allah'ın, iman eden ve iyi işler yapan kullarina müjdelediği nimet budur. Deki: Ben buna karşılık sizden akrabalık sevgisinden başka bir ücret istemiyorum. Kim bir iyilik işlerse onun sevabını fazlasıyla veririz. Süphesiz Allah bağışlayan, sükrün karşılığını verendir.

42:24 Yoksa onlar, (senin için) Allah'a karşı yalan uydurdu mu derler? Allah dilerse senin kalbini de mühürler. Ve Allah batili yok eder; sözleriyle hakkı ortaya koyar. Süphesiz O, kalplerde olanları bilendir.

42:25 O, kullarının tevbesini kabul eden, kötülükleri bağışlayan ve yaptıklarınızı bilendir.

42:26 Allah, iman edip iyi işler yapanların tevbesini kabul eder, lütfundan onlara, fazlasını verir. Kafirlerle gelince, onlara da çetin bir azap vardır.

42:27 Allah kullarina rizki bol bol verseydi, yeryüzünde azarlardı. Fakat O, (rizki) dilediği ölçüde indirir. Çünkü O, kullarının haberini alandır, onları görür.

42:28 O, (insanlar) umutlarını kestikten sonra, yağmuru indiren, rahmetini her tarafa yayandır. O, hakiki dosttur, övülmeye layık olandır.

42:29 Gökleri, yeri ve bunların içine yayıp ürettiği canlıları yaratması da O'nun delillerindedir. O dilediği zaman bunları biraraya toplamaya da kadirdir.

42:30 Basınıza gelen herhangi bir musibet, kendi ellerinizle islediklerinizin yüzündendir. (Bununla beraber) Allah çoğunu affeder.

42:31 Yeryüzünde (O'nu) aciz bırakamazsınız. Allah'tan başka bir dostunuz ve bir yardımcı da yoktur.

42:32 Denizde dağlar gibi akıp gidenler (gemiler) de O'nun (varlığının) delillerindedir.

42:33 Dilerse O, rüzgari durdurur, da onun (denizin) üstünde kalakalırlar. Elbette bunda çok sabreden, çok sükreden herkes için ibretler vardır.

42:34 Yahut yaptıkları yüzünden onları helak eder. Birçoğunu da affeder (kurtarır).

42:35 Böylece ayetlerimiz üzerinde tartışanlar, kendilerine kaçacak bir yer olmadığını bilsinler.

42:36 Size verilen şey, yalnızca dünya hayatının geçimlidir. Allah'ın yanında bulunanlar ise daha iyi ve daha süreklidir. Bu mükafat iman edenler ve Rablerine dayanıp güvenenler içindir.

42:37 Onlar, büyük günahlardan ve hayasizlikten kaçınırlar; kizdiklari zaman da kusurlari bagislarlar.

42:38 Yine onlar, Rablerinin davetine icabet ederler ve namazi kilarlar. Onlarin isleri, aralarinda danisma iledir. Kendilerine verdigimiz rizikten da harcarlar.

42:39 Bir haksizliga ugradiklari zaman, yardimlasirlar.

42:40 Bir kötülüğün cezasi, ona denk bir kötülüktür. Kim bagislar ve barisi saglarsa, onun mükafati Allah'a aittir. Dogrusu O, zalimleri sevmez.

42:41 Kim zulme ugradiktan sonra hakkini alirsa, artik onlara yapılacak bir sey yoktur.

42:42 Ancak insanlara zulmedenlere ve yeryüzünde haksiz yere taskinlik edenlere ceza vardir. Iste acikli azap bunlaradir.

42:43 Kim sabreder ve affederse süphesiz bu hareketi, yapilmaya deger islerdendir.

42:44 Allah kimi saptirirsa, bundan sonra artik onun hiçbir dostu yoktur. Azabi gördüklerinde zalimlerin: Dönecek bir yol var mi? dediklerini görürsün.

42:45 Atese arz olunurlarken onlarin, zilletten baslarini öne egerek göz ucuyla gizli gizli baktiklarini göreceksin. Inananlar da: Iste asil ziyana ugrayanlar, kiyamet günü kendilerini ve ailelerini ziyana sokanlardir, diyecekler. Kesinlikle biliniz ki, zalimler, sürekli bir azap içindedirler.

42:46 Onlarin Allah'tan baska kendilerine yardim edecek hiçbir dostlari yoktur. Allah kimi saptirirsa artik onun kurtulusa çıkan bir yolu yoktur.

42:47 Allah'tan, geri çevrilmesi imkansiz bir gün gelmezden önce, Rabbinize uyun. Çünkü o gün, hiçbiriniz siginacak yer bulamazsiniz, itiraz da edemezsiniz.

42:48 Eger yüz çevirirlerse, bilesin ki biz seni onlarin üzerine bekçi göndermedik. Sana düşen sadece duyurmaktır. Biz insana katimizdan bir rahmet tattirdigimiz zaman ona sevinir. Ama elleriyle yaptiklari yüzünden baslarina bir kötülük gelirse, iste o zaman insan pek nankördür!

42:49 Göklerin ve yerin mülkü Allah'indir. Diledigini yaratir; diledigine kiz çocuklari, diledigine de erkek çocuklari bahseder.

42:50 Yahut onlari, hem erkek hem de kiz çocuklari olmak üzere çift verir. Diledigini de kisir kilar. O, her seyi bilendir, her seye gücü yetendir.

42:51 Allah bir insanla ancak vahiy yoluyla veya perde arkasindan konusur, yahut bir elçi gönderip izniyle ona diledigini vahyeder. O yücedir, hakimdir.

42:52 Iste böylece sana da emrimizle Kur'an'i vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat biz onu kullarimizdan diledigimizi kendisiyle dogru yola eristirdigimiz bir nur kildik. Süphesiz ki sen dogru bir yolu göstermektesin.

42:53 (O yol) göklerin ve yerin sahibi olan Allah'in yoludur. Dikkat edin, bütün isler sonunda Allah'a döner.

Sura 43: Az-Zukhruf

43:1 Ha. Mim.

43:2 Apaçık Kitab'a andolsun ki,

43:3 Biz, anlayıp düşünmeniz için onu Arapça bir Kur'an kildik.

43:4 O, katimizda bulunan Ana Kitap'ta (levh-i mahfuzda) mevcut, yüce ve hikmetle dolu bir kitaptır.

43:5 Siz, haddi asan kimseler oldunuz diye, sizi Kur'an'la uyarmaktan vaz mi geçelim?

43:6 Daha önceki milletlere nice peygamberler göndermistik.

43:7 Onlar, kendilerine gelen her peygamberi mutlaka alaya alırlardı.

43:8 Biz bunlardan daha zorba olanları da helak ettik. Nitekim öncekilerde örneği geçmiştir.

43:9 Andolsun ki, onlara gökleri ve yeri kim yarattı? diye sorsan; "Onları süphesiz güçlü olan, her şeyi bilen Allah yarattı" derler.

43:10 O, size yeri besik kılmış ve doğru gidesiniz diye yeryüzünde size yollar yaratmıştır.

43:11 Gökten bir ölçüye göre suyu indiren O'dur. Biz onunla (kupkuru), ölü memlekete hayat veririz. İste siz de böylece (mezarlarınızdan) çıkarılacaksınız.

43:12 Bütün çiftleri O yaratmıştır. Ve size bineceğiniz gemiler ve hayvanlar var etti.

43:13 Ki, böylece onların sırtına binip üzerlerine yerlesince, Rabbinizin ni'metini anarak: Bunu bizim hizmetimize vereni tesbih ve takdis ederiz, yoksa biz bunlara güç yetiremezdik, diyebilirsiniz.

43:14 Biz süphesiz Rabbinize döneceğiz (demelisiniz).

43:15 Ama onlar, kullarından bir kısmını, O'nun bir cüzü kıldılar. Gerçekten insan apaçık bir nankördür.

43:16 Yoksa Allah, yarattıklarından kızları kendisine aldı da oğulları size mi ayırdı?!

43:17 Onlardan biri, Rahman'a isnat ettiği kız çocuğuyla müjdelenince, hiddetlenerek yüzü simsiyah kesilir.

43:18 Süs içinde yetistirilip savaş edemeyecek olanı mi istemiyorlar? (Onları Allah'ın parçası mi sayıyorlar?)

43:19 Onlar, Rahman'ın kulları olan melekleri de disî saydılar. Acaba meleklerin yaratılışlarını mi görmüşler? Onların bu şahitlikleri yazılacak ve sorguya çekileceklerdir.

43:20 Ve dediler ki: Rahman dileseydi biz onlara tapmazdık. Onların bu hususta bir bilgileri yoktur. Onlar sadece yalan söylüyorlar.

43:21 Yoksa bundan önce onlara bir kitap verdik de ona mi tutunuyorlar?

43:22 Hayır! "Sadece, biz babalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izinde gidiyoruz" derler.

43:23 Senden önce de hangi memlekete uyarıcı göndermişsek mutlaka oranın varlıkları: Babalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerine uyarız, derlerdi.

43:24 Ben size, babalarınızı üzerinde bulduğunuz (din)den daha doğrusunu getirmişsem (yine mi bana uymazsınız)? deyince, dediler ki: Doğrusu biz

sizinle gönderilen seyi inkar ediyoruz.

43:25 Biz de onlardan intikam aldık. Bak, yalanlayanların sonu nasıl oldu?

43:26 Bir zaman İbrahim, babasına ve kavmine demisti ki: Ben sizin taptıklarınızdan uzagim.

43:27 Ben yalnız beni yaratana taparım. Çünkü O, beni doğru yola iletacaktır.

43:28 Bu sözü, ardından geleceklere devamlı kalacak bir miras olarak bıraktı ki, insanlar (onun dinine) dönsünler.

43:29 Doğrusu bunları da atalarını da kendilerine hak ve onu açıklayan bir peygamber gelinceye kadar geçindirdim.

43:30 Fakat kendilerine hak gelince: Bu bir büyüdür, biz onu tanımıyoruz, dediler.

43:31 Ve dediler ki: Bu Kur'an iki sehirden bir büyük adama indirilse olmaz mıydı?

43:32 Rabbinin rahmetini onlar mı paylaşıyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz paylaştık. Birbirlerine iş gördürmeleri için kimini ötekine derecelerle üstün kıldık. Rabbinin rahmeti onların biriktirdikleri şeylerden daha hayırlıdır.

43:33 Sayet insanların küfürde birleşmiş bir tek ümmet olması (tehlikesi) bulunmasaydı, Rahman'î inkar edenlerin evlerinin tavanlarını ve çıkacakları merdivenleri gümüşten yapardık.

43:34 Evlerinin kapılarını ve üzerine yaslanacakları koltukları da (hep gümüşten yapardık).

43:35 Ve onları zinetlere bogardık. Bütün bunlar sadece dünya hayatının geçimlidir. Ahiret ise, Rabbinin katında, Allah'ın azabından sakınıp rahmetine sığınanlara mahsustur.

43:36 Kim Rahman'î zikretmekten gafil olursa, yanından ayrılmayan bir seytani ona musallat ederiz.

43:37 Süphesiz bu şeytanlar onları doğru yoldan alıkoyarlar da onlar, kendilerinin doğru yolda olduklarını sanırlar.

43:38 O şeytan dostu kimse, en sonunda bize gelince arkadaşına: Keske benimle senin aranda doğu ile batı arası kadar uzaklık olsaydı, ne kötü arkadaşımın! der.

43:39 Zulmettiniz için bugün (nedamet) size hiçbir fayda vermeyecektir. Çünkü siz, azapta ortaksiniz.

43:40 (Resulüm!) Sağirlara sen mi isittireceksin; yahut körleri ve apaçık sapıklıkta olanları doğru yola sen mi iletceksin?

43:41 Biz seni onlardan alıp götürsek de yine onlardan intikam alırız.

43:42 Yahut onlara vadettığımız azabı, sana gösteririz. Çünkü bizim onlara gücümüz yeter.

43:43 Sen, sana vahyedilene simsiki sarıl. Süphesiz sen, dosdoğru yoldasın.

43:44 Doğrusu Kur'an, sana ve kavmine bir öğüttür. İleride ondan sorumlu tutulacaksınız.

43:45 Senden önce gönderdiğimiz elçilerimize (ümmetlerine) sor! Rahman'dan başka tapılacak tanrılar (edinin diye) emretmiş miyiz?

43:46 Andolsun biz Musa'yi ayetlerimizle Firavun'a ve onun ileri gelen

adamlarina göndermistik de Musa: Ben alemlerin Rabbinin elçisiyim, demisti.

43:47 Onlara ayetlerimizi getirince, bunlara gülüvermişlerdi.

43:48 Onlara gösterdiğimiz her bir ayet (mucize) diğerinden daha büyüktü. Doğru yola dönsünler diye onları azaba uğrattık.

43:49 Bunun üzerine dediler ki: Ey büyücü! Sana verdiği ahde göre bizim için Rabbine dua et; çünkü biz artık doğru yola gireceğiz.

43:50 Fakat biz onlardan azabi kaldırınca, sözlerinden dönüverdiler.

43:51 Firavun kavmine seslendi ve şöyle dedi: "Ey kavimim! Misir mülkü ve altımdan akıp giden su ırmaklar benim değil mi? Hala görmüyor musunuz?"

43:52 "Yoksa ben, kendisi zayıf ve neredeyse söz anlatamayacak durumda bulunan su adamdan daha hayırlı değil miyim?"

43:53 "Ona altın bilezikler verilmeli veya yanında ona yardımcı melekler gelmeli değil miydi?"

43:54 Firavun kavmini aldattı; onlar da kendisine boyun eğdiler. Onlar yoldan çıkmış bir kavimdir.

43:55 Böylece bizi öfkelenince onlardan intikam aldık, hepsini suda boğduk.

43:56 Onları, sonradan gelenlerin geçmişi ve bir ibret örneği kıldık.

43:57 Meryem oğlu İsa, bir misal olarak anlatılınca senin kavmin hemen bağrismaya başladılar.

43:58 Bizim tanrılarımız mı hayırlı, yoksa o mu? dediler. Bunu sana ancak tartışmak için söylediler. Doğrusu onlar kavgacı bir toplumdur.

43:59 O, sadece kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğullarına örnek kıldığımız bir kuldür.

43:60 Eğer dileseydik, içinizden, yeryüzünde yerinize geçecek melekler yaratırdık.

43:61 Şüphesiz ki o (İsa), kıyametin (ne zaman kopacağının) bilgisidir. Ondandır hiç şüphe etmeyin ve bana uyun; çünkü bu, doğrudur.

43:62 Sakin şeytan sizi yoldan çevirmesin. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

43:63 İsa, açık delillerle geldiği zaman demisti ki: Ben size hikmet getirdim ve ayrılığa düştüğünüz şeylerden bir kısmını size açıklamak için geldim. Öyleyse Allah'tan korkun ve bana itaat edin.

43:64 Çünkü Allah, benim de Rabbinim, sizin de Rabbinizdir. O'na ibadet edin. İşte bu, doğru yoldur.

43:65 Ama aralarından çıkan guruplar, bir ihtilafa düştüler. Acı bir günün azabi karşısında vay o zulmedenlerin haline!

43:66 Onlar farkında değillerken kıyamet gününün kendilerine ansizin gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar?

43:67 O gün, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar dışında, dost olanlar (bile) birbirlerine düşman kesilirler.

43:68 Ey kullarım! Bugün size korku yoktur. Sizler üzülmeceksiniz de.

43:69 Onlar ayetlerimize inanan ve müslüman olan (kullarım) idiler.

43:70 Siz ve esleriniz, ağırlanmış olarak cennete giriniz!

43:71 Onlara altın tepsiler ve kadehler dolastırılır. Orada canlarının istediği, gözlerinin hoşlandığı her şey vardır. Ve siz, orada ebedi

kalacaksınız.

43:72 "İste yaptıklarınıza karşılık size miras verilen cennet budur."

43:73 " Orada sizin için bol bol meyveler vardır, onlardan yersiniz" denilir.

43:74 Süphesiz suçlular cehennem azabında devamlı kalacaklar.

43:75 Azapları hafifletilmeyecektir. Onlar azap içinde kurtulustan ümit kesmişlerdir.

43:76 Biz onlara zulmetmedik, fakat onlar kendileri zalim kimselerdir.

43:77 Ey Malik! Rabbin bizim isimizi bitirsin! diye seslenirler. Malik de: Siz böyle kalacaksınız! der.

43:78 Andolsun biz size hakkı getirdik, fakat çoğunuz haktan hoslanmıyorsunuz.

43:79 Yoksa (müsrıklar) bir işe kesin karar mı verdiler? Doğrusu biz de kararlıyız!

43:80 Yoksa onlar, bizim kendilerinin sırlarını ve gizli konuşmalarını isitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır, öyle değil; yanlarındaki elçilerimiz (hafaza melekleri de) yazmaktadırlar.

43:81 De ki: Eger Rahman'ın bir çocuğu olsaydı, elbette ben (ona) kulluk edenlerin ilki olurum!

43:82 Göklerin ve yerin Rabbi, Ars'ın da Rabbi olan Allah onların vasıflandırmalarından yücedir, münezzehtir.

43:83 Sen bırak onları, kendilerine söz verilen günlerine kavusuncaya kadar batıla dalsınlar, oynaya dursunlar.

43:84 Gökteki İlah da, yerdeki İlah da O'dur. O, hakimdir, her şeyi bilendir.

43:85 Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin mülkü kendisine ait olan Allah ne yücedir! Kiyamet saatini bilmek de O'na mahsustur. Siz O'na döndürüleceksiniz.

43:86 Allah'i bırakıp da yaptıkları putlar, sefaat edemezler. Ancak bilerek hakka şahitlik edenler bunun dışındadır.

43:87 Andolsun onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan elbette "Allah" derler. O halde nasıl (Allah'a kulluktan) çeviriliyorlar?

43:88 (Resulullah'in:) "Ya Rabbi! Bunlar, iman etmeyen bir kavimdir" demesini de(Allah biliyor)

43:89 Simdilik sen onlardan yüz çevir ve size selam olsun de. Yakında bilecekler! buyurdu.

Sura 44: Ad-Dukhan

44:1 Ha. Mim.

44:2 Açık olan Kitab'a andolsun ki,

44:3 Biz onu (Kur'an'ı) mübarek bir gecede indirdik. Kuskusuz biz uyarıcıyızdır.

44:4 Her hikmetli işe o gecede hükmedilir.

44:5 (Yani)katimizdan (verilen her) emir. Çünkü biz, peygamberler göndermekteyiz.

44:6 Senin Rabb'inin acıması gereği olarak (gönderdiğimiz elçilere o gece emirlerimizi bir bir açıklar, vahiylerimizi bildiririz). Doğrusu o isitendir, bilendir.

44:7 Eger kesin olarak inaniyorsanız (bilin ki Allah), göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir.

44:8 O'ndan başka ilah yoktur. (Her şeyi O) diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbidir.

44:9 Fakat onlar, şüphe içinde eğlenip duruyorlar.

44:10 Şimdi sen, göğün, açık bir duman çıkaracağı günü gözetle.

44:11 Duman insanları bürüyecektir. Bu, elem verici bir azaptır.

44:12 (İşte o zaman insanlar:) Rabbiz! Bizden azabi kaldır. Dogrusu biz artık inanıyoruz (derler).

44:13 Nerede onlarda öğüt almak? Oysa kendilerine gerçeği açıklayan bir elçi gelmişti.

44:14 Sonra ondan yüz çevirdiler ve: Bu, öğretilmiş bir deli! dediler.

44:15 Biz azabi birazcık kaldıracamız, ama siz yine (eski halinize) döneceksiniz.

44:16 Fakat biz büyük bir siddetle yakalayacağımız gün, kesinlikle intikamimizi alırız.

44:17 Andolsun, kendilerinden önce biz, Firavun'un kavmini de imtihan etmistik. Onlara şerefli bir elçi geldi. (Söyle diyerek)

44:18 "Allah'in kulları! Bana gelin! Çünkü ben size (gönderilmiş) güvenilir bir resulüm"

44:19 Allah'a karşı ululuk taslamayın. Çünkü ben size apaçık bir delil getiriyorum.

44:20 Ben, beni taslamanızdan, benim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a sigindim.

44:21 Eger bana inanmazsanız, hiç değilse yanımdan uzaklaşın.

44:22 Bunun üzerine Musa: Bunlar suç işleyen bir toplumdur, diye Rabbine arzetti.

44:23 Allah, O halde kullarımı geceleyin yola çıkar. Çünkü takip edileceksiniz, buyurdu.

44:24 Denizi açık halde bırak. Çünkü onlar bogulacak bir ordudur.

44:25 Onlar geride nice şeyler bıraktılar; bahçeler, çeimeler,

44:26 Ekinler, güzel konaklar,

44:27 Ve zevkü sefa sürdükleri nice nimetler!

44:28 İşte böylece biz de onları başka bir topluma miras bıraktık.

44:29 Gök ve yer onların ardından ağlamadı; onlara mühlet de verilmedi.

44:30 Andolsun biz, İsrailoğullarını o alçaltıcı azaptan kurtardık.

44:31 Yani Firavun'dan. Çünkü o bir zorba idi, asiri gidenlerdendi.

44:32 Andolsun biz İsrailoğullarına, bilerek, (kendi zamanlarında) alemlerin üstünde bir imtiyaz verdik.

44:33 Onlara, içinde açık bir imtihan bulunan işaretler verdik.

44:34 Onlar (müsrıklar) diyorlar ki:

44:35 "İlk ölümümüzden sonra bir şey yoktur. Biz diriltilecek değiliz."

44:36 " Dogru söylüyorsanız, atalarımızı getirin."

44:37 Bunlar mi daha hayırlı, yoksa Tübba' kavmi ile onlardan öncekiler mi? Onları yok ettik, çünkü onlar suçlu idiler.

44:38 Biz gökleri, yeri ve bunlar arasında bulunanları, oyun ve eğlence olsun diye yaratmadık.

44:39 Onlari sadece gerçek bir sebeple yarattik. Fakat onların çoğu bilmiyorlar.
44:40 Süphesiz (hakki batıldan ayıran) hüküm günü, hepsinin bir arada bulusacağı gündür.
44:41 O gün, dostun dosta hiçbir faydası olmaz, kendilerine yardım da edilmez.
44:42 Ancak Allah'ın merhamet ettiği kimseler böyle değildir. Süphesiz O, üstündür, merhametlidir.
44:43 Süphesiz zakkum ağacı,
44:44 Günahkarların yemegidir.
44:45 O, karınlarda maden eriyiği kaynar.
44:46 Sıcak suyun kaynaması gibi.
44:47 (Allah zebanilere emreder): Tutun onu! Cehennemın ortasına sürükleyin!
44:48 Sonra basına azap olarak kaynar su dökün!
44:49 (Ve deyin ki:) Tat bakalım. Hani sen kendince üstündün, serefliydin!
44:50 İşte bu, süphelenip durduğunuz şeydir.
44:51 Müttakiler ise hakikaten güvenilir bir makamdadırlar.
44:52 Bahçelerde ve pınar başlarındadırlar.
44:53 İnce ipekten ve parlak atlastan giyerek karşılıklı otururlar.
44:54 İşte böyle. Bunun yanı sıra biz onları, iri gözlü hurilerle evlendiririz.
44:55 Orada, güven içinde (canlarının çektiği) her meyveyi isterler.
44:56 İlk tattıkları ölüm dışında, orada artık ölüm tatmazlar. Ve Allah onları cehennem azabından korumuştur (sürekli hayata kavuşmuşlardır).
44:57 (Bunlar) Rabbinden bir lütuf olarak (verilmiştir). İşte büyük kurtuluş budur.
44:58 Biz onu (Kur'an'ı), öğüt alalar diye senin dilinde indirerek kolayca anlaşılmasını sağladık.
44:59 (Yine de inanmayanların başlarına gelecekleri) bekle; onlar da beklemektedirler.

Sura 45: Al-Jathiyah

45:1 Ha. Mim.
45:2 Kitap, aziz ve hakim olan Allah tarafından indirilmiştir.
45:3 Süphesiz göklerde ve yerde inananlar için birçok ayetler vardır.
45:4 Sizin yaratılışınızda ve (Allah'ın) yeryüzünde yaydığı canlılarda, kesin olarak inanan bir toplum için ibret verici işaretler vardır.
45:5 Gecenin ve gündüzün değişmesinde, Allah'ın gökten indirmiş olduğu rizikte (yagmurda) ve ölümünden sonra yeri onunla diriltmesinde, rüzgarları değişik yönlerden estirmesinde, aklını kullanan toplum için dersler vardır.
45:6 İşte sana gerçek olarak okuduğumuz bunlar Allah'ın ayetleridir. Artık Allah'tan ve O'nun ayetlerinden sonra hangi söze inanacaklar?
45:7 Vay haline, her yalancı ve günahkar kisinin!
45:8 O, Allah'ın kendisine okunan ayetlerini isitir de sonra büyüklük

taslayarak sanki hiç onları duymamış gibi (küfründe) direnir. İşte onu acı bir azap ile müjdele!

45:9 (O) ayetlerimizden bir şey öğrendiği zaman onlarla alay eder. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır!

45:10 Ötelerinde de cehennem vardır. Kazandıkları şeyler de, Allah'ı bırakıp edindikleri dostlar da onlara hiçbir fayda vermez. Büyük azap onlarıdır.

45:11 İşte bu Kur'an bir hidayettir. Rablerinin ayetlerini inkar edenlere gelince, onlara en kötüsünden, elem verici bir azap vardır.

45:12 Allah o (yüce) varlıktır ki, emri gereğince içinde gemilerin yüzmesi ve lütfedip verdiği rizki aramanız için ve de sükrederiniz diye denizi size hazır hale getirmiştir.

45:13 O, göklerde ve yerde ne varsa hepsini, kendi katından (bir lütfu olmak üzere) size boyun eğdirmiştir. Elbette bunda düşünen bir toplum için ibretler vardır.

45:14 İman edenlere söyle: Allah'ın (ceza) günlerinin geleceğini ummayanları bağışlasınlar. Çünkü Allah her toplumu, yaptığına göre cezalandıracaktır.

45:15 Kim iyi iş yaparsa faydası kendinedir, kim de kötülük yaparsa zararı yine kendinedir. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz.

45:16 Andolsun ki biz, İsrailoğullarına Kitap, hüküm ve peygamberlik verdik. Onları güzel rızıklarla besledik ve onları dünyalara üstün kıldık.

45:17 Din konusunda onlara açık deliller verdik. Ama onlar kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki çekememezlik yüzünden ayrılığa düştüler. Süphesiz Rabbin, ayrılığa düştükleri şeyler hakkında kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

45:18 Sonra da seni din konusunda bir seriat sahibi kıldık. Sen ona uy; bilmeyenlerin isteklerine uyma.

45:19 Çünkü onlar, Allah'a karşı sana hiçbir fayda vermezler. Doğrusu zalimler birbirlerinin dostlarıdır; Allah da takva sahiplerinin dostudur.

45:20 Bu (Kur'an), insanlar için basiret nurları, kesin olarak inanan bir toplum için hidayet ve rahmettir.

45:21 Yoksa kötülük işleyenler ölümlerinde ve sağlıklarında kendilerini, inanıp iyi ameller işleyen kimseler ile bir mi tutacağımızı sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar!

45:22 Allah, gökleri ve yeri yerli yerince yaratmıştır. Böylece herkes kazancına göre karşılık görür. Onlara haksızlık edilmez.

45:23 Heva ve hevesini tanıyan ve Allah'ın (kendi katındaki) bir bilgiye göre saptırdığı, kulagini ve kalbini mühürlediği, gözünün üstüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah'tan başka kim doğru yola eristirebilir? Hala ibret almayacak mısınız?

45:24 Dediler ki: Hayat ancak bu dünyada yaşadığımızdır. Ölürüz ve yasarız. Bizi ancak zaman helak eder. Bu hususta onların hiçbir bilgisi de yoktur. Onlar sadece zanna göre hüküm veriyorlar.

45:25 Onlara açıkça ayetlerimiz okunduğu zaman: Doğru sözlü iseniz atalarımızı getirin, demelerinden başka delilleri yoktur.

45:26 De ki: Allah sizi diriltir, sonra öldürür. Sonra sizi şüphe götürmeyen kıyamet gününde biraraya toplar. Fakat insanların çoğu bilmezler.

45:27 Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyametin kopacağı gün var ya, iste o gün batıla sapanlar hüsrana uğrayacaklardır.

45:28 O gün her ümmeti, diz çökmüş görürsün. Her ümmet kendi kitabına çağırılır, (onlara söyle denilir:) "Bu gün, yaptıklarınızla cezalandırılacaksınız!"

45:29 "Bu, yüzünüze karşı gerçeği söyleyen kitabımızdır. Çünkü biz, yaptıklarınızı kaydediyorduk."

45:30 İnanıp iyi işler yapanlara gelince, Rableri onları rahmetine kabul eder. İste apaçık kurtuluş budur.

45:31 Ama inkar edenlere gelince onlara: Âyetlerim size okunmuş, siz de büyüklenip suçlu bir toplum olmustunuz, değil mi? denilir.

45:32 "Allah'in vadi gerçektir, kıyamet gününde şüphe yoktur" dendiği zaman: Kıyametin ne olduğunu bilmiyoruz onun bir tahminden ibaret olduğunu sanıyoruz, (onun hakkında) kesin bir bilgi elde etmiş değiliz, demistiniz.

45:33 Yaptıklarının kötülükleri onlara görünmüş, alay edip durdukları şey onları kusatmıştır.

45:34 Denilir ki: Bu güne kavuşacağınızı unuttuğunuz gibi biz de bugün sizi unutturuz. Yeriniz atestir, yardımcılarınız da yoktur!

45:35 Bunun böyle olmasının sebebi sudur: Siz Allah'in ayetlerini alaya aldınız, dünya hayatı sizi aldattı. Artık bugün atesten çıkarılmayacaklardır ve onların (Allah'i) hosnut etmeleri de istenmeyecektir.

45:36 Hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi bütün alemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

45:37 Göklerde ve yerde azamet yalnız O'nundur. O, azizdir, hakimdir.

Sura 46: Al-Ahqaf

46:1 Ha. Mim.

46:2 Bu Kitap aziz ve hakim olan Allah tarafından indirilmiştir.

46:3 Gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları biz, şüphesiz yerli yerince ve belli bir süre için yarattık. İnkâr edenler, uyarıldıkları şeylerden yüz çevirmektedirler.

46:4 De ki: Söylesenize! Allah'i bırakıp taptığınız şeyler yeryüzünde ne yaratmışlar; göstersenize bana! Yoksa onların göklere ortaklıkları mı vardır? Eğer doğru söyleyenlerden iseniz, bundan evvel (size indirilmiş) bir kitap yahut bir bilgi kalıntısı varsa onu bana getirin.

46:5 Allah'i bırakıp da kıyamet gününe kadar kendisine cevap veremeyecek şeylere tapandan daha sapık kim olabilir? (Oysa) onlar, bunların tapmalarından habersizdirler.

46:6 İnsanlar bir araya toplandıkları zaman (müşrikler) onlara (tapındıklarına) düşman kesilirler ve onlara kulluk ettiklerini inkâr ederler.

46:7 Ayetlerimiz onlara açıkça okunduğu zaman hakikat kendilerine

geldiginde onu inkar edenler: "Bu, apaçik bir büyüdür" dediler.

46:8 Yoksa "Onu uydurdu" mu diyorlar? De ki: Eger ben onu uydurmussam, Allah tarafından bana gelecek şeyi savmaya gücünüz yetmez. O, sizin Kur'an hakkında yaptığınız tasminlikleri çok daha iyi bilir. Benimle sizin aranızda şahit olarak O yeter. O, bağışlayan, esirgeyendir.

46:9 De ki: Ben peygamberlerin ilki değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmem. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Ben sadece apaçik bir uyarıcıyım.

46:10 De ki: Hiç düşündünüz mü; sayet bu, Allah katından ise ve siz onu inkar etmişsiniz, İsrailoğullarından bir şahit de bunun benzerini görüp inandığı halde siz yine de büyüklük taslamışsanız (haksizlik etmiş olmaz misiniz)? Süphesiz Allah, zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

46:11 İnkâr edenler, iman edenler hakkında dediler ki: "Bu iş bir hayır olsaydı, onlar bizi geçemezlerdi." Fakat onlar bununla doğru yola girmek arzusunda olmadıkları için "Bu eski bir yalandır" diyecekler.

46:12 Ondan önce de bir rahmet ve rehber olarak Musa'nın kitabı vardır. Bu (Kur'an) da, zulmedenleri uyarmak ve iyilik yapanlara müjde olmak üzere Arap lisanıyla indirilmiş, doğrulayıcı bir kitaptir.

46:13 "Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra da dosdoğru yaşayanlara korku yoktur ve onlar üzölmeyeceklerdir.

46:14 Onlar cennet ehlidirler. Yapmakta olduklarına karşılık orada ebedi kalacaklardır.

46:15 Biz insana, ana-babasına iyilik etmesini tavsiye ettik. Annesi onu zahmetle tasidi ve zahmetle doğurdu. Tasinması ile süttten kesilmesi, otuz ay sürer. Nihayet insan, güçlü çağına erip kırk yasına varınca der ki: Rabbim! Bana ve ana-babama verdiğin nimete sükretmemi ve razı olacağın yararlı iş yapmamı temin et. Benim için de zürriyetim için de iyiliği devam ettir. Ben sana döndüm. Ve elbette ki ben müslümanlardanim.

46:16 İste, yaptıklarının iyisini kabul edeceğimiz ve günahlarını bağışlayacağımız bu kimseler cennetlikler arasındadırlar. Bu, kendilerine verilen doğru bir sözdür.

46:17 Ana ve babasına: Öf be size! Benden önce nice nesiller gelip geçmişken, beni mi tekrar dirilmekle tehdit ediyorsunuz? diyen kimseye, ana ve babası Allah'ın yardımına sığınarak: Yazıklar olsun sana! İman et. Allah'ın vadi gerçektir, dedikleri halde o: Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir, der.

46:18 İste onlar, kendilerinden önce cinlerden ve insanlardan gelip geçmiş topluluklar içinde, haklarında azabın gerçekleştiği kimselerdir. Gerçekten onlar ziyana uğrayanlardır.

46:19 Herkesin yaptıklarına göre dereceleri vardır. Allah, onlara yaptıklarının karşılığını verir, asla kendilerine haksizlik yapılmaz.

46:20 İnkâr edenler atese arzolanacakları gün (onlara söyle denir): Dünyadaki hayatınızda bütün güzel şeylerinizi harcadınız, onların zevkini sürdürdünüz. Bugün ise yeryüzünde haksiz yere büyüklük taslamanızdan ve yoldan çıkmanızdan dolayı alçaltıcı bir azap

göreceksiniz!

46:21 Ad kavminin kardesini (Hud'u) an. Zira o, kendinden önce ve sonra uyaricilarin da gelip geçtiği Ahkaf bölgesindeki kavmine: Allah'tan baskasına kulluk etmeyin. Ben sizin büyük bir günün azabına ugramanızdan korkuyorum, demisti.

46:22 "Sen bizi tanrılarımızdan çevirmek için mi bize geldin? Hadi, doğru söyleyenlerden isen, bizi tehdit ettiğin şeyi basımıza getir" dediler.

46:23 Hud da! Bilgi ancak Allah'ın katındadır. Ben size, bana gönderilen şeyi duyuruyorum. Fakat sizin cahil bir kavim olduğunuzu görüyorum, dedi.

46:24 Nihayet onu, vadilerine doğru yayılan bir bulut şeklinde görünce: Bu bize yağmur yağdıracak yaygın bir buluttur, dediler. Hayir! O, sizin acele gelmesini istediğiniz şeydir. İçinde acı azap bulunan bir rüzgardir!

46:25 O (rüzgar), Rabbinin emriyle her şeyi yıkar, mahveder. Nitekim (o kasirga gelince) onların evlerinden başka bir şey görülmez oldu. İşte biz suç işleyen toplumu böyle cezalandırırız.

46:26 Andolsun ki, onlara da size vermediğimiz kudret ve serveti vermistik. Kendilerine kulaklar, gözler ve kalpler vermistik. Fakat kulakları, gözleri ve kalpleri kendilerine bir fayda sağlamadı. Zira bile bile Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlardı. Alay edip durdukları şey, kendilerini kusatıverdi.

46:27 Andolsun biz, çevrenizdeki memleketleri de yok ettik. Belki doğru yola dönerler diye ayetleri tekrar tekrar açıkladık.

46:28 Allah'tan başka kendilerine yakınlık sağlamak için tanrı edindikleri şeyler, kendilerine yardım etselerdi ya! Hayir, onları bırakıp gittiler. Bu onların yalancı ve uydurup durdukları şeydir.

46:29 Hani cinlerden bir gurubu, Kur'an'ı dinlemeleri için sana yöneltmiştik. Kur'an'ı dinlemeye hazır olunca (birbirlerine) "Susun" demisler, Kur'an'ın okunması bitince uyarıcılar olarak kavimlerine dönmüşlerdi.

46:30 Ey kavmimiz! dediler, doğrusu biz Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekini doğrulayan, hakka ve doğru yola ileten bir kitap dinledik.

46:31 Ey kavmimiz! Allah'ın davetçisine uyun. Ona iman edin ki Allah da sizin günahlarınızı kısmen bağışlasın ve sizi acı bir azaptan korusun..

46:32 Allah'ın davetçisine uymayan kimse yeryüzünde Allah'i aciz bırakacak değildir. Kendisi için Allah'tan başka dostlar da bulunmaz. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler.

46:33 Gökleri ve yeri yaratan, bunları yaratmakla yorulmayan Allah'ın, ölüleri diriltmeye de gücünün yeteceğini düşünmezler mi? Evet O, her şeye kadirdir.

46:34 İnkâr edenlere, atese sunulacakları gün: Nasıl, bu gerçek değil miymiş? denildiğinde: Evet, Rabbimize andolsun ki gerçekmiş, derler. Allah: Öyleyse inkâr etmenizden dolayı azabı tadın! der.

46:35 O halde (Resulum), peygamberlerden azim sahibi olanların sabrettiği gibi sen de sabret. Onlar hakkında acele etme, onlar vadedildikleri azabı gördükleri gün sanki dünyada sadece gündüzün bir saati kadar kaldıklarını sanırlar. Bu, bir tebligdir. Yoldan çıkmış topluluklardan baskası helak edilir.

Sura 47: Muhammad

47:1 Inkar edenlerin ve Allah yolundan alikoyanların işlerini Allah bosa çıkarmıştır.

47:2 İman edip yararlı işler yapanların, Rableri tarafından hak olarak Muhammed'e indirilene inananların günahlarını Allah örtmüs ve hallerini düzeltmiştir.

47:3 Bunun sebebi, inkar edenlerin batıla uymaları, inananların da Rablerinden gelen hakka uymus olmalarıdır. İste böylece Allah, insanlara kendilerinden misallerini anlatır.

47:4 (Savasta) inkar edenlerle karsılaştığınız zaman boyunlarınızı vurun. Nihayet onlara iyice vurup sindirince başı sıkıca bağlayın (esir alın). Savaş sona erince de artık ya karsılıksız veya fidye karsılığı salıverin. Durum şu ki, Allah dileseydi, onlardan intikam alırdı. Fakat sizi birbirinizle denemek ister. Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların yaptıklarını bosa çıkarmaz.

47:5 Allah onları muratlarına erdirecek, gönüllerini sadedecek.

47:6 Onları, kendilerine tanıttığı cennete sokacaktır.

47:7 Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a (Allah'ın dinine) yardım ederseniz O da size yardım eder, ayaklarınızı kaydırmaz.

47:8 İnkâr edenlere gelince, onların hakkı yıkımdır. Allah onların yaptıklarını bosa çıkarmıştır.

47:9 Bunun sebebi, Allah'ın indirdiğini beğenmemeleridir. Allah da onların amellerini bosa çıkarmıştır.

47:10 Yeryüzünde dolasıp kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu görmezler mi? Allah onları yere batırmıştır. Kâfirlere de onların benzeri vardır.

47:11 Bu, Allah'ın, inananların yardımcısı olmasından dolayıdır. Kâfirlere gelince, onların yardımcıları yoktur.

47:12 Muhakkak ki Allah, inanıp iyi işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar; inkâr edenler ise (dünyadan) faydalanırlar, hayvanların yedigi gibi yerler. Onların yeri atestir.

47:13 Senin sehrinden -ki ora (halkı) seni çıkardı daha kuvvetli nice şehirleri yok ettik; onlara bir yardım eden de çıkmadı.

47:14 Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan kimse, kötü işi kendisine güzel görünen ve heveslerine uyan kimse gibi olur mu?

47:15 Müttakilere vadolunan cennetin durumu şöyledir: İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı degismeyen süttan ırmaklar, içenlere lezzet veren saraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır. Orada meyvelerin her çeşidi onlarındır. Rablerinden de bağışlama vardır. Hiç bu, ateste ebedi kalan ve bağirsaklarını parça parça edecek kaynar su içirilen kimselerin durumu gibi olur mu?

47:16 Onların arasında, seni dinleyenler vardır. Fakat senin yanından çıkınca kendilerine bilgi verilmiş olanlara "Az önce ne demisti?" diye sorarlar. Bunlar, Allah'ın kalplerini mühürlediği, heva ve heveslerine uyan kimselerdir.

47:17 Doğru yolu bulanlara gelince, Allah onların hidayetlerini arttırır ve

sakinmalarini saglar.

47:18 Onlar, kiyamet gününün ansizin gelip çatmasini mi bekliyorlar? Süphesiz onun alametleri belirmistir. Kendilerine gelip çatinca ibret almaları neye yarar!

47:19 Bil ki, Allah'tan baska ilah yoktur. (Habibim!) Hem kendinin hem de mümin erkeklerin ve mümin kadınların günahlarının bagislanmasini dile! Allah, gezip dolastiginiz yeri de duracaginiz yeri de bilir.

47:20 İman etmiş olanlar: Keske cihad hakkında bir sure indirilmiş olsaydı! derler. Ama hükmü açık bir sure indirilip de onda savastan söz edilince, kalplerinde hastalık olanların, ölüm bayginligi geçiren kimsenin bakisi gibi sana baktıklarını görürsün. Onlara yakisan da budur!

47:21 (Onların vazifesi) itaat ve güzel sözdür. İis ciddiye bindigi zaman Allah'a sadakat gösterseleirdi, elbette kendileri için daha hayirli olurdu.

47:22 Geri dönerseniz, yeryüzünde bozgunculuk yapmaya ve akrabalik baglarını kesmeye dönmüş olmaz misiniz?

47:23 İste bunlar, Allah'ın kendilerini lanetlediği, sagir kildigi ve gözlerini kör ettiği kimselerdir.

47:24 Onlar Kur'an'i düşünmüyorlar mi? Yoksa kalpleri kilitli mi?

47:25 Süphesiz ki, kendilerine doğru yol belli olduktan sonra, arkalarına dönenleri, seytan sürüklemiş ve kendilerine ümit vermiştir.

47:26 Bunun sebebi; onların, Allah'ın indirdiginden hoslanmayanlara: Bazi hususlarda size itaat edecegiz, demeleridir. Oysa Allah, onların gizlediklerini biliyor.

47:27 Ya melekler onların yüzlerine ve sirtlarına vurarak canlarını alirken durumları nasıl olacak!

47:28 Bunun sebebi, onların Allah'i gazaplandiran şeylerin ardınca gitmeleri ve O'nu razi edecek şeylerden hoslanmamalarıdır. Bu yüzden Allah onların işlerini bosa çıkarmıştır.

47:29 Kalplerinde hastalık olanlar, yoksa Allah'ın, kinlerini ortaya çıkarmayacağını mi sandılar?

47:30 Biz dileseydik onları sana gösterirdik de, sen onları yüzlerinden tanirdin. Andolsun ki sen onları konuşma tarzlarından tanirsin. Allah işlediklerinizi bilir.

47:31 Andolsun ki içinizden cihad edenlerle sabredenleri belirleyinceye ve haberlerinizi açıklayincaya kadar sizi imtihan edecegiz.

47:32 İnkâr edenler, Allah yolundan alikoyanlar ve kendilerine doğru yol belli olduktan sonra Peygamber'e karsi gelenler, Allah'a hiçbir zarar veremezler. Allah onların yaptıklarını bosa çıkaracaktır.

47:33 Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygambere itaat edin. İşlerinizi bosa çıkarmayın.

47:34 İnkâr edip Allah yolundan alikoyanları ve sonra da kafir olarak ölenleri Allah asla bagislamaz.

47:35 Üstün durumda iken gevseyip barisa çağirmayın. Allah sizinle beraberdir. O amellerinizi asla eksiltmeyecektir.

47:36 Doğrusu dünya hayatı ancak bir oyun ve eglencedir. Eger iman eder ve sakinirsiniz Allah size mükafatınızı verir. Ve sizden mallarınızı

(tamamen sarfetmenizi) istemez.

47:37 Eger onlari (tamamini) isteseydi ve sizi zorlasaydi, cimrilik ederiniz ve bu da sizin kinlerinizi ortaya çikarirdi.

47:38 Iste sizler, Allah yolunda harcamaya çagiriliyorsunuz. Içinizden kiminiz cimrilik ediyor. Ama kim cimrilik ederse, ancak kendisine cimrilik etmis olur. Allah zengindir, siz ise fakirsiniz. Eger O'ndan yüz çevirseniz, yerinize sizden baska bir toplum getirir, artik onlar sizin gibi de olmazlar.

Sura 48: Al-Fath

48:1 Biz sana dogrusu apaçik bir fetih ihsan ettik.

48:2 Böylece Allah, senin geçmiş ve gelecek günahini bagislar. Sana olan nimetini tamamlar ve seni dogru bir yola iletir.

48:3 Ve sana sanli bir zaferle yardım eder.

48:4 Imanlarini bir kat daha arttirsinlar diye müminlerin kalplerine güven indiren O'dur. Göklerin ve yerin ordulari Allah'indir. Allah bilendir, her şeyi hikmetle yapandır.

48:5 (Bütün bu lütuflar) mümin erkeklerle mümin kadınlari, içinde ebedi kalacaklari, zemininden irmaklar akan cennetlere koymasi, onların günahlarini örtmesi içindir. Iste bu, Allah katında büyük bir kurtulustur.

48:6 (Bir de bunlar) Allah hakkında kötü zanda bulunan münafik erkeklere ve münafik kadınlara, Allah'a ortak kosan erkeklere ve ortak kosan kadınlara azap etmesi içindir. Müslümanlar için beledikleri kötülük çemberi baslarına gelsin! Allah onlara gazap etmiş, lanetlemiş ve cehennemi kendilerine hazırlamıştır. Orasi ne kötü bir yerdir!

48:7 Göklerin ve yerin ordulari Allah'indir. Allah azizdir, hakimdir.

48:8 Süphesiz biz seni, sahit, müjdeleyici ve uyarici olarak gönderdik.

48:9 Ta ki (ey müminler!) Allah'a ve Resulüne iman edesiniz, Resulüne yardım edesiniz, O'na saygi gösteresiniz ve sabah aksam Allah'i tesbih edesiniz.

48:10 Muhakkak ki sana biat edenler ancak Allah'a biat etmektedirler. Allah'in eli onların ellerinin üzerindedir. Kim ahdini bozarsa, ancak kendi aleyhine bozmuş olur. Kim de Allah ile olan ahdine vefa gösterirse Allah ona büyük bir mükafat verecektir.

48:11 Bedevilerden geri kalmis olanlar, sana diyecekler ki: "Mallarimiz ve ailelerimiz bizi alikoydu. Allah'tan bizim bagislanmamizi dile." Onlar kalplerinde olmayani dilleriyle söylerler. De ki: Allah size bir zarar gelmesini dilerse veya bir fayda elde etmenizi isterse O'na karsi kimin bir şeye gücü yetebilir? Kaldi ki, Allah yaptıklarınızdan haberdardir.

48:12 Aslında siz Peygamberin ve müminlerin ailelerine bir daha dönmeceklerini sanmistiniz. Bu sizin gönüllerinize güzel göründü de kötü zanda bulundunuz ve helaki hak etmiş bir topluluk oldunuz.

48:13 Kim Allah'a ve Resulüne iman etmezse bilsin ki biz, kafirler için çilgin bir ates hazırlamışızdır.

48:14 Göklerin ve yerin mülkü Allah'indir. O, diledigini bagislar, diledigine ceza verir. Allah çok bagislayan, çok merhamet edendir.

48:15 Siz ganimetleri almak için gittiginizde seferden geri kalanlar:

Birakin, biz de arkaniza düselim, diyeceklerdir. Onlar, Allah'in sözünü degistirmek isterler. De ki: "Siz asla bizim pesimize düsmeyeceksiniz! Allah daha önce sizin için böyle buyurmudur." Onlar size: Hayir, bizi kiskaniyorsunuz, diyeceklerdir. Bilakis onlar, pek az anlayan kimselerdir.

48:16 Bedevilerden (seferden) geri kalmis olanlara de ki: Siz yakinda çok kuvvetli bir kavme karsi savasmaya çağirilacaksiniz. Onlarla, teslim oluncaya kadar savasacaksiniz. Eger emre itaat ederseniz, Allah size güzel bir mükafat verir. Ama önceden döndüğünüz gibi yine dönecek olursanız sizi acikli bir azaba ugratir.

48:17 Köre vebal yoktur, topala da vebal yoktur, hastaya da vebal yoktur. (Bunlar savasa katılmak zorunda degildirler.) Kim Allah'a ve Peygamberine itaat ederse, Allah onu altından irmekler akan cennetlere sokar. Kim de geri kalirsa, onu aci bir azaba ugratir.

48:18 Andolsun ki o agacin altinda sana biat ederlerken Allah, o müminlerden razi olmustur. Kalplerinde olani bilmis, onlara güven duygusu vermis ve onlari pek yakin bir fetihle ödüllendirmistir.

48:19 Yine onlari elde edebilecekleri birçok ganimetlerle de mükafalandirdi. Allah üstündür, hikmet sahibidir.

48:20 Allah size, elde edeceginiz birçok ganimet vadetmistir. (Bu ganimetlerden) iste sunlari hemen vermis ve insanların ellerini sizden çekmistir ki bu, müminlere bir isaret olsun ve sizi dosdogru yola iletin.

48:21 Henüz elde edemediginiz baska ganimetler de vardir ki, onlar Allah'in bilgi ve kudreti dahilindedir. Allah, her seye kadirdir.

48:22 Eger kafirler sizinle savassalardi, arkalarina dönüp kaçarlardi. Sonra bir dost ve yardimci da bulamazlardi.

48:23 Allah'in, ötedenberi süregelen kanunu budur. Allah'in kanununda asla bir degisiklik bulamazsin.

48:24 O sizi onlara karsi muzaffer kildikten sonra, Mekke'nin içinde onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çekendir. Allah, yaptiklarinizi görendir.

48:25 Onlar, inkar eden ve sizin Mescid-i Haram'i ziyaretinizi ve bekletilen kurbanların yerlerine ulasmasını menedenlerdir. Eger (Mekke'de) kendilerini henüz tanımadiginiz mümin erkeklerle mümin kadınlari bilmeyerek çignemeniz sebebiyle üzüntüye kapılmanız ihtimali olmasaydi (Allah savasi önlemezdi). Dilediklerine rahmet etmek için Allah böyle yapmistir. Eger onlar birbirinden ayrılmis olsalardi elbette onlardan inkar edenleri elemli bir azaba çarptirirdik.

48:26 O zaman inkar edenler, kalplerine taassubu, cahiliye taassubunu yerlestirmislerdi. Allah da elçisine ve müminlere sükunet ve güvenini indirdi, onların takva sözünü tutmalarını sagladı. Zaten onlar buna layik ve ehil kimselerdi. Allah her seyi bilendir.

48:27 Andolsun ki Allah, elçisinin rüyasını dogru çıkardi. Allah dilerse siz güven içinde baslarınızı tiras etmiş ve kisaltmış olarak, korkmadan Mescid-i Haram'a gireceksiniz. Allah sizin bilmediginizi bilir. Iste bundan önce size yakin bir fetih verdi.

48:28 Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, Peygamberini hidayet ve hak din ile gönderen O'dur. Sahit olarak Allah yeter.

48:29 Muhammed Allah'in elçisidir. Beraberinde bulunanlar da kafirlere karsi çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onlari rükuya varirken, secde ederken görürsün. Allah'tan lütuf ve riza isterler. Onlari nisanlari yüzlerindeki secde izidir. Bu, onlari Tevrat'taki vasiflaridir. Incil'deki vasiflari da söyledir: Onlar filizini yarıp çıkarmis, gittikçe onu kuvvetlendirerek kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş bir ekine benzerler ki bu, ekicilerin de hosuna gider. Allah böylece onlari çoğaltıp kuvvetlendirmekle kafirleri öfkelenendirir. Allah onlardan inanip iyi işler yapanlara magfiret ve büyük mükafat vadedmiştir.

Sura 49: Al-Hujurat

49:1 Ey iman edenler! Allah'in ve Resulünün önüne geçmeyin. Allah'tan korkun. Süphesiz Allah isitendir, bilendir.

49:2 Ey iman edenler! Seslerinizi Peygamber'in sesinin üstüne yükseltmeyin. Birbirinize bagirdiginiz gibi, Peygamber'e yüksek sesle bagirmayin; yoksa siz farkina varmadan amelleriniz bosa gidiverir.

49:3 Allah'in elçisinin huzurunda seslerini kisanlar, süphesiz Allah'in kalplerini takva ile imtihan ettiği kimselerdir. Onlara magfiret ve büyük bir mükafat vardır.

49:4 (Resulüm!) Sana odaların arka tarafından bagiranların çoğu akli ermez kimselerdir.

49:5 Eger onlar, sen yanlarına çıkincaya kadar sabretselerdi, elbette kendileri için daha iyi olurdu. Allah çok bagislayan, çok esirgeyendir.

49:6 Ey iman edenler! Eger bir fasik size bir haber getirirse onun dogrulugunu arastirin. Yoksa bilmeden bir topluluga kötülük edersiniz de sonra yaptiginiza pisman olursunuz.

49:7 Hem bilin ki, içinizde Allah'in elçisi vardır. Sayet o, birçok işlerde size uysaydı, sikintiye düşerdiniz. Fakat Allah size imani sevdirmiş ve onu gönüllerinize sindirmişdir. Küfrü, fiski ve isyani da size çirkin göstermiştir. Iste dogru yolda olanlar bunlardır.

49:8 Bu, Allah'tan bir lütuf ve nimettir. Allah alimdir, hakimdir.

49:9 Eger müminlerden iki gurup birbirleriyle vurusurlarsa aralarını düzeltin. Sayet biri ötekine saldırırsa, Allah'in buyruguna dönünceye kadar saldıran tarafla savasin. Eger dönerse artık aralarını adaletle düzeltin ve (her iste) adaletli davranin. Süphesiz ki Allah, adil davrananlari sever.

49:10 Müminler ancak kardestirler. Öyleyse kardestlerinizin arasini düzeltin ve Allah'tan korkun ki esirgenesiniz.

49:11 Ey müminler! Bir topluluk diger bir toplulugu alaya almasin. Belki de onlar, kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da kadınları alaya almasınlar. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Kendi kendinizi ayıplamayin, birbirinizi kötü lakaplarla çağirmayin. Imandan sonra fasiklik ne kötü bir isimdir! Kim de tevbe etmezse iste onlar zalimlerdir.

49:12 Ey iman edenler! Zannin çoğundan kaçinin. Çünkü zannin bir

kismi gnahtir. Birbirinizin kusurunu arastirmayin. Biriniz digerinizi arkasindan ekistirmesin. Biriniz, lms kardesinin etini yemekten hoslanir mi? Iste bundan tiksindiniz. O halde Allah'tan korkun. Süphesiz Allah, tevbeyi çok kabul edendir, çok esirgeyicidir.

49:13 Ey insanlar! Dogrusu biz sizi bir erkekle bir disiden yarattik. Ve birbirinizle tanismaniz için sizi kavimlere ve kabilelere ayirdik.

Muhakkak ki Allah yaninda en degerli olaniniz, O'ndan en çok korkaninizdir. Süphesiz Allah bilendir, her seyden haberdardir.

49:14 Bedeviler "Inandik" dediler. De ki: Siz iman etmediniz, ama "Boyun egdik" deyin. Henüz iman kalplerinize yerlesmedi. Eger Allah'a ve elçisine itaat ederseniz, Allah islerinizden hiçbir seyi eksiltmez. Çünkü Allah çok bagislayan, çok esirgeyendir.

49:15 Müminler ancak Allah'a ve Resulüne iman eden, ondan sonra asla süpheye dsmeyen, Allah yolunda mallariyla ve canlariyla savasanlardır. Iste dogrular ancak onlardır.

49:16 De ki: Siz dininizi Allah'a mi gretiyorsunuz? Oysa Allah göklerde olanlari da bilir, yerde olanlari da. Allah her seyi hakkiyla bilendir.

49:17 Onlar Islam'a girdikleri için seni minnet altina sokuyorlar. De ki: Mslmanliginizi benim basima kakmayin. Eger dogru kimselerseniz bilirsiniz ki, sizi imana erdirdigi için asil Allah size lütufta bulunmustur.

49:18 Süphesiz Allah, göklerin ve yerin gizliliklerini bilir. Allah yaptiklarinizi görendir.

Sura 50: Qaf

50:1 Kaf. Serefli Kur'an'a andolsun.

50:2 Aralarindan bir uyaricinin gelmesine sastilar da, kafirler söyle dediler: "Bu sasilacak bir seydir."

50:3 "Biz ldgmz ve toprak oldugumuz zaman mi (dirilecegiz)? Bu, akla uzak bir dnstr."

50:4 Biz, topragin onlardan neleri eksilttigini kesinlikle bilmekteyiz. Yanimizda o bilgileri koruyan bir kitap vardır.

50:5 Bilakis onlar, hak kendilerine gelince yalanladilar. Simdi onlar sasirmis bir haldedirler.

50:6 üstlerindeki göge bakmazlar mi ki, onu nasil bina etmis ve nasil donatmisiz! Onda hiçbir çatlak da yok.

50:7 Yeryüzünü de dsedik ve ona sabit daglar koyduk. Orada gönül açan her türden (bitkiler) yetistirdik.

50:8 Allah'a yönelen her kula gönül gözünü açmak ve ibret vermek için (bütün bunlari yaptik).

50:9 Gökten bereketli bir su indirdik, onunla bahçeler ve biçilecek daneler bitirdik.

50:10 Kullara rizik olmasi için birbirine girmis, küme küme tomurcuklari olan uzun boylu hurma aalari yetistirdik. Ve o su ile l topraga can verdik. Iste hayata yeniden ikis da böyledir.

50:11 Kullara rizik olmasi için birbirine girmis, küme küme tomurcuklari olan uzun boylu hurma aalari yetistirdik. Ve o su ile l

topraga can verdik. Iste hayata yeniden çıkis da böyledir.

50:12 Onlardan önce Nuh kavmi, Res halki ve Semud da yalanlamisti.

50:13 Ad ve Firavun ile Lut'un kardesleri de (yalanladilar).

50:14 Eyke halki ve Tübba' kavmi de. Bütün bunlar peygamberleri yalanladilar da tehdidim gerçekleste!

50:15 İlk yaratmada acizlik mi gösterdik? Hayir, onlar yeni bir yaratma hususunda süphe içindedirler.

50:16 Andolsun, insani biz yarattik ve nefsinin kendisine fisildadiklarini biliriz ve biz ona sah damarından daha yakiniz.

50:17 İki melek (insanın) sagında ve solunda oturarak yaptiklarini yazmaktadirlar.

50:18 İnsan hiçbir söz söylemez ki, yanında gözetleyen yazmaya hazır bir melek bulunmasin.

50:19 Ölüm sarhoslugu gerçekten gelir de: Iste (ey insan) bu, senin öteden beri kaçtigin seydır, denir.

50:20 Sur'a üfürülür; iste bu, gelecegi vadedilen gündür.

50:21 Herkes, yanında bir sürücü ve bir de sahitle beraber gelir.

50:22 Andolsun sen bundan gaflette idin; derhal biz senin perdeni kaldirdik. Bugün artık gözün keskindir (denir).

50:23 Yanındaki arkadası: "Iste yanimdaki hazır" dedi.

50:24 (İki melege su emir verilir:) "Haydi ikiniz her inatçı kafiri, cehenneme atin!"

50:25 "Hayra bütün gücüyle engel olani, azgin süpheciyi"

50:26 "O ki Allah ile beraber baska ilah edindi, bundan dolayi onu siddetli azaba birlikte atin!"

50:27 Müsrikin arkadası (seytan) der ki: Rabbimiz! Ben onu azdirmadim. Fakat kendisi derin bir sapiklik içindeydi.

50:28 O esnada (Allah) buyurur: Huzurumda çekismeyin! Ben size daha önce uyarı göndermistim!

50:29 Benim huzurumda söz degistirilmez ve ben kullara asla zulmedici degilim.

50:30 O gün cehenneme "Doldun mu?" deriz. O da "Daha var mi?" der.

50:31 Cennet de takva sahiplerine yaklastirilir; (onlardan) uzakta olmayacaktır.

50:32 Iste size vadedilen cennet! Ki o, daima Allah'a yönelen, (O'nun buyruklarini)koruyan,

50:33 Görmeden Rahman'a saygi gösteren ve (Allah'a) dönük bir kalp getiren herkesin (mükafati budur).

50:34 Oraya selametle girin. Iste bu, ebedi yasamanin basladigi gündür

50:35 Orada kendileri için diledikleri her sey vardır. Katimizda dahasi da vardır.

50:36 Biz, onlardan önce kendilerinden daha güçlü olan, diyar diyar dolasan nice nesilleri helak etmisizdir. Kurtulus var mi!

50:37 Süphesiz ki bunda akli olan veya hazır bulunup kulak veren kimseler için bir ögüt vardır.

50:38 Andolsun biz, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanlari alti günde

yarattik. Bize hiçbir yorgunluk çökmedi.

50:39 (Resulüm!) Onların dediklerine sabret. Günesin doğusundan önce de, batısından önce de Rabbini hamd ile tesbih et.

50:40 Gecenin bir bölümünde ve secdelerin ardından da O'nu tesbih et.

50:41 Seslenenin yakın bir yerden sesleneceği güne kulak ver.

50:42 O gün insanlar bu sesi gerçekten işiteceklerdir. İşte bu, çıkış günüdür.

50:43 Şüphesiz biz diriltir ve öldürürüz. Dönüş de ancak bizedir.

50:44 O gün yer yarılar, onların üzerinden süratle yarılar açılır.

Bu, bize göre kolay olan bir hasirdir.

50:45 Biz onların dediklerini çok iyi biliriz. Sen onların üzerinde bir zorlayıcı değilsin. Tehdidimden korkanlara Kur'an'la öğüt ver.

Sura 51: Adh-Dhariyat

51:1 Toz durup savuranlara,

51:2 Yükünü yüklenenlere,

51:3 Kolayca süzülenlere,

51:4 İşleri ayıranlara andolsun ki,

51:5 Size vadedilen, kesinlikle doğrudur.

51:6 Ve ceza mutlaka vuku bulacaktır.

51:7 İçinde yörüngeleri olan göge andolsun ki,

51:8 Siz çeliskili sözler söylüyorsunuz.

51:9 Ondan (Kur'an'dan veya imandan) dönen döndürülür (engellenmez).

51:10 Kahrolsun o koyu yalancılar!

51:11 Onlar koyu bir cehalet içerisinde kalmış gafillerdir.

51:12 Ceza gününün ne zaman olduğunu sorarlar.

51:13 O gün onlar ateşe sokulacaklardır.

51:14 Azabınızı tadın! Acele gelmesini beklediğiniz şey budur işte! (denir.)

51:15 Şüphesiz ki Allah'a isyandan sakınanlar, cennetlerde ve pınar başlarında bulunacaklar.

51:16 Rablerinin kendilerine verdiğini alarak. Kuskusuz onlar, bundan önce dünyada güzel davrananlardı.

51:17 Geceleri pek az uyurlardı.

51:18 Seher vakitlerinde de istigfar ederlerdi.

51:19 Mallarında, muhtaç ve yoksullar için bir hak vardı.

51:20 Kesin olarak inananlar için yeryüzünde ayetler vardır.

51:21 Kendi nefislerinizde de öyle. Görmüyor musunuz?

51:22 Semada da rizkiniz ve size vadedilen başka şeyler vardır.

51:23 Gögün ve yerin Rabbine andolsun ki bu vaad, sizin konuşmanız gibi kesin ve gerçektir.

51:24 İbrahim'in ağırlanan misafirlerinin haberi sana geldi mi? (Bunlar meleklerdi.)

51:25 Onlar İbrahim'in yanına girmişler, selam vermişlerdi. İbrahim de selami almış, içinden, "Bunlar, yabancılar" demisti.

51:26 Hemen ailesinin yanına giderek semiz bir dana (kebabini) getirmiş,

51:27 Onların önüne koyup "Yemez misiniz?" demisti.

51:28 Derken onlardan korkmaya basladi. "Korkma" dediler ve ona bilgin bir oglan çocugu müjdelediler.

51:29 Karisi çiglik atarak geldi. Elini yüzüne çarparak: "Ben kisir bir kocakariyim!" dedi.

51:30 Onlar: "Bu böyledir. Rabbin söylemistir. O, hikmet sahibidir, bilendir" dediler.

51:31 (Ibrahim:) O halde isiniz nedir, ey elçiler? dedi.

51:32 "Biz, dediler, suçlu bir kavme gönderildik."

51:33 "Üzerlerine çamurdan tas yagdirmaya (geldik)."

51:34 (Bu taslar,) asiri gidenler için Rabbinin katinda isaretlenmiş (taslardir).

51:35 Bunun üzerine orada bulunan müminleri çıkardik.

51:36 Zaten orada müslümanlardan, bir ev halkından baska kimse bulmadik.

51:37 Aci azaptan korkanlar için orada bir isaret biraktik.

51:38 Musa'da da (ibretler vardır). Onu apaçik bir delil ile Firavun'a göndermistik.

51:39 Firavun ordusuyla birlikte yüz çevirmis: "O, bir büyücüdür veya bir delidir" demisti.

51:40 Nihayet onu da ordularini da yakalayip denize attik, bu sirada kendini kinayip duruyordu.

51:41 Ad kavminde de (ibretler vardır). Onlara kasip kavuran rüzgari göndermistik.

51:42 Üzerinden geçtiği seyi canlı bırakmıyor, onu kül edip savuruyordu.

51:43 Semud kavminde de (ibretler vardır). Onlara: Bir süreye kadar faydalanin, denmisti.

51:44 Rablerinin emrine karsi geldiler. Bu yüzden, bakip dururlarken onlari yildirir çarpiverdi.

51:45 Ayaga kalkacak güçleri kalmamis, yardım edenleri de olmamisti.

51:46 Bunlardan önce de Nuh kavmini helak etmistik. Çünkü onlar yoldan çıkmis bir toplum idiler.

51:47 Göğü kendi ellerimizle biz kurduk ve biz (onu) elbette genişleticiyiz.

51:48 Yeri de dösedik. (Bak) ne güzel döseyiciyiz!

51:49 Her seyden de çift çift yarattik ki, düşünüp öğüt alasiniz.

51:50 O halde Allah'a kosun. Çünkü ben, size O'nun katından (gelmiş) açık bir uyariciyim.

51:51 Allah ile beraber baska bir tanrı edinmeyin. Zira ben size O'nun tarafından (gelmiş) açık bir uyariciyim.

51:52 Iste böylece, onlardan öncekilere her hangi bir peygamber geldiginde hemen: O, bir büyücüdür veya delidir, dediler.

51:53 Bunu (nesilden nesile) birbirlerine vasiyet mi ettiler? Dogrusu onlar azgin bir topluluktur.

51:54 Artik onlara aldirma. (Davete uymamalarından dolayı) sen kinanacak degilsin.

51:55 Sen yine de öğüt ver. Çünkü öğüt müminlere fayda verir.

51:56 Ben cinleri ve insanlari, ancak bana kulluk etsinler diye yarattim.

51:57 Ben onlardan rizik istemiyorum. Beni doyurmalarını da istemiyorum.
51:58 Süphesiz rizik veren, güç ve kuvvet sahibi olan ancak Allah'tir.
51:59 Muhakkak ki bu zulmedenlerin de, geçmişlerinin payı gibi (azaptan) bir payları vardır! O halde acele etmesinler!
51:60 Baslarına gelecek (acı) günlerinden dolayı vay o kafirlerin haline!

Sura 52: At-Tur

52:1 Tur'a, andolsun ki,
52:2 Satır satır yazılmış Kitab'a,
52:3 Yayılmış ince deri üzerine,
52:4 Beyt-i Ma'mur'a,
52:5 Yükseltilmiş tavana(göge),
52:6 Kaynatılmış denize (bunlara andolsun ki),
52:7 Rabbinin azabi mutlaka vuku bulacaktır.
52:8 Ona engel olacak hiçbir şey yoktur.
52:9 O gün gök sallanıp çalkalanır.
52:10 Dağlar yürüdükçe yürür.
52:11 Yalanlayanların vay haline o gün!
52:12 Ki onlar daldıkları batıl içinde oyalanıp duranlardır.
52:13 O gün cehennem atesine itilip atılırlar:
52:14 "İste yalanlayıp durduğunuz ateş budur!" denilir.
52:15 Bir büyü müdür bu, yoksa görmüyor musunuz?
52:16 Girin oraya, sabretseniz de sabretmeseniz de artık sizin için birdir.
Siz ancak yaptıklarınızın karşılığına çarptırılacaksınız.
52:17 Süphesiz (kötülüklerden) korunanlar cennetlerde ve nimet içindedirler.
52:18 Rablerinin kendilerine verdikleriyle sefa sürerler, (Zira) Rableri onları, cehennem azabından korumuştur.
52:19 Onlara: Yaptıklarınıza karşılık afiyetle yeyin, için (denilir).
52:20 " Sıra sıra dizilmiş koltuklara yaslanarak"Onları, ceylan gözülü hurilerle evlendirmisizdir:
52:21 İman eden ve soylarından gelenlerde, imanda kendilerine tabi olanlar (var ya)! İste biz, onların nesillerini de kendilerine kattık. Onların amellerinden de bir şey eksiltmedik. Herkes kazandıklarına karşı bir rehindir.
52:22 Onlara canlarının istediği meyve ve etten bol bol verdik.
52:23 Orada karşılıklı kadeh tokustururlar, ama burada (içki yüzünden) ne saçmalama vardır ne de günaha girme.
52:24 Hizmetlerine verilmiş, (kabugunda) saklı inci gibi gençler etraflarında dönüp dolasirlar.
52:25 Cennettekiler birbirlerine dönüp sorarlar:
52:26 Derler ki: "Daha önce biz, aile çevremiz içinde bile (ilahi azaptan) korkardık."
52:27 "Allah bize lütfetti de bizi vücudun içine isleyen azaptan korudu."
52:28 "Gerçekten biz bundan önce O'na yalvarıyorduk. Çünkü iyilik eden, esirgeyen ancak O'dur."
52:29 (Resulüm!) Sen öğüt ver. Rabbinin lütfuyla sen ne bir kahinsin, ne

de bir deli.

52:30 Yoksa onlar: (O,) bir sairdir; onun, zamanin felaketlerine ugramasini bekliyoruz mu diyorlar?

52:31 De ki: Bekleyin. Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

52:32 Onlara akillari mi bunu emreder, yoksa onlar, azgin bir topluluk mudur?

52:33 Yahut "Onu kendisi uydurdu!" mu diyorlar? Hayir, onlar iman etmezler.

52:34 Eger dogru iseler onun benzeri bir söz getirsinler.

52:35 Acaba onlar herhangi bir yaratıcı olmadan mi yaratildilar? Yoksa kendileri mi yaraticidirlar?

52:36 Yoksa gökleri ve yeri onlar mi yarattilar? Hayir! Onlar bir türlü anlayip inanmazlar.

52:37 Yahut Rabbinin hazineleri onların yanında midir? Ya da her seye hakim olan kendileri midir?

52:38 Yoksa onların, üzerine çikip gizli sirlari dinledikleri bir merdivenleri mi var? Öyleyse dinleyenleri, açık bir delil getirsinler.

52:39 Yoksa kızlar O'nun, oğullar da sizin mi?

52:40 Yoksa sen kendilerinden bir ücret istiyorsun da, bu yüzden onlar ağır bir borç altında eziliyorlar mi?

52:41 Yoksa gayba ait bilgiler kendi yanlarında da, onlar mi yaziyorlar?

52:42 Yahut bir tuzak mi kurmak istiyorlar? Asil tuzaga düşecek olanlar, inkar edenlerdir.

52:43 Veya onların Allah'tan baska bir tanrısı mi var? Allah, onların ortak kostuklari seylerden uzaktır.

52:44 Gökten düşen bir kütle görseler "Üst üste yigilmis bulutlardir" derler.

52:45 Artık çarpilacaklari günlerine kavusuncaya kadar onlari kendi hallerine birak.

52:46 O gün planlari kendilerine hiçbir fayda vermez ve yardım da görmezler.

52:47 Süphesiz zulmedenlere, ondan baska da azap vardır. Fakat çoklari bilmezler.

52:48 Rabbinin hükmüne sabret. Çünkü sen gözlerimizin önündesin. Kalktigin zaman da Rabbin hamd ile tesbih et.

52:49 Gecenin bir kısmında ve yıldızların batisından sonra da O'nu tesbih et.

Sura 53: An-Najm

53:1 Battigi zaman yıldiza andolsun ki;

53:2 Arkadasiniz (Muhammed) sapmadi ve batila inanmadi.

53:3 O, arzusuna göre de konusmaz.

53:4 O (bildirdikleri) vahyedilenden baskasi degildir.

53:5 Çünkü onu güçlü kuvvetli biri (Cebrail) öğretti.

53:6 Ve üstün yaratilisli(melek), dogruldu:

53:7 Kendisi en yüksek ufukta iken.

53:8 Sonra (Muhammed'e) yaklasti, (yere dogru)sarkti.

53:9 O kadar ki (birlestirilmis) iki yay arasi kadar, hatta daha da yakin

oldu.

53:10 Bunun üzerine Allah, kuluna vahyini bildirdi.

53:11 (Gözleriyle) gördüğünü kalbi yalanlamadı.

53:12 Onun gördükleri hakkında şimdi kendisi ile tartışacak misiniz?

53:13 Andolsun onu, önceden bir defa daha görmüştü,

53:14 Sidretü'l-Münteha'nin yanında.

53:15 Cennetü'l-Me'va da onun yanındadır.

53:16 Sidre'yi kaplayan kaplamisti.

53:17 Gözü kaymadı ve sınırı asmadı.

53:18 Andolsun o, Rabbinin en büyük ayetlerinden bir kısmını gördü.

53:19 Gördünüz mü o Lat ve Uzza'yi?

53:20 Ve üçüncüleri olan ötekini, Menat'i.

53:21 Demek erkek size, disî O'na öyle mi?

53:22 O zaman bu, insafsızca bir taksim!

53:23 Bunlar (putlar), sizin ve atalarınızın taktığı isimlerden başka bir şey değildir. Allah onlar hakkında hiçbir delil indirmemiştir. Onlar ancak zanna ve nefislerinin arzusuna uyuyorlar. Halbuki kendilerine Rableri tarafından yol gösterici gelmiştir.

53:24 Yoksa insan, her arzu ettiği şeye sahip mi olacaktır?

53:25 Ahiret de dünya da Allah'indir.

53:26 Göklerde nice melek var ki onların sefaatleri, dilediği ve hoşnut olduğu kimse için Allah'ın izin vermesi dışında, bir işe yaramaz.

53:27 Ahirete inanmayanlar, meleklerle disilerin adlarını takıyorlar.

53:28 Halbuki onların bu hususta hiç bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Zan işe hiç şüphesiz hakikat bakımından bir şey ifade etmez.

53:29 Onun için sen bizi anmaktan yüz çeviren ve dünya hayatından başka bir şey istemeyen kimselere yüz verme.

53:30 İste onların erisebilecekleri bilgi budur. Şüphesiz ki senin Rabbin, evet O, yolundan sapanı daha iyi bilir; O, hidayette olanı da çok iyi bilir.

53:31 Göklerde ve yerde bulunanlar hep Allah'indir. Bu, Allah'ın, kötülük edenleri yaptıklarıyla cezalandırması, güzel davrananları da daha güzeliyle mükafatlandırması içindir.

53:32 Ufak tefek kusurları dışında, büyük günahlardan ve edepsizliklerden kaçınanlara gelince, bil ki Rabbin, affı bol olandır. O, sizi daha topraktan yarattığı zaman ve siz annelerinizin karınlarında bulduğunuz sırada (bile), sizi en iyi bilendir. Bunun için kendinizi temize çıkarmayın. Çünkü O, kötülükten sakınanı daha iyi bilir.

53:33 Gördün mü arkasını döneni?

53:34 Azıcık verip sonra vermemekte direneni?

53:35 Acaba gaybin bilgisi kendi yanındadır da o görüyor mu?

53:36 Yoksa kendisine haber verilmedi mi? Musa'nın sahifelerinde bulunan,

53:37 Ve ahidine vefa gösteren İbrahim'in(sahifelerinde bulunan su gerçekler):

53:38 Gerçekten hiçbir günahkar, baskasının günah yükünü yüklenemez.

53:39 Bilsin ki insan için kendi çalışmasından başka bir şey yoktur.

53:40 Ve çalışması da ileride görülecektir.

53:41 Sonra ona karsiligi tastamam verilecektir.
53:42 Ve süphesiz en son varis Rabbinedir.
53:43 Dogrusu güldüren de aglatan da O'dur.
53:44 Öldüren de dirilten de O'dur.
53:45 Surasi muhakkak ki erkek ve disiden ibaret olan iki çifti O yaratti.
53:46 (Rahime) atildigi zaman nutfededen.
53:47 Süphesiz tekrar diriltmek de O'na aittir.
53:48 Zengin eden de yoksul kilan da O'dur.
53:49 Dogrusu Si'ra yildizinin Rabbi de O'dur.
53:50 Ve süphesiz ki önceki Âd kavmini O helak etti.
53:51 Semud'u da (O helak etti) ve geriye hiçbir sey birakmadi.
53:52 Daha önce de çok zalim ve pek azgin, olan Nuh kavmini (helak etmist).
53:53 Altüst olan sehirleri de o böyle yapti.
53:54 Onlarin basina getirecegini getirdi!
53:55 Simdi Rabbinin nimetlerinin hangisinde süpheye düsersin.
53:56 Iste bu ilk uyaricilardan bir uyaricidir.
53:57 Yaklasan yaklasti.
53:58 Onu (vaktini) Allah'tan baska açiga çikaracak yoktur.
53:59 Simdi siz bu söze (Kur'an'a) mi sasiyorsunuz?
53:60 Gülüyorsunuz da aglamiyorsunuz!
53:61 Ve siz gaflet içinde oyalanmaktasiniz!
53:62 Haydi Allah'a secde edip O'na kulluk edin!

Sura 54: Al-Qamar

54:1 Kiyamet yaklasti ve ay yarildi.
54:2 Onlar bir mucize görürlerse hemen yüz çevirirler ve: Eskiden beri devam edegelen bir büyüdür, derler.
54:3 Yalanladilar ve kendi heveslerine uydular. Halbuki her isin ulasacagi yeri vardir.
54:4 Andolsun onlara, kötülükten önleyecek nice önemli haberler gelmistir.
54:5 Bu büyük bir hikmettir. Fakat (yüz çevirene) uyarilar ne fayda verir!
54:6 Çağiranin görülmemis bir seye çağirdigi gün, sen de onlardan yüz çevir.
54:7 Sanki etrafa yayilmis çekirge sürüsü gibi bakislari perisan (utançtan yere bakar) bir halde kabirlerden çıkarlar.
54:8 Davetçiye kosarlarken o esnada kafirler: Bu, çok çetin bir gündür! derler.
54:9 Onlardan önce Nuh'un kavmi de yalanladi, hem de kulumuzun yalanci oldugunda ısrar ederek: O, delirdi, dediler. Ve (Nuh, davetten vazgeçmeye) zorlandi.
54:10 Bunun üzerine, Rabbine: Ben yenik düstüm, bana yardım et! diyerek yalvardi.
54:11 Biz de derhal nehir gibi devamlı akan bir su ile gögün kapilarini açtik.
54:12 Yeryüzünde kaynaklar fiskirttik. (Her iki) su, takdir edilmiş bir

isin olması için birleşmişti.

54:13 Nuh'u da tahtalardan yapılmış, çivilerle çakılmış gemiye bindirdik.

54:14 İnkâr edilmiş olana (Nuh'a) bir mükâfat olmak üzere gemi, gözlerimizin önünde akıp gidiyordu.

54:15 Andolsun ki onu bir ibret olarak bıraktık, ibret alan yok mudur?

54:16 Benim azabım ve uyarılarım nasılmış!

54:17 Andolsun biz Kur'an'i öğüt alınsın diye kolaylaştırdık. (Ondan) öğüt alan yok mu?

54:18 Ad kavmi (Peygamberleri Hud'u) yalanladı da azabım ve tehdidim nasılmış (gördüler).

54:19 Biz onların üstüne, uğursuzluğu devamlı bir günde dondurucu bir rüzgar gönderdik.

54:20 O rüzgar, insanları, sökülmiş hurma kütükleri gibi yere seriyordu.

54:21 Nasılmış benim azabım ve uyarılarım!

54:22 Andolsun biz Kur'an'i düşünüp öğüt alınsın diye kolaylaştırdık. Öğüt alan yok mu?

54:23 Semud kavmi de uyarıcıları yalanladı.

54:24 "Aramızdan bir besere mi uyacağız? O takdirde biz apaçık bir sapıklık ve çilginlik etmiş oluruz" dediler.

54:25 "Vahiy, aramızda ona mı verildi? Hayır o, yalancı ve simarigin biridir" (dediler.)

54:26 Yarın onlar, yalancı ve simarigin kim olduğunu bileceklerdir.

54:27 Gerçekten onları imtihan etmek için disî deveyi gönderen biziz. Sen onları gözetle ve sabret.

54:28 Onlara, suyun aralarında paylaştırıldığını haber ver. Her biri kendi içme sırasında gelsin.

54:29 Arkadaşlarını çağırdılar, o da (bundan cür'et alarak) kılıcını kaptı ve deveyi kesti.

54:30 (Bu azgınlara) azabım ve uyarılarım nasıl oldu!

54:31 Biz onların üzerlerine korkunç bir ses gönderdik. Hemen hayvan ağılına konan kuru ot gibi oluverdiler.

54:32 Andolsun biz Kur'an'i, anlaşıp öğüt alınması için kolaylaştırdık. O halde düşünüp öğüt alan yok mu?

54:33 Lut'un kavmi de uyarıcı peygamberleri yalanladı.

54:34 Biz de üstlerine tas (yagdıran bir fırtına) gönderdik. Ancak Lut ailesini seher vakti kurtardık.

54:35 Katimizden bir nimet olarak. Biz sükredeni iste böyle mükâfatlandırırız.

54:36 Andolsun ki, Lut onları bizim siddetli azabımızla uyardı. Fakat onlar bu tehditleri kuskuyla karşıladılar.

54:37 Onlar Lut'un misafirlerine karşı kötülük yapmayı planlamışlardı. Hemen biz onların gözlerini silme kör ettik. "Haydi azabımı ve uyarılarımı tadın!" (dedik).

54:38 Bir sabah kendilerine, yakalarını bir daha bırakmayacak olan bir azap gelip çattı.

54:39 Iste azabimi ve uyanlarımı tadın! (denildi).
54:40 Andolsun biz Kur'an'i, öğüt almak için kolaylastırdık. O halde düşünüp ibret alan yok mu?
54:41 Süphesiz Firavun'un kavmine de uyarıcılar gelmişti.
54:42 Lakin onlar bütün ayetlerimizi yalanladılar. Biz de onları güç ve kudretimize layık bir şekilde yakaladık.
54:43 Simdi sizin kafirleriniz, onlardan daha mı iyidirler? Yoksa kitaplarda sizin için bir berat mi var?
54:44 Yoksa "Biz, intikam almaya gücü yeten bir topluluğuz" mu diyorlar?
54:45 O topluluk yakında bozulacak ve onlar arkalarını dönüp kaçacaklardır.
54:46 Bilakis kıyamet onlara vadedilen asil saattir ve o saat daha belalı ve daha acıdır.
54:47 Süphesiz suçlular sapıklık ve çilginlik içindedirler.
54:48 O gün yüzüstü atese sürüklendiklerinde "Cehennemini elemi tadın!" denir.
54:49 Biz, her şeyi bir ölçüye göre yarattık.
54:50 Bizim buyrugumuz, bir anlık bakış gibi, bir tek sözden başka bir şey değildir.
54:51 Andolsun biz, sizin benzerlerinizi hep helak ettik. Düşünüp ibret alan yok mu?
54:52 Yaptıkları her şey kitaplarda (amel defterlerinde) mevcuttur.
54:53 Küçük büyük her şey satır satır yazılmıştır.
54:54 Takva sahipleri cennetlerde ve ırmakların kenarlarındadır.
54:55 Güçlü ve Yüce Allah'ın huzurunda hak meclisindedirler.

Sura 55: Ar-Rahman

55:1 Çok merhametli(Allah)
55:2 Kur'an'i öğretti.
55:3 İnsanı yarattı.
55:4 Ona açıklamayı öğretti.
55:5 Güneş ve ay bir hesaba göre (hareket etmekte) dir.
55:6 Bitkiler ve ağaçlar secde ederler.
55:7 Göğü Allah yükseltti ve mizani (dengeyi) O koydu.
55:8 Sakin dengeyi bozmayın.
55:9 Ölçüyü adaletle tutun ve eksik tartmayın.
55:10 Allah, yeri canlılar için yaratmıştır.
55:11 Orada meyveler ve salkımlı hurma ağaçları vardır.
55:12 Yapraklı daneler ve hoş kokulu bitkiler vardır.
55:13 O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
55:14 Allah insanı, pismis çamura benzeyen bir balçıktan yarattı.
55:15 Cinleri öz atesten yarattı.
55:16 O halde, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
55:17 (O,) iki doğunun ve iki batının Rabbidir.
55:18 Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:19 İki denizi birbirine kavusmak üzere salıvermiştir.
55:20 Aralarında bir engel vardır, birbirine geçip karışmazlar.

55:21 O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
55:22 Ikisinden de inci ve mercan çıkar.
55:23 Simdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
55:24 Denizde yüce daglar gibi yükselen gemiler de O'nundur.
55:25 Öyleyken Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
55:26 Yer yüzünde bulunan her canlı yok olacak.
55:27 Ancak azamet ve ikram sahibi Rabbinin zati baki kalacak.
55:28 Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:29 Göklerde ve yerde bulunan herkes, O'ndan ister. O, her an yaratma halindedir.
55:30 O halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:31 Ey insan ve cin! Sizin de hesabınızı ele alacağız.
55:32 Hal bu iken Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
55:33 Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin çerçevesinden çikip gitmeye gücünüz yetiyorsa geçin. Ancak büyük bir güçle çikip gidebilirsiniz.
55:34 Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:35 Üzerinize atesten alev ve duman gönderilir de birbirinizi kurtaramaz ve yardımlasamazsınız.
55:36 Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:37 Gök yarılıp da kızarmış yağ renginde gül gibi olduğu zaman,
55:38 Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:39 İşte o gün insana da cine de günahi sorulmaz.
55:40 O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
55:41 Suçlular, simalarından tanınır, perçemlerinden ve ayaklarından yakalanırlar.
55:42 Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:43 İşte bu, suçluların yalanladıkları cehennemdir.
55:44 Onlar, cehennemle kaynar su arasında dolasırlar dururlar.
55:45 Simdi Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
55:46 Rabbinin huzurunda durmaktan korkan kimselere iki cennet vardır.
55:47 Öyleyken Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?
55:48 İki cennet de çeşit çeşit ağaçlarla doludur.
55:49 Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:50 İkisinde de akıp giden iki kaynak vardır.
55:51 Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:52 İkisinde de her türlü meyveden çift çift vardır.
55:53 Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:54 Hepsi de örtüleri atlastan minderlere yaslanırlar. İki cennetin de meyvesinin devsilmesi yakındır.
55:55 Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:56 Oralarda gözlerini yalnız eserine çevirmiş güzeller var ki, bunlardan önce onlara ne insan ne de cin dokunmuştur.
55:57 Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:58 Sanki onlar yakut ve mercandırlar.
55:59 Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:60 İyiliğin karşılığı iyilikten başka bir şey midir?

55:61 Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:62 Bu ikisinden baska iki cennet daha vardır.
55:63 Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:64 Bu cennetler koyu yesildirler.
55:65 Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:66 Ikisinde de durmadan fiskiran iki kaynak vardır.
55:67 Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:68 Ikisinde de her türlü meyveler, hurma ve nar vardır.
55:69 Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:70 İçlerinde huyu güzel yüzü güzel kadınlar vardır.
55:71 Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:72 Otaglar içinde sahiplerine tahsis edilmiş huriler vardır.
55:73 Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:74 Bunlara onlardan önce ne bir insan ne bir cin dokunmustur.
55:75 Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:76 Yesil yastıklara ve harikulade güzel dösemelere yaslanirlar.
55:77 Öyleyken Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
55:78 Büyüklük ve ikram sahibi Rabbinin adi yücelerden yücedir.

Sura 56: Al-Waqi'ah

56:1 Kiyamet koştugu zaman,
56:2 Ki onun olusunu yalanlayacak hiçbir kimse yoktur;
56:3 O, alçaltıcı, yükselticidir.
56:4 Yer siddetle sarsıldığı,
56:5 Dağlar parçalandığı,
56:6 Dagilip toz duman haline geldiği,
56:7 Ve sizler de üç sınıf olduğunuz zaman,
56:8 Sagdakiler, ne mutlu o sagdakilere!
56:9 Soldakiler, ne bahtsizdirlar onlar!
56:10 (Hayirda) önde olanlar, (ecirde de) öndedirler.
56:11 Iste bunlar, (Allah'a) en yakin olanlardir,
56:12 Naim cennetlerinde.
56:13 (Onlarin) çogu önceki ümmetlerden,
56:14 Birazi da sonrakilerdendir.
56:15 Cevherlerle islenmiş tahtlar üzerindedirler,
56:16 Onlarin üzerlerinde karsilikli olarak oturup yaslanirlar.
56:17 Çevrelerinde, (hizmet için) ölümsüz gençler dolasir;
56:18 Main çeşmesinden doldurulmuş testiler, ibrikler ve kadehlerle.
56:19 Bu saraptan ne baslari agritilir, ne de akillari giderilir.
56:20 (Onlara) begendikleri meyveler,
56:21 Canlarinin çektiği kus etleri,
56:22 Iri gözlü huriler,
56:23 Sakli inciler gibi.
56:24 Yaptiklarina karsilik olarak (verilir).
56:25 Orada bos bir söz ve günaha sokan bir laf isitmezler.
56:26 Söylenen, yalnızca "selam, selam" dir.
56:27 Sagdakiler, ne mutlu o sagdakilere!

56:28 Düzgün kiraz agaci,
56:29 Meyveleri salkim salkim dizili muz agaçlari,
56:30 Uzamis gölgeler,
56:31 Çağlayarak akan sular,
56:32 Sayisiz meyveler içindedirler;
56:33 Tükenmeyen ve yasaklanmayan.
56:34 Ve kabartilmis dösekler üstündedirler.
56:35 Gerçekten biz hurileri apayri biçimde yeni yarattik.
56:36 Onlari, bakireler kildik.
56:37 Eslerine düskün ve yasit.
56:38 Bütün bunlar sagdakiler içindir..
56:39 Bunlarin birçoğu önceki ümmetlerdendir.
56:40 Birçoğu da sonrakilerdendir.
56:41 Soldakiler; ne yazik o soldakilere!
56:42 İçlerine isleyen bir ates ve kaynar su içinde,
56:43 Kapkara dumandan bir gölge altındadırlar;
56:44 Serin ve hos olmayan.
56:45 Çünkü onlar bundan önce varlik içinde sefahete dalmislardı.
56:46 Büyük günahi islemekte direnir dururlardı.
56:47 Ve diyorlardı ki: Biz öldükten, toprak ve kemik yigini haline geldikten sonra, biz mi bir daha diriltileceğiz?
56:48 Önceki atalarımız da mi?
56:49 De ki: Hem öncekiler hem de sonrakiler,
56:50 Belli bir günün belli vaktinde mutlaka toplanacaklardır!
56:51 Sonra siz ey sapıklar, yalancılar!
56:52 Elbette bir ağaçtan, zakkum ağacından yiyeceksiniz.
56:53 Karınlarınızı ondan dolduracaksınız.
56:54 Üstüne de kaynar sudan içeceksiniz.
56:55 Susamis develerin suya saldırısı gibi içeceksiniz.
56:56 İşte ceza gününde onlara sunulacak ziyafet budur!
56:57 Sizi biz yarattik. Tasdik etmeniz gerekmez mi?
56:58 Söyleyin öyleyse, (rahimlere) döktüğünüz meni nedir?
56:59 Onu siz mi yaratıyorsunuz yoksa yaratan biz miyiz?
56:60 Aranızda ölümü takdir eden biziz. Ve biz, önüne geçilebileceklerden degiliz.
56:61 Böylece sizin yerinize benzerlerinizi getirelim ve sizi bilmediğiniz bir alemde tekrar var edelim diye (ölümü takdir ettik).
56:62 Andolsun, ilk yaratilisi bildiniz. Düşünüp ibret almanız gerekmez mi?
56:63 Simdi bana, ektiginizi haber verin.
56:64 Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren biz miyiz?
56:65 Dileseydik onu kuru bir çöp yapardık da sasar kalirdiniz.
56:66 "Dogrusu borç altına girdik.
56:67 Daha dogrusu, biz yoksul kaldık" (derdiniz).
56:68 Ya içtiginiz suya ne dersiniz?
56:69 Buluttan onu siz mi indirdiniz, yoksa indiren biz miyiz?
56:70 Dileseydik onu tuzlu yapardık. Sükretmeniz gerekmez mi?

56:71 Söyleyin şimdi bana, tutusturmakta olduğunuz atesi,
56:72 Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa yaratan biz miyiz?
56:73 Biz onu bir ibret ve çölden gelip geçenlerin istifadesi için yarattık.
56:74 Öyleyse ulu Rabbinin adını tesbih et.
56:75 Hayır! Yıldızların yerlerine yemin ederim ki,
56:76 Bilerseniz, gerçekten bu, büyük bir yemindir.
56:77 Süphesiz bu, değerli bir Kur'an'dır,
56:78 Korunmuş bir kitaptır.
56:79 Ona ancak temizlenenler dokunabilir.
56:80 O, alemlerin Rabbinden indirilmiştir.
56:81 Şimdi siz, bu sözü mü küçümsüyorsunuz?
56:82 Allah'ın verdiği rizka karşı şükürü, onu yalanlamakla mi yerine getiriyorsunuz?
56:83 Hele can boğaza dayandığı zaman,
56:84 O vakit siz bakar durursunuz.
56:85 (O anda) biz ona sizden daha yakınız, ama göremezsiniz.
56:86 Madem ki ceza görmeyeceksiniz,
56:87 Onu (canı) geri çevirsenize, sayet iddianızda doğru iseniz!
56:88 Fakat (ölen kişi Allah'a) yakın olanlardan ise,
56:89 Ona rahatlık, güzel rizik ve Naim cenneti vardır.
56:90 Eğer o sağdakilerden ise,
56:91 "Ey sağdaki! Sana selam olsun!"
56:92 Ama yalanlayıcı sapıklardan ise,
56:93 İşte ona da kaynar sudan bir ziyafet vardır!
56:94 Ve (onun sonu) cehenneme atılmaktır.
56:95 Süphesiz ki bu, kesin gerçektir.
56:96 Öyleyse ulu Rabbinin adını tenzih ile an.

Sura 57: Al-Hadid

57:1 Göklere ve yerde bulunan her şey Allah'i tesbih etmektedir. O, azizdir, hakimdir.
57:2 Göğlerin ve yerin mülkü O'nundur. O, diriltir, öldürür. O, her şeyin gücü yetendir.
57:3 O ilktir, sondur, zahirdir, batındır. O, her şeyi bilendir.
57:4 O, göğleri ve yeri altı günde yaratan, sonra Ars'in üzerine istiva edendir. Yere gireni ve ondan çıkani, gökten ineni ve oraya yükseleni bilir. Nerede olsanız, O sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı görür.
57:5 Göğlerin ve yerin mülkü O'nundur. Bütün işler ancak O'na döndürülür.
57:6 Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katar. O, kalplerde olanı bilir.
57:7 Allah'a ve Resulü'ne iman edin. Sizi, üzerinde tasarrufa yetkili kıldığı şeylerden harcayın. Sizden iman edip de (Allah rızası için) harcayan kimselere büyük mükafat vardır.
57:8 Peygamber sizi, Rabbinize iman etmeye çağırırken halde niçin Allah'a inanmıyorsunuz? Halbuki O, sizden kesin söz almışti. Eğer

inanırsanız.

57:9 Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için kuluna apaçık ayetler indiren O'dur. Süphesiz Allah, size karşı çok sefkatli, çok merhametlidir.

57:10 Ne oluyor size ki, Allah yolunda harcamıyorsunuz? Halbuki göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Elbette içinizden, fetihten önce harcayan ve savasanlar, daha sonra harcayıp savasanlara esit degildir. Onların derecesi, sonradan infak eden ve savasanlardan daha yüksektir. Bununla beraber Allah hepsine de en güzel olanı vadetmiştir. Allah'ın yaptıklarınızdan haberi vardır.

57:11 Kim Allah'a güzel bir ödünç verecek olursa, Allah da onun karşılığını kat kat verir ve ayrıca onun çok değerli bir mükafatı da vardır.

57:12 Mümin erkeklerle mümin kadınları, önlerinden ve sağlarından, (amellerinin) nurları aydınlatıp giderken gördüğün günde, (onlara): Bugün müjdeniz, zemininden ırmaklar akan ve içlerinde ebedi kalacağınız cennetlerdir, denilir. İşte büyük kurtuluş budur.

57:13 Münafık erkeklerle münafık kadınların, müminlere: Bizi bekleyin, nurunuzdan bir parça ışık alalım, diyeceği günde kendilerine: Arkanıza dönün de bir ışık arayın! denilir. Nihayet onların arasına, içinde rahmet, dışında azap bulunan kapılı bir sur çekilir.

57:14 Münafıklar onlara: Biz sizinle beraber değil miydik? diye seslenirler. (Müminler de) derler ki: Evet ama, siz kendi basınızı belaya soktunuz; fırsat beklediniz; süpheye düştünüz ve kuruntular sizi aldattı. O çok aldatan (seytan) sizi, Allah hakkında bile aldattı. Nihayet Allah'ın emri gelip çattı!

57:15 Bugün artık ne sizden ne de inkar edenlerden bedel kabul edilir, varacağınız yer atestir. Size yarasan odur. Ne kötü bir dönüş yeridir!

57:16 İman edenlerin Allah'i anma ve O'ndan inen Kur'an sebebiyle kalplerinin ürpermesi zamanı daha gelmedi mi? Onlar daha önce kendilerine kitap verilenler gibi olmasınlar. Onların üzerinden uzun zaman geçti de kalpleri katılastı. Onlardan bir çoğu yoldan çıkmış kimselerdir.

57:17 Bilin ki Allah, ölümünden sonra yeryüzünü canlandırıyor. Düşünesiniz diye gerçekten, size ayetleri açıkladık.

57:18 Sadaka veren erkeklere ve sadaka veren kadınlara ve Allah'a güzel bir ödünç verenlere, verdiklerinin karşılığı kat kat ödenir ve onlara değerli bir mükafat vardır.

57:19 Allah'a ve peygamberlerine iman edenler, (evet) işte onlar, Rableri yanında sözü özü doğru olanlar ve şehitlik mertebesine erenlerdir. Onların mükafatları ve nurları vardır. İnkâr edip de ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar da cehennemde adamlarıdır.

57:20 Bilin ki dünya hayatı ancak bir oyun, eğlence, bir süs, aranızda bir övünme ve daha çok mal ve evlat sahibi olma isteginden ibarettir. Tıpkı bir yağmur gibidir ki, bitirdiği ziraatçıların hoşuna gider. Sonra kurur da sen onun sapsarı olduğunu görürsün; sonra da çer çöp olur. Ahirette işe çetin bir azap vardır. Yine orada Allah'ın mağfireti ve rızası vardır.

Dünya hayati aldatici bir geçimlikten baska bir sey degildir.

57:21 Rabbinizden bir magfirete; Allah'a ve peygamberlerine inananlar için hazirlanmis olup genisligi gökle yerin genisligi kadar olan cennete kosusun. Iste bu, Allah'in lütfudur ki onu diledigine verir. Allah büyük lütuf sahibidir.

57:22 Yeryüzünde vuku bulan ve sizin basiniza gelen herhangi bir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce, bir kitapta yazilmis olmasin. Süphesiz bu, Allah'a göre kolaydir.

57:23 (Allah bunu) elinizden çikana üzülmeysiniz ve Allah'in size verdiği nimetlerle simarmayasiniz diye açıklamaktadır. Çünkü Allah, kendini begenip böbürlenen kimseleri sevmez.

57:24 Onlar cimrilik edip insanlara da cimriligi emrederler. Kim yüz çevirirse süphesiz ki Allah zengindir, hamde layiktir.

57:25 Andolsun biz peygamberlerimizi açık delillerle gönderdik ve insanların adaleti yerine getirmeleri için beraberlerinde kitabi ve mizani indirdik. Biz demiri de indirdik ki onda büyük bir kuvvet ve insanlar için faydalar vardır. Bu, Allah'in, dinine ve peygamberlerine gayba inanarak yardım edenleri belirlemesi içindir. Süphesiz Allah kuvvetlidir, daima üstündür.

57:26 Andolsun ki biz, Nuh'u ve Ibrahim'i gönderdik, peygamberligi de kitabi da onların soyuna verdik. Onlardan (insanlardan) kimi dogru yoldadır; içlerinden birçoğu da yoldan çıkmislardır.

57:27 Sonra bunların izinden ardarda peygamberlerimizi gönderdik. Meryem oğlu Isa'yi da arkalarından gönderdik, ona Incil'i verdik; ona uyanların kalplerine sefkat ve merhamet vermistik. Uydurdukları ruhbanliga gelince, onu biz yazmadık. Fakat kendileri Allah rizasini kazanmak için yaptılar. Ama buna da gereği gibi uymadılar. Biz de onlardan iman edenlere mükafatlarını verdik. İçlerinden çoğu da yoldan çıkmislardır.

57:28 Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve Peygamberine inanin ki O, size rahmetinden iki kat versin ve size isiginda yürüyeceğiniz bir nur lütfetsin; sizi bağlasın. Allah, çok bağislayan, çok esirgeyendir.

57:29 Böylece kitap ehli, Allah'in lütfundan hiçbir şey elde edemeyeceklerini bilsinler. Lütuf bütünüyle Allah'in elindedir, onu diledigine bahseder. Allah, büyük lütuf sahibidir.

Sura 58: Al-Mujadilah

58:1 Kocasi hakkında seninle tartisan ve Allah'a sikayette bulunan kadının sözünü Allah isitmistir. Allah, sizin konusmanizi isitir. Çünkü Allah isitendir, bilendir.

58:2 İçinizden zihar yapanların kadınları, onların anaları degildir. Onların anaları ancak kendilerini doğuran kadınlardır. Süphesiz onlar çirkin bir laf ve yalan söylüyorlar. Kuskusuz Allah, affedicidir, bağislayicidir.

58:3 Kadınlardan zihar ile ayrılmak isteyip de sonra söylediklerinden dönenlerin karilariyla temas etmeden önce bir köleyi hürriyete kavusturmaları gerekir. Size öğütlenen budur. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

58:4 (Buna imkan) bulamayan kimse, hanimiyla temas etmeden önce ardarda iki ay oruç tutar. Buna da gücü yetmeyen, altmış fakiri doyurur. Bu (hafifletme), Allah'a ve Resulüne inanmanızdan dolayidir. Bunlar Allah'in hükümleridir. Kafirler için acı bir azap vardır.

58:5 Allah'a ve Resulüne karşı gelenler, kendilerinden öncekilerin alçaltıldığı gibi alçaltılacaklardır. Biz apaçık ayetler indirmisizdir. Kafirler için küçük düşürücü bir azap vardır.

58:6 O gün Allah onların hepsini diriltecek ve yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah onları bir bir saymıstır. Onlar ise unutmuşlardır. Allah her şeye şahittir.

58:7 Gökyüzünde ve yerde olanları Allah'in bildiğini görmüyor musun? Üç kişinin gizli konuştuğu yerde dördüncüsü mutlaka O'dur. Bes kişinin gizli konuştuğu yerde altıncısı mutlaka O'dur. Bunlardan az veya çok olsunlar ve nerede bulunurlarsa bulunsunlar mutlaka O, onlarla beraberdir. Sonra kıyamet günü onlara yaptıklarını haber verecektir. Doğrusu Allah, her şeyi bilendir.

58:8 Gizli konuşmaktan menedildikten sonra yine o yasaklanana yapmaya kalkışarak günah, düşmanlık ve Peygamber'e karşı gelmek hususunda gizlice konuşanları görmedin mi? Onlar sana geldikleri zaman seni, Allah'in selamlamadığı bir şekilde selamlıyorlar. Kendi içlerinden de: Bu söylediklerimiz yüzünden Allah'in bize azap etmesi gerekmez miydi? derler. Cehennem onlara yeter. Oraya gireceklerdir. Ne kötü dönüş yeridir orası!

58:9 Ey iman edenler! Aranızda gizli konuşacağınız zaman günahı, düşmanlığı ve Peygamber'e karşı gelmeyi fısıldamayın. İyilik ve takvayı konuşun. Huzuruna toplanacağınız Allah'tan korkun.

58:10 Gizli konuşmalar şeytandır. Bu, iman edenleri üzme içindir. Oysa şeytan, Allah'in izni olmadıkça, müminlere hiçbir zarar veremez. Müminler Allah'a dayanıp güvensinler.

58:11 Ey iman edenler! Size "Meclislerde yer açın" denilince yer açın ki Allah da size genişlik versin. Size "Kalkın" denilince de kalkın ki Allah sizden inananları ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

58:12 Ey iman edenler! Peygamber ile gizli bir şey konuşacağınız zaman bu konuşmanızdan önce bir sadaka veriniz. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Sayet bir şey bulamazsanız, bilin ki Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

58:13 Gizli bir şey konuşmanızdan önce sadakalar vermekten çekindiniz mi? Bunu yapmadığınıza ve Allah da sizi affettigine göre artık namazı kilin, zekatı verin Allah'a ve Resulüne itaat edin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

58:14 Allah'in kendilerine gazap ettiği bir topluluğu dost edinenleri görmedin mi? Onlar ne sizdendirler ne de onlardan. Bilerek yalan yere yemin ediyorlar.

58:15 Allah onlara çetin bir azap hazırlamıstır. Gerçekten onların yaptıkları şey çok kötüdür!

58:16 Onlar yeminlerini kalkan yapıp Allah'in yolundan alıkoydular. Bu yüzden onlara küçük düşürücü bir azap vardır.

58:17 Onların malları da oğulları da Allah'a karşı kendilerine bir fayda vermez. Onlar cehennem ehlidirler. Orada ebedi kalacaklardır.

58:18 O gün Allah onların hepsini yeniden diriltecek, onlar da dünyada size yemin ettikleri gibi, O'na yemin edeceklerdir. Kendilerinin bir şey (hakikat) üzerinde olduklarını sanırlar. İyi bilin ki onlar gerçekten yalancıdırlar.

58:19 Şeytan onları etkisi altına aldı da kendilerine Allah'ı anmayı unutturdu. İşte onlar şeytanın yandaşlarıdır. İyi bilin ki şeytanın yandaşları hep kayıptadırlar.

58:20 Allah'a ve Peygamberine düşman olanlar, işte onlar en aşağıların arasındadırlar.

58:21 Allah: Elbette ben ve elçilerim galip geleceğiz, diye yazmıştır. Şüphesiz Allah güçlüdür, galiptir.

58:22 Allah'a ve ahiret gününe inanan bir toplumun -babaları, oğulları, kardeşleri, yahut akrabaları da olsa- Allah'a ve Resulüne düşman olanlarla dostluk ettiğini göremezsin. İşte onların kalbine Allah, iman yazmış ve katından bir ruh ile onları desteklemiştir. Onları içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokacak, orada ebedi kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan hosnut olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın tarafında olanlardır. İyi bilin ki, kurtulsa erecekler de sadece Allah'ın tarafında olanlardır.

Sura 59: Al-Hashr

59:1 Göklere ve yerde olanların hepsi Allah'ı tesbih etmektedir. O, üstündür, hikmet sahibidir.

59:2 Ehl-i kitaptan inkar edenleri, ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Siz onların çıkacaklarını sanmamistiniz. Onlar da kalelerinin, kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Ama Allah (O'nun azabı), onlara beklemedikleri yerden geliverdi. O, yüreklerine korku düşürdü; öyle ki evlerini hem kendi elleriyle, hem de müminlerin elleriyle harap ediyorlardı. Ey akıl sahipleri! İbret alın.

59:3 Eger Allah onlara sürgünü yazmamış olsaydı, elbette onları dünyada (baska şekilde) cezalandıracaktı. Ahirette de onlar için cehennem azabı vardır.

59:4 Bu, onların Allah'a ve Peygamberine karşı gelmelerinden dolayıdır. Kim Allah'a karşı gelirse bilsin ki Allah'ın cezalandırması çetindir.

59:5 Hurma ağaçlarından, herhangi birini kesmeniz veya olduğu gibi bırakmanız hep Allah'ın izniyledir ve O'nun yoldan çıkanları rezil etmesi içindir.

59:6 Allah'ın, onlardan (mallarından) Peygamberine verdiği ganimetler için siz at ve deve kosturmuş değilsiniz. Fakat Allah, peygamberlerini dilediği kimselere karşı üstün kılar. Allah her şeye kadirdir.

59:7 Allah'ın, (fethedilen) ülkeler halkından Peygamberine verdiği ganimetler, Allah, Peygamber, yakınları, yetimler, yoksullar ve yolda kalmışlar içindir. Böylece o mallar, içinizden yalnız zenginler arasında dolayan bir devlet olmaz. Peygamber size ne verdiyse onu alın, size ne yasakladıysa ondan da sakının. Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabı

çetindir.

59:8 (Allah'in verdiği bu ganimet malları,) yurtlarından ve mallarından uzaklaştırılmış olan, Allah'tan bir lütuf ve rıza dileyen, Allah'in dinine ve Peygamberine yardım eden fakir muhacirleridir. İşte doğru olanlar bunlardır.

59:9 Daha önceden Medine'yi yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine göç edip gelenleri severler ve onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık hissetmezler. Kendileri zaruret içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliginden korunursa, iste onlar kurtulusa erenlerdir.

59:10 Bunların arkasından gelenler söyle derler: Rabbimiz! Bizi ve bizden önce gelip geçmiş imanlı kardeşlerimizi bağışla; kalplerimizde, iman edenlere karşı hiçbir kin bırakma! Rabbimiz! Şüphesiz ki sen çok sefkatli, çok merhametlisin!

59:11 Münafıkların, kitap ehlinin inkar eden dostlarına: Eger siz yurdunuzdan çıkarılırsanız, mutlaka biz de sizinle beraber çıkarız; sizin aleyhinizde kimseye asla uymayız. Eger savaşa tutusursanız, mutlaka yardım ederiz, dediklerini görmedin mi? Allah, onların yalancı olduklarına şahitlik eder.

59:12 Andolsun, eger onlar çıkarılırsalar, onlarla beraber çıkmazlar; savaşa tutusmuş olsalar, onlara yardım etmezler; yardım etseler bile arkalarını dönüp kaçarlar, sonra kendilerine de yardım edilmez.

59:13 Onların içlerinde size karşı duydukları korku, Allah'a olan korkularından daha şiddetlidir. Böyledir, çünkü onlar anlamayan bir topluluktur.

59:14 Onlar müstahkem şehirlerde veya siperler arkasında bulunmaksızın sizinle toplu halde savaşırlar. Kendi aralarındaki savaşları ise çetindir. Sen onları derli toplu sanırsın, halbuki kalpleri darmadaginiktir. Böyledir, çünkü onlar aklını kullanmayan bir topluluktur.

59:15 (Onların durumu) kendilerinden az önce geçmiş ve yaptıklarının cezasını tatmış olanların durumu gibidir. Onlara acıklı bir azap vardır.

59:16 Münafıkların durumu tıpkı şeytanın durumu gibidir. Çünkü şeytan insana "İnkâr et" der. İnsan inkâr edince de: Ben senden uzagım, çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım, der.

59:17 Nihayet ikisinin de sonu, içinde ebedi kalacakları ateş olacaktır. İşte bu, zalimlerin cezasıdır.

59:18 Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve herkes, yarına ne hazırladığına baksın. Allah'tan korkun, çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

59:19 Allah'i unutan ve bu yüzden Allah'in da onlara kendilerini unuttuğu kimseler gibi olmayın. Onlar yoldan çıkan kimselerdir.

59:20 Cehennem ehliyle cennet ehli bir olmaz. Cennet ehli, isteklerine erisenlerdir.

59:21 Eger biz bu Kur'an'ı bir dağa indirseydik, muhakkak ki onu, Allah korkusundan bas egerek, parça parça olmuş görürdün. Bu misalleri insanlara düşünsünler diye veriyoruz.

59:22 O, öyle Allah'tir ki, O'ndan baska tanri yoktur. Görülmeyeni ve görüleni bilendir. O, esirgeyendir, bagislayandir.

59:23 O, öyle Allah'tir ki, kendisinden baska hiçbir tanri yoktur. O, mülkün sahibidir, eksiklikten münezzehtir, selamet verendir, emniyete kavusturandir, gözetip koruyandir, üstündür, istedigini zorla yaptiran, büyüklükte esi olmayandir. Allah, müsriklerin ortak kostuklari seylerden münezzehtir.

59:24 O, yaratan, var eden, sekil veren Allah'tir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanlar O'nun sanini yüceltmektedirler. O, galiptir, hikmet sahibidir.

Sura 60: Al-Mumtahanah

60:1 Ey iman edenler! Eger benim yolumda savasmak ve rizami kazanmak için çikmissaniz, benim de düsmanim, sizin de düsmaniniz olanlara sevgi göstererek, gizli muhabbet besleyerek onlari dost edinmeyin. Oysa onlar, size gelen gerçegi inkar etmislerdir. Rabbiniz Allah'a inandiginizdan dolayi Peygamber'i de sizi de yurdunuzdan çikariyorlar. Ben, sizin sakli tuttugunuzu da, açiga vurdugunuzu da en iyi bilenim. Sizden kim bunu yaparsa (onlari dost edinirse) dogru yoldan sapmis olur.

60:2 Sayet onlar sizi ele geçirirlerse, size düsman kesilecekler, size ellerini ve dillerini kötülükle uzatacaklardır. Zaten inkar edivermenizi istemektedirler.

60:3 Kiyamet günü yakinlariniz ve çocuklariniz size fayda vermezler. Çünkü Allah aranızi ayirir. Allah, yaptiklarinizi görendir.

60:4 Ibrahim'de ve onunla beraber olanlarda, sizin için gerçekten güzel bir örnek vardır. Onlar kavimlerine demislerdi ki: "Biz sizden ve Allah'i birakip taptiklarinizdan uzagiz. Sizi tanimiyoruz. Siz bir tek Allah'a inanincaya kadar, sizinle bizim aramızda sürekli bir düsmanlik ve öfke belirmistir." Su kadar var ki, Ibrahim babasina: "Andolsun senin için magfired dileyecem. Fakat Allah'tan sana gelecek herhangi bir seyi önlemeye gücüm yetmez" demisti. (O müminler söyle dediler:) Rabbimiz! Ancak sana dayandik, sana yöneldik. Dönüs de ancak sanadir.

60:5 Rabbimiz! Bizi, inkar edenler için deneme konusu kilma, bizi bagisla! Ey Rabbimiz! Yegane galip ve hikmet sahibi, ancak sensin.

60:6 Andolsun, onlar sizin için, Allah'i ve ahiret gününü arzu edenler için güzel bir örnektir. Kim yüz çevirirse süphesiz Allah, zengindir, hamde layik olandır.

60:7 Olur ki Allah sizinle düsman olduklariniz arasinda yakinda bir dostluk meydana getirir. Allah gücü yetendir. Allah çok bagislayan, çok esirgeyendir.

60:8 Allah, sizinle din ugrunda savasmayan ve sizi yurtlarinizdan çikarmayanlara iyilik yapmanizi ve onlara adil davranmanizi yasaklamaz. Çünkü Allah, adaletli olanlari sever.

60:9 Allah, yalnız sizinle din ugrunda savasanlari, sizi yurtlarinizdan çikaranlari ve çikarilmaniz için onlara yardım edenleri dost edinmenizi yasaklar. Kim onlarla dost olursa iste zalimler onlardır.

60:10 Ey iman edenler! Mümin kadınlar hicret ederek size geldigi zaman,

onlari, imtihan edin. Allah onlari imanlarini daha iyi bilir. Eger siz de onlari inanmis kadinlar olduklarini öğrenirseniz onlari kafirlere geri göndermeyin. Bunlar onlara helal degildir. Onlar da bunlara helal olmazlar. Onlari (kocalarinin) sarfettiklerini (mehirleri) geri verin. Mehirlerini kendilerine verdiginiz zaman onlarla evlenmeniz size bir günah yoktur. Kafir kadinlari nikahinizda tutmayin, sarfettiginizi isteyin. Onlar da sarfettiklerini istesinler. Allah'in hükmü budur. Aranizda O hükmeder. Allah bilendir, hikmet sahibidir.

60:11 Eger eslerinizden biri, sizi birakip kafirlere kaçarsa, siz de (onlarla savasip) galip gelirsiniz, esleri gitmiş olanlara (ganimetten), harcadıkları kadar verin. İnandığınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

60:12 Ey Peygamber! İnanimis kadinlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak kosmamak, hirsizlik yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemek, iyi işi işlemekte sana karşı gelmemek hususunda sana biat etmeye geldikleri zaman, biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret dile. Süphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.

60:13 Ey iman edenler! Kendilerine Allah'in gazap ettiği bir kavmi dost edinmeyin. Zira onlar, kafirlerin kabirlerdeki kilerden (onların dirilmesinden) ümit kestikleri gibi ahiretten ümit kesmişlerdir.

Sura 61: As-Saff

61:1 Göklerde ve yerdekilerin hepsi Allah'i tesbih eder. O, üstündür, hikmet sahibidir.

61:2 Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz?

61:3 Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük bir nefretle karşılanır.

61:4 Allah, kendi yolunda kenetlenmiş bir yapı gibi saf bağlayarak savaslanları sever.

61:5 Bir zaman Musa kavmine: Ey kavmim! Benim, Allah'in size gönderdiği elçisi olduğumu bildiğiniz halde niçin beni incitiyorsunuz? demisti. Onlar yoldan sapınca, Allah da kalplerini saptırmisti. Allah, fasiklar topluluğunu doğru yola iletmez.

61:6 Hatırla ki, Meryem oğlu İsa: Ey İsrailoğulları! Ben size Allah'in elçisiyim, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir peygamberi de müjdeleyici olarak geldim, demisti. Fakat o, kendilerine açık deliller getirince: Bu apaçık bir büyüdür, dediler.

61:7 İslam'a çağırıldığı halde Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kim olabilir! Allah, zalimler topluluğunu doğru yola erdirmez.

61:8 Onlar ağızlarıyla Allah'in nurunu söndürmek istiyorlar. Halbuki kafirler istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır.

61:9 Müsrıklar istemeseler de dinini bütün dinlere üstün kılmak için Peygamberini hidayet ve hak ile gönderen O'dur.

61:10 Ey iman edenler! Sizi acı bir azaptan kurtaracak ticareti size göstereyim mi?

61:11 Allah'a ve Resulüne inanır, mallarınızla ve canlarınızla Allah

yolunda cihad edersiniz. Eger bilerseniz, bu sizin için daha hayirlidir.

61:12 Iste bu takdirde O, sizin günahlarinizi bagislar, sizi zemininden irmaklar akan cennetlere, Adn cennetlerindeki güzel meskenlere koyar. Iste en büyük kurtulus budur.

61:13 Seveceginiz baska bir sey daha var: Allah'tan yardim ve yakin bir fetih. Müminleri (bunlarla) müjdele.

61:14 Ey iman edenler! Allah'in yardimcileri olun. Nitekim Meryem oğlu Isa havarilere: Allah'a (giden yolda) benim yardimcilarim kimdir? demisti. Havariler de: Allah (yolunun) yardimcileri biziz, demislerdi. Israilogullarından bir zümre inanmis, bir zümre de inkar etmisti. Nihayet biz inananlari, düşmanlarına karsi destekledik. Böylece üstün geldiler.

Sura 62: Al-Jumu'ah

62:1 Göklerde ve yerde olanların hepsi, mülkün sahibi, eksiklikten münezzeh, aziz ve hakim olan Allah'i tesbih eder.

62:2 Çünkü ümmilere içlerinden, kendilerine ayetlerini okuyan, onlari temizleyen, onlara Kitab'i ve hikmeti öğreten bir peygamber gönderen O'dur. Kuskusuz onlar önceden apaçık bir sapiklik içindeydiler.

62:3 (Peygamberi) müminlerden henüz kendilerine katilmamis bulunan diger insanlara da göndermistir. O, azizdir, hakimdir.

62:4 Bu, Allah'in lütfudur. Onu diledigine verir. Allah büyük lütuf sahibidir.

62:5 Tevrat'la yükümlü tutulup da onunla amel etmeyenlerin durumu, ciltlerce kitap tasiyan merkebin durumu gibidir. Allah'in ayetlerini yalanlamis olan kavmin durumu ne kötüdür! Allah, zalimler toplulugunu dogru yola iletmez.

62:6 De ki: Ey yahudiler! Bütün insanlar degil de, yalnız, kendinizin Allah'in dostlari oldugunuzu iddia ediyorsanız, bunda da samimi iseniz, haydi ölümü temenni edin (bakalım)!

62:7 Ama onlar, önceden yaptiklarından dolayı ölümü asla temenni etmezler. Allah, zalimleri çok iyi bilir.

62:8 De ki: Sizin kendisinden kaçtiginiz ölüm, muhakkak sizi bulacaktır. Sonra da görüleni ve görülmeyeni bilen Allah'a döndürüleceksiniz de O size bütün yaptiklarınızı haber verecektir.

62:9 Ey iman edenler! Cuma günü namaza çağirildiği (ezan okundugu) zaman, hemen Allah'i anmaya kosun ve alis verisi birakin. Eger bilmis olsanız, elbette bu, sizin için daha hayirlidir.

62:10 Namaz kilinca artık yeryüzüne dagilin ve Allah'in lütfundan isteyin. Allah'i çok zikredin; umulur ki kurtulusa erersiniz.

62:11 Onlar bir ticaret ve eglence gördükleri zaman hemen dagilip ona giderler ve seni ayakta birakirlar. De ki: Allah'in yaninda bulunan, eglenceden ve ticareten daha yararlidir. Allah, rizik verenlerin en hayirlisidir.

Sura 63: Al-Munafiqun

63:1 Münafiklar sana geldiklerinde: Sahitlik ederiz ki sen Allah'in Peygamberisin, derler. Allah da bilir ki sen elbette, O'nun Peygamberisin.

Allah, münafıkların kesinlikle yalancı olduklarını bilmektedir.

63:2 Yeminlerini kalkan yapıp Allah yolundan yan çizdiler. Gerçekten onların yaptıkları ne kötüdür!

63:3 Bunun sebebi, onların önce iman edip sonra inkar etmeleridir. Bu yüzden kalpleri mühürlenmiştir. Artık onlar hiç anlamazlar.

63:4 Onları gördüğün zaman kalipleri hosuna gider, konusurlarsa sözlerini dinlersin. Onlar sanki duvara dayanmış kütükler gibidir. Her gültüyü kendi aleyhlerine sanırlar. Düşman onlardır. Onlardan sakın. Allah onların canlarını alsın. Nasıl bu hale geliyorlar?

63:5 Onlara: Gelin, Allah'ın Peygamberi sizin için mağfiret dilesin, denildiği zaman başlarını çevirirler ve sen onların, büyüklük taslayarak uzaklaştıklarını görürsün.

63:6 Onlara mağfiret dilesen de, dilemesen de birdir. Allah onları kesinlikle bağışlamayacaktır. Çünkü Allah, yoldan çıkmış topluluğu doğru yola iletmez.

63:7 Onlar: Allah'ın elçisinin yanında bulunanlar için hiçbir şey harcamayın ki dağılıp gitsinler, diyenlerdir. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Fakat münafıklar bunu anlamazlar.

63:8 Onlar: Andolsun, eğer Medine'ye dönersek, üstün olan, zayıf olanı oradan mutlaka çıkaracaktır, diyorlardı. Halbuki asil üstünlük, ancak Allah'ın, Peygamberinin ve müminlerindir. Fakat münafıklar bunu bilmezler.

63:9 Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah'i anmaktan alıkoymasın. Kim bunu yaparsa iste onlar ziyana uğrayanlardır.

63:10 Herhangi birinize ölüm gelip de: Rabbim! Beni yakın bir süreye kadar geciktirsen de sadaka verip iyilerden olsam! demesinden önce, size verdiğimiz rizikten harcadın.

63:11 Allah, eceli geldiğinde hiç kimseyi (ölümünü) ertelemez. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

Sura 64: At-Taghabun

64:1 Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'i tesbih eder. Mülk O'nundur, hamd O'nadır. O her şeye kadirdir.

64:2 Sizi yaratan O'dur. Böyle iken kiminiz kafir, kiminiz mümindir. Allah yaptıklarınızı görendir.

64:3 Gökleri ve yeri yerli yerince yarattı. Sizi sekillendirdi ve şekillerinizi de güzel yaptı. Dönüş ancak O'nadır.

64:4 Göklerde ve yerde olanları bilir. Gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı da bilir. Allah kalplerde olanı bilendir.

64:5 Daha önce inkar edenlerin haberi size ulaşmadı mı? İşte onlar (dünyada) yaptıklarının cezasını tattılar. Onlar için acı bir azap da vardır.

64:6 (O azabın sebebi) şu ki, onlara peygamberleri apaçık deliller getirmişlerdi, fakat onlar: Bir beser mi bizi doğru yola götürecekmis? dediler, inkar ettiler ve yüz çevirdiler. Allah da hiçbir şeye muhtaç olmadığını gösterdi. Allah zengindir, hamde layıktır.

64:7 İnkâr edenler, kesinlikle diriltilemeyeceklerini ileri sürdüler. De ki: Hayir! Rabbime andolsun ki mutlaka diriltileceksiniz, sonra yaptıklarınız

size haber verilecektir. Bu, Allah'a göre kolaydır.

64:8 Onun için Allah'a, Peygamberine ve indirdiğimiz o nura (Kur'an'a) inanin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

64:9 Mahser vaktinde sizi toplayacağı gün, iste o zarar günüdür.

(Ancak) kim Allah'a inanır ve yararlı iş yaparsa, Allah onun kötülüklerini örter, onu (ve benzerlerini), içinde ebedi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar. İste büyük kurtuluş budur.

64:10 İnkâr eden ve ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, iste onlar cehennem ehlidirler. Orada ebedi kalacaklardır. Ne kötü gidilecek yerdir orası!

64:11 Allah'ın izni olmaksızın hiçbir musibet isabet etmez. Kim Allah'a inanırsa, Allah onun kalbini doğruya götürür. Allah her şeyi bilendir.

64:12 Allah'a itaat edin, Peygamber'e de itaat edin. Yüz çevirirseniz bilin ki, elçimize düşen apaçık bir duyurmadır.

64:13 Allah; O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Müminler yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.

64:14 Ey iman edenler! Eslerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar da vardır. Onlardan sakının. Ama affeder, kusurlarını baslarına kakmaz, kusurlarını örterseniz, bilin ki, Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

64:15 Doğrusu mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir imtihandır: Büyük mükâfat ise Allah'ın yanındadır.

64:16 O halde gücünüz yettigince Allah'a isyandan kaçınin. Dinleyin, itaat edin, kendi iyiliğinize olarak harcayın. Kim nefsinin cimriligidenden korunursa iste onlar kurtulusa erenlerdir.

64:17 Eger Allah'a (rizasi uğruna) ödünç verirsiniz, Allah onu sizin için kat kat arttırır ve sizi bağışlar. Allah çok mükâfat verendir, ceza vermekte acele etmeyendir.

64:18 Görülmeyeni ve görüleni bilendir. Üstündür, hikmet sahibidir.

Sura 65: At-Talaq

65:1 Ey Peygamber! Kadınları bosayacağınızda, onları iddetlerini gözeterek bosayın ve iddeti de sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Apaçık bir hayasızlık yapmaları hali bir yana, onları evlerinden çıkarmayın, kendileri de çıkmasınlar. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını asarsa, şüphesiz kendine zulmetmiş olur. Bilemezsin, olur ki Allah, bundan sonra bir durum ortaya çıkarıverir.

65:2 İddet müddetlerini doldurduklarında onları ya mesru ölçüler içerisinde (nikahiniz altında) tutun veya onlardan mesru ölçülere göre ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahit tutun. Şahitliği Allah için yapın. İste bu, Allah'a ve ahiret gününe inananlara verilen öğüttür. Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu ihsan eder.

65:3 Ve ona beklemediği yerden rizik verir. Kim Allah'a güvenirse O, ona yeter. Şüphesiz Allah, emrini yerine getirendir. Allah her şey için bir ölçü koymuştur.

65:4 Kadınlarınız içinden adetten kesilmiş olanlarla, adet görmeyenler hususunda tereddüt ederseniz, onların bekleme süresi üç aydır. Gebe olanların bekleme süresi ise, yüklerini bırakmaları (doğum

yapmaları)dir. Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona isinde bir kolaylık verir.

65:5 Iste bu, Allah'in size indirdigi buyrugudur. Kim Allah'tan korkarsa Allah onun kötülüklerini örter ve onun mükafatini arttırir.

65:6 Onlari gücünüz ölçüsünde oturdugunuz yerin bir bölümünde oturtun, onlari sikistirip (gitmelerini saglamak için) kendilerine zarar vermeye kalkismayin. Eger hamile iseler, dogum yapincaya kadar nafakalarını verin. Sizin için çocuğu emzirirlerse onlara ücretlerini verin, aranızda uygun bir sekilde anlasin. Eger anlasamazsaniz çocuğu, baska bir kadin emzirecektir.

65:7 Imkani genis olan, nafakayı imkanlarına göre versin; rizki daralmis bulunan da Allah'in kendisine verdigi kadarından nafaka ödesin. Allah hiç kimseyi verdigi imkandan fazlasıyla yükümlü kilmaz. Allah, bir güçlükten sonra bir kolaylık yaratacaktır.

65:8 Rabbinin ve O'nun elçilerinin emrinden uzaklasip azmis nice memleketler vardir ki, biz onlari (ahalisini) çetin bir hesaba çekmis ve onlari görülmemis azaba çarptirmisizdir.

65:9 Böylece onlar da yaptiklarinin karsiligini tatmislar ve islerinin sonu tam bir hüsrana olmustur.

65:10 Allah onlara siddetli bir azap hazirlamistir. Ey inanan akıl sahipleri! Allah'tan korkun. Allah size gerçekten bir uyarici (kitap) indirmistir.

65:11 Iman edip salih amel isleyenleri, karanliklardan aydinliga çıkarmak için size Allah'in apaçik ayetlerini okuyan bir Peygamber göndermistir. Kim Allah'a inanir ve faydali is yaparsa Allah onu, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacaklari cennetlere sokar. Allah o kimse için gerçekten güzel bir rizik vermistir.

65:12 Allah, yedi kat göğü ve yerden bir o kadarini yaratandır. Ferman bunlar arasından inip durmaktadır ki, böylece Allah'in her seye kadir oldugunu ve her seyi ilmiyle kusattigini bilersiniz.

Sura 66: At-Tahrim

66:1 Ey Peygamber! Eslerinin rizasını gözeterek Allah'in sana helal kildigi seyi niçin kendine haram ediyorsun? Allah çok bagislayan, çok esirgeyendir.

66:2 Allah, (gerektiginde) yeminlerinizi bozmanizi size mesru kilmistir. Sizin yardimciniz Allah'tir. O, bilendir, hikmet sahibidir.

66:3 Peygamber, eslerinden birine gizlice bir söz söylemistir. Fakat esi, o sözü baskalarına haber verip Allah da bunu Peygamber'e açıklayınca, Peygamber bir kısmını bildirmis, bir kısmından da vazgeçmistir.

Peygamber bunu ona haber verince esi: Bunu sana kim bildirdi? dedi. Peygamber: Bilen, her seyden haberdar olan Allah bana haber verdi, dedi.

66:4 Eger ikiniz de Allah'a tevbe ederseniz, (yerinde olur). Çünkü kalpleriniz sapmistir. Ve eger Peygamber'e karsi birbirinize arka verirseniz bilersiniz ki onun dostu ve yardimcisi Allah, Cebrail ve müminlerin iyileridir. Bunların ardından melekler de (ona) yardimcidir.

66:5 Eger o sizi bosarsa Rabbi ona, sizden daha iyi kendini Allah a veren, inanan, sebatla itaat eden, tevbe eden, ibadef eden, oruç tutan, dul ve bakire

esler verebilir.

66:6 Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi, yakiti insanlar ve taslar olan atesten koruyun. Onun basinda, acimasiz, güçlü, Allah'in kendilerine buyurduguna karsi gelmeyen ve emredildiklerini yapan melekler vardır.

66:7 Ey kafirler! Bugün özür dilemeyin! Siz ancak islediklerinizin cezasini çekeceksiniz, (denilir).

66:8 Ey iman edenler! Samimi bir tevbe ile Allah'a dönün. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter. Peygamberi ve Onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Onların önlerinden ve sağlarından (amellerinin) nurları aydınlatıp gider de, "Ey Rabbimiz! Nurumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla; çünkü sen her şeye kadirsin" derler.

66:9 Ey Peygamber! Kafirlerle ve münafıklara karşı cihad et, onlara karşı sert davran. Onların varacağı yer cehennemdir. O gidilecek yer ne de kötüdür!

66:10 Allah, inkar edenlere, Nuh'un karisi ile Lut'un karisini misal verdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki salih kişinin nikahları altında iken onlara hainlik ettiler. Kocaları Allah'tan gelen hiçbir şeyi onlardan savamadı. Onlara: Haydi, atese girenlerle beraber siz de girin! denildi.

66:11 Allah, inananlara da Firavun'un karisini misal gösterdi. O: Rabbim! Bana katında, cennette bir ev yap; beni Firavun'dan ve onun (kötü) isinden koru ve beni zalimler topluluğundan kurtar! demisti.

66:12 İffetini koruması olan, İmran kızı Meryem'i de (Allah örnek gösterdi). Biz, ona ruhumuzdan üfledik ve Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik etti. O gönülden itaat edenlerdendi.

Sura 67: Al-Mulk

67:1 Mutlak hükümlerlik elinde olan Allah, yüceler yücesidir ve O'nun her şeye gücü yeter.

67:2 O ki, hanginizin daha güzel davranacağını sinamak için ölümü ve hayatı yaratmıştır. O, mutlak galiptir, çok bağışlayıcıdır.

67:3 O ki, birbiri ile ahenkâr yedi göğü yaratmıştır. Rahman olan Allah'ın yaratısında hiçbir uygunsuzluk göremezsin. Gözünü çevir de bir bak, bir bozukluk görebiliyor musun?

67:4 Sonra gözünü, tekrar tekrar çevir bak; göz (aradığı bozukluğu bulmaktan) aciz ve bitkin halde sana dönecektir.

67:5 Andolsun ki biz, (dünyaya) en yakın olan göğü kandillerle donattık. Bunları şeytanlara atış taneleri yaptık ve onlara alevli ateş azabını hazırladık.

67:6 Rablerini inkar edenler için cehennem azabı vardır. O, ne kötü dönüşüdür!

67:7 Oraya atıldıklarında, onun kaynarken çıkardığı uğultuyu isitirler.

67:8 Neredeyse cehennem öfkesinden çatlayacak! Her ne zaman oraya bir topluluk atılsa, onun bekçileri onlara: Size, (bu azap ile) korkutucu bir peygamber gelmemiş miydi? diye sorarlar.

67:9 Onlar söyle cevap verirler: Evet, doğrusu bize, (bu azap ile) korkutan

bir peygamber gelmişti; fakat biz (onu) yalan saymış ve: Allah'ın bir şey gönderdiği yok; siz olsa olsa büyük bir sapıklık içindesiniz! demistik.

67:10 Ve: Sayet kulak vermiş veya aklimizi kullanmış olsaydık, (şimdi) su aevli cehennemın mahkumları arasında olmazdık! diye ilave ederler.

67:11 Böylece günahlarını itiraf ederler. Artık (Allah'ın rahmetinden) uzak olsun, o aevli cehennemın mahkumları!

67:12 Fakat daha görmeden Rablerinden (azabından) korkanlara gelince, onlar için gerçekten hem bağışlanma hem de büyük mükafat vardır.

67:13 Sözüünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun; bilin ki O, kalplerin içindekini bilmektedir.

67:14 Hiç yaratan bilmez mi? O, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır.

67:15 Yeryüzünü size boyun eğdiren O'dur. Su halde yerin omuzlarında (üzerinde) dolasın ve Allah'ın rızkindan yeyin. Dönüş ancak O'nadır.

67:16 Gökte olanın, sizi yere batırvermeyeceğinden emin misiniz? O zaman yer sarsıldıkça sarsılır.

67:17 Yahut gökte olanın üzerinize tas yağdıran (bir fırtına) göndermeyeceğinden emin misiniz? İşte (bu) tehdidimin ne demek olduğunu yakında bileceksiniz!

67:18 Andolsun ki, onlardan öncekiler de (bunu) yalan saymışlardı; ama benim karşılık olarak verdiğim azap nasıl olmuştur!

67:19 Üstlerinde kanatlarını aç-kapata uçan kuşları (hiç) görmediler mi? Onları (havada) rahman olan Allah'tan baskısı tutmuyor. Süphesiz O her şeyi görmektedir.

67:20 Rahman olan Allah'a karşı su size yardım edecek askerleriniz hani kimlerdir? İnkarcılar ancak derin bir gaflet içinde bulunmaktadırlar.

67:21 Allah size verdiği rızki kesilirse, size rızık verebilecek olan kimdir? Hayır, onlar azgınlık ve nefrette direnip durmaktadırlar.

67:22 Şimdi (düşünün bakalım), yüz üstü kapanarak yürüyen mi (varılacak) yere daha iyi erişir, yoksa doğru yolda düzgün yürüyen mi?

67:23 (Resulüm!) De ki: Sizi yaratan, size ısıtma duyusu, gözler ve kalpler veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz!

67:24 De ki: Sizi yeryüzünde çoğaltıp yayan O'dur; ancak O'nun huzuruna gelip toplanacaksınız.

67:25 "Doğru sözlü iseniz (söyleyin), bu tehdit hani ne zaman (gerçekleşecek)?" derler.

67:26 De ki: O bilgi, ancak Allah'a mahsustur. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım.

67:27 Ama onu (azabi) yakından gördükleri zaman, inkar edenlerin yüzleri kararacak ve (kendilerine): İşte sizin isteyip durduğunuz budur! denecektir.

67:28 De ki: Allah beni ve beraberimdekileri (sizin istediğiniz üzere) yok etse veya (öyle olmayıp da) bizi esirgese, (söyleyin bakalım) inkarcıları yakıcı azaptan kurtaracak kimdir?

67:29 De ki: (Sizi imana davet ettiğimiz) O (Allah) çok esirgeyicidir; biz O'na iman etmiş ve sadece O'na güvenip dayanmışızdır. Siz kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu yakında öğreneceksiniz!

67:30 De ki: Suyunuz çekilirse, söyleyin bakalım, size kim bir akar su

getirebilir?

Sura 68: Al-Qalam

- 68:1 Nun. Kaleme ve (kalem tutanların) yazdiklarına andolsun ki,
68:2 Sen -Rabbinin nimeti sayesinde- mecnun degilsin.
68:3 Hiç süphesiz senin için bitip tükenmeyen bir mükafat vardır.
68:4 Ve sen elbette yüce bir ahlak üzeresin.
68:5 (Sen de) göreceksin, onlar da görecekler,
68:6 Hanginizde delilik olduğunu yakında.
68:7 Dogrusu Rabbin, kendi yolundan sapan kisiyi en iyi bilendir, hidayete erenleri de en iyi bilen O'dur
68:8 O halde, (hakikati) yalan sayanlara boyun egme!
68:9 Onlar isterler ki, sen yumusak davranasin da onlar da sana yumusak davransinlar.
68:10 Sunların hiçbirine itaat etme: yemin edip duran, asagilik,
68:11 (Herkesi) kötölegen, söz götürüp getiren,
68:12 Hayra engel olan, mütecaviz ve saldirgan günahkar,
68:13 Kaba ve kötülükle damgali,
68:14 Mal ve oğullar sahibi olmus diye (böyle yolunu sasirmis)
68:15 Ona ayetlerimiz okundugu zaman o, "Öncekilerin masallari!" der.
68:16 Biz yakında onun burnuna damga vuracagiz (kibirini kirip rezil edecegiz).
68:17 Biz, vaktiyle "bahçe sahipleri" ne bela verdigimiz gibi, onlara da bela verdik. Hani onlar (bahçe sahipleri), sabah olurken (kimse görmeden) onu (mahsullerini) devsireceklerine yemin etmislerdi.
68:18 Onlar istisna da etmiyorlardı.
68:19 Fakat onlar daha uykudayken Rabbinin katından (gönderilen) kusatici bir afet (ates) bahçeyi sariverdi de,
68:20 Bahçe kapkara kesildi.
68:21 Sabah olurken birbirlerine seslendiler.
68:22 "Madem devsireceksiniz, hadi erkenden mahsülünüzün basına gidin!" diye.
68:23 Derken yürüyorlardı; fisildasiyorlardı.
68:24 "Sakin bugün hiçbir yoksul bahçeye girip yanınıza sokulmasin" diye.
68:25 (Evet yoksullara yardima) güçleri yettigi halde, onları yardimdan mahrum etmek niyet ve azmi ile erkenden yola düstüler.
68:26 Fakat bahçeyi gördüklerinde: Mutlaka yolumuzu sasirmis olmalıyız! dediler.
68:27 Yok yok, dogrusu biz mahrum birakilmisiz!
68:28 İçlerinden en makul olanı söyle dedi: Ben size "Rabbinizi tesbih etsenize" dememis miydim?
68:29 Rabbimizi tesbih ederiz; dogrusu biz (kendi kendimize) yazik etmisiz, dediler.
68:30 Ardından, kabahati birbirlerine yüklemeye basladılar.
68:31 (Nihayet) söyle dediler: Yaziklar olsun bize! Gerçekten biz azgin kisilermisiz.
68:32 Belki Rabbimiz bize bunun yerine daha iyisini verir. Çünkü biz

(artık) Rabbimizi(O'nun hosnutlugunu) arzuluyoruz.

68:33 Iste azap böyledir. Ahiret azabi ise elbette daha büyüktür. Keske bilselerdi!

68:34 Su da muhakkak ki, takva sahipleri için Rableri katında nimetleri bol cennetler vardır.

68:35 Öyle ya, (Allah'a) teslimiyet gösterenleri, (o) günahkarlar gibi tutar miyiz hiç?

68:36 Size ne oluyor? Ne biçim hüküm veriyorsunuz?

68:37 Yoksa size ait bir kitap var da, (bu batil inanislari) onda mi okuyorsunuz?

68:38 Onda, begendiginiz her sey sizin için mutlaka vardır (diye mi yazili)?

68:39 Yoksa, "Ne hükmederseniz mutlaka sizindir" diye sizin lehinize olarak tarafimizdan verilmiş, kiyamet gününe kadar geçerli kesin sözler mi var?

68:40 Sor onlara: Bu iddiayi onların hangisi savunacak?

68:41 Yoksa ortakları mi var onların? Sözlerinde doğru iseler, hadi getirsinler ortaklarını!

68:42 O gün incikten açılır ve secdeye davet edilirler; fakat güç getiremezler.

68:43 Gözleri horluktan aşağı düsmüş bir halde kendilerini zillet bürür. Halbuki onlar, sapasaglam iken de secdeye davet ediliyorlardı (fakat yine secde etmiyorlardı).

68:44 (Resulüm!) Sen bu sözü (Kur'an'i) yalan sayani bana bırak (kendini üzme). Biz onları, bilmedikleri bir yönden yavas yavas azaba yaklastiriyoruz.

68:45 Onlara mühlet veriyorum. Doğrusu benim fendim çok sağlamdır!

68:46 Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da bu yüzden onlar ağır bir borç altında mi kalıyorlar?

68:47 Yahut gaybin bilgisi onların nezdinde de, onlar mi (istedikleri gibi) yazıyorlar?

68:48 Sen Rabbinin hükmünü sabırla bekle. Balık sahibi (Yunus) gibi olma. Hani o, dertli dertli Rabbine niyaz etmişti.

68:49 Sayet Rabbinden ona bir nimet yetismemis olsaydı o, mutlaka, kinanacak bir halde ıssız bir diyara atılacaktı.

68:50 Fakat ardından, Rabbi onu seçti (vahiy verdi) ve onu salihlerden kildi.

68:51 O inkar edenler Zikr'i (Kur'an'i) isittikleri zaman, neredeyse seni gözleriyle devirivereceklerdi. Hala da (kin ve hasetlerinden:) "Hiç şüphe yok o bir delidir" derler.

68:52 Oysa o (Kur'an), alemler için ancak bir öğüttür.

Sura 69: Al-Haqqah

69:1 Gerçekleşecek olan;

69:2 (Evet) nedir o gerçekleşecek olan?

69:3 Gerçekleşecek olanın (kiyametin) ne olduğunu sen nereden bileceksin?

69:4 Semud ve Ad kavimleri, kapılarını çalacak felaketi (kiyameti) yalan

saymislardi.

69:5 Semud'a gelince: Onlar pek zorlu (bir sarsinti) ile helak edildiler.

69:6 Ad kavmi ise, ugultulu, kasip kavuran bir firtina ile mahvedildiler.

69:7 Allah onu, ardarda yedi gece, sekiz gün onların üzerine musallat etti.

Öyle ki (eger orada olsaydin), o kavmi, içi bos hurma kütükleri gibi oracikta yere serilmis halde görürdün.

69:8 Simdi onlardan arda kalan bir sey görüyor musun?

69:9 Firavun, ondan öncekiler ve alti üstüne getirilen beldeler halki (Lut kavmi) hep o günahi (sirki) islediler.

69:10 Böylece Rablerinin peygamberlerine karsi geldiler, O da onlari pek siddetli bir sekilde yakalayiverdi.

69:11 Süphesiz, su bastigi vakit sizi gemide biz tasidik;

69:12 Onu sizin için bir ibret ve öğüt yapalim ve belleyici kulaklar onu bellesin diye.

69:13 Artik Sur'a bir tek defa üflendigi,

69:14 Yeryüzü ve daglar kaldirilib birbirine tek çarpisla çarpilip darmadagin edildigi zaman,

69:15 iste o gün olacak olur (kiyamet kopar).

69:16 Gök de yarilir ve artik o gün o, çökmeye yüz tutar.

69:17 Melekler onun (gögün) etrafındadir. O gün Rabbinin arsini, bunlarin da üstünde sekiz (melek) yüklenir.

69:18 (Ey insanlar!) O gün (hesap için) huzura alinirsiniz; size ait hiçbir sir gizli kalmaz.

69:19 Kitabi sag tarafindan verilen:" Alin, kitabimi okuyun" der.

69:20 " Dogrusu ben, hesabimla karsilasacagimi zaten biliyordum."

69:21 Artik o, hosnut kalacagi bir hayat içindedir,

69:22 Yüce bir cennette,

69:23 Meyveleri sarkmis halde.

69:24 (Onlara denir ki:) Geçmiş günlerde islediklerinize (iyi amellerinize) karsilik, afiyetle yeyin, için.

69:25 Kitabi sol tarafindan verilene gelince, der ki:" Keske, bana kitabim verilmeseydi!"

69:26 "Su hesabimin ne oldugunu bilmeseydim!"

69:27 Keske onunla (ölümümle) her is olup bitseydi!

69:28 Malim bana hiç fayda saglamadi;

69:29 Saltanatim da benden (koptu), yok olup gitti.

69:30 Onu yakalayin da, (ellerini boynuna) baglayin;

69:31 Sonra alevli atese atin onu!

69:32 Sonra da onu yetmis arsin uzunlugunda bir zincir içinde oraya sokun!

69:33 Çünkü o, ulu Allah'a iman etmezdi,

69:34 Yoksulu doyurmaya tesvik etmezdi.

69:35 Bu sebeple, bugün burada onun candan bir dostu yoktur.

69:36 Irinden baska yiyecek de yoktur.

69:37 Onu (bile bile)hata isleyenlerden baskasi yemez.

69:38 Görebildikleriniz üzerine yemin ederim,

69:39 Ve göremediklerinize ki,

69:40 Hiç süphesiz o (Kur'an), çok serefli bir elçinin sözüdür.

69:41 Ve o, bir sair sözü degildir. Ne de az iman ediyorsunuz!
69:42 Bir kahin sözü de degildir (o). Ne de az düşünüyorsunuz!
69:43 (O), alemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir.
69:44 Eger (Peygamber) bize atfen bazi sözler uydurmus olsaydi,
69:45 Elbette onu kiskivrak yakalardik.
69:46 Sonra onun can damarini koparirdik (onu yasadmazdik).
69:47 Hiçbiriniz buna mani de olamazdiniz.
69:48 Dogrusu o (Kur'an), takva sahipleri için bir öğüttür.
69:49 İçinizde (onu) yalan sayanlar bulunduğunu süphesiz bilmekteyiz.
69:50 Muhakkak o, kafirler için bir iç yarasidir.
69:51 Ve o, gerçekten kat'i bilginin ta kendisidir.
69:52 O halde, ulu Rabbinin adini yüceltip noksanliklardan tenzih et.

Sura 70: Al-Ma'arij

70:1 Bir soran incek azabi sordu:
70:2 Inkarçilar için; ki onu savacak yoktur,
70:3 Yükselme derecelerinin sahibi olan Allah katından.
70:4 Melekler ve Ruh (Cebrail), oraya, miktarı (dünya senesi ile) ellibin yıl olan bir günde yükselip çıkar.
70:5 (Resulüm!) Simdi sen güzelce sabret.
70:6 Dogrusu onlar, o azabi (ihtimalden) uzak görüyorlar.
70:7 Biz ise onu yakin görmekteyiz.
70:8 O gün gökyüzü, erimis maden gibi olur.
70:9 Dağlar da atilmis yüne döner.
70:10 Dost, dostu sormaz.
70:11 Birbirlerine gösterilirler (fakat herkes kendi derdindedir). Günahkar kimse ister ki, o günün azabından (kurtulus için), ogullarini,
70:12 Karisini ve kardesini,
70:13 Kendisini koruyup barindiran tüm ailesini
70:14 Ve yeryüzünde kim varsa hepsini fidye olarak versin de, tek kendini kurtarsin.
70:15 Fakat ne mümkün! Bilinmeli ki, o (cehennem) alevlenen bir atestir.
70:16 Derileri kavurup soyar.
70:17 Yüz çevirip geri döneni, (kendine) çağirir!
70:18 (Servet) toplayip yigan kimseyi!.
70:19 Gerçekten insan, pek hirsli (ve sabirsiz) yaratilmistir.
70:20 Kendisine fenalik dokundugunda sizlanir, feryat eder.
70:21 Ona imkan verildiginde ise pinti kesilir.
70:22 Ancak sunlar öyle degildir: Namaz kilanlar,
70:23 Ki, onlar namazlarında devamlidirlar (ihmal göstermezler;).
70:24 Mallarında, belli bir hak vardır,
70:25 Saile ve mahruma(vermek için).
70:26 Ceza (ve hesap) gününün dogruluguna inananlar;
70:27 Rab'lerinin azabından korkanlar,
70:28 Ki Rab'lerinin azabi(na karsi) emin olunamaz;
70:29 Irzlarini koruyanlar
70:30 Ancak eslerine ve cariyelerine karsi müstesna; çünkü onlar

kinanmaz;

70:31 Bundan öteye (geçmek) isteyenler ise, onlar taskinlarin ta kendileridir,

70:32 Emanetlerine ve ahitlerine riayet edenler;

70:33 Sahitliklerini (dosdogru) yapanlar;

70:34 Namazlarini koruyanlar;

70:35 Iste bunlar, cennetlerde agirlanirlar.

70:36 (Resulüm!) O kafirlere ne oluyor ki, sana dogru kosuyorlar?

70:37 Bölük bölük sagindan ve solundan(gelip etrafini sariyorlar)

70:38 Onlardan her biri nimet cennetine sokulacagini mi umuyor?

70:39 Hayir (hiç ummasinlar!) Süphesiz biz onlari, kendilerinin de bildikleri seyden yarattik (fakat ibret almadilar, imana gelmediler).

70:40 Dogularin ve batilarin Rabbine yemin ederim ki, bizim gücümüz yeter:

70:41 Süphesiz onlarin yerine daha iyilerini getirmeye bizim gücümüz yeter ve kimse bizim önümüze geçemez.

70:42 Ama sen onlari (simdilik) birak da, tehdit edildikleri günlerine kavusuncaya dek dalsinlar, oynayadursunlar.

70:43 O gün onlar, sanki dikili bir seye kosuyorlar gibi, kabirlerinden firlaya firlaya çıkarlar.

70:44 Gözleri horluktan asagi düsmüs ve kendileri zillete bürünmüs bir halde. Iste bu, onlarin tehdit edilegeldikleri gündür!

Sura 71: Nuh

71:1 Kendilerine yakici bir azap gelmeden önce kavmini uyar, diye Nuh'u kendi kavmine gönderdik.

71:2 "Ey kavmim dedi, ben sizin için açık bir uyariciyim"

71:3 "Allah'a kulluk edin; O'na karsi gelmekten sakinin ve bana itaat edin."

71:4 "Ki Allah bir kisim günahlarinizi bagislasin ve sizi belli bir vadeye kadar tehir etsin (muahaze etmeden yasatsin)" Bilinmeli ki Allah'in tayin ettigi vade gelince, artik o ertelenmez. Keske bilseydiniz!"

71:5 (Sonra Nuh:) Rabbim! dedi, dogrusu ben kavmimi gece gündüz (imana) davet ettim;

71:6 Fakat benim davetim, ancak kaçmalarini arttirdi.

71:7 Gerçekten de, (imana gelmeleri ve böylece) günahlarini bagislaman için onlari ne zaman davet ettiysem, parmaklarini kulaklarına tikadilar, (beni görmemek için) elbiselerine büründüler, ayak dirediler, kibirlendikçe kibirlendiler.

71:8 Sonra, ben kendilerine haykirarak davette bulundum.

71:9 Sonra, onlarla hem açıktan açığa hem de gizli gizli konustum.

71:10 Dedim ki: Rabbinizden magfiret dileyin; çünkü O çok bagislayicidir.

71:11 (Magfiret dileyin ki,) üzerinize gökten bol bol yagmur indirsin,

71:12 Mallarinizi ve ogullarinizi çoğaltsin, size bahçeler ihsan etsin, sizin için irmaklar akitsin.

71:13 Size ne oluyor ki, Allah'a büyüklüğü yakistiramiyorsunuz?

71:14 Oysa, sizi türlü merhalelerden geçirerek O yaratmıştır.
71:15 Görmediniz mi, Allah yedi göğü birbiriyle ahenktar olarak nasıl yaratmış!
71:16 Onların içinde ayı bir nur kılmış, güneşi de bir çerag yapmıştır.
71:17 Allah, sizi de yerden ot (bitirir) gibi bitirmiştir.
71:18 Sonra sizi yine oraya döndürecek ve sizi yeniden çıkaracaktır.
71:19 "Allah, yeryüzünü sizin için bir sergi yapmıştır."
71:20 "Ki, onda geniş yollar edinip dolasabilesiniz. (diye).
71:21 (Öğütlerinin fayda vermemesi üzerine) Nuh: Rabbim! dedi, doğrusu bunlar bana karşı geldiler de, mali ve çocuğu kendi zararını arttırmaktan başka işe yaramayan kimseye uydular.
71:22 Bunlar da, büyük hileler, büyük desiseler kurdular!
71:23 Ve dediler ki: Sakin ilahlarınızı bırakmayın; hele Ved'den, Suva'dan, Yegus'tan, Ye'uk'tan ve Nesr'den asla vazgeçmeyin!
71:24 (Böylece) onlar gerçekten birçoklarını saptırdılar. (Rabbim!) Sen de bu zalimlerin ancak sakinliklerini arttır!
71:25 Bunlar, günahları yüzünden suda boğuldular, ardından da ateşe sokuldular ve o zaman Allah'a karşı yardımcıları da bulamadılar.
71:26 Nuh: "Rabbim! dedi, yeryüzünde kafirlerden hiç kimseyi bırakma!"
71:27 "Çünkü sen onları bırakırsan kullarını saptırırlar; yalnız ahlaksız, nankör (insanlar) doğururlar (yetistirirler)."
71:28 "Rabbim! Beni, ana-babamı, iman etmiş olarak evime girenleri, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla, zalimlerin de ancak helakini arttır."

Sura 72: Al-Jinn

72:1 (Resulüm!) De ki: Cinlerden bir topluluğun (benim okuduğum Kur'an'ı) dinleyip de söyle söyledikleri bana vahyolunmuştur: Gerçekten biz, harikulade güzel bir Kur'an dinledik.
72:2 Doğru yola iletiyor, ona iman ettik. (Artık) kimseyi Rabbimize asla ortak kosmayacağız.
72:3 Hakikat şu ki, Rabbimizin şanı çok yücedir. O, ne es ne de çocuk edinmiştir.
72:4 Doğrusu bizim beyinsiz olanımız (iblis veya azgın cinler), Allah hakkında pekasiri yalanlar uyduruyormuş.
72:5 Halbuki biz, gerek insanlar gerekse cinler Allah hakkında asla yalan söylemezler, sanmistik.
72:6 Su da gerçek ki, insanlardan bazı kimseler, cinlerden bazı kimselere siginirları da, onların tasakinliklerini arttırlardı.
72:7 Onlar da sizin sandığınız gibi, Allah'ın hiç kimseyi tekrar diriltmeyeceğini sanmışlardı.
72:8 Doğrusu biz (cinler), göğü yokladık, fakat onu sert bekçilerle, alev huzmeleriyle doldurulmuş bulduk.
72:9 Halbuki, (daha önce) biz onun bazı kısımlarında (haber) dinlemek için oturacak yerler (bulup) oturuyorduk; fakat şimdi kim dinlemek isterse, kendisini gözetleyen bir alev huzmesi buluyor.

72:10 Bilmiyoruz, yeryüzündekilere kötülük mü murat edildi, yoksa Rableri onlara bir hayir mi diledi?

72:11 Gerçekten biz, -kimimiz salih kisiler, kimimiz ise bunlardan asagida olmak üzere- türlü türlü yollar tutmustuk.

72:12 (Artık) su gerçeği süphesiz anladik ki, biz yeryüzünde bulunsak da Allah'i aciz birakamayacagiz, baska yere kaçmakla da elinden kurtulamayacagiz.

72:13 Dogrusu biz, o hidayeti (Kur'an'i) isitince ona iman ettik. Kim Rabbine iman ederse, artık ne bir (ecrinin) eksiklige ugratilmasindan ne de haksizlik edilmesinden korkar.

72:14 İçimizde, (Allah'a) teslimiyet gösterenler de var, hak yoldan sapanlar da var. Teslimiyet gösteren kimseler, dogru yolu arayanlardır.

72:15 Hak yoldan sapanlara gelince, onlar cehenneme odun olmuslardır.

72:16 Sayet dogru yolda gitselerdi, onlara bol su verirdik.

72:17 Bu hususta kendilerini denememiz için, Kim Rabbinin zikrinden yüz çevirirse, (Rabbin) onu gitgide artan çetin bir azaba ugratir.

72:18 Mescidler süphesiz Allah'indir. O halde, Allah ile birlikte kimseye yalvarmayin (ve kulluk etmeyin).

72:19 Allah'in kulu, O'na yalvarmaya (namaza) kalkinca, neredeyse onun etrafında keçe gibi birbirlerine geçeceklerdi.

72:20 (Resulüm!) De ki: Ben ancak Rabbime yalvaririm ve O'na kimseyi ortak kosmam.

72:21 De ki: Dogrusu ben (kendi basima) size ne zarar verme ne de fayda saglama gücüne sahibim.

72:22 De ki: Gerçekten (bana bir kötülük dilerse) Allah'a karsi beni kimse himaye edemez, O'ndan baska siginacak kimse de bulamam.

72:23 (Benim yaptigim) ancak Allah katından olani, O'nun gönderdiklerini tebligdir. Artık kim Allah ve Resulüne karsi gelirse, bilsin ki ona, (kendi gibilerle birlikte) içinde ebedi kalacaklari cehennem atesi vardır.

72:24 Sonunda, tehdit edilip durduklarini (azabi, kiyameti) gördükleri zaman, kim yardimci olma bakımından daha güçsüz ve sayica daha az imis, bileceklerdir.

72:25 De ki: Tehdit edilegeldiginiz (azap), yakin midir, yoksa Rabbim onun için uzun bir süre mi koyar, ben bilmem.

72:26 O bütün görülmeyenleri bilir. Sirlarina kimseyi muttali kilmaz;

72:27 Ancak, (bildirmeyi) diledigi peygamber bunun disindadir. Çünkü O, bunun önünden ve ardından gözcüler salar,

72:28 Ki böylece onların (peygamberlerin), Rablerinin gönderdiklerini hakkiyla teblig ettiklerini bilsin. (Allah) onların nezdinde olup bitenleri çepeçevre kusatmis ve her seyi bir bir saymistir (kaydetmistir).

Sura 73: Al-Muzzammil

73:1 Ey örtünüp bürünen (Resulüm)!

73:2 Birazi hariç, geceleri kalk namaz kil.

73:3 (Gecenin) yarisini (kil). Yahut bunu biraz azalt.

73:4 Ya da bunu çogalt ve Kur'an'i tane tane oku.

73:5 Dogrusu biz sana (tasimasi) agir bir söz vahyedecegiz.

73:6 Süphesiz gece kalkisi, (kalp ve uzuvlar arasında) tam bir uyuma ve sağlam bir kiraata daha elverişlidir.

73:7 Zira gündüz vakti, sana uzun bir mesguliyet var.

73:8 Rabbinin adini an. Bütün varlığınla O'na yönel.

73:9 O, doğunun da batının da Rabbidir. O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse yalnız O'nun himayesine sığın.

73:10 Onların (müsrıkların) söylediklerine katlan ve onlardan güzellikle ayrıl.

73:11 Nimet içinde yüzen o yalancılara bana bırak ve onlara biraz mühlet ver.

73:12 Hiç süphesiz bizim nezdimizde (onlar için hazırlanmış) boyunduruklar, yakıcı bir ateş, var.

73:13 Boğazdan geçmez bir yiyecek ve elem verici bir azap var.

73:14 O gün (kiyamet günü) yeryüzü ve dağlar sarsılır; dağlar çöküntü ile akıp giden kum yığınına döner.

73:15 Nasıl Firavun'a bir elçi göndermiş idiysek doğrusu size de, hakkınızda şahitlik edecek bir peygamber gönderdik.

73:16 Ama Firavun o peygambere karşı gelmiş, biz de onu ağır ve çetin bir şekilde muamele ettik.

73:17 Peki inkar ederseniz, çocukları ak saçlı ihtiyarlara çevirecek o günden kendinizi nasıl koruyabileceksiniz?

73:18 Gökyüzü bile onunla (o günün dehşetiyle) yarılacaktır. Allah'ın vadi mutlaka yerine gelir.

73:19 İşte bu (anlatılanlar), süphesiz bir öğüttür. Artık kim dilerse Rabbine (varan) bir yol tutar.

73:20 (Resulüm!) Senin, gecenin üçte ikisine yakın kısmını, (bazen) yarısını, (bazen de) üçte birini yatmadan (ibadetle) geçirdiğini ve beraberinde bulunanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını) Rabbin elbette biliyor. Gece ve gündüzü (içinde olup bitenleri iyiden iyiye) ölçüp biçen ancak Allah'tır. O sizin, bunu sayamayacağınızı bildiği için, sizi bağışladı. Artık, Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. Allah bilmektedir ki, içinde hastalar bulunacak, bir kısmınız Allah'ın lütfundan (rizik) aramak üzere yeryüzünde yol tepecekler, diğer bir kısmınız da Allah yolunda çarpacaklardır. O halde Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. Namazı kılın, zekatı verin, Allah'a gönül hoşluğuyla ödünç verin. Kendiniz için önden (dünyada iken) ne iyilik hazırlarsanız Allah katında onu bulursunuz; hem de daha üstün ve mükafatça daha büyük olmak üzere. Allah'tan mağfiret dileyin, süphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

Sura 74: Al-Muddaththir

74:1 Ey bürünüp sarıyan (Resulüm)!

74:2 Kalk, ve (insanları) uyar.

74:3 Sadece Rabbinin büyük tanisi.

74:4 Elbiseni tertemiz tut.

74:5 Kötü şeyleri terket.

74:6 Yaptığın iyiliği çok görerek basa kakma.

74:7 Rabbinin rizasina ermek için sabret.
74:8 O Sur'a üfürüldüğü zaman var ya,
74:9 İşte o gün zorlu bir gündür.
74:10 Kafirler için (hiç de) kolay degildir.
74:11 Tek olarak yarattigim, kimseyi bana birak,
74:12 Kendisine genis servet verdim,
74:13 Göz önünde duran ogullar (verdim),
74:14 Kendisine bir döseyis dösedim.
74:15 Üstelik o (nimetlerimi) daha da arttirmami umuyor.
74:16 Asla (ummasin)! Çünkü o, bizim ayetlerimize karsi alabildigine inatçidir.
74:17 Ben onu sarp bir yokusa sardiracagim!
74:18 Zira o, düsündü tasindi, ölçtü biçti.
74:19 Cani çıkasica, ne biçim ölçtü biçti!
74:20 Sonra, cani çıkasica tekrar (ölçtü biçti); nasıl ölçtü biçtiyse!
74:21 Sonra bakti.
74:22 Sonra kaslarini çatti, suratini asti.
74:23 En sonunda, kibirini yenemeyip sirt çevirdi.
74:24 "Bu (Kur'an) dedi, olsa olsa (sihirbazlardan öğrenilip) nakledilen bir sihirdir."
74:25 Bu, insan sözünden baska bir sey degil."
74:26 Ben onu sekara (cehenneme) sokacagim.
74:27 Sen biliyor musun sekar nedir?
74:28 Hem (bütün bedeni helak eder, hiçbir sey) birakmaz, hem (eski hale getirip tekrar azap etmekten) vazgeçmez o.
74:29 Insanin derisini kavurur.
74:30 Üzerinde ondokuz (muhafiz melek) vardır.
74:31 Biz cehennemin islerine bakmakla ancak melekleri görevlendirmisizdir. Onlarin sayisini da inkarcilar için sadece bir imtihan (vesilesi) yaptik ki, böylelikle, kendilerine kitap verilenler iyiden iyiye öğrensin, iman edenlerin imanini atrtirsın; hem kendilerine kitap verilenler hem müminler süpheye düşmesinler, kalplerinde hastalik bulunanlar ve kafirler de: "Allah bu misalle ne demek istemistir ki?" desinler. İşte Allah böylece, diledigini sapiklikta birakir, diledigini dogru yola eristirir. Rabbinin ordularini, kendisinden baskasi bilmez. Bu ise, insanlik için ancak bir öğüttür.
74:32 Hayir hayir (öğüt almazlar). Aya andolsun ki,
74:33 Dönüp gitmekte olan geceye,
74:34 Agarmakta olan sabaha andolsun ki,
74:35 O (cehennem), büyük musibetlerden biridir.
74:36 Insanlik için, uyaricidir.
74:37 Sizden ileri gitmek ya da geri kalmak isteyen kimseler için (uyaricidir).
74:38 Her nefis, kazandigina karsilik bir rehindir;
74:39 Ancak sagdakiler baska.
74:40 Onlar cennetler içinde sorarlar.

74:41 Günahkarların durumunu:
74:42 "Sizi su yakıcı atese sokan nedir?" diye
74:43 Onlar şöyle cevap verirler: Biz namaz kılanlardan değildik,
74:44 Yoksulu doyumuyorduk,
74:45 (Batıla) dalanlarla birlikte dalıyorduk,
74:46 Ceza gününü de yalan sayıyorduk,
74:47 Sonunda bize ölüm geldi çattı.
74:48 Artık sefaatçilerin sefaati onlara fayda vermez.
74:49 Böyle iken onlara ne oluyor ki, öğütten yüz çeviriyorlar?
74:50 Kaçan yaban esekleri gibi,
74:51 Âdeta arslardan ürkmüs.
74:52 Daha doğrusu onlardan her biri, kendisine, (önünde) açılmış
sahifeler (ilahi vahiy) verilmesini istiyor.
74:53 Hayır! Aslında onlar ahiretten korkmuyorlar.
74:54 Asla (düşündükleri gibi değil)! Bilsinler ki bu, gerçekten bir
ikazdır!
74:55 Dileyen ondan (düşünüp) öğüt alır.
74:56 Bununla beraber, Allah dilemeksizin onlar öğüt alamazlar.
Sakinilmeye layik olan da O'dur, mağfiret sahibi de O'dur.

Sura 75: Al-Qiyamah

75:1 Kiyamet gününe yemin ederim.
75:2 Kendini kinayan (pismanlık duyan) nefse yemin ederim (diriltilip hesaba
çekileceksiniz).
75:3 İnsan, kendisinin kemiklerini biraraya toplayamayacağımızı mi
sanır?
75:4 Evet, bizim, onun parmak uçlarını bile aynen eski haline getirmeye
gücümüz yeter.
75:5 Fakat insan önündekini (kiyameti) yalanlamak ister.
75:6 "Kiyamet günü ne zamanmış?" diye sorar.
75:7 İşte, göz kamastığı,
75:8 Ay tutulduğu,
75:9 Güneşle ay biraraya getirildiği zaman!
75:10 O gün insan, "Kaçacak yer neresi!" diyecektir.
75:11 Hayır, hayır! (Kaçıp) sığınacak yer yoktur!
75:12 O gün varıp durulacak yer, sadece Rabbinin huzurudur.
75:13 O gün insana, ileri götürdüğü ve geri bıraktığı ne varsa
bildirilir.
75:14 Artık insan, kendi kendinin şahididir.
75:15 İsterse özürlerini sayıp döksün.
75:16 (Resulüm!) onu (vahyi) çarçabuk almak için dilini kimildatma.
75:17 Süphesiz onu, toplamak (senin kalbine yerleştirmek) ve onu okutmak
bize aittir.
75:18 O halde, biz onu okudugumuz zaman, sen onun okunusunu takip et.
75:19 Sonra süphen olmasınki, onu açıklamak da bize aittir.
75:20 Hayır! Doğrusu siz, çarçabuk geçeni (dünya hayatını ve
nimetlerini) seviyorsunuz da,

75:21 Ahireti birakiyorsunuz.
75:22 Yüzler vardır ki, o gün isil isil parılayacaktır.
75:23 Rablerine bakacaklardır (O'nu göreceklerdir).
75:24 Yüzler de vardır ki, o gün burusacaktır;
75:25 Kendilerinin, bel kemiklerini kiran bir felakete ugratılacağını sezeceklerdir.
75:26 Artık gözünüzü açın! Ne zaman ki can köprücük kemigine dayanır,
75:27 "Tedavi edebilecek kimdir?" denir.
75:28 (Can çekisen) bunun gerçek bir ayrılış olduğunu anlar.
75:29 Ve bacak bacaga dolasır.
75:30 İşte o gün sevkedilecek yer, sadece Rabbinin huzurudur.
75:31 İşte o, (Peygamber'in getirdiğini) doğru kabul etmemiş, namaz da kılmamıştı.
75:32 Aksine yalan saymış ve yüz çevirmişti.
75:33 Sonra da çalim sata sata yürüyerek kendi ehline (tarafdarlarına) gitmişti.
75:34 Layiktir (o azap) sana, layik!
75:35 Evet, layiktir sana (o azap) layik!
75:36 İnsan, kendisinin basıboş bırakılacağını mi sanır!
75:37 O, (döl yatagina) akıtılan meninin içinden bir nutfe (sperm) değil miydi?
75:38 Sonra bu, alaka (asilanmış yumurta) olmuş, derken Allah onu (insan biçiminde) yaratıp şekillendirmişti.
75:39 Ondan da iki esi, yani erkek ve dişi var etmişti.
75:40 Peki (bunları yapan) Allah'ın, ölüleri tekrar diriltmeye gücü yetmez mi?

Sura 76: Al-Insan

76:1 İnsanın üzerinden, henüz kendisinin anılan bir şey olmadığı uzun bir süre geçmedi mi?
76:2 Gerçek şu ki, biz insani katisik bir nutfeden (erkek ve kadının dölünden) yarattık; onu imtihan edelim diye, kendisini ısıtır ve görür kıldık.
76:3 Süphesiz biz ona (doğru) yolu gösterdik. İster sükredici olsun ister nankör.
76:4 Doğrusu biz, kafirler için zincirler; demir halkalar ve alevli bir ateş hazırladık.
76:5 İyiler ise, kafur katılmış bir kadehten (cennet sarabı) içerler.
76:6 (Bu,) Allah'ın has kullarının içtikleri ve akittikçe akittikleri bir pınardır.
76:7 O kullar, siddeti her yere yayılmış olan bir günden korkarak verdikleri sözü yerine getirirler.
76:8 Onlar, kendi canları çekmesine rağmen yemegi yoksula, yetime ve esire yedirirler.
76:9 "Biz sizi Allah rızası için doyuruyoruz; sizden ne bir karşılık ne de bir teşekkür bekliyoruz."

76:10 "Biz, çetin ve belali bir günde Rabbimizden (O'nun azabına ugramaktan) korkarız" (derler).

76:11 İste bu yüzden Allah onları o günün fenalığından esirger; (yüzlerine) parlaklık, (gönüllerine) sevinç verir.

76:12 Sabretmelerine karşılık onlara cenneti ve (cennetteki) ipekleri lütfeder.

76:13 Orada koltuklara kurulmuş olarak bulunurlar; ne yakıcı sıcak görülür orada, ne de dondurucu soğuk.

76:14 (Cennet ağaçlarının) gölgeleri, üzerlerine sarkar; kolayca koparılabilen meyveleri istifadelerine sunulur.

76:15 Yanlarında gümüşten kaplar ve billur kupalar dolastırılır.

76:16 Gümüşten öyle kadehler ki onları istedikleri ölçüde tayin ve takdir etmişlerdir.

76:17 Onlara orada bir kaseden içirilir ki (bu sarabın) karışımında zencefil vardır.

76:18 (Bu sarap) orada bir pınardandır ki adına Selsebil denir.

76:19 O insanların etrafında öyle ölümsüz genç nedimler dolarsın ki, onları gördüğünde, etrafa saçılıp dağılmış inciler sanırsın.

76:20 Ne yana bakarsan bak, (yığınla) nimet ve ulu bir saltanat görürsün.

76:21 Üzerlerinde yeşil ipekten ince ve kalın elbiseler vardır; gümüş bilezikler takınmışlardır. Rableri onlara tertemiz bir içki içirir.

76:22 (Onlara söyle denir:) Bu, sizin için bir mükafattır. Sizin gayretiniz karşılığını bulmuştur.

76:23 (Resulüm!) Kur'an'ı sana biz, evet biz indirdik.

76:24 Artık Rabbinin hükmüne (boyun eğip) sabret; onlardan hiçbir günahkara, yahut hiçbir nanköre boyun eğme.

76:25 Sabah akşam Rabbinin ismini yadet.

76:26 Gecenin bir kısmında O'na secde et; gecenin uzun bir bölümünde de O'nu tesbih et.

76:27 Su insanlar, çarçabuk geçen dünyayı seviyorlar da önlerindeki çetin bir günü (ahireti) ihmal ediyorlar.

76:28 Onları biz yarattık; onların yaratılışını sapaşaglam yaptık.

Dilediğimizde (kendilerini yok eder) yerlerine benzerlerini getiririz.

76:29 Şüphesiz ki bu bir öğüttür. Airtik dileyen Rabbine bir yol tutar.

76:30 Sizler ancak Rabbinizin dilemesi (izin vermesi) sayesinde (bir şeyi) dileyebilirsiniz. Şüphesiz Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

76:31 O, dilediğini rahmetine dahil eder. Zalimlere gelince, onlar için elem verici bir azap hazırlamıştır.

Sura 77: Al-Mursalat

77:1 Yemin olsun, (iyiliklerle) birbirini pesinden gönderilenlere;

77:2 Sıddetle eserek (zararlıları) savurup atanlara;

77:3 (Hakikat ve hayırları) yaydıkça yayanlara;

77:4 (Hak ile batili) birbirinden iyice ayıranlara;

77:5 Öğüt telkin edenlere;

77:6 (Allah'a yönelenleri) arıtmak, (kötüleri) sakindirmek için.

77:7 Bilin ki size vadolunan şey gerçekleşecek!

77:8 Yildizlarin isigi söndürüldüğü zaman,
77:9 Gökkubbe yarildigi zaman,
77:10 Daglar ufalanip savrulduğu zaman,
77:11 Peygamberlerin (ümmepleri hakkında sahitlik) vakti tayin edildigi zaman (artik kiyamet kopmustur).
77:12 (Bu alametler) hangi vakte ertelenmistir?
77:13 Ayirim gününe.
77:14 (Resulüm!) Ayirim gününün ne oldugunu sen nereden bileceksin!
77:15 O gün (Peygamber'i ve ahireti) yalan sayanlarin vay haline!
77:16 Biz, (bunlar gibi inkarcı olan) öncekileri helak etmedik mi?
77:17 Sonra arkadakileri de onların ardına takacagiz.
77:18 Iste biz suçlulara böyle yapariz!
77:19 O gün, (hakikatleri) yalan sayanlarin vay haline!
77:20 (Ey insanlar!) Biz sizi dayaniksiz bir sudan yaratmadik mi?
77:21 Iste o suyu, saglam bir yere yerlestirdik.
77:22 Belli bir süreye kadar.
77:23 Biz buna güç yetirmisizdir. Ve bizim gücümüz ne büyüktür!
77:24 O gün (hakikatleri) yalan sayanlarin vay haline!
77:25 Biz, yeryüzünü toplanma yeri yapmadik mi?
77:26 Dirilere ve ölülere.
77:27 Yeryüzünde hasmetli daglar yarattik, sizlere tatli sular içirdik..
77:28 O gün, (hakikatleri) yalan sayanlarin vay haline!
77:29 (Inkarcılara o gün söyle denilir:) yalan sayageldiginiz azaba dogru gidin!
77:30 Üç kola ayrilmis, bir gölgege gidin.
77:31 Ki ne gölgelendiren ne de alevden koruyandır.
77:32 O, saray gibi kocaman kivilcim saçar.
77:33 Her bir kivilcim, sanki birer sari deve gibidir.
77:34 O gün, (hakikatleri) yalan sayanlarin vay haline!
77:35 Bu, (kafirlerin) konusamayacağı bir gündür.
77:36 Onlara izin de verilmez ki (sözde) mazeretlerini beyan etsinler.
77:37 O gün, (hakikatleri) yalan sayanlarin vay haline!
77:38 (O zaman söyle denir:) Bu, ayirim günüdür. Sizi ve sizden öncekileri bir araya getirdik.
77:39 (Azaptan kurtulmanız için) bir hileniz varsa, gösterin bana hilenizi!
77:40 O gün, (hakikatleri) yalan sayanlarin vay haline!
77:41 Süphesiz (o gün) takva sahipleri, gölgeliklerde ve pınar baslarında,
77:42 Canlarının çektiği çeşit çeşit meyveler arasındadırlar.
77:43 (Kendilerine:) "Islediklerinizin karsiligi olarak simdi afiyetle yeyin için" (denir).
77:44 Iste, biz iyilik yapanlari böyle mükafatlandırırız.
77:45 O gün, (hakikatleri) yalan sayanlarin vay haline!
77:46 (Ey inkarcılar!) Yeyiniz, (dünyadan) faydalanınız biraz! Gerçek su ki, sizler suçlusunuz!
77:47 O gün, (hakikatleri) yalan sayanlarin vay haline!
77:48 Onlar, kendilerine: "Allah'in huzurunda egilin!" denildigi vakit

egilmezler:

77:49 O gün, (hakikatleri) yalan sayanların vay haline!

77:50 Onlar artık bundan (Kur'an'dan) sonra hangi söze inanacaklar.

Sura 78: An-Naba

78:1 Birbirlerine neyi soruyorlar?

78:2 O büyük haberden mi?

78:3 (Inanıp inanmamakta) ayrılığa düşmektedirler.

78:4 Hayır! Anlayacaklar!

78:5 Yine hayır! Onlar anlayacaklar!

78:6 Biz yeryüzünü bir dösek, yapmadık mi?

78:7 Dağları da birer kazık.

78:8 Sizi çiftler çiftler yarattık.

78:9 Uykunuzu bir dinlenme kildik.

78:10 Geceyi bir örtü yaptık.

78:11 Gündüzü de çalışıp kazanma zamanı kildik.

78:12 Üstünüzde yedi kat sağlam göğü bina ettik.

78:13 (Orada) alev alev yanan bir kandil yarattık.

78:14 Sikisan bulutlardan sarıl sarıl akan sular indirdik.

78:15 Size tohumlar, bitkiler, yetistirmek için

78:16 Ve ağaçları(birbirine) sarmas dolas bahçeler.

78:17 Süphesiz hüküm günü vakit olarak belirlenmiştir.

78:18 Sur'a üflendiği gün, bölük bölük Allah'a gelirsiniz.

78:19 Gökyüzü açılır ve orada pek çok kapılar olur;

78:20 Dağlar yürütülür, serap haline gelir.

78:21 Süphesiz, cehennem pusuda beklemektedir.

78:22 Azgınlığın barınacağı yerdir (cehennem).

78:23 (Azgınlık) orada çağlar boyu kalacaklar,

78:24 Orada bir serinlik ya da (susuzluk gideren) bir içecek tatmazlar,

78:25 Kaynar su ve irin (tadarlar).

78:26 Ancak (dünyada yaptıklarına) uygun karşılık olarak.

78:27 Çünkü onlar hesap gününü (geleceğini) ummazlardı.

78:28 Bizim ayetlerimizi yalanladıkça yalanlamışlardı.

78:29 Biz ise her şeyi bir kitapta sayıp yazmışızdır.

78:30 Tadin! Bundan sonra yalnızca azabınızı arttıracagız.

78:31 Süphesiz takva sahipleri için de başarı ödülü vardır.

78:32 Bahçeler, bağlar,

78:33 Göğüsleri tomurcuk gibi kabarmış yasit kızlar,

78:34 Ve içki dolu kase(ler).

78:35 Onlar orada ne boş bir lakirdi ne de yalan isitirler.

78:36 Bunlar Rabbinin yeterli bir bağışı, mükafatıdır.

78:37 O, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir. O, rahmandır. O gün insanlar O'na karşı konuşmaya yetkili değildirler.

78:38 Ruh (Cebrail) ve melekler saf saf olup durduğu gün, Rahman'ın izin verdiklerinden baskaları konuşmazlar; konuşan da dogruyu söyler.

78:39 İşte o, kesin olarak gelecek gündür. O halde dileyen Rabbine varan bir yol tutsun.

78:40 Biz, yakin bir azap ile sizi uyardik. O gün kisi önceden yaptiklarina bakacak ve inkarcı kisi: "Keske toprak olsaydim!" diyecektir.

Sura 79: An-Nazi'at

79:1 Söküp çıkaranlara, andolsun;

79:2 Yavaşça çekenlere,

79:3 Yüzdükçe yüzenlere,

79:4 Yaristikça yarisanlara,

79:5 Derken is düzenleyenlere.

79:6 Birinci üflemenin (kainati) sarstigi,

79:7 Onu ikinci üflemenin takip ettigi gün,

79:8 Iste o gün yürekler kaygidan oynar,

79:9 Gözler yorgun düşer.

79:10 Diyorlar ki, "Öldükten sonra biz, (dünyadaki) ilk halimize mi döndürüleceğiz,

79:11 (Hem de) çürümüş kemikler olduktan sonra ha?"

79:12 "O zaman bu, ziyanlı bir dönüş olur" dediler.

79:13 Bu dönüş, sadece bir seslenmeye bakar.

79:14 Birdenbire kendilerini mahserde buluverirler.

79:15 (Habibim!) Sana Musa'nın haberi geldi mi?

79:16 Kutsal vadi Tuva'da Rabbi ona söyle seslenmisti:

79:17 Firavun'a git! Çünkü o çok azdı.

79:18 De ki: Nasıl arınmaga gönlün var mı?

79:19 Seni Rabbimin yoluna iletmemi ister misin? Böylece ondan korkarsın.

79:20 Ve ona en büyük mucizeyi gösterdi.

79:21 (O ise) hemen yalanladı ve isyan etti.

79:22 Sonra (inkar için) olanca çabasını göstererek sırtını döndü.

79:23 Derhal (adamlarını) topladı ve (onlara) bağardı:

79:24 Ben, sizin en yüce Rabbinizim! dedi.

79:25 Allah onu, (herkese ibret olarak) dünya ve ahiret azabıyla cezalandırdı.

79:26 Elbette bunda, korkan kimseler için büyük bir ibret vardır.

79:27 Sizi yaratmak mı daha güç, yoksa gökyüzünü yaratmak mı, ki onu Allah bina etti,

79:28 Onu yükseltti, düzene koydu,

79:29 Gecesini kararttı, gündüzünü agarttı.

79:30 Ondan sonra da yer küreyi döşedi,

79:31 Yerden suyunu ve otlagını çıkardı,

79:32 Dağları sağlam bir şekilde yerleştirdi.

79:33 Kendiniz ve hayvanlarınız için bir faydalanma olmak üzere.

79:34 Her şeyi alt üst eden o büyük felaket geldiği vakit,

79:35 İnsanın yapıp ettiklerini hatırlayacağı gün,

79:36 Ve görene cehennem açık bir şekilde gösterilmiştir.

79:37 Artık kim azmissa,

79:38 Ve dünya hayatını ahirete tercih etmişse,

79:39 Süphesiz cehennem(onun için) tek barınaktır.

79:40 Rabbinin makamından korkan ve nefsinin kötü arzularından uzaklaştırmış kimse için,
79:41 Süphesiz cennet(onun) yegane barınagidir.
79:42 Sana kıyameti sorarlar: Gelip çatması ne zamandır? (derler.)
79:43 Sen onu nereden bilip bildireceksin!
79:44 Onun nihai ilmi yalnız Rabbine aittir.
79:45 Sen ancak ondan korkanları uyarırsın.
79:46 Kıyamet gününü gördüklerinde (dünyada) sadece bir akşam vakti ya da kusluk zamanı kadar kaldıklarını sanırlar.

Sura 80: Abasa

80:1 (Peygamber), yüzünü eksitti ve geri döndü.
80:2 Âmanın kendisine gelmesinden ötürü
80:3 Belki o temizlenecek,
80:4 Yahut öğüt alacak da o öğüt ona fayda verecek.
80:5 Kendini (sana) muhtaç görmeyene gelince,
80:6 Sen ona yöneliyorsun,
80:7 Oysa ki onun temizlenip arınmasından sen sorumlu değilsin.
80:8 Fakat kosarak sana gelen,
80:9 Ve (Allah'tan) korkarak gelenle,
80:10 Sen onunla ilgilenmiyorsun.
80:11 Hayır! Süphesiz bunlar bir öğüttür,
80:12 Dileyen ondan (Kur'an'dan) öğüt alır,
80:13 O, değerli sahifelerdir,
80:14 Tertemiz kilinmiş, yüce makamlara kaldırılmış mukaddes sahifelerde,
80:15 Katiplerin ellerindedir,
80:16 Değerli ve güvenilir katiplerin.
80:17 Kahrolası insan! Ne inkarcidir!
80:18 Allah onu neden yarattı?
80:19 Bir nutfeden (spermadan) yarattı da ona şekil verdi.
80:20 Sonra ona yolu kolaylaştırdı.
80:21 Sonra onun canını aldı ve kabre soktu.
80:22 Sonra dilediği bir vakitte onu yeniden diriltir.
80:23 Hayır! (İnsan) Allah'ın emrettiğini yapmadı.
80:24 İnsan, yedigine bir baksın!
80:25 Yağmurlar yağdırdık,
80:26 Sonra toprağı göz göz yarıdık,
80:27 Bu suretle orada ekinler bitirdik,
80:28 Üzümler, yoncalar,
80:29 Zeytinlikler, hurmalıklar,
80:30 İri ve sık ağaçlı bahçeler,
80:31 Meyveler ve çayırlar bitirdik.
80:32 (Bütün bunlar) sizi ve hayvanlarınızı yararlandırmak içindir.
80:33 Kulakları sağır eden o ses geldiginde,
80:34 İşte o gün kişi kardesinden, kaçır.
80:35 Annesinden, babasından,

80:36 Esinden ve çocuklarından.
80:37 O gün, herkesin kendine yetip artacak bir derdi vardır.
80:38 O gün bir takım yüzler parıl parıl,
80:39 Güler ve sevinir.
80:40 Yine o gün birtakım yüzleri de keder bürümüs,
80:41 Hüzünden kapkara kesilmistir.
80:42 İşte bunlar kafirlerdir, günahkarlardır.

Sura 81: At-Takwir

81:1 Güneş katlanıp dürüldüğünde,
81:2 Yıldızlar (kararip) döküldüğünde,
81:3 Dağlar (sallanıp) yürütüldüğünde,
81:4 Gebe develer saliverildiğinde,
81:5 Vahşi hayvanlar toplanıp bir araya getirildiğinde,
81:6 Denizler kaynatıldığında,
81:7 Ruhlar (bedenlerle) birleştirildiğinde,
81:8 Diri diri topraga gömülen kiza, sorulduğunda,
81:9 "Hangi günah sebebiyle öldürüldü? diye.
81:10 (Amellerin yazılı olduğu) defterler açıldığında,
81:11 Gökyüzü siyirilip alındığında,
81:12 Cehennem tutuşturulduğunda,
81:13 Ve cennet yaklaştırıldığında,
81:14 Kisi neler getirdiğini öğrenmiş olacaktır.
81:15 Şimdi yemin ederim o sinenlere,
81:16 O akıp akıp yuvasına gidenlere,
81:17 Kararmaya yüz tuttuğunda geceye andolsun,
81:18 Ağarmaya başladığında sabaha andolsun ki,
81:19 O (Kur'an), süphesiz değerli, bir elçinin (Cebrail'in) getirdiği sözdür.
81:20 O elçi güçlü, Ars'in sahibi (Allah'in) katında çok itibarlıdır.
81:21 O orada sayılan, güvenilen (bir elçi) dir.
81:22 Arkadasınız (Muhammed) de mecnun değildir.
81:23 Andolsun ki, onu (Cebrail'i) apaçık ufukta görmüştür.
81:24 O, gaybin bilgilerini (sizden) esirgemez.
81:25 O lanetlenmiş şeytanın sözü de değildir.
81:26 Hal böyle iken nereye gidiyorsunuz?
81:27 O, herkes için, bir öğüttür,
81:28 Sizden doğru yolda gitmek isteyenler için de.
81:29 Alemlerin Rabbi Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.

Sura 82: Al-Infitar

82:1 Gökyüzü yarıldığı zaman,
82:2 Yıldızlar döküldüğü zaman,
82:3 Denizler birbirine katıldığı zaman,
82:4 Kabirlerin içindekiler dışarı çıkarıldığı zaman,
82:5 İnsanoglu (yapıp) gönderdiklerini ve (yapamayip) geride

biraktiklerini bir bir anlar.

82:6 Ey insan! İhsani bol Rabbine karşı seni aldatan nedir?

82:7 O Allah ki seni yarattı, seni düzgün ve dengeli kılıp, ölçülü bir biçim verdi.

82:8 Seni istediği her hangi bir şekilde parçalardan olusturdu.

82:9 Hayır! Siz yine de dini yalanlıyorsunuz.

82:10 Sunu iyi bilin ki üzerinizde bekçiler var,

82:11 Değerli yazıcılar var,

82:12 Onlar, yapmakta olduklarınızı bilirler.

82:13 İyiler muhakkak cennettedirler,

82:14 Kötüler de cehennemdedirler.

82:15 Ceza gününde oraya girerler.

82:16 Onlar (kafirler) oradan bir daha da ayrılmazlar.

82:17 Ceza günü nedir bilir misin?

82:18 Evet, bilir misin? Nedir acaba o ceza günü?

82:19 O gün hiçbir kimse baskısı için bir şey yapamaz. O gün is Allah'a kalmıştır.

Sura 83: Al-Mutaffifin

83:1 Eksik ölçüp noksan yapan hilekarlara yazıklar olsun!

83:2 Onlar insanlardan alırken ölçüp tarttiklarında tam,

83:3 Onlara vermek için ölçüp tarttiklarında ise eksik ölçer ve tartarlar.

83:4 Onlar düşünmezler mi ki, tekrar diriltilecekler!

83:5 Büyük bir günde

83:6 Öyle bir gün ki, insanlar o günde alemlerin Rabbinin huzurunda divan duracaklardır.

83:7 Dogrusu günahkarların yazısı, muhakkak Siccin'de olmaktadır.

83:8 Siccin nedir, bilir misin?

83:9 (O günahkarların yazısı) Amellerin sayılıp yazıldığı bir kitaptır.

83:10 O gün vay haline yalancılara!

83:11 Ki onlar, ceza gününü yalan sayarlar.

83:12 Onu ancak hükümleri çigneyen ve günaha dalan kimseler yalanlar.

83:13 Böyle birine ayetlerimiz okununca "Eskilerin masalları" derdi.

83:14 Hayır! Bilakis onların işlemekte oldukları (kötülükler) kalplerini kirletmiştir.

83:15 Hayır! Onlar süphesiz o gün Rablerinden (O'nu görmekten) mahrum kalmışlardır.

83:16 Sonra onlar cehenneme girerler.

83:17 Sonra onlara: "İste yalanlamış olduğunuz (cehennem) budur" denilir.

83:18 Hayır! Andolsun iyilerin kitabı İlliyyun'dadır.

83:19 İlliyyun nedir, bilir misin?

83:20 (O İlliyyun'daki kitap) İçinde ameller kaydedilmiş bir kitaptır.

83:21 O kitabı, Allah'a yakın olanlar görür.

83:22 İyiler kesinkes cennettedir.

83:23 Onlar orada koltukları üzerinde etrafa bakarlar.

83:24 Onların yüzünde nimetlerin sevincini görürsün.
83:25 Kendilerine mühürlü halis bir içki sunulur.
83:26 Onun içiminin sonunda misk kokusu vardır. İşte yarısanlar ancak onda yarısınlar.
83:27 Karisimi Tesnim'dendir.
83:28 (O Tesnim Allah'a) Yakın olanların içecekleri bir kaynaktır.
83:29 Süphesiz günahkarlar, (dünyada) iman edenlere gülerlerdi.
83:30 Onlarla karsılaştıklarında kas göz hareketiyle alay ederlerdi.
83:31 Ailelerine döndüklerinde, (alaylarından dolayı) keyiflenerek dönerlerdi.
83:32 Müminleri gördüklerinde: "Süphesiz bunlar sapıtmış" derlerdi.
83:33 Halbuki onlar, müminleri denetleyici olarak gönderilmediler.
83:34 İşte o gün (ahirette) de iman edenler kafirlere gülerler.
83:35 Koltukları üzerinde etrafa bakarlar.
83:36 Kafirler yaptıklarının cezasını bulduar mı! (Elbette buldular.)

Sura 84: Al-Inshiqaq

84:1 Gök yarıldığı,
84:2 Rabbine kulak verip boyun eğecek hale getirildiği zaman,
84:3 Yer dümdüz edildiği,
84:4 İçinde bulunanları atıp bosaldığı,
84:5 Ve Rabb'ini dinleyip O'na hakkiyle itaata mecbur kilindiği vakit (insanoğlu yaptıkları ile karsilasir).
84:6 Ey insan! Süphe yok ki sen Rabbine karşı çaba üstüne çaba göstermektesin; sonunda O'na varacaksın.
84:7 Kimin kitabı sağından verilirse,
84:8 Kolay bir hesapla hesaba çekilecek;
84:9 Ve sevinçli olarak ailesine dönecektir.
84:10 Kimin de kitabı arkasından verilirse,
84:11 Derhal yok olmayı isteyecek,
84:12 Ve alevli atese girecektir.
84:13 Zira o, (dünyada) ailesi içinde (mal-mülk sebebiyle) simarmisti.
84:14 O hiçbir zaman Rabbine dönmeyeceğini sandı.
84:15 Oysa gerçekten Rabbi onu görüyordu.
84:16 Hayır! Safaga, yemin ederim ki,
84:17 Geceye ve onda basan karanlığa,
84:18 Dolunay olmuş aya,
84:19 Ki, siz elbette halden hale geçeceksiniz.
84:20 Böyleyken onlar acaba neden iman etmezler?
84:21 Onlar kendilerine Kur'an okununca secde de etmezler.
84:22 Aksine, kafirler yalanlıyorlar.
84:23 Halbuki Allah onların gizlediği şeyleri çok iyi bilir.
84:24 (Resulüm!) Onlara acı azabi müjdele!
84:25 İman edip salih amel işleyenler baskadır; onlar için arkası kesilmeyen bir mükafat vardır.

Sura 85: Al-Buruj

85:1 Burçlara sahip gökyüzüne,
85:2 Gelecegi bildirilmis olan güne,
85:3 (O günde) taniklik edene ve edilene andolsun ki,
85:4 Kahroldu o hendegin sahipleri,
85:5 O çirali atesin,
85:6 Onlar (yakanlar) da baslarına oturmuşlar,
85:7 Müminlere yapmakta olduklari iskenceyi seyrediyorlardi.
85:8 Onlardan, sirf, aziz ve hamid olan Allah'a iman ettikleri için intikam aldilar.
85:9 O Allah ki, göklerin ve yerin mülkü kendisine aittir, ve Allah her seye sahiptir.
85:10 Süphesiz inanmis erkeklerle inanmis kadınlara iskence edip sonra tevbe de etmeyenlere cehennem azabi ve (orada) yanma cezası vardır.
85:11 İman edip salih ameller isleyenlere ise, zemininden ırmaklar akan cennetler vardır. İste büyük kurtulus budur.
85:12 Süphesiz Rabbinin yakalamasi çok siddetlidir.
85:13 Bilin ki O, (kainat yokken) ilk olarak yaratan, (ölümden sonra tekrar hayati) geri getirendir.
85:14 O, çok bagislayan ve çok sevendir.
85:15 Serefli Ars'in sahibidir.
85:16 Diledigi seylere mutlaka yapandır.
85:17 Ordularin, haberi sana geldi mi?
85:18 Yani Firavun ve Semud'un
85:19 Dogrusu inkarcilar (gerçegi) yalanlayip dururlar.
85:20 Allah onlari arkalarindan kusatmistir.
85:21 Hayir o serefli bir Kur'an'dir.
85:22 Levh-i Mahfuz'dadır.

Sura 86: At-Tariq

86:1 Gökyüzüne ve tarika (sabah yildizina) yemin ederim.
86:2 Tarikin ne oldugunu nereden bileceksin?
86:3 (O, karanligi) delen yildizdir.
86:4 Hiç kimse yoktur ki üzerinde bir koruyucu, bir denetleyici bulunmasin.
86:5 İnsan neden yaratildigina bir baksin!
86:6 Atılan bir sudan yaratildi.
86:7 (O su) sirt ile göğüs kafesi arasindan çıkar.
86:8 İste Allah (baslangıçta bu sekilde yarattigi) insani tekrar yaratmaya da kadirdir.
86:9 Gizlenenlerin ortaya döküldüğü gün
86:10 O gün insan için ne bir güç ne de bir yardımcı vardır.
86:11 Dönüs sahibi olan (yagmur yagdiran) göge, yemin ederim ki,
86:12 (Nebat ile) yarilan yere,
86:13 Süphesiz Kur'an, (hak ile batili) ayıran bir sözdür.
86:14 O, asla bir saka degildir.
86:15 Onlar bir tuzak kururlar,
86:16 Ben de bir tuzak kururum.
86:17 Onun için Kafirlere mühlet ver, onlari biraz kendi hallerine bırak

(pek yakında destegimiz sana gelecek).

Sura 87: Al-A'la

- 87:1 Yüce Rabbinin adini,
87:2 Yaratip düzene koyan,
87:3 Takdir edip yol gösteren,
87:4 (Topraktan) yesil otu çıkaran,
87:5 Sonra da onu kapkara bir sel artigina çeviren yüce Rabbinin adini tesbih (ve takdis) et.
87:6 Sana (Kur an'i) okutacagiz; sen hiç unutmayacaksın.
87:7 Artık Allah'in diledigi hariç, Süphesiz Allah, açığı ve gizleneni bilir.
87:8 Seni en kolayla muvaffak kilacagiz.
87:9 O halde eger öğüt fayda verirse öğüt ver.
87:10 (Allah'tan) korkan öğütten yararlanacak.
87:11 Kötü kimse ise öğütten kaçınacaktır.
87:12 O ki, en büyük atese girecektir.
87:13 Sonra o, ateste ne ölür ne de yasar.
87:14 Dogrusu feraha ermistir temizlenen,
87:15 Rabbinin adini anip O'na kulluk eden.
87:16 Fakat siz (ey insanlar!) dünya hayatini tercih ediyorsunuz.
87:17 Oysa ahiret daha hayirli daha devamlidir.
87:18 Süphesiz bu (anlatılanlar), önceki kitaplarda, vardır.
87:19 Ibrahim ve Musa'nin kitaplarında.

Sura 88: Al-Ghashiyah

- 88:1 (Resulüm!) Dehseti her seyi kaplayan kiyametinin haberi sana geldi mi?
88:2 O gün bir takım yüzler zelildir,
88:3 Durmadan çalisir, (fakat bosuna) yorulur,
88:4 Kizgin atese girer.
88:5 Onlara kaynar su pinarından içirilir.
88:6 Onlar için kuru dikenden baska yemek yoktur,
88:7 O ise ne besler ne de açlığı giderir.
88:8 O gün bir takım yüzler de vardır ki, mutludurlar,
88:9 (dünyadaki) çabalarından hosnut olmuslardır,
88:10 Yüce bir cennettedirler.
88:11 Orada bos bir söz isitmezler.
88:12 Orada (cennette) devamlı akan bir pinar,
88:13 Yükseltılmış tahtlar,
88:14 Konulmuş kadehler,
88:15 Sıra sıra dizilmiş yastıklar,
88:16 Serilmiş halılar vardır.
88:17 (Insanlar) devenin nasıl yaratildigina, bakmazlar mi?
88:18 Göge bakmiyorlar mi nasıl yükseltilmiş?
88:19 Dagların nasıl dikildigine, bakmazlar mi?
88:20 Yeryüzünün nasıl yayildigina bir bakmazlar mi?
88:21 O halde (Resulüm), öğüt ver. Çünkü sen ancak öğüt vericisin.

88:22 Onların üzerinde bir zorba değilsin.
88:23 Ancak yüz çevirir inkar ederse,
88:24 İste öylesini Allah en büyük azap ile cezalandırır.
88:25 Süphesiz onların dönüşü sadece bizdir.
88:26 Sonra onların sorguya çekilmesi de sadece bize aittir.

Sura 89: Al-Fajr

89:1 Andolsun Fecre,
89:2 On geceye,
89:3 Çifte ve teke,
89:4 (her şeyi karanlığı ile) örttüğü an geceye
89:5 Bunlarda akil sahibi için elbette birer yemin (değeri) vardır.
89:6 Görmedin mi, Rabbin ne yaptı Âd kavmine?
89:7 Direkleri (yüksek binaları) olan, İrem sehrine?
89:8 Ki ülkeler içinde onun benzeri yaratılmamısti,
89:9 O vadide kayaları yontan Semud kavmine?
89:10 Kazıklar (çadırlar, ordular) sahibi Firavun'a?
89:11 Ki onların hepsi ülkelerinde azgınlık ettiler.
89:12 Oralarda kötülüğü çoğalttılar.
89:13 Bu yüzden Rabbin onların üstüne azap kamçisi yagdırdı.
89:14 Çünkü Rabbin (her an) gözetlemededir.
89:15 İnsan var ya, Rabbi kendisini imtihan edip de ikramda bulduğunda ve bol nimet verdiğinde "Rabbim bana ikram etti" der.
89:16 Onu imtihan edip rizkini daralttığında ise "Rabbim beni önemsemedi" der.
89:17 Hayır! Doğrusu siz yetime ikram etmiyorsunuz,
89:18 Yoksulu yedirmeye birbirinizi tesvik etmiyorsunuz,
89:19 Haram helal demeden mirası yiyorsunuz.
89:20 Mali asiri biçimde seviyorsunuz.
89:21 Ama yeryüzü parça parça döküldüğü,
89:22 Rabbin(in emri) geldiği ve melekler saf saf dizildiği zaman (her şey ortaya çıkacaktır).
89:23 O gün cehennem getirilir, insan yaptıklarını birer birer hatırlar.
Fakat bu hatırlamanın ne faydası var!
89:24 (İste o zaman insan:) "Keske bu hayatım için bir şeyler yapıp gönderseydim!" der.
89:25 Artık o gün, Allah'ın edeceği azabi kimse edemez.
89:26 O'nun vuracağı bağı kimse vuramaz.
89:27 Ey huzura kavusmuş insan!
89:28 Sen O'ndan hosnut, O da senden hosnut olarak Rabbine dön.
89:29 (Seçkin) kullarım arasına katıl,
89:30 Ve cennetim gir.

Sura 90: Al-Balad

90:1 Andolsun bu beldeye,
90:2 Ki sen bu beldedesin,
90:3 Ve andolsun babaya ve ondan meydana gelen çocuğa,

90:4 Biz, insani (yüzyüze gelecegi nice) zorluklar içinde yarattık.
90:5 İnsan, hiç kimsenin kendisine güç yetiremeyeceğini mi sanıyor?
90:6 " Pek çok mal harcadım " diyor.
90:7 Kimse onu görmedi mi sanıyor?
90:8 Biz ona iki göz vermedik mi?
90:9 Bir dil ve iki dudak,
90:10 Ona iki yolu (doğru ve eğriyi) gösterdik.
90:11 Fakat o, sarp yokusu asamadı.
90:12 O sarp yokus nedir bilir misin?
90:13 Köle azat etmek,
90:14 Veya açlık gününde yemek yedirmektir,
90:15 Yakınlığı olan bir yetime.
90:16 Veya hiçbir şeyi olmayan yoksula.
90:17 Sonra iman edenlerden, birbirlerine sabri tavsiye edenlerden ve birbirlerine acımayı öğütleyenlerden olmaktadır.
90:18 İşte bunlar sağdakilerdir.
90:19 Ayetlerimizi inkar edenler ise işte onlar soldakilerdir,
90:20 Cezaları, kapıları üzerlerine simsiki kapatılmış bir atestir.

Sura 91: Ash-Shams

91:1 Güneşe ve kışlak vaktindeki aydınlığına
91:2 Güneşi takip ettiğinde Ay'a,
91:3 Onu açığa çıkarttığında gündüze,
91:4 Onu örttüğünde geceye,
91:5 Gökyüzüne ve onu bina edene,
91:6 Yere ve onu yapıp döseyene,
91:7 Nefse ve ona birtakim kabiliyetler verene,
91:8 Sonra da ona iyilik ve kötülükleri ilham edene yemin ederim ki,
91:9 Nefsini kötülüklerden arandıran kurtuluşu ermistir,
91:10 Onu kötülüklerle gömen de ziyan etmiştir.
91:11 Semud kavmi azgınlığı yüzünden (Allah'in elçisini) yalanladı.
91:12 Onların en bedbahti (deveyi kesmek için) atıldığında,
91:13 Allah'in Resulü onlara: "Allah'in devesine ve onun su hakkına dokunmayın!" dedi.
91:14 Ama onlar, onu yalanladılar ve devayı kestiler. Bunun üzerine Rableri günahları sebebiyle onlara büyük bir felaket gönderdi de hepsini helak etti.
91:15 (Allah, bu şekilde azap etmenin) akibetinden korkacak değil ya!

Sura 92: Al-Layl

92:1 (Karanlığı ile etrafı) bürüyüp örttüğü zaman geceye,
92:2 Açılıp agardığı vakit gündüze,
92:3 Erkeği ve dişiyi yaratana yemin ederim ki,
92:4 Sizin işleriniz başka baskadır.
92:5 Artık kim verir ve sakinirsa,
92:6 Ve en güzeli de tasdik ederse,
92:7 Biz de onu en kolaya hazırlarız (onda başarılı kılabiliriz).

92:8 Kim cimrilik eder, kendini müstagni sayar,
92:9 Ve en güzeli de yalanlarsa,
92:10 Biz de onu en zora hazırlarız.
92:11 Düstüğü zaman da mali kendisine hiç fayda vermez.
92:12 Doğru yolu göstermek bize aittir.
92:13 Süphesiz ahiret de dünya da bizimdir.
92:14 (Ey insanlar!) Alev alev yanan bir atesle sizi uyardım.
92:15 O atese, ancak kötü olan girer.
92:16 Öyle kötü ki, yalanlayıp ve yüz çevirmistir.
92:17 En çok korunan ise ondan (atesten) uzak tutulur.
92:18 O ki, Allah yolunda malini verir, temizlenir.
92:19 Onun nezdinde hiçbir kimseye ait sükranla karsılanacak bir nimet yoktur.
92:20 O ancak Yüce Rabbinin rızasını aramak için verir.
92:21 Ve o (buna kavusarak) hosnut olacaktır.

Sura 93: Ad-Duha

93:1 Andolsun kusluk vaktine
93:2 Ve sükuna erdiginde geceye ki,
93:3 Rabbin seni bırakmadı ve sana darılmadı.
93:4 Gerçekten senin için ahiret dünyadan daha hayirlidir.
93:5 Pek yakında Rabbin sana verecek de hosnut olacaksın.
93:6 O, seni yetim bulup barındırmadı mı?
93:7 Sasırmış bulup da yol göstermedi mi?
93:8 Seni fakir bulup zengin etmedi mi?
93:9 Öyleyse yetimi sakın ezme.
93:10 El açıp isteyeniyi de sakın azarlama.
93:11 Ve Rabbinin nimetini minnet ve sükranla an.

Sura 94: Ash-Sharh

94:1 Biz senin göğsünü açıp genişletmedik mi?
94:2 Yükünü senden alıp atmadık mı?
94:3 O senin belini büken yükü.
94:4 Senin sanini ve ününü yüceltmedik mi?
94:5 Elbette zorlugun yanında bir kolaylık vardır.
94:6 Gerçekten, zorlukla beraber bir kolaylık daha vardır.
94:7 Bos kaldın mı hemen (baska) ise koyul,
94:8 Yalnız Rabbine yönel.

Sura 95: At-Tin

95:1 Incire, zeytine,
95:2 Sina dagına,
95:3 Ve su emin beldeye yemin ederim ki,
95:4 Biz insani en güzel biçimde yarattık.
95:5 Sonra da çevirdik asagıların asagısına attık.
95:6 Fakat iman edip salih amel isleyenler için eksilmeyen devamlı bir ecir vardır.

95:7 Artık bundan sonra, ceza günü konusunda seni kim yalanlayabilir?

95:8 Allah, hüküm verenlerin en üstünü değil midir?

Sura 96: Al-Alaq

96:1 Yaratan Rabbinin adıyla oku!

96:2 O, insani bir asılanmış yumurtadan yarattı.

96:3 Oku! Rabbin, en büyük kerem sahibidir.

96:4 O Rab ki kalemle (yazmayı) öğretti.

96:5 İnsana bilmedikleri şeyi öğretti.

96:6 Gerçek şu ki, insan azar.

96:7 Kendini kendine yeterli gördüğü için.

96:8 Kuskusuz dönüş Rabbinedir.

96:9 Gördün mü şu men eden,

96:10 Namaz kılarken bir kulu (Peygamber'i namazdan)?

96:11 Gördün mü, ya o (Peygamber) doğru yolda olur,

96:12 Yahut takvayı emrediyorsa?

96:13 Ne dersin o (meneden, Peygamber'i) yalanlıyor ve doğru yoldan yüz çeviriyorsa!

96:14 (Bu adam) Allah'ın, (yaptıklarını) gördüğünü bilmez mi!

96:15 Hayır, hayır! Eğer vazgeçmezse, derhal onu alından (perçeminden), yakalarız (cehenneme atarız).

96:16 O yalancı, günahkar alından (perçemden),

96:17 O, hemen gidip meclisini (kendi taraftarlarını) çağır.

96:18 Biz de zebanileri çağıracağız.

96:19 Hayır! Ona uyma! Allah'a secde et ve (yalnızca O'na) yaklaş!

Sura 97: Al-Qadr

97:1 Biz onu (Kur'an'i) Kadir gecesinde indirdik.

97:2 Kadir gecesinin ne olduğunu sen bilir misin?

97:3 Kadir gecesini, bin aydan hayırlıdır.

97:4 O gecede, Rablerinin izniyle melekler ve Ruh (Cebrail), her iş için iner dururlar.

97:5 O gece, esenlik doludur. Ta fecrin doğusuna kadar.

Sura 98: Al-Bayyinah

98:1 Apaçık delil kendilerine gelinceye kadar ehl-i kitaptan ve müsrıkların inkarcıları (küfürden) ayrılacak değillerdi.

98:2 (İşte o apaçık delil,) Allah tarafından gönderilen ve tertemiz sayfeleri okuyan bir elçidir.

98:3 En doğru hükümler vardır şu sahalarda.

98:4 Kendilerine kitap verilenler ancak o açık delil (Peygamber) kendilerine geldikten sonra ayrılığa düştüler.

98:5 Halbuki onlara ancak, dini yalnız O'na has kılarak ve hanifler olarak Allah'a kulluk etmeleri, namaz kılmaları ve zekat vermeleri emrolunmuştur. Sağlam din de budur.

98:6 Ehl-i kitap ve müsrıkların inkarcıları, içinde ebedi olarak kalacakları cehennem ateşindedirler. İşte halkın en serlileri onlardır.

98:7 İman edip salih ameller işleyenlere gelince, halkın en hayırlısı da onlardır.

98:8 Onların Rableri katındaki mükafatları, zemininden ırmaklar akan, içinde devamlı olarak kalacakları Adn cennetleridir. Allah kendilerinden hoşnut olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. Bu söylenenler hep Rabbinden korkan (O'na saygı gösterenler) içindir.

Sura 99: Az-Zalzalah

99:1 Yerküre kendine has sarsintisiyle sallandığı,
99:2 Toprak ağırlıklarını dışarı çıkardığı,
99:3 Ve insan "Ne oluyor buna!" dediği vakit,
99:4 İşte o gün (yer) haberlerini anlatır,
99:5 Rabbinin ona bildirmesiyle.
99:6 O gün insanlar amellerini görmeleri (karsılığını almaları) için darmadaginik geri dönüp gelirler.
99:7 Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onu görür.
99:8 Kim de zerre miktarı ser işlemişse onu görür.

Sura 100: Al-Adiyat

100:1 Harıl harıl kosalara,
100:2 (Nallarıyla) çakarak kivilcim saçanlara,
100:3 (Ansizin) sabah baskını yapanlara,
100:4 Orada tozu dumana katanlara,
100:5 Derken orada bir topluluğun ta ortasına girenlere yemin ederim ki,
100:6 Süphesiz insan, Rabbine karşı pek nankördür.
100:7 Süphesiz buna kendisi de şahittir,
100:8 Ve o, mal sevgisine de asiri derecede düşkündür.
100:9 Kabirlerde bulunanların diriltilip dışarı atıldığını düşünmez mi?
100:10 Ve kalplerde gizlenenler ortaya konduğu zaman,
100:11 Süphesiz Rableri o gün onlardan tamamıyla haberdar

Sura 101: Al-Qari'ah

101:1 Kapi çalan!
101:2 Nedir o kapi çalan?
101:3 O kapi çalanın ne olduğunu bilir misin?
101:4 İnsanların, atesin etrafını sarmış pervaneler gibi olur,
101:5 Dağların da atılmış renkli yüne dönüştüğü gündür (o Karia!)
101:6 O gün kimin tartılan ameli ağır gelirse.
101:7 İşte o, hoşnut edici bir yasayış içinde olur.
101:8 Ameli yegni olana gelince.
101:9 İşte onun anası (yeri, yurdu) Haviye'dir.
101:10 Nedir o (Haviye) bilir misin?
101:11 Kızgın ateş!

Sura 102: At-Takathur

102:1 Çocukluk kuruntusu sizi o derece oyaladı ki,

102:2 Nihayet kabirleri ziyaret ettiniz.
102:3 Hayir! Yakinda bileceksiniz!
102:4 Elbette yakinda bileceksiniz!
102:5 Gerçek öyle degil! Kesin bilgi ile bilmis olsaydiniz,
102:6 Mutlaka cehennem atesini görürdünüz.
102:7 Sonra ahirette onu çıplak gözle göreceksiniz.
102:8 Nihayet o gün (dünyada yararlandiginiz) nimetlerden elbette ve elbette hesaba çekileceksiniz.

Sura 103: Al-Asr

103:1 Asra yemin ederim ki
103:2 İnsan gerçekten ziyan içindedir.
103:3 Bundan ancak iman edip iyi ameller isleyenler, birbirlerine hakki tavsiye edenler ve sabri tavsiye edenler müstesnadir.

Sura 104: Al-Humazah

104:1 Arkadan çekistirmeyi, yüze karsi eglenmeyi adet edinen herkesin vay haline!
104:2 O ki, toplamis ve onu sayip durmustur.
104:3 (O), malinin kendisini ebedi kilacagini zanneder.
104:4 Hayir! Andolsun ki o, Hutame'ye atilacaktır.
104:5 Hutame'nin ne oldugunu bilir misin?
104:6 Allah'in, tutusturulmus atesidir.
104:7 (Yandikça) tirmanip kalplerin ta üstüne çıkar.
104:8 O, onlarin üzerine kapatilip kilitlenecektir.
104:9 (Bu atesin içinde) uzatilmis sütunlara baglanmislar.

Sura 105: Al-Fil

105:1 Rabbin fil sahiplerine neler etti, görmedin mi?
105:2 Onlarin kötü planlarini bosa çıkarmadi mi?
105:3 Onlarin üstüne ebabil kuslarini gönderdi.
105:4 O kuslar, onlarin üzerlerine piskin tuğladan yapilmis taslar atiyordu.
105:5 Böylece Allah onlari yenilip çignenmis ekine çevirdi.

Sura 106: Quraish

106:1 Kureys'e kolaylastirildigi,
106:2 Evet, kis ve yaz seyahatleri onlara kolaylastirildigi için,
106:3 Onlar, su evin Rabbine kulluk etsinler, ki,
106:4 Kendilerini açlıktan doyuran ve her çeşit korkudan emin kildi.

Sura 107: Al-Ma'un

107:1 Dini yalanlayani gördün mü?
107:2 Iste o, yetimi itip kakar;
107:3 Yoksulu doyurmaya tesvik etmez;
107:4 Yazıklar olsun o namaz kilanlara ki,
107:5 Onlar namazlarini ciddiye almazlar.

107:6 Onlar gösteris yapanlardır,

107:7 Ve hayra da mani olurlar.

Sura 108: Al-Kawthar

108:1 (Resulum!) Kuskusuz biz sana Kevser'i verdik.

108:2 Simdi sen Rabbine kulluk et ve kurban kes.

108:3 Asil sonu kesik olan, süphesiz sana hinç besleyendir.

Sura 109: Al-Kafirun

109:1 Ey Muhammed! De ki: "Ey kafirler!

109:2 "Ben sizin taptiklarınıza tapmam."

109:3 "Benim taptigima da sizler tapmazsiniz."

109:4 "Ben de sizin taptiginiza tapacak dagilim."

109:5 "Benim taptigima da sizler tapmiyorsunuz."

109:6 "Sizin dininiz size, benim dinim banadir."

Sura 110: An-Nasr

110:1 Allah'in yardimi ve zaferi geldiği,

110:2 Ve insanların bölük bölük Allah'in dinine girmekte olduklarini gördüğün vakit,

110:3 Rabbine hamederek O'nu tesbih et ve O'ndan magfiret dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir.

Sura 111: Al-Masad

111:1 Ebu Leheb'in iki eli kurusun! Kurudu da.

111:2 Mali ve kazandiklari ona fayda vermedi.

111:3 O, alevli bir ateste yanacak.

111:4 Odun tasiyici olarak karisi da (atese girecek).

111:5 Ve boynunda hurma lifinden bükülmüş bir ip oldugu halde.

Sura 112: Al-Ikhlâs

112:1 De ki: O, Allah birdir.

112:2 Allah sameddir.

112:3 O, doğurmamış ve doğmamıştır.

112:4 Onun hiçbir dengi yoktur.

Sura 113: Al-Falaq

113:1 De ki: "Ben agaran sabahin Rabbine siginirim,

113:2 Yarattığı seylerin serrinden,

113:3 Karanligi çöktüğü zaman gecenin serrinden,

113:4 Ve düğümlere üfürüp büyü yapan üfürükçülerin serrinden,

113:5 Ve kiskandığı vakit kiskanç kisinin serrinden sabahin Rabbine siginirim!

Sura 114: An-Nas

114:1 De ki: Siginirim ben insanların Rabbine,

114:2 İnsanların Melikine (mutlak sahip ve hakimine),

114:3 İnsanların İlahına.

114:4 O seni vesvesenin şerrinden,

114:5 O ki insanların göğüslerine (kötü düşünceler) fırlatar.

114:6 Gerek cinlerden, gerek insanlardan (olan bütün vesvesecilerin şerrinden)
Allah'a sığınırım!

— The Qur'an (tr. Diyanet Vakfı) — Diyanet Vakfı (CC-BY-3.0 (translation as published by Tanzil))